

การพัฒนาสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียน
ในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

นายนภัทร ภัทรเดชากุล

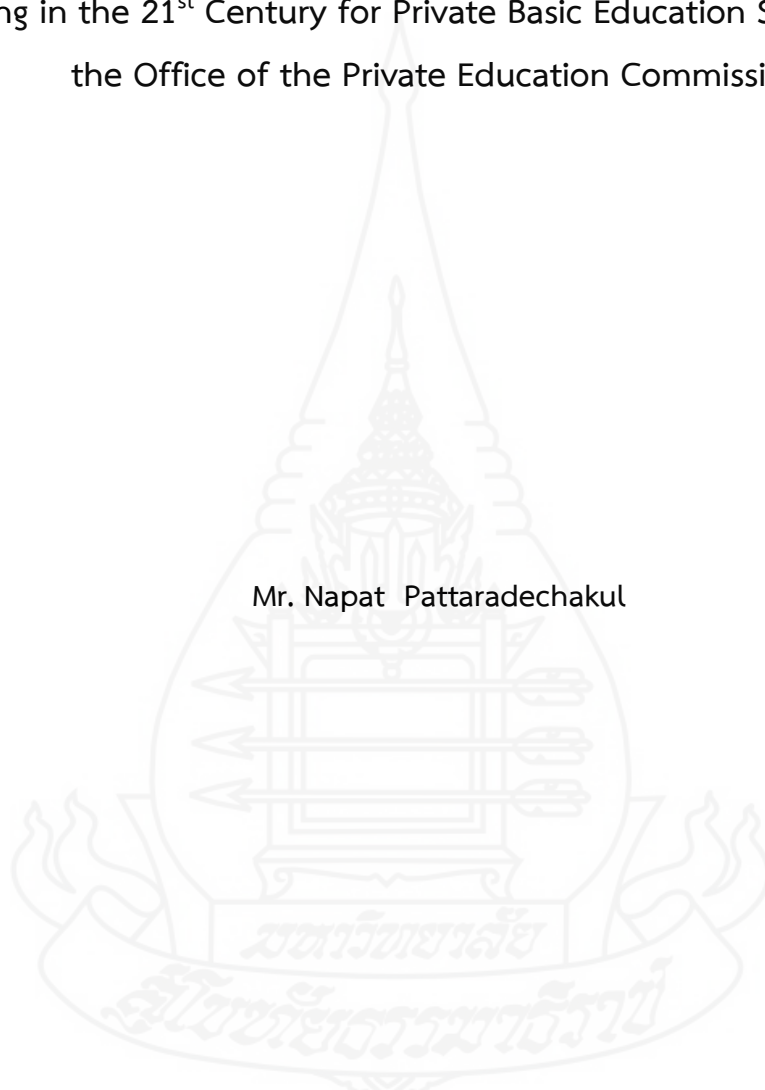

คู่มือนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2563

The Development of English Teacher Competency for Student
Learning in the 21st Century for Private Basic Education Schools under
the Office of the Private Education Commission

Mr. Napat Pattaradechakul

A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Doctor of Education in Educational Administration

School of Educational Studies

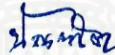
Sukhothai Thammathirat Open University

2021

หัวข้อคุณิพนธ์ การพัฒนาสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียน
ในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน
ชื่อและนามสกุล นายนภัทร ภัทรเดชากุล
วิชาเอก บริหารการศึกษา
สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา 1. รองศาสตราจารย์ ดร.รัตนา ดวงแก้ว
2. รองศาสตราจารย์ ดร.กุลชลี จงเจริญ
3. รองศาสตราจารย์ ดร.พิชิต ฤทธิจรรุณ

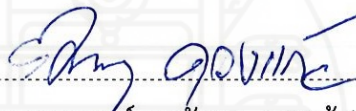
คุณิพนธ์นี้ ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาเอก เมื่อวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2564

คณะกรรมการสอบคุณิพนธ์

ประธานกรรมการ

(อาจารย์ ดร.บัณฑิต แทนพิทักษ์)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รัตนา ดวงแก้ว)

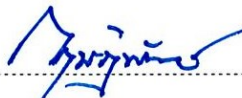
กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กุลชลี จงเจริญ)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.พิชิต ฤทธิจรรุณ)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษฎิพัทธ์ พิษุณเดชนันต์)

ประธานกรรมการบัณฑิตศึกษา

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมพร พุทธาพิทักษ์ผล)

ชื่อคุณิพนธ์ การพัฒนาสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21

สำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

ผู้วิจัย นายณภัทร ภัทรเดชากุล รหัสนักศึกษา 4542300035 **ปริญญา** ปรัชญาคุณศึกษบัณฑิต (บริหารการศึกษา)

อาจารย์ที่ปรึกษา (1) รองศาสตราจารย์ ดร.รัตนา ดวงแก้ว (2) รองศาสตราจารย์ ดร.กุลชลี จงเจริญ (3) รองศาสตราจารย์ ดร.พิชิต ฤทธิจรูญ **ปีการศึกษา** 2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน 2) ตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างองค์ประกอบของตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และ 3) ศึกษาแนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน

วิธีดำเนินการวิจัยแบ่งเป็น 3 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ การวิเคราะห์และสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การศึกษาความคิดเห็นต่อสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียน โดยสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ 10 คน การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของตัวบ่งชี้สมรรถนะ โดยสอบถามผู้เชี่ยวชาญ 20 คน และการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ โดยสอบถามครูสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาเอกชนระดับขั้นพื้นฐาน 532 คน ใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอน ระยะที่ 2 การตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยนำข้อมูลของครูสอนภาษาอังกฤษ 532 คน มาวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน และระยะที่ 3 การศึกษาแนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียน โดยสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ 11 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ที่มีโครงสร้าง แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของตัวบ่งชี้ แบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้ตามตัวบ่งชี้ของครู ซึ่งมีค่าความเที่ยงเท่ากับ .98 และแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับแนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์เชิงปริมาณ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์ความแปรปรวน ค่าการวิเคราะห์องค์ประกอบ และค่าสถิติตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดล ส่วนการวิเคราะห์เชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยปรากฏว่า 1) สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 มี 6 ประการ และ 56 ตัวบ่งชี้ ซึ่งเรียงลำดับตามค่าน้ำหนักองค์ประกอบ ดังนี้ (1) ความสามารถด้านการคิดเชิงนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ (2) ทักษะการสอนภาษา (3) ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ (4) ความสามารถทางภาษาอังกฤษ (5) ความสามารถพื้นฐานดิจิทัล และ (6) ความสามารถในการสื่อสาร 2) โมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างองค์ประกอบของตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษที่พัฒนามีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และ 3) แนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูสอนภาษาอังกฤษเข้ารับการอบรมเชิงปฏิบัติการทางการสอนภาษาที่สอดคล้องกับความต้องการของครู ควรเปิดโอกาสให้ครูดัดอย่างสร้างสรรค์ในการนำนวัตกรรม ความรู้ และประสบการณ์ที่ผ่านการอบรมมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน พร้อมทั้งนเทศ กำกับติดตามการสอนของครู และหน่วยงานที่รับผิดชอบควรสร้างพื้นที่ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับนวัตกรรมการสอนของครูสอนภาษาอังกฤษ

คำสำคัญ โมเดลความสัมพันธ์โครงสร้าง สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ การเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21
สถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน

Dissertation title: The Development of English Teacher Competency for Student Learning in the 21st Century for Private Basic Education Schools under the Office of the Private Education Commission

Researcher: Mr. Napat Pattaradechakul; **ID:** 4542300035;

Degree: Doctor of Philosophy (Educational Administration);

Dissertation advisors: (1) Dr. Ratana Daungkaew, Associate Professor; (2) Dr. Koolchalee Chongcharoen, Associate Professor; (3) Dr. Pichit Ritcharoon, Associate Professor;

Academic year: 2021

Abstract

The purposes of this research were (1) to study the components and indicators of English teacher competency for student learning in the 21st century for private basic education schools under the Office of the Private Education Commission; (2) to investigate the congruence of structural relationship model as developed of components and indicators and empirical data; and (3) to study guidelines for the enhancement of English teacher competency for student learning in the 21st century for private basic education schools.

The research process comprised 3 stages. Stage 1 was the study of components and indicators of English teacher competency for student learning in the 21st century, and this consisted of 4 steps as following: analyzing and synthesizing related documents and researches; determining opinions toward English teacher competency for student learning by interviewing 10 experts; evaluating the appropriateness and the possibility of the indicators by examining 20 experts; and conducting an exploratory factor analysis with 532 English teachers in private basic education schools, obtained by multi-stage sampling. Stage 2 was the investigation of congruence of developed model and empirical data by applying confirmatory factor analysis to the data collected from the 532 English teachers. Stage 3 was the study of guidelines for the enhancement of English teacher competency for student learning by interviewing 11 experts. The employed research instruments were a structured interview form, an indicator-assessment form, a questionnaire on teachers' indicator perception, with reliability coefficients of .98, and semi-structured interview form on guidelines for enhancement of English teacher competency. The quantitative data analyzed by descriptive statistics, EFA, and CFA. The qualitative data analyzed by content analysis.

The research results revealed that 1) the English teacher competency for student learning in the 21st century consisted of 6 components and 56 indicators sorted by factor loading as shown in the followings: (1) innovative and creative thinking competency, (2) language teaching skills, (3) learning management competency, (4) English language competency, (5) basic digital competency, and (6) communication competency; (2) the structural relationship model of components and indicators of English teacher competency was well fitted with the empirical data; and (3) the guidelines to enhance English teacher competency for student learning in the 21st century showed that school administrators should encourage English teachers to participate in English teaching workshops that are tailored to their needs, should allow them to think creatively in applying the innovation, knowledge, and experiences from the training to their classrooms, and should supervise and monitor their teaching; and the OPEC should arrange academic forums for English teachers to share their teaching innovation.

Keywords: Structural relationship model, English teacher competency, Student learning in the 21st century, Private basic education schools

กิตติกรรมประกาศ

คุณูปการอันยิ่งใหญ่ของสถาบันนี้สำเร็จลงได้ด้วยความเมตตาและอนุเคราะห์อย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.รัตนา ดวงแก้ว อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ที่ให้ความกรุณา เมตตา ให้คำปรึกษา อบรม สั่งสอนและสละเวลาอันมีค่าเพื่อชี้แนะให้งานวิจัยมีคุณภาพ และข้อชี้แนะเพื่องานวิจัยที่มีคุณภาพยิ่งขึ้นจาก รองศาสตราจารย์ ดร.กุลชลี จงเจริญ ที่ปรึกษาร่วมและคำแนะนำเพิ่มเติมจาก รองศาสตราจารย์ ดร.พิชิต ฤทธิ์จรูญ ที่ปรึกษาภายนอก เพื่องานวิจัยที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้นและขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ประจำแขนงวิชาการบริหาร การศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชทุกท่านที่ได้ประสาทวิชาความรู้ ให้ประสบการณ์ สนับสนุน และส่งเสริมงานวิจัยสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่กรุณาเสียสละเวลาในการให้ข้อเสนอแนะ เพื่อปรับปรุงงานวิจัยให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น ขอขอบพระคุณผู้บริหารและคณะครูอาจารย์ ในสถาบันการศึกษาที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการให้ข้อมูล ข้อเสนอแนะ และส่งเสริมให้งานวิจัยมีคุณภาพ

ขอขอบคุณ อาจารย์พัชรวรพลย์ มานะศิริ ผู้บริหารโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษมีฟ้าที่ช่วยดูแล กิจกรรมงานต่างๆ ในระหว่างที่ผู้วิจัยทุ่มเทและสละเวลาไปกับงานวิจัยฉบับนี้ ขอขอบคุณครอบครัวที่ได้ให้ กำลังใจและสนับสนุนให้ผู้วิจัยได้ก้าวผ่านอุปสรรคต่างๆ ได้เป็นอย่างดี และขอขอบคุณผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ที่ได้เอ่ยนามมา ณ ที่นี้ทุกๆ ท่านอย่างสุดซึ้ง

นภัทร ภัทรเดชากุล

มิถุนายน 2564

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	[พิมพ์อักษรหน้า]
สารบัญภาพ	[พิมพ์อักษรหน้า]
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
คำถามการวิจัย	6
วัตถุประสงค์การวิจัย	7
สมมติฐานการวิจัย	7
กรอบแนวคิดการวิจัย	7
ขอบเขตการวิจัย	9
นิยามศัพท์เฉพาะ	10
ประโยชน์ที่ได้รับ	15
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	17
การจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21	18
นโยบายการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของกระทรวงศึกษาธิการ	34
แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ	54
การบริหารทรัพยากรบุคคลในสถานศึกษา	100
การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน	110
บริบทของการจัดการศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐานในประเทศไทย	117
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	123
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	130
ระยะที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ เพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ในสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน	132
ระยะที่ 2 การตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างองค์ประกอบ และตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์	142

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ระยะที่ 3 การศึกษาแนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน	143
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	145
ตอนที่ 1 ผลการศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้เชิงพฤติกรรมของสมรรถนะ ครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ในสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน	145
ตอนที่ 2 ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้าง องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์	222
ตอนที่ 3 ผลการศึกษาแนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ เพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชน ขั้นพื้นฐาน	234
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	257
สรุปการวิจัย	257
อภิปรายผล	267
ข้อเสนอแนะ	280
บรรณานุกรม	284
ภาคผนวก	295
ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ	296
ข เอกสารสำคัญในการวิจัย	301
ค การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย	305
ประวัติผู้วิจัย	331

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1	สมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 83
ตารางที่ 3.1	ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย 130
ตารางที่ 3.2	ผลการวิเคราะห์หาค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถาม 138
ตารางที่ 4.1	ค่าเฉลี่ย (<i>M</i>) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (<i>SD</i>) ของความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของตัวบ่งชี้ของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21: สมรรถนะที่ 1 ความสามารถทางภาษาอังกฤษ ตามการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ (n = 20) 180
ตารางที่ 4.2	ค่าเฉลี่ย (<i>M</i>) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (<i>SD</i>) ของความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของตัวบ่งชี้ของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21: สมรรถนะที่ 2 ความสามารถในการสื่อสาร ตามการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ (n = 20) 184
ตารางที่ 4.3	ค่าเฉลี่ย (<i>M</i>) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (<i>SD</i>) ของความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของตัวบ่งชี้ของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21: สมรรถนะที่ 3 ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ ตามการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ (n = 20) 186
ตารางที่ 4.4	ค่าเฉลี่ย (<i>M</i>) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (<i>SD</i>) ของความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของตัวบ่งชี้ของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21: สมรรถนะที่ 4 ความสามารถพื้นฐานด้านดิจิทัล ตามการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ (n = 20) 189
ตารางที่ 4.5	ค่าเฉลี่ย (<i>M</i>) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (<i>SD</i>) ของความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของตัวบ่งชี้ของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21: สมรรถนะที่ 5 ความสามารถในการคิดเชิงนวัตกรรม และสร้างสรรค์อย่างเป็นระบบ ตามการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ (n = 20) 190
ตารางที่ 4.6	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพ 193
ตารางที่ 4.7	ค่าเฉลี่ย (<i>M</i>) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (<i>SD</i>) ความเ้ (Skewness) ความโด่ง (Kurtosis) และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (C.V.) ของตัวแปรสมรรถนะ ครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 195

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย (<i>M</i>) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (<i>SD</i>) ความเบ้ (Skewness) ความโด่ง (Kurtosis) และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (C.V.) ของตัวแปรสมรรถนะด้านความสามารถทางภาษาอังกฤษ	196
ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ย (<i>M</i>) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (<i>SD</i>) ความเบ้ (Skewness) ความโด่ง (Kurtosis) และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (C.V.) ของตัวแปรสมรรถนะด้านความสามารถทางการสื่อสาร	199
ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (<i>SD</i>) ความเบ้ (Skewness) ความโด่ง (Kurtosis) และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (C.V.) ของตัวแปรสมรรถนะด้านความสามารถในการจัดการเรียนรู้	201
ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ย (<i>M</i>) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (<i>SD</i>) ความเบ้ (Skewness) ความโด่ง (Kurtosis) และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (C.V.) ของตัวแปรสมรรถนะด้านความสามารถพื้นฐานด้านดิจิทัล	203
ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ย (<i>M</i>) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (<i>SD</i>) ความเบ้ (Skewness) ความโด่ง (Kurtosis) และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (C.V.) ของตัวแปรสมรรถนะด้านความสามารถในการคิดเชิงนวัตกรรมและสร้างสรรค์อย่างเป็นระบบ	204
ตารางที่ 4.13 ผลการวิเคราะห์หาค่าความเที่ยง (Reliability) และค่าอำนาจจำแนกของเครื่องมือวัดตัวแปรในงานวิจัย	205
ตารางที่ 4.14 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ: สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21	206
ตารางที่ 4.15 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ: องค์ประกอบที่ 1 สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ด้านความสามารถในการสื่อสาร	207
ตารางที่ 4.16 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่ 1 ขององค์ประกอบที่ 1 สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ด้านความสามารถในการสื่อสาร	208
ตารางที่ 4.17 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ องค์ประกอบที่ 2 สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ความสามารถในการคิดเชิงนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์	210

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.18 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่ 1 องค์ประกอบที่ 2 สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ด้านความสามารถในการคิดเชิงนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์	211
ตารางที่ 4.19 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ องค์ประกอบที่ 3 สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ด้านความสามารถทางภาษาอังกฤษ	212
ตารางที่ 4.20 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่ 1 องค์ประกอบที่ 3 สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ด้านความสามารถทางภาษาอังกฤษ	213
ตารางที่ 4.21 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ องค์ประกอบที่ 4 สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ด้านความสามารถในการจัดการเรียนรู้	214
ตารางที่ 4.22 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่ 1 องค์ประกอบที่ 4 สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ด้านความสามารถในการจัดการเรียนรู้	216
ตารางที่ 4.23 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ องค์ประกอบที่ 5 สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ด้านทักษะการสอนภาษา	217
ตารางที่ 4.24 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่ 1 องค์ประกอบที่ 5 สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ด้านทักษะการสอนภาษา	218
ตารางที่ 4.25 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ องค์ประกอบที่ 6 สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ด้านความสามารถพื้นฐานด้านดิจิทัล	220
ตารางที่ 4.26 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่ 1 องค์ประกอบที่ 6 สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ด้านความสามารถพื้นฐานด้านดิจิทัล	221

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.27 คำสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของตัวแปรองค์ประกอบสมรรถนะ ครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน	223
ตารางที่ 4.28 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่ 2 สมรรถนะ ครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน	226
ตารางที่ 4.29 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่ 1 สมรรถนะ ครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน จำแนกตามองค์ประกอบ	228

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย	8
ภาพที่ 2.1 ระบบสนับสนุนและผลผลิตด้านนักเรียนในศตวรรษที่ 21	24
ภาพที่ 2.2 New Values ,Skills and Knowledge (V ³ SK) Model	59

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สถานการณ์ในสังคมไทยและสังคมโลกกำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง ทั้งด้าน เศรษฐกิจ การเมือง สังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแบบก้าวกระโดด ส่งผลกระทบ ให้เกิดการเชื่อมโยงกันอย่างซับซ้อนจากการรวมกลุ่มภายในภูมิภาคและการเปิดเสรีด้านต่าง ๆ จนกลายเป็น สังคมไร้พรมแดน หรือสังคมโลกาภิวัตน์ ซึ่งสถานการณ์ดังกล่าวก่อให้เกิดความท้าทายในการพัฒนา ประเทศในทุกมิติ โดยเฉพาะทางด้านการศึกษาซึ่งเป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศให้ เจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ด้วยเหตุนี้ ประเทศไทยจึงต้องเตรียมพร้อมและสร้างภูมิคุ้มกัน ให้กับเด็กและเยาวชนของชาติให้เข้มแข็งและสามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงในสังคม โลกาภิวัตน์ได้อย่างมั่นคง ประกอบกับประเทศไทยกำลังได้รับผลกระทบจากอิทธิพลของกระแสโลกาภิวัตน์ อันเนื่องมาจากภาษาต่างประเทศได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในชีวิตของคนไทยมากขึ้น ดังจะเห็นได้จากใน ปัจจุบันประเทศสมาชิกอาเซียนได้มีการจัดทำข้อตกลงอาเซียนว่าด้วยการเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือ (Mutual Recognition Agreement: MRA) ในหลายสาขาวิชาชีพ อีกทั้งสังคมในภูมิภาคอาเซียนได้กลายเป็นสังคม พหุวัฒนธรรม เนื่องจากประชาชนสามารถเดินทางแลกเปลี่ยนความรู้ วัฒนธรรม และเทคโนโลยีมากขึ้น และจากการที่อาเซียนใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาการทำงาน คนไทยจึงจำเป็นต้องเรียนรู้และปรับตัวให้เข้า กับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ทั้งด้านความรู้ความสามารถ ทักษะ และสมรรถนะการ ทำงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อให้ประเทศไทยมีบทบาทสำคัญต่อความร่วมมือในการ พัฒนาภายใต้กรอบข้อตกลงต่าง ๆ และสามารถดำรงชีวิตในประชาคมอาเซียนได้อย่างมั่นคงและสันติ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560, น. 7) ด้วยเหตุนี้ ภาษาอังกฤษจึงได้กลายเป็นภาษาแห่ง ประชาคมโลก ดังจะเห็นได้จากปัจจุบันมีคนทั่วโลกใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลักในการสื่อสารมากกว่า 2,000 ล้านคน หรือ 1 ใน 3 ของประชากรของโลก (เสถียร โตรัตน์, 2551; ชัชชัย บุนนาค, 2561) แม้กระทั่ง กฎบัตรอาเซียน ข้อ 34 ได้กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาทางการของอาเซียน ดังนั้น ประเทศไทยจึงต้อง เสริมสร้างสมรรถนะและความสามารถทางภาษาอังกฤษของประชากรไทยในระดับที่จะสื่อสารได้เพื่อเป็น เครื่องมือในการแสวงหาความรู้ และการประกอบอาชีพ ตลอดจนการเจรจาต่อรองสำหรับการแข่งขันด้าน เศรษฐกิจและสังคมในเวทีสากล (กระทรวงศึกษาธิการ, 2554)

อย่างไรก็ตาม ในช่วงที่ผ่านมาประเทศไทยได้มีความพยายามที่จะเพิ่มขีดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ แต่ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษก็ยังไม่เกิดผลสัมฤทธิ์เท่าที่ควร ดังจะเห็นได้จากผลการประเมินความสามารถทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในหลาย ๆ ปีการศึกษาที่ผ่านมาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ไม่ว่าจะเป็ผลสอบ O-NET หรือ GAT พบว่ามีคะแนนผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับต่ำ และเมื่อเปรียบเทียบกับวิชาอื่นๆ พบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแทบจะอยู่ในระดับต่ำสุด รวมถึง ระดับภาษาอังกฤษของบัณฑิตและผู้จบอาชีวศึกษาที่อยู่ในระดับต่ำ นอกจากนี้ ผลการสอบ TOEFL ปี 2017 ของคนไทยได้คะแนนเฉลี่ย 78 คะแนน จากคะแนนเต็ม 120 คะแนน โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนทั่วโลกนั้นอยู่ที่ 82 ซึ่งประเทศไทยยังคงต่ำกว่า เมียนมาร์ เกาหลีใต้ อินโดนีเซีย ฮองกง ฟิลิปปินส์ และมาเลเซีย (ชัชวีย์ บุนนาค, 2561; จรัส สุวรรณเวลา, 2562) อีกทั้งในรายงานประจำปี 2561 ของสำนักงานจัดอันดับทักษะการใช้ภาษาหรือ Education First ที่มีสำนักงานใหญ่ในประเทศสวีเดน ระบุว่า ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 64 จาก 88 ประเทศทั่วโลกที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก และได้คะแนนเพียง 48.54 จากคะแนน 100 (EF EPI, 2018) และเมื่อเร็ว ๆ นี้ Education First ระบุว่า ประเทศไทยจัดอยู่ในกลุ่มที่มีทักษะความสามารถภาษาอังกฤษระดับต่ำมากซึ่งอยู่ในอันดับที่ 89 จาก 100 ประเทศ (“คนไทยมีความสามารถภาษาอังกฤษระดับต่ำมาก,” 2563)

ทั้งนี้จากรายงานของ UNITED NATIONS DEVELOPMENT GROUP 2013 เรื่อง The World We Want ได้แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยหนึ่งที่จะส่งผลให้ระบบการศึกษาของทุกภูมิภาคของโลกประสบผลสำเร็จ คือ คุณภาพการสอนของครู ซึ่งต้องครอบคลุมใน 3 สิ่งที่สำคัญ ได้แก่ การหาคนที่เหมาะสมมาเป็นครู การพัฒนาครูเหล่านี้ให้เป็นผู้สอนที่มีประสิทธิภาพ และการสนับสนุนด้านสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้มั่นใจได้ว่า ครูสามารถสอนได้ดีที่สุดแก่เด็กทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน (Finocchiaro, 1969, p. 14) ด้วยเหตุนี้ ครูสอนภาษาอังกฤษจึงอยู่ในฐานะเป็นผู้นำแห่งการเปลี่ยนแปลง (Change agent) และเป็นผู้ที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของบุคคลในชาติ โดยเฉพาะเมื่อต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (English as a second language) แม้ว่าในการเรียนการสอนภาษาที่ประสบผลสำเร็จจะมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องมากมายทั้งตัวนักเรียน ครู สถานศึกษา และสังคม แต่ครูเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในทุกสถานการณ์การสอน เนื่องจากโดยธรรมชาติแล้วครูที่มีทักษะการสอนและผ่านการอบรมเฉพาะทางเกี่ยวกับการสอนภาษา และมีความสามารถด้านภาษาศาสตร์จะส่งผลต่อประสิทธิภาพการเรียนและการสอนภาษาอังกฤษ (Finocchiaro, 1969, pp. 12-14) ดังนั้น กระทรวงศึกษาธิการจึงต้องกำหนดเป้าหมายและทิศทางของการจัดแนวทางการศึกษาและปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและพัฒนาครูให้เป็นไปในทิศทางที่ถูกต้องและตอบสนองต่อการพัฒนาสังคมให้ก้าวทันและก้าวหน้าโลกในอนาคตที่จะมาถึง (เจริญวิญญู สมพงษ์ธรรม, ภารตี อนันต์นาวี, และคุณวุฒิ คนฉลาด, 2553)

ด้วยสภาพปัญหาและความต้องการในการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษของเด็กและเยาวชนไทยดังกล่าวแล้วนั้น ประเทศไทยในปัจจุบันจึงได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาสมรรถนะของครู เพราะสมรรถนะเป็นคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่จะทำให้ครูปฏิบัติงานสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพและสูงกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งคุณลักษณะเหล่านี้ครอบคลุมทั้งความรู้ ความสามารถ ทักษะ และแรงจูงใจของครู (McClelland, 1973) ดังจะเห็นได้จากกระทรวงศึกษาธิการ โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดให้ครูสอนภาษาอังกฤษต้องมีสมรรถนะทางวิชาชีพเฉพาะ นอกเหนือจากสมรรถนะของครูโดยทั่วไป ใน 5 ด้าน ได้แก่ มีความเข้าใจธรรมชาติและองค์ประกอบทางภาษา (Linguistic Competence) มีความสามารถในการสื่อสาร (Communicative Competence) มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี วิธีสอนภาษาต่างประเทศ และกลยุทธ์การเรียนรู้ มีความสามารถในการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษา และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง (วัฒนธรรมจับทุกข์, 2542) ในทำนองเดียวกัน บริบทของต่างประเทศก็ได้ให้ความสำคัญกับสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ ดังเช่น Penn-Edwards (2010) ได้สังเคราะห์วรรณกรรมเกี่ยวกับสมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษแล้วสรุปว่า ครูสอนภาษาอังกฤษควรมีสมรรถนะใน 8 ด้าน ได้แก่ การสื่อสารทั้งวัจนภาษาและอวัจนภาษา การสื่อความหมาย การสื่อด้วยภาพ การเขียนจำแนก โครงสร้างภาษา ไวยากรณ์ การสะกดคำ และการใช้คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ ส่วนมหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ (Cambridge, 2014) ได้กำหนดกรอบสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษว่าควรมี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ ทักษะเกี่ยวกับการเรียนรู้และผู้เรียน ความสามารถในการจัดการเรียนรู้และการประเมินผล ความสามารถด้านภาษา ความรู้และความตระหนักในภาษา และการพัฒนาวิชาชีพ จึงเห็นได้ว่า ครูสอนภาษาอังกฤษควรมีทั้งสมรรถนะครูทั่วไปกับสมรรถนะในสายวิชาชีพเฉพาะทั้งในด้านความรู้ความสามารถทางภาษา ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถด้านการจัดการเรียนการสอน และความสามารถทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

จากที่กล่าวมา แม้ว่าประเทศไทยได้มีการกำหนดสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษให้ปฏิบัติในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ แต่ข้อมูลที่เผยแพร่โดยทั่วไปได้แสดงให้เห็นว่า การปฏิบัติการสอนของครูก็ยังไม่ส่งผลที่ตัวผู้เรียนดังได้กล่าวมาแล้ว ดังเช่น ผลการประเมินความสามารถตนเองของครูสอนภาษาอังกฤษของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ครูร้อยละ 51.91 มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในระดับที่ต้องปรับปรุง อีกทั้งครูส่วนใหญ่ยังด้อยทั้งทักษะภาษา โดยเฉพาะการสื่อสาร ทักษะการสอน และขาดเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (ชัชรีย์ บุนนาค, 2561) ดังนั้น ความคาดหวังที่จะให้ครูพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา จัดทำแผนการสอน ผลิตสื่อ และจัดการเรียนการสอนตามที่กำหนดจึงไม่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง ประกอบกับการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 นั้น มีความแตกต่างจากการเรียนการสอนที่ผ่านมา ๆ มาอย่างมากมาย เนื่องจากสังคมโลกมีการเปลี่ยนผ่านอย่างรวดเร็ว และรุนแรง ผู้เรียนถูกคาดหวังให้มีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่ครอบคลุมทั้งด้านการเรียนรู้และการคิดสร้างนวัตกรรมใหม่ ด้านข่าวสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านอาชีพและทักษะชีวิต และด้านการอ่าน

เขียนและคิดคำนวณ (NCREL, 2003; Wagner, 2008; Trilling & Fadel, 2009; Greenhill, 2010; US Department of Education, 2010; Saavedra, A. R., & Opfer, V. D., 2012; วิจารณ์ พานิช, 2555) และคุณภาพของครูก็ยังเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญที่สุดที่ส่งผลต่อความสำเร็จในด้านผลการเรียนของผู้เรียนซึ่งครูต้องมีความพร้อมอย่างยิ่ง (Eduviews, 2008, p. 5) จึงเห็นได้ว่า ครูในยุคศตวรรษที่ 21 นี้ กำลังเผชิญกับความท้าทายในหลาย ๆ ด้าน ทั้งการสอนแนวใหม่ เนื้อหาและวิธีการสอนแบบใหม่ที่ต้องใช้ทั้งนวัตกรรม การเรียนรู้และเทคโนโลยีประกอบ และผู้เรียนยุคใหม่ ซึ่งครูอาจจะยังไม่เคยมีประสบการณ์ หรือเคยศึกษา มาก่อน อีกทั้งในปัจจุบันนี้ โลกกำลังตกอยู่ในภาวะวิกฤตที่ต้องเผชิญกับสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID 19) หรือภัยธรรมชาติอื่น ๆ ทำให้ครูต้องมีการปรับตัวในการจัดการเรียนการสอนให้นักเรียน สามารถเข้าถึงการเรียนรู้ออนไลน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเสมอภาค (Anderson, 2020) ด้วยเหตุนี้ ครูสอนภาษาอังกฤษในยุคปัจจุบันจำเป็นต้องมีสมรรถนะที่หลากหลายเพิ่มขึ้นโดยต้องสามารถ บูรณาการความรู้และความสามารถในการจัดการเรียนการสอนทางภาษากับทักษะการเรียนรู้ใน ศตวรรษที่ 21 ได้ เพื่อช่วยเตรียมผู้เรียนให้มีความสามารถทางด้านภาษา มีการเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา และสามารถเผชิญสังคมโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างที่ไม่สามารถคาดคะเนได้ ดังนั้น ครูสอนภาษาอังกฤษ จำเป็นต้องมีสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนทั้งทักษะการใช้ภาษาอังกฤษและทักษะ การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 อย่างบูรณาการ ซึ่งในประเทศไทยยังต้องการการพัฒนาสมรรถนะของครูสอน ภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ดังที่กล่าวมาแล้ว

จากข้อมูลดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการในฐานะหน่วยงานระดับนโยบายทางการจัดการ การศึกษาได้มีความพยายามที่จะแก้ปัญหาและยกระดับผลสัมฤทธิ์ผู้เรียนด้านภาษาอังกฤษในทุกระดับชั้น รวมทั้งพัฒนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง ดังจะเห็นจาก ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นหลายประการ ตัวอย่างเช่น ในปี พ.ศ. 2557 กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษ ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานตอนหนึ่งว่า ให้ใช้กรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ ที่เป็นสากล ได้แก่ The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) เป็น กรอบความคิดหลักในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทย ทั้งในการออกแบบหลักสูตร การพัฒนาการเรียนการสอน การทดสอบ การวัดผล การพัฒนาครูรวมถึงการกำหนดเป้าหมาย การเรียนรู้ และยังให้ปรับจุดเน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้ โดยเน้นการสอน ตามแนวสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) โดยปรับการเรียนการสอนจากการเน้น ไวยากรณ์มาเป็นเน้นการสื่อสารที่เริ่มจาก การฟัง ตามด้วยการพูด การอ่าน และการเขียนตามลำดับ พร้อมทั้ง ได้กำหนดตัวชี้ วัดตามเป้าหมายของแผนการศึกษาแห่งชาติในระดับความสามารถด้านการใช้ ภาษาอังกฤษเฉลี่ยของผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละระดับ (ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น/ระดับมัธยมศึกษาตอน ปลาย/ระดับปริญญาตรี) เมื่อทดสอบตามมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) สูงขึ้นเป็นระยะ ตามเกณฑ์ที่กำหนด (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560, น. 84) ทั้งนี้ การจะบรรลุตามเจตนารมณ์

ของนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้ครูผู้สอนต้องได้รับการประเมินและได้รับการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษจากหน่วยงานต้นสังกัดอย่างต่อเนื่อง ดังเช่น Su, Weir and Wu (2020) ได้ระบุว่า ครูที่จะต้องสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้นจะต้องมีระดับของภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับ B2 ในขณะที่ครูที่จะสอนในระดับมัธยมปลายและมหาวิทยาลัยจะต้องมีระดับของภาษาอังกฤษอยู่เทียบเท่ากับ C1 เมื่อเทียบกับกรอบแนวคิดทางภาษา CEFR

สำหรับบริบทของการจัดการศึกษาโดยภาคเอกชนในประเทศไทยนั้น จะเห็นได้ว่า คุณภาพการจัดการศึกษาเป็นที่ยอมรับของผู้ปกครองและสังคมอย่างกว้างขวาง ดังจะเห็นได้จากนักเรียนในสถานศึกษาเอกชนได้คะแนนเฉลี่ยตามรายวิชาสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน รวมถึงสถานศึกษาเอกชนส่วนใหญ่ได้รับการรับรองคุณภาพจากภายนอกสูงกว่าภาพรวมของผลการประเมินสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ตะวัน สี่กระแสร, 2556) ซึ่งสอดคล้องกับรายงานขององค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา หรือ OECD (Organization for Economic Co-operation and Development) ที่นำเสนอว่า นักเรียนในสถานศึกษาเอกชนมีแนวโน้มทำคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการประเมินของ PISA ได้ดีกว่านักเรียนจากสถานศึกษาของรัฐบาล จึงส่งผลให้ผู้ปกครองส่วนใหญ่ได้เลือกสถานศึกษาเอกชนเพื่อเป็นโอกาสทางการศึกษาที่ดีที่สุดให้กับลูกของตนเอง ถึงแม้ว่าต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น (OECD, 2011, p. 1) นอกจากนี้ OECD ได้แสดงให้เห็นว่า การที่ผู้ปกครองส่งลูกไปเรียนในสถานศึกษาเอกชนนั้น มีเหตุผลหลายประการ โดยเฉพาะในเรื่องความเป็นเลิศทางวิชาการที่มีมาตรฐานสูง และการดูแลกำกับติดตามอย่างใกล้ชิดจากฝ่ายบริหารในสถานศึกษาเอกชน จึงอาจกล่าวได้ว่า สถานศึกษาเอกชนสามารถบริหารจัดการให้ครูมีประสิทธิภาพมากกว่าสถานศึกษาของรัฐบาล และมีความสามารถในการแข่งขันและการให้บริการด้านการศึกษาที่เหนือกว่าสถานศึกษาของรัฐบาลหลาย ๆ แห่งอย่างเห็นได้ชัด (Figlio & Stone, 1999, pp. 115-140; Wilkinson et al., 2004; ตะวัน สี่กระแสร, 2556) และในปัจจุบันสถานศึกษาเอกชนต้องการครูที่มีคุณภาพมากขึ้นเพื่อให้สามารถจัดการศึกษาได้ตอบสนองกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (Green et al., 2011, p. 6) อย่างไรก็ตาม แม้ว่าสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐานของประเทศไทยในภาพรวมสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพดังได้กล่าวมาแล้ว แต่ก็ต้องเผชิญกับความท้าทายเกี่ยวกับคุณภาพผู้เรียนเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยเฉพาะความรู้และทักษะด้านภาษาอังกฤษยังเป็นจุดอ่อนที่ต้องการพัฒนาเช่นเดียวกับผู้เรียนในสถานศึกษาของรัฐ (MGR Online, 8 ม.ค. 2555; ชัชกรีย์ บุนนาค, 2561) ซึ่งปัญหาดังกล่าวสะท้อนถึงคุณภาพของครูสอนภาษาอังกฤษของสถานศึกษาเอกชนที่ต้องการได้รับการพัฒนาเช่นเดียวกัน ดังนั้น ครูสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาเอกชนจึงต้องมีสมรรถนะที่ชัดเจนเพื่อใช้เป็นแนวทางในการประเมินตนเองทั้งความสามารถทางการสอนและความสามารถทางภาษา ให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมที่กำลังเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนต้องนำสมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษมาใช้เป็นแนวทางพัฒนาสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้ครูได้เพิ่มพูนความรู้ ทักษะ และสามารถปรับเปลี่ยนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ได้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 อย่างยั่งยืน เนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษา มีบทบาทหน้าที่ช่วยให้บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถตามความต้องการขององค์กรอย่างเพียงพอและเหมาะสมและมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง (กุลชลี จงเจริญ, 2560)

สำหรับการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ จากการทบทวนวรรณกรรมที่ผ่านมา ผู้วิจัยพบว่า งานวิจัยที่มีอยู่ในปัจจุบันมีการศึกษาเกี่ยวกับสมรรถนะของครูในการจัดการเรียนการสอนมากขึ้นกว่าในอดีต และเป็นการศึกษาในเชิงลึกทางด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับขั้นพื้นฐานและองค์ประกอบสมรรถนะครูภาษาอังกฤษของสถานศึกษาประถมศึกษา (ดลวรรณ พวงวิภาต, 2562) และมีความตื่นตัวในเรื่องของมาตรฐานวิชาชีพครู รวมทั้งมาตรฐานสมรรถนะครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน (อัฉฉณพร ทิรัญอมรกุล, 2556) หากแต่การศึกษาดังกล่าวนั้น ส่วนใหญ่ยังคงจำกัดอยู่เพียงแค่การศึกษาในกลุ่มครูในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเท่านั้นมิได้ครอบคลุมถึงกลุ่มครูในสถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนแต่อย่างใด รวมทั้งในการศึกษาเกี่ยวกับสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษก็ยังไม่ได้บูรณาการสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษกับการเรียนรู้ของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 อย่างชัดเจน ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาวิจัยในเรื่อง การพัฒนาสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน โดยมุ่งหวังว่า งานวิจัยนี้จะช่วยให้หน่วยงานต้นสังกัด พร้อมทั้งสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐานมีสมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อไว้ใช้เป็นแนวทางในการประเมินและพัฒนาวิชาชีพครูสอนภาษาอังกฤษสำหรับเตรียมนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ให้มีความรู้และทักษะทางภาษาอังกฤษ และสามารถนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข พร้อมทั้งจะช่วยให้ครูสอนภาษาอังกฤษได้มีแนวทางการประเมินและพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพของตนเองอย่างต่อเนื่อง และสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานด้วย

2. คำถามการวิจัย

2.1 สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐานมีองค์ประกอบและตัวบ่งชี้เชิงพฤติกรรมอะไรบ้าง

2.2 โมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างองค์ประกอบของตัวบ่งชี้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นจากทฤษฎีงานวิจัย และผู้เชี่ยวชาญมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์หรือไม่

2.3 แนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐานควรเป็นอย่างไร

3. วัตถุประสงค์การวิจัย

3.1 เพื่อศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน

3.2 เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างองค์ประกอบของตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์

3.3 เพื่อศึกษาแนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน

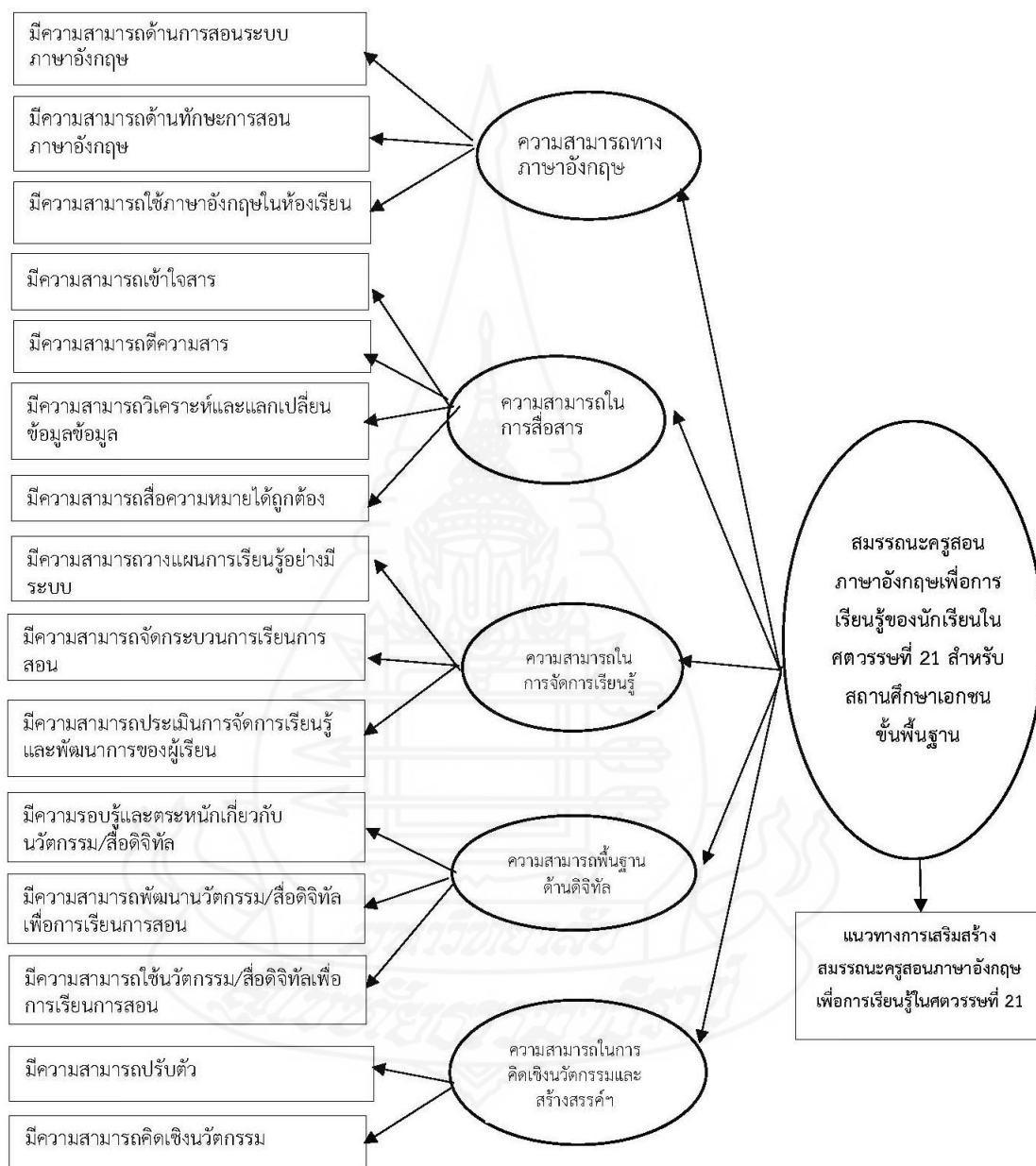
4. สมมติฐานการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานเพื่อคาดคะเนคำตอบในการวิจัยนี้ คือ โมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างองค์ประกอบของตัวบ่งชี้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นจากทฤษฎี งานวิจัย และผู้เชี่ยวชาญมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ตามเกณฑ์ที่กำหนด

5. กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) ประยุกต์ใช้แนวคิดหลัก 2 ประการ *ประการแรก* คือ คุณลักษณะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ซึ่งครอบคลุม 4 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านการเรียนรู้และการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ 2) ด้านข่าวสาร 3) ด้านอาชีพและทักษะชีวิต และ 4) ด้านการอ่านเขียนและคิดคำนวณ (วิจารณ์ พาณิช, 2555; NCREL, 2003; Trilling, 2009; Greenhill, 2010; Rotherham, A. J., & Willingham, D. T., 2010; US Department of Education, 2010; Saavedra, A. R., & Opfer, V. D., 2012; Marks, H.M., & Printy, S.M., 2003) *ประการที่สอง* คือ แนวคิดสมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษประกอบไปด้วย 5 มิติ ดังนี้ 1) ความสามารถทางภาษาอังกฤษ 2) ความสามารถในการสื่อสาร 3) ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ 4) ความสามารถพื้นฐานด้านดิจิทัล และ 5) ความสามารถในการคิดเชิงนวัตกรรมและสร้างสรรค์อย่างเป็นระบบ (Allen, 1980; Bransford, Brown, & Cocking (Eds), 2000; Harmer, 2003; APEC, 2008; BALEAP, 2008; UNESCO, 2009; Penn-Edwards, 2010; Cambridge, 2014; Shin, 2014; วัฒนาพร ระงับทุกข์, 2542; ธีธัญลักษณ์ เวชกามา, 2562) เพื่อให้ได้โมเดล

ความสัมพันธ์โครงสร้างองค์ประกอบของตัวบ่งชี้ของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 รวมทั้งได้ศึกษาแนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ดังแสดงในภาพที่ 1.1

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

6. ขอบเขตการวิจัย

6.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

6.1.1 การศึกษาสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ครั้งนี้ มุ่งศึกษาเฉพาะสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน โดยได้ศึกษาจากแนวคิดทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องภายใต้แนวคิดหลัก 2 ประการ *ประการแรก* คือ แนวคิดเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ซึ่งครอบคลุม 4 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านการเรียนรู้และการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ 2) ด้านข่าวสาร 3) ด้านอาชีพและทักษะชีวิต และ 4) ด้านการอ่านเขียนและคิดคำนวณ *ประการที่สอง* คือ แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษ เพื่อกำหนดเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย (conceptual framework) ของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ในครั้งนี้ ซึ่งพบว่า สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 มีองค์ประกอบหลัก 5 องค์ประกอบ และองค์ประกอบย่อย 15 องค์ประกอบ ดังนี้

- 1) องค์ประกอบความสามารถทางภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย
 - (1) มีความสามารถด้านการสอนระบบภาษาอังกฤษ
 - (2) มีความสามารถด้านทักษะการสอนภาษาอังกฤษ
 - (3) มีความสามารถด้านการใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียน
- 2) องค์ประกอบความสามารถในการสื่อสาร ประกอบด้วย
 - (1) มีความสามารถด้านความเข้าใจสาร
 - (2) มีความสามารถด้านการตีความสาร
 - (3) มีความสามารถด้านการวิเคราะห์และแลกเปลี่ยนข้อมูลจากสิ่งที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ
 - (4) มีความสามารถด้านการสื่อความหมาย
- 3) องค์ประกอบความสามารถในการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย
 - (1) มีความสามารถด้านการวางแผนการเรียนรู้อย่างมีระบบและลำดับขั้น
 - (2) มีความสามารถด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน
 - (3) มีความสามารถด้านการประเมินการจัดการเรียนรู้และพัฒนาการเรียนรู้อ
- 4) องค์ประกอบความสามารถพื้นฐานด้านดิจิทัล ประกอบด้วย
 - (1) มีความรอบรู้และตระหนักเกี่ยวกับนวัตกรรม/สื่อดิจิทัล
 - (2) มีความสามารถพัฒนานวัตกรรม/สื่อดิจิทัลเพื่อการเรียนการสอน

(3) มีความสามารถใช้นวัตกรรม/สื่อดิจิทัลเพื่อการเรียนการสอน

5) องค์ประกอบความสามารถในการคิดเชิงนวัตกรรมและสร้างสรรค์อย่างเป็นระบบ ประกอบด้วย

(1) มีความสามารถด้านการปรับตัว

(2) มีความสามารถด้านการคิดเชิงนวัตกรรม

6.1.2 แนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 โดยศึกษาจากโมเดลองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่เป็นข้อค้นพบจากวิจัยในครั้งนี้

6.2 ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาเอกชนระดับชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จำนวน 3,776 แห่ง ในปีการศึกษา 2562

6.3 ขอบเขตด้านเวลา

ผู้วิจัยกำหนดระยะเวลาในการวิจัยระหว่างปีการศึกษา 2560-2564

7. นิยามศัพท์เฉพาะ

7.1 การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 หมายถึง กระบวนการเปลี่ยนแปลงการรู้-คิด และพฤติกรรมของนักเรียนให้สามารถดำรงชีวิตและเรียนรู้ภายใต้บริบทของโลกที่เปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 ใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการเรียนรู้และการคิดสร้างนวัตกรรมใหม่ ด้านข่าวสาร ด้านอาชีพและทักษะชีวิต และด้านการอ่านเขียนและคิดคำนวณ

7.1.1 ด้านการเรียนรู้และการคิดสร้างนวัตกรรมใหม่ หมายถึง ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา การสื่อสาร การร่วมมือความคิดสร้างสรรค์และความคิดที่ก่อให้เกิดนวัตกรรมใหม่ได้

7.1.2 ด้านข่าวสาร หมายถึง ผู้เรียนสามารถเข้าถึงข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีสมรรถนะในการประเมินและวิเคราะห์สารสนเทศ และสามารถใช้อนาคตได้อย่างสร้างสรรค์และถูกต้องตรงประเด็น

7.1.3 ด้านอาชีพและทักษะชีวิต หมายถึง ผู้เรียนมีทักษะในการปรับตัวต่อความเปลี่ยนแปลง มีความยืดหยุ่นในการดำเนินชีวิต มีการวางแผนทั้งระยะสั้นและระยะยาวเพื่อดำเนินไปสู่เป้าหมายอย่างเป็นรูปธรรม สามารถจัดลำดับความสำคัญของงาน ระบุ ติดตามและทำให้งานสำเร็จได้โดยปราศจากการควบคุม ปรับตัวให้เข้ากับความหลากหลายทางวัฒนธรรม และสามารถทำงานร่วมกับทีมงานที่มีความแตกต่างและหลากหลายได้

7.1.4 ด้านการอ่านเขียนและคิดคำนวณ หมายถึง ผู้เรียนสามารถใช้ทักษะทั้งการอ่านเขียน และการคำนวณได้อย่างมีประสิทธิภาพ

7.2 สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 หมายถึง คุณลักษณะหรือพฤติกรรมของครูสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐานที่แสดงถึงความสามารถในการผสมผสานความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมการสอนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยวัดพฤติกรรมได้จาก 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ความสามารถทางภาษาอังกฤษ 2) ความสามารถในการสื่อสาร 3) ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ 4) ความสามารถพื้นฐานในยุคดิจิทัล และ 5) ความสามารถในการคิดเชิงนวัตกรรมและสร้างสรรค์อย่างเป็นระบบ

7.2.1 ความสามารถทางภาษาอังกฤษ หมายถึง พฤติกรรมของครูสอนภาษาอังกฤษที่แสดงออกถึงความสามารถของครูโดยวัดได้จาก 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ความสามารถด้านการสอนระบบภาษาอังกฤษ 2) ความสามารถด้านทักษะการสอนภาษาอังกฤษ และ 3) ความสามารถด้านการใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียน ซึ่งแต่ละองค์ประกอบมีความหมายดังนี้

1) **ความสามารถด้านการสอนระบบภาษาอังกฤษ** หมายถึง พฤติกรรมของครูสอนภาษาอังกฤษที่แสดงถึงความสามารถใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการสอนคำศัพท์ ด้านการสอนไวยากรณ์ ด้านการสอนการออกเสียง และด้านการสอนวาทกรรม ซึ่งแต่ละองค์ประกอบย่อย อธิบายได้ดังนี้

(1) **ความสามารถด้านการสอนคำศัพท์** หมายถึง พฤติกรรมของครูสอนภาษาอังกฤษที่สังเกตได้จากตัวบ่งชี้ ดังนี้ (1.1) มีความรู้และความเข้าใจในหลักการและเทคนิคการสอนคำศัพท์และการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียน และมีการเตรียมการสอน และ (1.2) ใช้เทคนิคและกิจกรรมในการอธิบายคำศัพท์ เลือกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับบทเรียน รวมทั้งยกตัวอย่างเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิด การเรียนรู้คำศัพท์

(2) **ความสามารถด้านการสอนไวยากรณ์** หมายถึง พฤติกรรมของครูสอนภาษาอังกฤษที่สังเกตได้จากตัวบ่งชี้ ดังนี้ (2.1) มีความรู้และความเข้าใจในหลักการและเทคนิคการสอนไวยากรณ์ และมีการเตรียมการสอนอย่างเหมาะสม และ (2.2) ใช้เทคนิคและกิจกรรมในการอธิบายไวยากรณ์และเลือกใช้บทเรียนที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ของนักเรียน

(3) **ความสามารถด้านการสอนการออกเสียง** หมายถึง พฤติกรรมของครูสอนภาษาอังกฤษที่สังเกตได้จากตัวบ่งชี้ ดังนี้ (3.1) มีความรู้และความเข้าใจในหลักการและเทคนิคการสอนการออกเสียง การเน้นเสียงคำและประโยค การออกเสียงในการเชื่อมคำและประโยคและการออกเสียงสูงต่ำ และ (3.2) ใช้เทคนิคและกิจกรรมในการอธิบายการออกเสียง การเน้นเสียงคำและประโยค การเชื่อมคำและประโยค และการออกเสียงสูงต่ำที่ถูกต้อง

(4) **ความสามารถด้านการสอนวาทกรรม** หมายถึง พฤติกรรมของครูสอนภาษาอังกฤษที่สังเกตได้จากตัวบ่งชี้ ดังนี้ (4.1) มีความรู้และความเข้าใจในหลักการและเทคนิคการสอน

การสร้าง ความหมายและสัญลักษณ์ของภาษา (วาทกรรม discourse) และ (4.2) ใช้เทคนิคและกิจกรรมในการ การสร้าง ความหมายและสัญลักษณ์ของภาษา

2) *ความสามารถด้านทักษะการสอนภาษาอังกฤษ* หมายถึง พฤติกรรมของครูสอน ภาษาอังกฤษที่แสดงถึงความสามารถใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการสอนการฟัง ด้านการสอนการพูด ด้านการ สอนการอ่าน และด้านการสอนการเขียน ซึ่งแต่ละองค์ประกอบย่อยมีความหมายดังนี้

(1) *ความสามารถด้านการสอนการฟัง* หมายถึง พฤติกรรมของครูสอน ภาษาอังกฤษที่สังเกตได้จากตัวบ่งชี้ ดังนี้ (1.1) มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและเทคนิค การสอนการฟังและมีการวางแผนการสอน (1.2) ใช้เทคนิคการสอนการฟังไปฝึกปฏิบัติในห้องเรียน เพื่อพัฒนาทักษะการฟังของนักเรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนเป็นรายบุคคล และ (1.3) บูรณาการทักษะการฟังกับทักษะอื่นๆ ได้

(2) *ความสามารถด้านการสอนการพูด* หมายถึง พฤติกรรมของครูสอน ภาษาอังกฤษที่สังเกตได้จากตัวบ่งชี้ ดังนี้ (2.1) มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและเทคนิคการ สอนการพูดและมีการวางแผนการสอน (2.2) ใช้เทคนิคการสอนการพูดไปฝึกปฏิบัติในห้องเรียนเพื่อพัฒนา ทักษะการพูดของนักเรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนเป็นรายบุคคล และ (1.3) บูรณาการทักษะ การพูดกับทักษะอื่นๆ ได้

(3) *ความสามารถด้านการสอนการอ่าน* หมายถึง พฤติกรรมของครูสอน ภาษาอังกฤษที่สังเกตได้จากตัวบ่งชี้ ดังนี้ (3.1) มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและเทคนิค การสอนการอ่านและมีการวางแผนการสอน (3.2) ใช้เทคนิคการสอนการอ่านไปฝึกปฏิบัติในห้องเรียน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนเป็นรายบุคคล และ (1.3) บูรณาการทักษะการอ่านกับทักษะอื่นๆ ได้

(4) *ความสามารถด้านการสอนการเขียน* หมายถึง พฤติกรรมของครูสอน ภาษาอังกฤษที่สังเกตได้จากตัวบ่งชี้ ดังนี้ (4.1) มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและเทคนิค การสอนการเขียนและมีการวางแผนการสอน (4.2) ใช้เทคนิคการสอนการเขียนไปฝึกปฏิบัติในห้องเรียน เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนเป็นรายบุคคล และ (4.3) บูรณาการทักษะการเขียนกับทักษะอื่นๆ ได้

3) *ความสามารถด้านการใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียน* หมายถึง พฤติกรรมของครู สอนภาษาอังกฤษสำหรับสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐานที่แสดงถึงความสามารถใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการใช้ ภาษาในห้องเรียน ด้านการยกตัวอย่าง และระดับความรู้ของครูเมื่อเทียบด้วยเกณฑ์ CEFR ซึ่งแต่ละ องค์ประกอบย่อยมีความหมายดังนี้

(1) *ความสามารถด้านการใช้ภาษาในห้องเรียน* หมายถึง พฤติกรรมของครู สอนภาษาอังกฤษที่สังเกตได้จากตัวบ่งชี้ ดังนี้ (1.1) ใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับบทเรียน (1.2)

ยกตัวอย่างได้ถูกต้องและเหมาะสมกับนักเรียนตั้งแต่ ระดับ A1-C2 ตามกรอบมาตรฐานการประเมินความสามารถทางภาษาจากประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรป หรือ CEFR และ (1.3) มีระดับความรู้อย่างน้อย C1 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ CEFR

(2) *ความสามารถด้านการยกตัวอย่าง* หมายถึง พฤติกรรมของครูสอนภาษาอังกฤษที่สังเกตได้จากตัวบ่งชี้ คือ สามารถยกตัวอย่างได้ถูกต้องและเหมาะสมกับนักเรียนตั้งแต่ ระดับ A1-C2 ตามกรอบมาตรฐานการประเมินความสามารถทางภาษาจากประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรป หรือ CEFR

(3) *ระดับความรู้ของครูเมื่อเทียบกับเกณฑ์ CEFR* หมายถึง พฤติกรรมของครูสอนภาษาอังกฤษที่สังเกตได้จากตัวบ่งชี้ คือ มีระดับความรู้อย่างน้อย C1 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ CEFR

7.2.2 ความสามารถในการสื่อสาร หมายถึง พฤติกรรมของครูสอนภาษาอังกฤษที่แสดงออกถึงความสามารถของครูโดยวัดได้จาก 4 องค์ประกอบ ได้แก่ ความสามารถด้านความเข้าใจสาร ความสามารถด้านการตีความสาร ความสามารถด้านการวิเคราะห์และแลกเปลี่ยนข้อมูลจากสิ่งที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และความสามารถด้านการสื่อความหมาย ซึ่งแต่ละองค์ประกอบมีความหมายดังนี้

1) *ความสามารถด้านความเข้าใจสาร* หมายถึง พฤติกรรมของครูสอนภาษาอังกฤษที่สังเกตได้จากตัวบ่งชี้ คือ บอกความแตกต่าง ความคล้ายคลึง ขยายความ ยกตัวอย่าง อธิบายความหมาย สรุป เรียบเรียง ให้เหตุผล อธิบาย และอภิปรายความหมายของเนื้อหาสาระนั้นได้

2) *ความสามารถด้านการตีความสาร* หมายถึง พฤติกรรมของครูสอนภาษาอังกฤษที่สังเกตได้จากตัวบ่งชี้ คือ ถอดความเนื้อหาสาระให้มีความถูกต้องและเหมาะสมตามเจตนาารมณ์ของเนื้อหาสาระนั้น

3) *ความสามารถด้านการวิเคราะห์และแลกเปลี่ยนข้อมูลจากสิ่งที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ* หมายถึง พฤติกรรมของครูสอนภาษาอังกฤษที่สังเกตได้จากตัวบ่งชี้ คือ แยกแยะเนื้อหาสาระออกเป็นส่วนย่อยที่มีความสัมพันธ์ และสอดคล้องกันได้

4) *ความสามารถด้านการสื่อความหมาย* หมายถึง พฤติกรรมของครูสอนภาษาอังกฤษที่สังเกตได้จากตัวบ่งชี้ คือ เชื่อมโยงเนื้อหาสาระได้อย่างมีความหมายและสามารถ อธิบายความหมายการใช้ภาษาพูด เขียน หรือภาษาท่าทางได้อย่างเหมาะสม

7.2.3 ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ หมายถึง พฤติกรรมของครูสอนภาษาอังกฤษที่แสดงออกถึงความสามารถของครูโดยวัดได้จาก 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ความสามารถด้านการวางแผนการเรียนรู้อย่างมีระบบและลำดับขั้น ความสามารถด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน และความสามารถด้านการประเมินการจัดการเรียนรู้และพัฒนาการเรียนรู้อย่างมีระบบและลำดับขั้น ซึ่งแต่ละองค์ประกอบมีความหมายดังนี้

1) *ความสามารถด้านการวางแผนการเรียนรู้อย่างมีระบบและลำดับขั้น* หมายถึง พฤติกรรมของครูสอนภาษาอังกฤษที่สังเกตได้จากตัวบ่งชี้ ดังนี้ (1) มีความรู้ความเข้าใจศาสตร์การสอนและ

นโยบายด้านหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ (2) วิเคราะห์หลักสูตรในกลุ่มสาระวิชาภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 และ (3) เขียนแผนการจัดการเรียนรู้และสามารถจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21

2) *ความสามารถด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน* หมายถึง พฤติกรรมของครูสอนภาษาอังกฤษที่สังเกตได้จากตัวบ่งชี้ ดังนี้ (1) วิเคราะห์นักเรียนเป็นรายบุคคล (2) ใช้เทคนิคการสอนอย่างหลากหลายเพื่อให้นักเรียนสามารถแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง (3) ทำการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและ คุณลักษณะของนักเรียน และนำผลการวิจัยในชั้นเรียนมาใช้เพื่อ ปรับปรุงการเรียนการสอนได้ (4) บริหารจัดการชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและสร้างแรงจูงใจ ให้นักเรียนได้เรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ได้อย่างครบถ้วน และ (5) สร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับผู้ปกครองและชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม

3) *ความสามารถด้านการประเมินการจัดการเรียนรู้และพัฒนาการเรียนรู้นักเรียน* หมายถึง พฤติกรรมของครูสอนภาษาอังกฤษที่สังเกตได้จากตัวบ่งชี้ คือ ประเมินการจัดการเรียนรู้และวัดพัฒนาการของนักเรียน ได้ อย่างเป็นระบบ

7.2.4 ความสามารถพื้นฐานด้านดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของครูสอนภาษาอังกฤษที่แสดงออกถึงความสามารถของครูโดยวัดได้จากองค์ประกอบ คือ ความสามารถในการใช้นวัตกรรมการเรียนรู้/สื่อดิจิทัลที่เหมาะสมในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 มี 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) มีความรอบรู้และตระหนักเกี่ยวกับนวัตกรรมการเรียนรู้ที่เป็นสื่อดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอน 2) มีความสามารถในการพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ที่เป็นสื่อดิจิทัลได้เหมาะสมกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 และ 3) มีความสามารถในการใช้นวัตกรรมเรียนรู้ที่เป็นสื่อดิจิทัลได้เหมาะสมกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21

7.2.5 ความสามารถในการคิดเชิงนวัตกรรมและสร้างสรรค์อย่างเป็นระบบ หมายถึง พฤติกรรมของครูสอนภาษาอังกฤษที่แสดงออกถึงความสามารถของครูโดยวัดได้จาก 2 องค์ประกอบ ได้แก่ ความสามารถด้านการปรับตัว และความสามารถด้านการคิดเชิงนวัตกรรม ซึ่งแต่ละองค์ประกอบมีความหมายดังนี้

1) *ความสามารถด้านการปรับตัว* หมายถึง พฤติกรรมของครูสอนภาษาอังกฤษที่สังเกตได้จากตัวบ่งชี้ ดังนี้ (1) เข้าใจจุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนาของตนเอง (2) ปรับตัวและนำตนเองให้เข้ากับสถานการณ์ ความเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 (3) กล้าตัดสินใจในการจัดการเรียนการสอนที่จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 และ (4) แสวงหาโอกาสและใช้โอกาสนั้นเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษสูงสุดและทันสมัย

2) ความสามารถด้านการคิดเชิงนวัตกรรม หมายถึง พฤติกรรมของครูสอนภาษาอังกฤษที่สังเกตได้จากตัวบ่งชี้ ดังนี้ (1) มีกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบและสร้างสรรค์ (2) ความสนใจใฝ่รู้อยู่ตลอดเวลา (3) มีความรู้อย่างลึกซึ้งในกระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 และ (4) บูรณาการเนื้อหาสาระเพื่อสร้างนวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอนเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21

7.3 การพัฒนาสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 หมายถึง กระบวนการเชิงระบบในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และกำหนดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบและตัวชี้วัดของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

7.4 แนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 หมายถึง วิธีการหรือแนวปฏิบัติที่ช่วยให้ครูสอนภาษาอังกฤษสำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐานได้รับการพัฒนาความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ โดยครอบคลุมองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ที่ได้จากข้อค้นพบของการวิจัย ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ได้มาจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิตามเกณฑ์ที่กำหนด

7.5 สถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐานสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง โรงเรียนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ภายใต้สังกัดของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ

7.6 ครูสอนภาษาอังกฤษ หมายถึง ครูที่ปฏิบัติหน้าที่จัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ภายใต้สังกัดของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ

8. ประโยชน์ที่ได้รับ

8.1 ได้โมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐานที่ได้รับการยืนยันด้วยกระบวนการวิจัย ที่สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผนหรือสร้างเกณฑ์ประเมินสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ในสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน

8.2 ได้แนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน เพื่อหน่วยงานต้นสังกัด ผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษให้มีสมรรถนะตามองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ที่ได้จากข้อค้นพบของการวิจัย

8.3 ช่วยให้ได้องค์ความรู้ใหม่เกี่ยวกับสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ที่มีความเหมาะสมสอดคล้องกับบริบทสังคมไทย

8.4 นำไปเป็นแหล่งอ้างอิงเพื่อวิจัยต่อเนื่องเกี่ยวกับการพัฒนามาตรฐานสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน หรือพัฒนาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ให้สมบูรณ์ดียิ่งขึ้นต่อไปในอนาคต

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. การจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21
 - 1.1 คุณลักษณะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21
 - 1.2 องค์ความรู้ที่สำคัญในศตวรรษที่ 21
 - 1.3 การจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21
2. นโยบายการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของกระทรวงศึกษาธิการ
 - 2.1 ความจำเป็นในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของไทย
 - 2.2 หลักการและแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
 - 2.3 แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษา
 - 2.4 บทบาทของครูในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
3. แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ
 - 3.1 สมรรถนะครูโดยทั่วไปและสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ
 - 3.2 องค์ประกอบของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษของต่างประเทศและประเทศไทย
 - 3.3 การสังเคราะห์สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21
 - 3.4 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
 - 3.5 แนวทางพัฒนาสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ
4. การบริหารทรัพยากรบุคคลในสถานศึกษา
 - 4.1 ความหมายและความสำคัญของการบริหารทรัพยากรบุคคล
 - 4.2 กระบวนการและแนวทางการบริหารทรัพยากรบุคคล
 - 4.3 บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารทรัพยากรบุคคล
5. การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน
 - 5.1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการวิเคราะห์องค์ประกอบ
 - 5.2 ขั้นตอนการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

- 5.3 ข้อจำกัดและปัญหาของการใช้สถิติการวิเคราะห์องค์ประกอบ
- 6. บริบทของการจัดการศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐานในประเทศไทย
 - 6.1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการจัดการศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน
 - 6.2 สภาพปัจจุบันและปัญหาของการจัดการศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน
- 7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 7.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 7.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. การจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21

การศึกษามีความสำคัญต่อการพัฒนาสังคม การเมือง และเศรษฐกิจอย่างมากมาย นับตั้งแต่การช่วยให้ประชาชนอ่านออกเขียนได้และคิดเป็น เรียนรู้จริยธรรมและความเป็นพลเมือง ช่วยพัฒนาทักษะทางเศรษฐกิจของประเทศ ตลอดจนช่วยเพิ่มความเท่าเทียมให้กับสังคมในระยะยาวจากบทบาทหน้าที่ที่สำคัญหลายประการของการศึกษาดังกล่าว จึงเห็นได้ว่า การศึกษาที่ไม่มีคุณภาพจะส่งผลกระทบต่อที่กลายเป็นปัญหาร้ายแรงต่อประเทศได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในศตวรรษที่ 21 ที่สังคมทั้งภายในประเทศและสังคมโลกมีความซับซ้อนมากขึ้นและเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วตามความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ จึงทำให้เกิดความท้าทายในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่แตกต่างจากอดีตที่ผ่านมา โดยเน้นการพัฒนาผู้เรียนทั้งทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และคุณลักษณะที่สำคัญสำหรับอนาคต (สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์, 2556)

จากการศึกษาของ Saavedra, A. R., and Opfer, V. D. (2012, pp. 5-6) พบว่า ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา ระบบการศึกษาทั่วโลกมีการพัฒนามากขึ้น และเน้นเรื่องการพัฒนาความรู้ ทักษะ และทัศนคติที่จะช่วยให้ประสบความสำเร็จในศตวรรษที่ 21 โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หลายประเทศมีความพยายามที่จะบูรณาการทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 กับหลักสูตรการเรียนการสอนเพื่อช่วยให้ครูสามารถพัฒนากระบวนการทัศน์ในการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ (Kumpulainen, K., & Lankinen, T., 2012; Tsui, 2009, pp. 421-439; Stewart, 2015) ดังเช่น

1. ระบบการศึกษาของฮ่องกงนั้นได้มีการปรับเปลี่ยนมาตั้งแต่ปี ค.ศ. 2000 โดยเน้นการปฏิรูปการศึกษาเพื่อการเรียนรู้เพื่อที่จะประยุกต์การเรียนรู้และประสบการณ์การเรียนรู้อื่นๆ เข้าด้วยกัน
2. ระบบการศึกษาของประเทศญี่ปุ่นได้มีการปฏิรูปการศึกษาเพื่อการดำรงชีวิตแบบ Zest (Zest for Living) มาตั้งแต่ปี ค.ศ. 2006 ซึ่งให้ความสำคัญกับการทดลอง การค้นหาปัญหา และการแก้ไขปัญหาที่มากกว่าการเน้นการท่องจำเพียงอย่างเดียว

3. ระบบการศึกษาของประเทศจีนได้มีการปรับตัวมาก โดยเน้นการให้นักเรียนมีความสามารถด้านการสื่อสารและการทำงานเป็นทีมมาตั้งแต่ปี ค.ศ. 2010 รวมทั้งการตั้งคำถามและการแก้ปัญหา อีกทั้งยังให้ความสำคัญกับการศึกษาเพื่อการเรียนรู้อีกด้วย

4. ระบบการศึกษาของประเทศฟินแลนด์นั้น ได้ให้ความสำคัญกับทักษะพลเมือง ใน 5 ประการ ประกอบด้วย 1) ทักษะการคิด ซึ่งรวมถึงการแก้ปัญหาและการคิดสร้างสรรค์ 2) ทักษะการทำงานและปฏิสัมพันธ์ 3) ทักษะการวางตัวและการแสดงออก 4) การมีส่วนร่วมและความมุ่งมั่น และ 5) ทักษะความตระหนักในตนเองและความรับผิดชอบต่อตนเอง

5. ระบบการศึกษาของประเทศสิงคโปร์มุ่งเน้นทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 และผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนในประเทศ เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ประโยชน์จากโอกาสต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้

6. ระบบการศึกษาของประเทศสหรัฐอเมริกา มีการปรับเปลี่ยน โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนประยุกต์ความรู้ผ่านทักษะที่มีอยู่ในระบบการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเตรียมตัวและมีความพร้อมต่อโลกในศตวรรษที่ 21 มากขึ้น

สำหรับประเทศไทยได้เริ่มปรับปรุงและพัฒนาระบบการศึกษาอย่างชัดเจนอีกครั้งเมื่อปี พ.ศ. 2551 โดยหน่วยงานภาครัฐได้กำหนดให้มีการปฏิรูปการศึกษาอย่างต่อเนื่อง เรียกว่า การปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (ปี พ.ศ. 2552-2561) การปฏิรูปครั้งนี้มีการปรับหลักสูตรระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้เป็นหลักสูตรอิงมาตรฐาน (Standard-Based Curriculum) ที่เรียกว่า หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อให้สอดคล้องกับทิศทางการปฏิรูปการศึกษาของนานาประเทศทั่วโลกที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้มากขึ้น และลดการสอนให้น้อยลง (Teach Less, Learn More) กระแสการปรับเปลี่ยนดังกล่าวส่งผลต่อการจัดการศึกษาไทยเนื่องจากต้องเตรียมความพร้อมให้นักเรียนมีทักษะสำหรับการออกไปดำรงชีวิตในโลกในศตวรรษที่ 21 อย่างมีคุณภาพ ครูจึงต้องมีความตื่นตัวและเตรียมพร้อมในการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 (วิจารณ์ พานิช 2555, น. 16-21) ดังจะกล่าวต่อไปนี้

1.1 คุณลักษณะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21

ในสภาพความเปลี่ยนแปลงของโลกในศตวรรษที่ 21 ดังกล่าวนี้ ประเทศต่างๆ ได้เตรียมความพร้อมของพลเมืองของตนเพื่อให้ทันรับกับสิ่งต่างๆ ที่กำลังจะเกิดขึ้นหรือได้เกิดขึ้นแล้ว เพื่อช่วยให้ประเทศและพลเมืองของประเทศนั้น ๆ ดำเนินชีวิตได้อย่างราบรื่น สำหรับประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพคนไทยทุกช่วงวัยโดยระบุไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11-12 อาทิ การเตรียมคนไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง มีความพร้อมทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา และจิตใจ และมีโอกาสเรียนรู้ตลอดชีวิต พร้อมทั้งเสริมสร้างสภาพแวดล้อมในสังคมและสถาบันทางสังคมให้เข้มแข็งและเอื้อต่อการพัฒนาคน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2554 และ 2559)

ในการเตรียมทรัพยากรมนุษย์ให้มีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 พบว่า ทั้้องค์กรทางการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญจำนวนมากจากทั่วโลกได้เสนอแนวคิดเรื่อง คุณลักษณะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ที่มีความสอดคล้องกัน ดังเช่น

North Central Regional Educational Laboratory (NCREL) and the Metiri Groups (2003) ซึ่งเป็นองค์กรวิจัยทางการศึกษาที่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากกระทรวงศึกษาธิการของสหรัฐอเมริกาในการพัฒนากรอบแนวคิดชื่อ enGauge 21st Century Skills ได้เสนอทักษะสำคัญที่ผู้เรียนจำเป็นต้องมีในการดำรงชีวิต การเรียน และการประกอบอาชีพในยุคดิจิทัล โดยประกอบด้วย 4 องค์ประกอบหลัก ดังนี้

1. ความรู้พื้นฐานในยุคดิจิทัล (Digital-Age Literacy)

ขณะที่สังคมเปลี่ยนแปลงไป ทักษะที่จำเป็นในการดำรงชีวิตที่ซับซ้อนย่อมเปลี่ยนไปด้วยสิ่งสำคัญที่ต้องเรียนรู้ในปัจจุบันได้แก่ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เครื่องมือสื่อสารและการใช้เครือข่ายเพื่อเข้าถึงการจัดการ บุคลากร ประเมินผล และสร้างสารสนเทศได้ ดังนั้น ในสังคมฐานความรู้ ความรู้พื้นฐานในยุคดิจิทัลที่ผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ต้องมีประกอบด้วยความรู้ด้านต่างๆ ดังนี้

1.1 ความรู้พื้นฐาน (Basic Literacy) ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาสื่อสาร และสามารถคิดคำนวณในระดับที่จำเป็นต่อการใช้ชีวิตและการทำงานในโลกยุคเทคโนโลยีสารสนเทศ

1.2 ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ (Scientific Literacy) ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในหลักการ แนวคิด และกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ในระดับเพียงพอที่จะตัดสินใจ มีส่วนร่วมในสังคมและวัฒนธรรม และผลิตภาพทางเศรษฐกิจ

1.3 ความรู้ทางเศรษฐศาสตร์ (Economic Literacy) ผู้เรียนสามารถระบุประเด็นทางเศรษฐศาสตร์ วิเคราะห์ปัจจัยกระตุ้นและผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ และนโยบายของรัฐ สามารถรวบรวมและจัดระบบข้อมูลทางเศรษฐกิจ และประเมินผลดีผลเสีย

1.4 ความรู้ด้านเทคโนโลยี (Technology Literacy) ผู้เรียนเข้าใจว่า เทคโนโลยีคืออะไร ทำงานอย่างไร มีประโยชน์อย่างไรและสามารถนำไปใช้ประโยชน์อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลได้อย่างไร

1.5 ความรู้ด้านทัศนศิลป์ (Visual Literacy) ผู้เรียนสามารถแปลความ เห็นคุณค่า และสร้างสื่อทัศนศิลป์ (ทั้งรูปภาพ และภาพเคลื่อนไหว) โดยการใช้วิธีการเดิมและสื่อในศตวรรษที่ 21 เพื่อแสดงถึงความคิดที่ก้าวหน้า การตัดสินใจ การสื่อสารและการเรียนรู้

1.6 ความรู้ด้านข่าวสารข้อมูล (Information Literacy) ผู้เรียนสามารถประเมินข้อมูลข่าวสารจากสื่อที่หลากหลาย รู้ว่าเมื่อใดจำเป็นต้องใช้ข้อมูลข่าวสาร แสวงหา สังเคราะห์ และใช้ข้อมูลข่าวสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้เทคโนโลยี การสื่อสารทางเครือข่าย และแหล่งข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์

1.7 ความรู้ด้านพหุวัฒนธรรม (Multicultural Literacy) ผู้เรียนเข้าใจ และเห็นคุณค่าของความเหมือนและความแตกต่างทางวัฒนธรรม ค่านิยม และความเชื่อทางวัฒนธรรมทั้งของตนเองและผู้อื่น

1.8 ความเข้าใจสังคมโลก (Global Awareness) ผู้เรียนตระหนักรู้และเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างส่วนต่างๆ ในสังคมโลกทั้งระดับองค์กรนานาชาติ ประเทศ องค์กรต่างๆ ทั้งรัฐและเอกชนกลุ่มทางสังคมและวัฒนธรรมและปัจเจกบุคคล

2. การคิดเชิงนวัตกรรมและสร้างสรรค์ (Inventive Thinking)

ปัจจุบันเทคโนโลยีเข้ามามีส่วนสำคัญในชีวิตประจำวันทำให้การดำเนินงานต่างๆ ง่ายขึ้นทักษะการคิดเชิงนวัตกรรมและสร้างสรรค์ที่ผู้เรียนต้องเรียนรู้ มีดังนี้

2.1 ความสามารถในการปรับตัวและจัดการกับสิ่งที่ซับซ้อน (Adaptability/Managing Complexity) ผู้เรียนสามารถปรับเปลี่ยนการคิด ทักษะ และพฤติกรรมให้เหมาะสมกับสภาพปัจจุบันและสภาพแวดล้อมในอนาคต สามารถจัดการกับเป้าหมาย งาน และปัจจัยนำเข้าที่ซับซ้อน ด้วยความเข้าใจและคำนึงถึงองค์กรหรือข้อจำกัดด้านเวลา ทรัพยากร และระบบ

2.2 ความสามารถในการนำตนเอง (Self-Direction) ผู้เรียนสามารถกำหนดเป้าหมายที่สัมพันธ์กับการเรียนรู้ วางแผนเพื่อบรรลุเป้าหมาย สามารถจัดการเวลาและภาระงาน ประเมินคุณภาพการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ที่เกิดจากประสบการณ์การเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

2.3 ความสนใจใฝ่รู้ (Curiosity) ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ หรือมีประกายไฟแห่งความสนใจที่จะแสวงหาข้อมูลในเรื่องนั้น ๆ

2.4 ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) ผู้เรียนสามารถสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ และเป็นต้นฉบับสำหรับตัวบุคคลเอง หรือสำหรับสังคม

2.5 ความกล้าที่จะเสี่ยง (Risk-taking) ผู้เรียนกล้าที่จะทำสิ่งๆ ที่อาจเกิดความผิดพลาด สิ่งที่แตกต่างกันจากแนวทางที่เคยปฏิบัตินำเสนอความคิดเห็นที่แตกต่างสวนกระแสความคิดของผู้อื่นจัดการกับปัญหาที่ท้าทายที่ยังไม่มีทางออกที่เด่นชัด ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนา เติบโต หรือได้รับความสำเร็จ

2.6 ความคิดขั้นสูงและความคิดมีเหตุผล (Higher-Order Thinking and Sound Reasoning) ผู้เรียนรู้จักใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์ เปรียบเทียบ ขยายความ ตีความ ประเมินผล และสังเคราะห์ในประเด็นทางวิชาการและการแก้ปัญหาที่หลากหลาย

3. การสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ (Effective Communication)

ทักษะการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพเป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับสังคมฐานความรู้ในปัจจุบัน ทักษะการสื่อสารที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย

3.1 การทำงานเป็นทีมและการประสานงาน (Teaming and Collaboration) ผู้เรียนสามารถทำงานด้วยความร่วมมือกับผู้อื่นหรือทำงานเป็นหมู่คณะในการแก้ปัญหา สร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ หรือเรียนรู้ร่วมกัน

3.2 ทักษะมนุษยสัมพันธ์ (Interpersonal Skills) ผู้เรียนสามารถเข้าใจและจัดการกับอารมณ์ แรงจูงใจ และพฤติกรรมของตนเองและผู้อื่นในระหว่างการใช้ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมร่วมกันหรือในบริบทปฏิสัมพันธ์ทางสังคม

3.3 ความรับผิดชอบส่วนตัว (Personal Responsibility) ผู้เรียนมีความรู้ที่ลึกซึ้งและเป็นปัจจุบันเกี่ยวกับกฎหมาย และประเด็นทางจริยธรรมที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยี และสามารถประยุกต์ความรู้เหล่านี้เพื่อความสะดวก ความมั่นคง และคุณภาพชีวิตในฐานะพลเมือง สมาชิกของครอบครัว และสังคม ผู้เรียนและผู้ทำงาน

3.4 ความรับผิดชอบต่อสังคมและความเป็นพลเมืองดี (Social and Civic Responsibility) ผู้เรียนสามารถจัดการกับเทคโนโลยี และใช้ในลักษณะที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสาธารณะ และปกป้องสังคม สิ่งแวดล้อม และแนวคิดประชาธิปไตย

3.5 การสื่อสารระหว่างบุคคล (Interactive Communication) ผู้เรียนสามารถสื่อความหมายอย่างได้ผลผ่านเครื่องมือและกระบวนการถ่ายทอดที่มีอยู่ในปัจจุบันอย่างหลากหลาย

5. การมีผลิตภาพที่สูง (High Productivity)

ในยุคดิจิทัลความสำเร็จเกิดจากเทคโนโลยี เสริมด้วยข้อมูลสารสนเทศ และขับเคลื่อนด้วยความรู้และทักษะ โดยผลสัมฤทธิ์เป็นส่วนสำคัญต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการทำงานทักษะเหล่านี้ ได้แก่

5.1 การจัดลำดับความสำคัญ การวางแผน และการบริหารเพื่อผลลัพธ์ (Prioritizing, Planning and Managing for Results) ผู้เรียนสามารถจัดการเพื่อไปสู่การบรรลุเป้าหมายของโครงการหรือการแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.2 การใช้เครื่องมือในยุคปัจจุบันอย่างมีประสิทธิภาพ (Effective Use of Real-World Tools) ผู้เรียนสามารถใช้เครื่องมือในยุคปัจจุบัน ทั้งเครื่องมืออุปกรณ์ Software ระบบเครือข่าย และเครื่องมือต่างๆ ที่ใช้ในงานเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการสื่อสารการประสานงาน การแก้ปัญหา และการทำให้งานบรรลุผล

5.3 ความสามารถในการสร้างผลงานที่มีคุณค่าและมีคุณภาพสูง (Ability to Produce Relevant, High-Quality Products) ผู้เรียนสามารถพัฒนาสติปัญญา ข้อมูลสารสนเทศหรือผลสัมฤทธิ์ที่ตอบสนองเป้าหมายที่แท้จริง และเกิดผลจากการใช้เครื่องมือในยุคปัจจุบันเพื่อแก้ปัญหา หรือสื่อสารเกี่ยวกับปัญหาในปัจจุบัน ผลงานนี้รวมถึงการสื่อสารที่ทำให้น่าเชื่อถือผ่านสื่อต่างๆ (ทั้งสิ่งพิมพ์ วิดีโอ เว็บไซต์ และการสื่อสารด้วยถ้อยคำ) การสังเคราะห์ข้อมูลให้อยู่ในรูปแบบที่ใช้ประโยชน์ได้มากขึ้น (เช่น

ฐานข้อมูล แผนภูมิ แบบจำลอง) หรือการใช้คำถามที่ให้ได้ความรู้ที่เกิดความก้าวหน้าในตนหรือความเข้าใจของผู้อื่น

ในทำนองเดียวกัน Wagner (2008) ซึ่งเป็นกรรมการร่วมของกลุ่มภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของ Harvard (Harvard Change Leadership Group) ได้กล่าวไว้ในหนังสือ The Global Achievement Gap ว่า นักเรียนควรมีทักษะเพื่อการอยู่รอดเพื่อเตรียมตัวเองสู่การดำรงชีวิตการทำงาน และในฐานะพลเมือง ใน 7 ประการ ดังนี้

1. การคิดเชิงวิพากษ์และการแก้ปัญหา (Critical thinking and problem solving)
2. ความร่วมมือและภาวะผู้นำ (Collaboration and leadership)
3. ความคล่องแคล่วและการปรับตัว (Agility and adaptability)
4. ความมั่นคงและการเป็นผู้ประกอบการ (Initiative and entrepreneurialism)
5. การสื่อสารด้วยการพูดและการเขียนที่มีประสิทธิภาพ (Effective oral and written communication)
6. การเข้าถึงและการวิเคราะห์สารสนเทศ (Accessing and analyzing information)
7. ความอยากรู้อยากเห็นและจินตนาการ (Curiosity and imagination)

นอกจากนี้ Trilling and Fadel (2009) ได้กล่าวถึงทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ว่า เป็นเป้าประสงค์พลเมืองโลกของการจัดการศึกษาและการเรียนรู้ ที่ช่วยชี้นำวิธีการสร้างกระบวนการเรียนรู้ที่พัฒนาชีวิตของผู้เรียนให้มีคุณภาพและประสบความสำเร็จเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 โดยได้แสดงให้เห็นว่า ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ต้องเกิดจาก 3Rs x 7Cs โดยแสดงเป็นสมการไว้ในหนังสือชื่อ 21st Century Skills: Learning for Life in Our Times ดังนี้

$$3Rs \times 7Cs = \text{ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21}$$

โดย 3Rs ประกอบด้วย ทักษะการรู้หนังสือ ได้แก่ Reading (ทักษะการอ่าน) Writing (ทักษะการเขียน) และ Arithmetic (ทักษะเลขคณิต)

ส่วน Cs ประกอบด้วย ทักษะ 7 ด้าน ดังนี้

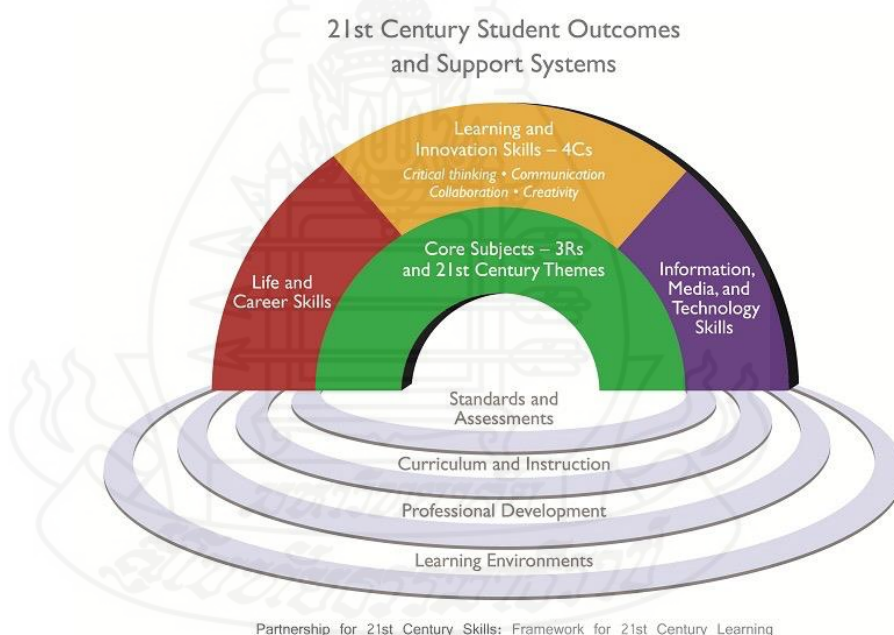
1. ด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหา (Critical thinking and problem solving)
2. ด้านการสื่อสารสารสนเทศและการรู้เท่าทันสื่อ (Communications, information, media)
3. ด้านความร่วมมือ การทำงานเป็นทีมและภาวะผู้นำ (Collaboration, teamwork and leadership)
4. ด้านการสร้างสรรค์และนวัตกรรม (Creativity and innovation)

5. ด้านคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Computing and ICT literacy)

6. ด้านการทำงาน การเรียนรู้ และการพึ่งตนเอง (Career and learning self-reliance)

7. ด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์ (Cross-cultural understanding)

ต่อมา กระทรวงศึกษาธิการของสหรัฐอเมริกา (US Department of Education, 2010, p. 4) ได้อาศัยแนวคิดของเครือข่ายองค์กรความร่วมมือเพื่อการพัฒนาทักษะสำหรับศตวรรษที่ 21 (Partnership for 21st Century Skills) โดยชี้ให้เห็นว่า ทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 นอกเหนือจากวิชาหลัก ได้แก่ ภาษาอังกฤษ การอ่านและภาษาศาสตร์ ภาษาของโลก ศิลปะ คณิตศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ รัฐ และความเป็นพลเมืองที่ดีแล้ว นักเรียนยังต้องเรียนรู้และมีสมรรถนะในเรื่องทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ การแก้ปัญหาซับซ้อน ความร่วมมือ ทักษะชีวิตและอาชีพ และการสื่อสารผ่านมัลติมีเดีย โดยสมรรถนะเหล่านี้ต้องถูกผสมผสานอยู่ในทุกส่วนของการเรียนการสอน ดังแสดงในภาพที่ 2.1

ภาพที่ 2.1 ระบบสนับสนุนและผลผลิตด้านนักเรียนในศตวรรษที่ 21.

ที่มา: <http://www.p21.org/storage/images/slides/P21%20Framework.jpg>.

นอกจากนี้ Saavedra and Opfer (2012) และ Cisco-, Intel-, และ Microsoft ได้รับการสนับสนุนการประเมินและการสอนของ 21st Century Skills ของประเทศออสเตรเลีย ฟินแลนด์ โปรตุเกส

สิงคโปร์ สหราชอาณาจักร และสหรัฐอเมริกา และจากผลการประเมินได้นำมาจัดกลุ่มทักษะ ความรู้ และทัศนคติ ค่านิยม และจริยธรรมในศตวรรษที่ 21 ไว้ใน 4 กลุ่ม ดังนี้

1. วิธีคิด ได้แก่ ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม การคิดเชิงวิพากษ์ การแก้ปัญหา การตัดสินใจ และการเรียนรู้ที่จะเรียนรู้ (หรือ Metacognition)
2. วิธีการทำงาน ได้แก่ การสื่อสาร และการทำงานเป็นทีม
3. เครื่องมือสำหรับการทำงาน ได้แก่ ความรู้ทั่วไปและการรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT)
4. การใช้ชีวิตในโลก ได้แก่ การเป็นพลเมือง ทักษะชีวิตและอาชีพ และความรับผิดชอบต่อส่วนบุคคลและสังคม รวมถึงการรับรู้ทางวัฒนธรรม

จากผลการประเมินดังกล่าว ได้ให้แนวทางการพัฒนาคุณลักษณะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ว่าต้องมีทั้งทักษะเกี่ยวกับกระบวนการคิดขั้นสูง ทักษะการทำงานเป็นทีมและมีความสามารถในการสื่อสาร ทักษะในการปฏิบัติงานที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และทักษะชีวิต

เช่นเดียวกัน คุณลักษณะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ที่กล่าวมาในตอนต้นมีความสอดคล้องกับมุมมองของ The Global Cities Educational Network (GCEN) ซึ่งเป็นหน่วยงานที่อยู่ในความดูแลของสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติของสหรัฐอเมริกา ที่เสนอว่า ผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ควรมีความรู้สำคัญใน 3 กลุ่มทักษะ (Soland, Hamilton, & Stecher, 2013, p. 3) ดังนี้

1. ทักษะด้านกระบวนการคิด หมายถึง การคิดเชิงวิพากษ์ การแก้ปัญหา การประยุกต์ความคิดและความคิดสร้างสรรค์
2. ทักษะระหว่างบุคคล หมายถึง การสื่อสาร การประสานงาน ภาวะผู้นำ และความตระหนักรู้ทางวัฒนธรรมและโลก
3. ทักษะภายในบุคคล หมายถึง ความเป็นตัวของตัวเอง แรงจูงใจ และการเรียนรู้ที่จะเรียนรู้

สำหรับมุมมองของนักการศึกษาไทยนั้น วิจารย์ พานิช (2555, น. 19) ได้เสนอแนะว่า ทักษะของคนในศตวรรษที่ 21 ที่ทุกคนต้องเรียนรู้ตั้งแต่ชั้นอนุบาลไปจนถึงมหาวิทยาลัยและตลอดชีวิต คือ 3R x 7C ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Trilling and Fadel (2009) โดยกล่าวว่า 3R ได้แก่ 1) Reading (อ่านออก) 2) (W) Riting (เขียนได้) และ 3) (A) Rithmetics (คิดเลขเป็น) และ 7C ได้แก่ 1) Critical thinking & problem solving (ทักษะด้านการคิด อย่างมีวิจารณญาณ และทักษะในการแก้ปัญหา) 2) Creativity & innovation (ทักษะด้านการสร้างสรรค์ และนวัตกรรม) 3) Cross-cultural understanding (ทักษะด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์) 4) Collaboration, teamwork & leadership (ทักษะด้านความร่วมมือการทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ) 5) Communications, information & media literacy

(ทักษะด้านการสื่อสาร สารสนเทศ และรู้เท่าทันสื่อ) 6) Computing & ICT literacy (ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร) และ 7) Career & learning skills (ทักษะอาชีพ และทักษะการเรียนรู้)

จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิของไทยจำนวน 10 ท่าน เกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในบริบทของประเทศไทย พบว่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า คุณลักษณะของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 มีความแตกต่างจากคุณลักษณะของนักเรียนยุคก่อน อาทิ เรียนรู้และปรับตัวได้อย่างรวดเร็วเนื่องจากมีช่องทางในการสื่อสารที่หลากหลาย มีอุปกรณ์มีสื่อในการเรียนรู้มากมายกล้าแสดงออก มองวิกฤติให้เป็นโอกาส มีความคิดที่ยืดหยุ่น และสามารถดำรงตนอยู่ในสังคมที่เปลี่ยนแปลงในยุคพลิกผัน (Disruptive Society) แต่มีข้อบกพร่องเมื่อเปรียบเทียบกับนักเรียนในยุคก่อน คือ มีสมาธิสั้นลง ขาดความอดทนในการรอคอย ขาดความรอบระมัดระมัดในการบริโภคข้อมูลข่าวสาร นอกจากนี้ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นสอดคล้องกันว่า นักเรียนในศตวรรษที่ 21 ต้องปรับตัวเรียนรู้สิ่งใหม่ตลอดเวลา ต้องเปิดรับไม่ปิดกั้นตัวเองอยู่กับสิ่งเดิมๆ เนื่องจากสังคมมีความเปลี่ยนแปลงไปอย่างมากเมื่อเทียบกับในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา นักเรียนจึงต้องเรียนรู้เท่าทันความเปลี่ยนแปลงของโลกในด้านต่างๆ ซึ่งสรุปข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับคุณลักษณะของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ที่ควรจะมี มีดังนี้

1. ทักษะด้านการเรียนรู้ คือ ความรับผิดชอบและพึ่งพาตนเองในการเรียนรู้ ความสามารถในการวางแผนและตั้งเป้าหมายในการเรียนรู้ และรู้ถึงวิธีการไปถึงเป้าหมายนั้นอย่างยืดหยุ่น
2. ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี คือ ผู้เรียนต้องสามารถคัดกรอง แยกแยะ จัดลำดับข้อมูลเพื่อกลั่นออกมาให้ได้ว่าอะไรเป็นสิ่งที่สำคัญตรงกับจุดมุ่งหมายทั้งในการเรียนรู้และการใช้ชีวิต ต้องรู้เท่าทันเทคโนโลยี สามารถใช้เทคโนโลยีในการสืบค้น เลือกสื่อซอฟต์แวร์ที่เหมาะสมในการเรียนรู้ และมีความสามารถในการแสดงทักษะการคิดเห็นอย่างมีวิจารณญาณ
3. ทักษะด้านการคิด คือ ผู้เรียนควรได้รับการพัฒนาทักษะการคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดวิเคราะห์ การคิดแก้ไขปัญหาได้
4. ทักษะการสื่อสารในระดับสากล คือ การพัฒนาทักษะความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ และภาษาที่สามในระดับที่สามารถติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้
5. ทักษะในการเข้าใจตนเอง ทั้งจุดแข็งจุดอ่อน จุดยืน ในขณะที่ต้องยอมรับผู้อื่นในสิ่งที่เขาเป็น สามารถอยู่ในสังคมที่แตกต่างหลากหลายด้วยความเข้าใจและมีความสุข
6. ความยืดหยุ่นในการปรับตัวกับสังคมที่มีความเปลี่ยนแปลง เรียนรู้สิ่งใหม่ตลอดเวลา ต้องเปิดรับไม่ปิดกั้นตัวเองอยู่กับสิ่งเดิมๆ และจะต้องก้าวให้ทันกับโลกที่มีความเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ
7. ความเป็นพลเมือง ที่เริ่มจากความรับผิดชอบต่อมีต่อตนเอง ชื่นชมและภาคภูมิใจในความเป็นไทย สามารถมองออกนอกตัวเองเพื่อเรียนรู้เข้าใจ สังคม เข้าใจจุดเด่นและปัญหาของประเทศได้

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวข้องกับคุณลักษณะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในบริบท
 ทั้งของต่างประเทศและประเทศไทย (NCREL and the Metiri group, 2003; Wagner, 2008; Trilling &
 Fadel, 2009; Greenhill, 2010; US Department of Education, 2010; Saavedra, 2012; วิจารณ์ พานิช,
 2555) ดังกล่าวมาแล้ว ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ควรมีคุณลักษณะย่อยๆ ทั้งหมด
 26 ประการ ดังนี้ 1) การคิดเชิงวิพากษ์ 2) ทักษะการสื่อสารและการประสานงาน 3) ทักษะในด้านข้อมูล
 สารสนเทศ 4) ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม 5) ความสามารถในการจัดการกับสื่อ 6) ความสามารถในการ
 จัดการสารสนเทศ 7) ความมุ่งมั่นและความเป็นตัวของตัวเอง 8) ภาวะผู้นำ และ 9) ความรับผิดชอบ
 รวมถึงทักษะการเขียนอยู่ในระดับเดียวกัน ในขณะที่ 10) ทักษะการอ่าน และ 11) ทักษะด้านคณิตศาสตร์
 เป็นทักษะที่มีความถ้อยอยู่ในระดับเดียวกัน 12) ความยืดหยุ่นและการปรับตัวรวมไปถึง 13) ทักษะด้านสังคม
 และปฏิสัมพันธ์ข้ามวัฒนธรรมมีระดับรองลงมา 14) ความมีผลิตภาพและความน่าเชื่อถือ 15) ความรู้
 พื้นฐานด้านการเงิน เศรษฐกิจ ธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ 16) ความต้องการที่จะเรียนรู้ 17) การ
 ทำงานเป็นทีม 18) จิตสำนึกต่อโลก และ 19) ความเป็นพลเมือง 20) ความอยากรู้อยากเห็นและจินตนาการ
 21) การตัดสินใจ 22) ความคล่องแคล่ว 23) ความมีสมรรถภาพ 24) การสื่อสารด้วยวาจา 25) ความรู้
 พื้นฐานด้านสุขภาพอนามัย และ 26) ความรู้พื้นฐานด้านสิ่งแวดล้อม

จากคุณลักษณะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ทั้ง 26 ประการนี้ ผู้วิจัยสามารถจัดกลุ่มของ
 คุณลักษณะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 เพื่อนำไปใช้ศึกษาสมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้
 ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ได้เป็น 4 กลุ่ม แต่ละกลุ่มมีคุณลักษณะย่อยๆ ประกอบ ดังนี้

1. ด้านการเรียนรู้และการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ หมายถึง ผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ควรมี
 ความต้องการที่จะเรียนรู้ ความอยากรู้อยากเห็น มีจินตนาการ มีความคิดเป็นนวัตกรรมใหม่ มีการตัดสินใจ
 ที่เหมาะสมรวมทั้งมีทักษะการคิดเชิงวิพากษ์และตระหนักถึงการศึกษาดลอดชีวิต ประกอบด้วย

- 1.1 การคิดเชิงวิพากษ์ (Critical thinking and Problem Solving)
- 1.2 ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม (Creativity and Innovation)
- 1.3 ความอยากรู้อยากเห็นและจินตนาการ (Curiosity and imagination)
- 1.4 การตัดสินใจ (Decision Making)
- 1.5 ความต้องการที่จะเรียนรู้ (Metacognition/Learning to learn)

2. ด้านข่าวสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง ผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ควรมี
 ความสามารถในการจัดการกับข้อมูล สื่อ คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ดิจิทัลและการจัดการกับสารสนเทศ เพื่อให้
 สามารถเพิ่มเติมความรู้และสามารถดำรงชีวิตอยู่ท่ามกลางยุคดิจิทัลได้อย่างสมบูรณ์ ประกอบด้วย

- 2.1 ความสามารถในการจัดการกับข้อมูล (Information Literacy)
- 2.2 ความสามารถในการจัดการกับสื่อ (Media Literacy)
- 2.3 ความสามารถในการจัดการกับสารสนเทศ (ICT Literacy)

3. ด้านอาชีพและทักษะชีวิต หมายถึง ผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ควรมีความรู้ด้าน สุขอนามัย สิ่งแวดล้อม การเงิน เศรษฐศาสตร์ ธุรกิจ และการเป็นผู้ประกอบการ มีความเป็นพลเมือง ภาวะผู้นำและรับผิดชอบมีผลิตภาพและความน่าเชื่อถือ นอกจากนี้ผู้เรียนยังต้องมีการสื่อสารทั้งด้วยวาจาและวิธีการอื่นๆ อย่างมีประสิทธิภาพ มีการปรับตัวและความยืดหยุ่น มีความมุ่งมั่น มีจุดยืนรวมถึงสามารถ ประสานงานและทำงานเป็นทีมได้อย่างคล่องแคล่ว แต่ยังคงคำนึงถึงสังคมและปฏิสัมพันธ์ข้ามวัฒนธรรม มีจิตสำนึกต่อโลก ประกอบด้วย

- 3.1 การสื่อสารด้วยวาจา (Oral Communication)
- 3.2 การสื่อสารและการประสานงาน (Communication and collaboration)
- 3.3 ความยืดหยุ่นและการปรับตัว (Flexibility and Adaptability)
- 3.4 ความมุ่งมั่นและความเป็นตัวของตัวเอง (Initiative and Self-direction)
- 3.5 สังคมและปฏิสัมพันธ์ข้ามวัฒนธรรม (Social and Cross-Cultural Interaction)
- 3.6 ความมีผลิตภาพและความน่าเชื่อถือ (Productivity and accountability)
- 3.7 ภาวะผู้นำและความรับผิดชอบ (Leadership and Responsibility)
- 3.8 ความคล่องแคล่ว (Agility)
- 3.9 ความมีสมรรถภาพ (Competence)
- 3.10 การทำงานเป็นทีม (Teamwork)
- 3.11 จิตสำนึกต่อโลก (Global Awareness)
- 3.12 ความรู้พื้นฐานด้านการเงิน เศรษฐกิจ ธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ (Financial, Economic, Business and Entrepreneurial Literacy)
- 3.13 ความรู้พื้นฐานด้านสุขภาพอนามัย (Health Literacy)
- 3.14 ความเป็นพลเมือง (Civic Literacy)
- 3.15 ความรู้พื้นฐานด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Literacy)

4. ด้านการอ่านเขียนและคิดคำนวณ หมายถึง ผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ควรมีความสามารถด้านการใช้ภาษาที่รวมถึงการอ่าน การเขียนและทักษะด้านคณิตศาสตร์ ซึ่งเป็นทักษะที่มีความสำคัญสำหรับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย

- 4.1 ความสามารถด้านการอ่าน (Reading)
- 4.2 ความสามารถด้านการเขียน (Writing)
- 4.3 ความสามารถด้านคณิตศาสตร์ (Arithmetic)

1.2 องค์ความรู้ที่สำคัญในศตวรรษที่ 21

องค์ความรู้ที่จะหล่อหลอมให้คนมีคุณภาพและความเหมาะสมต่อศตวรรษที่ 21 นั้น ควรเป็นพื้นฐานความรู้ที่สำคัญของการดำรงชีวิตในปัจจุบันอย่างรอบด้านเพื่อให้เข้าใจถึงภาพรวมของการใช้

ชีวิต และการอยู่ร่วมกันอย่างปรองดองและมีคุณภาพ ในที่นี้ได้ประมวลมาจากแนวคิดของเครือข่ายองค์กรความร่วมมือเพื่อการพัฒนาทักษะสำหรับศตวรรษที่ 21 (Partnership for 21st Century Skills, 2008) เป็นสำคัญเนื่องจากแนวคิดนี้ได้ถูกนำไปใช้เป็นกรอบในการปรับเนื้อหาสาระของหลักสูตรให้สอดคล้องกับทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ในหลายประเทศ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2557, น. 84-86) ซึ่งสรุปได้ดังนี้

กลุ่มสาระความรู้วิชาแกน (Core subjects and interdisciplinary themes) ซึ่งประกอบด้วยเนื้อหาสาระ ได้แก่ 1) ภาษาอังกฤษ การอ่าน หรือศิลปะการใช้ภาษา (English, reading or language arts) 2) ภาษาต่างประเทศที่สำคัญของโลก (Foreign languages) 3) ศิลปะ (Arts) 4) คณิตศาสตร์ (Mathematics) 5) เศรษฐศาสตร์ (Economics) 6) วิทยาศาสตร์ (Science) 7) ภูมิศาสตร์ (Geography) 8) ประวัติศาสตร์ (History) และ 9) การปกครองและหน้าที่พลเมือง (Government and Civics)

นอกจากกลุ่มสาระความรู้วิชาแกน แนวคิดสำคัญในศตวรรษที่ 21 ที่จำเป็นต้องศึกษาเรียนรู้และจำเป็นต่อการเป็นบุคคลในศตวรรษที่ 21 ยังมีอีก 5 กลุ่มใหญ่ๆ ดังนี้

1. การรับรู้ความเป็นไปของแนวโน้มของโลก (Global awareness) เป็นองค์ความรู้ในมุมกว้างเพื่อความเข้าใจในความเป็นไปของโลก การรู้เท่าทันทางความคิด วัฒนธรรม แนวทางการปฏิบัติ และการใช้ชีวิตที่แตกต่างกัน

2. ความรู้ทางการเงิน เศรษฐศาสตร์ และความสามารถในการประกอบการ (Financial, economic, business and entrepreneurial literacy) เป็นองค์ความรู้ที่จำเป็นต่อการใช้ชีวิตให้ประสบความสำเร็จ เพราะองค์ความรู้ทั้งสามที่กล่าวถึงนี้จะเป็นสิ่งที่ทำให้บุคคลสามารถรู้และเข้าใจในสิ่งที่เกิดขึ้นรอบตัวของเราสามารถใช้องค์ความรู้เหล่านั้นในการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานและการตัดสินใจเพื่ออนาคตที่ดี

3. ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Science and technology literacy) ถือเป็นองค์ความรู้ที่สำคัญที่สุด เพราะเป็นพื้นฐานหลักของกระบวนการคิดและการแสวงหาความรู้ และยังเป็นตัวผลักดันและพัฒนาสังคมให้เกิดการยกระดับทั้งประสิทธิภาพของคนในสังคม และความเจริญโดยรวมของเศรษฐกิจประเทศ

4. ความรู้ทางด้านสุขภาพและสิ่งแวดล้อม (Health and environmental literacy) ทั้งสุขภาพและสิ่งแวดล้อมเป็นสิ่งสำคัญของการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพ จึงจำเป็นที่คนเราต้องมียุทธศาสตร์ความรู้ทางสองด้านนี้ ในเรื่องของสุขภาพนั้นเป็นความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพื้นฐานของสุขภาพที่ดีทั้งด้านกายและจิตใจ ส่วนในด้านของสิ่งแวดล้อมนั้นจะเป็นเรื่องของความรู้ความเข้าใจในสภาพแวดล้อมที่ตนเองดำรงอยู่ ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของอาหาร อากาศ น้ำ หรือระบบนิเวศ รวมไปถึงการใช้ความรู้นั้นในการสร้างจิตสำนึกในสังคมโดยรวม

5. ความรู้ในเชิงการเป็นพลเมืองที่ดีของสังคม (Social and civic literacy) แม้ว่ายุคสมัยจะเปลี่ยนไป แต่การอยู่ร่วมกันในสังคมจะยังคงเป็นสิ่งสำคัญ ดังนั้น องค์กรความรู้ของการเป็นพลเมืองจะยังคงมีความจำเป็นต่อการอยู่ร่วมกันในสังคม ทุกคนจึงควรมีพื้นฐานความรู้ความเข้าใจในความเป็นไปของระบบทางสังคมและการเมือง

จากแนวความคิดดังกล่าว วิจารย์ พานิช (2555, น. 16-17) เห็นว่า ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ต้อง “ก้าวข้ามสาระวิชา” ไปสู่การเรียนรู้ นั่นคือ เป็นทักษะเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ที่ครูสอนไม่ได้ นักเรียนต้องเรียนเอง หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นทักษะที่ครูต้องไม่สอน แต่ต้องออกแบบการเรียนรู้ และอำนวยความสะดวก (facilitate) ในการเรียนรู้ ให้นักเรียนได้เรียนรู้จากการเรียนแบบลงมือทำ แล้วการเรียนรู้ก็จะเกิดจากภายในใจและสมองของตนเอง โดยสาระสำคัญขององค์ความรู้เพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ได้แก่

1. สาระวิชาหลัก ประกอบด้วย ภาษาแม่และภาษาสากล ศิลปะ คณิตศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ และรัฐและความเป็นพลเมืองดี

2. ความรู้สำหรับศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย ความรู้เกี่ยวกับโลก ความรู้ด้านการเงิน เศรษฐศาสตร์ ธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ ความรู้ด้านการเป็นพลเมืองดี ความรู้ด้านสุขภาพ และความรู้ด้านสิ่งแวดล้อม

3. ทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม ประกอบด้วย ความริเริ่มสร้างสรรค์และนวัตกรรม การคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหา การสื่อสาร และการร่วมมือ

4. ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี ประกอบด้วย ความรู้ด้านสารสนเทศ ความรู้เกี่ยวกับสื่อ ความรู้ด้านเทคโนโลยี

5. ทักษะชีวิตและอาชีพ ประกอบด้วย ความยืดหยุ่นและปรับตัว การริเริ่มสร้างสรรค์ และเป็นตัวของตัวเอง ทักษะสังคมและสังคมข้ามวัฒนธรรม การเป็นผู้สร้างหรือผลิต (productivity) และความรับผิดชอบต่อเชื่อถือได้ (accountability) ภาวะผู้นำและความรับผิดชอบต่อ (responsibility)

นอกจากนี้ สถานศึกษาต้องจัดระบบสนับสนุนการเรียนรู้ ได้แก่ มาตรฐานและการประเมินในยุคศตวรรษที่ 21 หลักสูตรและการเรียนการสอนสำหรับศตวรรษที่ 21 การพัฒนาครูในศตวรรษที่ 21 และ สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการเรียนในศตวรรษที่ 21

กล่าวสรุปได้ว่า องค์ความรู้ที่สำคัญของศตวรรษที่ 21 ควรประกอบด้วย กลุ่มสาระความรู้ วิชาแกนซึ่งเป็นวิชาหลักที่ประกอบด้วยภาษาแม่และภาษาสากล ศิลปะ คณิตศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ และความเป็นพลเมือง กลุ่มสาระความรู้วิชาที่เป็นการบูรณาการสาขาต่างๆ ที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ทั้งด้านความรู้ด้านการเงิน เศรษฐศาสตร์ ธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ ความรู้ด้านการเป็นพลเมืองดี ความรู้ด้านสุขภาพ และความรู้ด้านสิ่งแวดล้อม และ

รวมถึงกลุ่มทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ได้แก่ ทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี และทักษะชีวิตและอาชีพ

1.3 การจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21

จากองค์ความรู้ที่สำคัญในศตวรรษที่ 21 ที่อ้างอิงรูปแบบที่พัฒนามาจากเครือข่ายองค์กรความร่วมมือเพื่อทักษะแห่งการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (Partnership for 21st Century Skills) แล้วนั้น นำมาสู่การจัดการเรียนการสอนเพื่อรองรับศตวรรษที่ 21 ดังนั้น สถานศึกษาจึงต้องพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านความรู้สาระวิชาหลัก (Core Subject) และทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 โดยผู้บริหารต้องเข้ามามีส่วนร่วมกับคณะครูในการปรับเปลี่ยนสาระของหลักสูตรและรูปแบบการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง ส่งเสริมให้นำเทคโนโลยีมาใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาให้สูงขึ้น รวมทั้งปรับบทบาทในการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถ และมีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (สมหมาย อ่าตอนกลอย, 2556; สุทัศน์ สังคะพันธ์, 2557; อมรรัตน์ เตชะนอก และคณะ, 2563)

ในที่นี้ ผู้วิจัยได้ประมวลแนวทางการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ไว้ 2 แนวทาง ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และการจัดการเรียนรู้ตาม MACRO model (ดิเรกวรรณเสียร, 2558) ซึ่งแต่ละแนวทางสรุปพอสังเขปได้ดังนี้

1. การจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นการสร้างความรู้ใหม่ และสิ่งประดิษฐ์ใหม่ด้วยการใช้กระบวนการทางปัญญา (กระบวนการคิด) กระบวนการทางสังคม (กระบวนการกลุ่ม) และกระบวนการมีส่วนร่วมในการเรียน โดยผู้สอนมีบทบาทเป็นผู้อำนวยการความสะดวกในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความสนใจความสามารถและความถนัดของผู้เรียน เน้นการบูรณาการความรู้ในศาสตร์สาขาต่างๆ ใช้หลากหลายวิธีการสอน หลากหลายแหล่งความรู้ และสามารถพัฒนาสติปัญญาอย่างหลากหลาย คือ พหุปัญญา รวมทั้งเน้นการวัดผลอย่างหลากหลายวิธี โดยกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นสำคัญมีลักษณะสำคัญดังนี้

1.1 ผู้เรียนมีบทบาทรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตน ผู้เรียนเป็นผู้เรียนรู้บทบาทของผู้สอนคือผู้สนับสนุน และเป็นแหล่งความรู้ของผู้เรียน ผู้เรียนจะรับผิดชอบตั้งแต่เลือกและวางแผนสิ่งที่ตนจะเรียนหรือเข้าไปมีส่วนร่วมในการเลือกและจะเริ่มต้นการเรียนรู้ด้วยตนเองด้วยการศึกษาค้นคว้ารับผิดชอบการเรียนรู้ตลอดจนประเมินการเรียนรู้ด้วยตนเอง

1.2 เนื้อหาวิชามีความสำคัญและมีความหมายต่อการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ ปัจจัยที่สำคัญที่จะต้องนำมาพิจารณาประกอบด้วย ได้แก่ เนื้อหาวิชาประสบการณ์เดิมและความต้องการของผู้เรียน การเรียนรู้ที่สำคัญและมีความหมายจึงขึ้นอยู่กับสิ่งที่สอน (เนื้อหา) และวิธีที่ใช้สอน (เทคนิคการสอน)

1.3 การเรียนจะประสบผลสำเร็จหากผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้เรียนควรได้รับความสนุกสนานจากการเรียนโดยเข้าไปมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ได้ทำงานร่วมกัน ได้ค้นพบ ข้อคำถามและคำตอบใหม่ ๆ ที่ท้าทายความสามารถ รวมทั้งการบรรลุผลสำเร็จของงานที่พวกเขาเริ่มด้วยตนเอง

1.4 สัมพันธภาพระหว่างผู้เรียนในกลุ่มจะช่วยส่งเสริมความเจริญงอกงาม การพัฒนา ความเป็นผู้ใหญ่ การปรับปรุงการทำงาน และการจัดการกับชีวิตของแต่ละบุคคล จึงเห็นได้ว่า สัมพันธภาพ ระหว่างสมาชิกในกลุ่มจึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่จะช่วยส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันของผู้เรียน

1.5 ผู้สอน เป็นผู้อำนวยความสะดวกและเป็นแหล่งความรู้ในการจัดการเรียนการสอน แบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้สอนต้องมีความสามารถที่จะค้นพบความต้องการที่แท้จริงของผู้เรียน เป็นแหล่งความรู้ที่ทรงคุณค่าของผู้เรียน และสามารถค้นคว้าหาสื่อวัสดุอุปกรณ์ที่เหมาะสมกับผู้เรียน สิ่งที่สำคัญที่สุด คือ ความเต็มใจของผู้สอนที่จะช่วยเหลือโดยไม่มีเงื่อนไข

1.6 ผู้เรียนมีโอกาสเห็นตนเองในแง่มุมที่แตกต่างจากเดิม การจัดการเรียนการสอนที่ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมุ่งให้ผู้เรียนมองเห็นตนเองในแง่มุมที่แตกต่างออกไป ผู้เรียนจะมีความมั่นใจในตนเอง และควบคุมตนเองได้มากขึ้น สามารถเป็นในสิ่งที่อยากเป็น มีวุฒิภาวะสูงมากขึ้นปรับเปลี่ยนพฤติกรรมตน ให้สอดคล้องกับสิ่งแวดล้อม และมีส่วนร่วมกับเหตุการณ์ต่าง ๆ มากขึ้น

1.7 การศึกษาเป็นการพัฒนาประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียนหลายหลายด้าน พร้อมกัน ในการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาผู้เรียนในหลายด้านเช่น คุณลักษณะด้านความรู้ ความคิด ด้านการปฏิบัติ ด้านอารมณ์ความรู้สึกจะได้รับการพัฒนาไปพร้อม ๆ กัน

2. การจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบ MACRO เป็นการจัดการเรียนรู้ตาม 5 ขั้นตอน โดยแต่ละขั้นตอนมีแนวทางดังนี้

2.1 ขั้นสร้างแรงจูงใจ (Motivation) ครูผู้สอนร่วมมือกับผู้เรียนในการกำหนดหรือตั้ง ประเด็นความรู้ หรือหัวข้อเกี่ยวกับการเรียนรู้ตามแผนที่ยึดโยงกับหลักสูตร เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะรับรู้ถึง จุดหมายและมีแรงจูงใจในการเรียนรู้บทเรียน ผู้สอนสามารถเลือกใช้กิจกรรมต่าง ๆ ในการนำเข้าสู่บทเรียน และการเรียนรู้ เช่น การเล่าเรื่องให้ผู้เรียนซักถาม หรือตั้งคำถาม การฉายภาพนิ่ง การชวนสนทนา การกระตุ้นความสนใจด้วยเกม เพลง ภาพ การอ่าน / ฟังข่าวจากหนังสือพิมพ์ การยกตัวอย่างประโยค คำพังเพย บทกวี เป็นต้น

2.2 ขั้นการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) ในการสอนครั้งแรก ครูควรให้พื้นฐาน เกี่ยวกับการสร้างองค์ความรู้ 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 แนวทางการสืบค้นความรู้เพื่อให้ได้ความรู้ที่ต้องการ ส่วนที่ 2 ศาสตร์ สาขา แขนงความรู้ และแหล่งความรู้ที่เกี่ยวข้อง และส่วนที่ 3 การเรียบเรียงข้อมูล ข้อค้นพบ ความคิด ความคิดเห็น การให้เหตุผล โต้แย้ง และสนับสนุน เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจถึงการ กระบวนการสร้างองค์ความรู้ ในการจัดการเรียนรู้แต่ละครั้ง ครูผู้สอนควรมีเทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่

หลากหลาย ได้แก่ การอภิปรายกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การระดมพลังความคิด การเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง โดยเน้นกระบวนการคิดและการสืบค้นข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ

2.3 **ขั้นสรุปองค์ความรู้ (Conclusion)** ผู้เรียนนำผลการอภิปรายและสาธิตที่เป็นผลจากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกันมากำหนดเป็นความคิดใหม่ หรือความรู้ใหม่ โดยใช้วิธีการเขียนด้วยแผนผังความคิดเขียนโครงงาน/โครงการ เขียนบรรยาย/เขียนราย งานฉบับที่กวาดภาพแต่งคำประพันธ์โดยสรุปเป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ เป็นต้น

2.4 **ขั้นรายงานและนำเสนอ (Reporting)** ในขั้นตอนนี้ จะช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสแสดงผลงานการสร้างความรู้ของตนให้ผู้อื่นรับรู้ เป็นการช่วยให้ผู้เรียนได้ต่อยอดหรือสำรวจความเข้าใจของตนและช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ความคิดสร้างสรรค์ แต่หากต้องมีการปฏิบัติตามความรู้ที่ได้ ขั้นนี้จะเป็นขั้นปฏิบัติการและมีการแสดงผลที่ได้ปฏิบัติด้วย ซึ่งผู้เรียนสามารถแสดงผลงานด้วยวิธีการต่างๆ และอาจจัดให้มีการประเมินผลงานโดยมีเกณฑ์ที่เหมาะสม

2.5 **ขั้นการเผยแพร่ความรู้ (Obtain)** เป็นขั้นของการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการนำความรู้ความเข้าใจของตนไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ที่หลากหลาย เพิ่มความชำนาญ ความเข้าใจสามารถแก้ปัญหาและความจำในเรื่องนั้น ๆ เป็นการให้โอกาสให้ผู้เรียนใช้ความรู้ให้เป็นประโยชน์ และเป็น การส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์

การจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบ MACRO มีความสำคัญหลายประการ ดังนี้

1. ฝึกให้ผู้เรียนกล้าตั้งคำถาม กล้าคิด กล้าตัดสินใจ กล้าแสดงออก เปลี่ยนการเรียน จากแบบรับฟังอย่างเดียว (passive) เป็นการเรียนด้วยตนเอง (active) การตั้งคำถามเพราะเกิดข้อสงสัยเป็นจุดเริ่มต้นของ Lifelong Learning ถามแบบสร้างสรรค์ก่อให้เกิดประโยชน์เป็นการตั้งต้นหาคำตอบอย่างถูกวิธีช่วยให้เด็กมีความสนใจใฝ่รู้เป็นการเรียนรู้และแก้ปัญหา

2. ส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นการสอนให้สามารถสืบค้นความรู้ที่มีมากมายในโลก ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีทักษะในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

3. เป็นการสรุปความรู้ของผู้เรียน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนได้ความรู้ที่ตกผลึกเป็นของผู้เรียนเอง เป็นความรู้ใหม่ที่ผ่านกระบวนการเรียนรู้ที่ถูกต้องผู้เรียนจะจดจำความรู้ได้นาน ก่อนสรุปองค์ความรู้ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้อภิปรายกันดูเหตุผลที่มีทฤษฎีรองรับก่อนสรุป ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมทักษะการทำงานเป็นทีม ความร่วมมือ และวิถีชีวิตตามระบอบประชาธิปไตยด้วยฝึกความเป็นผู้นำส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม

4. เป็นการสื่อสารและนำเสนอของผู้เรียน ซึ่งเป็นสมรรถนะสำคัญในระดับสากลที่ทำให้ผู้เรียนได้มีพัฒนาการทางภาษา และมีความสามารถในการนำเสนอมีทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

5. ได้นำความรู้ที่ได้รับไปเผยแพร่ เป็นการส่งเสริมให้มีการพัฒนานวัตกรรมเพื่อใช้ในการพัฒนาประเทศต่อไป

กล่าวสรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นสำคัญและการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบ MACRO ต่างก็เป็นแนวทางที่เหมาะสมที่จะนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 เพราะช่วยกระตุ้นผู้เรียนให้แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และมีการเรียนรู้ร่วมกันแบบเป็นทีม แต่ทั้งนี้ครูผู้สอนต้องมีความพร้อมและเตรียมตัวในการจัดการเรียนการสอนเป็นอย่างดีเพื่อช่วยส่งเสริมให้เกิดเกิดการเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ

2. นโยบายการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของกระทรวงศึกษาธิการ

2.1 ความจำเป็นในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของไทย

กระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับขั้นพื้นฐานมาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคโลกาภิวัตน์ ซึ่งเป็นโลกไร้พรมแดน ดังจะเห็นได้จากในปีพ.ศ. 2555 กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศให้ “พ.ศ. 2555 ปีแห่งการพูดภาษาอังกฤษ” (English-Speaking Year 2012)” เพื่อการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้แก่ นักเรียน นักศึกษา ครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ตลอดจน บุคลากรในสังกัดสามารถใช้ ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้กระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักถึงความสำคัญต่อการรวมกลุ่มของอาเซียนและการปรับตัวของอาเซียนในการก้าวเข้าสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และศูนย์กลางการค้าโลก จึงได้ร่วมมือกับอาเซียนในการพัฒนาศักยภาพทรัพยากรบุคคลเพื่อสร้างอาเซียนสู่ การเป็นศูนย์กลางการค้า และอุตสาหกรรมของโลกตามเป้าหมายการสร้างประชาคมอาเซียนภายในปี 2558 โดยมีมาตรการสำคัญประการหนึ่ง คือ การรณรงค์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศหลัก เพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกเพื่อให้คนไทยสามารถสื่อสารและเปิดโลกทัศน์การ เรียนรู้อย่างกว้างขวางไร้พรมแดน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2554)

ต่อมาในปีพ.ศ. 2557 กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศนโยบายการปฏิรูปการเรียน การสอนภาษาอังกฤษ เมื่อวันที่ 14 มกราคม พ.ศ. 2557 โดยเล็งเห็นว่า การเสริมสร้างสมรรถนะและ ความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษของคนไทย จัดเป็นความจำเป็นเร่งด่วนของประเทศไทยใน ปัจจุบัน เนื่องจากสถานะที่ระดับความสามารถของคนไทยในด้านภาษาอังกฤษยังอยู่ระดับต่ำมาก ขณะที่ ต้องเร่งพัฒนาประเทศให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของโลกและรองรับภาวะการค้า การลงทุน การเชื่อมโยง ระหว่างประเทศ และการเข้าร่วมเป็นสมาชิกของประชาคมทางเศรษฐกิจที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลาง จึงมีความจำเป็นที่ต้องจัดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยมีเป้าหมายเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือเข้าถึงองค์ความรู้และก้าวทันโลก รวมถึงพัฒนาตนเองเพื่อ

นำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยได้ ด้วยเหตุนี้การปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจึงเป็นนโยบายสำคัญของกระทรวงศึกษาธิการที่จะต้องเร่งดำเนินการให้เกิดผลสำเร็จโดยเร็ว และเพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2557, น. 1-2) ซึ่งสรุปพอสังเขปได้ดังนี้

1. ใช้กรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล ได้แก่ The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) เป็นกรอบความคิดหลักในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทย ทั้งในการออกแบบหลักสูตร การพัฒนาการเรียนการสอน การทดสอบ การวัดผล การพัฒนาครู รวมถึงการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้

2. ปรับจุดเน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้ โดยเน้นการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) โดยปรับการเรียนการสอนจากการเน้นไวยากรณ์มาเป็นเน้นการสื่อสารที่เริ่มจาก การฟัง ตามด้วยการพูด การอ่าน และการเขียนตามลำดับ

3. ส่งเสริมให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานหลักด้วยหลักสูตรแบบเรียนสื่อการเรียนการสอน แต่ด้วยวิธีการที่แตกต่างกันได้ ทั้งนี้ตามความพร้อมของแต่ละสถานศึกษาและแสดงถึงความถนัดและความสนใจของผู้เรียน

4. ส่งเสริมการยกระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ได้แก่

4.1 ขยายโครงการพิเศษด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ได้แก่ (1) English Program (EP) (2) Mini English Program (MEP) และ (3) International Program (IP) สำหรับผู้เรียนที่มีความสามารถทางวิชาการสูง (4) English Bilingual Education (EBE) โดยจัดการเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา และศิลปศึกษาแบบสองภาษา (ภาษาไทย-ภาษาอังกฤษ) และ (5) English for Integrated Studies (EIS) ด้วยการสอนวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์เป็นภาษา อังกฤษ

4.2 พัฒนาห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษ (Enrichment Class) เพื่อให้ผู้เรียนที่มีศักยภาพทางภาษาอังกฤษสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารทางสังคม (Social Interaction) และด้านวิชาการ (Academic Literacy) และพัฒนาห้องเรียนสนทนาภาษาอังกฤษ (Conversation Class) รวมถึงการพัฒนาหลักสูตรและรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพ

4.3 จัดกิจกรรมและสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมความสามารถด้านภาษาอังกฤษ เช่น การเข้าค่ายภาษาอังกฤษแบบเข้มข้นแบบเข้มในช่วงปิดภาคเรียนสำหรับนักเรียนทั่วไป และค่ายนานาชาติสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถสูง การเพิ่มชั่วโมงเรียน รวมทั้ง การจัดสภาพแวดล้อมที่กระตุ้นการฝึกทักษะการสื่อสาร และการเพิ่มกิจกรรมการอ่านในและนอกห้องเรียนด้วยเนื้อหาสาระที่หลากหลาย

4.4 ให้มีการเรียนการสอนวิชาสนทนาภาษาอังกฤษเป็นการทั่วไป และมีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบเข้มข้น รวมถึงจัดให้เป็นสาระเพิ่มเติมในลักษณะวิชาเลือกได้ด้วย เพื่อให้ผู้เรียนเลือกเรียน ตามความสนใจ ความถนัด และศักยภาพ

5. ยกระดับความสามารถในการจัดการเรียนการสอนของครูให้สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ที่เน้นการสื่อสาร (CLT) และเป็นไปตามกรอบความคิดหลัก CEFR โดยจัดให้มีการประเมินความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษสำหรับครู (ผู้สอน) เพื่อให้มีการฝึกอบรมครู ตลอดจนพัฒนาระบบติดตามแก้ปัญหา และช่วยเหลือครู และให้มีกลไกการเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนที่มีการวางแผนอย่างเป็นระบบ และมีความหลากหลายเพื่อตอบสนองความแตกต่างของระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ เพื่อให้สามารถยกระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษได้จริง นอกจากนี้ ควรมีระบบการฝึกฝน และการสอบวัดระดับความสามารถออนไลน์เพื่อการพัฒนาต่อเนื่องด้วย

6. ส่งเสริมให้มีการใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการช่วยพัฒนาความสามารถทางภาษาของครูและผู้เรียน ทั้งการส่งเสริมให้มีการผลิต การสรรหา e-content และ Learning applications รวมถึงแบบฝึกและแบบทดสอบที่ได้มาตรฐานและมีคุณภาพสำหรับการเรียนรู้ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการใช้ช่องทางการเรียนรู้ผ่านโลกดิจิทัล

ทั้งนี้ กระทรวงศึกษาธิการได้เสนอแนะให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา ควรพิจารณานำตัวอย่างข้างต้นไปปรับใช้สู่การปฏิบัติให้เหมาะสมกับผลการวัดระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของครูและผู้เรียน รวมทั้งบริบทและความต้องการของพื้นที่ด้วย

กล่าวสรุปได้ว่า การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของไทยมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากระดับความสามารถของคนไทยในด้านภาษาอังกฤษยังอยู่ระดับต่ำมาก ในขณะที่การเปลี่ยนแปลงของโลกยุคโลกาภิวัตน์ต้องการพลเมืองของประเทศให้มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือเข้าถึงองค์ความรู้และก้าวทันโลก รวมถึงพัฒนาตนเองเพื่อนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยได้ ดังนั้น การปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับครูเพื่อให้ส่งผลถึงผู้เรียน จึงเป็นนโยบายสำคัญของกระทรวงศึกษาธิการที่จะต้องเร่งดำเนินการให้เกิดผลสำเร็จโดยเร็ว

2.2 หลักการและแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

2.2.1 หลักการในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

เนื่องจากการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เป็นกระบวนการการจัดประสบการณ์ ด้านการเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียนที่ทำให้เกิดการเรียนรู้และประสบการณ์ใหม่อันจะส่งผลให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีคุณภาพ กระทรวงศึกษาธิการ (2545, น. 144-145) จึงได้เสนอแนะหลักการในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้ครูสอน ภาษาอังกฤษเพื่อปรับเปลี่ยนและประยุกต์วิธีการสอนของตนให้เหมาะสมกับผู้เรียนและจุดมุ่งหมายของ

การเรียนภาษาในแต่ละระดับชั้น โดยหลักการสำคัญที่ครูสอนภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21 ต้องยึดเพื่อนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนมีดังต่อไปนี้

1. ใช้หลักสูตรภาษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Learner – Centered Language Curriculum)
2. ต้องใช้แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching)
3. ต้องยึดหลักการสอนภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (Language for Specific Purposes)
4. ต้องจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ (Integrated Learning)
5. ต้องจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning)
6. ต้องจัดการเรียนการสอนแบบภาษาที่เน้นเนื้อหา (Content-Based Instruction)
7. ต้องจัดการสอนภาษาแบบองค์รวม (Whole Language Approach)
8. ต้องจัดการเรียนรู้จากการทำโครงการ (Project-Based Learning)
9. ต้องจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน (Task-Based Language)
10. ต้องให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ (Constructivism)
11. ต้องสอนด้วยการตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response)
12. ต้องจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบโฟร์แมทซิสเต็ม (4 MATS Language System) ซึ่งเป็นการจัดการเรียนการสอนที่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยใช้ประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลาย ยืดหยุ่นและเชื่อมโยงกัน

2.2.2 แนวคิดในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

นักการศึกษาที่ได้ให้แนวคิดในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษไว้มีหลากหลาย ดังเช่น

Krashen (1987, p. 35) ได้เสนอแนะว่า การเรียนรู้ภาษาที่สองของคนเราว่า มีอยู่ 2 แบบ คือ การรู้ภาษา (Language Acquisition) และการเรียนภาษา (Language Learning) ทำให้เกิดแนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาที่แตกต่างกัน ดังนี้

1. การสอนภาษาตามแบบการรู้ภาษา Krashen and Terrel (1983) ได้เสนอแนวคิดทางการสอนภาษาแบบธรรมชาติ ซึ่งเน้นการสื่อสารที่แท้จริง (Real Communication) ครูผู้สอนต้องให้ข้อมูลทางภาษา จัดทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจและครูผู้สอนอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษา สามารถนำไปใช้ได้โดยอัตโนมัติ และหากมีข้อผิดพลาดของผู้เรียน จะต้องทำการแก้ที่ทันทีทันใด หากไม่เป็นอุปสรรคต่อการสื่อสาร

2. การสอนภาษาตามแบบการเรียนรู้ภาษา เป็นกระบวนการเรียนการสอนผ่านห้องเรียน ซึ่งมีศาสตร์ต่าง ๆ ที่เป็นแนวคิดพื้นฐานของการสอนภาษาตามแบบแนวการเรียนรู้ภาษา ได้แก่ แนวคิดทางด้านจิตวิทยา แนวคิดทางด้านภาษาศาสตร์ และแนวคิดทางด้านมานุษยวิทยา ซึ่งอธิบายได้ดังนี้

2.1 แนวคิดทางด้านจิตวิทยา แบ่งทฤษฎีการเรียนรู้ออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

2.1.1 ทฤษฎีสิ่งเร้าและการตอบสนอง บางครั้งเรียกทฤษฎีการเรียนรู้แบบพฤติกรรมการเรียนรู้จะเกิดขึ้นเมื่อเชื่อมโยงสิ่งเร้ากับการตอบสนองที่ได้รับการเสริมแรงอย่างถูกต้อง นักจิตวิทยาในกลุ่มนี้ ได้แก่ Thorndike, Pavlov, และ Skinner

2.1.2 ทฤษฎีความคิดความเข้าใจ หรือ Gestalt Theory หรือ Field Theory ทฤษฎีนี้เชื่อว่าการเรียนรู้ เป็นกระบวนการค้นพบและเข้าใจความสัมพันธ์ ของสิ่งต่าง ๆ ซึ่งต้องอาศัยกระบวนการทางสติปัญญาของผู้เรียนแต่ละคน นักจิตวิทยาในกลุ่มนี้ ได้แก่ Tolman และ Kohler

2.2 แนวคิดทางด้านภาษาศาสตร์ ที่มีอิทธิพลต่อการเรียนการสอนภาษา ได้แก่ นักภาษาศาสตร์ กลุ่มโครงสร้าง (Structuralists) กลุ่มไวยากรณ์ปริวรรต (Transformationalists) และกลุ่มภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguists) ซึ่งอธิบายได้ดังนี้

2.2.1 กลุ่มที่เน้นโครงสร้าง เน้นการวิเคราะห์ภาษาเป็นระบบ พิจารณาเป็นส่วน ๆ โดยแต่ละหน่วยของภาษาสัมพันธ์กัน เน้นภาษาพูด การวิเคราะห์ภาษา ดูจากสิ่งที่เจ้าของภาษาพูดไม่ใช่ควรพูด ซึ่งแต่ละภาษาแตกต่างกัน

2.2.2 กลุ่มไวยากรณ์ปริวรรต Chomsky ให้แนวคิดที่ภาษาเป็นกฎเกณฑ์และการวิเคราะห์ไวยากรณ์ในประโยค ทำให้เกิดโครงสร้าง 2 ลักษณะ คือ โครงสร้างแบบหยาบและโครงสร้างลึก โครงสร้างหยาบ/ผิว คือ ประโยคหรือคำที่เราได้ยิน หรืออ่านโครงสร้างลึกคือความหมายของประโยค ที่เราได้ยินหรืออ่าน เราต้องสามารถเข้าใจภาษาก่อนจึงสามารถแสดงออกได้

2.2.3 กลุ่มภาษาศาสตร์สังคม Hymes, Pride, and Holmes (1981, p. 19) เชื่อว่า การนำภาษาไปใช้ในการแสดงออกทางภาษา ต้องคำนึงถึงความสำคัญของวัฒนธรรมทางสังคม (Socioculture) และปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social Interaction) นอกจากนี้ ยังเชื่อว่า รูปแบบกฎเกณฑ์ (Stylistic Rule) เป็นสิ่งที่แอบแฝงอยู่ในความสามารถทางภาษา (Linguistic Competence) ซึ่งความสามารถทางภาษาที่สำคัญ คือ ความสามารถในการพูดหรือเข้าใจที่ไม่เน้นไวยากรณ์ แต่เหมาะสมกับสภาพการณ์ที่นำไปใช้

2.3 แนวคิดทางด้านมานุษยวิทยา Rogers (2008) ให้แนวคิดที่ว่า ผู้ที่จะเรียนรู้ภาษาได้นั้นต้องคิดแสดงความรู้สึกหรือพฤติกรรมของตนเองด้วย ในการจัดการเรียนการสอนต้องคำนึงความสัมพันธ์ของเนื้อหา กับความรู้สึก ประสบการณ์ ความจำ ความเชื่อ ค่านิยม ความคาดหวัง ความปรารถนา และความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ

นอกจากนี้ Larsen-Freeman (2000, pp. 128-132) ได้ให้แนวคิดไว้ว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีเป้าหมายเพื่อให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารในภาษาที่เรียนได้ โดยต้องมีความรู้ในเรื่องโครงสร้างทางภาษา ความหมาย ความเข้าใจในหน้าที่ของภาษาที่ใช้ ซึ่งต้องเลือกรูปแบบของภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ในการสื่อสาร บริบททางสังคมและบทบาทของผู้ร่วมสนทนา ทั้งนี้ผู้เรียนต้องเรียนทักษะฟัง พูด อ่าน เขียน ไปพร้อม ๆ กัน โดยเน้นการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาให้มากที่สุด และ Littlewood (1981, p. 17) กล่าวว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารให้ความสำคัญกับหน้าที่ของภาษามากกว่ารูปแบบของภาษา ผู้เรียนต้องสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจได้

ในทำนองเดียวกัน บำรุง โตรัตน์ (2547) ได้ให้แนวคิดไว้ว่า การสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยในปัจจุบันเน้นการสอนแนวการสื่อสาร โดยมีจุดประสงค์ปลายทางให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามวัตถุประสงค์ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ การเรียนการสอนจะเน้นการใช้ภาษา (Language Use) มากกว่าการเรียนรู้วิธีการใช้ภาษา (Language Usage) เน้นให้ผู้เรียนสามารถนำหน้าที่ภาษา (Language Functions) ไปใช้ในการสื่อสารความหมายในบริบทการสื่อสารแบบต่าง ๆ (Context of Communication) ได้ มีการจัดกิจกรรมการสื่อสารแบบต่าง ๆ ในชั้นเรียนสื่อความคิด ความรู้สึก อารมณ์ ตลอดจนแสดงความคิดเห็นผ่านสื่อที่เป็นภาษาอังกฤษได้

อีกทั้ง เสี่ยม โตรัตน์ (2551) กล่าวว่า ภาษาอังกฤษมีความสำคัญในระดับเวทีโลก ทำให้เกิดการพัฒนาวิชาชีพครูภาษาอังกฤษในโลกมากขึ้น รวมถึงประเทศไทย และจากการวิจัยในปัจจุบัน พบว่า ศักยภาพในการใช้ภาษาอังกฤษ และเทคนิคการสอนของครูกับความสำเร็จทางภาษาของผู้เรียนมีความสัมพันธ์ในระดับสูงมาก ครูภาษาอังกฤษทุกคนจึงต้องมีความรู้ ทักษะภาษา และมีความเข้าใจผู้เรียน โดยทักษะความรู้ภาษาและความเข้าใจด้านการจัดการเรียนรู้ จะต้องมีความสมดุลกันจึงจะประสบความสำเร็จในการเป็นครูสอนภาษา เมื่อกล่าวถึงการพัฒนาตนและการพัฒนาอาชีพแยกออกเป็น 2 กลุ่มหลัก คือ การพัฒนาด้านทักษะภาษาและการพัฒนาด้านการจัดการ และเทคนิคการสอน ครูจะต้องรู้ว่าเมื่อไหร่จะใช้ภาษาแม่ เมื่อไหร่จะใช้ภาษาอังกฤษในโรงเรียนได้อย่างเหมาะสมให้มีประสิทธิภาพ และครูภาษาอังกฤษจะต้องพัฒนาทักษะการใช้ภาษาในชั้นเรียนและการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารโดยทั่วไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม พบว่า หนังสือแบบเรียนภาษาอังกฤษที่มีขายในท้องตลาดยังไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ครู และท้องถิ่นได้ครบถ้วน เพราะไม่ได้เขียนเฉพาะเจาะจงท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่ง ดังนั้น จึงมีความจำเป็นที่ครูสอนภาษาอังกฤษจะต้องมีทักษะในการพัฒนาสื่อเสริมภาษาอังกฤษไว้ใช้สอนเพื่อเติมเต็มเนื้อหาสาระ ซึ่งแบบเรียนที่สำนักพิมพ์จัดจำหน่ายไม่สามารถตอบสนองได้

กล่าวโดยสรุป หลักการในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่สำคัญคือ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จึงต้องใช้วิธีการสอนที่หลากหลายให้เหมาะสมกับผู้เรียนและจุดมุ่งหมายของการเรียนภาษาในแต่ละระดับชั้น และแนวการสอนในยุคปัจจุบันควรเน้น การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและเข้าใจความหมาย

มากกว่าการศึกษารูปแบบของภาษา โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้สื่อความหมายในบริบทต่าง ๆ ได้

2.3 แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดแนวปฏิบัติในการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อให้หน่วยงานในสังกัด ทั้งหน่วยงานในส่วนกลางที่รับผิดชอบดำเนินการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษานำไปดำเนินการให้บรรลุเป้าหมาย ซึ่งในที่นี้ผู้วิจัยขอเสนอเฉพาะแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2557, น. 4-20) โดยสรุปพอสังเขปดังนี้

1. ใช้กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล ได้แก่ The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) เป็นกรอบความคิดหลักในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทย ทั้งในการออกแบบหลักสูตร การพัฒนาการเรียนการสอน การทดสอบ การวัดผล การพัฒนาครู รวมถึงการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีทิศทางที่เป็นเอกภาพในการดำเนินการมีเป้าหมายการเรียนรู้และการพัฒนาที่เทียบเคียงได้กับมาตรฐานสากล ที่เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ และในการนำกรอบอ้างอิง CEFR มาใช้ในการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้น กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดแนวทางในการดำเนินการดังนี้

1.1 ใช้ CEFR เป็นกรอบความคิดหลักในการเป้าหมายการจัดการเรียนรู้ / การพัฒนา โดยใช้ระดับความสามารถ 6 ระดับของ CEFR เป็นเป้าหมายการพัฒนาผู้เรียนในแต่ละระดับ ทั้งนี้ในเบื้องต้น กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาระดับความสามารถทางภาษาของผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไว้ดังนี้

1.1.1 ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา (ป.6) ต้องมีระดับความสามารถทางภาษาตามกรอบ CEFR คือ A1

1.1.2 ผู้สำเร็จการศึกษาภาคบังคับ (ม.3) ต้องมีระดับความสามารถทางภาษาตามกรอบ CEFR คือ A2

1.1.3 ผู้สำเร็จการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ม.6 / ปวช.) ต้องมีระดับความสามารถทางภาษาตามกรอบ CEFR คือ B1

ดังนั้น ในการประเมินหรือตรวจสอบผลการจัดการศึกษา หรือผลการพัฒนาผู้เรียนในแต่ละระดับข้างต้นหน่วยงานที่รับผิดชอบในแต่ละระดับควรได้มีการทดสอบหรือวัดผล โดยใช้แบบทดสอบมาตรฐานที่เทียบเคียงผลคะแนนกับระดับความสามารถทางภาษาตามกรอบอ้างอิง CEFR เพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาผ่านเกณฑ์ระดับความสามารถ ที่กำหนดหรือไม่ อย่างไรก็ตาม Su, Weir, and Wu (2020) ได้ทำการศึกษาข้อสอบมาตรฐานของเวียดนามและได้ระบุว่าครูที่จะต้อง

สอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้นจะต้องมีระดับของภาษาอังกฤษเมื่อเทียบกับกรอบแนวคิดทางภาษา CEFR อยู่ในระดับ B2 ในขณะที่ครูที่จะสอนในระดับมัธยมปลายและมหาวิทยาลัยจะต้องมีระดับของภาษาอังกฤษอยู่เทียบเท่ากับ C1

1.2 ใช้พัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยนำระดับความสามารถทางภาษาที่กรอบอ้างอิง CEFR กำหนดไว้แต่ละระดับ มากำหนดเป้าหมายของหลักสูตร และใช้คำอธิบายความสามารถทางภาษาของระดับนั้นๆ มากำหนดกรอบเนื้อหาสาระที่จะใช้ในการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร

1.3 ใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยนำระดับความสามารถทางภาษาและคำอธิบายความสามารถทางภาษาที่กรอบอ้างอิง CEFR กำหนดไว้แต่ละระดับ มาพิจารณาจัดกระบวนการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถแสดงออกซึ่งทักษะทางภาษาและองค์ความรู้ตามที่ระบุไว้

1.4 ใช้ในการทดสอบ และการวัดผล โดยใช้แบบทดสอบ / แบบวัดที่สามารถเทียบเคียงผลได้กับกรอบอ้างอิง CEFR เพื่อให้ได้ข้อมูลระดับความสามารถของผู้เรียนหรือผู้เข้ารับการทดสอบ เพื่อการจัดกระบวนการเรียนการสอน กิจกรรม หรือสื่อให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็น อันจะนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียน / ผู้เข้ารับการทดสอบให้มีความสามารถตาม เป้าหมาย / เกณฑ์ที่กำหนด

1.5 ใช้ในการพัฒนาครู โดยดำเนินการ ดังนี้

1.5.1 ใช้เครื่องมือในการประเมินตนเอง (self- assessment checklist) ตามกรอบ CEFR เพื่อเตรียมความพร้อมก่อนเข้ารับการทดสอบและ ประเมินความก้าวหน้า ความสามารถทางภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง

1.5.2 ประเมินความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของครูก่อนการพัฒนา โดยใช้แบบทดสอบมาตรฐานตามกรอบ CEFR ในการตรวจสอบระดับความสามารถของครู

1.5.3 จัดทำฐานข้อมูลและกลุ่มครูตามระดับเพื่อวางแผนพัฒนา และติดตามความก้าวหน้าในการเข้ารับการพัฒนามตามระดับความสามารถ

1.5.4 กำหนดเป้าหมายความสามารถด้านภาษาตามกรอบ CEFR การพัฒนาครูแต่ละกลุ่ม เพื่อนำมาจัดหลักสูตร และกระบวนการพัฒนา ครูให้มีความสามารถในการใช้ภาษาผ่านเกณฑ์และบรรลุเป้าหมายที่กำหนด

1.5.5 ใช้แบบทดสอบมาตรฐานตามกรอบ CEFR ทดสอบหลังการพัฒนาเพื่อประเมินหลักสูตรการพัฒนา กระบวนการพัฒนา และความสามารถของครู เทียบเคียงกับเป้าหมายที่กำหนด รวมทั้งจัดกิจกรรมการพัฒนายอย่างต่อเนื่อง

ทั้งนี้ ให้หน่วยงานแต่ละระดับดำเนินการดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน / สถาบันภาษาอังกฤษ / หน่วยงานอื่นที่รับผิดชอบ ดำเนินการดังนี้

- 1) จัดทำเอกสารอธิบายกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป (The Common European Framework of Reference for Language: CEFR) และแนวทางในการนำไปใช้
- 2) เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับกรอบ CEFR ผ่านรูปแบบและช่องทางที่หลากหลายไปยังหน่วยงานต่าง ๆ ในกระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้มีทิศทางและเป้าหมายในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในแนวทางเดียวกัน
- 3) จัดทำแผนการขับเคลื่อนการพัฒนาทักษะทางภาษาโดยใช้กรอบ CEFR
- 4) จัดทำกรอบการประเมินความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของครู ศึกษานิเทศก์ และนักเรียนตามกรอบ CEFR เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนา
- 5) ใช้ CEFR เป็นกรอบในการกำหนดเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียน โดยนำไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และการทดสอบในระดับต่างๆ
- 6) ดำเนินการทดสอบนักเรียน ครูและศึกษานิเทศก์เพื่อวัดระดับความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษตามมาตรฐาน CEFR และจัดกลุ่มในการพัฒนาและวางเป้าหมายในการพัฒนาเพื่อยกระดับความสามารถให้สูงขึ้น
- 7) จัดทำแผนพัฒนาโดยใช้ฐานข้อมูลในการยกระดับความสามารถด้านภาษาอังกฤษของครู และนักเรียนให้ถึงเกณฑ์ที่กำหนด
- 8) สนับสนุน ให้บริการในการทดสอบวัดระดับความสามารถทางภาษาของนักเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา ในรูปแบบ Online
- 9) จัดรวบรวมแหล่งเรียนรู้ในการฝึกทำแบบทดสอบตามกรอบอ้างอิงทางภาษา CEFR เพื่อให้ครู นักเรียนและ ผู้สนใจ ได้ฝึกประสบการณ์ในการทำแบบทดสอบ และเตรียมความพร้อมตนเอง
- 10) ประสานงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ใช้คะแนนการทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษในการจัดอันดับกลุ่มสถานศึกษา เป็นตัวชี้วัดประเมินคุณภาพสถานศึกษา ความก้าวหน้าทางวิทยฐานะ และขวัญกำลังใจ การเทียบโอนผลการเรียนในวิชาภาษาอังกฤษ และการศึกษาในระดับอุดมศึกษา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ดำเนินการดังนี้

- 1) ศึกษาเอกสาร / คู่มือกรอบอ้างอิงทางภาษา CEFR
- 2) จัดทำแผนขับเคลื่อนการดำเนินงานในการพัฒนาตามนโยบายกระทรวง-ศึกษาธิการ / จัดทำฐานข้อมูล / สารสนเทศ โดยเน้นให้เห็นความสำคัญของการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามกรอบ CEFR และการทดสอบนักเรียนให้อิงกับกรอบ CEFR
- 3) จัดทำแผนปฏิบัติการในการพัฒนาโดยใช้ฐานข้อมูลในการยกระดับครู และนักเรียนให้ถึงเกณฑ์ที่กำหนด
- 4) เผยแพร่ความรู้ให้แก่ผู้บริหาร ครู นักเรียน บุคลากรทางการศึกษา และผู้เกี่ยวข้อง

5) ใช้ CEFR เป็นกรอบในการกำหนดเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียน โดยนำไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และการทดสอบในระดับต่างๆ

6) สนับสนุน / ให้ความร่วมมือ และเตรียมความพร้อมในการพัฒนา ทดสอบวัดระดับความสามารถทางภาษา และกำกับติดตามความก้าวหน้าทางภาษาของนักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา

สถานศึกษา ดำเนินการดังนี้

1) ศึกษาเอกสาร / คู่มือกรอบมาตรฐานอ้างอิงทางภาษา CEFR
2) วางแผนดำเนินงานในการเผยแพร่ความรู้ไปยังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยเน้นให้เห็นความสำคัญของการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามกรอบ CEFR และการทดสอบนักเรียนให้อิงกับกรอบ CEFR

3) ใช้ CEFR เป็นกรอบในการกำหนดเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียน โดยนำไปใช้ในการวิเคราะห์ความสามารถทางภาษาของนักเรียนและครู การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล

4) สนับสนุน และให้ความร่วมมือจัดนักเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษาเข้ารับการทดสอบวัดระดับความสามารถทางภาษา และนำผลไปใช้ในการเทียบโอนศึกษาต่อ

5) บริหารจัดการหลักสูตรให้มีความยืดหยุ่นในด้านโครงสร้างเวลาเรียน กระบวนการจัดการเรียนรู้ และการวัดประเมินผล เพื่อให้นักเรียนมีโอกาสเรียนภาษาอังกฤษตามระดับความสามารถ และเรียนรู้จากการจัดการศึกษาทั้งในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย

6) วิเคราะห์ แบบเรียน / สื่อ / แหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสมในการพัฒนาทักษะทางภาษาตามระดับ CEFR

7) จัดสภาพแวดล้อม กิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านภาษาอังกฤษ และกระตุ้นให้นักเรียนและผู้ปกครองเห็นความสำคัญของการพัฒนาทักษะทางด้านภาษาอังกฤษ

8) จัดทำแผนพัฒนาครู และนักเรียนโดยใช้ฐานข้อมูลจากการประเมินความสามารถด้านภาษาในการยกระดับครู และนักเรียนให้ถึงเกณฑ์ที่กำหนดและส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนพัฒนาตนเอง และพัฒนานักเรียนรายบุคคล

2. ปรับจุดเน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้ภาษาโดยเน้นการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายให้ปรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจากการเน้นไวยากรณ์มาเป็นเน้นการสื่อสารที่เริ่มจากการฟังตามด้วยการพูด การอ่าน และการเขียนตามลำดับ ทั้งนี้ การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ควรคำนึงถึงธรรมชาติการเรียนรู้ภาษา กระบวนการเรียนการสอนควรมีลักษณะเป็นการเรียนรู้ตามธรรมชาติที่ใกล้เคียง

กับการเรียนรู้ภาษาแรก คือ ภาษาไทย ที่เริ่มการเรียนรู้จากการฟังและเชื่อมโยงเสียงกับภาพเพื่อสร้างความเข้าใจ แล้วจึงนำไปสู่การเลียนเสียง คือ การพูด และนำไปสู่การอ่านและเขียนในที่สุด

ทั้งนี้ หน่วยงานระดับต่างๆ มีบทบาทในการดำเนินการพัฒนาสนับสนุนช่วยเหลือให้ครูสามารถจัดการเรียนรู้ตามธรรมชาติของภาษา เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้และสื่อสารภาษาอังกฤษ ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน / สถาบันภาษาอังกฤษ / หน่วยงานอื่นที่รับผิดชอบ ดำเนินการดังนี้

1) สร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ตามธรรมชาติของภาษา ที่เน้นการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) โดยการจัดอบรม ประชุมสัมมนา ชี้แจง และสาธิตแก่ครูผู้สอนผ่านช่องทางและรูปแบบการพัฒนาทั้งทางตรงและทางอ้อม

2) จัดทำ ผลิตสื่อการจัดการเรียนรู้ สื่อการจัดการเรียนการสอน และสื่อฝึกทักษะภาษาอังกฤษที่เน้นการสื่อสารทักษะตามธรรมชาติการเรียนรู้ภาษา เผยแพร่ และให้บริการแก่นักเรียนครูและสถานศึกษา

3) ผลิตสื่อฝึกทักษะ Online และวีดิทัศน์การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เผยแพร่ และ ออกอากาศเพื่อทดแทนครูและเป็นสื่อช่วยสอน หรือเสริมการสอน

4) สร้างความเข้มแข็งแก่เครือข่ายในระดับเขตพื้นที่การศึกษา ทั้งศูนย์พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา (PEER Center) และศูนย์พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (ERIC) เพื่อเป็นศูนย์กลางในการพัฒนาและยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับพื้นที่

5) จัดทำหลักสูตรอบรมกลวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

6) จัดอบรมวิทยากรแกนนำกลวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

7) สนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาครู สื่อ แหล่งเรียนรู้และการกิจกรรมส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในพื้นที่

8) ประสานสถาบันทดสอบพัฒนาการวัดประเมินผลภาษาอังกฤษและการทดสอบที่ครอบคลุมทักษะการพูดสื่อสารในการสอบระดับชาติ การสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อ

9) กำกับ นิเทศ ติดตามการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามนโยบาย

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ดำเนินการดังนี้

1) สร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ตามธรรมชาติของภาษา โดยการจัดอบรม ประชุมสัมมนาชี้แจง และสาธิตแก่ครูผู้สอน

2) ดำเนินการพัฒนาครู และจัดกิจกรรมสร้างเสริมบรรยากาศ และกระตุ้นการใช้ภาษาอังกฤษแบบสื่อสาร

3) กระตุ้น ส่งเสริม สนับสนุนสถานศึกษาในการจัดการเรียนการสอนแบบสื่อสาร

4) สร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายต่างๆ ในพื้นที่ สนับสนุนให้มีการจัดประชุมสัมมนา แลกเปลี่ยนเรียนรู้การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

5) จัดกิจกรรมส่งเสริมการฝึกทักษะภาษาอังกฤษแบบสื่อสาร การประกวดแข่งขันทักษะภาษาอังกฤษ

6) จัดตั้งคณะทำงานเพื่อนิเทศ ติดตาม ส่งเสริมให้กำลังใจครูผู้สอนภาษาอังกฤษ
สถานศึกษา ดำเนินการดังนี้

1) ประชุมชี้แจง สร้างความเข้าใจและความตระหนักแก่ครูและผู้เกี่ยวข้องถึงการปรับการเรียนเปลี่ยนการสอนภาษาอังกฤษจากการเน้นไวยากรณ์มาเป็นเน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

2) จัดหาสื่อการจัดการเรียนรู้ สื่อการจัดการเรียนการสอน และสื่อฝึกทักษะภาษาอังกฤษที่เน้นการสื่อสารทักษะตามธรรมชาติการเรียนรู้ภาษา ให้บริการแก่นักเรียน และครู

3) สนับสนุนครูให้พัฒนาตนเองด้วยรูปแบบวิธีการต่างๆ

4) ส่งเสริมให้ครูเข้าร่วมการประชุมสัมมนา อบรม ศึกษาดูงาน และแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสาร

5) สนับสนุน ส่งเสริมและจัดแข่งขันทักษะทางภาษา รวมทั้งจัดบรรยากาศการใช้ภาษาอังกฤษในสถานศึกษา

6) นิเทศ ติดตาม ให้กำลังใจในการปรับปรุงแบบการเรียนเปลี่ยนการสอนใหม่ โดยเน้นเพื่อการสื่อสาร โดยขอความร่วมมือสนับสนุนจากหน่วยงานต้นสังกัดและเครือข่ายในพื้นที่

3. ยกระดับความสามารถในการจัดการเรียนการสอนของครูให้สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ที่เน้นการสื่อสาร (CLT) และเป็นไปตามกรอบความคิดหลัก CEFR ครูเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญที่สุดปัจจัยหนึ่งของความสำเร็จในการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน การพัฒนาครูให้มีความสามารถด้านภาษาอังกฤษตามเกณฑ์ที่กำหนดตามกรอบอ้างอิง CEFR และมีความรู้ความสามารถด้านการสอนภาษาอังกฤษแบบสื่อสาร (CLT) จึงเป็นความสำคัญจำเป็นอย่างยิ่งที่ทุกหน่วยงานและทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ควรเร่งดำเนินการ เพื่อยกระดับความสามารถในการจัดการเรียนการสอนของครูให้สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ที่เน้นการสื่อสาร (CLT) และเป็นไปตามกรอบความคิดหลัก CEFR การดำเนินการตามนโยบายเน้นไปที่การประเมินความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษสำหรับครู เพื่อให้มีการฝึกอบรมครูตลอดจนพัฒนาระบบติดตามแก้ปัญหาและช่วยเหลือครู และให้มีกลไกการเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอน ที่มี การวางอย่างเป็นระบบและมีความหลากหลายเพื่อตอบสนองความแตกต่างของระดับความสามารถทาง

ภาษาอังกฤษเพื่อให้สามารถยกระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษได้จริง นอกจากนี้ ควรมีระบบการฝึกฝน และการสอบวัดระดับความสามารถออนไลน์เพื่อการพัฒนาต่อเนื่องด้วย

กระทรวงศึกษาธิการจึงมีนโยบายให้หน่วยงานต้นสังกัดดำเนินการดังต่อไปนี้

3.1 สํารวจและประเมินความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษสำหรับครูเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นการสื่อสาร (CLT) เพื่อวางแผนและดำเนินการพัฒนาอย่างต่อเนื่องตามระดับความสามารถภายหลังผลการประเมิน เพื่อให้มีความสามารถด้านการจัดการเรียนการสอนผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

3.2 พัฒนาระบบติดตามแก้ปัญหาและช่วยเหลือครูเพื่อให้สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพโดยการจัดระบบการนิเทศ ติดตาม สนับสนุน ช่วยเหลือ

3.3 จัดให้มีกลไกการเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบและมีความหลากหลายเพื่อตอบสนองความแตกต่างของระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษและวิธีเรียนรู้ของนักเรียน เพื่อให้สามารถยกระดับความสามารถในการสื่อสารได้จริง

3.4 จัดให้มีการสอบวัดระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ และความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นการสื่อสาร (CLT) และการพัฒนาครูผ่านช่องทางต่าง ๆ เพื่อให้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

ทั้งนี้ หน่วยงานระดับต่างๆ มีบทบาทในการดำเนินการดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน / สถาบันภาษาอังกฤษ / หน่วยงานอื่นที่รับผิดชอบ ดำเนินการดังนี้

1) สร้างความเข้าใจแก่ครู ศึกษานิเทศก์และผู้เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการใช้กรอบ CEFR ในการจัดการเรียนการสอนและการวัดประเมินผลทางภาษาอังกฤษที่เน้นความสามารถในการสื่อสาร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทักษะการฟังและการพูด

2) สํารวจและประเมินความรู้พื้นฐานของครูเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นการสื่อสาร (CLT)) เพื่อวางแผนและดำเนินการพัฒนาอย่างต่อเนื่องตามระดับความสามารถ

3) จัดทำหลักสูตรการพัฒนาครูและให้ความรู้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนที่เน้นการทักษะการฟัง - พูด ตามระดับความสามารถภาษาอังกฤษ

4) สร้างความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรต่างประเทศในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนและการนิเทศ เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้และขยายผลแก่สำนักงานเขตพื้นที่ โรงเรียน และผู้สนใจให้มีความรู้ด้านการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นทักษะการฟัง-พูด

5) สร้างกลไกสนับสนุนและกำกับติดตาม ผ่านช่องทางที่หลากหลายเพื่อให้สามารถเข้าถึงครู

6) วิจัยและพัฒนาเพื่อนำผลมาใช้ในการขับเคลื่อนนโยบาย การพัฒนานวัตกรรม และการแก้ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นการสื่อสาร (CLT) อย่างเป็นระบบ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ดำเนินการดังนี้

1) สํารวจครูผู้สอนภาษาอังกฤษทุกระดับทุกคน และประเมินความสามารถในการจัดการเรียนการสอนของครูที่สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ที่เน้นการสื่อสาร (CLT) และเป็นไปตามกรอบความคิดหลัก CEFR

2) วิเคราะห์ผลการประเมินความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของครู ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนพัฒนาตนเอง (ID Plan) และจัดเป็นระบบสารสนเทศเพื่อนำมาใช้เป็นฐานในการพัฒนาและติดตามความก้าวหน้า

3) จัดหาหน่วยงาน องค์กรที่มีความเชี่ยวชาญดำเนินการพัฒนาครูและศึกษานิเทศก์ เพื่อยกระดับความสามารถการจัดการเรียนการสอนและการวัดประเมินผลที่เน้นการสื่อสาร (CLT)

4) ดำเนินการอบรม พัฒนาด้วยรูปแบบต่าง ๆ ที่เหมาะกับสภาพการปฏิบัติงานของครู

5) วางแผนการนิเทศอย่างเป็นระบบและนิเทศติดตามผลอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งรายงานผลต่อต้นสังกัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

6) วิจัยและพัฒนาเพื่อยกระดับความสามารถในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นการสื่อสาร (CLT) ของครู

7) กระตุ้นการพัฒนาทักษะการฟัง - พูดภาษาอังกฤษสำหรับครูและนักเรียน โดยการจัดเวทีแข่งขันกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทั้งในและต่างประเทศและการให้ขวัญและกำลังใจแก่ครู

สถานศึกษา ดำเนินการดังนี้

1) จัดส่งครูผู้สอนภาษาอังกฤษทุกคนเข้ารับการประเมินความสามารถการจัดการเรียนการสอนเน้นการสื่อสาร (CLT)

2) จัดให้ครูจัดทำแผนพัฒนาตนเองสอดคล้องกับระดับผลการประเมินความสามารถ และตามรูปแบบการอบรมที่สอดคล้องกับความถนัด

3) จัดให้ครูเข้ารับการอบรมพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และจัดหาอุปกรณ์ สถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวกในการอบรมตามความเหมาะสม เช่น ระบบอินเทอร์เน็ต คอมพิวเตอร์ สถานที่อบรม

4) นิเทศภายใน ติดตามความก้าวหน้าของครูในการจัดการเรียนการสอนและการวัดประเมินผลทางภาษาอังกฤษที่เน้นความสามารถในการสื่อสาร เช่น การเยี่ยมชั้นเรียน การสัมภาษณ์ การนำเสนอผลการพัฒนา แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เป็นต้น

5) วิจัยและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การจัดการเรียนการสอนและการวัดประเมินผลทางภาษาอังกฤษที่เน้นความสามารถในการสื่อสาร (CLT)

6) รายงานผลการพัฒนาแก่หน่วยหน่วยงานต้นสังกัดอย่างสม่ำเสมอ

4. ส่งเสริมให้มีการใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการช่วยพัฒนาความสามารถทางภาษาของครูและนักเรียน สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Communication Technology: ICT) เป็นเครื่องมือสำคัญในโลกปัจจุบันที่เข้ามามีบทบาทสำคัญยิ่งในการพัฒนาความสามารถทางภาษาของครูและนักเรียน การนำสื่อ ICT มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน การเรียนรู้และฝึกฝนทักษะทางภาษาจึงเป็นแนวทางสำคัญในการกระตุ้นและสร้างการเรียนรู้ผ่านโลกดิจิทัล สื่อที่ดีสามารถนำมาใช้ทดแทนครูได้ โดยเฉพาะในส่วนของ การฝึกฝนเกี่ยวกับการออกเสียง การฟังและการพูด ซึ่งครูบางส่วนยังขาดความพร้อมและขาดความมั่นใจ อีกทั้งสื่อยังสามารถใช้ได้ในทุกสถานที่ ทุกเวลา ใช้ฝึกฝนซ้ำๆ ได้อย่างไม่มีข้อจำกัด กระทรวงศึกษาธิการจึงมีนโยบายให้หน่วยงานต้นสังกัดดำเนินการดังต่อไปนี้

4.1 ส่งเสริมให้มีการผลิต การสรรหา e-content, learning applications รวมถึงแบบฝึกและแบบทดสอบที่ได้มาตรฐานและมีคุณภาพสำหรับการเรียนรู้

4.2 ส่งเสริมให้มีการใช้ช่องทางการเรียนรู้ผ่านโลกดิจิทัล เช่น การเรียนรู้การฟัง การออกเสียงที่ถูกต้องตาม Phonics จากสื่อดิจิทัล

4.3 การจัดสภาพแวดล้อม / บรรยากาศที่ส่งเสริม / กระตุ้นการฝึกทักษะการสื่อสาร เช่น English Literacy Day, English Zone, English Corner, การเพิ่มกิจกรรมการอ่านในและนอกห้องเรียน ซึ่งสามารถจัดหาเนื้อหาสาระ และรูปแบบที่หลากหลายจากสื่อ รายการโทรทัศน์ สื่อดิจิทัลใน tablet และสารสนเทศจากwebsite ต่าง ๆ เป็นต้น

ทั้งนี้ หน่วยงานระดับต่างๆ มีบทบาทในการดำเนินการดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน / สถาบันภาษาอังกฤษ / หน่วยงานอื่นที่รับผิดชอบ ดำเนินการดังนี้

1) ส่งเสริมให้มีการผลิต สรรหา e-content, learning applications รวมถึงแบบฝึกและแบบทดสอบที่ได้มาตรฐานและมีคุณภาพ ตามกรอบ CEFR สำหรับครูและนักเรียน

2) กำหนดนโยบายส่งเสริมการผลิต การสรรหา สาระภาษาอังกฤษที่เป็น core curriculum ตามกรอบCEFR รวมถึงแบบฝึกและแบบทดสอบที่ได้มาตรฐาน และมีคุณภาพสำหรับการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3) จัดทำและรวบรวมแบบฝึกและแบบทดสอบดิจิทัลที่ได้มาตรฐาน และมีคุณภาพสำหรับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูและนักเรียน

4) จัดทำสื่อออนไลน์ผ่านเว็บไซต์ของสถาบันภาษาอังกฤษ เพื่อให้ครูผู้สอนได้นำไปใช้จัดการเรียนการสอน

5) วิจัย และพัฒนาส่งเสริมให้มีการผลิต การสรรหา สื่อ และการนำไปใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเป็นเครื่องมือสำคัญในการช่วยพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของครูและนักเรียน

6) ส่งเสริมให้มีการใช้ช่องทางการเรียนรู้ผ่านเครือข่ายทางสังคม (social networks)

7) ส่งเสริมให้พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอน กิจกรรมเสริม และการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของครูโดยใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศ ที่หลากหลายที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง

8) จัดทำหลักสูตร / คู่มือ กำหนดหลักเกณฑ์การปฏิบัติการจัดค่าย และการประเมินผล ตามตัวชี้วัดของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และอิงกรอบ CEFR

9) สร้างความเข้มแข็งแก่เขตพื้นที่ การศึกษาให้สามารถดำเนินการจัดค่ายภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิผล คัดสรรหน่วยงานที่มีประสบการณ์การจัดค่ายภาษาอังกฤษ เพื่อให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาเลือกใช้บริการ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ดำเนินการดังนี้

1) ส่งเสริมให้สถานศึกษาในสังกัด ครูและนักเรียนร่วมกันผลิต สรรหา คัดเลือกสื่อ ตาม core curriculum, learning applications รวมถึงแบบฝึกและแบบทดสอบที่มีคุณภาพสำหรับการเรียนรู้

2) พัฒนาบุคลากรของเขตพื้นที่การศึกษาให้มีความรู้ความเข้าใจในการใช้สื่อ ICT ประกอบการเรียนการสอนและใช้ในการฝึกทักษะของนักเรียน

3) ส่งเสริมให้มีการใช้ช่องทางการเรียนรู้ผ่านเครือข่ายทางสังคม (social networks) เพื่อใช้ประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้และการฝึกฝนทักษะทางภาษา โดยเน้นย้ำให้ใช้ด้วยความระมัดระวัง และมีความรับผิดชอบ

4) ปรับปรุง คัดสรร รวบรวมและจัดทำบัญชีสื่อ ICT ประกอบการเรียนการสอน การฝึกทักษะของนักเรียนหลักสูตรการจัดค่ายภาษาอังกฤษ

5) สนับสนุน ช่วยเหลือและสร้างความเข้มแข็งแก่สถานศึกษาให้สามารถดำเนินการจัดค่ายภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิผล จัดทำทะเบียนผู้ให้ความรู้ เช่น วิทยากรค่าย เพื่อเป็นข้อมูลและให้บริการแก่สถานศึกษาในสังกัด

6) นิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผลการใช้สื่อ ผลการจัดค่ายภาษาอังกฤษ

7) วิจัย และพัฒนารูปแบบและแนวทางการใช้สื่อที่มีประสิทธิภาพ แลเพื่อขยายผลการใช้ให้กว้างขวางครอบคลุม

สถานศึกษา ดำเนินการดังนี้

1) ครูและนักเรียนร่วมกันผลิต สรรหา และคัดเลือก สื่อตาม core curriculum, learning applications รวมถึงแบบฝึกและแบบทดสอบมีคุณภาพสำหรับการเรียนรู้

2) ส่งเสริมให้ครูผู้สอนมีทักษะการสร้างและใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการเรียนการสอนและสนับสนุนให้ครูร่วมกับนักเรียนผลิตสื่อการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยี

3) จัดการเรียนรู้และฝึกฝนทักษะการฟัง การพูดและการออกเสียงที่ถูกต้อง ตาม Phonics ผ่านช่องทางต่างๆ ตามบริบทของโรงเรียน

4) ส่งเสริมให้มีการใช้เครือข่ายทางสังคม (social networks) ในการเรียนการสอน เช่น การส่งการบ้านผ่าน Facebook หรือ YouTube โดยเน้นย้ำให้ใช้ด้วยความระมัดระวังและมีความรับผิดชอบ

5) ส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองนอกห้องเรียน ผ่านเครือข่ายทางสังคม (social networks)

6) จัดการเข้าค่ายภาษาอังกฤษแบบเข้ม เน้นสถานการณ์และประสบการณ์จริงที่หลากหลาย ในช่วงปิดภาคเรียน และค่ายนานาชาติสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถสูง

7) พิจารณาเพิ่มชั่วโมงเรียนภาษาอังกฤษ หรือจัดเวลาให้มีการเรียนอย่างต่อเนื่อง ครึ่งวัน / ทั้งวัน / หรือมากกว่านั้น เพื่อให้นักเรียนมีโอกาสเรียนรู้และฝึกฝนทักษะการใช้ภาษาอังกฤษอย่างเพียงพอ

8) จัดสภาพแวดล้อม / บรรยากาศที่ส่งเสริม / กระตุ้นการฝึกทักษะการสื่อสาร เช่น English Literacy Day, English Zone, English Corner, การประกวดแข่งขันต่างๆ การจัดทำป้ายนิเทศ และการเพิ่มกิจกรรมการอ่านทั้งในและนอกห้องเรียน ด้วยเนื้อหาสาระที่หลากหลาย

กล่าวสรุปได้ว่า แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาตามนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของกระทรวงศึกษาธิการนั้น ควรดำเนินการโดยใช้กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR) และปรับจุดเน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้ภาษาโดยเน้นการสื่อสาร พร้อมทั้งยกระดับความสามารถในการจัดการเรียนการสอนของครูให้สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ที่เน้นการสื่อสารและให้เป็นไปตามกรอบความคิดหลัก CEFR รวมทั้งส่งเสริมให้มีการใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการช่วยพัฒนาความสามารถทางภาษาของครูและผู้เรียน ทั้งนี้ หน่วยงานต้นสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาต้องร่วมมือดำเนินการอย่างสอดคล้องกัน และให้เหมาะสมกับบริบทและความต้องการจำเป็นของพื้นที่เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในความรับผิดชอบให้มีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด

2.4 บทบาทของครูในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

จากแนวปฏิบัติในการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ประกาศโดยกระทรวงศึกษาธิการ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2557, น. 4-20) จะเห็นได้ว่า ครูสอนภาษาอังกฤษควรมีบทบาทในการจัดการเรียนการสอน สรุปได้ดังนี้

1. ต้องพัฒนาตนเองด้วยรูปแบบวิธีการต่างๆ เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกรอบ CEFR และการนำมาใช้ในการออกแบบหลักสูตร การพัฒนาการเรียนการสอน การทดสอบ การวัดผล การพัฒนาความสามารถด้านภาษาของตนเอง รวมถึงการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ เพราะครูสอนภาษาอังกฤษต้องรู้ว่า ผู้สำเร็จการศึกษาขั้นพื้นฐานในแต่ละช่วง ต้องมีระดับความสามารถทางภาษาตามกรอบ CEFR อย่างไร เพื่อช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาผ่านเกณฑ์ระดับความสามารถตามที่กำหนด

2. เข้ารับการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนที่เน้นการทักษะการฟัง – พูด ตามระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ อย่างสม่ำเสมอ พร้อมทั้งเข้าร่วมสอบวัดระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ และความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นการสื่อสาร (CLT) และผ่านช่องทางต่าง ๆ เพื่อให้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

3. ต้องนำความรู้ที่ได้ไปจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ออกแบบการเรียนการสอน โดยเน้นการเรียนการสอนที่เป็นเชิงรุก (Active learning) และเป็นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร วิเคราะห์แบบเรียน สื่อ และแหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล ตามที่กรอบ CEFR กำหนด

4. ใช้เครือข่ายทางสังคม (social networks) ในการจัดการเรียนการสอน เช่น การส่งการบ้านผ่าน Facebook หรือ YouTube รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองนอกห้องเรียนผ่านเครือข่ายทางสังคม

5. จัดสภาพแวดล้อม กิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านภาษาอังกฤษ เพื่อกระตุ้นการฝึกทักษะการสื่อสาร เช่น English Literacy Day, English Zone, English Corner, การประกวดแข่งขันต่างๆ การจัดทำป้ายนิเทศ และการเพิ่มกิจกรรมการอ่านทั้งในและนอกห้องเรียน ด้วยเนื้อหาสาระที่หลากหลาย

6. ทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาสื่อและนวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อการแก้ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นการสื่อสาร (CLT) อย่างเป็นระบบ อาทิ ร่วมกันผลิต สรรหา และคัดเลือก สื่อตาม core curriculum, learning applications รวมถึงแบบฝึกและแบบทดสอบมีคุณภาพสำหรับการเรียนรู้ พร้อมทั้งแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนครูทั้งในและนอกสถานศึกษา

7. สร้างเครือข่ายการเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนและการนิเทศด้านการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

นอกจากนี้ จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 11 คน เกี่ยวกับบทบาทของครูสอนภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21 พบว่า ครูต้องจัดการเรียนรู้และสร้างประสบการณ์การใช้ชีวิตให้กับนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษและสามารถสื่อสารได้อย่างมีคุณภาพ และสามารถใช้อังกฤษเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ และการประกอบอาชีพ ดังนี้

1. ต้องสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้และการสื่อสารภาษาอังกฤษให้ผู้เรียน

2. จัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยฝึกให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านการปฏิบัติจริง และเรียนรู้ในสถานการณ์จริง

3. ออกแบบการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ชีวิตให้นักเรียน โดยสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันของสังคม

4. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เข้าถึงการเรียนรู้อย่างหลากหลายช่องทาง

5. ติดตามความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอด้วยความเอาใจใส่และเข้าใจผู้เรียนเป็นรายบุคคล

6. จัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ

7. เลือกสรร ดัดแปลง และจัดทำสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีภูมิหลังแตกต่างกัน

8. ให้นักเรียนสามารถสร้างสรรค์ผลงานด้วยตัวเอง

9. สร้างเครือข่ายในการเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษจากทุกภาคส่วนในสังคม

จะเห็นได้ว่า บทบาทของครูสอนภาษาอังกฤษตามที่กล่าวมานี้ สอดคล้องกับกับทัศนะของ Fessler and Christensen (1992) ที่กล่าวว่า ครูผู้สอนภาษาอังกฤษต้องมีความรับผิดชอบเพื่อให้ผลการสอนมีประสิทธิภาพสูง และต้องพัฒนาตนเพื่อเป็นครูมืออาชีพ โดยนำเสนอบทบาทของครูที่สำคัญดังนี้

1. เป็นผู้เรียนรู้ (Learning) ครูจะต้องมีหน้าที่เป็นผู้เรียนทั้งทักษะใหม่ ๆ และเนื้อหาที่จะต้องใช้ในชั้นเรียนหรือแลกเปลี่ยนความรู้กับผู้อื่น เช่น โรงเรียนคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ มาช่วยพัฒนางานด้านการเรียนภาษาอังกฤษ และช่วยในการพัฒนาวิชาชีพไปสู่เป้าหมาย

2. เป็นผู้จัดกระบวนการความรู้ (Knowledge Procedures) บทบาทนี้ครูจะเกี่ยวข้องกับการทำงานร่วมกับผู้อื่น เพื่อผลงานอย่างใดอย่างหนึ่งร่วมกัน (Collaborative) เช่น การวิจัยชั้นเรียนการพัฒนาสื่อหรือเทคนิค อาจจะเกี่ยวข้องกับการเขียนหลักสูตรท้องถิ่นหรือการพัฒนาหน่วยการสอน

3. เป็นผู้ให้คำแนะนำ (Mentors) ในการให้คำแนะนำ ครูจะต้องเป็นผู้สนับสนุนในบางด้านหรือทุกด้านแก่ครูที่มีความต้องการจะให้ช่วยสนับสนุน

4. เป็นผู้นำ (Leaders) การเป็นผู้นำอาจจะมีหลากหลาย ลักษณะของการเป็นผู้นำของครูสามารถพิจารณาได้ทั้งในแต่ละระดับ แต่ละกลุ่มสาระ หรือเป็นผู้นำในด้านการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น

5. เป็นผู้แนะนำการสอน (Coaches) ในการพัฒนาวิชาชีพ เพื่อนครูก็สามารถทำหน้าที่เป็นผู้แนะนำการสอนได้ ในลักษณะที่สอนเพื่อนมากกว่าการเป็นผู้ตรวจสอบการทำงาน

เช่นเดียวกับ เสจียม ไตรรัตน์ (2551) กล่าวว่า ครูนอกจากจะมีบทบาทในการสอนเป็นหลัก และสร้างผลงานปรับตำแหน่งแล้ว ครูผู้สอนภาษาอังกฤษจำเป็นต้องมีบทบาทด้านอื่น ๆ อีก เพื่อการพัฒนาวิชาชีพครูภาษาอังกฤษ และบทบาทการสอนภาษาอังกฤษโดยทั่วไป มีดังนี้

1. ครูสอนภาษาอังกฤษต้องมีความสามารถด้านการจัดการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ และต้องสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน เนื่องจากบทบาทของภาษาอังกฤษในโลกเติบโตเร็วมาก มีรายงานพบว่า มีผู้พูดภาษาอังกฤษได้เพียง 1 ใน 4 ของประชากรโลก (Streven, 1980 อ้างถึงใน เสี่ยงม โตรัตน์, 2551) การเพิ่มขึ้นของความต้องการใช้ภาษาอังกฤษจำเป็นต้องมีครูภาษาอังกฤษที่มี ศักยภาพในการสอน

2. ครูสอนภาษาอังกฤษที่ดีมีประสิทธิภาพ ต้องมุ่งพัฒนาวิชาชีพเพื่อการพัฒนาเพิ่มพูน ประสิทธิภาพการสอนในชั้นเรียนอย่างต่อเนื่อง ครูส่วนใหญ่จะต้องเรียนรู้ด้วยตนเอง และต้องเข้าใจความ ซ้ำซ้อนของภาระงานของตนเองและของนักเรียน

3. ครูสอนภาษาอังกฤษต้องทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบัน ซึ่งจะช่วยให้โปรแกรมการสอนภาษา มีประสิทธิภาพ และหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศต้องแนะนำให้ครูวางเป้าหมายในการ พัฒนาอาชีพและส่งเสริมให้ครูสามารถไปถึงเป้าหมายที่วางไว้

4. ครูสอนภาษาอังกฤษควรมีเวลาพบปะเพื่อพูดคุยเสวนากัน นอกเหนือจากการสอนหรือ การรายงานผลการสอน ในการประชุมครู ครูอาจจะนำเสนอแนวคิดเทคนิคใหม่ ๆ หรือสรุปบทความ เกี่ยวกับประเด็นที่น่าสนใจที่สอดคล้องกับความสนใจของกลุ่ม

5. ครูสอนภาษาอังกฤษควรนำเสนอผลงานในการประชุมระดับท้องถิ่น ระดับเขต และ ระดับนานาชาติ และหน่วยงานควรสนับสนุนในการร่วมการประชุมสัมมนา รวมทั้งให้รางวัลหรือการจูงใจ ตามโอกาสที่เหมาะสม เพื่อสร้างขวัญและกำลังใจเนื่องจากครูสอนภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อคุณภาพ การสอนภาษาอังกฤษ

6. ครูสอนภาษาอังกฤษต้องพัฒนาการสอนให้มีประสิทธิภาพการสอน มีขวัญกำลังใจดี และพอใจในงานที่ทำ รวมทั้งกระตุ้นให้นักเรียนพึงพอใจในการเรียนอย่างสนุก ปรับสภาพการสอนให้ สอดคล้องกับความต้องการในการสื่อสารของผู้เรียน รวมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัด กระบวนการเรียนการสอน

จากที่กล่าวมาข้างต้น อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า ครูสอนภาษาอังกฤษต้องมีความรู้และ ความสามารถในการจัดการสอนที่สอดคล้องกับกรอบ CEFR และความต้องการของผู้เรียน ต้องพัฒนาทักษะ ทางภาษาของตนเองอย่างต่อเนื่องและสามารถบูรณาการการสอนภาษาอังกฤษกับวิชาอื่นๆ ได้ สามารถใน การใช้เทคโนโลยีเพื่อการสอน และสามารถกิจกรรมการสอนอย่างหลากหลายวิธี สร้างแรงจูงใจจากภายในที่ ต้องการพัฒนาอาชีพของตน และจัดกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยอาศัยการมีส่วนร่วมอย่างทันต่อ เหตุการณ์

3. แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ

การพัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพหรือมีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 นั้น ครูเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะในวิชาภาษาอังกฤษซึ่งเป็นวิชาที่จะช่วยให้นักเรียนได้มีโอกาสสืบค้นความรู้จากแหล่งข้อมูลอย่างหลากหลายของต่างประเทศได้ง่ายยิ่งขึ้น และช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้และทักษะทางภาษาที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ดังนั้น ครูผู้สอนที่ดีต้องมีสมรรถนะทางภาษาอังกฤษอย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของสังคมและผู้เรียน

3.1 สมรรถนะครูโดยทั่วไป และสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ

3.1.1 สมรรถนะครูโดยทั่วไป

1) ความหมายของสมรรถนะ

แนวคิดเรื่องสมรรถนะส่วนใหญ่พัฒนามาจากแนวคิดของ McClelland (1973) นักจิตวิทยาของมหาวิทยาลัย Harvard ที่อธิบายไว้ว่า สมรรถนะเป็นคุณลักษณะของบุคคลเกี่ยวกับผลการปฏิบัติงาน ประกอบด้วย ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) ความสามารถ (Ability) และคุณลักษณะอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน (Other characteristics) และเป็นคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่ทำให้บุคคลากรในองค์กรปฏิบัติงานได้ผลงานที่โดดเด่นกว่าคนอื่นๆ ในสถานการณ์ที่หลากหลาย เนื่องจากมีแรงผลักดันเบื้องต้น (Motives) อุปนิสัย (Traits) ภาพลักษณ์ภายใน (Self-image) และบทบาทที่แสดงออกต่อสังคม (Social role) ที่แตกต่างกันจึงทำให้แสดงพฤติกรรมการทำงานที่ต่างกัน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553) และสมรรถนะของบุคคลนี้จะส่งผลต่อการปฏิบัติงานมากกว่าระดับสติปัญญา หรือ IQ ซึ่งมุมมองเกี่ยวกับสมรรถนะได้รับความสนใจจากนักวิชาการทั่วไปอย่างมากและมีพัฒนาการขึ้นเป็นลำดับโดยนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายเกี่ยวกับสมรรถนะไว้สอดคล้องกัน ดังนี้

Boam and Sparrow (1992) กล่าวว่า สมรรถนะ หมายถึง กลุ่มของคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่บุคคลจำเป็นต้องมีในการปฏิบัติงานในตำแหน่งหนึ่ง ๆ เพื่อให้การปฏิบัติงานในหน้าที่ความรับผิดชอบประสบความสำเร็จ

Spencer and Spencer (1993) กล่าวว่า สมรรถนะ หมายถึง คุณลักษณะพื้นฐาน ที่มีอยู่ภายในตัวบุคคลได้แก่ แรงจูงใจ อุปนิสัย อัตตมโนทัศน์ (Self-Concept) ความรู้และทักษะซึ่งคุณลักษณะเหล่านี้ จะเป็นตัวผลักดันหรือมีความสัมพันธ์เชิงเหตุผลให้บุคคลสามารถปฏิบัติตามหน้าที่ความรับผิดชอบหรือสถานการณ์ต่างๆได้อย่างมีประสิทธิภาพและ/ หรือสูงกว่าเกณฑ์อ้างอิงหรือเป้าหมายที่กำหนดไว้

Nadaillac (2003) ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่า สมรรถนะเป็นสิ่งที่ต้องลงมือปฏิบัติและทำให้เกิดขึ้น กล่าวคือ ความสามารถที่ใช้เพื่อให้เกิดการบรรลุผลและวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ซึ่งเป็น

ตัวขับเคลื่อนที่ทำให้เกิดความรู้ การเรียนรู้ ทักษะและเจตคติ/ลักษณะนิสัย หรือบุคลิกภาพต่าง ๆ ที่ช่วยให้สามารถเผชิญและแก้ไขสถานการณ์หรือปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นได้จริง

Dubois and Rothwell (2004) กล่าวว่า สมรรถนะ หมายถึง คุณลักษณะที่ทุกคนมีและใช้ได้อย่างเหมาะสม เพื่อผลักดันให้ผลการปฏิบัติงานบรรลุตามเป้าหมาย ซึ่งคุณลักษณะเหล่านี้ ได้แก่ ความรู้ ทักษะ บุคลิกภาพ แรงจูงใจทางสังคม ลักษณะนิสัยส่วนบุคคล ตลอดจนรูปแบบความคิดและวิธีการคิด ความรู้สึก และการกระทำ

เดชา เดชะวัฒน์ไพศาล (2543) กล่าวว่า สมรรถนะ หมายถึง ทักษะ ความรู้ และความสามารถหรือพฤติกรรมของบุคลากรที่จำเป็นในการปฏิบัติงานใดงานหนึ่ง กล่าวคือ ในการทำงานหนึ่ง ๆ เราต้องรู้อะไร เมื่อมีความรู้หรือข้อมูลแล้วเราต้องรู้ว่าจะทำงานนั้น ๆ อย่างไร และเราควรมีพฤติกรรมหรือคุณลักษณะเฉพาะอย่างไรจึงจะทำงานได้อย่างประสบความสำเร็จซึ่งสิ่งเหล่านี้จะช่วยให้องค์กรทราบว่า คุณสมบัติหรือคุณลักษณะที่ดีในการทำงานของบุคลากรในองค์กรนั้นเป็นอย่างไร

อุกฤษณ์ กาญจนเกตุ (2543) กล่าวว่า สมรรถนะ หมายถึง ความสามารถความชำนาญด้านต่างๆซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่ทำให้บุคคลสามารถกระทำการหรือดเว้นการกระทำในกิจการใด ๆ ให้ประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวซึ่งความสามารถเหล่านี้ได้มาจากการเรียนรู้ประสบการณ์การฝึกฝนและการปฏิบัติจนเป็นนิสัย

ณรงค์วิทย์ แสนทอง (2546, 2551) กล่าวว่า สมรรถนะ หมายถึง ความรู้ ความสามารถ ทักษะ และแรงจูงใจที่มีความสัมพันธ์และส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของเป้าหมายของงานในตำแหน่งนั้น ๆ สมรรถนะแต่ละตัวจะมีความสำคัญต่องานแต่ละงานแตกต่างกันไป และยังได้กล่าวต่อไปว่า สมรรถนะเป็นคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่เป็นผลมาจากความรู้ทักษะความสามารถและคุณลักษณะอื่น ๆ ที่ทำให้บุคคลสามารถสร้างผลงานได้โดดเด่นกว่าเพื่อนร่วมงานอื่น ๆ ในองค์กร

วนิดา ภูวนารณนุรักษ์ (2551, น. 17) ได้ให้ความหมายของสมรรถนะว่า หมายถึง ความสามารถในการค้นหาวิธีการปรับพฤติกรรมความรู้ทักษะของแต่ละบุคคลในองค์กรต่าง ๆ ให้ดีขึ้นกว่าเดิมเพื่อให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพสูงสุด หรือสูงกว่าที่องค์กรนั้นนั้นต้องการตามวิสัยทัศน์และพันธกิจที่วางไว้ ซึ่งนอกจากความสามารถพื้นฐานที่ทุกคนมีเหมือนกันแล้ว ยังต้องพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องให้มีความสามารถโดดเด่นนอกเหนือไปจากงานในหน้าที่ตามมาตรฐาน หรือสูงกว่ามาตรฐานองค์กรที่กำหนดไว้

กล่าวโดยสรุปคือ สมรรถนะ หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึง ความรู้ ความสามารถ ทักษะและแรงจูงใจที่มีความสัมพันธ์กัน และส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของเป้าหมายของงาน ตามที่ได้รับมอบหมาย โดยสมรรถนะสามารถพัฒนาเพิ่มขึ้นได้จากการเรียนรู้ ประสบการณ์การฝึกฝน และการปฏิบัติจนเป็นนิสัย

2) สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21

เมื่อก้าวถึงสมรรถนะครูโดยทั่วไปในศตวรรษที่ 21 จะเห็นได้ว่า องค์กรทางการศึกษาและนักวิชาการทั้งในและต่างประเทศได้มีทัศนะที่สอดคล้องกันในหลายประการ ดังจะกล่าวต่อไปนี้

(1) ในบริบทของต่างประเทศ

คณะกรรมการมาตรฐานการศึกษามลรัฐฟลอริดา ประเทศสหรัฐอเมริกา (Florida Education Standards Commissions, 2000, pp. 1-2) ได้จัดทำรายการสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับครูในมลรัฐฟลอริดา ในศตวรรษที่ 21 จำนวน 12 สมรรถนะ ดังนี้

1. สมรรถนะในการประเมิน (Assessment)
2. สมรรถนะในการสื่อสาร (Communication)
3. สมรรถนะในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง (Continuous Improvement)
4. สมรรถนะในการคิดเชิงวิพากษ์ (Critical Thinking)
5. สมรรถนะในการปฏิบัติที่หลากหลาย (Diversity)
6. สมรรถนะในทางจริยธรรม (Ethics)
7. สมรรถนะในการพัฒนาบุคคลและการเรียนรู้ (Human Development & Learning)
8. สมรรถนะในความรู้ด้านเนื้อหาวิชา (Knowledge of Subject Matter)
9. สมรรถนะในการจัดสภาพแวดล้อมส่งเสริมการเรียนรู้ (Learning Environment)
10. สมรรถนะในการวางแผน (Planning)
11. สมรรถนะเกี่ยวกับบทบาทของครู (Role of the Teacher)
12. สมรรถนะเกี่ยวกับเทคโนโลยี (Technology)

ในการประชุมกลุ่มความร่วมมือทางเศรษฐกิจเอเชีย-แปซิฟิก (Asia-Pacific Economic Cooperation, APEC) เกี่ยวกับการปฏิรูปการศึกษา สรุปได้ว่า องค์กรประกอบสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ควรมีลักษณะ (APEC, 2008, pp. 4-6) ดังนี้

1. มีสมรรถนะตามเนื้อหาวิชาที่สอนในระดับชำนาญ
2. มีกระบวนการเชิงกลยุทธ์ การแก้ปัญหา การสื่อสารองค์กร
3. มีจริยธรรม
4. มีความสามารถทางภาษาในการสื่อสาร และใช้เทคโนโลยี

Edwag (2008, pp. 1-5) ได้กล่าวถึง องค์กรประกอบของครูในศตวรรษที่ 21 ว่า ควรประกอบด้วย

1. ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร (Curriculum)
2. เครื่องมือวัดและประเมินผล (Assessment tools)
3. วิธีการปฏิบัติการเรียนการสอน (Instructional Practices)
4. ภาวะผู้นำ (Teacher Leadership)

องค์การยูเนสโก UNESCO (2009, pp. 1-4) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบ

สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ว่าประกอบด้วย

1. รู้และใช้เทคโนโลยี โดยจะต้องรู้เกี่ยวกับหลักสูตรและการประเมินผลให้ได้มาตรฐาน

2. มีความรู้ลึก ตั้งแต่นโยบายระดับชาติที่จะปรับเปลี่ยนเกี่ยวกับหลักสูตร และการประเมินผล ต้องมีความรู้ลึกในวิชาที่สอน และสามารถยืดหยุ่นได้หลากหลาย ต้องมีทักษะในการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนสามารถแก้ปัญหาได้

3. สร้างความรู้ โดยจะต้องเรียนเกี่ยวกับกระบวนการการเรียนรู้ หลักการกลยุทธ์การเรียนการสอนเกี่ยวกับไอซีที จะต้องสามารถที่จะออกแบบชุมชนให้มีความรู้ ไอซีทีเพื่อสนับสนุนการพัฒนาทักษะการสร้างความรู้นักเรียนอย่างต่อเนื่อง

4. มีภาวะผู้นำ ทั้งกับเพื่อนร่วมงานและชุมชน

5. มีการพัฒนาวิชาชีพครู โดยมีการทดลองอย่างต่อเนื่องและใช้ไอซีทีเพื่อสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้

นอกจากนี้ กลุ่ม APEC (2012) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ว่า ประกอบด้วยหัวข้อต่างๆ ได้แก่ การเรียนรู้ตลอดชีวิต การแก้ปัญหา การบริหารจัดการตัวเอง และการทำงานเป็นทีม พร้อมกับได้ยกตัวอย่าง องค์ประกอบสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ของประเทศญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา และนิวซีแลนด์ ดังนี้

1. สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ของประเทศญี่ปุ่น มีองค์ประกอบดังนี้
 - 1) การเรียนรู้ตลอดชีวิต
 - 2) การแก้ปัญหา
 - 3) การจัดการตนเอง
 - 4) การทำงานเป็นทีม
 - 5) มีความสุขสำหรับการใช้ชีวิต
2. สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ของสหรัฐอเมริกา มีองค์ประกอบดังนี้
 - 1) ความเชี่ยวชาญในวิชาหลักและรูปแบบศตวรรษที่ 21
 - 2) ทักษะการเรียนรู้ และนวัตกรรม
 - 3) ทักษะด้านสารสนเทศ การสื่อสารและเทคโนโลยี

ดังนี้

- 4) ทักษะชีวิตและทักษะอาชีพ
3. สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ของประเทศนิวซีแลนด์ มีองค์ประกอบ

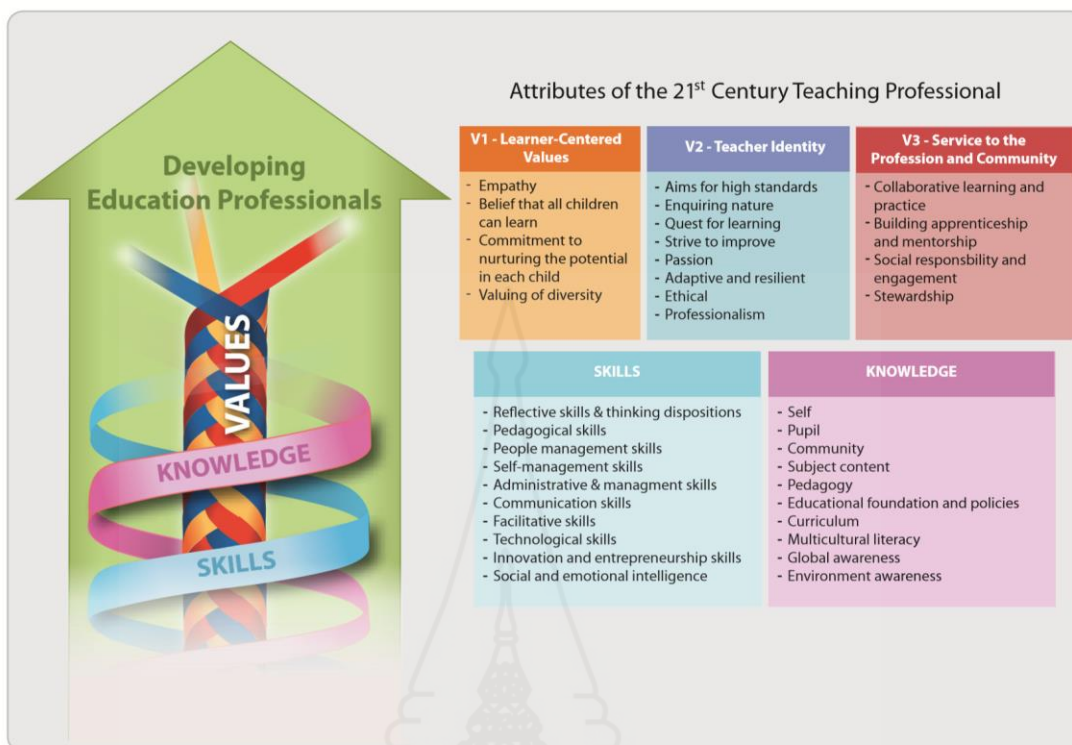
- 1) ทักษะการคิด
- 2) ทักษะการใช้สัญลักษณ์ ภาษา และข้อความ
- 3) ทักษะการบริหารจัดการตนเอง
- 4) ทักษะการสร้างความสัมพันธ์กับคนอื่น
- 5) ทักษะการมีส่วนร่วม

SEAMEO INNOTECH (2012, pp. 1-2) ซึ่งเป็นศูนย์ภูมิภาค SEAMEO ด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาได้ระบุถึงสมรรถนะของครูประเทศอาเซียนของฟิลิปปินส์ในศตวรรษที่ 21 ดังนี้

ของโรงเรียน

1. การเตรียมแผนการจัดการเรียนรู้ ที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์และพันธกิจ
2. การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้
3. การใช้ประโยชน์จากแหล่งเรียนรู้ด้านการเรียนการสอน
4. การพัฒนาทักษะการคิดระดับสูง
5. การอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้
6. ความมีคุณธรรมจริยธรรม
7. การส่งเสริมการพัฒนาชีวิตและทักษะอาชีพของผู้เรียน
8. การวัดและประเมินผลพฤติกรรมผู้เรียน
9. การพัฒนาวิชาชีพตนเอง
10. การสร้างเครือข่ายกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
11. การดูแลสวัสดิการของผู้เรียน

สถาบันการศึกษาแห่งชาติของประเทศสิงคโปร์ (National Institute of Education, Singapore, 2009) ได้กล่าวถึงรูปแบบการศึกษาเพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 (Model of Teacher Education for the 21st century) ว่าควรมีองค์ประกอบ 3 ส่วน คือ V3SK

ภาพที่ 2.2 New Values ,Skills and Knowledge (V³ SK) Model.

ที่มา: Adapt from a *teacher education model for the 21st. Century*, by the National Institute of Education, Singapore, 2009.

จากภาพที่ 2.2 จะเห็นได้ว่า สมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 ของประเทศสิงคโปร์ มีองค์ประกอบ 3 ส่วน คือ V3SK ซึ่งอธิบายได้ดังนี้

Values3 (V) คือ คุณค่า Skills (S) คือ ทักษะและ Knowledge (K) คือ ความรู้ โมเดลนี้มีรายละเอียดดังนี้

V1 คือ คุณค่าทางด้านการเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Learner-Centered) ประกอบด้วย ความเห็นอกเห็นใจ (Empathy) ความเชื่อว่าเด็กทุกคนเรียนรู้ได้ (Believe that all children can learn) ความตั้งใจในการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน (Commitment to nurturing the potential in each child) และการเห็นคุณค่าของความหลากหลาย (Valuing of diversity)

V2 คือ คุณค่าทางด้านอัตลักษณ์ของครู (Teacher Identity) ประกอบด้วย การตั้งมาตรฐานสูง (Aims for high standards) ความสงสัยในธรรมชาติ (Enquiring Nature) ความต้องการการเรียนรู้ (Quest for learning) ความพยายามในการพัฒนา (Strive to improve) ความกระตือรือร้นใน

การเรียนรู้ (Passion) การปรับตัวและความยืดหยุ่น (Adaptive and resilient) จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู (Teacher's Ethics and Integrity) และความเป็นมืออาชีพ (Professionalism)

V3 คือ คุณค่าด้านการบริการสู่อาชีพและชุมชน (Service to the Profession and Community) ประกอบด้วย การร่วมมือกันทางการศึกษาและการปฏิบัติ (Collaborative learning and practice) สร้างการฝึกงานและการเป็นพี่เลี้ยง (Building apprenticeship and mentorship) ความรับผิดชอบต่อสังคม (Social responsibility and engagement) และการให้บริการหรือดูแล (Stewardship)

S คือ ทักษะ (Skill) ประกอบด้วย ทักษะการสะท้อนกลับและการคิดแบบควบคุม (Reflective skills and dispositions) ทักษะด้านความเป็นครู (Pedagogical skills) ทักษะการจัดการคน (People management skills) ทักษะการจัดการตนเอง (Self-management skills) ทักษะการบริหารและการจัดการ (Administrative and management skills) ทักษะการสื่อสาร (Communication skills) ทักษะการช่วยเหลือ (Facilitative skills) ทักษะด้านเทคโนโลยี (Technological Skills) นวัตกรรมและการเป็นผู้ประกอบการ (Innovation and entrepreneurship) และ อัจฉริยภาพทางสังคมและอารมณ์ (Social and emotional intelligence)

K คือ ความรู้ (Knowledge) ประกอบด้วย ด้านตนเอง (Self) ผู้เรียน (Pupil) ชุมชน (Community) เนื้อหาวิชา (Subject content) ความรู้ทางศาสตร์การสอน (Pedagogy) องค์ประกอบพื้นฐานด้านการศึกษาและนโยบาย (Educational foundation and policies) หลักสูตร (Curriculum) ความรู้ด้านความหลากหลายทางวัฒนธรรม (Multicultural literacy) ความตระหนักต่อโลก (Global awareness) และ ความตระหนักต่อสิ่งแวดล้อม (Environment awareness)

นอกจากนี้ Professional Development Center (2014) ได้กล่าวถึง การพัฒนาวิชาชีพของครูว่า ควรประกอบด้วยความรู้ความสามารถในด้านต่างๆ 6 ด้าน ดังนี้

1. ความรู้เกี่ยวกับนักเรียนและการพัฒนานักเรียน ประกอบด้วย เข้าใจและชื่นชมในความหลากหลาย สร้างความสัมพันธ์ที่สร้างสรรค์กับนักเรียน เชื่อมโยงการเรียนรู้ประสบการณ์ชีวิตและความสนใจของนักเรียนกับเป้าหมายการเรียนรู้ ใช้กลยุทธ์และทรัพยากรการเรียนการสอนที่หลากหลายเพื่อตอบสนองความต้องการที่หลากหลายของนักเรียน อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ ประสบการณ์ที่ส่งเสริมความเป็นอิสระ ปฏิสัมพันธ์และทางเลือก และมีส่วนร่วมกับนักเรียนในการแก้ปัญหาการคิดการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

2. สร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย สร้างบรรยากาศที่ส่งเสริมความเป็นธรรมและนักเรียน สร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ร่วมกัน สร้างสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ตั้งใจนักเรียนทุกคน วางแผนและดำเนินการตามขั้นตอนและกิจวัตรในชั้นเรียนที่สนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียน และใช้เวลาการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ

3. เข้าใจเกี่ยวกับวิชาต่างๆ ประกอบด้วย แสดงให้เห็นถึงความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาและทักษะของวิชา บูรณาการความรู้ทั้งภายในและระหว่างสาขาวิชาต่าง ๆ ใช้กลวิธีการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับวิชา และใช้สื่อ ทรัพยากร และเทคโนโลยีเพื่อให้การเรียนรู้ที่มีความหมาย

4. วางแผนและการออกแบบประสบการณ์การเรียนรู้ที่เหมาะสม ประกอบด้วย กำหนดเป้าหมายสำหรับการเรียนรู้ของนักเรียน พัฒนาและจัดลำดับกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียน ปรับเปลี่ยนแผนการเรียนการสอนเพื่อตอบสนองความต้องการของนักเรียนทุกคน และใช้ทรัพยากรเพื่อตอบสนองความต้องการของนักเรียน

5. ใช้การประเมินอย่างต่อเนื่องเพื่อตรวจสอบการเรียนรู้ของนักเรียน ประกอบด้วย สื่อสารเป้าหมายการเรียนรู้ให้กับนักเรียน รวบรวมและใช้ข้อมูลหลายแหล่งเพื่อประเมินการเรียนรู้ ช่วยนักเรียนในการประเมินการเรียนรู้ของตนเอง ปรับปรุงข้อมูลที่มีการบันทึกไว้ให้ทันสมัยอยู่เสมอ และสื่อสารกับนักเรียนและครอบครัวเกี่ยวกับความคืบหน้าของนักเรียน

6. พัฒนาแนวปฏิบัติวิชาชีพ ประกอบด้วย สะท้อนการฝึกสอนเพื่อขยายความรู้และทักษะ กำหนดเป้าหมายสำหรับการพัฒนาวิชาชีพ คงไว้ซึ่งความรับผิดชอบของนักการศึกษามืออาชีพ ทำงานร่วมกับครอบครัวในการสนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียน รักษาความสัมพันธ์เชิงบวกกับผู้เชี่ยวชาญคนอื่น ๆ และทำงานร่วมกับเพื่อนร่วมงานเพื่อปรับปรุงการปฏิบัติวิชาชีพ

(2) ในบริบทของไทย

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (2549, น. 6-9) ได้กำหนดสมรรถนะของข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาไว้ 2 ประการ คือ

1. สมรรถนะหลัก (Core Competency) คือ คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมของบุคคลในตำแหน่งข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาทุกตำแหน่งจะต้องมีเพื่อหล่อหลอมค่านิยม และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ร่วมกัน ประกอบด้วยสมรรถนะ 4 ด้าน ดังนี้ 1) การมุ่งผลสัมฤทธิ์ 2) การบริการที่ดี 3) การพัฒนาตนเอง และ 4) การทำงานเป็นทีม

2. สมรรถนะประจำสายงาน (Functional Competency) คือ คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมของบุคคลที่กำหนดเฉพาะสำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาแต่ละสายงาน ประกอบด้วย 1) การออกแบบการเรียนรู้ 2) การพัฒนาผู้เรียน และ 3) การบริหารจัดการชั้นเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2549, น. 377-378) กล่าวถึงสมรรถนะของข้าราชการครูประกอบด้วย

1. สมรรถนะหลัก ประกอบด้วย
 - 1) การมุ่งผลสัมฤทธิ์
 - 2) การบริการที่ดี
 - 3) การพัฒนาตนเอง

- 4) การทำงานเป็นทีม
2. สมรรถนะประจำสายงาน ประกอบด้วย
 - 1) การวิเคราะห์ สังเคราะห์และการวิจัย
 - 2) การสื่อสารและการจูงใจ
 - 3) การพัฒนาศักยภาพบุคคล
 - 4) การมีวิสัยทัศน์
3. ด้านวิจัย คุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ
 - 1) การมีวินัย
 - 2) การประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างมี
 - 3) การดำรงชีวิตอย่างเหมาะสม
 - 4) ความรักและศรัทธาในวิชาชีพ
 - 5) ความรับผิดชอบในวิชาชีพ

ต่อมา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553) ที่ได้พัฒนาสมรรถนะและตัวบ่งชี้ของครูไทย โดยแบ่งออกเป็นสมรรถนะหลัก (Core Competency) ประกอบด้วย 5 สมรรถนะ และสมรรถนะประจำสายงาน (Functional Competency) ประกอบด้วย 6 สมรรถนะ ดังนี้

1. สมรรถนะหลัก (Core Competency) ได้แก่ 1) การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน 2) การบริการที่ดี 3) การพัฒนาตนเอง 4) การทำงานเป็นทีม และ 5) จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู

สมรรถนะที่ 1 การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน (Working Achievement Motivation) หมายถึง ความมุ่งมั่นในการปฏิบัติงานในหน้าที่ให้มีคุณภาพ ถูกต้องครบถ้วน สมบูรณ์ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ โดยมีการวางแผน กำหนดเป้าหมาย ติดตามประเมินผลการปฏิบัติงาน และพัฒนาปรับปรุงประสิทธิภาพและผลงานอย่างต่อเนื่อง ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ดังนี้

ตัวบ่งชี้ที่ 1 ความสามารถในการวางแผน การกำหนดเป้าหมาย การวิเคราะห์สังเคราะห์ภารกิจงาน

ตัวบ่งชี้ที่ 2 ความมุ่งมั่นในการปฏิบัติหน้าที่ให้มีคุณภาพ ถูกต้องครบถ้วนสมบูรณ์

ตัวบ่งชี้ที่ 3 ความสามารถในการติดตามประเมินผล การปฏิบัติงาน

ตัวบ่งชี้ที่ 4 ความสามารถในการพัฒนาการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง

สมรรถนะที่ 2 การบริการที่ดี (Service Mind) หมายถึง ความตั้งใจและความเต็มใจในการให้บริการ และการปรับปรุงระบบบริการให้มีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่องเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการ ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ดังนี้

ตัวบ่งชี้ที่ 1 ความตั้งใจและเต็มใจในการให้บริการ

ตัวบ่งชี้ที่ 2 การปรับปรุงระบบบริการให้มีประสิทธิภาพ

สมรรถนะที่ 3 การพัฒนาตนเอง (Self Development) หมายถึง การศึกษาค้นคว้าหาความรู้ ติดตามและแลกเปลี่ยนเรียนรู้องค์ความรู้ใหม่ๆทางวิชาการและวิชาชีพ มีการสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมเพื่อพัฒนาตนเองและพัฒนางาน ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ดังนี้

ตัวบ่งชี้ที่ 1 การศึกษาค้นคว้าหาความรู้ ติดตามองค์ความรู้ใหม่ ๆ ทางวิชาการและวิชาชีพ

ตัวบ่งชี้ที่ 2 การสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมในการพัฒนาองค์กรและวิชาชีพ

ตัวบ่งชี้ที่ 3 การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและสร้างเครือข่าย

สมรรถนะที่ 4 การทำงานเป็นทีม (Team Work) หมายถึง การให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือ สนับสนุน เสริมแรงให้กำลังใจแก่เพื่อนร่วมงาน การปรับตัวเข้ากับผู้อื่นหรือทีมงาน แสดงบทบาทของการเป็นผู้นำหรือผู้ตามได้อย่างเหมาะสมในการทำงานร่วมกับผู้อื่น เพื่อสร้างและดำรงสัมพันธภาพของสมาชิกตลอดจนเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ดังนี้

ตัวบ่งชี้ที่ 1 การให้ความร่วมมือช่วยเหลือและสนับสนุนเพื่อนร่วมงาน

ตัวบ่งชี้ที่ 2 การเสริมแรงให้กำลังใจเพื่อร่วมงาน

ตัวบ่งชี้ที่ 3 การปรับตัวเข้ากับกลุ่มคนหรือสถานการณ์ที่หลากหลาย

ตัวบ่งชี้ที่ 4 การแสดงบทบาทผู้นำหรือผู้ตาม

ตัวบ่งชี้ที่ 5 การเข้าไปมีส่วนร่วมร่วมกับผู้อื่นในการพัฒนาการจัดการศึกษาให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย

สมรรถนะที่ 5 จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู (Teacher's Ethics and Integrity) หมายถึง การประพฤติปฏิบัติตนถูกต้องตามหลักคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพครู เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียนและสังคม เพื่อสร้างความศรัทธาในวิชาชีพครู ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ดังนี้

ตัวบ่งชี้ที่ 1 ความรักและศรัทธาในวิชาชีพ

ตัวบ่งชี้ที่ 2 มีวินัยและความรับผิดชอบต่อวิชาชีพ

ตัวบ่งชี้ที่ 3 การดำรงชีวิตที่เหมาะสม

2. สมรรถนะประจำสายงาน (Functional Competency) ประกอบด้วย 6 สมรรถนะคือ 1) การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ 2) การพัฒนาผู้เรียน 3) การบริหารจัดการชั้นเรียน 4) การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน 5) ภาวะผู้นำครู และ 6) การสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชน

สมรรถนะที่ 1 การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ (Curriculum and Learning Management) หมายถึง ความสามารถในการสร้างและพัฒนาหลักสูตร การออกแบบการเรียนรู้อย่างสอดคล้องและเป็นระบบ จัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ใช้และพัฒนาสื่อ นวัตกรรมเทคโนโลยี และการวัดประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพและเกิด ประสิทธิภาพสูงสุด ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ดังนี้

ตัวบ่งชี้ที่ 1 การสร้างและพัฒนาหลักสูตรกลุ่มสาระ การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางและท้องถิ่น

ตัวบ่งชี้ที่ 2 ความรู้ความสามารถในการออกแบบการ เรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ 3 การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ตัวบ่งชี้ที่ 4 การใช้และพัฒนาสื่อ นวัตกรรมเทคโนโลยี เพื่อการจัดการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ 5 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

สมรรถนะที่ 2 การพัฒนาผู้เรียน (Student Development) หมายถึง ความสามารถในการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม การพัฒนาทักษะชีวิต สุขภาพกายและสุขภาพจิต ความเป็น ประชาธิปไตย ความภูมิใจในความเป็นไทย การจัดระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ดังต่อไปนี้

ตัวบ่งชี้ที่ 1 การปลูกฝัง คุณธรรมจริยธรรมให้กับ ผู้เรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 2 การพัฒนาทักษะชีวิตและสุขภาพกาย สุขภาพจิตผู้เรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 3 การปลูกฝังความเป็นประชาธิปไตย ความ ภูมิใจในความเป็นไทยให้แก่ผู้เรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 4 การจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

สมรรถนะที่ 3 การบริหารจัดการชั้นเรียน (Classroom Management)

หมายถึง การจัดบรรยากาศการเรียนรู้ การจัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียน/ประจำวิชา การกำกับดูแลชั้นเรียน/รายวิชา เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมีความสุข และความปลอดภัยของผู้เรียน ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ดังนี้

ตัวบ่งชี้ที่ 1 การจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้
ความสุขและความปลอดภัยของผู้เรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 2 การจัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสาร
ประจำชั้นเรียน/ประจำวิชา

ตัวบ่งชี้ที่ 3 การกำกับดูแลชั้นเรียนรายชั้น/รายวิชา

*สมรรถนะที่ 4 การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนา
ผู้เรียน (Analysis & Synthesis & Classroom Research)* หมายถึง ความสามารถในการทำความเข้าใจ
แยกประเด็นเป็นส่วนย่อย รวบรวม ประมวลหาข้อสรุปอย่างเป็นระบบและนำไปใช้ในการวิจัยเพื่อพัฒนา
ผู้เรียน รวมทั้งสามารถวิเคราะห์ห้วงค์กรหรืองานในภาพรวมและดำเนินการแก้ไขปัญหาเพื่อพัฒนางานอย่าง
เป็นระบบ ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ดังต่อไปนี้

ตัวบ่งชี้ที่ 1 การวิเคราะห์รายการพฤติกรรม

ตัวบ่งชี้ที่ 2 การสังเคราะห์รายการพฤติกรรม

ตัวบ่งชี้ที่ 3 การวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน

สมรรถนะที่ 5 ภาวะผู้นำครู (Teacher Leadership) หมายถึง
คุณลักษณะและพฤติกรรมของครูที่แสดงถึงความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ส่วนบุคคล และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่ง
กันและกันทั้งภายในและภายนอกห้องเรียนโดยปราศจากการใช้อิทธิพลของผู้บริหารสถานศึกษา ก่อให้เกิด
พลังแห่งการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ดังต่อไปนี้

ตัวบ่งชี้ที่ 1 วุฒิภาวะความเป็นผู้ใหญ่ที่เหมาะสมกับ
ความเป็นครู (Adult Development)

ตัวบ่งชี้ที่ 2 การสนทนาอย่างสร้างสรรค์ (Dialogue)

ตัวบ่งชี้ที่ 3 การเป็นบุคคลแห่งการเปลี่ยนแปลง
(Change Agency)

ตัวบ่งชี้ที่ 4 การปฏิบัติงานอย่างไตร่ตรอง (Reflective
Practice)

ตัวบ่งชี้ที่ 5 การมุ่งพัฒนาผลสัมฤทธิ์ผู้เรียน (Concern
for Improving Pupil Achievement)

สมรรถนะที่ 6 การสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อ
การจัดการเรียนรู้ (Relationship & Collaborative-Building for Learning Management) หมายถึง
การประสานความร่วมมือ สร้างความสัมพันธ์ที่ดีและสร้างเครือข่ายกับผู้ปกครอง ชุมชนและองค์กรอื่น ๆ
ทั้งภาครัฐและเอกชนเพื่อสนับสนุนส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ดังนี้

ตัวบ่งชี้ที่ 1 การสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือ
กับชุมชนเพื่อจัดการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ 2 การสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการ
จัดการเรียนรู้

อีกทั้ง ทวีศักดิ์ จินดานุรักษ์ และคณะ (2555) ได้กล่าวถึงสมรรถนะครูใน
ศตวรรษที่ 21 ว่า ครูควรสามารถเลือกใช้นวัตกรรม ออกแบบนวัตกรรม ปรับปรุงนวัตกรรม และสามารถ
พัฒนาเทคโนโลยีและสารสนเทศเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี รวมทั้งสามารถแสวงหาแหล่งเรียนรู้
ที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน

นอกจากนี้ วิจารณ์ พานิช (2555, น. 135) ได้สะท้อนให้เห็นว่า ครูใน
ศตวรรษที่ 21 ต้องมีสมรรถนะในการเรียนรู้แบบ PBL และ PLC ต้องเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Change
Agent) พัฒนาตนเองเพื่อเป็นบุคคลเรียนรู้ (Learning Person) ต้องทำงานร่วมกันเป็นทีม (Team Work)
และต้องทำการวัดและประเมินผลแบบ Formative Assessment

จากการวิเคราะห์และสังเคราะห์สมรรถนะครูจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ทั้งในบริบท
ของต่างประเทศและประเทศไทย ดังกล่าวนั้น (Florida Education Standards Commissions, 2000;
APEC, 2008; Edwag, 2008; National Institute of Education Singapore, 2009; UNESCO, 2009;
APEC, 2012; SEAMEO/INNOTECH, 2012; Professional Development Center, 2014; สำนักงาน
คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา, 2549; สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน, 2553; ทวีศักดิ์ จินดานุรักษ์ และคณะ, 2555; วิจารณ์ พานิช, 2555) ผู้วิจัยได้สรุปว่า สมรรถนะ
ของครูในศตวรรษที่ 21 สามารถแยกออกได้เป็น 5 สมรรถนะหลัก ดังนี้

1. สมรรถนะที่ 1 ด้านคุณค่าของผู้เรียน ครอบคลุมความสามารถหรือคุณลักษณะ
ของครู ในการพัฒนาผู้เรียน มีความเห็นอกเห็นใจ มีความเชื่อว่าเด็กทุกคนเรียนรู้ได้ มีความตั้งใจในการ
พัฒนาศักยภาพของผู้เรียน และเห็นคุณค่าของความหลากหลายของผู้เรียน

2. สมรรถนะที่ 2 ด้านความเป็นครู ครอบคลุมความสามารถหรือคุณลักษณะของ
ครูในการตั้งมาตรฐานสูง มีความสงสัยในธรรมชาติ มีความต้องการการเรียนรู้ มีความพยายามในการพัฒนา
มีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ มีการปรับตัวและยืดหยุ่น มีจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู และม
ความเป็นมืออาชีพ

3. สมรรถนะที่ 3 ด้านความรับผิดชอบต่ออาชีพและสังคม ครอบคลุมความสามารถหรือคุณลักษณะของครูในการสร้างการฝึกงานและการเป็นที่ปรึกษา มีความรับผิดชอบและมีส่วนร่วมต่อสังคม มีการให้บริการหรือดูแล สร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อจัดการการเรียนรู้ และมีการบริการที่ดี

4. สมรรถนะที่ 4 ด้านทักษะของครู ครอบคลุมความสามารถหรือคุณลักษณะของครูในด้านภาษา เทคโนโลยีสำหรับครู นวัตกรรมและการเป็นผู้ประกอบการ ภาวะผู้นำครู การทำงานเป็นทีม ทักษะการจัดการเรียนรู้ การมุ่งผลสำเร็จในการปฏิบัติงาน การวัดและประเมินผลการศึกษา การบริหารจัดการชั้นเรียน การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การวิจัย ความเป็นครู ทักษะการสะท้อนกลับและการกำกับติดตาม ทักษะการจัดการมนุษย์ ทักษะการจัดการตนเอง ทักษะการบริหารและการจัดการ ทักษะการสื่อสาร ทักษะการช่วยเหลือ ความฉลาดทางอารมณ์ และการคิดเชิงวิพากษ์

5. สมรรถนะที่ 5 ด้านความรู้ของครู ครอบคลุมความสามารถหรือคุณลักษณะของครู ในการสร้างและพัฒนาหลักสูตร การพัฒนาตนเอง จิตวิทยาสำหรับครู ความรู้เกี่ยวกับนักเรียน เนื้อหาวิชา ความรู้ทางครุศาสตร์การสอน องค์ประกอบพื้นฐานด้านการศึกษาและนโยบาย ความรู้ด้านความหลากหลายทางวัฒนธรรม ความตระหนักต่อโลก และความตระหนักต่อสิ่งแวดล้อม

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น สมรรถนะของครูโดยทั่วไปที่เหมาะสมกับศตวรรษที่ 21 ควรจะมีสมรรถนะที่สำคัญครอบคลุมด้านคุณค่าของผู้เรียน ด้านความเป็นครู ด้านความรับผิดชอบต่ออาชีพและสังคม ด้านทักษะของครู และด้านความรู้ของครู

3.1.2 สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ

1) ความหมายของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ

จากที่กล่าวในตอนต้นว่า สมรรถนะหมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความรู้ความสามารถ ทักษะ และแรงจูงใจที่มีความสัมพันธ์และส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของเป้าหมายของงานตามที่ได้รับมอบหมาย โดยสมรรถนะสามารถเพิ่มขึ้นได้จากการเรียนรู้ ประสบการณ์การฝึกฝน และการปฏิบัติจนเป็นนิสัย ดังนั้น ในสมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษซึ่งเป็นสมรรถนะที่มีความเฉพาะตัวของครูที่สอนวิชาภาษาอังกฤษได้มีผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความหมายของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษไว้อย่างหลากหลาย ดังนี้

Harmer (2003) กล่าวว่า ครูสอนภาษาอังกฤษนอกจากจะมีสมรรถนะที่เป็นองค์ความรู้เรื่องทฤษฎีทางภาษาแล้ว ยังควรต้องมีความรู้เรื่องผู้เรียน ตัวภาษา หลักสูตรการสอน การเรียนรู้ทางภาษา การสอนภาษาที่มุ่งเน้นการสอนหลักภาษาและทักษะ การวางแผนการสอน การจัดการเรียนรู้ การจัดกลุ่มผู้เรียน การจัดระเบียบการเรียนและวางแผนได้เหมาะสม

ธัญญลักษณ์ เวชกามา (2562, น. 67-68) กล่าวว่า สมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษ คือ คุณลักษณะหรือพฤติกรรมที่ซ่อนอยู่ในตัวบุคคล คุณลักษณะเหล่านี้จะเป็น

ตัวหลักต้นให้ครูสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้บรรลุตามเป้าหมายเกณฑ์มาตรฐานหรือสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ซึ่งคุณลักษณะดังกล่าวได้แก่ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับธรรมชาติและองค์ประกอบของภาษาศาสตร์ ตัวผู้เรียนหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ กระบวนการจัดการเรียนรู้ แนวคิดทฤษฎีและวิธีการจัดการเรียนรู้ ทักษะความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ การใช้เทคนิคและสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัย ประกอบการจัดการเรียนการสอน ทักษะการฟังการพูด การอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ การวัดผล ประเมินผลจากการจัดการเรียนรู้ ลักษณะนิสัยส่วนบุคคลการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนมีรูปแบบความคิดและวิธีการคิด ความรู้สึก และการกระทำที่เหมาะสม

ดลวรรณ พวงวิภาต (2562, น. 41) กล่าวว่า สมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษ คือ คุณลักษณะหรือพฤติกรรมที่อยู่ภายในตัวบุคคล คุณลักษณะเหล่านี้จะเป็นตัวหลักต้นให้ครูสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้บรรลุตามเป้าหมาย เกณฑ์มาตรฐานหรือสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

กล่าวโดยสรุป สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถของครูสอนภาษาอังกฤษในการผสมผสานความรู้ ทักษะทางภาษา และพฤติกรรมการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมุ่งให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ มีทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และสามารถใช้อังกฤษในการสื่อสารได้

2) ความสำคัญของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ

ดังได้กล่าวมาแล้วว่า สมรรถนะเป็นคุณลักษณะของบุคคลที่ส่งผลความสำเร็จในการปฏิบัติงาน ดังนั้น สมรรถนะไม่ว่าจะเป็นสมรรถนะของครูโดยทั่วไป หรือสมรรถนะของครูในสายวิชาเฉพาะ ดังเช่นสมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษ ต่างก็มีความสำคัญในลักษณะเดียวกัน ซึ่งในที่นี้ผู้วิจัยได้ประมวลความสำคัญของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ (นิศารัตน์ รวบรวม, 2549; สุรพงษ์ มาลี, 2549) และสรุปได้ดังนี้

สมรรถนะมีความสำคัญต่อบุคลากรในระดับต่าง ๆ ขององค์กร ดังนี้

1. ความสำคัญต่อผู้บริหารองค์กร

1.1 ทำให้ทราบถึงลักษณะและคุณลักษณะของครูสอนภาษาอังกฤษที่ต้องการของสถานศึกษา

1.2 ใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพิจารณา สรรหา คัดเลือก ครูสอนภาษาอังกฤษให้ตรงกับคุณสมบัติและตำแหน่งงานนั้น ๆ

1.3 ช่วยให้สถานศึกษาประเมินจุดแข็งและจุดอ่อนของศักยภาพของครูสอนภาษาอังกฤษและสามารถชี้จุดแข็งของครูที่สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดและระบุจุดอ่อนหรือจุดที่ต้องได้รับการพัฒนาและปรับปรุงของครูสอนภาษาอังกฤษ

1.4 สร้างความมั่นใจว่า การครูสอนภาษาอังกฤษนั้นมีความสอดคล้องเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ของสถานศึกษาอันจะส่งผลให้สถานศึกษาประสบความสำเร็จ

1.5 ช่วยให้การใช้ทรัพยากรสำหรับการพัฒนาสถานศึกษามีประสิทธิภาพ เนื่องจากการพัฒนาทักษะและพฤติกรรมการสอนของครูสอนภาษาอังกฤษที่ช่วยสนับสนุนยุทธศาสตร์และสอดคล้องกับวัฒนธรรมของสถานศึกษาจะช่วยให้สถานศึกษาใช้ทรัพยากรทั้งเรื่องงบประมาณและเวลาได้อย่างเกิดประโยชน์สูงสุด

1.6 ใช้เป็นกรอบในการวัดผลงานของครูสอนภาษาอังกฤษได้ชัดเจน สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา และผู้ที่ทำหน้าที่สอนงาน และช่วยในการให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับผลงานแก่ครูสอนภาษาอังกฤษ

1.7 ช่วยให้ผู้บริหารสถานศึกษาและครูสอนภาษาอังกฤษมีความเข้าใจตรงกันว่า สมรรถนะใดที่จะนำไปสู่การทำงานให้ประสบความสำเร็จ

1.8 สามารถใช้วัดผลงานของครูสอนภาษาอังกฤษได้ชัดเจน

2. ความสำคัญต่อครูสอนภาษาอังกฤษ

2.1 ช่วยกำหนดบทบาทหน้าที่การปฏิบัติงานสอนของครูได้ชัดเจนตามความคาดหวังของสถานศึกษา

2.2 มีเกณฑ์ในการวัดความรู้ ทักษะ และความสามารถของแต่ละตำแหน่งงานได้ชัดเจน

2.3 ช่วยระบุจุดแข็งจุดอ่อนของครูสอนภาษาอังกฤษจากการประเมินตลอดจนแผนการพัฒนารองเองได้

2.4 ช่วยให้ครูสอนภาษาอังกฤษเข้าถึงเส้นทางในด้านความก้าวหน้าของสายงาน

2.5 ช่วยกระตุ้นครูสอนภาษาอังกฤษในการพัฒนารองเอง
ในทำนองเดียวกัน องค์กรวิทย์ แสนทอง (2546, น. 11) กล่าวถึง ความสำคัญของสมรรถนะไว้ว่า

1. ช่วยสนับสนุนวิสัยทัศน์ ภารกิจ และกลยุทธ์ขององค์กร

2. ใช้เป็นกรอบในการสร้างวัฒนธรรมองค์กร

3. เป็นเครื่องมือในการบริหารงานด้านทรัพยากรมนุษย์

3.1 ใช้ในการคัดเลือกบุคคลเข้าทำงาน

3.2 ใช้ในการพัฒนาฝึกอบรม

3.3 ใช้ในการเลื่อนระดับปรับตำแหน่ง

3.4 ใช้ในการโยกย้ายตำแหน่ง หน้าที่การงาน

3.5 ใช้ในการประเมินผลการปฏิบัติงาน

3.6 ใช้ในการบริหารผลตอบแทน

กล่าวโดยสรุป ความสำคัญของสมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษได้ว่าเป็นเครื่องมือในการพัฒนาความสามารถของครูสอนภาษาอังกฤษอย่างมีระบบต่อเนื่องและสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ วัฒนธรรมองค์กร และยุทธศาสตร์ขององค์กร ช่วยให้การใช้ทรัพยากรสำหรับการพัฒนา มีประสิทธิภาพ เป็นกรอบในการช่วยกำหนดบทบาทหน้าที่และพฤติกรรมที่ดีในการทำงานของครูสอนภาษาอังกฤษ แต่ละตำแหน่งงานตามความคาดหวังขององค์กร และช่วยการวัดและประเมินผลการปฏิบัติงานของครูสอนภาษาอังกฤษได้อย่างชัดเจนและนำไปพัฒนามให้มีประสิทธิภาพ

3.2 องค์ประกอบของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษของต่างประเทศและประเทศไทย

3.2.1 องค์ประกอบของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษในต่างประเทศ

ผู้เชี่ยวชาญในต่างประเทศได้สรุปคุณลักษณะที่ดีของครูภาษาอังกฤษไว้มากมาย ดังเช่น

Allen (1980) ได้สรุปคุณลักษณะพื้นฐานของครูภาษาอังกฤษไว้ ดังนี้ มีวุฒิทางการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ มีความชอบในภาษาอังกฤษ มีทักษะการคิดวิเคราะห์ มีความกระตือรือร้นในการพัฒนาตนเอง สามารถช่วยตนเองได้ พร้อมทั้งจะทำงานนอกเวลาปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมต่าง ๆ ได้ ความเป็นมืออาชีพ และกระตือรือร้นและรักงานที่ทำ

Bransford, Brown, & Cocking (Eds) (2000) พบว่า คุณลักษณะครูภาษาอังกฤษที่ดี จะต้องประกอบด้วย 4 ประการ ดังนี้

1. มีความรู้ด้านเทคนิคต่าง ๆ โดยสามารถเข้าใจถึงระบบภาษาศาสตร์ ด้านเสียง ศัพท์โครงสร้าง และวากยสัมพันธ์ เข้าใจหลักการเรียนรู้ และการสอนภาษา มีความสามารถในการฟัง พูด อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษได้คล่อง รู้จากประสบการณ์ว่าการเรียนภาษาเป็นอย่างไร เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษา และวัฒนธรรม ติดตามการอ่านข่าวสารอยู่เสมอ ร่วมประชุมปฏิบัติการทางด้านภาษาอย่างต่อเนื่อง

2. มีทักษะด้านการสอน มีความเข้าใจวิธีการสอนภาษารูปแบบต่าง ๆ ตลอดจนเข้าใจเทคนิคการสอน สามารถออกแบบแผนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ นำแผนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ นำแผนการสอนไปใช้สอนควบคุมชั้นเรียน ทำให้ผู้เรียนเข้าใจ หลักภาษาที่จำเป็นต้องนำไปใช้ในการสื่อสาร ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนได้ สร้างปฏิสัมพันธ์ให้เกิดขึ้นในชั้นเรียน มีการทำงานร่วมกันเป็นทีมในชั้นเรียน ใช้หลักในการจัดชั้นเรียนได้อย่างเหมาะสม รู้จักผลิตสื่อใหม่ ๆ ตามความต้องการของผู้เรียน ใช้เทคนิคให้ผู้เรียนเกิดความแรงจูงใจ มีความสัมพันธ์และสร้างแบบทดสอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. มีทักษะด้านการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น รู้และตระหนักถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล วัฒนธรรม และประเพณี มีความสุขที่เข้าสังคมกับผู้อื่น มีความกระตือรือร้น รู้สึกรอบอุ้ม และมีอารมณ์ขันในการพบปะผู้อื่น ยอมรับความคิดเห็นและสามารถของนักเรียน เปิดโอกาสให้นักเรียน

ได้แสดงออก ทำงานเป็นทีมกับเพื่อนร่วมงานได้ หาโอกาสที่จะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเทคนิคการสอนกับเพื่อนร่วมงาน

4. มีคุณสมบัติเฉพาะตน ครูจะต้องเป็นผู้จัดระบบที่ดี เสียสละ และเป็นที่ยังของผู้อื่นได้ เมื่อมีปัญหาต่าง ๆ สามารถยืดหยุ่นแก้ปัญหาได้ ชอบทดลองแนวทางการสอนใหม่ ๆ มีเป้าหมายในการทำงาน และมีคุณธรรม จริยธรรม

The British Association of Lecturers in English for Academic Purposes (2008) หรือที่เรียกย่อว่า BALEAP เป็นสมาคมผู้บรรยายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับวิชาการแห่งสหราชอาณาจักร ได้กล่าวถึงกรอบสมรรถนะสำหรับครูสอนภาษาอังกฤษเชิงวิชาการว่า ควรประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ด้านวิชาการ ประกอบด้วย บริบทด้านวิชาการ ความแตกต่างด้านระเบียบวินัย การใช้ภาษาทางวิชาการ และการเรียนรู้และการพัฒนา
2. ด้านตัวผู้เรียน ประกอบด้วย ความต้องการของผู้เรียน การคิดเชิงวิพากษ์ และการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน
3. ด้านการพัฒนาหลักสูตร ประกอบด้วย การพัฒนาหลักสูตรและประมวลรายวิชา และกระบวนการและการผลิตข้อความ
4. ด้านการปฏิบัติ ประกอบด้วย ทักษะด้านการสอน และทักษะด้านการประเมินผล

Penn-Edwards (2010, p. 52) เสนอว่า จากวรรณกรรมและหลักสูตรที่เขาได้สังเคราะห์มานั้น สมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษควรประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ ดังนี้ การสื่อสารทั้งวัจนภาษาและอวัจนภาษา (verbal and nonverbal) การสื่อความหมาย (interpreting) การสื่อด้วยภาพ (visual) การเขียนจำแนก (genre) โครงสร้างภาษา (structure) ไวยากรณ์ (grammar) การสะกดคำ (spelling) และ การใช้คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ (computing and ICT)

มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ (Cambridge, 2014) ได้กล่าวถึงกรอบความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษของครูว่า ควรต้องประกอบไปด้วย 5 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ทักษะเกี่ยวกับการเรียนรู้และผู้เรียน ประกอบด้วย
 - 1) ทฤษฎีการเรียนรู้
 - 2) การเรียนการสอนภาษาที่หนึ่งและภาษาที่สอง (FLA: First Language Acquisition และ SLA: Second Language Acquisition)
 - 3) ระเบียบวิธีการสอนภาษา
 - 4) ความเข้าใจผู้เรียน
2. การสอน การเรียนรู้และการประเมิน ประกอบด้วย

1) การวางแผนการเรียนภาษา ได้แก่ การวางแผนการเรียน การวางแผนหลักสูตร

2) การใช้วัสดุการสอนภาษาและแหล่งของการเรียนรู้ภาษา ได้แก่ เลือกรับปรับผนวกและใช้วัสดุการเรียนรู้ ใช้วัสดุช่วยสอน และใช้แหล่งเรียนรู้ดิจิทัล

3) การจัดการการเรียนภาษา ได้แก่ สร้างและรักษาไว้ซึ่งสิ่งแวดล้อมทางการเรียนรู้ และทักษะการตอบสนองสื่อสารกับผู้เรียน สร้างและจัดการกิจกรรมภายในห้องเรียน และจัดให้มีผลสะท้อนกลับในด้านการใช้ภาษาของผู้เรียน

4) ระบบการสอนภาษา ได้แก่ การสอนคำศัพท์ การสอนไวยากรณ์ การสอนการออกเสียง และการสอนวาทกรรม

5) ทักษะการสอนภาษา ได้แก่ การสอนการฟัง การสอนการพูด การสอนการอ่าน และ การสอนการเขียน

6) การประเมินการเรียนรู้อาษา ได้แก่ การประเมินหลักการ และการใช้การประเมินเพื่อแจ้งการเรียนรู้อาษา

3. ความสามารถด้านภาษา ประกอบด้วย การใช้ภาษาในห้องเรียน แบบจำลองภาษา/การยกตัวอย่าง การยอมรับในข้อผิดพลาดของผู้เรียน การสื่อสารกับผู้รู้ท่านอื่น และ ระดับของ CEFR

4. ความรู้และความตระหนักในภาษา ประกอบด้วย ความตระหนักในภาษา การใช้คำในการอธิบายภาษา และการใช้วัสดุอ้างอิง

5. การพัฒนาวิชาชีพและคุณค่าในวิชาชีพ ประกอบด้วย การสังเกตการณ์ภายในห้องเรียน การสะท้อนกลับการเรียนและการสอน การวางแผนการพัฒนาตนเอง การวิจัยของครู การทำงานเป็นทีมและการประสานงาน และความเป็นมืออาชีพและความรับผิดชอบ

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า องค์ประกอบของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษในต่างประเทศที่มีความสอดคล้องกันส่วนใหญ่เป็นองค์ประกอบเกี่ยวกับความรู้ด้านเทคนิคหรือระบบภาษาศาสตร์ ความสามารถทางภาษา ทักษะและเทคนิคด้านการสอน ความสามารถในการสื่อความหมาย ทักษะการคิดวิเคราะห์เพื่อให้ตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ความสามารถในการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษและการจัดการเรียนการสอน ความกระตือรือร้นในการพัฒนาตนเอง ความเป็นมืออาชีพ และทักษะด้านการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น

3.2.2 องค์ประกอบของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทย

สำหรับในประเทศไทยนั้นได้มีการกล่าวถึงองค์ประกอบของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษในบริบทของประเทศไทยไว้มากมาย ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (วัฒนาพร ระงับทุกข์, 2542) ได้กล่าวถึงขอบข่ายมาตรฐานครูผู้สอนภาษาอังกฤษว่า

ขอบข่ายสาระที่ 1: ความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษ หมายถึง ครูผู้สอนควรมีความรู้ด้านภาษาและวัฒนธรรมที่พอเพียงและทันเหตุการณ์ เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาความรู้และความสามารถของผู้เรียนด้านภาษาอังกฤษ มี 2 มาตรฐาน ดังนี้

มาตรฐานที่ 1 มีความเข้าใจธรรมชาติและองค์ประกอบทางภาษา (Linguistic Competence) ครูผู้สอนที่จะบรรลุมาตรฐานนี้ ต้องแสดงความสามารถในเรื่องต่อไปนี้

1.1 รู้และเข้าใจระบบเสียง (Phonology)

1.1.1 สระ พยัญชนะภาษาอังกฤษ (Vowel and Consonant Sounds)

1.1.2 สัทอักษร (Phonetic Symbol)

1.1.3 คำ วลี และประโยค ที่เน้นเสียงหนัก-เบา (Stress) ใช้ระดับเสียงสูง-ต่ำ (Intonation) การแบ่งวรรคตอน (Rhythm) และการเชื่อมโยงเสียงเข้าด้วยกัน (Linking)

1.1.4 วิธีการออกเสียงและสะกดคำ (Pronunciation and Spelling)

1.2 รู้และเข้าใจคำศัพท์ (Morphology)

1.2.1 วิธีการสร้างคำ (Word Formation) องค์ประกอบของคำ

1.2.2 ความหมายของคำศัพท์ในบริบทต่าง ๆ ที่พบในชีวิตประจำวัน (Aspects of Meaning) ทั้งความหมายโดยตรง (Denotation) และความหมายโดยนัย (Connotation) รวมทั้งความสัมพันธ์ของความหมาย

1.2.3 วิธีการใช้คำศัพท์ สำนวนภาษาอังกฤษที่ใช้แทนกันในการสนทนาต่าง ๆ (Collocation)

1.3 รู้และเข้าใจโครงสร้างทางไวยากรณ์ (Syntax)

1.3.1 องค์ประกอบของประโยค (Parts of the Sentence)

1.3.2 ส่วนต่าง ๆ ของโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ (Parts of Speech) ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

1.3.3 ข้อความที่มีลักษณะเป็นความเรียงแบบต่าง ๆ (Text Structures) ที่มีการใช้คำเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างประโยค

1.4 รู้และเข้าใจหน้าที่ทางภาษา (Functions)

1.4.1 หน้าที่ทางภาษาตามสถานการณ์ต่าง ๆ

1.5 รู้และเข้าใจวัฒนธรรม (Culture)

1.5.1 วัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องในบริบทของการเรียนการสอน

1.5.2 การเปรียบเทียบวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับ
วัฒนธรรมไทย

1.5.3 การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม (Cross Cultural
Communication)

มาตรฐานที่ 2 มีความสามารถในการสื่อสาร (Communicative Competence)
ครูผู้สอนที่จะบรรลุมาตรฐานนี้ ต้องแสดงออกถึงความสามารถในเรื่องต่อไปนี้

2.1 ใช้ภาษาในการสื่อสารตามสถานการณ์ต่าง ๆ
2.1.1 เข้าใจ ดีความ และวิเคราะห์สิ่งที่ฟังและอ่านจากสื่อ
ประเภทต่าง ๆ

2.1.2 สื่อความหมายในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งในภาษาพูด ภาษา
เขียน และภาษาท่าทาง

2.1.3 แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสารทั้งในภาษาพูดและภาษา
เขียน

2.1.4 นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นใน
เรื่องต่าง ๆ

2.2 ใช้ภาษาในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล
2.2.1 ใช้ภาษาอังกฤษในการจัดการเรียนรู้และการจัดการใน
ชั้นเรียน

2.2.2 สื่อสารโดยใช้ภาษาได้ถูกต้อง เหมาะสมกับบุคคลและ
กาลเทศะ

2.2.3 เลือกใช้รูปแบบพฤติกรรม (Non-verbal) และถ้อยคำ
สำนวนต่าง ๆ ในการติดต่อปฏิสัมพันธ์ตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

ขอบข่ายสาระที่ 2: ความสามารถในการจัดกระบวนการเรียนรู้ หมายถึง
ครูผู้สอนควรมีความรู้ ความเข้าใจและสามารถนำแนวคิด ทฤษฎี วิธีสอน และกลยุทธ์การเรียนรู้ มา
ประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารและการคิดของ
ผู้เรียน มี 2 มาตรฐาน ดังนี้

มาตรฐานที่ 3 มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี วิธีสอน
ภาษาต่างประเทศ และกลยุทธ์การเรียนรู้ ครูผู้สอนที่จะบรรลุมาตรฐานนี้ ต้องแสดงออกถึงความสามารถใน
เรื่องต่อไปนี้

3.1 เข้าใจธรรมชาติการเรียนรู้ภาษา

3.1.1 เข้าใจหลักการเรียนรู้ภาษาของมนุษย์

3.1.2 เข้าใจความแตกต่างของการเรียนรู้ภาษาแม่และ
ภาษาต่างประเทศ

3.1.3 เข้าใจหลักการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็น
ภาษาต่างประเทศ

3.2 เข้าใจแนวคิด ทฤษฎี วิธีสอนภาษาต่างประเทศ และกลยุทธ์
การเรียนรู้

3.2.1 เข้าใจวิวัฒนาการของแนวคิด ทฤษฎี และวิธีสอน
ภาษาต่างประเทศที่หลากหลายและสามารถนำไปประยุกต์ในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม

3.2.2 เข้าใจกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

3.3 เข้าใจแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

3.3.1 เข้าใจขั้นตอนของการสอนตามแนวการสอน
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

3.3.2 เข้าใจแนวทางการจัดกิจกรรม และการใช้สื่อในการ
จัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

3.3.3 เข้าใจการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐานที่ 4 มีความสามารถในการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับ
หลักสูตรสถานศึกษา ครูผู้สอนที่จะบรรลุมาตรฐานนี้ ต้องแสดงออกถึงการมียุทธศาสตร์ในเรื่องต่อไปนี้

4.1 วิเคราะห์หลักสูตร

4.1.1 วิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางและกำหนดจุดประสงค์
การเรียนรู้

4.1.2 วิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางโดยเชื่อมโยงความต้องการ
ของผู้เรียน ชุมชน และสังคม

4.2 การจัดกระบวนการเรียนรู้

4.2.1 ออกแบบหน่วยการเรียนรู้ ที่บูรณาการภายในกลุ่ม
สาระการเรียนรู้เดียวกัน และเชื่อมโยงกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

4.2.2 วางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการใช้สื่อที่
หลากหลายเหมาะสม กับ ธรรมชาติการเรียนรู้ และระดับพัฒนาการของผู้เรียน

4.3 วัดและประเมินผลได้สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้

4.3.1 กำหนดจุดประสงค์ในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

4.3.2 สร้างและเลือกใช้เครื่องมือการวัดและประเมินผล พร้อมทั้งกำหนดเกณฑ์การประเมินผลได้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

4.3.3 นำผลจากการประเมินไปปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอน

ข้อบ่งชี้สาระที่ 3: การพัฒนาตนเองด้านวิชาชีพ หมายถึง ครูผู้สอนควรมีความสามารถ ความถนัด และประสบการณ์ในการสอน มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษรักวิชาชีพครู มีความกระตือรือร้นในการสอนและเพิ่มพูนความรู้ของตน มี 1 มาตรฐาน ดังนี้

มาตรฐานที่ 5 พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ครูที่จะบรรลุมาตรฐานนี้ ต้องแสดงออกในเรื่องต่อไปนี้

- 5.1 พัฒนาความรู้และทักษะทางภาษาอย่างต่อเนื่อง
- 5.2 พัฒนาระบบการเรียนการสอนของตนเองอย่างสม่ำเสมอ
- 5.3 แสวงหาความรู้เพิ่มเติมให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง
 - 5.3.1 มีทักษะในการสืบค้นข้อมูล
 - 5.3.2 เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาหรือเป็นสมาชิกขององค์กร

วิชาชีพ

ทวิศักดิ์ จินดานุรักษ์ และคณะ (2555, น. 5-10) กล่าวว่า ครูสุภาและมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้ร่วมมือกันทำการวิจัยเพื่อกำหนดมาตรฐานวิชาชีพการศึกษาขั้นพื้นฐาน 5 สาขาวิชา ได้แก่ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสังคมศึกษา ซึ่งสามารถนำไปใช้กับครูสอนภาษาอังกฤษได้เช่นกัน โดยมาตรฐานที่นำเสนอมีมาตรฐานความรู้ มาตรฐานด้านทักษะ และมาตรฐานด้านคุณลักษณะ ดังต่อไปนี้

1. มาตรฐานความรู้ ประกอบด้วย

1.1 ความรู้ทั่วไป มีดังนี้

- 1.1.1 ภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู
- 1.1.2 หลักการศึกษา ปรัชญาการศึกษาวิชาชีพครูที่ดีและความเป็นครูที่มีประสิทธิภาพ

มีประสิทธิภาพ

- 1.1.3 จิตวิทยาพัฒนาการและจิตวิทยาการศึกษา
- 1.1.4 การนำหลักสูตรไปใช้และการประเมินหลักสูตร
- 1.1.5 การออกแบบและการจัดการเรียนรู้
- 1.1.6 การจัดการชั้นเรียนและสภาพแวดล้อมเพื่อการส่งเสริมการเรียนรู้
- 1.1.7 เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสำหรับครู
- 1.1.8 การสร้างนวัตกรรมการศึกษา

- 1.1.9 การวัดและประเมินผลการศึกษา
- 1.1.10 การวิจัยทางการศึกษาและการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน
- 1.1.11 การบริหารจัดการชั้นเรียน
- 1.1.12 การประกันคุณภาพการศึกษา
- 1.1.13 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู
- 1.2 ความรู้ทั่วไปสำหรับครูภาษาอังกฤษ มีดังนี้
 - 1.2.1 ความรู้ด้านโครงสร้างไวยากรณ์และคำศัพท์
 - 1.2.2 ความรู้เรื่องการออกเสียงระบบเสียงและภาษาศาสตร์
 - 1.2.3 ความรู้เรื่องการเรียงเรียงความคิดและเนื้อหา
 - 1.2.4 ความรู้เรื่องวัฒนธรรม
 - 1.2.5 ความรู้เรื่องวรรณกรรมที่เหมาะสมกับระดับชั้นที่สอน
 - 1.2.6 ความรู้เรื่องการแปล
 - 1.2.7 ความรู้เรื่องการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
- 1.3 ด้านความรู้เชิงบูรณาการระหว่างวิชาชีพครูกับวิชาชีพเฉพาะ มีดังนี้
 - 1.3.1 มีความเข้าใจหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนในระดับประถม
วัยและการศึกษาขั้นพื้นฐาน
 - 1.3.2 มีความรู้เรื่องกลวิธีการสอนภาษาอังกฤษ
 - 1.3.3 มีความรู้เรื่องการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างบูรณาการ
คือ การพูดการเขียนและภาษากาย
 - 1.3.4 มีความรู้เรื่องการออกแบบและการวางแผนการจัดการเรียน
การสอนภาษาอังกฤษได้เหมาะสมกับวัยและระดับของผู้เรียน
 - 1.3.5 มีความรู้เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อให้
ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างเหมาะสม
 - 1.3.6 มีความรู้เรื่องการใช้สื่อและแหล่งการเรียนรู้ตลอดจนออกแบบและ
สร้างสื่อภาษาอังกฤษได้
 - 1.3.7 มีความรู้เกี่ยวกับการใช้นวัตกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
 - 1.3.8 ความรู้เกี่ยวกับการจัดทำเครื่องมือวัดและประเมินผลทาง
ภาษาอังกฤษ
 - 1.3.9 มีความรู้ในการวิเคราะห์ปัญหาและพัฒนาความสามารถในการใช้
ภาษาอังกฤษของผู้เรียน

1.3.10 มีความรู้เรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียนและประโยชน์จากผลการวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

1.3.11 มีความรู้เรื่องการบูรณาการรายวิชาอื่นกับภาษาอังกฤษ

2. มาตรฐานด้านทักษะ ประกอบด้วย

2.1 ทักษะทางปัญญา มีดังนี้

2.1.1 มีความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

2.1.2 มีความสามารถในการคิดอย่างมีเหตุผล

2.1.3 มีความสามารถในการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์

2.2 ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ มีดังนี้

2.2.1 มีความรับผิดชอบต่อสังคม

2.2.2 ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

2.2.3 มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่สมบูรณ์

2.2.4 มีความฉลาดทางอารมณ์

2.2.5 มีความสามารถในการบริหารจัดการและภาวะผู้นำ

2.3 ทักษะการคิดวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ มีดังนี้

2.3.1 มีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษและภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

2.3.2 มีทักษะในการใช้เทคโนโลยี

2.3.3 รู้เท่าทันสื่อและข้อมูลข่าวสาร

2.4 ทักษะการจัดการเรียนรู้ มีดังนี้

2.4.1 สามารถนำหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนในระดับปฐมวัย และการศึกษาขั้นพื้นฐานไปใช้ได้อย่างเหมาะสม

2.4.2 มีความสามารถใช้กลวิธีที่เหมาะสมในการสอนภาษาอังกฤษ

2.4.3 มีความรู้เรื่องการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างบูรณาการ

คือ การพูด การเขียนและภาษากาย

2.4.4 สามารถออกแบบและวางแผนการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษได้เหมาะสมกับวัยและระดับของผู้เรียน

2.4.5 สามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนใช้ ภาษาอังกฤษได้อย่างเหมาะสม

2.4.6 สามารถใช้สื่อและแหล่งการเรียนรู้ตลอดจนออกแบบและสร้างสื่อ ภาษาอังกฤษได้

- 2.4.7 สามารถใช้นวัตกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
- 2.4.8 สามารถจัดทำเครื่องมือวัดและประเมินผลทางภาษาอังกฤษ
- 2.4.9 สามารถวิเคราะห์ปัญหาและพัฒนาความสามารถในการใช้

ภาษาอังกฤษของผู้เรียน

2.4.10 สามารถทำวิจัยในชั้นเรียนและใช้ประโยชน์จากผลการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

2.4.11 สามารถบูรณาการรายวิชาอื่นกับภาษาอังกฤษ

3. มาตรฐานด้านคุณลักษณะ

3.1 คุณธรรมจริยธรรม

3.1.1 มีคุณธรรมจริยธรรมที่สอดคล้องกับหลักศาสนาที่ตนยึดถือ

3.1.2 มีคุณธรรมจริยธรรมที่สอดคล้องกับจรรยาบรรณวิชาชีพครู

3.2 ความเป็นผู้นำ

3.2.1 ผู้นำด้านวิชาการ ได้แก่ มีวิสัยทัศน์ในการพัฒนาการศึกษาพัฒนาการเรียนการสอน สามารถนำความรู้ทางวิชาการสู่การปฏิบัติที่เป็นเลิศรวมถึงสนใจสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เป็นปัจจุบันแสวงหาทางเลือกใหม่ที่น่าไปสู่การเปลี่ยนแปลงและพัฒนาเพื่อการเรียนการสอน

3.2.2 ผู้นำด้านสังคม ได้แก่ มีการแต่งกายที่ถูกต้องตามกาลเทศะ วางตัวดี ยิ้มแย้มแจ่มใสและมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

3.2.3 ผู้นำด้านสุขภาพ ได้แก่ การดูแลรักษาสุขภาพของตนให้สมบูรณ์แข็งแรง

3.3 การทำงานเป็นทีม

3.3.1 การสร้างวัฒนธรรมการทำงานเป็นทีมให้เกิดขึ้นในสถานศึกษา ได้แก่ ทำงานร่วมกับผู้อื่น สร้างสัมพันธภาพที่ดีในการทำงานร่วมกับผู้อื่นช่วยเหลือและสนับสนุนเพื่อนร่วมงานเพื่อมุ่งไปสู่เป้าหมายความสำเร็จร่วมกัน

3.3.2 การเสริมแรงให้กำลังใจเพื่อนร่วมงาน ได้แก่ ให้เกียรติยกย่องชมเชยให้กำลังใจแก่เพื่อนร่วมงาน

3.4 การพัฒนาตนเอง

3.4.1 ประเมินตนเองเพื่อวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน ในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง วางแผนการพัฒนาตนเองอย่างเป็นระบบและใช้วิธีการที่หลากหลาย เช่น การศึกษาต่อการอบรม

3.4.2 พัฒนาตนเองโดยการเข้าร่วมประชุมสัมมนาการศึกษาดูงาน การวิจัย และการค้นคว้าด้วยตนเอง

3.5 การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้

3.5.1 ใฝ่รู้ใฝ่เรียนและติดตามความก้าวหน้าในวิชาชีพครูและวิชาที่ตนเองสอน

3.5.2 มุ่งมั่นที่จะเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้และสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้อย่างเหมาะสม

3.6 การมุ่งผลสำเร็จในการปฏิบัติงาน

3.6.1 มีความสามารถในการวางแผนกำหนดเป้าหมายวิเคราะห์และสังเคราะห์ภารกิจงาน

3.6.2 มุ่งมั่นในการปฏิบัติหน้าที่ให้มีคุณภาพ มีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง

3.7 ลักษณะเฉพาะของครูภาษาอังกฤษ

3.7.1 ครูผู้สอนควรมีความสามารถ ความถนัด และมีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษ

3.7.2 มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

สำหรับสมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษที่จะนำมาศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สังเคราะห์จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะของครูทั่วไปในศตวรรษที่ 21 และสมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษ ทั้งในบริบทของต่างประเทศและประเทศไทย (Allen,1980; Bransford, Brown, & Cocking (Eds), 2000; Harmer, 2003; APEC, 2008; BALEAP, 2008; UNESCO, 2009; Penn-Edwards, 2010; Cambridge, 2014; Shin & Crandal, 2014; วัฒนาพร ระวังบุกข์, 2542; ธัญญลักษณ์ เวชกามา, 2562) และสามารถจัดกลุ่มของสมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษ ได้ใหม่เป็น 5 กลุ่ม เพื่อใช้เป็นฐานคิดของการศึกษารอบสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. ความสามารถทางภาษาอังกฤษ ครอบคลุมความสามารถของครูสอนภาษาอังกฤษในเรื่องของ ระบบการสอนภาษาที่ครูต้องสามารถทำการสอนคำศัพท์ ไวยากรณ์ การออกเสียง วาทกรรมได้นอกจากนั้นครูยังต้องมีทักษะการสอนภาษาที่เกี่ยวข้องกับการสอนการฟัง การสอน การพูด การสอน การอ่าน การสอนการเขียนและครูควรมีความสามารถด้านภาษาที่จะสามารถใช้ภาษาในห้องเรียนได้อย่างเหมาะสม มีแบบจำลองภาษา การยกตัวอย่างที่ชัดเจน การสื่อสารกับผู้รู้ท่านอื่นที่เหมาะสม มีความเข้าใจธรรมชาติและองค์ประกอบของภาษาและมีระดับความสามารถด้านภาษาของตนอยู่ในระดับที่เหมาะสมเมื่อใช้เกณฑ์ของ CEFR (Common European Framework of Reference for Languages)

2. ความสามารถในการสื่อสาร ครอบคลุมความสามารถของครูสอนภาษาอังกฤษในเรื่อง การเข้าใจ ตีความ และวิเคราะห์ และแลกเปลี่ยนข้อมูลจากสิ่งที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ

สื่อความหมายในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งในภาษาพูด ภาษาเขียน และภาษาท่าทางและนำเสนอข้อมูลนั้นได้อย่างเหมาะสมกับบุคคลและกาลเทศะ

3. ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ ครอบคลุมความสามารถของครูสอนภาษาอังกฤษที่มุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน การวัดและประเมินผลการศึกษา การบริหารจัดการชั้นเรียน การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การวิจัย ทักษะการสะท้อนกลับและการคิดแบบควบคุม ทักษะการบริหารและการจัดการทั้งตนเองและผู้อื่น มีความรู้เรื่ององค์ประกอบพื้นฐานด้านการศึกษาและนโยบาย การสร้างและพัฒนาหลักสูตร การสอน เนื้อหาวิชา ความรู้เกี่ยวกับนักเรียน ครูต้องมีความเชื่อว่าเด็กทุกคนเรียนรู้ได้ มีความรู้และตระหนักด้านความหลากหลายทางวัฒนธรรมและการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม

4. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับครู ครอบคลุมความสามารถของครูสอนภาษาอังกฤษ ในการเข้าใจสาเหตุและวัตถุประสงค์ของการสร้างสื่อ การวิเคราะห์และสร้างนวัตกรรมสื่อ การเลือกใช้สื่อที่เหมาะสมในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และการเป็นผู้ประกอบการ

5. ความสามารถด้านความเข้าใจตัวเอง ครอบคลุมความสามารถของครูสอนภาษาอังกฤษ ในความเป็นมืออาชีพ การคิดเชิงวิพากษ์ การเข้าใจจุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนาของตนเอง รู้เท่าทันอารมณ์และความรู้สึกของตน จิตวิทยาสำหรับครู มีตั้งมาตรฐานสูง มีแรงจูงใจในการทำงาน และกำหนดเป้าหมายของตนเองได้ ความต้องการการเรียนรู้ การปรับตัวและความยืดหยุ่น และคงไว้ซึ่งจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู

3.3 การสังเคราะห์สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21

การนำเสนอหัวข้อนี้ ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ สังเคราะห์กรอบสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน โดยการเชื่อมโยงองค์ความรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ที่ผู้วิจัยสังเคราะห์ได้จากแนวคิดของ NCREL and the Metiri group (2003), Wagner (2008), Trilling and Fadel (2009), Greenhill (2010), US Department of Education (2010), Saavedra (2012), และวิจารณ์ พานิช (2555) ดังได้กล่าวมาแล้วในหัวข้อ 1.1 และแนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสังเคราะห์ได้จากแนวคิดของ Allen (1980), Bransford, Brown, & Cocking (Eds), (2000), Harmer (2003), APEC (2008), BALEAP (2008), UNESCO (2009), Penn-Edwards (2010), Cambridge (2014), Shin & Crandal (2014), วัฒนาพร ระวังทุกข์ (2542), และธัญญลักษณ์ เวชกามา (2562)

จากการสังเคราะห์เชื่อมโยงแนวคิดคุณลักษณะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 กับแนวคิดสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยพบว่า กรอบสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยเพื่อการ

เรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐานสรุปได้ 5 สมรรถนะ (ดูตารางที่ 2.1 ประกอบ) ดังนี้

สมรรถนะที่ 1 ความสามารถทางภาษาอังกฤษ

สมรรถนะที่ 2 ความสามารถในการสื่อสาร

สมรรถนะที่ 3 ความสามารถในการจัดการเรียนรู้

สมรรถนะที่ 4 ความสามารถพื้นฐานด้านดิจิทัล

สมรรถนะที่ 5 ความสามารถในการคิดเชิงนวัตกรรมและสร้างสรรค์อย่างเป็นระบบ

ตารางที่ 2.1 สมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21

	คุณลักษณะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21				สมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 จากการศึกษาวิเคราะห์ของผู้วิจัย
	1. ด้านการเรียนรู้และการคิด สร้างนวัตกรรมใหม่	2. ด้านข่าวสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ	3. ด้านอาชีพและทักษะชีวิต	4. ด้านการอ่านเขียนและ คิดคำนวณ	
สมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษ	ความต้องการเรียนรู้ ความ อยากรู้อยากเห็น จินตนาการ ความคิดเป็นนวัตกรรมใหม่ การตัดสินใจทักษะการคิดเชิง วิพากษ์ การศึกษาตลอดชีวิต	การจัดการกับข้อมูล สื่อ คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ ดิจิทัลสารสนเทศ	ผู้นำ รับผิดชอบ มีผลิตภาพ น่าเชื่อถือ การสื่อสาร การ ปรับตัว ความยืดหยุ่น ความ มุ่งมั่น มีจุดยืน การ ประสานงาน ทำงานเป็นทีม สังคม ปฏิสัมพันธ์ข้าม วัฒนธรรม จิตสำนึกต่อโลก	การใช้ภาษาและทักษะด้าน คณิตศาสตร์	
1. ความสามารถทางภาษาอังกฤษ คือ ระบบการสอนภาษา ทักษะการ สอนภาษา ความสามารถด้านการใช้ ภาษา	-	-	-	- มีความสามารถด้านการ สอนระบบภาษาอังกฤษ - มีความสามารถด้าน ทักษะการสอน ภาษาอังกฤษทั้งฟัง พูด อ่าน เขียน - มีความสามารถด้านการ ใช้ภาษาอังกฤษใน ห้องเรียน	1. ความสามารถทาง ภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

	คุณลักษณะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21				สรณนะของครูสอน ภาษาอังกฤษเพื่อ การเรียนรู้ของ นักเรียนในศตวรรษ ที่ 21 จากการ สังเคราะห์ของผู้วิจัย
	1. ด้านการเรียนรู้และการ คิดสร้างนวัตกรรมใหม่	2. ด้านข่าวสารและ เทคโนโลยีสารสนเทศ	3. ด้านอาชีพและทักษะ ชีวิต	4. ด้านการอ่านเขียนและ คิดคำนวณ	
สรณนะของครูสอนภาษาอังกฤษ	ความต้องการเรียนรู้ ความ อยากรู้อยากเห็น จินตนาการ ความคิดเป็น นวัตกรรมใหม่ การตัดสินใจ ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ การศึกษาตลอดชีวิต	การจัดการกับข้อมูล สื่อ คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ ดิจิทัลสารสนเทศ	ผู้นำ รับผิดชอบ มีผลิต ภาพ น่าเชื่อถือ การ สื่อสาร การปรับตัว ความ ยืดหยุ่น ความมุ่งมั่น มี จุดยืน การประสานงาน ทำงานเป็นทีม สังคม ปฏิสัมพันธ์ข้ามวัฒนธรรม จิตสำนึกต่อโลก	การใช้ภาษาและทักษะ ด้านคณิตศาสตร์	
2. ความสามารถในการสื่อสาร การ เข้าใจ ตีความ วิเคราะห์ แลกเปลี่ยน ข้อมูล สื่อความหมายในรูปแบบต่าง ๆ นำเสนอข้อมูลนั้นได้อย่าง เหมาะสม	- มีความสามารถด้านความ เข้าใจสาร	- มีความสามารถด้านการ ตีความสาร - มีความสามารถด้านการ วิเคราะห์และแลกเปลี่ยน ข้อมูลจากสิ่งที่ฟังและอ่าน จากสื่อต่าง ๆ	- มีความสามารถด้านการสื่อ ความหมาย	-	2. ความสามารถใน การสื่อสาร

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

	คุณลักษณะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21				สรณะของครูสอน ภาษาอังกฤษเพื่อการ เรียนรู้ของนักเรียนใน ศตวรรษที่ 21 จาก การสังเคราะห์ของ ผู้วิจัย
	1. ด้านการเรียนรู้และการคิด สร้างนวัตกรรมใหม่	2. ด้านข่าวสารและ เทคโนโลยีสารสนเทศ	3. ด้านอาชีพและทักษะชีวิต	4. ด้านการอ่านเขียนและ คิดคำนวณ	
สรณะของครูสอนภาษาอังกฤษ	ความต้องการเรียนรู้ ความ อยากรู้อยากเห็น จินตนาการ ความคิดเป็นนวัตกรรมใหม่ การตัดสินใจทักษะการคิดเชิง วิพากษ์ การศึกษาตลอดชีวิต	การจัดการกับข้อมูล สื่อ คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ ดิจิทัลสารสนเทศ	ผู้นำ รับผิดชอบ มีผลิตภาพ น่าเชื่อถือ การสื่อสาร การ ปรับตัว ความยืดหยุ่น ความ มุ่งมั่น มีจุดยืน การ ประสานงาน ทำงานเป็นทีม สังคม ปฏิสัมพันธ์ข้าม วัฒนธรรม จิตสำนึกต่อโลก	การใช้ภาษาและทักษะด้าน คณิตศาสตร์	
3. ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ การปฏิบัติงาน การวัดและ ประเมินผลการศึกษา การบริหาร จัดการชั้นเรียน การวิจัย การคิดการ บริหารความรู้เรื่องการศึกษาและ นโยบาย ความรู้เกี่ยวกับนักเรียน ความหลากหลายทางวัฒนธรรม สัมพันธชุมชน	- มีความสามารถด้านการวาง แผนการเรียนรู้เพื่อตอบสนอง ความต้องการของผู้เรียน -มีความสามารถด้านการ ประเมินการจัดการเรียนรู้และ พัฒนาการเรียนรู้อของ นักเรียน	-	- มีความสามารถด้าน กระบวนการจัดการเรียนการ สอนได้สอดคล้องกับความ ต้องการของผู้เรียน	-	3. ความสามารถใน การจัดการเรียนรู้

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

	คุณลักษณะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21				สรณะของครูสอน ภาษาอังกฤษเพื่อการ เรียนรู้ของนักเรียนใน ศตวรรษที่ 21 จาก การสังเคราะห์ของ ผู้วิจัย
	1. ด้านการเรียนรู้และการคิด สร้างนวัตกรรมใหม่	2. ด้านข่าวสารและ เทคโนโลยีสารสนเทศ	3. ด้านอาชีพและทักษะชีวิต	4. ด้านการอ่านเขียนและ คิดคำนวณ	
สรณะของครูสอนภาษาอังกฤษ	ความต้องการเรียนรู้ ความ อยากรู้อยากเห็น จินตนาการ ความคิดเป็นนวัตกรรมใหม่ การตัดสินใจทักษะการคิดเชิง วิพากษ์ การศึกษาตลอดชีวิต	การจัดการกับข้อมูล สื่อ คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ ดิจิทัลสารสนเทศ	ผู้นำ รับผิดชอบ มีผลิตภาพ น่าเชื่อถือ การสื่อสาร การ ปรับตัว ความยืดหยุ่น ความ มุ่งมั่น มีจุดยืน การ ประสานงาน ทำงานเป็นทีม สังคม ปฏิสัมพันธ์ข้าม วัฒนธรรม จิตสำนึกต่อโลก	การใช้ภาษาและทักษะด้าน คณิตศาสตร์	
4. ความสามารถในการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับครูการ วิเคราะห์และสร้างนวัตกรรมสื่อ การ เลือกใช้สื่อ การเป็นผู้ประกอบการ	-	- มีความรอบรู้เกี่ยวกับ นวัตกรรมการเรียนรู้ที่เป็น สื่อ ดิจิทัลในการจัดการเรียน การสอน -ตระหนักถึงความสำคัญของ นวัตกรรมการเรียนรู้ที่เป็น สื่อดิจิทัลในการจัดการเรียน การสอน	-	-	4. ความสามารถ พื้นฐานด้านดิจิทัล

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

	คุณลักษณะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21				ภาระงานของครูสอน ภาษาอังกฤษเพื่อการ เรียนรู้ของนักเรียนใน ศตวรรษที่ 21 จาก การสังเคราะห์ของ ผู้วิจัย
	1. ด้านการเรียนรู้และการคิด สร้างนวัตกรรมใหม่	2. ด้านข่าวสารและ เทคโนโลยีสารสนเทศ	3. ด้านอาชีพและทักษะชีวิต	4. ด้านการอ่านเขียนและ คิดคำนวณ	
ภาระงานของครูสอนภาษาอังกฤษ	ความต้องการเรียนรู้ ความ อยากรู้อยากเห็น จินตนาการ ความคิดเป็นนวัตกรรมใหม่ การตัดสินใจทักษะการคิดเชิง วิพากษ์ การศึกษาตลอดชีวิต	การจัดการกับข้อมูล สื่อ คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ ดิจิทัลสารสนเทศ	ผู้นำ รับผิดชอบ มีผลิตภาพ นำเชื่อถือ การสื่อสาร การ ปรับตัว ความยืดหยุ่น ความ มุ่งมั่น มีจุดยืน การ ประสานงาน ทำงานเป็นทีม สังคม ปฏิสัมพันธ์ข้าม วัฒนธรรม จิตสำนึกต่อโลก	การใช้ภาษาและทักษะด้าน คณิตศาสตร์	
	-มีความสามารถในการ พัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ ที่เป็นสื่อดิจิทัล -มีความสามารถในการใช้ นวัตกรรมการเรียนรู้ที่เป็น สื่อดิจิทัล				

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

	คุณลักษณะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21				สรณะของครูสอน ภาษาอังกฤษเพื่อการ เรียนรู้ของนักเรียนใน ศตวรรษที่ 21 จาก การสังเคราะห์ของ ผู้วิจัย
	1. ด้านการเรียนรู้และการคิด สร้างนวัตกรรมใหม่	2. ด้านข่าวสารและ เทคโนโลยีสารสนเทศ	3. ด้านอาชีพและทักษะชีวิต	4. ด้านการอ่านเขียนและ คิดคำนวณ	
สรณะของครูสอนภาษาอังกฤษ	ความต้องการเรียนรู้ ความ อยากรู้อยากเห็น จินตนาการ ความคิดเป็นนวัตกรรมใหม่ การตัดสินใจทักษะการคิดเชิง วิพากษ์ การศึกษาตลอดชีวิต	การจัดการกับข้อมูล สื่อ คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ ดิจิทัลสารสนเทศ	ผู้นำ รับผิดชอบ มีผลิตภาพ น่าเชื่อถือ การสื่อสาร การ ปรับตัว ความยืดหยุ่น ความ มุ่งมั่น มีจุดยืน การ ประสานงาน ทำงานเป็นทีม สังคม ปฏิสัมพันธ์ข้าม วัฒนธรรม จิตสำนึกต่อโลก	การใช้ภาษาและทักษะด้าน คณิตศาสตร์	
5. ความสามารถด้านความเข้าใจ ตัวเอง ความเป็นมืออาชีพ การคิด เชิงวิพากษ์ จิตวิทยาสำหรับครู การ ตั้งมาตรฐาน แรงจูงใจ กำหนด เป้าหมาย ความต้องการการเรียนรู้ การปรับตัว จริยธรรมและ จรรยาบรรณวิชาชีพครู	- มีความสามารถด้านการคิด เชิงนวัตกรรมเพื่อกระตุ้นการ เรียนรู้ของผู้เรียน		- มีความสามารถด้านการ ปรับตัวเพื่อสนองต่อความ ต้องการของผู้เรียนและ สังคมที่เปลี่ยนแปลง		5. ความสามารถใน การคิดเชิงนวัตกรรม และสร้างสรรค์อย่าง เป็นระบบ

จากตารางข้างต้น สามารถสรุปสมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน ได้ดังนี้

สมรรถนะที่ 1 ความสามารถทางภาษาอังกฤษ หมายถึง พฤติกรรมของครูสอนภาษาอังกฤษสำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐานที่แสดงออกถึงความสามารถของครูโดยวัดได้จาก 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ความสามารถด้านการสอนระบบภาษาอังกฤษ 2) ความสามารถด้านทักษะการสอนภาษาอังกฤษ และ 3) ความสามารถด้านการใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนซึ่งแต่ละองค์ประกอบมีความหมายดังนี้

1) ความสามารถด้านการสอนระบบภาษาอังกฤษ หมายถึง พฤติกรรมของครูสอนภาษาอังกฤษสำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐานที่แสดงถึงความสามารถใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการสอนคำศัพท์ ด้านการสอนไวยากรณ์ ด้านการสอนการออกเสียง และด้านการสอนวาทกรรม ซึ่งแต่ละองค์ประกอบย่อย อธิบายได้ดังนี้

(1) การสอนคำศัพท์ หมายถึง พฤติกรรมของครูสอนภาษาอังกฤษสำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐานที่สังเกตได้จากตัวบ่งชี้ ดังนี้ (1.1) มีความรู้และความเข้าใจในหลักการและเทคนิคการสอนคำศัพท์และการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียน และมีการเตรียมการสอน และ (1.2) ใช้เทคนิคและกิจกรรมในการอธิบายคำศัพท์ เลือกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับบทเรียน รวมทั้งยกตัวอย่างเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิด การเรียนรู้คำศัพท์

(2) การสอนไวยากรณ์ หมายถึง พฤติกรรมของครูสอนภาษาอังกฤษสำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐานที่สังเกตได้จากตัวบ่งชี้ ดังนี้ (2.1) มีความรู้และความเข้าใจในหลักการและเทคนิคการสอนไวยากรณ์ และมีการเตรียมการสอนอย่างเหมาะสม และ (2.2) ใช้เทคนิคและกิจกรรมในการอธิบายไวยากรณ์และเลือกใช้บทเรียนที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ของนักเรียน

(3) การสอนการออกเสียง หมายถึง พฤติกรรมของครูสอนภาษาอังกฤษสำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐานที่สังเกตได้จากตัวบ่งชี้ ดังนี้ (3.1) มีความรู้และความเข้าใจในหลักการและเทคนิคการสอนการออกเสียง การเน้นเสียงคำและประโยค การออกเสียงในการเชื่อมคำและประโยคและการออกเสียงสูงต่ำ และ (3.2) ใช้เทคนิคและกิจกรรมในการอธิบายการออกเสียง การเน้นเสียงคำและประโยค การเชื่อมคำและประโยค และการออกเสียงสูงต่ำที่ถูกต้อง

(4) การสอนวาทกรรม หมายถึง พฤติกรรมของครูสอนภาษาอังกฤษสำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐานที่สังเกตได้จากตัวบ่งชี้ ดังนี้ (4.1) มีความรู้และความเข้าใจในหลักการและเทคนิคการสอนการสร้างความหมายและสัญลักษณ์ของภาษา (วาทกรรม discourse) และ (4.2) ใช้เทคนิคและกิจกรรมในการการสร้างความหมายและสัญลักษณ์ของภาษา

2) ความสามารถด้านทักษะการสอนภาษาอังกฤษ หมายถึง พฤติกรรมของครูสอนภาษาอังกฤษสำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐานที่แสดงถึงความสามารถใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้าน

การสอนการฟัง ด้านการสอนการพูด ด้านการสอนการอ่าน และด้านการสอนการเขียน ซึ่งแต่ละองค์ประกอบย่อยมีความหมายดังนี้

(1) การสอนการฟัง หมายถึง พฤติกรรมของครูสอนภาษาอังกฤษ สำหรับสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐานที่สังเกตได้จากตัวบ่งชี้ ดังนี้ (1.1) มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและเทคนิคการสอนการฟังและมีการวางแผนการสอน (1.2) ใช้เทคนิคการสอนการฟังไปฝึกปฏิบัติในห้องเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการฟังของนักเรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนเป็นรายบุคคล และ (1.3) บูรณาการทักษะการฟังกับทักษะอื่นๆ ได้

(2) การสอนการพูด หมายถึง พฤติกรรมของครูสอนภาษาอังกฤษ สำหรับสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐานที่สังเกตได้จากตัวบ่งชี้ ดังนี้ (2.1) มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและเทคนิคการสอนการพูดและมีการวางแผนการสอน (2.2) ใช้เทคนิคการสอนการพูดไปฝึกปฏิบัติในห้องเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนเป็นรายบุคคล และ (1.3) บูรณาการทักษะการพูดกับทักษะอื่นๆ ได้

(3) การสอนการอ่าน หมายถึง พฤติกรรมของครูสอนภาษาอังกฤษ สำหรับสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐานที่สังเกตได้จากตัวบ่งชี้ ดังนี้ (3.1) มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและเทคนิคการสอนการอ่านและมีการวางแผนการสอน (3.2) ใช้เทคนิคการสอนการอ่านไปฝึกปฏิบัติในห้องเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนเป็นรายบุคคล และ (1.3) บูรณาการทักษะการอ่านกับทักษะอื่นๆ ได้

(4) การสอนการเขียน หมายถึง พฤติกรรมของครูสอนภาษาอังกฤษ สำหรับสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐานที่สังเกตได้จากตัวบ่งชี้ ดังนี้ (4.1) มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและเทคนิคการสอนการเขียนและมีการวางแผนการสอน (4.2) ใช้เทคนิคการสอนการเขียนไปฝึกปฏิบัติในห้องเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนเป็นรายบุคคล และ (4.3) บูรณาการทักษะการเขียนกับทักษะอื่นๆ ได้

3) ความสามารถด้านการใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียน หมายถึง พฤติกรรมของครูสอนภาษาอังกฤษสำหรับสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐานที่แสดงถึงความสามารถใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการใช้ภาษาในห้องเรียน ด้านการยกตัวอย่าง และระดับความรู้ของครูเมื่อเทียบกับเกณฑ์ CEFR ซึ่งแต่ละองค์ประกอบย่อยมีความหมายดังนี้

(1) การใช้ภาษาในห้องเรียน หมายถึง พฤติกรรมของครูสอนภาษาอังกฤษสำหรับสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐานที่สังเกตได้จากตัวบ่งชี้ ดังนี้ (1.1) ใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับบทเรียน (1.2) ยกตัวอย่างได้ถูกต้องและเหมาะสมกับนักเรียนตั้งแต่ ระดับ A1-C2 ตามกรอบมาตรฐานการประเมินความสามารถทางภาษาจากประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรป หรือ CEFR และ (1.3) มีระดับความรู้อย่างน้อย C1 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ CEFR

(2) การยกตัวอย่าง หมายถึง พฤติกรรมของครูสอนภาษาอังกฤษสำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐานที่สังเกตได้จากตัวบ่งชี้ คือ สามารถยกตัวอย่างได้ถูกต้องและเหมาะสมกับนักเรียนตั้งแต่ ระดับ A1-C2 ตามกรอบมาตรฐานการประเมินความสามารถทางภาษาจากประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรป หรือ CEFR

(3) ระดับความรู้ของครูเมื่อเทียบกับเกณฑ์ CEFR หมายถึง พฤติกรรมของครูสอนภาษาอังกฤษสำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐานที่สังเกตได้จากตัวบ่งชี้ คือ มีระดับความรู้อย่างน้อย C1 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ CEFR

สมรรถนะที่ 2 ความสามารถในการสื่อสาร หมายถึง พฤติกรรมของครูสอนภาษาอังกฤษสำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐานที่แสดงออกถึงความสามารถของครูโดยวัดได้จาก 4 องค์ประกอบ ได้แก่ ความสามารถด้านความเข้าใจสาร ความสามารถด้านการตีความสาร ความสามารถด้านการวิเคราะห์ และแลกเปลี่ยนข้อมูลจากสิ่งที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และความสามารถด้านการสื่อความหมาย ซึ่งแต่ละองค์ประกอบมีความหมายดังนี้

1) ความสามารถด้านความเข้าใจสาร หมายถึง พฤติกรรมของครูสอนภาษาอังกฤษสำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐานที่สังเกตได้จากตัวบ่งชี้ คือ บอกความแตกต่าง ความคล้ายคลึง ขยายความ ยกตัวอย่าง อธิบายความหมาย สรุป เรียบเรียง ให้เหตุผล อธิบาย และอภิปรายความหมายของเนื้อหาสาระนั้นได้

2) ความสามารถด้านการตีความสาร หมายถึง พฤติกรรมของครูสอนภาษาอังกฤษสำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐานที่สังเกตได้จากตัวบ่งชี้ คือ ถอดความเนื้อหาสาระให้มีความถูกต้องและเหมาะสมตามเจตนารมณ์ของเนื้อหาสาระนั้น

3) ความสามารถด้านการวิเคราะห์และแลกเปลี่ยนข้อมูลจากสิ่งที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ หมายถึง พฤติกรรมของครูสอนภาษาอังกฤษสำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐานที่สังเกตได้จากตัวบ่งชี้ คือ แยกแยะเนื้อหาสาระออกเป็นส่วนย่อยที่มีความสัมพันธ์ และสอดคล้องกันได้

4) ความสามารถด้านการสื่อความหมาย หมายถึง พฤติกรรมของครูสอนภาษาอังกฤษสำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐานที่สังเกตได้จากตัวบ่งชี้ คือ เชื่อมโยงเนื้อหาสาระได้อย่างมีความหมายและสามารถ อธิบายความหมายการใช้ภาษาพูด เขียน หรือภาษาท่าทางได้อย่างเหมาะสม

สมรรถนะที่ 3 ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ หมายถึง พฤติกรรมของครูสอนภาษาอังกฤษสำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐานที่แสดงออกถึงความสามารถของครูโดยวัดได้จาก 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ความสามารถด้านการวางแผนการเรียนรู้ที่มีระบบและลำดับขั้น ความสามารถด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน และความสามารถด้านการประเมินการจัดการเรียนรู้และพัฒนาการเรียนรู้นักเรียน ซึ่งแต่ละองค์ประกอบมีความหมายดังนี้

1) ความสามารถด้านการวางแผนการเรียนรู้ที่มีระบบและลำดับชั้น หมายถึง พฤติกรรมของครูสอนภาษาอังกฤษสำหรับสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐานที่สังเกตได้จากตัวบ่งชี้ ดังนี้ (1) มีความรู้ความเข้าใจศาสตร์การสอนและนโยบายด้านหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอน ภาษาต่างประเทศ (2) วิเคราะห์หลักสูตรในกลุ่มสาระวิชาภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 และ (3) เขียนแผนการจัดการเรียนรู้และสามารถจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21

2) ความสามารถด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน หมายถึง พฤติกรรมของครูสอนภาษาอังกฤษสำหรับสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐานที่สังเกตได้จากตัวบ่งชี้ ดังนี้ (1) วิเคราะห์นักเรียนเป็นรายบุคคล (2) ใช้เทคนิคการสอนอย่างหลากหลายเพื่อให้นักเรียนสามารถแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง (3) ทำการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและ คุณลักษณะของนักเรียน และนำผลการวิจัยในชั้นเรียนมาใช้เพื่อ ปรับปรุงการเรียนการสอนได้ (4) บริหารจัดการชั้นเรียน ได้อย่างมีประสิทธิภาพและสร้างแรงจูงใจ ให้นักเรียนได้เรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ได้อย่างครบถ้วน และ (5) สร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับผู้ปกครองและชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม

3) ความสามารถด้านการประเมินการจัดการเรียนรู้และพัฒนาการเรียนรู้นักเรียน หมายถึง พฤติกรรมของครูสอนภาษาอังกฤษสำหรับสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐานที่สังเกตได้จากตัวบ่งชี้ คือ ประเมินการจัดการเรียนรู้และวัดพัฒนาการของนักเรียน ได้ อย่างเป็นระบบ

สมรรถนะที่ 4 ความสามารถพื้นฐานด้านดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของครูสอนภาษาอังกฤษสำหรับสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐานที่แสดงออกถึงความสามารถของครูโดยวัดได้จาก องค์ประกอบ คือ ความสามารถใช้นวัตกรรมการเรียนรู้/สื่อดิจิทัลที่เหมาะสมในการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 มี 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) มีความรอบรู้และตระหนัก เกี่ยวกับนวัตกรรมการเรียนรู้ที่เป็นสื่อ ดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอน 2) มีความสามารถในการพัฒนา นวัตกรรมการเรียนรู้ที่เป็นสื่อดิจิทัลได้เหมาะสมกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนใน ศตวรรษที่ 21 และ 3) มีความสามารถในการใช้นวัตกรรมการเรียนรู้ที่เป็นสื่อดิจิทัลได้เหมาะสมกับการสอน ภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21

สมรรถนะที่ 5 ความสามารถในการคิดเชิงนวัตกรรมและสร้างสรรค์อย่างเป็นระบบ หมายถึง พฤติกรรมของครูสอนภาษาอังกฤษสำหรับสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐานที่แสดงออกถึง ความสามารถของครูโดยวัดได้จาก 2 องค์ประกอบ ได้แก่ ความสามารถด้านการปรับตัว และความสามารถ ด้านการคิดเชิงนวัตกรรม ซึ่งแต่ละองค์ประกอบมีความหมายดังนี้

1) ความสามารถด้านการปรับตัว หมายถึง พฤติกรรมของครูสอน ภาษาอังกฤษสำหรับสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐานที่สังเกตได้จากตัวบ่งชี้ ดังนี้ (1) เข้าใจจุดเด่นและจุดที่ ควรพัฒนาของตนเอง (2) ปรับตัวและนำตนเอง ให้เข้ากับสถานการณ์ ความเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21

(3) กล้าตัดสินใจในการจัดการเรียนการสอนที่จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 และ (4) แสวงหาโอกาสและใช้โอกาสนั้นเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษสูงสุดและทันสมัย

2) ความสามารถด้านการคิดเชิงนวัตกรรม หมายถึง พฤติกรรมของครูสอนภาษาอังกฤษสำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐานที่สังเกตได้จากตัวบ่งชี้ ดังนี้ (1) มีกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบและสร้างสรรค์ (2) ความสนใจใฝ่รู้อยู่ตลอดเวลา (3) มีความรู้อย่างลึกซึ้งในกระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 และ (4) บูรณาการเนื้อหาสาระเพื่อสร้างนวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอนเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21

3.4 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

นักการศึกษาจำนวนมากได้ชี้ให้เห็นว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษจะมีประสิทธิภาพมากหรือน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย ดังเช่น

Jakobovits (1971, pp. 103-115) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สองและสรุปได้ว่าปัจจัยที่ทำให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพนั้นมี 3 ประการ ดังนี้

1. ปัจจัยด้านการสอน ประกอบด้วยคุณภาพการสอนของครูซึ่งขึ้นอยู่กับความรู้ความสามารถทางภาษาและการสอนของครู โอกาสทางการเรียนรู้ของผู้เรียนซึ่งรวมทั้งเวลาที่ใช้เรียนทั้งในและนอกห้องเรียน เกณฑ์การประเมินผลซึ่งอาจประเมินได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2. ปัจจัยด้านตัวผู้เรียน ประกอบด้วยความสามารถที่จะเข้าใจการสอนขึ้นอยู่กับสติปัญญา ความสามารถทางภาษา ความถนัด ได้แก่ องค์ประกอบความถนัดทางการเรียนทางภาษา ความมานะบากบั่น เกิดจากแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติที่มีต่อครูผู้สอน ความสนใจในภาษาที่เรียนและเจตคติต่อวัฒนธรรมต่างประเทศ ส่วนกลยุทธ์และวิธีการเรียนประกอบด้วยสมรรถภาพในการรับความรู้ใหม่ สมรรถภาพในการถ่ายโอนสิ่งที่เรียนรู้ไปสู่ความรู้ใหม่ นิสัยทางการเรียนและการประเมินผลความสามารถของตนเอง

3. ปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรมที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนภาษาต่างประเทศ ได้แก่ ความยึดมั่นต่อภาษาของตนเอง องค์ประกอบทางภาษาศาสตร์ทางภาษาของตนเอง และภาวะของวัฒนธรรมที่ปรากฏในสังคม

Gardner (1973) ได้แบ่งปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ดังนี้

1. เจตคติ (Attitude) ของผู้เรียน เช่น เจตคติต่อเนื้อหาวิชาที่เรียน ซึ่งเจตคติเหล่านี้ได้รับจากการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางบ้าน (home environment) ได้แก่ การได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนภายในครอบครัว การได้เปรียบด้านฐานะทางเศรษฐกิจ (economic advantage) การสนับสนุนทางด้านบรรยากาศภายในครอบครัว การได้รับการส่งเสริมจากกลุ่มเพื่อน ตัวครูและวิธีการสอนของครูจะมี

บทบาทสำคัญในการก่อให้เกิดเจตคติต่างๆในตัวนักเรียน ถ้าครูมีทักษะการสอนภาษาที่เก่งและสามารถกระตุ้นเด็กให้เกิดอารมณ์ความรู้สึกอยากเรียนตลอดจนมีวิธีการสอนที่น่าสนใจจะช่วยให้เด็กมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาได้ (positive attitude)

2. ความถนัดทางภาษา (Language aptitude) ความถนัดทางภาษาเป็นสิ่งที่มีความแต่กำเนิดการฝึกฝนทางภาษา (Language training) นั้นไม่มีอิทธิพลต่อความถนัดทางภาษา

3. การได้รับการส่งเสริมจากบิดามารดา (Parents' support) การส่งเสริมของบิดามารดาจะก่อให้เกิดความชื่นชอบของบุตรหลาน ถึงแม้ว่าการส่งเสริมของบิดามารดาของผู้เรียนไม่ได้ส่งผลโดยตรงต่อการเรียนรู้ในชั้นเรียนแต่ถือว่ามีความสำคัญในฐานะเป็นเครื่องมือทางสังคมตัวหนึ่งที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

4. ฐานะทางเศรษฐกิจ (Economic level) คนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมสูงจะมีเจตคติทางบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (Gardner 1973: 52) เด็กที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำมักเป็นเด็กที่มีผลการเรียนต่ำ รวมถึงการมีผลการเรียนภาษาต่างประเทศต่ำด้วย

5. ระดับสติปัญญา (Intellectual level) โดยทั่วไปสติปัญญาจะมีผลในการเรียนภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สองที่เน้นการฟังและการสื่อสาร

6. นิสัยการเรียน (Habit of studying) นิสัยในการเรียนดีเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ทำางร่วมกับแรงจูงใจเชิงบูรณาการในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศ

7. เพศ (Sex) การทำวิจัยกับนักเรียนในรัฐหลุยส์เซียนาและรัฐคอนเนคติกัตในประเทศสหรัฐอเมริกาที่เรียนภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาที่สอง พบว่าเด็กผู้หญิงมีความแตกต่างจากเด็กผู้ชายในเรื่องเจตคติและพัฒนาการของทักษะการเรียนรู้ภาษาที่สอง โดยเด็กผู้หญิงจะมีพัฒนาการในเรื่องดังกล่าวดีกว่าเด็กผู้ชาย

8. ความรู้เดิม (Knowledge background) เป็นตัวแปรตัวหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในปัจจุบัน เห็นได้จากผลการวิจัยถึงผลความรู้เดิมของนักเรียนเมืองมิลาประเทศฟิลิปปินส์ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง พบว่า ระดับผลการเรียนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษในระยะเวลา 3 ปีที่ผ่านมาเข้าไปอยู่ในปัจจัยตัวที่ 1 (factor 1) เช่นเดียวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในปัจจุบัน

9. คุณภาพการสอน (Quality of teaching) การสอนที่ดีจะก่อให้เกิดเจตคติที่ดีตลอดจนช่วยสร้างแรงจูงใจในการเรียนให้กับผู้เรียนอีกด้วย

10. โอกาสในการเรียนรู้ (Opportunity of learning) โอกาสในการเรียนรู้เป็นสิ่งจำเป็นในการเรียนภาษาต่างประเทศ โอกาสดังกล่าวคือการได้ใช้ภาษาในสถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลอง เช่น การเดินทางไปต่างประเทศซึ่งต้องใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร การได้พูดคุยสนทนากับชาวต่างชาติเป็นภาษาอังกฤษ การได้มีโอกาสในการเรียนภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน เช่น การได้ดูรายการโทรทัศน์ภาคภาษาอังกฤษตลอดจนการเข้าร่วมในกิจกรรมทางภาษาหรือการเข้าค่ายอบรมภาษาอังกฤษ เป็นต้น โอกาส

เหล่านี้จะช่วยให้ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สองประสบความสำเร็จในการเรียนมากขึ้น

ในทำนองเดียวกัน Bloom (1976, pp. 167-176) ได้ทำการวิจัยและเสนอทฤษฎีเกี่ยวกับระบบการเรียนการสอนในโรงเรียน โดยกล่าวถึงปัจจัยหรือองค์ประกอบที่มีผลกระทบต่อการเรียนรู้ 3 องค์ประกอบ ดังนี้

1. พฤติกรรมด้านความรู้ความคิด (Cognitive entry behaviors) หมายถึง ความสามารถทั้งหมดของผู้เรียน ประกอบด้วยความถนัดและพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน

2. คุณลักษณะทางด้านจิตพิสัย (Affective entry characteristics) หมายถึง สภาพการณ์หรือแรงจูงใจที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ใหม่ ซึ่งได้แก่ ความสนใจและเจตคติที่มีต่อเนื้อหาวิชา โรงเรียน ระบบการเรียน ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและลักษณะซึ่งเป็นคุณลักษณะต่าง ๆ ทางด้านจิตพิสัยซึ่งบางอย่างอาจเปลี่ยนแปลงได้แต่บางอย่างยังคงอยู่

3. คุณภาพการสอน (Quality of instruction) ได้แก่ การได้รับคำแนะนำ การมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน การเสริมสร้างของครู การแก้ไขข้อผิดพลาดและรู้ผลว่าตนเองกระทำถูกต้องหรือไม่

นอกจากนี้ บทความเรื่อง พ.ศ. 2555 ปีแห่งการพูดภาษาอังกฤษ ทุกวันจันทร์ ครู+เด็กไทยพร้อมเพรียง 'สปีค อิงลิช' (MGR Online, 2555, 8 มกราคม) ได้ชี้ให้เห็นว่า ในโลกยุค Social Media ภาษาอังกฤษมีบทบาทมากยิ่งขึ้น แต่สำหรับประเทศไทยความสามารถด้านภาษาอังกฤษของคนไทยยังไม่เป็นที่น่าพอใจ ทั้งนี้เป็นเพราะหลายสาเหตุสรุปได้ดังนี้

1. คนไทยไม่ค่อยได้มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน
2. ทักษะของคนไทยที่มีต่อภาษาอังกฤษ
3. หลักสูตรและการเรียนการสอนด้านภาษาอังกฤษไม่ได้ช่วยให้การสอนทักษะฟัง พูด อ่าน เขียนของครูเป็นแบบบูรณาการ จึงทำให้ผู้เรียนไม่สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้ จากบทความนี้ ศ.ดร.ศิริชัย กาญจนวาสี อดีตคณบดีคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้ว่า

หลักสูตร...ที่จริงก็พยายามแก้ไขมานานแล้วว่า ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ต้องใช้ในการสื่อสาร พูด ฟัง อ่าน เขียน มันต้องไปด้วยกัน เพราะฉะนั้นเราต้องเน้นในการพูดให้มากขึ้น ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนเขามีความกล้า ผู้สอนต้องมีจิตวิทยาให้ได้กล้าพูด กล้าที่จะแสดงออก เรียนภาษาเป็นเรื่องที่เรียนรู้อันสองวันไม่ได้...มันต้องสะสม ต้องกล้าพูดกล้าแสดงออก ถูกผิดก็แก้ไขพัฒนากันไป เรื่องภาษาไม่มีใครเพอร์เฟกต์หรอก ต้องพยายามแสดงออกและช่วยกันปรับปรุงพัฒนา

นอกจากนี้ ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนภาษา ท่านหนึ่งกล่าวว่า หลักสูตรของไทยยังเป็นปัญหาและการพัฒนาครูให้มีความสามารถทางภาษาก็มุ่งเน้นที่การอบรมในเรื่องเทคนิคการสอน ไม่ใช่

การพัฒนาให้ครูสอนภาษาอังกฤษสามารถในการสื่อสารได้ ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงงบประมาณ อีกทั้งต้องปรับเปลี่ยนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่ต้องอาศัยผู้ที่มีความเชี่ยวชาญทางภาษาซึ่งจะสะท้อนความสามารถทางภาษาที่แท้จริงของผู้เรียน

หลักสูตรที่กว้างมาก และก็จับต้องไม่ได้ เพราะฉะนั้นครูผู้สอนก็จะยากลำบากหน่อย เพราะไม่รู้ว่าจะสอนทางใด หรือจะเริ่มสอนอะไรก่อน....

เมื่อครูพูดได้ ดิฉันเชื่อว่าคนเราเป็นครูมันมีจิตวิญญาณอยู่แล้วละ เขาก็จะมีเทคนิคต่างๆ แล้วก็สอนได้เอง แต่เท่าที่ผ่านมาก็ยังไม่เห็นมีรัฐบาลไหนที่ตีโจทย์ตรงนี้แตก มีแต่เอางบประมาณไปให้ครูอังกฤษเรียนเทคนิคการสอน ซึ่งถือเป็นการใช้งบที่ผิดไปหน่อย.....ทุกวันนี้บุคลากรในโรงเรียนที่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้คล่องก็แทบจะไม่มี และมีจำนวนไม่น้อยที่เก่งในเรื่องของไวยากรณ์ แต่ทักษะการพูดค่อนข้างต่ำ

ที่สำคัญก็ต้องเปลี่ยนวิธีวัดผล เพราะการวัดผลแบบ GAT/PAT ที่ออกมานั้นใช้สำหรับคนที่ฟังพูดอ่านเขียนอังกฤษได้แล้ว จึงจะทำข้อสอบได้ แต่โลกของความเป็นจริงมีนักเรียนไทยที่พูดอังกฤษได้น้อยมากๆ แล้ววิธีการตั้งข้อสอบก็ต้องปรับมาตรฐานการให้เป็นสากล ไม่ใช่ให้ครูไทยคิดเองเออเอง แต่งประโยคเองโดยที่เจ้าของภาษาเขาไม่ใช้แบบนั้นกัน ซึ่งเวลาไปลี้กับฝรั่ง เขาก็ไม่เข้าใจ

4. นโยบายการสอนภาษายังไม่ชัดเจนและไม่มีการส่งเสริมอย่างเป็นทางการ ดังเช่น ศ.ดร.ศิริชัย กาญจนวาสี ได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้ว่า

เราไม่ประสบความสำเร็จมานานแล้วในเรื่องสอนภาษาอังกฤษ ไล่ไปจนถึงระดับมหาวิทยาลัย เนื่องจากนโยบายการสอนภาษาที่สองหรือภาษาที่สามของเราไม่ได้ชัดเจน และไม่มีการส่งเสริมอย่างเป็นทางการ และไม่มีแนวทางสนับสนุนถึงมาตรฐานการเรียนการสอนที่ชัดเจน

5. รัฐต้องมีการส่งเสริมสนับสนุนโรงเรียนในเรื่อง อุปกรณ์ เครื่องมือการสื่อสาร เทป วีดีทัศน์รายการสอนภาษาอังกฤษที่ดี และมีแนวทางของการจัดกิจกรรม

6. รัฐควรจะนำงบประมาณบางส่วนไปฝึกครูภาษาอังกฤษให้พูดภาษาอังกฤษได้ก่อน จากบทความนี้สรุปได้ว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษจะมีประสิทธิภาพมากหรือน้อย ขึ้นกับหลายปัจจัย อาทิ สภาพแวดล้อม ทัศนคติที่มีต่อภาษาอังกฤษ หลักสูตร การเรียนการสอน และการวัดประเมินผล และการส่งเสริมและสนับสนุนจากรัฐ

นอกจากนี้ ชัชชัย บุนนาค (2561) ได้ประมวลความรู้เกี่ยวกับปัญหาต่างๆ ของครูสอนภาษาอังกฤษ พบว่า ประสิทธิภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายด้าน อาทิ การเรียน

การสอน ครูผู้สอน สภาพแวดล้อมในการเรียนภาษาอังกฤษ เหนือในการประเมินทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ และหลักสูตร โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ด้านการเรียนการสอน พบว่า

1.1 การเรียนการสอนภาษาอังกฤษยังไม่บูรณาการทั้ง 4 ทักษะ การฝึกปฏิบัติยังไม่เพียงพอ ส่วนใหญ่เน้นการสอนไวยากรณ์และท่องศัพท์ ส่งผลให้ผู้เรียนไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษแบบการสื่อสารได้ ถึงแม้จะมีความพยายามในการจ้างครูต่างชาติ (ทั้งที่เป็นเจ้าของภาษาและไม่ใช่อเจ้าของภาษา) มาเป็นครูผู้สอนในโรงเรียน

1.2 วิธีจัดการเรียนการสอนยังไม่หลากหลายและไม่สอดคล้องกับพื้นฐานของนักเรียน

1.3 จำนวนนักเรียนในชั้นเรียนมากเกินไป ทำให้ไม่สามารถดูแลหรือจัดให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติได้อย่างทั่วถึง

2. ด้านครูผู้สอน (คนไทย) พบว่า

2.1 ครูสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษากว่าร้อยละ 80 ไม่ได้จบวิชาเอกภาษาอังกฤษ และมีภาระงานต้องสอนหลายกลุ่มสาระ รวมทั้งมีภาระงานอื่นที่นอกเหนือจากการสอนมาก

2.2 ครูส่วนใหญ่ยังต้องทั้งทักษะภาษา โดยเฉพาะการสื่อสาร ทักษะการสอน และขาดเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

2.3 ผลการประเมินความสามารถตนเองของครูสอนภาษาอังกฤษของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่าครูร้อยละ 51.91 มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในระดับที่ต้องปรับปรุง ดังนั้น ความคาดหวังที่จะให้ครูพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา จัดทำแผนการสอน ผลิตสื่อ และจัดการเรียนการสอนตามที่กำหนดจึงไม่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง

2.4 ครูสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่จัดการเรียนการสอนโดยยึดแบบเรียนเป็นหลักและเลือกเฉพาะบางกิจกรรมที่สามารถสอนได้

2.5 ครูขาดการสนับสนุนให้ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเป็นระบบ

3. ด้านสภาพแวดล้อม พบว่า

3.1 ประเทศไทยใช้ภาษาไทยเป็นหลัก การเรียนภาษาต่างประเทศเฉพาะที่สถานศึกษาเพียงอย่างเดียว จึงไม่เพียงพอต่อการฝึกทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ เพราะทักษะการใช้ภาษาเกิดจากการใช้พูดและเขียนต้องถูกพัฒนามาจากการฟังและอ่านอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งสภาพแวดล้อมในประเทศไทยมิใช่อ่างในประเทศไทยฟิลิปปินส์หรืออินเดีย หรือมาเลเซีย ที่ประชากรต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลาง ควบคู่กับการใช้ภาษา

4. ด้าน Key Performance Indicator หรือเกณฑ์ในการประเมินทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ

พบว่า

4.1 นักเรียน นักศึกษาทั่วไปถูกวัดผลด้วยข้อสอบที่มักจะเน้นเรื่องของไวยากรณ์ ภาษาอังกฤษโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย ผลคือ เด็กไทยให้ความสำคัญกับทักษะการพูดให้คล่อง เขียนเรื่องหรือเรียงความให้ถูกต้องในระดับที่ต่ำ ผู้ปกครองยังให้ความสำคัญกับคะแนนสอบของโรงเรียน หลากๆ ครอบครัวยกเลิกให้ลูกเรียนพิเศษ เพิ่มคะแนน เพิ่มเกรดในสถานศึกษา มากกว่าการส่งเสริมให้เด็กฟังภาษาอังกฤษเข้าใจ พูดสื่อสารได้ อ่านออก และสามารถเขียนประโยคที่ถูกต้อง เรียงร้อยใจความออกมาเป็นสื่อประเภทต่างๆ ได้ ไม่ว่าจะ เป็นจดหมาย เรียงความ นิทาน เรื่องเล่า เป็นต้น

5. ด้านหลักสูตร พบว่า

5.1 สถานศึกษาหลายๆ แห่ง เน้นที่ความรู้ความสามารถของครูต่างชาติ ขาดการวาง โครงร่างหลักสูตรที่ชัดเจนและเหมาะสมกับวัยผู้เรียน

จากแนวคิดข้างต้นผู้วิจัยเห็นว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเรียนการสอนภาษาให้เกิด ประสิทธิภาพนั้นมีหลายปัจจัย อาทิ ปัจจัยด้านหลักสูตร และการสอน ปัจจัยด้านตัวผู้เรียน ทักษะคิดที่มีต่อ ภาษาอังกฤษ และปัจจัยด้านสังคม วัฒนธรรม รวมทั้งปัจจัยบริบทของศตวรรษที่ 21 จะเป็นองค์ประกอบที่ สำคัญต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในยุคปัจจุบันนี้ได้

3.5 แนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ

ครูผู้สอนภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะภาษาอังกฤษที่เป็นภาษาสากลนั้นเป็นทรัพยากร บุคคลที่มีบทบาทสำคัญในการเตรียมพร้อมให้กับผู้เรียนในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน และประชาคมโลก ครูผู้สอนภาษาอังกฤษจึงต้องมีสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพมีประสิทธิภาพในการถ่ายทอด ความรู้ทักษะและจัดประสบการณ์ให้เกิดการสื่อสารอย่างแท้จริงเพื่อผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ที่หลากหลาย

สำหรับแนวทางที่ครูภาษาอังกฤษจะต้องเตรียมเพื่อพัฒนาตนเองนั้น เยาวลักษณ์ มุลสระคู (2558, น. 17) ได้เสนอดังนี้

1. ศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับประเทศต่างๆ ในประชาคมอาเซียนกฎบัตรอาเซียนและระดับ ถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษากลางของคนในอาเซียนในการติดต่อสื่อสารและทำงานร่วมกัน ครูจะต้องถ่ายทอดให้นักเรียนของตนมีความรู้ในเรื่องอาเซียนด้วยเช่นเดียวกัน ตลอดตลอดจนควรจะทำ ความเข้าใจกับนักเรียนและชี้แจงให้เห็นถึงความจำเป็นของภาษาอังกฤษในสังคมอาเซียนที่กำลังจะมาถึง

2. พัฒนาตนเองให้เป็นผู้ที่เรียนรู้ไปตลอดชีวิต (Lifelong Learning) การเรียนภาษานั้น ไม่มีวันจบสิ้นไม่จำกัดอายุ เพศ และวัย และการเรียนก็ไม่ได้จำกัดอยู่เฉพาะแต่ในห้องเรียนเท่านั้น ดังนั้น การเรียนภาษาอังกฤษจึงสามารถทำได้ด้วยตนเอง นอกจากนั้นควรสร้างแรงจูงใจในการพัฒนาภาษาอังกฤษ ของตัวเองด้วย

3. พัฒนาคำศัพท์ภาษาอังกฤษให้เพิ่มขึ้นโดยการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ทุกวันจากการอ่าน สิ่งที่อยู่รอบตัวเป็นภาษาอังกฤษ เช่น ป้ายประกาศ แผ่นพับ สิ่งตีพิมพ์ หนังสือพิมพ์ หรือแม้แต่ฉลากสินค้า การที่จะจำคำศัพท์ต่างๆ ได้นั้นมิได้อยู่ที่การท่องศัพท์แต่เพียงอย่างเดียวแต่หากต้องรู้จักใช้คำศัพท์เหล่านั้น

ในชีวิตประจำวันด้วย เช่น พูด หรือเขียน เป็นภาษาอังกฤษกับคนรอบข้าง หรือถ้าต้องการจะใช้พจนานุกรม ก็ควรใช้พจนานุกรม อังกฤษ-อังกฤษ หรือใช้พจนานุกรมอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งจะทำให้มีแรงจูงใจในการพัฒนา คำศัพท์มากขึ้น

4. ค้นหาวิธีการเรียนรู้ภาษา (Learning Strategies) ของตนเองว่า ชอบที่จะเรียนรู้ ภาษาอังกฤษด้วยวิธีใดจึงพัฒนาด้วยวิธีที่ชอบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้สำรวจตนเองว่า ชอบทำกิจกรรมอะไรก็ ทำสิ่งนั้นเป็นภาษาอังกฤษ เช่น ชอบฟังเพลงก็ให้ฟังเพลงเป็นภาษาอังกฤษ ชอบฟังข่าวก็เรียกฟังข่าวช่อง ภาษาอังกฤษ ชอบดูภาพยนตร์ก็ให้เลือกฟังเสียงบรรยายไม่ใช่พากย์ไทย ชอบดูรายการโทรทัศน์หรือละครก็ ให้เลือกโหมดภาษาอังกฤษ ชอบอ่านหนังสือก็เลือกอ่านวารสารหรือหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ หรือถ้ามี โอกาสได้พบปะพูดคุยกับชาวต่างชาติซึ่งไม่จำเป็นต้องเป็นเจ้าของภาษา แต่อาจจะเป็นชาติใดก็ได้ก็ควรที่จะ พุดภาษาอังกฤษไม่ใช่หลีกเลี่ยงการใช้ภาษาอังกฤษและกลับไปสนับสนุนให้ชาวต่างชาติพูดภาษาไทยแทน

5. พัฒนาตนเองให้มีความสามารถในการใช้สื่อสมัยใหม่ เช่น การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อ ค้นคว้าหาข้อมูลที่เป็นประโยชน์ การใช้อุปกรณ์สื่อมัลติมีเดีย ซึ่งถ้าครุมีความรู้ในการใช้สื่อเทคโนโลยีในยุค ดิจิทัลก็จะเป็นประโยชน์ต่อทั้งตนเองและนักเรียนด้วย

6. เข้าร่วมประชุมอบรมและสัมมนาต่างๆ ทั้งทางด้านการพัฒนาทักษะภาษาของตนเอง และพัฒนาวิธีการสอนทั้งในประเทศและต่างประเทศซึ่งครุผู้สอนภาษาอังกฤษควรจะต้องจัดเวลาในการเข้า ร่วมประชุมอบรม ที่ จัดโดยหน่วยงานต่างๆได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ สถาบันการสอนภาษาเช่น AUA หรือ British Council องค์กรหรือสมาคมต่างๆ เช่น สโมสรโรตารี สมาคมครุผู้สอนภาษาอังกฤษแห่งประเทศไทย ซึ่งการอบรมดังกล่าวมีทั้งเสียค่าใช้จ่ายในการ อบรมและอบรมฟรีโดยไม่มีค่าใช้จ่ายดังนั้นครุภาษาอังกฤษควรจะต้องติดตามข้อมูลข่าวสารอยู่ตลอดเวลา

7. ควรมีการรวมตัวกันเป็นกลุ่มหรือสมัครเป็นสมาชิกสมาคมวิชาชีพครุผู้สอน ภาษาอังกฤษ เช่น สมาคมครุผู้สอนภาษาอังกฤษแห่งประเทศไทย (Thailand TESOL) เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสารและค้นคว้าความรู้ใหม่ใหม่ในวิชาชีพของตน นอกจากนี้ ครุผู้สอนภาษาที่อยู่ในพื้นที่เดียวกัน อาจมีการรวมกลุ่มและจัดหาครุที่เก่งภาษาอังกฤษมาช่วยสอนหรือแนะนำเพื่อนครุต่างโรงเรียนหรืออาจมี การใช้ทรัพยากรร่วมกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งครุควรนำสื่อเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการรวมกลุ่มการพัฒนาตนเอง เช่น มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ต่างๆทางสื่อสังคมออนไลน์ก็ได้ เป็นต้น

8. พัฒนาทักษะในการออกเสียง (Pronunciation) โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องการออกเสียง เน้นหนักครุจะต้องเน้นคำ เวลาออกเสียงให้ถูกต้องมากกว่าไปกังวลเรื่องสำเนียงภาษา ทั้งนี้เพราะผู้เรียน ภาษาที่สองมักจะพูดโดยมีสำเนียงภาษาแม่ของตนเอง ซึ่งปัจจุบันมีการยอมรับเรื่องการออกเสียงสำเนียง ด้วยภาษาแม่ในเวลาพูดภาษาอังกฤษโดยไม่จำเป็นจะต้องเรียนเสียงหรือเลียนแบบสำเนียงของเจ้าของภาษา เหมือนอย่างแต่ก่อน อย่างไรก็ตามในการที่จะพัฒนาการออกเสียงให้ถูกต้องได้นั้นครุจะต้องทำควบคู่ไปกับ

การพัฒนาทักษะการฟัง (Listening Skills) ยกตัวอย่าง เช่น เวลาฟังรายการโทรทัศน์หรือภาพยนตร์ภาษาอังกฤษถ้าเป็นไปได้ควรออกเสียงตามด้วยจึงจะได้ผล

9. พัฒนาการสอนภาษาอังกฤษของตนเองให้มีประสิทธิภาพ ในอดีตที่ผ่านมาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมุ่งเน้นที่การสอวไวยากรณ์มากกว่าการสอนเพื่อการสื่อสาร แม้ว่าจะมีการปรับปรุงหลักสูตรโดยกระทรวงศึกษาธิการของไทยได้พยายามทำความเข้าใจกับครูผู้สอนให้ปรับเปลี่ยนวิธีการสอนโดยเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันได้ โดยเฉพาะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษแต่ปัญหาที่เกิดขึ้นก็คือ นักเรียนยังไม่สามารถใช้ภาษาได้ โดยเฉพาะการฟังและการพูดเป็นภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เนื่องจากครูไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สื่อสารภาษากันในชั้นเรียนเท่าที่ควร ดังนั้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูควรจัดการเรียนการสอนโดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีการสื่อสารกันในชั้นเรียนอย่างจริงจังโดยส่งเสริมให้มีการสื่อสารระหว่างครูและนักเรียนหรือนักเรียนกับนักเรียนด้วยกัน

10. พัฒนาการวิชาชีพครูโดยการทำวิจัยอย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะ Classroom Research หรือ Action Research การทำวิจัยดังกล่าวนอกจากจะเป็นการพัฒนาตนเอง (Professional Development) แล้วยังจะเป็นการพัฒนาวิธีสอนหรือจัดหาสื่อและนวัตกรรมใหม่ใหม่ของการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนได้อีกด้วย

กล่าวโดยสรุป แนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษมีหลากหลายแนวทาง ครูผู้สอนภาษาอังกฤษจึงต้องประเมินตนเองว่า มีปัญหาและความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะภาษาของตนในด้านไหน หรือทักษะอะไร เพื่อที่จะได้แก้ปัญหาให้ตรงจุด และแสวงหาแนวทางการพัฒนาที่เหมาะสม ทั้งนี้ควรได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนจากผู้บริหารสถานศึกษาด้วย

4. การบริหารทรัพยากรบุคคลในสถานศึกษา

การบริหารทรัพยากรบุคคลในปัจจุบันได้ถูกปรับเปลี่ยนจากการบริหารงานบุคคลแบบเก่า ซึ่งเป็นการบริหารคนแบบแยกส่วนตั้งแต่ การสรรหา การคัดเลือก การบรรจุ การฝึกอบรม ตลอดจนการประเมินผลการปฏิบัติงาน และไม่ได้เชื่อมโยงกับวิสัยทัศน์ขององค์กร ไปเป็นการบริหารงานที่มุ่งผสมผสานผลประโยชน์ของบุคลากรและผลประโยชน์ของส่วนรวมเข้าด้วยกันเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ขององค์กร เพื่อให้สามารถตอบสนองกับสภาพของสังคมเปลี่ยนแปลงไปสู่ศตวรรษที่ 21 จึงจำเป็นต้องพึ่งพาความรู้ความสามารถของบุคลากรในองค์กรมากกว่าในอดีตที่ผ่านมา การเปลี่ยนแปลงการบริหารบุคคลเช่นนี้ได้ส่งผลกระทบต่อในทุกองค์กรรวมถึงองค์กรทางการศึกษาเช่นสถานศึกษาซึ่งเป็นบทบาทหน้าที่สำคัญของผู้บริหารสถานศึกษา

4.1 ความหมายและความสำคัญของการบริหารทรัพยากรบุคคล

4.1.1 ความหมายของการบริหารทรัพยากรบุคคล

คำว่า การบริหารทรัพยากรบุคคล (Personal management) เป็นคำที่ใช้ใกล้เคียงกับคำว่า การบริหารทรัพยากรมนุษย์ และการบริหารทุนมนุษย์ ในที่นี้จึงใช้เป็นคำที่ใช้แทนกันได้ ซึ่งนักวิชาหลายท่านได้ให้ความหมายที่สอดคล้องกันพอสรุปได้ดังนี้

ทรัพยากรบุคคลเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่าต่อองค์กร เพราะสามารถเรียนรู้ พัฒนา และปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่องค์กรตั้งไว้ ด้วยเหตุนี้ องค์กรจึงต้องมีการบริหารทรัพยากรบุคคลซึ่งเป็นกระบวนการสรรหาบุคคลที่มีความรู้และความสามารถที่ตรงกับความต้องการขององค์กรเพื่อเข้ามาทำงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ขององค์กร (วาสนา ศรีอัครลาภ และจิราวรรณ คงคล้าย, 2559) เช่นเดียวกับ มารินทิพย์ คันธะมาลา และทวีศักดิ์ กฤษเจริญ (2560) ที่กล่าวสรุปว่า การบริหารทรัพยากรมนุษย์ หมายถึง การใช้ทรัพยากรมนุษย์ให้มีประโยชน์ต่อองค์กรมากที่สุด โดยมีกระบวนการที่เกี่ยวข้อง ตั้งแต่ การวางแผนทรัพยากรมนุษย์ การสรรหาคัดเลือก การบรรจุแต่งตั้ง การอบรมและพัฒนา เพื่อให้บุคลากรมีความพร้อมในการปฏิบัติงาน มีคุณภาพชีวิตที่เหมาะสม รวมไปถึงจนถึงการสร้างหลักประกันให้แก่บุคลากรที่ต้องพ้นจากการทำงานร่วมกับองค์กรให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข นอกจากนี้ในมุมมองของการบริหารทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource Management) กุลชลี จงเจริญ (2560) ได้ประมวลความหมายจากหลากหลายแหล่งและสรุปว่า เป็น กระบวนการที่ผู้บริหารหรือผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับงานบุคลากรขององค์กรร่วมกันใช้ความรู้ ทักษะและประสบการณ์ในการสรรหา การคัดเลือก และบรรจุบุคคลที่มีคุณสมบัติเหมาะสมให้เข้าปฏิบัติงานในองค์กร พร้อมทั้งดำรงรักษาและพัฒนาให้บุคลากรขององค์กรมีคุณภาพชีวิตการทำงานที่เหมาะสมตลอดจนเสริมสร้างหลักประกันให้แก่สมาชิกที่ต้องพ้นจากองค์กรให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุขในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับ Omebe (2014) ที่ได้กล่าวว่า ในทางการศึกษา การบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับกับ 3 ประเด็นหลัก ได้แก่ การประเมินความต้องการบุคลากร การตอบสนองความต้องการบุคลากรและการบำรุงรักษา และปรับปรุงการให้บริการของบุคลากร สำหรับการบริหารทุนมนุษย์นั้น (Human Capital Management) เป็นมิติใหม่เข้ามาเปลี่ยนแนวคิดของการบริหารทรัพยากรมนุษย์โดยพยายามดึงศักยภาพของบุคลากรออกมาสร้างมูลค่าเพิ่มของทุนทางปัญญาในการสร้างศักยภาพให้แก่องค์กร (Bateman & Snell, 2009; กุลชลี จงเจริญ, 2560)

จึงสรุปได้ว่า การบริหารทรัพยากรบุคคลในสถานศึกษา เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการสรรหา การคัดเลือกและบรรจุบุคคลที่มีคุณสมบัติเหมาะสมให้เข้าปฏิบัติงานในสถานศึกษา พร้อมทั้งดำรงรักษาและพัฒนาให้บุคลากรขององค์กรมีความก้าวหน้าในวิชาชีพ สามารถให้บริการที่มีคุณภาพ มีคุณภาพชีวิตการทำงานที่เหมาะสม และมีหลักประกันที่มั่นคงในอนาคต

4.1.2 ความสำคัญของการบริหารทรัพยากรบุคคล

การบริหารทรัพยากรบุคคลมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อองค์กร เพราะความสำเร็จและความล้มเหลวขององค์กรขึ้นอยู่กับการบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลเป็นหลักว่ามีประสิทธิภาพหรือไม่เพียงไร และจากการสังเคราะห์ความรู้เกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรบุคคล พบว่า การบริหารทรัพยากรบุคคลมีความสำคัญในหลายประการ (Butcher & Kritsonis, 2007; Hashmi, 2014; Omebe, 2014; วาสนา ศรีอัครลาภ และจิรวรรณ คงคล้าย, 2559; กุลชลี จงเจริญ, 2560) สรุปได้ดังนี้

1) ช่วยสร้างความมั่นใจว่าองค์กรจะดึงดูดและรักษาบุคลากรที่มีคุณสมบัติเหมาะสมซึ่งจะยึดมั่นในวิสัยทัศน์ขององค์กรได้ เนื่องจากในการจัดการทรัพยากรบุคคลที่มีประสิทธิภาพผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องต้องวางแผนร่วมกันในการกำหนดกลยุทธ์ขององค์กรเกี่ยวกับบุคลากรให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ขององค์กร โดยเริ่มตั้งแต่การสรรหาบุคลากรซึ่งจะช่วยให้โอกาสเลือกจากกลุ่มผู้สมัครที่มีคุณสมบัติเหมาะสมตรงความต้องการขององค์กร การพัฒนาวิชาชีพให้บุคลากรในระดับมืออาชีพอย่างต่อเนื่อง ความพยายามในการรักษาบุคลากรนับตั้งแต่ได้เข้ามาเป็นสมาชิกขององค์กร การเสริมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ขององค์กร และการประเมินผลการปฏิบัติงานที่ยุติธรรม

2) ช่วยให้ได้บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถตามความต้องการขององค์กรอย่างเพียงพอและเหมาะสม เนื่องจากการจัดการทรัพยากรมนุษย์ที่ดีจะต้องมีการวางแผนทรัพยากรมนุษย์โดยมีการศึกษาความต้องการบุคลากรในอนาคต ซึ่งต้องสัมพันธ์กับทิศทางและแผนงานขององค์กร ทำให้สามารถวางแผนการรับคนเข้าทำงาน การฝึกอบรมและพัฒนา ซึ่งจะส่งผลให้องค์กรมีบุคลากรทำงานอย่างเพียงพอตามความจำเป็น และมีบุคลากรที่สำคัญในหน้าที่ต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้องค์กรสามารถดำเนินงานไปได้ตามทิศทางและบรรลุเป้าหมายที่ต้องการ

3) ช่วยให้บุคลากรมุ่งมั่นเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากองค์กรต้องการให้บุคลากรทำงานมุ่งเข้าสู่เป้าหมายและความสำเร็จขององค์กรได้ องค์กรจึงได้เน้นในเรื่องการฝึกอบรมและพัฒนาทั้งคนที่เข้ามาทำงานใหม่และคนที่ทำงานอยู่เดิม เพื่อเพิ่มศักยภาพของทรัพยากรมนุษย์เหล่านี้ให้ทำงานได้ทำงานเป็น ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นและทำงานได้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยต่างๆ ในการบริหารองค์กรซึ่งจะช่วยให้บุคลากรพัฒนาความมุ่งมั่น สร้างความมั่นใจในตนเอง และมีทักษะในการปฏิบัติงาน และสามารถเรียนรู้อย่างต่อเนื่องจนกลายเป็นวัฒนธรรมการเรียนรู้ขององค์กร อันจะส่งผลให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรได้

4) ช่วยให้มีการบริหารค่าตอบแทนและสวัสดิการแก่บุคลากรอย่างเหมาะสม เนื่องจากการจัดการทรัพยากรบุคคลที่ดีจะทำให้เกิดการพิจารณาเรื่องค่าตอบแทนและสวัสดิการที่เหมาะสมกับการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพ เป็นการดึงดูดและรักษาคนให้คงอยู่กับองค์กรมีขวัญและกำลังใจในการทำงานให้กับองค์กร

5) ช่วยให้เกิดการป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนของบุคลากร เนื่องจาก การจัดการทรัพยากรบุคคลจะมีการวางกฎระเบียบด้านวินัยของบุคลากรหรือคนทำงานให้เป็นไปตามสภาพ ลักษณะงานและวัตถุประสงค์ขององค์กร

6) ช่วยให้เกิดการประเมินผลงานของบุคลากรที่เหมาะสมและสนับสนุนคนที่ ทำงานดี เนื่องจากการจัดการทรัพยากรบุคคลที่มีการกำหนดกระบวนการประเมินผลงานบุคลากรที่ดีและเป็นธรรม จะส่งผลให้มีการให้รางวัล การเลื่อนตำแหน่งแก่ผู้ที่ปฏิบัติงานดี และการลงโทษผู้ที่ปฏิบัติงาน ไม่ดี และก่อให้เกิดความเสียหายแก่องค์กรอันเป็นการสร้างแรงจูงใจแก่บุคลากรให้ทำงานอย่างมี ประสิทธิภาพและประสิทธิผล

7) ช่วยให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างคนทำงานด้วยกันและคนทำงานกับ ผู้บริหาร เนื่องจากการจัดการทรัพยากรมนุษย์จะให้ความสำคัญกับการพัฒนาความสัมพันธ์ที่ดีระหว่าง คนทำงานด้วยกันและระหว่างคนทำงานกับผู้บริหารหรือแรงงานสัมพันธ์ โดยเน้นการทำงานเป็นทีม เพื่อให้ เกิดบรรยากาศที่ดีในการทำงาน และเป็นการลดความขัดแย้งและกรณีพิพาทต่าง ๆ ที่จะส่งผลต่อองค์กร

อย่างไรก็ตามงานวิจัยของ Hashmi (2014) ได้แสดงให้เห็นว่าการนำกลยุทธ์การ จัดการและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (HRMD) ที่ประกอบด้วยด้านค่าตอบแทน การทำงานร่วมกัน การทำงาน เป็นทีม เงินเดือนและรางวัล การพัฒนาวิชาชีพ การจัดการบุคลากร และการประเมินผลการปฏิบัติงาน ไปปฏิบัติในสถานศึกษาเอกชนของประเทศปากีสถาน ไม่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครูในโรงเรียน ซึ่งผู้วิจัยได้ให้ข้อคิดเห็นว่า ที่ผลการวิจัยไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนด ทั้งๆ ที่จากการทบทวน วรรณกรรมจะเห็นได้ว่า ประโยชน์ของกลยุทธ์การจัดการและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์อาจเป็นแหล่งความรู้ ของการพัฒนาระบบการจัดการที่มีประสิทธิภาพอย่างโปร่งใส การจัดการสภาพแวดล้อมการทำงานร่วมกัน ความร่วมมือในโรงเรียน ตลอดจนการส่งเสริมประสิทธิภาพของครูในด้านความรู้ ค่านิยม ทักษะ การพัฒนา ความเป็นมืออาชีพ รวมถึงการเพิ่มผลผลิตของโรงเรียน และปรับปรุงประสิทธิภาพโดยรวม ทั้งนี้อาจจะเป็น เพราะหา หลักการเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางการศึกษาและการจัดการและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นเรื่องใหม่ ในบริบทของประเทศปากีสถาน จึงยังไม่เห็นผลลัพธ์ของการจัดการทรัพยากรมนุษย์อย่างเป็นรูปธรรม และ ผลการวิจัยก็แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารสถานศึกษายังไม่ทราบถึงบทบาทหน้าที่และกลยุทธ์ต่าง ๆ ที่จำเป็น เพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพของครู อย่างไรก็ตาม ผู้บริหารสถานศึกษายังคงมุ่งมั่นที่จะปฏิบัติตามข้อกำหนด ด้านการศึกษาและเผชิญความท้าทายในขณะที่ใช้กลยุทธ์การจัดการทรัพยากรมนุษย์เพื่อส่งเสริม ประสิทธิภาพของครูในการปรับปรุงคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา และเห็นความจำเป็นในการพัฒนา วิชาชีพของครูโดยมุ่งเน้นไปที่การประยุกต์ใช้กลยุทธ์ HRMD อย่างจริงจัง

สรุปได้ว่า การบริหารทรัพยากรบุคคลมีความสำคัญอย่างยิ่งทั้งในระดับองค์กรและระดับ บุคลากรทั้งเป็นรายบุคคลและกลุ่ม แต่ทั้งนี้ต้องเป็นการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพตั้งแต่การสรรหาคนที่มี คุณสมบัติที่เหมาะสมให้ปฏิบัติงานในองค์กร การพัฒนาบำรุงรักษาให้เพิ่มพูนความรู้ความสามารถในการ

ทำงาน รวมถึงการมีสวัสดิการที่ดี โดยผู้บริหารองค์กรที่มีความรู้และความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของการขับเคลื่อนกลยุทธ์การบริหารทรัพยากรบุคคลจะช่วยให้องค์กรบรรลุผลสำเร็จตามที่คาดหวัง

4.2 กระบวนการและแนวทางการบริหารทรัพยากรบุคคล

4.2.1 กระบวนการการบริหารทรัพยากรบุคคล

การบริหารทรัพยากรบุคคลทางการศึกษามีภารกิจหลักที่สำคัญในการดำเนินการบริหารบุคลากรเพื่อให้ประสบความสำเร็จ โดย Mondy and Noe (2005, อ้างถึงในกุลชลี จงเจริญ, 2560) เสนอองค์ประกอบเชิงระบบ ดังนี้

1) การวางแผนทรัพยากรบุคคล การสรรหา และคัดเลือก องค์กรทั่วไปต้องการบุคลากรที่มีคุณสมบัติเหมาะสมกับงาน เหมาะกับสถานที่ทำงานและระยะเวลา ดังนั้น องค์กรจึงต้องการวางแผน การสรรหาและการคัดเลือกทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งการวางแผนเป็นกระบวนการที่พิจารณาเกี่ยวกับความต้องการอย่างเป็นระบบ เพื่อให้มั่นใจว่าจะได้บุคคลตามที่องค์กรต้องการ สำหรับการสรรหา นั้นเป็นกระบวนการของการชักจูงบุคคลในจำนวนที่เพียงพอและกระตุ้นให้สมัครงานกับองค์กร การคัดเลือกนั้นเป็นกระบวนการคัดสรรกลุ่มบุคคลที่สมัครให้ได้คนที่เหมาะสมที่สุดสำหรับตำแหน่งงาน และองค์กรที่ดำเนินการได้ทั้ง 3 ประการนี้จะช่วยให้องค์กรบรรลุผลสำเร็จตามพันธกิจอย่างมีประสิทธิภาพ

2) การพัฒนาทรัพยากรบุคคล จะช่วยให้บุคคลและองค์กรมีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์มีความจำเป็นเพราะคน งาน และองค์กรมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ กระบวนการพัฒนาควรเริ่มต้นตั้งแต่เมื่อบุคคลเข้ามาร่วมในองค์กรและกระทำอย่างต่อเนื่อง รวมไปถึงการวางแผนอาชีพ (career planning) และการประเมินผลการปฏิบัติงาน (performance appraisal) โดยการวางแผนอาชีพเป็นกระบวนการกำหนดเป้าหมาย อาชีพของบุคคลกับความต้องการขององค์กรที่ ดังนั้น องค์กรจึงควรสนับสนุนบุคลากรในเรื่องของการวางแผนอาชีพ ส่วนการประเมินผลการปฏิบัติงานนั้น บุคลากรจะได้รับการประเมินเพื่อพิจารณาผลการปฏิบัติงาน ซึ่งช่วยให้บุคลากรมีโอกาสรู้ถึงจุดแข็งและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ของตนเองได้

3) การจ่ายค่าตอบแทนและผลประโยชน์เกื้อกูล ระบบการจ่ายค่าตอบแทนที่ดี ช่วยให้บุคลากรรู้สึกพึงพอใจที่ได้รับผลตอบแทนที่พอเพียง ซึ่งส่งผลให้บุคลากรสามารถทำงานให้เกิดต่อประโยชน์ขององค์กรได้เป็นอย่างดี ค่าตอบแทนในที่นี้ หมายถึง ค่าจ้างหรือเงินเดือน (wage and salary) ซึ่งเป็นเงินที่บุคคลได้รับจากการปฏิบัติงาน ผลประโยชน์เกื้อกูล หมายถึง สิ่งที่ทำให้เพิ่มเติมจากเงินเดือนหรือค่าจ้าง ได้แก่ การหยุดพักผ่อน การลาป่วย ตลอดจนประกันสุขภาพ และยังเป็นค่าตอบแทนที่ไม่ใช่เงิน (non-financial rewards) ได้แก่ ความสุขกายสบายใจในการทำงาน ตลอดจนสภาพแวดล้อมการทำงานที่ดี

4) การดูแลความปลอดภัยและสุขภาพ ในที่นี้ ความปลอดภัย หมายถึง การป้องกันบุคลากรจากการเจ็บป่วยอันเนื่องมาจากอุบัติเหตุที่เกิดจากการทำงาน ส่วนสุขภาพนั้น หมายถึง บุคลากรปลอดภัยจากการเจ็บป่วยและร่างกายจิตใจที่สมบูรณ์ ความปลอดภัย และสุขภาพ เป็นเรื่อง

สำคัญมาก เพราะบุคลากรที่ทำงานในสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย และมีสุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์ สามารถผลิตผลผลิตและก่อให้เกิดประโยชน์ในระยะยาวต่อองค์กร ด้วยเหตุนี้ผู้บริหารที่มีวิสัยทัศน์จึงต้องส่งเสริมสนับสนุนและจัดให้มีโปรแกรมด้านความปลอดภัยและสุขภาพอย่างพอเพียง

5) การส่งเสริมพนักงานและแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายต้องการให้องค์กรต่าง ๆ โดยเฉพาะองค์กรธุรกิจ ตระหนักเกี่ยวกับสภาพแรงงาน และการต่อรองกับสภาพแรงงานในทางที่จะให้เกิดประโยชน์แก่ทั้งสองฝ่าย ในอดีตความสัมพันธ์นี้เป็นประโยชน์แก่นายจ้างเพียงฝ่ายเดียว แต่ปัจจุบันระบบแรงงานสัมพันธ์ได้รับการปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และมีความสำคัญมากขึ้นในลักษณะของการร่วมเจรจาต่อรอง

6) การวิจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ การวิจัยด้านทรัพยากรมนุษย์มีความสำคัญมากขึ้นเป็นลำดับห้องปฏิบัติการทางการวิจัยนี้คือ สภาพแวดล้อมตามธรรมชาติของงาน เช่น การศึกษาเกี่ยวกับการสรรหาอาจให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับประเภทของบุคลากรที่เหมาะสมกับองค์กรหนึ่งองค์กรใดโดยเฉพาะ หรือการวิจัยเกี่ยวกับความปลอดภัยของการทำงาน อาจบอกถึงสาเหตุของอุบัติเหตุที่สัมพันธ์กับงาน หรือหน้าที่ของการบริหารทรัพยากรมนุษย์ดังกล่าวข้างต้น

ในทำนองเดียวกัน ดนัย เทียนพุ่ม (2551) มองว่า การบริหารทรัพยากรบุคคลควรคำนึงถึงภารกิจสำคัญ 4 ประการ ดังนี้

1. การสรรหา (Recruitment) หมายถึง การเสาะแสวงหาบุคลากรโดยเลือกสรรให้ได้คนดีมีความรู้ ความสามารถเหมาะสมกับงานหรือตำแหน่งหน้าที่ เป็นคนที่สามารถปรับตัวเองให้เข้ากับวัฒนธรรม หรือบรรทัดฐาน (norm) ขององค์กร อาจจะเป็นการสรรหาภายในหรือการสรรหาภายนอกก็ได้

2. การพัฒนา Development การพัฒนาทรัพยากรบุคคลมีจุดมุ่งหมายเพื่อที่จะเสริมสร้างให้บุคลากรมีความรู้ความสามารถที่ทัศนคติและประสบการณ์เพิ่มขึ้นจนบุคลากรสามารถปฏิบัติงานในตำแหน่งปัจจุบันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขณะเดียวกันก็พร้อมที่จะรับผิดชอบงานในตำแหน่งที่สูงขึ้น รวมถึงการมุ่งสู่องค์กรที่จะชนะในการแข่งขันด้วย

3. การรักษาพนักงาน (Retention) หมายถึง ความพยายามที่จะทำให้บุคลากรมีความพึงพอใจในการทำงาน ด้วยบรรยากาศที่เกื้อหนุนซึ่งกันและกันในรูปแบบของระบบแรงงานสัมพันธ์ที่ดี ทั้งองค์กรตลอดจนการดูแลความเป็นอยู่ในรูปค่าตอบแทนและสวัสดิการที่จูงใจและรักษาพนักงานให้อยู่กับองค์กรให้นานที่สุด

4. การใช้ประโยชน์ (Utilization) หมายถึง การใช้ให้ได้ประโยชน์สูงสุดตามกำลังคนและขอบเขตของงาน โดยต้องมีข้อมูลเกี่ยวกับบุคลากร ทั้งนี้ก็เพื่อจัดงานหรือใช้คนให้ตรงกับงาน ให้ทำงานให้เหมาะสมกับความรู้ ความสามารถ และท้าทายคนให้ทำงาน รวมถึงการไม่ให้คนต้องอยู่ว่างเปล่า โดยไม่มีหน้าที่ความรับผิดชอบที่จะทำ

จึงเห็นได้ว่า การบริหารทรัพยากรบุคคลเป็นกระบวนการที่มุ่งพัฒนาทรัพยากรบุคคลในองค์กรครอบคลุมภารกิจสำคัญตั้งแต่การวางแผนทรัพยากรบุคคล ไปถึงกระบวนการในการสรรหาและคัดเลือก การพัฒนาทรัพยากรบุคคล การวางแผนอาชีพ การจ่ายค่าตอบแทนและผลประโยชน์เกื้อกูล การรักษาพนักงาน และการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากร

4.2.2 แนวทางการบริหารทรัพยากรบุคคล

สำหรับการบริหารทรัพยากรบุคคลในสถานศึกษาของผู้บริหารนั้นจะต้องให้ความสำคัญทั้งในส่วนของการสร้างศักยภาพเพื่อการเปลี่ยนแปลงและการจัดการความเปลี่ยนแปลง รวมทั้งมุ่งส่งเสริมศักยภาพและการสร้างความผูกพันของบุคลากรโดยใช้หลักจริยธรรมในการบริหารทรัพยากรบุคคล โดยกุลชลี จงเจริญ (2560) ได้กล่าวถึงแนวทางการบริหารทรัพยากรบุคคลในสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษาดังนี้

1) กำหนดแนวทางปฏิบัติเชิงกลยุทธ์ในแต่ละกิจกรรมที่สอดคล้อง โดยเฉพาะแผนกลยุทธ์ของสถานศึกษาที่จะต้องมีการบริหารทรัพยากรบุคคลที่จะช่วยให้กลยุทธ์ของสถานศึกษาประสบผลสำเร็จ โดยเน้นการบริหารทรัพยากรบุคคลเชิงรุกและเน้นการพัฒนาสมรรถนะในการปฏิบัติงานเพื่อผลการปฏิบัติงานที่เป็นเลิศ (best practices)

2) ให้ความสำคัญกับกระบวนการบริหารบุคลากรในสถานศึกษา โดยใช้วิธีการแนวใหม่ เช่น การพัฒนาบุคลากรโดยนำหลักการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community-PLC) มาใช้การพัฒนาบุคลากรโดยใช้ฐานสมรรถนะ การประเมินผลการปฏิบัติงานโดยคำนึงถึงผลของงาน (Performance-based)

3) รับฟังและทำความเข้าใจปัญหาและความต้องการของบุคลากร เพื่อหาทางแก้ไขปัญหามอบให้บุคลากรมีความพึงพอใจและเกิดความผูกพันต่อสถานศึกษา

4) สร้างศักยภาพเพื่อการเปลี่ยนแปลงของบุคลากรและการจัดการความเปลี่ยนแปลงให้เกิดขึ้นในสถานศึกษา รวมทั้งขับเคลื่อนกระบวนการไปสู่การปฏิบัติเพื่อเป็นการสร้างศักยภาพของบุคลากรให้พร้อมในการรองรับการเปลี่ยนแปลงที่กำลังเกิดขึ้นและจะเกิดขึ้นในอนาคต

5) สร้างแนวทางการปฏิบัติงานใหม่โดยการนำให้บุคลากรเข้าใจในบทบาทหน้าที่ และเกิดความร่วมมือร่วมใจในการปฏิบัติงาน

6) เป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ มีภาวะผู้นำทั้งแบบมุ่งงานและมุ่งความสัมพันธ์ผสมผสานกันและมีความสามารถในการเลือกใช้ภาวะผู้นำที่เหมาะสมกับสถานการณ์เพื่อนำไปสู่เป้าหมายขององค์กร

7) สามารถทำงานร่วมกับบุคลากรในทุกระดับและมีเป้าหมายในการตัดสินใจ และรับผิดชอบร่วมกันเพื่อให้ปฏิบัติงานบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร

8) สามารถประสานประโยชน์ โดยใส่ใจตั้งแต่การสรรหาบุคลากรที่มีความสามารถ การพัฒนาทรัพยากรบุคคล การกำหนดเป้าหมายในงานและวัดผลสำเร็จที่ชัดเจน

9) สามารถปรับตัว เปลี่ยนแปลงและประยุกต์ใช้ความสามารถอื่นๆ เพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปได้แก่ ความสามารถในด้านการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ การอยู่ร่วมกับบุคคลที่แตกต่างได้ การรู้ระเบียบสังคมและสภาพแวดล้อมโลก การมีความรู้วัฒนธรรมต่างประเทศและชุมชนต่างวัฒนธรรม

10) ปกครองผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาด้วยความเที่ยงธรรม โดยไม่เห็นแก่ความสัมพันธ์ หรือบุญคุณส่วนตัวและควบคุมให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมโดยเคร่งครัด

11) สนับสนุน ส่งเสริมและยกย่องผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาที่มีความซื่อสัตย์ มีผลงานดีเด่น มีความรู้ ความสามารถ และขยันขันแข็ง ไม่เลือกที่รักมักที่ชัง

12) ยึดมั่นในระบบคุณธรรมตามแนวทางการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม

ในทำนองเดียวกัน วาสนา ศรีอิศรลาภและจิราวรรณ คงคล้าย (2559) ได้เสนอแนะว่า ในยุคปัจจุบันสังคมมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วไปตามเวลาและสถานการณ์ จึงต้องมีการพัฒนาและปรับปรุงการบริหารทรัพยากรบุคคล ตลอดเวลาเพราะการบริหารทรัพยากรบุคคลมีบทบาทความสำคัญต่อความสำเร็จขององค์กรเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้น องค์กรจึงต้องมีแนวคิดที่ดีในการบริหารและพัฒนาทักษะการปฏิบัติงานของบุคลากร ซึ่งต้องมีการวางแผนที่ครอบคลุมกิจกรรมหน้าที่ตามที่องค์กรมอบหมายและทรัพยากร ซึ่งหมายรวมถึงเครื่องมือช่วยในการสื่อสารที่จะช่วยบริหารจัดการตัดสินใจจัดการทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบริหารทรัพยากรมนุษย์ในยุคข้อมูลสารสนเทศนี้ออกเหนือจากการพัฒนาทักษะ ให้ความรู้ความสามารถในการทำงานให้เกิดประสิทธิภาพแล้ว ยังต้องทำให้บุคลากรมีความสามารถในการจัดการกับกิจกรรม มีหน้าที่ที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยพัฒนาให้บุคลากรแต่ละคนมีความสามารถปฏิบัติงานบรรลุเป้าหมายที่องค์กรตั้งไว้ เป็นการสร้างคุณค่าให้แก่บุคลากรซึ่งองค์กรถือว่าเป็นทุนมนุษย์ (Human Capital) เป็นทรัพย์สินที่มีคุณค่าขององค์กร และการบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลนี้ ถือเป็นหน้าที่หลักของผู้บริหารและผู้บังคับบัญชาทุกระดับที่ต้องมีความรู้ในการจัดการเพียงพอและพร้อมที่จะให้คำปรึกษาแก่บุคลากรเพื่อพัฒนาให้เป็นทุนมนุษย์ที่มีความสามารถพร้อมจัดการกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้ตลอดเวลา

จะเห็นได้ว่า แนวทางของการบริหารทรัพยากรบุคคลในสถานศึกษาในยุคปัจจุบัน ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมุ่งเน้นทางศักยภาพการปฏิบัติงานของบุคลากรให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง และส่งเสริมจริยธรรมให้เกิดขึ้นในการบริหารทรัพยากรบุคคลในสถานศึกษา เพื่อให้การปฏิบัติงานของบุคลากรมีความราบรื่นและทำงานร่วมกันอย่างมีความสุขเพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร

4.3 บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารทรัพยากรบุคคล

การบริหารทรัพยากรบุคคลในองค์กรเป็นสิ่งสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าทรัพยากรการบริหารด้านอื่นๆ จากแนวคิดของ Ulrich (1997, อ้างถึงในกุลชลี จงเจริญ, 2560) สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการอธิบายบทบาทของผู้บริหารในการบริหารทรัพยากรบุคคลในองค์กร ดังนี้

1. บทบาทในการเป็นหุ้นส่วนเชิงกลยุทธ์ (Strategic partner) ผู้บริหารต้องกำหนดแนวทางปฏิบัติเชิงกลยุทธ์ในแต่ละกิจกรรมที่สอดคล้อง อันจะช่วยให้การขับเคลื่อนกลยุทธ์ขององค์กรสำเร็จ ดังนั้น บทบาทนี้จะต้องเน้นที่แผนกลยุทธ์ขององค์กร จากนั้นจึงกำหนดแผนและกิจกรรมการบริหารทรัพยากรบุคคลที่จะช่วยให้กลยุทธ์ขององค์กรประสบผลสำเร็จ

2. บทบาทการเป็นผู้เชี่ยวชาญในการบริหารคน (Administrative expert) ผู้บริหารจะต้องร่วมกับฝ่ายบริหารทรัพยากรบุคคลในองค์กรในการออกแบบกระบวนการบริหารคน ตั้งแต่กระบวนการในการบรรจุแต่งตั้ง การฝึกอบรม การประเมินผล การให้รางวัล การเลื่อนขั้น รวมทั้งการหมุนเวียนงาน ทั้งนี้เพื่อให้การบริหารทรัพยากรบุคคลมีประสิทธิภาพ

3. บทบาทในการเป็นผู้ครองใจบุคลากร (Employee champion) ผู้บริหารจะต้องเข้าใจปัญหาและความต้องการของบุคลากรในองค์กร นอกจากนี้ยังต้องหาทางลดหรือแก้ไขปัญหของบุคลากร เพื่อให้บุคลากรมีความพึงพอใจและเกิดความผูกพันต่อองค์กร

4. บทบาทในการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Change agent) ผู้บริหารจะต้องสร้างศักยภาพเพื่อการเปลี่ยนแปลงและการจัดการความเปลี่ยนแปลงให้เกิดขึ้นกับหน่วยงาน และยังต้องขับเคลื่อนกระบวนการไปสู่การปฏิบัติ เพื่อเป็นการสร้างศักยภาพของบุคลากรให้พร้อมในการรองรับการเปลี่ยนแปลงที่กำลังเกิดขึ้นและจะเกิดขึ้นในอนาคต

นอกจากนี้ ในทัศนะของดนัย เทียนพุฒ (2546) สามารถกล่าวได้ว่า ผู้บริหารควรมีบทบาทในการบริหารทรัพยากรบุคคลในองค์กร ดังนี้

1. บทบาทในการเป็นผู้นำ ซึ่งหมายถึง มีพฤติกรรมที่เป็นการใช้อิทธิพลในการปฏิบัติงานของบุคคลหรือกลุ่มบุคคล เป็นสร้างแนวทางการปฏิบัติงานใหม่โดยการนำให้ผู้ร่วมงานเข้าใจบทบาทหน้าที่ความร่วมมือร่วมใจในการปฏิบัติงาน พิจารณาหาแนวทางในการแก้ไขปัญหา ให้ขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน โดยผู้นำต้องมีวิสัยทัศน์ มีบุคลิกภาพที่น่าเชื่อถือ มีพฤติกรรมภาวะผู้นำทั้งแบบมุ่งงานและมุ่งความสัมพันธ์ผสมผสานกันและสามารถเลือกใช้ภาวะผู้นำที่เหมาะสมกับสถานการณ์เพื่อนำไปสู่เป้าหมายขององค์กร

2. บทบาทในการสื่อสาร ซึ่งหมายถึง สามารถรับฟังและทำความเข้าใจเรื่องราวต่างๆ พร้อมทั้งตอบสนองได้อย่างเหมาะสมในขณะที่สื่อสารกับผู้อื่น สามารถถ่ายทอดความคิดได้อย่างกระชับชัดเจน และสามารถสื่อสารสิ่งที่ต้องการนำเสนอให้แก่สมาชิกในระดับต่างๆ ทั้งภายนอกและภายในองค์กรให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน

3. บทบาทในการเสริมสร้างการทำงานเป็นทีม ซึ่งหมายถึง สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นในการตัดสินใจและรับผิดชอบร่วมกันโดยสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมและชักชวนผู้อื่นให้เข้าไปมีส่วนร่วมได้ สามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ยอมรับความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เข้าใจผู้อื่น ร่วมกันรับผิดชอบเพื่อให้ปฏิบัติงานบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร

4. บทบาทเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านทักษะวิชาชีพ ซึ่งหมายถึง เป็นผู้ที่มีความรู้ใน ขอบเขต บทบาทหน้าที่ และกระบวนการบริหารทรัพยากรบุคคล โดยสามารถประสานประโยชน์ สรรหาบุคลากรที่มีความสามารถ พัฒนาทรัพยากรบุคคล หนดเป้าหมายในงานและวัดผลสำเร็จที่ชัดเจน บริหารแบบมีส่วนร่วม สามารถเจรจาต่อรอง และกำกับติดตามและประเมินผล เป็นต้น

5. บทบาทเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านนวัตกรรม ซึ่งหมายถึง เป็นผู้ที่มีการเปลี่ยนแปลงแนวคิด วิธีปฏิบัติที่ดีกว่าเดิม เพื่อให้เกิดสิ่งใหม่ๆ ในการพัฒนาการบริหารงานและนำไปสู่เป้าหมายขององค์กรได้ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ กล้าคิด กล้าตัดสินใจ มีกระบวนการวิเคราะห์เชิงวิทยาศาสตร์ นอกจากนี้ ยังต้องอาศัยความสามารถในการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง (change agent) ซึ่งสามารถจัดการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ที่แวดล้อมได้

6. บทบาทในด้านการมุ่งบริการ ซึ่งหมายถึง เป็นผู้ที่มีกระตือรือร้นให้เกิดการบริการ ที่มีคุณภาพในองค์กร สร้างความเข้าใจและให้บริการตรงกับความต้องการของผู้ใช้บริการ ตอบสนองความต้องการของผู้ใช้บริการกับฝ่ายบริหารทรัพยากรบุคคล โดยใช้ข้อมูลในการออกแบบงานให้ตรงกับความต้องการ มีแนวคิดพันธมิตรธุรกิจ ประยุกต์ใช้ความรู้ส่วนอื่นกับการทำงาน เข้าร่วมกิจกรรมสังคมด้านทรัพยากรบุคคล และมีจิตใจพร้อมให้บริการ

7. บทบาทในด้านความยืดหยุ่น ซึ่งหมายถึง สามารถที่จะปรับตัว เปลี่ยนแปลงและประยุกต์ใช้ความสามารถอื่นๆ เพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป ได้แก่ ความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ การอยู่ร่วมกับบุคคลที่แตกต่างได้ การรู้ระเบียบสังคมและสภาพแวดล้อมโลก การมีความรู้วัฒนธรรมต่างประเทศและชุมชนต่างวัฒนธรรม

กล่าวได้ว่า ผู้บริหารมีบทบาทสำคัญในการบริหารทรัพยากรบุคคลในหลายประการ อาทิ ด้านการบริหารคนในเชิงกลยุทธ์ ด้านการส่งเสริมศักยภาพและความผูกพันของบุคลากร ด้านการสร้างและส่งเสริมการเปลี่ยนแปลง รวมทั้งยังต้องมีบทบาทในการเป็นผู้นำ ด้านการสื่อสาร ด้านการทำงานเป็นทีม ด้านทักษะวิชาชีพ ด้านนวัตกรรม การมุ่งบริการ และด้านความยืดหยุ่นปรับตัวเพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป

5. การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

5.1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการวิเคราะห์องค์ประกอบ

5.1.1 ความหมายของการวิเคราะห์องค์ประกอบ

นักวิชาการในหลาย ๆ สาขาวิชา ได้ให้ความหมายของการวิเคราะห์องค์ประกอบไว้มากมาย ซึ่งผู้วิจัยได้รวบรวมไว้ ดังนี้

Kim and Mueller (1978, p. 9) ได้ทำการอธิบายถึงการวิเคราะห์องค์ประกอบไว้ว่า การวิเคราะห์องค์ประกอบเป็นวิธีการทางสถิติที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อที่จะแทนตัวแปรชุดหนึ่งด้วยองค์ประกอบจำนวนน้อยกว่าตัวแปรข้างต้น เป็นการช่วยจัดกลุ่มตัวแปรหลาย ๆ ตัว ที่มีความสัมพันธ์กันเข้าเป็นองค์ประกอบเดียวกัน ทำให้สามารถเข้าใจลักษณะของสิ่งที่ต้องการศึกษาได้ง่ายขึ้น

นงลักษณ์ วิรัชชัย (2542) กล่าวว่า การวิเคราะห์องค์ประกอบ เป็นวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ที่ช่วยให้นักวิจัยสร้างองค์ประกอบจากตัวแปรหลาย ๆ ตัวแปร โดยรวมกลุ่มตัวแปรที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันเป็นองค์ประกอบเดียวและแต่ละองค์ประกอบ คือ ตัวแปรแฝงอันเป็นคุณลักษณะที่นักวิจัยต้องการศึกษา การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) เป็นชื่อทั่วไปที่ใช้เรียกวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล ที่มีวิธีการและเป้าหมายการวิเคราะห์แตกต่างกัน ได้แก่ การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ หรือการวิเคราะห์สำรวจองค์ประกอบ (Exploratory Factor) และการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน หรือการวิเคราะห์ยืนยันองค์ประกอบ (Confirmatory Factor Analysis) ซึ่งวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบเหล่านี้ ไม่ว่าจะเป็นวิธีใดต่างก็เป็นวิธีการที่เป็นประโยชน์ต่อนักวิจัยทั้งสิ้น

เพชรน้อย สิงห์ช่างชัย (2549) ให้ความหมายคือ การวิเคราะห์องค์ประกอบเป็นเทคนิคทางสถิติ สำหรับวิเคราะห์ตัวแปรหลายตัว (Multivariate analysis techniques) ที่ออกแบบมาเพื่อช่วยให้นักวิจัยได้ใช้แสวงหาความรู้ความจริงดังกล่าว เช่น นักวิจัยสามารถใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis หรือ EFA) ในการพัฒนาทฤษฎี หรือนักวิจัยสามารถใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis หรือ CFA) ในการทดสอบหรือยืนยันทฤษฎี

กัลยา วานิชปัญญา (2551) สรุปว่า เป็นการวิเคราะห์หลายตัวแปรเทคนิคหนึ่งเพื่อการสรุปรายละเอียดของตัวแปรหลายตัว หรือเรียกว่าเป็นเทคนิคที่ใช้ในการลดจำนวนตัวแปรเทคนิคหนึ่ง โดยการศึกษาถึงโครงสร้างความสัมพันธ์ของตัวแปร และสร้างตัวแปรใหม่เรียกว่า องค์ประกอบ โดยองค์ประกอบที่สร้างขึ้นจะเป็นการนำตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันหรือมีความร่วมกันสูงมารวมกันเป็นองค์ประกอบเดียวกัน ส่วนตัวแปรที่อยู่คนละองค์ประกอบมีความร่วมกันน้อย หรือไม่มีความสัมพันธ์กันเลย

สรุปได้ว่า การวิเคราะห์องค์ประกอบ คือ วิธีการทางสถิติที่จะจับกลุ่มหรือรวมกลุ่ม หรือรวมตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันไว้ในกลุ่มเดียวกัน อาจมีความสัมพันธ์ของตัวแปรนั้น ๆ

ทั้งทางบวกและทางลบ ความสัมพันธ์ของตัวแปรอาจทำการทดสอบได้ทั้งด้วยการใช้ทฤษฎีที่มีอยู่เดิมและการพัฒนาทฤษฎีใหม่

5.1.2 วัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์องค์ประกอบ

การวิเคราะห์องค์ประกอบมีวัตถุประสงค์ของ สามารถสรุปได้ ดังนี้

- 1) เพื่อจัดกลุ่มตัวแปรที่มีลักษณะเหมือนกันเข้าด้วยกัน ซึ่งเป็นการลดจำนวนของตัวแปร เพื่อประโยชน์ในการอธิบาย และสรุปยืนยันตามข้อมูลที่สังเกตมาได้
- 2) ช่วยตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ศึกษา
- 3) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ร่วมระหว่างตัวแปร
- 4) เพื่อวิเคราะห์โครงสร้างองค์ประกอบของตัวแปรที่เป็นเกณฑ์ และระบุตัวแปรที่เป็นประโยชน์ในสมการถดถอย
- 5) เพื่อใช้ในการทดสอบหาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง

5.1.3 ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์องค์ประกอบ

อุทุมพร จามรมาน (อุทุมพร จามรมาน, 2543) กล่าวว่า ในการวิเคราะห์องค์ประกอบกลุ่มตัวอย่างบางประเภท ขึ้นอยู่กับผู้วิจัยว่าจะตัดสินใจว่าตัวแปรอะไรนั้น มีผลต่อการวิเคราะห์องค์ประกอบ ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่มีผลต่อการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เมื่อจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่สูงขึ้น ค่าความเชื่อมั่นของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ได้ก็สูงขึ้นตามไปด้วย กลุ่มตัวอย่างที่มีขนาด 50 คน ให้ค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ไม่เพียงพอ ในขณะที่กลุ่มตัวอย่าง 1,000 คน ให้ค่าเกินพอที่จะใช้วิเคราะห์องค์ประกอบ กลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดเล็ก ความคลาดเคลื่อนสุ่มของสหสัมพันธ์ จะมีความเชื่อมั่นน้อยถ้าเพิ่มขนาดของสหสัมพันธ์ให้มากขึ้น จะทำให้ค่าความแปรปรวนองค์ประกอบรวมมีค่ามากขึ้น ด้วยความแปรปรวนที่เพิ่มเข้าไปจะทำให้การวิเคราะห์เปลี่ยนรูป ดังนั้น ผู้วิจัยควรจะใช้กลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่เท่าที่จะเป็นไปได้ คือมากกว่า 500 คน ขึ้นไปจึงจะดี

5.1.4 ประเภทของการวิเคราะห์องค์ประกอบ

นงลักษณ์ วิรัชชัย (2542, น. 123) ได้กล่าวถึงประเภทของการวิเคราะห์องค์ประกอบไว้ดังนี้

- 1) การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis) เป็นการสำรวจและระบุองค์ประกอบรวมที่สามารถอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ผลจากการวิเคราะห์องค์ประกอบจะเป็นการลดจำนวนข้อมูลหรือตัวแปร และทำให้ได้องค์ประกอบรวมซึ่งจะทำให้เข้าใจลักษณะของข้อมูลได้ง่ายมากขึ้น และสะดวกต่อการแปลความ รวมทั้ง ได้ทราบถึงแบบแผนและโครงสร้างความสัมพันธ์ของข้อมูลด้วย ซึ่งการลดจำนวนหรือตัวแปรให้น้อยลงนั้น ทำได้โดยอาศัยความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร หรือความร่วมมือกันระหว่างตัวแปรเป็นฐานในการจัดหมวดหมู่ หรือกลุ่มตัวแปร ให้เป็นองค์ประกอบเพียงไม่กี่องค์ประกอบ ที่สามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรได้มากที่สุด

2) การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) เป็นการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับแบบแผนและโครงสร้างความสัมพันธ์ของข้อมูล เพื่อตรวจสอบ หรือยืนยันองค์ประกอบที่กำหนดไว้แล้วตามทฤษฎี ในกรณีนี้ นักวิจัยต้องมีสมมติฐานอยู่ก่อนแล้ว และใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบ เพื่อตรวจสอบว่าข้อมูลเชิงประจักษ์นั้น ๆ มีความสอดคล้องกลมกลืนกับสมมติฐานหรือไม่ มากน้อยเพียงใด

5.1.5 ประโยชน์ของการวิเคราะห์องค์ประกอบ

การวิเคราะห์องค์ประกอบมีประโยชน์ ดังนี้

1) ลดจำนวนตัวแปร โดยการรวมตัวแปรหลาย ๆ ตัวให้อยู่ในองค์ประกอบเดียวกัน องค์ประกอบที่ได้ถือเป็นตัวแปรใหม่ ที่สามารถหาค่าข้อมูลขององค์ประกอบที่สร้างขึ้นได้ เรียกว่า Factor Score จึงสามารถนำองค์ประกอบดังกล่าวไปเป็นตัวแปรสำหรับการวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป เช่น การวิเคราะห์ความถดถอยและสหสัมพันธ์ (Regression and Correlation Analysis) การวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) การทดสอบสมมติฐาน T – test Z – test และการวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม (Discriminant Analysis) เป็นต้น

2) ใช้ในการแก้ปัญหาอันเนื่องมาจากการที่ตัวแปรอิสระของเทคนิคการวิเคราะห์สมการความถดถอยมีความสัมพันธ์กัน (Multicollinearity) ซึ่งวิธีการอย่างหนึ่งในการแก้ปัญหานี้ คือ การรวมตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์ไว้ด้วยกัน โดยการสร้างเป็นตัวแปรใหม่หรือเรียกว่า องค์ประกอบ โดยใช้เทคนิค Factor Analysis แล้วนำองค์ประกอบดังกล่าวไปเป็นตัวแปรอิสระในการวิเคราะห์ความถดถอยต่อไป

3) ทำให้เห็นโครงสร้างความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ศึกษา เนื่องจากเทคนิค Factor Analysis จะหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation) ของตัวแปรทีละคู่ แล้วรวมตัวแปรที่สัมพันธ์กันมากไว้ในองค์ประกอบเดียวกัน จึงสามารถวิเคราะห์โครงสร้างที่แสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ ที่อยู่ในองค์ประกอบเดียวกันได้ ทำให้สามารถอธิบายความหมายของแต่ละองค์ประกอบได้ ตามความหมายของตัวแปรต่าง ๆ ที่อยู่ในองค์ประกอบนั้น ทำให้สามารถนำไปใช้ในด้านวางแผนได้

5.2 ขั้นตอนการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน มีขั้นตอนเช่นเดียวกับการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ คือ การเตรียมเมตริกซ์สหสัมพันธ์ การสกัดองค์ประกอบขั้นต้น การหมุนแกน และการสร้างสเกลองค์ประกอบ สำหรับการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน นอกจากจะมีการเตรียมข้อมูลแบบเดียวกับเชิงสำรวจแล้ว ยังต้องมีการวิเคราะห์ข้อมูลจำเพาะของโมเดล และระบุความเป็นไปได้ค่าเดียวของโมเดลก่อนจะวิเคราะห์ในขั้นการสกัดองค์ประกอบ และการหมุนแกนการทำงานเป็นการทำงานของคอมพิวเตอร์ และในขั้นสุดท้าย คือ การสร้างสเกลองค์ประกอบนั้นเป็นแบบเดียวกันกับการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542, น. 128 - 169) ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลจำเพาะของโมเดล (Model Specification) ในการวิเคราะห์ที่ต้องสร้างโมเดลนี้ โดยมีทฤษฎีและหลักฐานการวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นเครื่องสนับสนุน แล้วจึงนำโมเดลมากำหนดข้อมูลจำเพาะ เพื่อใส่เป็นข้อมูลในโปรแกรมลิสรการทำงานข้อมูลจำเพาะ ข้อมูลจำเพาะที่นักวิจัยต้องกำหนดตามโมเดลมีดังนี้

1) จำนวนองค์ประกอบรวม

2) ค่าของความแปรปรวน - ความแปรปรวนร่วม ระหว่างองค์ประกอบรวมหรือค่าของสมาชิกในเมตริกซ์ PH ของโปรแกรมลิสร ถ้าต้องการองค์ประกอบที่เป็นอิสระต่อกันค่าความแปรปรวนระหว่างองค์ประกอบนั้นต้องเป็นศูนย์ ถ้าต้องการองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กัน จะต้องกำหนดค่าสมาชิกระหว่างองค์ประกอบคู่หนึ่งในเมตริกซ์ PH ให้เป็นพารามิเตอร์อิสระให้โปรแกรมลิสรประมาณค่า

3) เส้นทางแสดงอิทธิพลระหว่างองค์ประกอบรวม K และตัวแปรสังเกตได้ X หรือค่าของสมาชิกในเมตริกซ์ LX ของโปรแกรมลิสร ถ้ามีโมเดลกำหนดค่าตัวแปร X_1, X_2, X_3 ได้รับอิทธิพลจากองค์ประกอบรวม K สมาชิกที่แทนสัมประสิทธิ์การถดถอยของ K บน X_1, X_2, X_3 ต้องกำหนดเป็นพารามิเตอร์อิสระ ส่วนตัวแปร X_4, X_5 ที่ไม่ได้รับอิทธิพลจากองค์ประกอบรวม K จะมีค่าพารามิเตอร์กำหนดเป็นศูนย์

4) ค่าของความแปรปรวน - ความแปรปรวนร่วม ระหว่างเทอมความคลาดเคลื่อนของตัวแปรสังเกตได้ X หรือสมาชิกในเมตริกซ์ TD ของโปรแกรมลิสร ถ้านักวิจัยมีโมเดลขององค์ประกอบเชิงยืนยัน กำหนดค่าความแปรปรวนของเทอมความคลาดเคลื่อนตัวแปร X_1 ในเมตริกซ์ TD และค่าความแปรปรวนร่วมของเทอมความคลาดเคลื่อนตัวแปร X_1 กับเทอมความคลาดเคลื่อนตัวแปรสังเกตได้ตัวอื่น ๆ เป็นศูนย์ทั้งหมด ในกรณีที่ไม่ได้กำหนดองค์ประกอบเชิงยืนยันของนักวิจัย มีความคลาดเคลื่อนทั้งหมดเป็นอิสระต่อกัน นักวิจัยต้องกำหนดพารามิเตอร์ นอกแนวทแยงของเมตริกซ์ TD เป็นศูนย์ทั้งหมด แต่ในเทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันได้ผ่านคลายข้อตกลงเบื้องต้นข้อนี้ และยอมให้เทอมความคลาดเคลื่อนมีความสัมพันธ์กันได้ โดยกำหนดให้พารามิเตอร์ความแปรปรวนร่วมระหว่างความคลาดเคลื่อนคู่หนึ่งเป็นพารามิเตอร์อิสระ

2. การระบุความเป็นไปได้ค่าเดียว ของโมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Identification of the Model) สำหรับการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน การระบุความเป็นไปได้ค่าเดียวของโมเดล มีความสำคัญต่อการประมาณค่าพารามิเตอร์ของโมเดล เพราะการประมาณค่าพารามิเตอร์ จะกระทำได้นั้นก็ต่อเมื่อโมเดลระบุความเป็นไปได้ค่าเดียวพอดี ซึ่งก็หมายความว่า การแก้สมการหาค่าตัวไม่ทราบค่า ค่าจะได้รากของสมการที่เป็นได้ค่าเดียว ถ้านักวิจัยประมาณค่าพารามิเตอร์โดยโมเดลระบุความเป็นไปได้ค่าเดียวไม่ได้ จะได้รากของสมการที่ไม่มีความหมายการระบุความเป็นไปได้ค่าเดียว เป็นสิ่งที่จำเป็นในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน และการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ

แต่ในการวิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงสำรวจนั้น นักวิจัยได้กำหนดเงื่อนไขบังคับตายตัว ทำให้การวิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงสำรวจ มีลักษณะระบุความเป็นไปได้ค่าเดียวพอดี ส่วนการวิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงยืนยันนั้น การกำหนดเงื่อนไขบังคับจะทำโดยนักวิจัยซึ่งกำหนดเงื่อนไขแตกต่างกันไปตามโมเดลของแต่ละคน จึงเป็นหน้าที่ของนักวิจัยที่ต้องตรวจสอบเพื่อระบุความเป็นไปได้ค่าเดียว

การกำหนดเงื่อนไขบังคับ (Constraints) ในการวิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงยืนยันนั้นทำได้ 2 แบบ คือ การตั้งเงื่อนไขให้พารามิเตอร์เป็นพารามิเตอร์กำหนด และการตั้งเงื่อนไขให้พารามิเตอร์เท่ากัน เงื่อนไขบังคับจะทำให้จำนวนพารามิเตอร์อิสระหรือตัวไม่ทราบค่าลดลง และโมเดลจะมีโอกาสระบุได้พอดีมากขึ้น

วิธีการตรวจสอบว่าโมเดลการวิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงยืนยัน ระบุได้ค่าเดียวหรือไม่ เป็นการตรวจสอบตามเงื่อนไข 3 แบบ ดังนี้

1) เงื่อนไขจำเป็นต้องระบุได้พอดี คือ เมื่อจำนวนพารามิเตอร์ที่ต้องประมาณค่า มีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับจำนวนสมาชิกในเมตริกซ์ความแปรปรวน - ความแปรปรวนร่วม

2) เงื่อนไขพอเพียงกับการระบุได้พอดี คือ โดยกฎทั่ว ๆ ไป คือ เมตริกซ์ PH ต้องเป็นเมตริกซ์สมมาตรและเป็นบวกแน่นอน เมตริกซ์ TD ต้องเป็นเมตริกซ์แนวทแยง และเมตริกซ์ LX ต้องมีค่าลำดับชั้นเท่ากับจำนวนหองค์ประกอบลบด้วยหนึ่ง

3) เงื่อนไขจำเป็นและพอเพียงกับการระบุได้พอดี ซึ่งได้แก่ การแสดงให้เห็นว่าการแก้สมการหาค่าพารามิเตอร์อิสระที่ไม่ทราบค่า โดยวิธีพีชคณิตสามารถทำได้ ซึ่งโปรแกรมลิสรเลขสามารถคำนวณเมตริกซ์สารสนเทศสำหรับพารามิเตอร์ได้ คือ ถ้าเมตริกซ์ดังกล่าวเป็นบวกแสดงว่าโมเดลระบุได้พอดี

3. การประมาณค่าพารามิเตอร์ (Estimating the Parameter) การประมาณค่าพารามิเตอร์ของโมเดล เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยการแก้สมการโครงสร้างเพื่อหาค่าพารามิเตอร์ซึ่งเป็นตัวไม่ทราบค่าในสมการ เป็นการดำเนินการด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์การประมาณค่าพารามิเตอร์ได้จากการใช้ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง (ความแปรปรวน และความแปรปรวนร่วมของตัวแปรสังเกตได้หรือข้อคำถาม) ประมาณค่าพารามิเตอร์ของประชากรซึ่งวิธีการประมาณค่าพารามิเตอร์มีทั้งหมด 7 วิธี ดังนี้ (1) วิธีกำลังสองน้อยที่สุดไม่ถ่วงน้ำหนัก (Unweight Least Squares: ULS) (2) วิธีกำลังสองน้อยที่สุดทั่วไป (Generalized Least Squares: GLS) (3) วิธีการประมาณค่าเป็นไปได้อย่างสูงสุด (Maximum Likelihood: ML) (4) วิธีกำลังสองน้อยที่สุดถ่วงน้ำหนัก (Generally Weighted Least Squares: WLS) (5) วิธีกำลังสองน้อยที่สุดถ่วงน้ำหนักแนวทแยง (Diagonally Weighted Least Squares: DWLS) (6) วิธี Instrumental Variables (IV) และ (7) วิธี Two - Stage Least Squares (TSLS)

4. การประเมินความสอดคล้องของโมเดล (Evaluating the Data - Model Fit) ผู้วิจัยประเมินความสอดคล้องของโมเดลหองค์ประกอบ โดยการพิจารณาค่าสถิติต่าง ๆ ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ค่าสถิติเหล่านี้ใช้เป็นหลักฐานสนับสนุนว่าโมเดลสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์หรือไม่ อย่างไร ในกรณีที่โมเดลไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ต้องปฏิเสธโมเดลองค์ประกอบตามสมมติฐาน หรืออาจใช้ค่าสถิติที่ได้จากผลการวิเคราะห์ประกอบการตัดสินใจเพื่อปรับโมเดลใหม่ ซึ่งผู้วิจัยต้องตรวจสอบค่าสถิติวัดความสอดคล้องของโมเดลหลายตัว เรียกว่า การทดสอบ Fit Statistics ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ (เสรี ชัดเข้ม, 2547, น. 15 – 42; สุนทรพจน์ ดำรงพาณิชย์, 2555, น. 33)

1) ค่าไคสแควร์ (χ^2) โดยถ้าค่าไคสแควร์ (χ^2) มีค่าสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ รูปแบบตามสมมติฐานไม่สอดคล้องกับรูปแบบเชิงประจักษ์ แต่ถ้าค่าไคสแควร์ (χ^2) มีค่าต่ำจนไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า รูปแบบตามสมมติฐานสอดคล้องกับรูปแบบเชิงประจักษ์

2) ค่าไคสแควร์สัมพัทธ์ (Relative Chi-Square) เป็นอัตราส่วนระหว่างค่าสถิติไคสแควร์กับจำนวนองศาอิสระ (χ^2/df) โดยหลักทั่วไป ถ้าค่าไคสแควร์สัมพัทธ์มีค่าน้อยกว่า 3.00 แสดงว่า รูปแบบตามสมมติฐานสอดคล้องกับรูปแบบเชิงประจักษ์

3) ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (Goodness of Fit Index: GFI) และดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (Adjust Goodness of Fit Index: AGFI) ถ้าดัชนี GFI และ AGFI มีค่ามากกว่า .90 แสดงว่า รูปแบบตามสมมติฐานสอดคล้องกับรูปแบบเชิงประจักษ์ (Bollen, 1989, pp. 270-336)

4) ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ (Comparative of Fit Index: CFI) ถ้าค่าดัชนี CFI มีค่ามากกว่า .95 แสดงว่า รูปแบบตามสมมติฐานสอดคล้องกับรูปแบบเชิงประจักษ์

5) ดัชนีรากมาตรฐานของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนที่เหลือ (Standardized Root Mean Square - Residual: SRMR) ถ้าค่าดัชนี SRMR มีค่าน้อยกว่า .05 แสดงว่า รูปแบบตาม สมมติฐานสอดคล้องกับรูปแบบเชิงประจักษ์ (Browne & Cudeck, 1993, pp. 137-138)

6) ดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนโดยประมาณ (Root Mean Square Error of Approximation: RMSEA) ถ้าค่าดัชนี RMSEA มีค่าน้อยกว่า .05 แสดงว่า รูปแบบตามสมมติฐานสอดคล้องกับรูปแบบเชิงประจักษ์ (Browne & Cudeck, 1993, 137-138)

5) การดัดแปรโมเดล (Model Modification) (เสรี ชัดเข้ม, 2547, pp. 30-31) ในกรณีที่ค่าสถิติวัดความสอดคล้องของโมเดล ระบุว่า โมเดลองค์ประกอบไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ทั้งนี้อาจเป็นไปได้ว่าการกำหนดความสัมพันธ์ต่าง ๆ ในโมเดลไม่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง ผู้วิจัยสามารถปรับพารามิเตอร์ในโมเดลสมมติฐาน แล้วทดสอบผลการปรับโมเดลได้โปรแกรมให้ค่าดัชนีดัดแปรโมเดล (Modification Indices: MI) ดัชนี MI จะเสนอแนะว่า ควรเพิ่มหรือตัดพารามิเตอร์ตัวใดออกจากโมเดล เพื่อให้โมเดลสอดคล้องกับข้อมูล ส่วนการตัดสินใจที่จะปรับพารามิเตอร์ตัวใดขึ้นนั้นขึ้นอยู่กับดุลยพินิจ ผู้วิจัยต้องปรับพารามิเตอร์อย่างมีความหมายในเชิงเนื้อหาและสามารถตีความหมายค่าพารามิเตอร์นั้น ๆ ได้ชัดเจน

5.3 ข้อจำกัดและปัญหาของการใช้สถิติการวิเคราะห์องค์ประกอบ

การใช้สถิติการวิเคราะห์องค์ประกอบมีข้อจำกัดและปัญหาบางประการดังนี้

5.3.1 ข้อจำกัดของการใช้สถิติการวิเคราะห์องค์ประกอบ

การใช้สถิติการวิเคราะห์องค์ประกอบ มีข้อจำกัด (Stevens, 1992, 1996; Tabachnick & Fidell, 2001 อ้างใน เพชรน้อย สิงห์ช่างชัย, 2549) ดังนี้

- 1) ข้อจำกัดเรื่องจำนวนตัวอย่าง เนื่องจากการใช้สถิติการวิเคราะห์องค์ประกอบ ต้องใช้จำนวนตัวอย่าง (sample size) จำนวนมาก หากใช้ตัวอย่างน้อยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จะต่ำ
- 2) ข้อจำกัดเกี่ยวกับระดับข้อมูลในการวิเคราะห์องค์ประกอบ ข้อมูลต้องมีระดับการวัดประเภทมาตรวัดอันตรภาค (Interval scale) และมาตราอัตราส่วน (Ratio scale) ส่วนตัวแปรที่มีระดับการวัดแบบกลุ่ม นักวิจัยต้องทำให้เป็นตัวแปรหุ่น (dummy variable) เสียก่อน นอกจากนี้ลักษณะข้อมูลต้องมีการกระจายเป็นโค้งปกติ

5.3.2 ปัญหาการวิเคราะห์องค์ประกอบ มี 3 ประเด็น ดังนี้

- 1) การวิเคราะห์องค์ประกอบไม่มีตัวแปรตาม ซึ่งแตกต่างกับการทดสอบสถิติการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุแบบปกติ สถิติการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติก สถิติการวิเคราะห์จำแนกประเภทและการวิเคราะห์เส้นทาง ดังนั้น สถิติการวิเคราะห์องค์ประกอบ จึงไม่สามารถใช้แก้ปัญหาการวิจัยที่ต้องการหาตัวทำนายได้
- 2) ขั้นตอนการสกัดองค์ประกอบไม่สามารถระบุจำนวนรอบของการสกัดได้ ดังนั้น หลังจากขั้นตอนการสกัดองค์ประกอบนักวิจัยจึงไม่สามารถระบุจำนวนรอบของการสกัดองค์ประกอบได้ว่ามีกี่รอบจึงจะพอดี
- 3) ในปัจจุบันการวิจัยที่ต้องการทดสอบเพื่อลดจำนวนตัวแปร มีเพียงสถิติการวิเคราะห์องค์ประกอบเท่านั้น เนื่องจากสถิตินี้สามารถรวมตัวแปรหลาย ๆ ตัวให้อยู่ในองค์ประกอบเดียวกัน และทำให้เห็นโครงสร้างความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ศึกษา โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation) ของตัวแปรทีละคู่ แล้วรวมตัวแปรที่สัมพันธ์กันมากไว้ในองค์ประกอบเดียวกัน หลังจากนั้นจึงสามารถวิเคราะห์ถึงโครงสร้างที่แสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ ที่อยู่ในองค์ประกอบเดียวกันได้ ดังนั้น เมื่อนักวิจัยต้องการวิเคราะห์ให้ได้ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวข้างต้น จึงมีสถิติให้เลือกใช้เฉพาะสถิติการวิเคราะห์องค์ประกอบเพียงตัวเดียว แต่ยังไม่มียุทธวิธีทางสถิติวิธีอื่น ๆ จึงทำให้นักวิจัยต้องเลือกใช้วิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบทั้ง ๆ ที่วิธีนี้มีข้อจำกัดดังกล่าวข้างต้น

6. บริบทของการจัดการศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐานในประเทศไทย

6.1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการจัดการศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน

การศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐานอยู่ภายใต้การสนับสนุนและส่งเสริมของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) ซึ่งเป็นหน่วยงานในสังกัด สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงศึกษาธิการ ดำเนินงานภายใต้วิสัยทัศน์ที่ว่า “ผู้เรียนเป็นพลเมืองดี มีความรู้และทักษะที่จำเป็น เรียนรู้ได้ตลอดชีวิต ด้วยระบบการศึกษาที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน”

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนมีเป้าหมายในการดำเนินงาน 5 ประการด้วยกัน ดังนี้

1. ด้านคุณภาพของผู้เรียน ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย มีจิตสาธารณะมีทัศนคติ และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีความรักในสถาบันหลักของชาติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 เรียนรู้ได้ตลอดชีวิตเพื่อพัฒนาทักษะ ความรู้และคุณภาพชีวิต

2. ด้านโอกาสของผู้เรียน ผู้เรียนได้รับโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษาภายใต้ระบบการจัดสรรทรัพยากรที่เป็นธรรมและเหมาะสมสำหรับการเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีคุณภาพมาตรฐาน สะท้อนตามความต้องการจำเป็นที่แตกต่างกันของผู้เรียนและโรงเรียน รวมทั้งได้รับการส่งเสริมโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

3. ด้านประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียน โรงเรียนเอกชนมีการบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ อยู่บนหลักความรับผิดชอบต่อสังคม สามารถปรับตัวเพื่อแข่งขันได้จัดการศึกษาที่แตกต่างเพื่อตอบโจทย์ความต้องการของผู้เรียนและการพัฒนาประเทศ

4. ด้านการมีส่วนร่วมในการจัดและสนับสนุนการศึกษาเอกชน การศึกษาเอกชนมีบทบาทเพิ่มขึ้น มีศักยภาพในการให้บริการด้านการศึกษาในระดับนานาชาติ และมีเครือข่ายความร่วมมือในประเทศและต่างประเทศเพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการศึกษาเอกชน

5. ด้านระบบการบริหารจัดการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนมีการบริหารราชการที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส ทันสมัย และอำนวยความสะดวก มีการบูรณาการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทำหน้าที่กำกับ ส่งเสริม และสนับสนุนการจัดการศึกษาเอกชน ได้สอดคล้องตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน

พันธกิจของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) มี 4 ประการ ดังนี้

1. พัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้เป็นพลเมืองที่มีศักยภาพตามเป้าหมายการพัฒนาคนของประเทศไทยด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน

2. ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เข้าถึงโอกาสในการศึกษาอย่างเสมอภาคและเป็นธรรม ด้วยระบบการจัดสรรทรัพยากรเพื่อการศึกษที่สะท้อนคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษาและความต้องการจำเป็นที่แตกต่างกัน

3. พัฒนาคุณภาพของโรงเรียนเอกชนให้ได้มาตรฐานและมีศักยภาพในการแข่งขัน

4. พัฒนาการบริหารราชการของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนให้เป็นหน่วยงานที่มีศักยภาพสูงในการทำหน้าที่กำกับ ส่งเสริม และสนับสนุนการศึกษาเอกชนให้บรรลุเป้าหมายของการพัฒนา

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2560 – 2564 รวมทั้งสิ้น 7 ยุทธศาสตร์ ได้แก่

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาหลักสูตร การเรียนการสอน การวัดและประเมินผล

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การปฏิรูประบบทรัพยากรเพื่อการศึกษเอกชน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การเสริมสร้างประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดและสนับสนุนการศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมการศึกษานอกระบบเพื่อสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาการศึกษาเอกชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

ยุทธศาสตร์ที่ 7 การพัฒนาระบบการบริหารจัดการส่งเสริมการศึกษา

ประเภทของโรงเรียนเอกชน มีดังนี้

1. โรงเรียนในระบบ หมายถึง โรงเรียนที่จัดการศึกษาโดยกำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการศึกษา หลักสูตร ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและการประเมิน ซึ่งเป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอนแบ่งเป็น 3 ประเภท

1.1 ประเภทสามัญศึกษา หมายถึง โรงเรียนที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการในระดับต่าง ๆ ได้แก่ ระดับก่อนประถมศึกษา (เตรียมอนุบาล อนุบาล) ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา (มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย)

1.2 ประเภททอาชีวศึกษา หมายถึง โรงเรียนที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ หรือหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการในระดับต่าง ๆ ได้แก่ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

ทั้งนี้ โรงเรียนประเภทสามัญศึกษาและอาชีวศึกษา ให้รวมถึงโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนในลักษณะโรงเรียนการกุศล โรงเรียนการศึกษาพิเศษ หรือโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์

1.3 ประเภทนานาชาติ หมายถึง โรงเรียนที่จัดการศึกษาโดยใช้หลักสูตรต่างประเทศ หรือหลักสูตรต่างประเทศที่ปรับรายละเอียดเนื้อหาวิชาใหม่หรือหลักสูตรที่จัดทำขึ้นเองที่ไม่ใช่หลักสูตร

ของกระทรวงศึกษาธิการ และใช้ภาษาเป็นสื่อในการเรียนการสอนให้กับนักเรียน โดยไม่จำกัดเชื้อชาติ ศาสนา และไม่ขัดต่อศีลธรรมและความมั่นคงของประเทศ

2. โรงเรียนนอกระบบ หมายถึง โรงเรียนที่จัดการศึกษาโดยมีความยืดหยุ่นในการกำหนด จุดมุ่งหมาย รูปแบบ วิธีการจัดการศึกษา ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไข สำคัญของการสำเร็จการศึกษา แบ่งเป็นประเภทต่าง ๆ ได้แก่ ประเภทสอนศาสนา ประเภทศิลปะและกีฬา ประเภทวิชาชีวะ ประเภทกวดวิชา ประเภทสร้างเสริมทักษะชีวิต

นอกจากนี้โรงเรียนนอกระบบยังรวมถึง สถาบันศึกษาปอเนาะ ซึ่งเป็นปอเนาะที่ได้รับการ จดทะเบียนอนุญาตให้จัดตั้งเป็นโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม กำหนดสอนเฉพาะศาสนาอิสลาม การจัดการเรียนการสอนเป็นการเรียนรู้ด้วยตนเอง ไม่มีหลักสูตรเป็นลายลักษณ์อักษร เป็นการอ่านอรรถ อธิบายคัมภีร์อัลกุรอาน และวิชาภาษาอาหรับ ไม่มีระบบชั้นเรียนไม่กำหนดชั้นเรียนที่แน่นอน จะใช้เวลา เรียนเท่าใดก็ได้ขึ้นอยู่กับศักยภาพของผู้เรียนและการประเมินของโต๊ะครู ปัจจุบันรัฐบาลได้ส่งเสริมสถาบัน ศึกษาปอเนาะเหล่านี้ เป็นสถาบันสังคมเพื่อการเรียนการสอนตามหลักสูตรศาสนาอิสลาม ให้สอดคล้องกับ วิถีชีวิตตามวัฒนธรรมอิสลามและความต้องการของชุมชน และรวมถึงศูนย์การศึกษาอิสลามประจำมัสยิด (ตาดีกา) ซึ่งเป็นสถานที่อบรมเด็กเล็กคู่กับมัสยิด เปิดสอนวันเสาร์-อาทิตย์ หรือช่วงเย็นของวันธรรมดา (ยกเว้นวันศุกร์ ซึ่งเป็นวันหยุดศาสนาอิสลาม) การจัดการเรียนการสอนใช้หลักสูตรอิสลามฟิรฎูอิน ประจำ มัสยิด พ.ศ. 2548 ภาษาส่วนใหญ่ใช้ภาษาท้องถิ่นและมลายูกลาง

การบริหารโรงเรียนเอกชนตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 ให้ คณะกรรมการบริหารโรงเรียนมีอำนาจหน้าที่ 1) ออกระเบียบและข้อบังคับต่างๆ ของโรงเรียน 2) ให้ความ เห็นชอบนโยบายและแผนพัฒนาการศึกษาของโรงเรียน 3) ให้คำแนะนำการบริหารและการจัดการโรงเรียน ด้านบุคลากร แผนงาน งบประมาณ วิชาการ กิจกรรมนักเรียน อาคารสถานที่ และความสัมพันธ์กับชุมชน กำกับดูแลให้มีระบบการประกันคุณภาพภายใน ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการปฏิบัติงานของ ผู้อำนวยการให้ความเห็นชอบการกำหนดค่าธรรมเนียมการศึกษาและค่าธรรมเนียมอื่นของโรงเรียน ให้ความ เห็นชอบรายงานประจำปี งบการเงินประจำปี และการแต่งตั้งผู้สอบบัญชี พิจารณาคำร้องทุกข์ของครู ผู้ปกครองและนักเรียน คณะกรรมการบริหารต้องจัดให้มีการประชุมอย่างน้อยหนึ่งครั้งในแต่ละภาค การศึกษาปกติ (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน, 2551, น. 18)

ในการจัดการศึกษาในประเทศไทย โรงเรียนเอกชนได้เข้ามามีบทบาทที่สำคัญในการ ให้บริการด้านการศึกษาเพื่อแบ่งเบาภาระของรัฐมาโดยตลอด โดยเฉพาะในส่วนที่รัฐไม่สามารถจัดได้ หรือ จัดได้ไม่เพียงพออันเนื่องมาจากข้อจำกัดด้านทรัพยากร ดังนั้นเพื่อให้การจัดการศึกษาของภาคเอกชน ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพสอดคล้องกับ แนวทางการพัฒนาประเทศ จึงได้จัดตั้งสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาเอกชน สังกัดกระทรวงศึกษาธิการขึ้นเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2515 เพื่อทำหน้าที่ดูแล ส่งเสริม สนับสนุนภาคเอกชนให้สามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา

เอกชน เป็นหน่วยงานเดียวของรัฐที่ดูแลการจัดการศึกษาเอกชนในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี คณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2539, น. 1) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 กำหนดให้รัฐสนับสนุนเอกชนในการจัดการศึกษาอบรมให้เกิดความรู้คู่คุณธรรม และคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของเอกชน สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (2540, น. 14-15) และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (พ.ศ. 2545) มาตรา 43 บัญญัติให้รัฐสนับสนุนเอกชน เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา โดยให้ความช่วยเหลือสนับสนุนด้านเงินอุดหนุน การลดหย่อนหรือการยกเว้นภาษีและสิทธิประโยชน์ทางการศึกษาแก่สถานศึกษาเอกชน รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนด้านวิชาการเพื่อให้สถานศึกษาเอกชนมีมาตรฐานและสามารถพึ่งตนเองได้

6.2 สภาพปัจจุบันและปัญหาของการจัดการศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน

สภาพปัจจุบัน โรงเรียนเอกชนในประเทศไทย มีสภาพดังนี้ 1) นักเรียนโรงเรียนเอกชนได้คะแนนเฉลี่ยตามรายวิชาสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน และสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน 2) โรงเรียนเอกชน จำนวน 1,370 โรงเรียน ได้รับการรับรองร้อยละ 86.93 ซึ่งสูงกว่าภาพรวมของผลการประเมินสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน 3) โรงเรียนเอกชนช่วยลดงบประมาณของรัฐในการจัดการศึกษาคิดเป็นร้อยละ 10.43 ในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา โรงเรียนเอกชนได้ช่วยแบ่งเบาภาระของรัฐในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานถึง 202,831.6 ล้านบาท (สมศักดิ์ อัมพรวิสิทธิ์โสภณ, 2552, น. 6)

สำหรับบริบทของการจัดการศึกษาโดยภาคเอกชนในประเทศไทยนั้น จะเห็นได้ว่าในปัจจุบันรัฐบาลได้ส่งเสริมสนับสนุนให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษามากขึ้นในทุกๆระดับและทุกประเภท โดยเฉพาะในการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน สถานศึกษาเอกชนระดับนี้ได้ช่วยแบ่งเบาภาระในการจัดการศึกษาให้ภาครัฐอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าสถานศึกษาเอกชนมีการบริหารงานที่มีความยืดหยุ่น รวดเร็ว และมีอำนาจในการตัดสินใจด้วยตนเองในหลาย ๆ ประการ อันส่งผลให้คุณภาพการจัดการศึกษาเป็นที่ยอมรับของผู้ปกครองและสังคมอย่างกว้างขวาง ซึ่งสอดคล้องกับรายงานขององค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา หรือ โออีซีดี (Organization for Economic Co-operation and Development - OECD) ที่นำเสนอว่า นักเรียนในสถานศึกษาเอกชนมีแนวโน้มทำคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการประเมินของ PISA ได้ดีกว่านักเรียนจากสถานศึกษาของรัฐบาล (OECD, 2011, p. 1) และได้ระบุเพิ่มเติมว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่ได้เลือกสถานศึกษาเอกชนเพื่อเป็นโอกาสทางการศึกษาที่ดีที่สุดให้กับลูกของตนเอง ถึงแม้ว่าต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น สำหรับเหตุผลที่ผู้ปกครองส่งลูกไปเรียนในสถานศึกษาเอกชนนั้น มีเหตุผลหลายประการ ได้แก่ ความเป็นเลิศทางวิชาการ การควบคุมขนาดห้องเรียนที่เหมาะสม การมุ่งเน้นระเบียบวินัย การมีมาตรฐานที่สูงกว่า และการดูแลกำกับติดตามอย่างใกล้ชิดจากฝ่ายบริหารในโรงเรียนเอกชน (Heibutzki, 2014; Nuriahimah, 2010) จึงอาจกล่าวได้ว่า โรงเรียนเอกชนสามารถบริหารจัดการให้ครูมีประสิทธิภาพมากกว่าโรงเรียนรัฐบาล และมีความสามารถในการแข่งขันและ

การให้บริการด้านการศึกษาที่เหนือกว่าโรงเรียนของรัฐหลายแห่ง อย่างเห็นได้ชัดเจน (Figlio & Stone, 1999, pp. 115-140; Wilkinson, Denniss, & Macintosh, 2004) และในปัจจุบันโรงเรียนเอกชนต้องการครูมากขึ้นและต้องการครูที่มีคุณภาพมากขึ้น (Green, Machin, Murphy & Zhu, 2010, p. 6) อย่างไรก็ตาม สถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐานของประเทศไทยถึงแม้ว่าในภาพรวมสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ก็ต้องเผชิญกับความท้าทายเกี่ยวกับคุณภาพผู้เรียนเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยเฉพาะความรู้และทักษะด้านภาษาอังกฤษยังเป็นจุดอ่อนที่ต้องการพัฒนาเช่นกัน ดังนั้น สถานศึกษาจึงต้องหาแนวทางพัฒนามาตรฐานสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้ครูได้เพิ่มพูนความรู้ ทักษะ และสามารถปรับเปลี่ยนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนในยุคศตวรรษที่ 21

จากสถิติในภาพรวมของโรงเรียนเอกชนในระบบขั้นพื้นฐานในเขตกรุงเทพฯ ช่วงปี 2540 มีโรงเรียนเอกชนประมาณ 850 โรงเรียน แต่ปัจจุบันนี้ในปี 2563 เหลือโรงเรียนเอกชนในระบบขั้นพื้นฐานประมาณ 350 โรงเรียน เหลือไม่ถึงครึ่ง และถ้ามองไปอีก 20 ปี ข้างหน้า อาจจะมีโรงเรียนเอกชนในกรุงเทพฯ ลดลงอีกประเด็นข้อมูลนี้ รัฐจำเป็นต้องนำไปหาทางจัดการแก้ไขในการส่งเสริมให้เอกชนมาลงทุนด้านการศึกษา เพื่อที่จะได้ให้โรงเรียนเอกชนเป็นทางเลือกอีกทางหนึ่งของผู้ปกครอง

ปัจจุบันโรงเรียนเอกชนได้รับผลกระทบอันเนื่องมาจากการลดลงของประชากร นโยบายเรียนฟรี 15 ปีของรัฐบาล การจัดการศึกษาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น การขยายตัวของโรงเรียนดีประจำตำบล การสอบบรรจุครูของโรงเรียนรัฐบาล การปรับเงินเดือนของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี และการแข่งขันระหว่างโรงเรียนเอกชนด้วยกันเอง ทำให้โรงเรียนเอกชนจำนวนหนึ่งต้องปิดกิจการลงเนื่องจากผู้ปกครองใช้คุณภาพของการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนเป็นปัจจัยที่สำคัญในการตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าเรียน ดังนั้นโรงเรียนเอกชนจำเป็นต้องปรับปรุงคุณภาพในการจัดการศึกษาเพื่อเป็นจุดขายและเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้โรงเรียนเอกชนยังคงดำเนินกิจการอยู่ได้ (ตะวัน สื่อกระแสร์, 2556)

ในทำนองเดียวกัน ชิดวร ลีละผลิน (2564, 1 มกราคม) ได้กล่าวว่า ปัจจุบันโรงเรียนเอกชนประสบปัญหาดังนี้

1. โรงเรียนเอกชนปัจจุบันประสบปัญหาเด็กนักเรียนลดลง เนื่องจากประชากรเด็กลดลง ซึ่งปัจจุบันโรงเรียนภาครัฐก็มีนักเรียนลดลงเช่นกัน นอกจากนี้ ปัญหาเศรษฐกิจตกต่ำ ประชาชนมีรายได้ลดลงไม่มีเงินส่งลูกเข้าโรงเรียนเอกชน และผลกระทบจากโรคโควิด-19

2. ปัญหานโยบายเรียนฟรีที่ไม่เรียนฟรีจริง ผู้ปกครองยังต้องจ่ายค่าใช้จ่ายในการเรียนที่สูง รัฐต้องศึกษาวิธีการจัดการศึกษาของสำนักงานศึกษากรุงเทพมหานคร (กทม.) ซึ่งมีการบริการด้านการศึกษาที่ฟรีจริง ๆ และมีแจกอุปกรณ์การเรียน เสื้อผ้า ชุดกีฬา ชุดว่ายน้ำ และประมาณ 26 อย่างที่ทาง กทม.แจกให้นักเรียนฟรี ทำให้การบริหารแบบพิเศษของ กทม.ทำได้ แต่ภาครัฐทำไม่ได้ รัฐโดยเฉพาะรัฐมนตรี ควรไปศึกษากับ กทม.ว่าเขาทำกันอย่างไร สำหรับโรงเรียนเอกชนรัฐไม่จำเป็นต้องช่วยค่าใช้จ่าย

ทั้งหมด แต่ขอให้จ่ายเงินอุดหนุนในจำนวนเงิน หรือเปอร์เซ็นต์ที่เท่าเทียมกับภาครัฐก็พอแล้ว เพราะนักเรียนเอกชน หรือของรัฐ เรียนหนังสือในหลักสูตรเดียวกัน แต่ทำไมรัฐให้เงินอุดหนุนไม่เท่ากัน

3. โรงเรียนเอกชนในส่วนภูมิภาคได้รับผลกระทบจากการที่การบริหารการศึกษาส่วนท้องถิ่น มีโครงการรัฐเรื่องการขยายตัวของโรงเรียนตีประจำตำบล ส่วนนี้รัฐต้องเข้ามาดูแล และต้องเพื่อให้โรงเรียนเอกชนอยู่รอดเช่น

4. การสอบ และการบรรจุครูของภาครัฐที่จัดขึ้นในระหว่างภาคการศึกษา ทำให้โรงเรียนขาดครู เช่น ครูต้องลาไปสอบ และประกาศผลสอบ รัฐก็เรียกครูบรรจุในช่วงระหว่างภาคเรียน ทำให้ครูเอกชนขาดแคลน

5. การหักเงินกองทุนสงเคราะห์ของครูเอกชน ปัจจุบัน รัฐมียอดประมาณ 27,000 ล้านบาท รัฐควรใช้เงินจำนวนนี้คืนกลับเป็นรายรับของครูเอกชนบ้าง โดยคิดทำโครงการออกมาให้เกิดประโยชน์กับครูเอกชน โดยเฉพาะในช่วงเศรษฐกิจที่ตกต่ำในขณะนี้ รัฐจะต้องนำเงินจำนวนนี้หมุนกลับไปใช้ เป็นสวัสดิการให้ครูให้มากที่สุด

6. การบริหารโรงเรียนเอกชนซึ่งเป็นการบริหารที่ต้องมีการแข่งขันกับโรงเรียนเอกชนด้วยกัน บรรดาโรงเรียนใหญ่ที่มีทุนมาก ก็จะส่งผลกระทบต่อโรงเรียนขนาดเล็ก ทำให้ไม่มียอดนักเรียน ถึงกับต้องปิดตัวเอง รัฐควรเข้ามามีบทบาทช่วยเหลือเช่น ด้านกฎหมายการเว้นระยะห่างการสร้างโรงเรียนที่เคยมี แต่ปัจจุบันไม่ถูกนำมาใช้ ใครจะสร้างโรงเรียนตรงไหน รัฐก็ออกใบอนุญาตให้ ซึ่งเป็นปัญหากับโรงเรียนเอกชนมาก

7. นโยบายของภาครัฐด้านการศึกษาไม่ต่อเนื่อง เนื่องจากมีการเปลี่ยนรัฐมนตรี และมีการเปลี่ยนแปลงนโยบายตลอดเวลา ทำให้การพัฒนาด้านการศึกษาไม่ต่อเนื่อง

8. รัฐไม่มีหลักเกณฑ์ในการพัฒนาคุณภาพครู ผู้ช่วยครู หรือครูพี่เลี้ยงอย่างจริงจัง การพัฒนาคุณภาพครูนั้น เป็นเรื่องทำตลอดเวลา ซึ่งรัฐควรจัดอบรมครูในวันที่โรงเรียนไม่มีการสอน

9. รัฐต้องเสริมสร้างขวัญ และกำลังใจให้กับครูเอกชน ปัจจุบันครูโรงเรียนเอกชนยังไม่ได้รับการดูแลอย่างเท่าเทียม และเสมอภาคกับครูภาครัฐ ในทุกๆ ประเด็น เช่น เงินกองทุนสงเคราะห์ค่ารักษาพยาบาลต้องเพิ่มขึ้น ตลอดจนการให้สิทธิประโยชน์ถึงพ่อแม่ และลูกได้เหมือนครูภาครัฐ

10. ควรมีการช่วยเหลือลดหย่อนภาษีต่างๆ ทุกชนิดกับโรงเรียนเอกชน เพื่อช่วยแบ่งเบาภาระ และสนับสนุนกิจการโรงเรียนเอกชน

11. การให้สิทธิพิเศษ แก่ผู้รับใบอนุญาต เจ้าของโรงเรียน ผู้บริหาร และครูโรงเรียนเอกชน ในการเป็นข้าราชการพิเศษของกระทรวง เพราะบุคคลเหล่านี้เป็นทรัพยากรบุคคลที่มีค่าในการสร้างการศึกษาของชาติ

12. รัฐควรเปิดโอกาสให้ผู้บริหาร และครูเอกชน ได้ทำการรับรองวิทยฐานะ เช่นเดียวกับครูโรงเรียนรัฐ และเงินที่จะจ่าย ควรเป็นเงินในงบประมาณของรัฐ

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

7.1 งานวิจัยในประเทศ

ประวิทย์ รักษาแสง (2557) ได้ศึกษาการพัฒนาตัวบ่งชี้การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21 ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาตัวบ่งชี้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21 ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของครูที่ทำการสอนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และ 2) วิเคราะห์โมเดลองค์ประกอบตัวบ่งชี้การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในศตวรรษที่ 21 ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มตัวอย่างที่ 1 เป็นครูที่สอนภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis : EFA) จำนวน 718 คน โดยการสุ่มหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) กลุ่มตัวอย่างที่ 2 เป็นครูที่สอนภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ใช้ในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis : CFA) จำนวน 557 คน โดยการสุ่มหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ 1) แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง และ 2) แบบวัดการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในศตวรรษที่ 21 ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีค่าอำนาจจำแนก เท่ากับ 0.41-1.00 ความเที่ยง เท่ากับ 0.80-0.97 การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การวิเคราะห์สถิติพื้นฐาน การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis : CFA) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปผลการวิจัยพบว่า โมเดลองค์ประกอบตัวบ่งชี้การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในศตวรรษที่ 21 ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ทั้ง 4 ด้าน 29 ตัวบ่งชี้ มีค่าเป็นบวก มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ 0.68 ถึง 0.98 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า โดยค่าน้ำหนักองค์ประกอบเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ด้านการให้นักเรียนสร้างความรู้และการเรียนรู้ตลอดชีวิตด้านการตั้งคำถาม ด้านการสร้างสรรคเนื้อหา ด้านการคัดเลือกความรู้ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.98 0.92 0.76 และ 0.68 ตามลำดับ มีดัชนีวัดระดับความกลมกลืนระหว่างโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ได้ค่าไค-สแควร์ เท่ากับ 322.97 ค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ 0.97 ที่องศาอิสระ (df) เท่ากับ 373 ค่า GFI=0.95 ค่า AGFI= 0.95 ค่า SRMR= 0.01 ค่า RMSEA=0.00 แสดงว่าโมเดลมีความตรงเชิงโครงสร้าง งานวิจัยพบว่า องค์ประกอบทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ 1) การให้นักเรียนสร้างความรู้และการเรียนรู้ตลอดชีวิต 2) การสร้างเนื้อหา 3) การคัดเลือกความรู้และ 4)การตั้งคำถาม เป็นองค์ประกอบที่มีความจำเป็นในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21

เยาวลักษณ์ มุลสระคู (2558) ได้ศึกษาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด โดยวิธีตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษกับข้อมูลเชิงประจักษ์

กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูสอนภาษาอังกฤษจำนวน 280 คน ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน ผลการวิจัย แสดงว่า ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษมี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้าน คุณลักษณะส่วนบุคคล เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่ 1 พบว่า องค์ประกอบ ด้านทักษะมีค่าน้ำหนักสูงสุด ประกอบด้วย 7 องค์ประกอบย่อย ดังนี้ ทักษะการสื่อสาร ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ทักษะการจัดการเรียนรู้ ทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยี ทักษะการวัดและประเมินผล ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น และการพัฒนาตนเอง ผลการพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอน ภาษาอังกฤษ แบ่งองค์ประกอบเป็น 3 องค์ประกอบ 14 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบแรก ด้านความรู้ ประกอบด้วย 4 ตัวบ่งชี้ พบว่าตัวบ่งชี้ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ได้แก่ ตัวบ่งชี้ครูมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษ ตัวบ่งชี้ครูมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับ หลักสูตรภาษาอังกฤษ ตัวบ่งชี้ครูมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะของภาษา ตามลำดับ องค์ประกอบด้านทักษะ ประกอบด้วย 7 ตัวบ่งชี้ พบว่า ตัวบ่งชี้ทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน มีค่าเฉลี่ย สูงสุด รองลงมา คือ ตัวบ่งชี้ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ตัวบ่งชี้องค์ประกอบด้านทักษะที่มีค่าต่ำสุด คือ ตัวบ่งชี้ทักษะการสื่อสาร และองค์ประกอบด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้ พบว่า ตัวบ่งชี้บุคลิกลักษณะ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ตัวบ่งชี้แรงจูงใจ และตัวบ่งชี้วิธีการเรียนรู้ตามลำดับ

วรรณรี ปานศิริ, อภิษฎา ศรีเครื่อง, และปาริชาติ จันทร์งาม (2561) ได้ศึกษาการ พัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะของผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษตามแนวทางการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษตามแนวทางการจัดการเรียนรู้ใน ศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และ 2) วิเคราะห์โมเดลองค์ประกอบของ ตัวบ่งชี้สมรรถนะครู ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษตามแนวทางการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 วิธีการ ดำเนินการมี 2 ขั้นตอน โดยขั้นตอนที่ 1 การสร้างตัวบ่งชี้สมรรถนะครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษตามแนว ทางการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เป็นการตรวจสอบความเหมาะสมของตัวบ่งชี้ในแต่ละองค์ประกอบ โดยใช้เทคนิคเดลไฟ เก็บข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 รอบ แบบวัดทั้งหมดมีค่าความเที่ยง 0.80 ขั้นตอนที่ 2 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับหนึ่งของตัวบ่งชี้สมรรถนะครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษตามแนว ทางการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เป็นการตรวจสอบโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ การวิเคราะห์ องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับหนึ่งของตัวบ่งชี้สมรรถนะครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษตามแนวทางการจัดการ เรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 หลังปรับ พบว่า ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษตามแนวทางการจัดการ เรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่อยู่ใน 5 องค์ประกอบ 21 ตัวบ่งชี้ มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเป็นบวกทั้งหมดมีค่าตั้งแต่ 0.17-0.55 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกตัว และค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์มีค่าตั้งแต่ 0.10-0.96 $\chi^2 = 178.14$ $df = 373$ $p = 0.2999$ $\chi^2/df = 1.05$ $GFI = 0.95$ ค่า $AGFI = 0.93$ $RMSEA = 0.013$ $SRMR = 0.036$ และผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน อันดับที่สองของตัวบ่งชี้สมรรถนะครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษตามแนวทางการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

พบว่า องค์ประกอบที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด คือ ด้านการสร้างความร่วมมือกับชุมชนมีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.78 และมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ = 0.61 รองลงมาคือ องค์ประกอบด้านการพัฒนาตนเองมีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.32 และมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เท่ากับ 0.10 ซึ่ง สมรรถนะครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษตามแนวทางการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 มี 5 องค์ประกอบได้แก่ 1) ด้านการพัฒนาตนเอง 2) ด้านการจัดการเรียนรู้ 3) ด้านการสร้างความร่วมมือกับชุมชน 4) ด้านการทำงานเป็นทีมและ 5) ด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู

ดลวรรณ พวงวิภาต (2562) ได้ศึกษาองค์ประกอบสมรรถนะครูภาษาอังกฤษของโรงเรียนประถมศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) องค์ประกอบสมรรถนะครูภาษาอังกฤษของโรงเรียนประถมศึกษา และ 2) ยืนยันองค์ประกอบสมรรถนะครูภาษาอังกฤษของโรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้บริหารและครูจำนวน 291 คน ผลจากการวิจัยพบว่า องค์ประกอบสมรรถนะครูภาษาอังกฤษของโรงเรียนประถมศึกษาประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ และ 41 ตัวแปร ได้แก่ 1) การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนและการใช้สื่อ มี 7 ตัวแปร 2) การใช้เทคนิควิธีการสอนและการออกแบบประเมินผู้เรียน มี 7 ตัวแปร 3) การบริหารจัดการชั้นเรียน มี 6 ตัวแปร 4) การออกแบบการสอนอย่างมีส่วนร่วม มี 6 ตัวแปร 5) การถ่ายทอดและการให้คำปรึกษาในวิชาชีพ มี 6 ตัวแปร 6) การใช้นวัตกรรมทางภาษาที่หลากหลาย มี 5 ตัวแปร และ 7) การพัฒนาหลักสูตร มี 4 ตัวแปร โดยได้เสนอผลการยืนยันองค์ประกอบสมรรถนะครูภาษาอังกฤษของโรงเรียนประถมศึกษาว่า ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิทุกคนมีความเห็นพ้องต้องกันว่า องค์ประกอบและตัวแปรสมรรถนะครูภาษาอังกฤษของโรงเรียนประถมศึกษาทุกองค์ประกอบและตัวแปรมีความถูกต้องเหมาะสมเป็นไปได้และเป็นประโยชน์ และองค์ประกอบสมรรถนะครูภาษาอังกฤษของโรงเรียนประถมศึกษาเป็นพหุองค์ประกอบ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะครูผู้สอนจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถและมีทักษะในการสอนที่หลากหลาย โดยเฉพาะครูภาษาอังกฤษ ต้องมีความรู้ความเข้าใจในบริบทธรรมชาติของภาษา รู้และเข้าใจผู้เรียน มีทักษะในการถ่ายทอดเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจในภาษาที่เป็นภาษาต่างประเทศ ส่งผลให้ครูภาษาอังกฤษต้องมีสมรรถนะที่หลากหลายเพื่อให้สามารถจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงมีความสามารถในการใช้ภาษา มีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอน มีทักษะการสอน มีคุณลักษณะของความเป็นครูภาษาอังกฤษ และต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ การสื่อสารและมีแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย โดยครูมีสมรรถนะทางการสื่อสาร มีประสบการณ์ในการสอน มีความร่วมมือการจัดการเรียนรู้ มีการจัดสภาพแวดล้อมและ ความร่วมมือมีการวางแผนจัดการเรียนการสอน มีการจัดการในชั้นเรียน

น้ำทิพย์ วัชรมดำรง (2563) ได้ศึกษาการพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษ 2) ตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลโครงสร้างตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และ 3) สร้างคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษ

กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูภาษาอังกฤษ จำนวน 280 คน แบ่งการวิจัยออกเป็น 3 ระยะ พบว่า องค์ประกอบสมรรถนะครูภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบหลัก 14 องค์ประกอบย่อย 67 ตัวบ่งชี้ ซึ่งประกอบไปด้วยด้านความรู้จำนวน 23 ตัวบ่งชี้ ด้านทักษะจำนวน 28 ตัวบ่งชี้ และด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล 16 ตัวบ่งชี้ โดยองค์ประกอบหลักด้านความรู้ มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้ง 5 องค์ประกอบย่อยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษ ความรู้เรื่องภาษาศาสตร์ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผู้เรียนและความเข้าใจในวัฒนธรรม และความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรม องค์ประกอบหลักด้านทักษะ มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้ง 6 องค์ประกอบย่อยโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทักษะการวัดและประเมินผล ทักษะการพัฒนาตนเอง ทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยี ทักษะการสื่อสารและทักษะการจัดการเรียนรู้ และองค์ประกอบหลักด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้ง 3 องค์ประกอบย่อย โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ คุณธรรมจริยธรรม บุคลิกลักษณะ และแรงจูงใจรักการเรียนรู้ และพบว่า โมเดลตัวบ่งชี้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ แสดงให้เห็นว่า องค์ประกอบหลักของสมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ทั้ง 3 องค์ประกอบที่กล่าวมา ข้างต้นนั้นเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของสมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22

7.2 งานวิจัยต่างประเทศ

McGraner and Saenz (2009) ได้ศึกษาเกี่ยวกับสมรรถนะสมรรถนะครูภาษาอังกฤษ โดยสังเคราะห์วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมนักศึกษาครูเพื่อการสอนภาษาอังกฤษให้ผู้เรียน แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และนวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษจากแหล่งต่างๆ และนำมาสู่การประชุมเพื่อหาข้อสรุปร่วมกัน ผลการสังเคราะห์ พบว่า สมรรถนะครูภาษาอังกฤษประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ความรู้พื้นฐานทางสังคมวัฒนธรรมและการเมืองที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของผู้เรียน (Sociocultural and political foundations for teaching ELL students) ครูผู้สอนมีความจำเป็น ที่จะต้องมีความรู้พื้นฐานทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับพื้นฐานทางด้านเศรษฐกิจสังคม และวัฒนธรรมของ ผู้เรียน 2) ความรู้พื้นฐานทางการได้มาของภาษาที่สอง (Foundations of second-language acquisition) ทั้งครูผู้สอนเอง และนักเรียนส่วนใหญ่เรียน และใช้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สอง หรือภาษาต่างประเทศ ซึ่งงานวิจัยต่างๆ ได้แสดงให้เห็นถึงอุปสรรค ความท้าทายและความแตกต่างระหว่างการเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาแม่ และในฐานะภาษาที่สอง หรือภาษาต่างประเทศ ฉะนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษจะต้องมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่สอดคล้องกับการเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สอง 3) ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาการสอน (Knowledge for teaching academic content to ELL students) 4) ประสิทธิภาพในการจัดการเรียน

การสอน (Effective instructional practices for teaching academic content to ELL students) และ 5) ความรู้ ความเข้าใจ ในด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาและกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนภาษาอังกฤษ (Assessment practices and accommodations for ELL students) ทั้งนี้ก็วิจัยได้ระบุแนวทางการเรียนการสอนที่มีแนวโน้มช่วยเพิ่มการเรียนรู้เนื้อหาและการพัฒนาความสามารถทางภาษาของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ 1) การเรียนการสอนที่มีความชัดเจนและเป็นระบบ 2) การสอนคำศัพท์ทางวิชาการ 3) การจัดโครงสร้างและอำนวยความสะดวกในวาทกรรมในชั้นเรียนเกี่ยวกับเนื้อหาทางวิชาการ 4) การใช้ภาพในการสอนเนื้อหาทางวิชาการของผู้เรียนภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ และ 5) การให้ข้อเสนอแนะที่มีจุดมุ่งหมาย สอดคล้อง และเป็นระบบ

Abali (2013) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้ความสามารถและการพัฒนาความเชี่ยวชาญในอาชีพของครูภาษาอังกฤษสำหรับกิจกรรมในชั้นเรียนที่เฉพาะเจาะจง ในบริบทของประเทศตุรกี งานวิจัยในครั้งนี้มุ่งนำเสนอกิจกรรมในห้องเรียนของครูสอนภาษาอังกฤษ การรับรู้เกี่ยวกับสมรรถนะและความต้องการในการพัฒนาความเชี่ยวชาญในอาชีพ กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูสอนภาษาอังกฤษจากโรงเรียนประถม จำนวน 50 คน โดยการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามผ่านสื่ออีเมล ผลการวิจัยปรากฏว่า การท่องจำและการทำซ้ำยังคงได้รับการฝึกฝนอย่างกว้างขวางโดยการใช้บทกลอนนิทานแต่วรรณกรรมยังได้รับความนิยมน้อย ครูได้รายงานว่าการเติมคำในช่องว่าง การทำแบบฝึกหัดไวยากรณ์ การให้นักเรียนท่องจำคำศัพท์และวลี และการอ่านออกเสียงโดยครูสอนภาษาอังกฤษเป็นกิจกรรมหลักในห้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษของตุรกี นอกจากนี้ การใช้วัตถุจริงและบัตรคำ การเล่นเกม การให้นักเรียนออกเสียงตามยังคงเป็นกิจกรรมที่ปรากฏให้เห็นอยู่ การเล่นเกมเป็นส่วนที่ขาดไม่ได้ของการศึกษาของเด็กซึ่งสามารถพบได้โดยทั่วไป ซึ่งครูได้รายงานว่าการที่พวกเขาเล่นเกมในห้องเรียนช่วยให้เด็กมีอัตราความสามารถในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ร้อยละ 68

นอกจากนี้ยังพบว่า ความต้องการสูงสุดในการพัฒนาวิชาชีพของครู คือ การพัฒนาการพูด ร้อยละ 64 และการจัดการชั้นเรียน ร้อยละ 54 ในห้องเรียนที่มีนักเรียนจำนวนมาก การเข้ารับการฝึกอบรมเกี่ยวกับเพลงและเกมเพื่อกระตุ้นและให้กำลังใจนักเรียน ร้อยละ 50 รองลงมาคือ การฝึกอบรมทางด้านพหุปัญญา ร้อยละ 48 การอบรมเกี่ยวกับกิจกรรมก่อนเริ่มการเรียน ร้อยละ 42 ส่วนความต้องการที่จะพัฒนาทักษะการออกเสียงซึ่งมีจำนวนครูที่ต้องการพัฒนาทักษะนี้สูงถึง ร้อยละ 39

Jeyaraj (2013) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการบูรณาการทักษะทางภาษากับทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Thinking) ผ่านการเรียนวรรณคดีอังกฤษและตรวจสอบการเปลี่ยนแปลงบทบาทของทั้งในครูและนักเรียน ในบริบทของประเทศอินเดีย มีสมมุติฐานการวิจัย 2 ประการ คือ 1) นักเรียนมีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและมีส่วนร่วมเมื่อครูได้บูรณาการทักษะทางภาษาและการคิดแบบมีวิจารณญาณด้วยกัน และ 2) การจัดการของครูต่อทักษะการคิดเชิงวิพากษ์เป็นบวก โดยศึกษาจากครูสอนภาษาอังกฤษในวิทยาลัยจำนวน 41 คน จากวิทยาลัยต่างๆ ในเมืองทมิฬนาฑู (Tamil

Nadu) ทางตอนใต้ของอินเดีย ที่เพิ่งสำเร็จการอบรมหลักสูตร “Literary Theories and ELT” ที่ถูกจัดขึ้น ณ Madurai Kamaraj University เกี่ยวกับการคิดเชิงวิพากษ์ (Critical Thinking) โดยใช้แบบสอบถามที่ถูกออกแบบโดย Peter A. Facione (2011) ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนได้รับการปฏิบัติแบบผู้บริโภคที่คอยตั้งรับ (Passive consumer) ความรู้ที่ถูกป้อนให้โดยครูที่มีความกระตือรือร้น แต่นักเรียนจะกลายเป็นผู้ผลิตความรู้และความเข้าใจใหม่ด้วยตนเอง จากกระบวนการนี้ทักษะการสื่อสารและการคิดเชิงวิพากษ์ของนักเรียนจะถูกพัฒนาโดยไม่รู้ตัว

งานวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่า การคิดอย่างมีวิจารณญาณเป็นทักษะที่สำคัญที่ควรได้รับการพัฒนาหากครูต้องการที่จะเป็นผู้ที่มีชีวิตที่ตื่นตัวในฐานะพลเมือง นอกจากนี้ การคิดเชิงวิพากษ์ยังช่วยให้ครูสามารถแก้ปัญหาและตัดสินใจได้อย่างมีคุณภาพ งานวิจัยชิ้นนี้ยังกล่าวเพิ่มเติมว่า การคิดเชิงวิพากษ์นอกจากจะครอบคลุมถึงทักษะและกลยุทธ์แล้ว ยังครอบคลุมไปถึงการเกี่ยวข้องกับจัดการกับปัญหาด้วย เช่น การมีความยืดหยุ่น การมีจุดยืน การมีใจที่เปิดกว้างและพร้อมที่จะเผชิญกับปัญหาที่มีความยากลำบาก ผู้วิจัยได้สรุปว่า ครูสอนภาษาอังกฤษควรบูรณาการทักษะการคิดเชิงวิพากษ์กับรายวิชาที่ครูต้องสอนในห้องเรียน การคิดเชิงวิพากษ์และความสามารถในการแสดงออกของผู้เรียนต้องอยู่ด้วยกัน ครูจึงต้องสร้างห้องเรียนที่มีทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ร่วมอยู่ด้วย ควรให้แนวคิดและโครงการกระตุ้นความคิดแก่นักเรียน และควรประเมินความก้าวหน้าของนักเรียนทั้งทางการวิพากษ์และสรุปทั้งเป็นรายบุคคลและโดยรวม และงานวิจัยนี้ยังสะท้อนว่า ห้องเรียนแบบมีปฏิสัมพันธ์จะประสบความสำเร็จได้ต้องอาศัยการทำงานร่วมกันและการเรียนรู้แบบร่วมมือที่อาศัยทักษะการคิดเชิงวิพากษ์และทักษะการสื่อสารด้วย

Daif-Allah and Aljumah (2020) ได้ทำการศึกษาถึงผลกระทบที่เกิดจากโปรแกรมการพัฒนาทักษะการสอนภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู (Pre-Service Teacher) ที่สอนภาษาอังกฤษให้กับเด็กประเทศซาอุดีอาระเบีย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาทักษะการสอนภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูในการสอนภาษาอังกฤษเบื้องต้นให้กับเด็ก 2) อบรมนักศึกษาครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้สามารถช่วยให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้ พูด และเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษพื้นฐาน ตัวอักษรภาษาอังกฤษรวมทั้งคำพูดที่เป็นประโยชน์อื่นๆ โดยอาศัยเพลง เกม บทบาทสมมติ นิทาน การอ่านและกิจกรรมที่เน้นด้านการสื่อสาร และ 3) อบรมให้นักศึกษาครูสอนภาษาอังกฤษพัฒนาสื่อการสอนที่เหมาะสมกับห้องเรียนทั้งขนาดเล็กและขนาดใหญ่ซึ่งสื่อการสอนเหล่านี้ต้องตรงกับความสนใจของผู้เรียนในวัยเด็กและเพิ่มแรงจูงใจได้ กลุ่มตัวอย่าง คือนักศึกษาครู จำนวน 70 คนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอกที่มหาวิทยาลัย Qassim University ใช้การวิจัยแบบกึ่งทดลองโดยใช้การทดสอบก่อนและหลัง (pre-test and post-test) กับกลุ่มควบคุมและเก็บข้อมูลโดยใช้วิธีการเชิงปริมาณโดยใช้แบบสอบถามและแบบสังเกต

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของโปรแกรมการพัฒนาทักษะการสอนภาษาอังกฤษที่จำเป็นสำหรับนักศึกษาครูที่สอนภาษาอังกฤษให้กับเด็ก ผู้วิจัยได้เสนอแนะว่า ให้หาแนวทางการสอนที่เหมาะสมทั้งในบริบททั่วไปของการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศและใน

บริบทของโรงเรียนประถมโดยเฉพาะ หนึ่งในผลการวิจัยที่สำคัญที่สุด คือ วิธีการสอนที่เลือกนำมาใช้สำหรับการศึกษานี้มีความเหมาะสมกับครูที่จะนำไปสอนภาษาอังกฤษให้กับเด็กในอนาคต นอกจากนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่น่าสนใจในการสอนภาษาอังกฤษให้กับเยาวชนหลายประการ ได้แก่ ครูควรใช้เทคนิคการจูงใจที่หลากหลาย เช่น การใช้หนังสือเล่มใหญ่ เกม เทคนิค TPRS (Total Physical Response Story Telling) ใช้ปริศนาภาพ ใช้บทบาทสมมติ การเล่นสำหรับการฝึกภาษา และใช้เพลงและจังหวะในการรวมคำศัพท์ ครูควรให้ความสำคัญกับความสนใจของผู้เรียนและควรบูรณาการทักษะภาษาร่วมกับการออกแบบหนังสือหรือสื่อการเรียนการสอน ครูควรใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีเพื่อขยายขอบเขตของการเรียนการสอน เพื่อเพิ่มพูนความรู้ของผู้เรียน และควรนำผลการวิจัยและข้อเสนอแนะไปประยุกต์ใช้เพื่อให้เกิดการศึกษาและออกแบบโปรแกรมที่คล้ายคลึงกันในอนาคตสำหรับครูสอนภาษาอังกฤษต่อไป

Mahmud (2020) ได้ศึกษาความท้าทายในการปรับตัวของครูชาวอินโดนีเซียที่สอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ในช่วงเริ่มต้นของการประกอบอาชีพครู โดยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง ซึ่งเป็นครูใหม่ที่สอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในโรงเรียนมัธยม จำนวน 2 คน โดยใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างโดยครูแต่ละคนจะถูกสัมภาษณ์โดยใช้เวลา 40 ถึง 60 นาที ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างต้องเผชิญกับความท้าทายที่สำคัญ 4 ประการ ได้แก่ 1) ความท้าทายด้านการจัดการเรียนการสอน เช่น บรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการทดสอบเป็นหลัก การจัดการนักเรียนที่มีปัญหาด้านพฤติกรรม ความขาดแคลนทรัพยากรที่ใช้ในการสอน 2) ความท้าทายด้านวิชาชีพ เช่น ความสับสนในการระบุตัวตนในฐานะครูใหม่ 3) ความท้าทายด้านสังคม เช่น การรักษาความสัมพันธ์กับครูรุ่นพี่ และการเข้าสังคมในช่วงแรกของการทำงาน และ 4) ความท้าทายส่วนบุคคล เช่น ความท้าทายในการจัดการกับอารมณ์เมื่อเจอเหตุการณ์ที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน เป็นต้น

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศดังกล่าว จะเห็นได้ว่า ปัจจุบันนี้มีนักวิจัยจำนวนไม่น้อยทั้งในประเทศและต่างประเทศให้ความสำคัญกับสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ โดยมีการศึกษาตัวบ่งชี้และองค์ประกอบสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษที่มีความจำเป็นต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21 ในสถานศึกษาระดับต่างๆ รวมทั้งได้ให้ความสำคัญกับความสามารถด้านการสอนภาษาอังกฤษ และการพัฒนาความเชี่ยวชาญในการสอนภาษาอังกฤษของครู นอกจากนี้ งานวิจัยดังกล่าวทำให้เห็นถึงปัญหาอุปสรรค และแนวทางในการพัฒนาและส่งเสริมให้ครูสอนภาษาอังกฤษมีสมรรถนะที่ดีขึ้น ซึ่งจะส่งผลไปยังการเรียนรู้ของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ องค์ความรู้ดังกล่าวนี้ช่วยให้ผู้วิจัยได้เห็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน ตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างองค์ประกอบของตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พร้อมทั้งเสนอแนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ โดยแบ่งการวิจัยเป็น 3 ระยะ เพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน

ระยะที่ 2 การตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ระยะที่ 3 การศึกษาแนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัยดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ระยะ	วัตถุประสงค์การวิจัย	ผู้ให้ข้อมูล	เครื่องมือการวิจัย	การวิเคราะห์ข้อมูล
ระยะที่ 1	1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21	- ผู้เชี่ยวชาญทางภาษาอังกฤษ จำนวน 10 คน	- แบบสัมภาษณ์ที่มีโครงสร้าง	- การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา
		- ผู้เชี่ยวชาญทางภาษาอังกฤษ จำนวน 20 คน	- แบบประเมินความเหมาะสมและเป็นไปได้ของตัวบ่งชี้	- ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

ระยะ	วัตถุประสงค์การวิจัย	ผู้ให้ข้อมูล	เครื่องมือการวิจัย	การวิเคราะห์ข้อมูล
	สำหรับสถานศึกษา เอกชนชั้นพื้นฐาน	- กลุ่มตัวอย่างครู สอนภาษาอังกฤษ ในสถานศึกษา เอกชนชั้นพื้นฐาน จำนวน 532 คน	- แบบสอบถาม เกี่ยวกับการรับรู้ สมรรถนะของครูสอน ภาษาอังกฤษฯ	- ความเข้าใจ ความโด่ง ค่าสัมประสิทธิ์ การกระจาย (C.V.) - วิเคราะห์ องค์ประกอบเชิง สำรวจ EFA
ระยะที่ 2	2. เพื่อตรวจสอบความ สอดคล้องของโมเดล ความสัมพันธ์ โครงสร้างองค์ประกอบ ของตัวบ่งชี้ที่ พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิง ประจักษ์	กลุ่มตัวอย่างครู สอนภาษาอังกฤษ ในสถานศึกษา เอกชน จำนวน 532 คน	- แบบสอบถาม เกี่ยวกับการรับรู้ สมรรถนะของครูสอน ภาษาอังกฤษฯ	- วิเคราะห์ องค์ประกอบเชิง ยืนยัน CFA
ระยะที่ 3	3. เพื่อศึกษาแนว ทางการเสริมสร้าง สมรรถนะครูสอน ภาษาอังกฤษเพื่อการ เรียนรู้ของนักเรียนใน ศตวรรษที่ 21 สำหรับ สถานศึกษาเอกชนชั้น พื้นฐาน	- ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 11 คน	- แบบสัมภาษณ์กึ่ง โครงสร้าง	- การวิเคราะห์เชิง เนื้อหา

จากตารางที่ 3.1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้นตอนทั้ง 3 ระยะ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ในสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน

ในระยะนี้ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน โดยดำเนินการ 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การวิเคราะห์และสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 2) การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ 3) การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของประเด็นคำถามหรือตัวบ่งชี้ของสมรรถนะ และ 4) การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis) โดยมีการดำเนินการวิจัยดังนี้

1.1 การวิเคราะห์และสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1.1.1 ศึกษาและวิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 และ 12 ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สภาพปัจจุบันและปัญหาของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ และแนวทางการพัฒนาวิชาชีพครูสอนภาษาอังกฤษจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ อย่างหลากหลาย อาทิ เอกสาร ตำรา ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และเอกสารทางวิชาการอื่น ๆ ทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ รวมทั้งฐานข้อมูลงานวิจัยทางอิเล็กทรอนิกส์

1.1.2 สังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากข้อ 1 เพื่อกำหนดสมรรถนะ กลุ่มของสมรรถนะองค์ประกอบ และตัวบ่งชี้พฤติกรรมของครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 และนิยามเชิงปฏิบัติการ

1.1.3 นำต้นร่างดังกล่าว เสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อขอคำแนะนำ

1.1.4 นำข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษามาปรับปรุงต้นร่างสมรรถนะ กลุ่มของสมรรถนะ พร้อมทั้งองค์ประกอบ และตัวบ่งชี้พฤติกรรมให้สมบูรณ์ขึ้น เพื่อนำไปใช้ในการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ

1.2 การศึกษาความคิดเห็นต่อสมรรถนะและกลุ่มของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้นำสมรรถนะ กลุ่มของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ พร้อมทั้งองค์ประกอบ และตัวบ่งชี้พฤติกรรม ซึ่งเป็นร่างในเบื้องต้นที่ได้จากขั้นตอนที่ 1.1 ไปสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ โดยดำเนินการดังนี้

1.2.1 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ผู้วิจัยเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 10 คน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม แต่ละกลุ่มใช้การเลือกแบบบอลหิมะ (Snowball Sampling) และมีคุณสมบัติ ดังนี้

กลุ่มที่ 1 เป็นผู้ที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกทางด้านภาษาศาสตร์การสอน ภาษาอังกฤษหรือสาขาที่เกี่ยวข้อง มีประสบการณ์ในหน่วยงานที่ผลิตครูด้านการสอนภาษาอังกฤษ และมีประสบการณ์การสอนไม่น้อยกว่า 10 ปี รวมจำนวน 5 คน (ดูภาคผนวก ก)

กลุ่มที่ 2 เป็นครูหรือศึกษานิเทศก์ที่มีวิทยฐานะเชี่ยวชาญ (คศ.4) และมีประสบการณ์ด้านการสอนภาษาอังกฤษตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป หรือครูผู้สอนชาวต่างชาติที่อยู่ในประเทศไทย และมีประสบการณ์การสอนไม่น้อยกว่า 5 ปี รวมจำนวน 5 คน (ดูภาคผนวก ก)

1.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสัมภาษณ์ที่พัฒนามาจากต้นร่างสมรณะของครูสอน ภาษาอังกฤษในเบื้องต้นที่ได้จากขั้นที่ 1.1 เพื่อนำไปสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญตามเกณฑ์ที่กำหนด ทั้งหมดจำนวน 10 คน โดยการสร้างเครื่องมือและการตรวจสอบคุณภาพดำเนินการดังนี้

- 1) ศึกษาหลักการและวิธีการสร้างแบบสัมภาษณ์
- 2) จัดทำแบบสัมภาษณ์ที่มีโครงสร้าง (Structured Interview) โดยแบบสัมภาษณ์ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ ชื่อ ตำแหน่ง และประสบการณ์การทำงาน

ตอนที่ 2 คำถามปลายเปิดเกี่ยวกับนักเรียนในศตวรรษที่ 21

ตอนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับสมรณะของครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการจัดการ เรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ซึ่งประกอบด้วยสมรณะ กลุ่มของสมรณะครูสอนภาษาอังกฤษ พร้อมทั้งองค์ประกอบ และตัวบ่งชี้พฤติกรรม

- 3) นำแบบสัมภาษณ์ที่ได้พัฒนาเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อเป็นการตรวจสอบ ความตรงด้านเนื้อหาและความถูกต้องและเหมาะสมของภาษาที่ใช้

4) นำแบบสัมภาษณ์มาปรับปรุงแก้ไข พร้อมทั้งจัดทำเอกสารประกอบการ สัมภาษณ์สำหรับผู้เชี่ยวชาญได้รับทราบเกี่ยวกับโครงการวิจัย และสมรณะของครูสอนภาษาอังกฤษ เพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นร่างในเบื้องต้น

1.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

- 1) ประสานผู้เชี่ยวชาญทั้ง 10 คน เพื่อกำหนดหมายวัน เวลา และสถานที่ในการ สัมภาษณ์ พร้อมทั้งการนำส่งเอกสารประกอบการสัมภาษณ์

2) ขอนหนังสือสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จากสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย- สุโขทัยธรรมาธิราช

3) ดำเนินการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเป็นรายบุคคลตามวัน เวลา และสถานที่ที่ กำหนดซึ่งเป็นช่วงระยะเวลาตั้งแต่ 1 พฤษภาคม 2559 ถึง 25 พฤษภาคม 2559 โดยใช้เวลาสัมภาษณ์

ผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านประมาณ 1 ชั่วโมง 30 นาที ถึง 2 ชั่วโมง และขออนุญาตผู้เชี่ยวชาญใช้เครื่องบันทึกเสียงระหว่างการดำเนินการสัมภาษณ์เพื่อนำมาถอดคำสัมภาษณ์ในภายหลัง

1.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1) นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญมาถอดคำสัมภาษณ์จากเครื่องบันทึกเสียง (Audio transcribing) ด้วยการแยกประเด็นตามองค์ประกอบที่กำหนดไว้ในแบบสัมภาษณ์ข้างต้น

2) วิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) ที่ได้รับทั้งหมด และสร้างบทสรุปโดยการปรับปรุงสมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ซึ่งประกอบด้วยสมรรถนะ กลุ่มของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ พร้อมทั้งองค์ประกอบ และตัวบ่งชี้พฤติกรรมที่เป็นร่างในเบื้องต้น โดยเฉพาะนำองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ที่ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันมาปรับใช้

3) นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำและปรับปรุงให้เนื้อหา มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นก่อนนำไปประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของเนื้อหาในแต่ละสมรรถนะในขั้นต่อไป

สรุปในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยได้ข้อสรุปในเบื้องต้นที่เป็นสมรรถนะ กลุ่มสมรรถนะ องค์ประกอบหลัก องค์ประกอบย่อย พร้อมทั้งตัวบ่งชี้ของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน

1.3 การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของประเด็นคำถามหรือตัวบ่งชี้ของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1.3.1 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ผู้วิจัยเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 20 คน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม แต่ละกลุ่มใช้การเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) และมีคุณสมบัติ ดังนี้

กลุ่มที่ 1 เป็นผู้เชี่ยวชาญจากหน่วยงานที่ทำหน้าที่ผลิตครูที่มีประสบการณ์ในการสอนไม่น้อยกว่า 5 ปี และมีวุฒิการศึกษาอย่างน้อยปริญญาโทหรือตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป รวมจำนวน 10 คน (ดูภาคผนวก ก)

กลุ่มที่ 2 เป็นครูที่มีผลงานเชิงประจักษ์ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับขั้นพื้นฐาน และมีประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษอย่างน้อย 10 ปี หรือดำรงตำแหน่งตั้งแต่ครูชำนาญการพิเศษ (ค.ศ. 3) ขึ้นไป รวมจำนวน 10 คน (ดูภาคผนวก ก)

1.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของประเด็นคำถามหรือตัวบ่งชี้ของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน โดยการสร้างเครื่องมือและการตรวจสอบคุณภาพดำเนินการดังนี้

1) นำองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐานที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนที่ 1.2 ไปจัดทำแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของประเด็นคำถามหรือตัวบ่งชี้ของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน โดยแบบประเมินมีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ตามหลักการของ Likert (ดูภาคผนวก ค) โดยมีการให้ค่าและความหมายของคะแนนดังนี้

- 5 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ ในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ ในระดับน้อยที่สุด

2) นำแบบประเมินดังกล่าว เสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อเป็นการตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหาและความถูกต้องและเหมาะสมของภาษาที่ใช้

3) นำแบบประเมินที่ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษามาปรับปรุงแก้ไขเพื่อดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

1.3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1) ประสานผู้เชี่ยวชาญทั้ง 20 คน เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของประเด็นคำถามหรือตัวบ่งชี้ของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน และการนำส่งเอกสารการประเมิน

2) ขอลงนามจากสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช เพื่อขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญในการประเมินดังกล่าว

3) ส่งแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของประเด็นคำถามหรือตัวบ่งชี้ของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐานให้กับผู้เชี่ยวชาญด้วยตนเองและส่งไปทางไปรษณีย์ด่วน (EMS)

4) ให้ผู้เชี่ยวชาญดำเนินการประเมิน โดยมีกำหนดระยะเวลาในการตอบแบบประเมินภายใน 2 สัปดาห์

5) กำกับติดตามการส่งแบบประเมินดังกล่าวกลับคืนมาเมื่อครบกำหนดเวลาแล้วพบว่า ได้แบบประเมินกลับคืนมาครบทั้ง 20 ฉบับ จึงได้ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของแบบประเมินที่ได้รับทั้ง 20 ฉบับ และพบว่าทุกฉบับมีข้อมูลที่สมบูรณ์ครบถ้วน ผู้วิจัยสามารถนำไปวิเคราะห์ได้

1.3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1) วิเคราะห์ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของตัวบ่งชี้ของแต่ละกลุ่มสมรรถนะจากแบบประเมินที่มีความสมบูรณ์และถูกต้องแล้ว โดยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

2) แปลความหมายของค่าเฉลี่ย (M) ตามเกณฑ์ของ สุภมาศ อังศุโชติ และชูชาติ พ่วงสมจิตต์ (2557, น. 1) ดังนี้

4.50 – 5.00 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ ในระดับมากที่สุด

3.50 – 4.49 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ ในระดับมาก

2.50 – 3.49 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ ในระดับปานกลาง

1.50 – 2.49 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ ในระดับน้อย

1.0 - 1.49 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ ในระดับน้อยที่สุด

3) ตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของตัวบ่งชี้ของแต่ละกลุ่มสมรรถนะเพื่อคัดเลือกตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ที่มีความเฉลี่ย (M) อยู่ในเกณฑ์ระดับมากขึ้นไป นั่นคือ มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.50 – 5.00 ตามเกณฑ์ของสุภมาศ อังศุโชติ และชูชาติ พ่วงสมจิตต์ (2557, น. 1)

4) นำตัวบ่งชี้ของแต่ละกลุ่มสมรรถนะที่มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ตามเกณฑ์ดังกล่าวมาสร้างเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้หรือการปฏิบัติตามประเด็นคำถามหรือตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา วุฒิการศึกษา อายุงานในสถานศึกษาที่ปฏิบัติการสอน และจังหวัดที่เป็นที่ตั้งของสถานศึกษา มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) และเติมข้อความให้สมบูรณ์

ตอนที่ 2 สอบถามครูเกี่ยวกับการรับรู้หรือการปฏิบัติตามประเด็นคำถามหรือตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 โดยแบบสอบถามประกอบด้วยข้อคำถามทั้งสิ้น 61 ข้อ แยกตามองค์ประกอบสมรรถนะ ทั้ง 5 องค์ประกอบดังต่อไปนี้

1) ความสามารถทางภาษาอังกฤษ จำนวน 27 ข้อ

- 2) ความสามารถในการสื่อสาร จำนวน 9 ข้อ
- 3) ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ จำนวน 13 ข้อ
- 4) ความสามารถพื้นฐานด้านดิจิทัล จำนวน 4 ข้อ
- 5) ความสามารถในการคิดเชิงนวัตกรรมและสร้างสรรค์อย่างเป็น

ระบบ จำนวน 8 ข้อ

แบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ตามหลักการของ Likert (ดูภาคผนวก ค) โดยมีการให้ค่าและความหมายของคะแนนดังนี้

- 5 หมายถึง มีการรับรู้หรือการปฏิบัติตามตัวบ่งชี้ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีการรับรู้หรือการปฏิบัติตามตัวบ่งชี้ในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีการรับรู้หรือการปฏิบัติตามตัวบ่งชี้ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีการรับรู้หรือการปฏิบัติตามตัวบ่งชี้ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีการรับรู้หรือการปฏิบัติตามตัวบ่งชี้ในระดับน้อยที่สุด

พร้อมทั้งกำหนดเกณฑ์การแปลความหมาย (สุภมาศ อังศุโชติ และชูชาติ พ่วงสมจิตต์, 2557, น. 1) ดังนี้

- 4.50-5.00 หมายถึง มีการรับรู้หรือการปฏิบัติตามตัวบ่งชี้ ในระดับมากที่สุด
- 3.50-4.49 หมายถึง มีการรับรู้หรือการปฏิบัติตามตัวบ่งชี้ ในระดับมาก
- 2.50-3.49 หมายถึง มีการรับรู้หรือการปฏิบัติตามตัวบ่งชี้ ในระดับปานกลาง
- 1.50-2.49 หมายถึง มีการรับรู้หรือการปฏิบัติตามตัวบ่งชี้ ในระดับน้อย
- 1.00-1.49 หมายถึง มีการรับรู้หรือการปฏิบัติตามตัวบ่งชี้ ในระดับน้อยที่สุด

5) นำแบบสอบถามที่พัฒนาขึ้นไปตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ด้วยการทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 31 คน ซึ่งเป็นครูที่มีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษอย่างน้อย 3 ปี ในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยหาค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถาม ด้วยการหาสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค (Cronbach's alpha) ซึ่งค่าความเที่ยงที่ยอมรับได้ควรมีค่าไม่น้อยกว่า .70 (บุญธรรม กิจปรีดาภิรุตติ, 2553) สำหรับแบบสอบถามฉบับนี้ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ .97 และค่าความเที่ยงขององค์ประกอบหลัก อยู่ในช่วง .89 -.96 ซึ่งถือว่ามีความสูงและอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ ดังตารางที่ 3.1 ซึ่งแสดงว่า แบบสอบถามฉบับนี้มีความเหมาะสมและสามารถนำไปใช้ศึกษาสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐานกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

ตารางที่ 3.2 ผลการวิเคราะห์หาค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถาม

องค์ประกอบของสมรรถนะ	จำนวนข้อ	ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา
1. ความสามารถทางภาษาอังกฤษ	27	.96
2. ความสามารถในการสื่อสาร	9	.93
3. ความสามารถในการจัดการเรียนรู้	13	.92
4. ความสามารถพื้นฐานด้านดิจิทัล	4	.93
5. ความสามารถในการคิดเชิงนวัตกรรมและ สร้างสรรค์อย่างเป็นระบบ	8	.89
ภาพรวม	61	.97

6) นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดลองใช้มาปรับปรุงให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ทั้งนี้ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา โดยเฉพาะมีการปรับข้อคำถามในองค์ประกอบสมรรถนะด้านความสามารถทางภาษาอังกฤษจาก 27 ข้อ เหลือเพียง 22 ข้อ เนื่องจากตัวชี้วัดที่ถูกตัดไปจำนวน 5 ข้อ มีความยากและเป็นนามธรรมเกินความเข้าใจของครูที่ตอบแบบสอบถาม ประกอบกับเมื่อตัดข้อดังกล่าวออกแล้วค่าความเที่ยงทั้งฉบับก็ไม่เปลี่ยนแปลงมากนัก ดังนั้น ผู้วิจัยได้ปรับแบบสอบถามใหม่เพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือวิจัยในการศึกษาองค์ประกอบของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน ด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis) ซึ่งแบบสอบถามฉบับที่ปรับแล้วประกอบไปด้วยข้อคำถามทั้งสิ้น 56 ข้อ โดยในแต่ละองค์ประกอบมีจำนวนข้อคำถามหรือตัวบ่งชี้ ดังนี้

- 1) ความสามารถทางภาษาอังกฤษ จำนวน 22 ข้อ
- 2) ความสามารถในการสื่อสาร จำนวน 9 ข้อ
- 3) ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ จำนวน 13 ข้อ
- 4) ความสามารถพื้นฐานด้านดิจิทัล จำนวน 4 ข้อ
- 5) ความสามารถในการคิดเชิงนวัตกรรมและสร้างสรรค์อย่างเป็นระบบ

จำนวน 8 ข้อ

1.4 การศึกษาองค์ประกอบของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน โดยใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis)

ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis) เพื่อพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน โดยดำเนินการดังนี้

1.4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1) ประชากร คือ ครูสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาเอกชนระดับชั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จำนวน 3,776 แห่ง ในปีการศึกษา 2562 (ข้อมูลจากการจำแนกตามระบบและประเภทของโรงเรียน ปีการศึกษา 2562 ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน)

2) กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาเอกชนระดับชั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน โดยการกำหนดขนาดตัวอย่างดำเนินการตามข้อเสนอแนะของ Comray and Lee (1992, p. 217) ที่ระบุว่า ขนาดตัวอย่างสำหรับการวิเคราะห์องค์ประกอบจำนวน 500 รายถือว่าดีมาก (as excellent) ดังนั้น ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 550 คน โดยใช้เทคนิคการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) ซึ่งอธิบายได้ดังนี้

ขั้นที่ 1 เลือกจังหวัดเป็นตัวแทนในแต่ละภูมิภาค ทั้ง 4 ภูมิภาค พร้อมทั้งกรุงเทพมหานคร ดังนี้

ก. ภาคกลางและตะวันออก ได้แก่จังหวัด กรุงเทพมหานคร ชลบุรี ฉะเชิงเทรา นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี พิษณุโลก เพชรบูรณ์ สมุทรปราการและสุโขทัย

ข. ภาคใต้ ได้แก่ นครศรีธรรมราช ภูเก็ต สุราษฎร์ธานีและสงขลา

ค. ภาคเหนือ ได้แก่ เชียงราย เชียงใหม่ อุตรดิตถ์ พิษณุโลก และสุโขทัย

ง. ภาคอีสาน ได้แก่ ขอนแก่น มหาสารคาม สกลนคร และอุบลราชธานี

ขั้นที่ 2 เลือกอำเภอเมืองเป็นตัวแทนในแต่ละจังหวัด รวมทั้งกรุงเทพมหานคร

ขั้นที่ 3 สุ่มสถานศึกษาเอกชนระดับชั้นพื้นฐานในอำเภอเมืองของแต่ละจังหวัด รวมทั้งในกรุงเทพมหานคร โดยใช้การสุ่มอย่างง่าย จำนวน 550 โรงเรียน เพื่อให้ได้ครูสอนภาษาอังกฤษที่เป็นกลุ่มตัวอย่างและเป็นตัวแทนครูสอนภาษาอังกฤษโรงเรียนละ 1 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 550 คน สอดคล้องกับเกณฑ์ของ Comray and Lee (1992, p. 217)

1.4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้หรือการปฏิบัติตามประเด็นคำถามหรือตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐานที่พัฒนามาจากขั้นตอนที่ 1.3 (ดูภาคผนวก ค) แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา วุฒิการศึกษา อายุงานในสถานศึกษาที่ปฏิบัติการสอน และจังหวัดที่เป็นที่ตั้งของสถานศึกษา มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) และเติมข้อความให้สมบูรณ์

ตอนที่ 2 สอบถามครูเกี่ยวกับการรับรู้หรือการปฏิบัติตามประเด็นคำถามหรือตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด (5 คะแนน) มาก (4 คะแนน) ปานกลาง (3 คะแนน) น้อย (2 คะแนน) และน้อยที่สุด (1 คะแนน) มีข้อความทั้งสิ้น 56 ข้อ แยกตามองค์ประกอบสมรรถนะทั้ง 5 องค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

- 1) ความสามารถทางภาษาอังกฤษ จำนวน 22 ข้อ
- 2) ความสามารถในการสื่อสาร จำนวน 9 ข้อ
- 3) ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ จำนวน 13 ข้อ
- 4) ความสามารถพื้นฐานด้านดิจิทัล จำนวน 4 ข้อ
- 5) ความสามารถในการคิดเชิงนวัตกรรมและสร้างสรรค์อย่างเป็นระบบ

จำนวน 8 ข้อ

1.4.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1) ขออนุญาตขอความร่วมมือจากสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ไปยังผู้อำนวยการสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐานที่มีครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลครูสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 1 คน

2) นำหนังสือจากสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช เสนอผู้อำนวยการสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐานที่มีครูสอนภาษาอังกฤษจำนวน 550 เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความอนุเคราะห์ดำเนินการให้ตัวแทนครูภาษาอังกฤษ จำนวน 1 คน ตอบแบบสอบถามในการวิจัย

3) ดำเนินการจัดส่งแบบสอบถามไปยังสถานศึกษาเป้าหมายเพื่อให้ครูภาษาอังกฤษตอบแบบสอบถาม พร้อมทั้งติดตามตามระยะเวลาที่กำหนด ภายใน 8 สัปดาห์ นับตั้งแต่ 30 สิงหาคม 2562 – 20 ตุลาคม 2562

4) ติดตามและรวบรวมจำนวนแบบสอบถามตามวันเวลาที่กำหนด พบว่า ในการติดตามครั้งแรก ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 480 ฉบับ จากจำนวนทั้งหมด 550 ฉบับ ซึ่งแบบสอบถามยังไม่ได้ตามจำนวนที่ต้องการ ดังนั้น ผู้วิจัยได้ขยายเวลาอีก 15 วัน แล้วจึงทำการติดตามด้วยตนเองโดยการประสานไปยังหัวหน้ากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศของสถานศึกษาที่ครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างปฏิบัติงานเพื่อให้ช่วยติดตาม พร้อมทั้งผู้วิจัยได้ส่งหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามอีกครั้ง โดยส่งไปทางไปรษณีย์ด่วน (EMS) หลังจากนั้นมีการติดตามเป็น 2 ระยะ ระยะที่ 1 ระยะเวลาวันที่ 1 พฤศจิกายน 2562 ถึง

10 พฤศจิกายน 2562 ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา รวมทั้งสิ้น 500 ฉบับ และระยะที่ 2 ระหว่างวันที่ 11 พฤศจิกายน 2562 ถึง 15 พฤศจิกายน 2562 ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา รวมทั้งสิ้น 532 ฉบับ คิดเป็น ร้อยละ 97 จากแบบสอบถามทั้งหมด จำนวน 550 ฉบับ ซึ่งสอดคล้องกับเกณฑ์ของ Comray and Lee (1992, p. 217) ที่กำหนดไว้

5) ตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถาม พบว่าแบบสอบถามทุกฉบับ มีความถูกต้องสมบูรณ์และสามารถนำไปสู่ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

1.4.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1) วิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา วุฒิการศึกษา และอายุงานในสถานศึกษาที่ปฏิบัติการสอน โดยใช้การแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ

2) วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรที่ใช้ในการวิเคราะห์สมรรถนะของครูผู้สอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ความเบ้ (Sk) และความโด่ง (Ku) และค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของตัวแปร ($C.V.$)

3) วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis) เพื่อตรวจสอบความตรงขององค์ประกอบหรือตัวแปรแฝงในรูปแบบที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นตามแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งจากแนวคิดของผู้เชี่ยวชาญ ด้วยวิธีสกัดองค์ประกอบหลัก (Principal component analysis) ร่วมกับการหมุนแกนแบบมูมมาก (Varimax Rotation) ด้วยโปรแกรม Mplus 7.31 (Muthen & Muthen, 2015) โดยพิจารณาตัวบ่งชี้ที่มีน้ำหนักองค์ประกอบน้อยกว่า 0.4 จะถูกตัดทิ้ง และตัวบ่งชี้ที่ยังอยู่ในโมเดลจะต้องมีค่าไอแกน (Eigenvalues) หรือปริมาณความแปรปรวนขององค์ประกอบที่สามารถอธิบายได้ด้วยตัวบ่งชี้เชิงพฤติกรรมที่มีค่ามากกว่า 1.0 (Hair, Black, Babin, Anderson, & Tatham, 2006)

4) สรุปผลองค์ประกอบของสมรรถนะ พร้อมทั้งตัวบ่งชี้ ที่ได้จากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ เพื่อที่จะนำไปตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนระหว่างโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis, CFA) ต่อไป

ระยะที่ 2 การตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างองค์ประกอบ และตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ในระยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยดำเนินการดังนี้

2.1 นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยเก็บข้อมูลเชิงประจักษ์กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 532 คน จากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ ทั้ง 56 ข้อคำถาม มาวิเคราะห์หาค่าความเที่ยง (Reliability) ด้วยการหาสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค (Cronbach's alpha) พบว่า มีค่าความเที่ยงเท่ากับ .97และหาค่าอำนาจจำแนก พบว่า มีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .69-.81

2.2 วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) ดำเนินการโดยนำองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ จากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis, EFA) มาตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างโดยการทดสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลโครงสร้างองค์ประกอบและกำหนดน้ำหนักตัวบ่งชี้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามเพื่อหาน้ำหนักตัวบ่งชี้ และทำการตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลการวิจัยที่เป็นโมเดลเชิงทฤษฎีที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สองกับข้อมูลเชิงประจักษ์

2.3 ตรวจสอบความกลมกลืนของโมเดลการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งถ้าผลการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งแรกยังไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด ผู้วิจัยต้องปรับโมเดล เพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์ในการตรวจสอบค่าสถิติที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ (สุนทรพจน์ ดำรงค์พานิช, 2555, น. 33) ดังนี้

2.3.1 ค่าไคสแควร์ (χ^2) ถ้าค่า χ^2 มีค่าต่ำมาก หรือยิ่งเข้าใกล้ศูนย์มากเท่าไรแสดงว่าข้อมูลโมเดลเชิงทฤษฎีที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

2.3.2 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (Comparative Fit Index, CFI) มีค่ามากกว่า 0.95

2.3.3 ค่าดัชนีวัดความสอดคล้องเปรียบเทียบของ Tucker และ Lewis (Trucker Lewis Index, TLI) มีค่ามากกว่า 0.95

2.3.4 ค่ารากที่สองของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนกำลังสองของการประมาณค่า (Root Mean Square Error of Approximation, RMSEA) มีค่าน้อยกว่า 0.05

2.3.5 ค่าดัชนีวัดความสอดคล้องในรูปความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standardized Root Mean Square Residual, SRMR) มีค่าน้อยกว่า 0.05

2.3.6 นำผลการวิเคราะห์ตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลมาคัดเลือกตัวบ่งชี้ที่แสดงว่ามีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor loading) ตามเกณฑ์ดังนี้ 1) เท่ากับหรือมากกว่า 0.7

สำหรับองค์ประกอบหลัก (Farrell & Rudd, 2011 อ้างถึงใน อภารัตน์ ราชพัฒน์, 2554) และ 2) เท่ากับหรือมากกว่า 0.30 สำหรับองค์ประกอบย่อยและตัวบ่งชี้ (Tacq, 1997 อ้างถึงใน อภารัตน์ ราชพัฒน์, 2554)

ระยะที่ 3 การศึกษาแนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน

ในระยะนี้ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน โดยมีการดำเนินการดังนี้

3.1 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ผู้วิจัยเลือกผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 11 คน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม แต่ละกลุ่มใช้การเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) และมีคุณสมบัติดังนี้

กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มผู้แทนของผู้บริหารสถานศึกษาและผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จำนวน 6 คน โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือก คือ เป็นผู้ที่มีหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน หรือ เป็นผู้บริหารในสถาบันการศึกษาที่มีหน้าที่ผลิตครู หรือ เป็นผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในระดับนโยบาย (ดูภาคผนวก ก)

กลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มผู้แทนครูจากสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน จำนวน 5 คน โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือก คือ เป็นครูผู้ที่มีผลงานเชิงประจักษ์ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และมีประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษในระดับขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า 5 ปี (ดูภาคผนวก ก)

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในขั้นตอนนี้ คือ แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับแนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษตามสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน โดยการสร้างเครื่องมือและการตรวจสอบคุณภาพดำเนินการดังนี้

3.2.1 นำสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน ที่เป็นข้อค้นพบจากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน มาใช้ประกอบการสร้างแบบสัมภาษณ์

3.2.2 จัดทำแบบสัมภาษณ์ที่มีลักษณะกึ่งโครงสร้าง (ดูในภาคผนวก ค) โดยแบบสัมภาษณ์แบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนตัวเกี่ยวกับชื่อ ตำแหน่ง และประสบการณ์การทำงานของผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 เป็นประเด็นคำถามเกี่ยวกับแนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษตามสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐานตามองค์ประกอบและตัวบ่งชี้

3.2.3 นำแบบสัมภาษณ์ที่ได้พัฒนาขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อเป็นการตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหาและความถูกต้องและเหมาะสมของภาษาที่ใช้

3.2.4 นำแบบสัมภาษณ์มาปรับปรุงแก้ไข พร้อมทั้งจัดทำเอกสารประกอบการสัมภาษณ์สำหรับผู้เชี่ยวชาญได้รับทราบเกี่ยวกับสมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นข้อค้นพบจากการวิจัย

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

3.3.1 ประสานผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 11 คน เพื่อกำหนดหมายวัน เวลา และสถานที่ในการสัมภาษณ์ พร้อมทั้งการนำส่งเอกสารประกอบการสัมภาษณ์ล่วงหน้าด้วยตนเอง

3.3.2 ขออนุญาตสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิจากสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

3.3.3 ดำเนินการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเป็นรายบุคคลตามวัน เวลาและสถานที่ที่กำหนด ซึ่งเป็นช่วงระยะเวลาตั้งแต่ 1 พฤษภาคม 2563 ถึง 31 พฤษภาคม 2563 โดยใช้เวลาสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละท่านประมาณ 1 ชั่วโมง 30 นาที ถึง 2 ชั่วโมง และขออนุญาตผู้ให้คำสัมภาษณ์ในการใช้เครื่องบันทึกเสียงในการดำเนินการสัมภาษณ์เพื่อนำมาถอดคำสัมภาษณ์ในภายหลัง

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

3.4.1 นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิมาถอดคำสัมภาษณ์จากเครื่องบันทึกเสียง (Audio transcribing) ด้วยการแยกประเด็นตามองค์ประกอบที่ค้นพบ

3.4.2 วิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) ที่ได้รับทั้งหมด และสร้างบทสรุปเกี่ยวกับแนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษตามสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน โดยนำข้อเสนอแนะที่ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเห็นสอดคล้องกันมาปรับใช้

3.4.3 นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำให้แนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษตามสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐานมีความถูกต้อง สมบูรณ์ และสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน สังกัดของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนเป็นการศึกษา เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างองค์ประกอบของตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พร้อมทั้งศึกษาแนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน ดังนั้นผู้วิจัยขอเสนอผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้เชิงพฤติกรรมของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ในสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน

ตอนที่ 2 ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้น กับข้อมูลเชิงประจักษ์

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาแนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้เชิงพฤติกรรมของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ในสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน

1.1 ผลการศึกษาและวิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 และ 12 คุณลักษณะหรือทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 สภาพปัจจุบันและปัญหาของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน หลักการและแนวความคิดการพัฒนาสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ และแนวทางการพัฒนาวิชาชีพครูสอนภาษาอังกฤษจากแหล่งข้อมูลอย่างหลากหลาย ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาสังเคราะห์องค์ประกอบและตัวบ่งชี้เชิงพฤติกรรมของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน พร้อมทั้งกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการ พบว่า สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ

เพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ควรพัฒนาภายใต้แนวคิดหลัก 2 ประการ ได้แก่ คุณลักษณะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 และแนวคิดสมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษ โดยแต่ละแนวคิดสรุปได้ดังนี้

1.1.1 คุณลักษณะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 หมายถึง ผู้เรียนมีทักษะสำหรับการออกไปดำรงชีวิตในโลกแห่งศตวรรษที่ 21 ที่เปลี่ยนไปจากศตวรรษที่ 19 และ 20 ประกอบด้วยทักษะ 4 ด้าน สรุปได้ดังนี้

1) ด้านการเรียนรู้และการคิดสร้างนวัตกรรมใหม่ เป็นทักษะที่ผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ควรมีในการคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา การสื่อสาร การร่วมมือความคิดสร้างสรรค์และความคิดที่ก่อให้เกิดนวัตกรรมใหม่

2) ด้านข่าวสารและเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นทักษะที่ผู้เรียนสามารถเข้าถึงข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีสมรรถนะในการประเมินและวิเคราะห์สารสนเทศ และสามารถใช้อินเทอร์เน็ตได้อย่างสร้างสรรค์และถูกต้องตรงประเด็น

3) ด้านอาชีพและทักษะชีวิต เป็นทักษะที่ผู้เรียนสามารถปรับตัวต่อความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ มีความยืดหยุ่นในการดำเนินชีวิต สามารถวางแผนทั้งระยะสั้นและระยะยาวเพื่อดำเนินไปสู่เป้าหมายอย่างเป็นรูปธรรม สามารถจัดลำดับความสำคัญของงานต่าง ๆ ระบุ ติดตามและทำให้งานสำเร็จได้โดยปราศจากการควบคุม และสามารถปรับตัวให้เข้ากับความหลากหลายทางวัฒนธรรมและการทำงานร่วมกับทีมงานที่มีความแตกต่างและหลากหลายได้

4) ด้านการอ่านเขียนและคิดคำนวณ เป็นทักษะที่ผู้เรียนสามารถใช้ในการอ่านเขียน และการคำนวณได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.1.2 สมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษ หมายถึง การแสดงออกของครูสอนภาษาอังกฤษที่แสดงถึงความสามารถในการผสมผสานความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ความสามารถทางภาษาอังกฤษ 2) ความสามารถในการสื่อสาร 3) ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ 4) ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และ 5) ความสามารถด้านความเข้าใจตัวเอง สรุปได้ดังนี้

1) ความสามารถทางภาษาอังกฤษ ครอบคลุมความสามารถของครูสอนภาษาอังกฤษในเรื่องของ ระบบการสอนภาษาที่ครูต้องสามารถทำการสอนคำศัพท์ ไวยากรณ์ การออกเสียง วาทกรรมได้ นอกจากนี้ครูยังต้องมีทักษะการสอนภาษาที่เกี่ยวข้องกับการสอนการฟัง การสอน การพูด การสอนการอ่าน การสอนการเขียนและครูควรมีความสามารถด้านภาษาที่จะสามารถใช้ภาษาในห้องเรียนได้อย่างเหมาะสม มีแบบจำลองภาษา การยกตัวอย่างที่ชัดเจน การสื่อสารกับผู้รู้ท่านอื่นที่เหมาะสม มีความเข้าใจธรรมชาติและองค์ประกอบของภาษาและมีระดับความสามารถด้านภาษาของตนอยู่ในระดับที่เหมาะสมเมื่อใช้เกณฑ์ของ CEFR (CoMMon European FraMework of Reference for Languages)

2) ความสามารถในการสื่อสาร ครอบคลุมความสามารถของครูสอนภาษาอังกฤษในเรื่อง การเข้าใจ ตีความ และวิเคราะห์ และแลกเปลี่ยนข้อมูลจากสิ่งที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ สื่อความหมายในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งในภาษาพูด ภาษาเขียน และภาษาท่าทางและนำเสนอข้อมูลนั้นได้อย่างเหมาะสมกับบุคคลและกาลเทศะ

3) ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ ครอบคลุมความสามารถของครูสอนภาษาอังกฤษที่มุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน การวัดและประเมินผลการศึกษา การบริหารจัดการชั้นเรียน การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การวิจัย ทักษะการสะท้อนกลับและการคิดแบบควบคุม ทักษะการบริหารและการจัดการทั้งตนเองและผู้อื่น มีความรู้เรื่ององค์ประกอบพื้นฐานด้านการศึกษาและนโยบาย การสร้างและพัฒนาหลักสูตร การสอน เนื้อหาวิชา ความรู้เกี่ยวกับนักเรียน ครูต้องมีความเชื่อว่าเด็กทุกคนเรียนรู้ได้ มีความรู้และตระหนักด้านความหลากหลายทางวัฒนธรรมและการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม

4) ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ครอบคลุมความสามารถของครูสอนภาษาอังกฤษ ในการเข้าใจสาเหตุและวัตถุประสงค์ของการสร้างสื่อ การวิเคราะห์และสร้างนวัตกรรมสื่อ การเลือกใช้สื่อที่เหมาะสมในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และการเป็นผู้ประกอบการ

5) ความสามารถด้านความเข้าใจตัวเอง ครอบคลุมความสามารถของครูสอนภาษาอังกฤษ ในความเป็นมืออาชีพ การคิดเชิงวิพากษ์ การเข้าใจจุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนาของตนเอง รู้เท่าทันอารมณ์และความรู้สึกของตน จิตวิทยาสำหรับครู มีตั้งมาตรฐานสูง มีแรงจูงใจในการทำงาน และกำหนดเป้าหมายของตนเองได้ ความต้องการการเรียนรู้ การปรับตัวและความยืดหยุ่น และคงไว้ซึ่งจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู

จากแนวคิดหลัก 2 แนวคิดดังกล่าว ผู้วิจัยได้นำมาสังเคราะห์เชื่อมโยงเพื่อกำหนดกรอบแนวคิดสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน พบว่า สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 หมายถึง คุณลักษณะหรือพฤติกรรมของครูสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐานที่แสดงถึงความสามารถในการผสมผสานความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมการสอนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยพบว่า สมรรถนะนี้ควรประกอบด้วย 5 องค์ประกอบหลัก 13 องค์ประกอบย่อย และ 61 ตัวบ่งชี้เชิงพฤติกรรม ดังรายละเอียดต่อไปนี้

องค์ประกอบที่ 1 ความสามารถทางภาษาอังกฤษ หมายถึง พฤติกรรมของครูสอนภาษาอังกฤษสำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐานที่แสดงออกถึงความสามารถของครูโดยวัดได้จาก 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ความสามารถด้านการสอนระบบภาษาอังกฤษ 2) ความสามารถด้านทักษะ

การสอนภาษาอังกฤษ และ 3) ความสามารถด้านการใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียน โดยแต่ละองค์ประกอบมีตัวบ่งชี้ ดังนี้

1.1 ความสามารถด้านการสอนระบบภาษาอังกฤษ 10 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

- 1) ความรอบรู้และเข้าใจหลักการและ เทคนิคการสอนคำศัพท์ และการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียน
- 2) ความสามารถในยุคที่ใช้หลักการและเทคนิคการสอนคำศัพท์ในการออกแบบการเรียนการสอน
- 3) ความสามารถในการใช้เทคนิคและกิจกรรมในการอธิบายคำศัพท์ เลือกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับบทเรียน รวมทั้ง ยกตัวอย่างเพื่อกระตุ้นให้ นักเรียนเกิดการเรียนรู้คำศัพท์
- 4) ความรอบรู้และเข้าใจหลักการและเทคนิคการสอน ไวยากรณ์
- 5) ความสามารถในการประยุกต์ใช้หลักการและเทคนิคการสอนไวยากรณ์ในการออกแบบการเรียนการสอน
- 6) ความสามารถในการใช้เทคนิคและกิจกรรมในการอธิบาย ไวยากรณ์และเลือกใช้ บทเรียนที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ของนักเรียน
- 7) ความรอบรู้และเข้าใจหลักการและเทคนิคการ สอนการออกเสียง การเน้นเสียงคำ และประโยค การออกเสียงในการเชื่อมคำและประโยคและการออกเสียงสูงต่ำ
- 8) ความสามารถในการใช้เทคนิคและกิจกรรมในการอธิบาย การออกเสียง การเน้นเสียงคำและประโยค การเชื่อมคำและประโยค และการออกเสียงสูงต่ำที่ถูกต้อง
- 9) ความรอบรู้และเข้าใจหลักการและเทคนิคการ สอนการสร้างเอกลักษณ์และความหมายของภาษา
- 10) ความสามารถในการใช้เทคนิคและกิจกรรมในการสร้างเอกลักษณ์และความหมายของภาษา

1.2 ความสามารถด้านทักษะการสอนภาษาอังกฤษ มี 14 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

- 1) ความรอบรู้และเข้าใจหลักการและเทคนิคการสอนการฟัง
- 2) ความสามารถในการประยุกต์ใช้หลักการและเทคนิคการสอนการฟังในการออกแบบการเรียนการสอน
- 3) ความสามารถในการนำเทคนิคการสอนการฟังไปฝึกปฏิบัติในห้องเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการฟังของนักเรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนเป็นรายบุคคล
- 4) ความสามารถในการบูรณาการทักษะการฟังกับทักษะ การพูด การอ่านและการเขียนได้
- 5) ความรอบรู้และเข้าใจหลักการและเทคนิคการ สอนการพูด

6) ความสามารถในการประยุกต์ใช้หลักการและเทคนิคการสอนการพูดในการออกแบบการเรียนการสอน

7) ความสามารถในการนำเทคนิคการสอนการพูดไปฝึกปฏิบัติในห้องเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนเป็นรายบุคคล

8) ความสามารถในการบูรณาการทักษะการพูดกับทักษะการฟัง การอ่านและการเขียนได้

9) ความรอบรู้และเข้าใจหลักการและ เทคนิคการ สอนการอ่าน

10) ความสามารถในการนำเทคนิคการสอนการอ่านไปฝึกปฏิบัติในห้องเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนเป็นรายบุคคล

11) ความสามารถในการบูรณาการทักษะการอ่านกับทักษะการเขียน การฟังและการพูดได้

12) ความรอบรู้และเข้าใจหลักการและเทคนิคการ สอนการเขียน

13) ความสามารถในการนำเทคนิคการสอนการเขียนไปฝึก ปฏิบัติในห้องเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนเป็นรายบุคคล

14) ความสามารถในการบูรณาการทักษะการเขียนกับทักษะการฟัง การพูดและการอ่านได้

1.3 ความสามารถด้านการใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียน มี 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

1) ความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับบทเรียน

2) ความสามารถในการยกตัวอย่างได้ถูกต้องและเหมาะสมกับนักเรียนตั้งแต่ระดับ

A1-C2 ตามกรอบมาตรฐานการประเมินความสามารถทางภาษา จากประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรป หรือ CEFR

3) ความรอบรู้การใช้ภาษาอย่างน้อยระดับ C1 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ CEFR

องค์ประกอบที่ 2 ความสามารถในการสื่อสาร หมายถึง พฤติกรรมของครูสอนภาษาอังกฤษสำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐานที่แสดงออกถึงความสามารถของครูโดยวัดได้จาก 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ความสามารถด้านความเข้าใจสาร 2) ความสามารถด้านการตีความสาร 3) ความสามารถด้านการวิเคราะห์และแลกเปลี่ยนข้อมูลจากสิ่งที่ฟังและอ่าน และ 4) ความสามารถด้านการสื่อความหมายโดยแต่ละองค์ประกอบมีตัวบ่งชี้ ดังนี้

2.1 ความสามารถด้านความเข้าใจสาร มี 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

1) ความสามารถในการอธิบายความหมาย ขยายความ และยกตัวอย่างของเนื้อหาสาระได้

2) ความสามารถในการบอกความแตกต่างและความคล้ายคลึงของเนื้อหาสาระได้

3) ความสามารถในการสรุป เรียบเรียง ให้เหตุผล อธิบายและอภิปรายความหมายของเนื้อหาสาระได้

2.2 ความสามารถด้านการตีความสาร มี 2 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

1) ความสามารถในการถอดความเนื้อหาสาระให้มีความถูกต้องและเหมาะสมตามเจตนารมณ์ของเนื้อหาสาระนั้น

2) ความสามารถในการเชื่อมโยงส่วนต่าง ๆ ของเนื้อหาสาระเพื่อให้เข้าใจความหมายและเจตนาที่แท้จริงของเนื้อหาสาระนั้น

2.3 ความสามารถด้านการวิเคราะห์และแลกเปลี่ยนข้อมูลจากสิ่งที่ฟังและอ่าน มี 2 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

1) ความสามารถในการแยกแยะเนื้อหาสาระออกเป็นส่วนย่อยที่มีความสัมพันธ์และสอดคล้องกันได้

2) ความสามารถในการแลกเปลี่ยนข้อมูลจากสิ่งที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ

2.4 ความสามารถด้านการสื่อความหมาย มี 2 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

1) ความสามารถในการเชื่อมโยงเนื้อหาสาระเพื่อการสื่อความได้อย่างมีความหมาย

2) ความสามารถในการอธิบายความหมายของการใช้ภาษาพูด ภาษาเขียน หรือภาษาท่าทางได้อย่างเหมาะสม

องค์ประกอบที่ 3 ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ หมายถึง พฤติกรรมของครูสอนภาษาอังกฤษสำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐานที่แสดงออกถึงความสามารถของครูโดยวัดได้จาก 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ความสามารถด้านการวางแผนการเรียนรู้อย่างมีระบบและลำดับขั้น 2) ความสามารถด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน และ 3) ความสามารถด้านการประเมินการจัดการเรียนรู้และพัฒนาการเรียนรู้นักเรียน โดยแต่ละองค์ประกอบมีตัวบ่งชี้ ดังนี้

3.1 ความสามารถด้านการวางแผนการเรียนรู้อย่างมีระบบและลำดับขั้น มี 4 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

1) ความรอบรู้และเข้าใจศาสตร์การสอนและนโยบายด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ภาษาต่างประเทศ

2) ความสามารถในการวิเคราะห์หลักสูตรในกลุ่มสาระวิชาภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ได้เหมาะสมกับการเรียนรู้นักเรียนในศตวรรษที่ 21

3) ความสามารถในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ได้เหมาะสมและสอดคล้องกับการเรียนรู้นักเรียนในศตวรรษที่ 21

4) ความสามารถในการนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้จัดการเรียนรู้ได้เหมาะสมและสอดคล้องกับการเรียนรู้นักเรียนในศตวรรษที่ 21

3.2 ความสามารถด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน มี 7 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

- 1) ความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของนักเรียนเป็นรายบุคคลเพื่อวางแผนการให้ความช่วยเหลือ
- 2) ความสามารถในการเลือกใช้วิธีการสอนที่หลากหลายและมีประสิทธิภาพเหมาะสมกับธรรมชาติของเนื้อหาที่จะถ่ายทอดให้แก่นักเรียน
- 3) ความสามารถในการปฏิบัติกรวิจัยเพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน
- 4) ความสามารถในการนำผลการวิจัยมาใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนและการทำงานอย่างต่อเนื่อง
- 5) ความสามารถในการบริหารจัดการชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนได้เรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้อย่างครบถ้วน
- 6) ความสามารถในการสร้างสัมพันธ์ภาพ แรงจูงใจ และแรงบันดาลใจ ให้นักเรียนเกิดความตั้งใจที่จะเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง
- 7) ความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครองและชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม

3.3 ความสามารถด้านการประเมินการจัดการเรียนรู้และพัฒนาการเรียนรู้นักเรียน มี 2 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

- 1) ความสามารถในการออกแบบการวัดและประเมินผล เพื่อค้นหาศักยภาพการเรียนรู้นักเรียน
- 2) ความสามารถในการใช้ผลการวัดและประเมินผลนักเรียนมาปรับปรุงและพัฒนาการเรียนรู้นักเรียนเป็นรายบุคคล

องค์ประกอบที่ 4 ความสามารถพื้นฐานด้านดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของครูสอนภาษาอังกฤษสำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐานที่แสดงออกถึงความสามารถของครูโดยวัดได้จากองค์ประกอบ คือ ความสามารถใช้นวัตกรรมการเรียนรู้/สื่อดิจิทัลที่เหมาะสมในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 มี 4 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

- 4.1 มีความรอบรู้เกี่ยวกับนวัตกรรมการเรียนรู้ที่เป็นสื่อดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอน
- 4.2 ตระหนักถึงความสำคัญของนวัตกรรมการเรียนรู้ที่เป็นสื่อดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอน
- 4.3 มีความสามารถในการพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ที่เป็นสื่อดิจิทัลได้เหมาะสมกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 และ

4.4 มีความสามารถในการใช้นวัตกรรมการเรียนรู้ที่เป็นสื่อดิจิทัลได้เหมาะสมกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21

องค์ประกอบที่ 5 ความสามารถในการคิดเชิงนวัตกรรมและสร้างสรรค์อย่างเป็นระบบ
หมายถึงพฤติกรรมของครูสอนภาษาอังกฤษสำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐานที่แสดงออกถึงความสามารถของครูโดยวัดได้จาก 2 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ความสามารถด้านการปรับตัว และ 2) ความสามารถในการคิดเชิงนวัตกรรม โดยแต่ละองค์ประกอบมีตัวบ่งชี้ ดังนี้

5.1 ความสามารถด้านการปรับตัว มี 4 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

- 1) การเข้าใจจุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนาของตนเอง
- 2) ความสามารถในการปรับตัวและนำตนเองให้เข้ากับสถานการณ์ความเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21
- 3) ความกล้าตัดสินใจในการจัดการเรียนการสอนที่จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21
- 4) ความสามารถในการแสวงหาโอกาสและใช้โอกาสนั้นเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษสูงสุดและทันสมัย

5.2 ความสามารถด้านการคิดเชิงนวัตกรรม มี 4 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

- 1) การมีกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบและสร้างสรรค์
- 2) ความสนใจใฝ่รู้อยู่ตลอดเวลา
- 3) ความรอบรู้ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21
- 4) ความสามารถในการบูรณาการเนื้อหาสาระเพื่อสร้าง นวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอนเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21

1.2 ผลการศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อสมรรถนะและกลุ่มของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 10 ท่าน พบว่า สมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ สอดคล้องกับสมรรถนะและตัวบ่งชี้ที่ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งประกอบด้วย 5 กลุ่มสมรรถนะ ได้แก่ สมรรถนะความสามารถทางภาษาอังกฤษ สมรรถนะในการสื่อสาร สมรรถนะความสามารถในการจัดการเรียนรู้ สมรรถนะพื้นฐานด้านดิจิทัล และสมรรถนะความสามารถในการคิดเชิงนวัตกรรมและสร้างสรรค์อย่างเป็นระบบ มีดังนี้

1.2.1 กลุ่มของสมรรถนะที่ 1 ความสามารถทางภาษาอังกฤษ

ความสามารถทางภาษาอังกฤษเป็นกลุ่มสมรรถนะที่แสดงถึงความสามารถของครูใน 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ความสามารถด้านการสอนระบบภาษาอังกฤษ ความสามารถด้านทักษะการสอนภาษาอังกฤษ และความสามารถด้านการใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียน ซึ่งผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความคิดเห็นต่อสมรรถนะด้านความสามารถทางภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

1) การมีความรู้และความเข้าใจในหลักการและเทคนิคการสอนคำศัพท์และการเรียนรู้คำศัพท์ของครูและการเตรียมการสอน

ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ทัศนะต่อประเด็นความรู้และความเข้าใจในหลักการและเทคนิคการสอนคำศัพท์และการเรียนรู้คำศัพท์ของครู รวมทั้งการเตรียมการสอนโดยระบุว่า

ครูต้องมีความเข้าใจเกี่ยวกับการสอนศัพท์ คำศัพท์เป็นสิ่งที่นักเรียนจะต้องเรียนรู้ ถ้าครูไม่รู้ศัพท์ ครูไม่สามารถอ่านได้ ครูไม่สามารถออกเสียงได้ นักเรียนก็จะไม่รู้คำเหล่านั้น (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 3)

ถ้าครูมีความรู้ในเรื่องคำศัพท์ ครูสามารถออกเสียงได้ สามารถสื่อสารได้ ตรงนี้ครูก็จะมีความสามารถที่จะให้นักเรียนได้เรียนรู้ได้เป็นอย่างดี แต่ถ้าครูไม่รู้แล้ว ครูก็จะไม่สามารถที่จะสอนอะไรได้เลย ครูจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้ความสนใจ รวมถึงต้องมีความรู้ความเข้าใจ และสามารถจะนำเทคนิคมาปรับใช้ได้ (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 4)

ยังมองไม่ออกว่าเพราะอะไรถึงจะมีคนไม่เห็นด้วยว่า ครูจะต้องมีความรู้และความเข้าใจที่ดีในหลักการและเทคนิคการสอนคำศัพท์และการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียน และมีการเตรียมการสอนที่ดี ครูควรเข้าใจหลักเป็นอย่างดี เทคนิคและต้องสามารถบูรณาการหลายๆอย่างเพื่อการสอนในห้องเรียนด้วย (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 8)

จะเห็นได้ว่า การมีความรู้และความเข้าใจในหลักการและเทคนิคการสอนคำศัพท์และการเรียนรู้คำศัพท์ของครูและการเตรียมการสอนเป็นสมรรถนะที่สำคัญ ครูจะต้องมีความรู้และความเข้าใจในหลักการและเทคนิคการสอนคำศัพท์และการเรียนรู้คำศัพท์จนสามารถสื่อสาร และมีเทคนิคการสอนคำศัพท์ที่สามารถบูรณาการเนื้อหาและกระบวนการจัดการเรียนรู้ได้

2) การใช้เทคนิคและกิจกรรมในการอธิบายคำศัพท์ เลือกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับบทเรียน รวมทั้งยกตัวอย่างเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้คำศัพท์

ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ทัศนะต่อประเด็นการใช้เทคนิคและกิจกรรมในการอธิบายคำศัพท์ โดยระบุว่า

เทคนิคการใช้คำศัพท์ของครูที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ จะต้องเป็นเทคนิคที่สามารถใช้คำศัพท์ในการดึงความรู้เดิมของนักเรียนมาเพื่อที่จะเพิ่มประสบการณ์ใหม่ให้กับนักเรียน จะเป็นการตอกย้ำว่าสิ่งที่เขาเรียนรู้แล้วมาต่อเนื่องเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ได้ ทำให้ผู้เรียนจดจำสิ่งเหล่านั้น

ได้มากยิ่งขึ้นจากการยกตัวอย่าง จะต้องให้ผู้เรียนใช้คำศัพท์เหล่านั้นในการสื่อสารให้ได้จริง ๆ ครูต้องทำจนเป็นนิสัย (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 1 ท่านที่ 2 ท่านที่ 3 และท่านที่ 4)

ผู้เชี่ยวชาญอีกจำนวนหนึ่งได้ให้ความเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเลือกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับบทเรียน รวมทั้งยกตัวอย่างเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้คำศัพท์ว่า

ถ้าสมมุติว่าเราทำ *Need Analysis* สักเล็กน้อยว่านักเรียนกำลังฟังเพลงประเภทไหน หรือว่านักเรียนกำลังชอบดูหนังประเภทไหน แล้วเราก็เอาตัวอย่างนั้นเข้ามาแล้วก็เอามาใช้ในการสอน เอาประเด็นที่คิดว่าเราต้อง *Involved* เราต้องรู้จักผู้เรียนว่าความสนใจเขาคืออะไร และพยายามวิเคราะห์ว่าเราจะสอนอะไร เนื้อหา สื่อที่จะใช้ต้องดูไปหมดและครูต้องรู้จักว่าขณะนี้นักเรียนๆ ใช้สื่อประเภทไหนอยู่ หรือกำลังสนใจอะไรบ้าง คุณครูต้องเตรียมตัวมาก คุณครูต้องเข้าใจกับชีวิตนักเรียนให้มาก ใช้ *Authentic Materials* ให้เขาเห็นว่าภาษามันมีที่มาจากไหน การสอนคำศัพท์และเลือกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนนั้นสามารถสอนเป็นแบบด้านการสื่อสารได้ ไม่มุ่งท่องศัพท์เพียงอย่างเดียว มันต้องมีเทคนิค มีวิธีที่เปลี่ยนไป (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 7 และท่านที่ 10)

จะเห็นได้ว่า การใช้เทคนิคและกิจกรรมในการอธิบายคำศัพท์ เลือกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับบทเรียน รวมทั้งยกตัวอย่างเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้คำศัพท์จะต้องเป็นเทคนิคที่สามารถใช้คำศัพท์ในการดึงความรู้เดิมของนักเรียนมาเพื่อที่จะเพิ่มประสบการณ์ใหม่ให้กับนักเรียนทำให้ผู้เรียนจดจำสิ่งเหล่านั้นได้มากยิ่งขึ้น โดยเลือกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนและยกตัวอย่างประกอบการสอนเพื่อให้นักเรียนสามารถจดจำคำศัพท์นั้นได้ดียิ่งขึ้น

3) การมีความรู้และความเข้าใจในหลักการและเทคนิคการสอนไวยากรณ์และครูมีการเตรียมสอนอย่างเหมาะสม

ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ทัศนคติต่อประเด็นการมีความรู้และความเข้าใจของครูเกี่ยวกับหลักการและเทคนิคการสอนไวยากรณ์และครูมีการเตรียมสอนอย่างเหมาะสม โดยกล่าวว่า

ครูจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับหลักการและเทคนิคการสอนไวยากรณ์ ครูไทยได้ชื่อว่าเป็นผู้ที่มีความรู้ในการใช้ไวยากรณ์อย่างเยี่ยม แต่เวลานำไปใช้ เราก็มักจะพลาดจะผิดไวยากรณ์ เพราะฉะนั้นการใช้ก็จะไม่ *Fluency* อาจจะ *Excellency* แต่เรื่อง *Fluency* ยาก คำว่ายากหมายถึงไม่ได้นำมาใช้ในชีวิตประจำวันเราเป็นอยู่ด้วย (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 1)

การสอนไวยากรณ์ในสมัยปัจจุบันนั้นเทคนิคต่าง ๆ มันไม่เหมือนสมัยก่อนที่ครูสามารถที่จะเรียนรู้ทั้งไวยากรณ์ วิธีการใช้ แล้วก็การพูด มันรวมกันอยู่ตรงนั้นเลย คือในการสอนไวยากรณ์ แล้วก็ฟัง พูด อ่าน เขียน มันต้องครบแต่ปัจจุบันครูอาจขาดความรู้เกี่ยวกับหลักการและเทคนิคการสอนไวยากรณ์ (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 2)

ครูต้องรู้จักนักเรียนว่าความสนใจของเขาคืออะไร และพยายามวิเคราะห์ว่าเราจะสอนอะไร เนื้อหา สื่อที่จะใช้ต้องดูไปหมดเลย นั่นคืออันที่หนึ่ง อันที่สองก็คือต้องรู้จักว่าขณะนี้นักเรียนๆ

ใช้สื่อประเภทไหนอยู่ คุณครูต้องทำการบ้านเยอะ ต้องมีการเตรียมการสอนอย่างเหมาะสมรวมถึงกิจกรรมต่าง ๆ ในการสอนสิ่งเหล่านี้เพื่อให้ให้นักเรียนได้เข้าใจหลักไวยากรณ์ (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 7 ท่านที่ 8 และท่านที่ 9)

จะเห็นได้ว่า หลักการและเทคนิคการสอนไวยากรณ์ของครูเป็นสมรรถนะที่สำคัญในยุคแห่งการเปลี่ยนแปลง การที่จะสอนไวยากรณ์ให้มีประสิทธิภาพนั้นครูมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีความรู้และความเข้าใจในหลักการและเทคนิคการสอนไวยากรณ์ทั้งยังต้องมีการเตรียมการสอนอย่างเหมาะสม

4) การใช้เทคนิคและกิจกรรมในการอธิบายไวยากรณ์และเลือกใช้บทเรียนที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ของนักเรียน

ผู้เชี่ยวชาญได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับเทคนิคและกิจกรรมในการอธิบายไวยากรณ์และเลือกใช้บทเรียนที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ของนักเรียน โดยกล่าวว่า

ครูจำเป็นต้องใช้เทคนิคฝึกการใช้เทคนิคและกิจกรรมในการอธิบายไวยากรณ์จนเป็นนิสัยต้องคำนึงถึงความถูกต้องความคล่องแคล่วและการเอาไปใช้อย่างเหมาะสม (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 1)

ผู้เชี่ยวชาญอีกท่านหนึ่งได้ให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า

สิ่งที่เป็น *Pattern* สอน *Deductive* คงลำบากในยุคปัจจุบัน เอาอันนั้น *Flip* เลย เอาไปชวนไว้อ่าน เสร็จแล้วในห้องให้ทำกิจกรรมในลักษณะที่เป็น *CoMMutative Language Teaching* แล้วก็ *Task Based* อะไรก็ได้ที่ใช้ได้ ที่นักเรียนเขามี เขาได้ลงมือปฏิบัติเยอะๆ ทำในห้องแล้วเราช่วยแก้ปัญหาให้เขา คุณครูต้องเข้าใจกับชีวิตนักเรียนให้มาก ใช้ *Task* สิ่งที่ว่า ใช้ *Authentic Materials* ให้เขาเห็นว่าภาษามันมีที่มาที่ไป อย่าสอนอะไรที่มันเป็น *Native Speaker* อย่างเดียว เราต้องมองว่าปัจจุบันเป็น *International* ไปแล้ว (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 7)

ถ้าไวยากรณ์ในสมัยก่อนก็ *present siMple* โครงสร้าง ประธาน+อะไรแบบนี้ว่ากันไป แต่ถ้าสมัยใหม่ครูจะเริ่มจากการสร้างบริบท การให้ตัวอย่าง โดยเริ่มจากการให้ดูคลิปวิดีโอ *present siMple* ดู ชีวิตประจำวันของคนนี้ เขาทำอะไรแล้วดึงออกมาเป็นประโยคแล้วให้นักเรียนเห็นแล้วก็ให้นักเรียนลองดูที่ตัวกริยา ให้ขีดประโยคนี้นี้เป็นตัวกริยาหรือคำไหน มันต้องมีเทคนิค มีวิธีที่เปลี่ยนไป (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 10)

จะเห็นได้ว่า การใช้เทคนิคและกิจกรรมในการอธิบายไวยากรณ์และการเลือกใช้บทเรียนที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ของนักเรียนนั้น ครูจำเป็นต้องมีทักษะในการใช้เทคนิคและจัดกิจกรรมเพื่อการอธิบายไวยากรณ์โดยต้องคำนึงถึงความถูกต้อง และเหมาะสม และที่สำคัญต้องให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติโดยใช้กิจกรรม เช่น การยกตัวอย่าง การใช้สื่อการสอน และช่วยแก้ปัญหาเมื่อนักเรียนพบปัญหาในการใช้ไวยากรณ์

5) การมีความรู้และความเข้าใจในหลักการและเทคนิคการสอนการออกเสียง การเน้นเสียงคำและประโยค การออกเสียงในการเชื่อมคำและประโยคและการออกเสียงสูงต่ำ

ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับความรู้และความเข้าใจในหลักการและเทคนิคการสอนการออกเสียง การเน้นเสียงคำและประโยค การออกเสียงในการเชื่อมคำและประโยคและการออกเสียงสูงต่ำ โดยกล่าวว่า

ครูจะต้องมีความรู้และความเข้าใจในหลักการและเทคนิคการสอนการออกเสียง เนื่องจากเสียงบางเสียงในภาษาไทยแตกต่างกับภาษาอังกฤษ ครูต้องคำนึงถึงพยัญชนะ สระ ว่าออกเสียงอย่างไรให้ชัดเจน เพราะเวลาเราใช้ภาษาในการสื่อสารแล้ว ไม่ว่าจะเป็นการพูดหรือการเขียน ก็จะทำให้ผู้ฟังชาวต่างชาติที่มาฟังการสื่อสารกับเรามีความเข้าใจกันมากขึ้น (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 1)

เห็นด้วยมากที่ครูต้องมีความรู้และความเข้าใจในหลักการและเทคนิคการสอนการออกเสียง และต้องหมั่นฝึกฝน (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 2)

ผู้เชี่ยวชาญท่านอื่นได้ให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า

ครูต้องมีความรู้และความเข้าใจในหลักการและเทคนิคการสอนการออกเสียง การเน้นเสียงคำและประโยคและพยายามนำสิ่งที่ใกล้ตัวมาสอน ต้องรู้จักผู้เรียนว่าเขาสนใจอะไร และเลือกบทเรียนที่เหมาะสมและทันสมัยมาใช้ให้ถูกกลุ่ม (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 7)

นอกจากนั้นผู้เชี่ยวชาญท่านอื่นๆ ยังให้ความเห็นสอดคล้องเพิ่มเติมว่า

ครูต้องมีความรู้เรื่องการสอนออกเสียง การเน้นเสียงคำและประโยค การออกเสียงในการเชื่อมคำและประโยคและการออกเสียงสูงต่ำเป็นอย่างมาก ครูต้องมีความรู้และเข้าใจหลักการและเทคนิคการสอนการออกเสียง เราต้องเรียนตรงนี้เพื่อให้เข้าใจความหลากหลายของวัฒนธรรม เพราะฉะนั้นมันไม่ต้อง British English แต่ว่าถ้าออกเสียงให้สำเนียงให้คล้ายอันนั้นก็จะเป็นประโยชน์มาก เพราะว่ามันจะได้สื่อสารเข้าใจกัน และ จะได้เป็นโมเดลที่ถูกโดยเฉพาะนักเรียนประถม ถ้าเขาได้เสียงที่ถูก จะมีผลต่อยอดไปเยอะ ครูคนหนึ่งถ้าสมรรถนะที่ดีเขาจำเป็นจะต้องสอนการออกเสียงได้อย่างดี (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 8 ท่านที่ 1 และท่านที่ 10)

จะเห็นได้ว่า ครูจะต้องมีความรู้และความเข้าใจในหลักการและเทคนิคการสอนการออกเสียง การเน้นเสียงคำและประโยค การออกเสียงในการเชื่อมคำและประโยคและการออกเสียงสูงต่ำอย่างชัดเจนเพื่อการสื่อสารที่ให้เกิดความเข้าใจและเป็นต้นแบบที่ดีให้กับนักเรียน ซึ่งครูต้องหมั่นฝึกฝนและพยายามนำสิ่งที่ใกล้ตัวมาสอน โดยการเลือกบทเรียนที่เหมาะสมและทันสมัยมาใช้ในการจัดการเรียนรู้

6) การใช้เทคนิคและกิจกรรมในการอธิบายการออกเสียง การเน้นเสียงคำและประโยค การเชื่อมคำและประโยคและการออกเสียงสูงต่ำที่ถูกต้อง

ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการใช้เทคนิคและกิจกรรมในการอธิบาย การออกเสียง การเน้นเสียงคำและประโยค การเชื่อมคำและประโยคและการออกเสียงสูงต่ำที่ถูกต้อง โดยกล่าวว่า

ครูต้องใส่ใจมากในเรื่องของการออกเสียงตั้งแต่ initial sound , final sound และ intonation ครูต้องรู้จักจัดทากิจกรรมที่เหมาะสมให้กับนักเรียนในแต่ละระดับโดยมิใช่การเขียนให้อ่าน แต่ต้องมีเทคนิคการสอนและนำเทคนิคนั้นมาประยุกต์ใช้กับการสอนได้ (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 1 ท่านที่ 2 ท่านที่ 3 และท่านที่ 4)

ผู้เชี่ยวชาญท่านอื่นยังกล่าวเสริมด้วยว่า

ครูต้องสามารถบูรณาการการออกเสียงให้ถูกต้องและต้องมีการเพิ่มเติมข้อมูลใหม่ให้กับตัวเองตลอดเวลาและจะต้องทำให้ลูกศิษย์เห็นว่าภาษาที่เรียนกันอยู่นั้นสามารถนำไปใช้ได้จริงในโลกปัจจุบัน (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 6)

ครูต้องรู้จักหาเทคนิคที่เหมาะสมในการออกเสียงคำและประโยคต้องฝึกให้ผู้เรียนได้ออกเสียงได้ถูกต้องตั้งแต่ระดับชั้นประถมและมีการนำการสอนแบบโฟนิกส์มาปรับใช้ (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 8)

จะเห็นได้ว่า การใช้เทคนิคและกิจกรรมในการอธิบายการออกเสียง การเน้นเสียงคำและประโยค การเชื่อมคำและประโยคและการออกเสียงสูงต่ำที่ถูกต้องของครูถือเป็นสมรรถนะที่สำคัญ ต้องมีการจัดทากิจกรรมที่เหมาะสมให้กับนักเรียนในแต่ละระดับ มีเทคนิคการสอนและนำเทคนิคนั้นมาประยุกต์ใช้กับการสอนได้ รวมทั้งสามารถบูรณาการการออกเสียงได้อย่างถูกต้อง

7) การมีความรู้และความเข้าใจในหลักการและเทคนิคการสอนการสร้าง ความหมายและสัญลักษณ์ของภาษา (วาทกรรม discourse)

ผู้เชี่ยวชาญให้ความเห็นเกี่ยวกับการมีความรู้และความเข้าใจในหลักการและเทคนิคการสอนการสร้าง ความหมายและสัญลักษณ์ของภาษา (วาทกรรม discourse) ของครู โดยกล่าวว่า

ครูต้องให้ความสำคัญกับวาทกรรมซึ่งเป็นภาษาที่นักเรียนจะต้องพบในชีวิตประจำวัน (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 1)

ครูต้องมีความรู้และฝึกเป็นนิสัยต้องมีความสามารถอย่างแท้จริงเรื่องการสื่อ ความหมายในเชิงสัญลักษณ์ ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญที่ครูจะต้องรู้ก่อนว่าสื่อนี้ควรใช้ตอนไหน (ผู้เชี่ยวชาญ ท่านที่ 2 และท่านที่ 3)

ผู้เชี่ยวชาญท่านอื่นได้สนับสนุนข้อความข้างต้นและได้ระบุว่า

ครูต้องมีความรู้ในเรื่องการสร้าง ความหมายและสัญลักษณ์ของภาษาต้องเข้าใจ ทั้งหลักการและเทคนิคการสอนอย่างชัดเจน (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 5)

การสอนการสร้าง ความหมายและสัญลักษณ์ของภาษานั้นเป็นสิ่งที่มีความ จำเป็นครูจะต้องมีความรู้และสอนแก่นักเรียนในระดับต่าง ๆ ด้วย (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 8)

จะเห็นได้ว่า ครูจำเป็นต้องมีความรู้และความเข้าใจในหลักการและเทคนิคการ สอนการสร้าง ความหมายและสัญลักษณ์ของภาษา ซึ่งเป็นภาษาที่นักเรียนจะต้องพบในชีวิตประจำวัน โดย ครูจะต้องมีความรู้และฝึกเป็นนิสัยจนกลายเป็นความสามารถอย่างแท้จริงเรื่องการสื่อความหมายในเชิง สัญลักษณ์

8) การใช้เทคนิคและกิจกรรมในการสร้าง ความหมายและสัญลักษณ์ของภาษา

ผู้เชี่ยวชาญได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับการใช้เทคนิคและกิจกรรมในการการสร้าง ความหมายและสัญลักษณ์ของภาษาของครู โดยกล่าวว่า

ครูจำเป็นต้องมีเทคนิคและกิจกรรมในการสร้าง ความหมายของภาษาโดยควร ทำให้ออกมาเป็นรูปธรรมให้ชัดเจน ถ้าครูเห็นอะไรแล้วสามารถที่จะหยิบยกขึ้นมาเป็นความรู้สอนกับ นักเรียนได้ก็ควรทำ (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 2)

ครูต้องสามารถใช้เทคนิคและกิจกรรมในการสร้าง ความหมายและสัญลักษณ์ ของภาษาให้นักเรียนได้ (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 4)

ครูต้องสามารถนำไปปรับใช้กับนักเรียนและต้องสามารถนำเทคนิคมาสอนได้ (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 6)

บางครั้งกิจกรรมที่เหมือนกับให้นักเรียนได้วิเคราะห์เอง ให้ดูเนื้อหาเอง ครูอาจจะใช้ Linguistic tools เข้ามาช่วย เพราะฉะนั้น การที่เราจะให้ Blended หรือ Flip บ้าง จะทำให้ ประสิทธิภาพในการสอนและความมั่นใจในแง่ที่ว่านักเรียนจะใช้ได้จริงตามที่เราคาดหวัง (ผู้เชี่ยวชาญ ท่านที่ 7)

ผู้เชี่ยวชาญท่านอื่นยังได้กล่าวเสริมในประเด็นนี้อีกว่า

ครูจะต้องรู้จักที่จะสรรหาวิธีการและเทคนิคมาช่วยในการสอนนวัตกรรมให้กับ นักเรียนในระดับต่าง ๆ ได้ (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 8)

ครูจำเป็นต้องใช้เทคนิคและกิจกรรมในการสร้าง ความหมายและสัญลักษณ์ ของภาษาได้ โดยครูจะต้องสามารถวางแผนและออกแบบกิจกรรมในเรื่องอย่างหลากหลายและมีเทคนิค วิธีการที่หลากหลาย (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 9)

จะเห็นได้ว่า ครูจำเป็นต้องมีเทคนิคและกิจกรรมในการสร้าง ความหมายและ สัญลักษณ์ของภาษาโดยควรทำให้ออกมาเป็นรูปธรรมให้ชัดเจน สามารถนำเทคนิคมาสอนและนำไปปรับใช้ กับนักเรียนในระดับต่าง ๆ โดยครูจะต้องสามารถวางแผนและออกแบบกิจกรรมรวมทั้งมีเทคนิคและวิธีการ ที่หลากหลายในการสร้าง ความหมายและสัญลักษณ์ของภาษาได้

9) การมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและเทคนิคการสอนการฟัง การพูด การอ่าน การเขียนและการวางแผนการสอน

ผู้เชี่ยวชาญได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับการมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและเทคนิคการสอนการฟัง การพูด การอ่าน การเขียนและการวางแผนการสอนของครู โดยกล่าวว่า

ครูในศตวรรษที่ 21 นั้นจะต้องศึกษาหาความรู้เรื่องเทคนิคและกระบวนการการเรียนรู้ในเรื่องของทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ต้องฝึกฝนตนเองเกี่ยวกับทักษะดังกล่าวให้มา (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 1)

ครูควรมีความรู้ด้านการจัดการเรียนการสอนให้ตรงกับความต้องการของนักเรียน ครูต้องเข้าใจเรื่องหลักการและเทคนิคการสอนทุกทักษะ ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน การเขียนและมีการวางแผนการสอนที่ดี (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 2 และท่านที่ 5)

ผู้เชี่ยวชาญยังได้ให้ทัศนะถึงแต่ละทักษะด้วยว่ามีความจำเป็นมากสำหรับนักเรียนในยุคศตวรรษที่ 21 เพราะจะต้องอาศัยทักษะเหล่านี้ในการรับข้อมูลข่าวสารต่างๆ โดยกล่าวว่า

นอกจากทักษะการฟังแล้ว การอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นมากนักเรียนจำเป็นต้องอาศัยการอ่านในการที่จะรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ การจัดการเรียนการสอนที่ถูกต้องและเหมาะสมกับนักเรียนเหมาะสมกับสถานการณ์เป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับครูซึ่งจะต้องมีการเตรียมตัวเป็นอย่างดีและปรับเนื้อหาในส่วนน้อยอย่างค่อยเป็นค่อยไปโดยจะต้อง สอนในสิ่งที่ใกล้ตัวและสิ่งที่สามารถจะนำไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 1 ท่านที่ 2 ท่านที่ 3 และท่านที่ 4)

ครูต้องมีความเข้าใจในประเด็นเรื่องของการอ่านให้ชัดเจนก่อนรวมทั้งต้องให้ความสำคัญกับบริบทของไทยกับต่างชาติที่แตกต่างกัน (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 8)

นอกจากนี้ผู้เชี่ยวชาญยังได้กล่าวถึงความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนของครูที่จะต้องคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนด้วยว่า

ครูต้องมีความรู้ด้านการจัดการเรียนการสอนให้ตรงกับลักษณะของนักเรียน ต้องรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล และที่สำคัญที่สุด คือ ต้องรู้ถึงความชอบของนักเรียนโดยต้องให้นักเรียนสื่อสารหรืออ่านหรือตีความได้ขยายความได้แปลความได้เพื่อที่นักเรียนจะได้สื่อสารความคิดของตนเองออกมา (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 1 ท่านที่ 2 ท่านที่ 4 และท่านที่ 6)

ระบบการเรียนการสอนของไทยนั้นไม่ได้เน้นการเขียนมาก่อน ดังนั้น ครูจึงต้องพัฒนาตัวเองก่อนครูจะต้องมีเทคนิคเพื่อที่จะนำไปสอนนักเรียนว่าจะต้องเขียนอย่างไร (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 10)

จะเห็นได้ว่า การที่ครูมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและเทคนิคการสอนการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และมีการวางแผนการสอนที่ดีนั้นมีความจำเป็นและสำคัญต่อการ

เรียนรู้ ครูจะต้องศึกษาหาความรู้เรื่องเทคนิคและกระบวนการการเรียนรู้ในเรื่องของทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน และต้องฝึกฝนตนเองเกี่ยวกับทักษะดังกล่าว รวมทั้งมีความรู้ด้านการจัดการเรียน การสอนให้ตรงกับความต้องการของนักเรียน และมีการวางแผนการสอนที่ดี

10) การใช้เทคนิคการสอนการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนไปฝึกปฏิบัติในห้องเรียนเพื่อพัฒนาทักษะต่าง ๆ ของนักเรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนเป็นรายบุคคล

ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการที่ครูสามารถใช้เทคนิคการสอนการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนไปฝึกปฏิบัติในห้องเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการฟังของนักเรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างเป็นรายบุคคลของนักเรียน โดยกล่าวว่า

โลกเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ถ้านักเรียนยังคงมีความสามารถด้านไวยากรณ์ และคำศัพท์ก็จะช่วยได้ แต่สำหรับศตวรรษที่ 21 แล้วยังไม่เพียงพอ นักเรียนจะต้องเรียนรู้ คิด วิเคราะห์ แก้ปัญหา โดยเฉพาะการสื่อสารภาษาอังกฤษทั้งการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ครูต้องเน้นตรงนี้มาก ครูต้องทำควบคู่กันไปเนื่องจากเป็นเรื่องที่แยกออกจากกันได้ยาก (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 10)

ครูต้องจัดหากิจกรรมที่มีความหลากหลาย เพื่อให้ให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ และต้องคิดว่านักเรียนจะต้องสามารถทำอะไรได้ ต้องใช้เทคนิคการสอนทั้ง 4 ทักษะเพื่อฝึกปฏิบัติในห้องเรียนโดยมีจุดมุ่งหมายในการเน้นพัฒนาทักษะที่ไม่แยกกับส่วนอื่นๆ และครูต้องใช้เทคนิคที่มีความหลากหลายใช้ภาษาท่าทาง ใช้สื่อทั้งระดับประถมและมัธยม จะต้องทำให้การสื่อสารและการฝึกทักษะภาษาอังกฤษนั้นง่ายสำหรับนักเรียน (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 1 ท่านที่ 3 และท่านที่ 4)

ผู้เชี่ยวชาญ ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับการใช้เทคนิคการสอนการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนเพื่อฝึกปฏิบัติในห้องเรียน โดยได้กล่าวว่า

ครูต้องมองภาพรวมและต้องทำความเข้าใจว่านักเรียนในห้องเรียนมีความเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 6)

ครูต้องพูดภาษาอังกฤษได้เยอะที่สุดเพื่อจะได้เป็นแบบอย่างแก่นักเรียนครูยังจำเป็นต้องมีทักษะในการวิเคราะห์ผู้เรียนให้ได้มากที่สุดอีกด้วย (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 7 และท่านที่ 10)

ครูควรใช้เวลาในเรื่องการวางแผนการสอนเกี่ยวกับการอ่านและออกแบบกิจกรรมในเรื่องนี้อย่างหลากหลายโดยครูจะต้องมีความระมัดระวังในการเลือกเนื้อหาที่เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละระดับ (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 8 และท่านที่ 9)

ผู้เชี่ยวชาญ ยังได้แสดงทัศนะต่อการที่ครูจะต้องเลือกกิจกรรมและบทเรียนที่เหมาะสมกับนักเรียนที่มีความแตกต่างกันโดยกล่าวว่า

One size doesn't fit all ครูจำเป็นจะต้องออกแบบการสอนโดยใช้สื่อให้เหมาะกับนักเรียนโดยฝึกใช้ภาษาให้มากที่สุดโดยที่นักเรียนเรียนแล้วไม่เบื่อครูจะต้องระลึกไว้เสมอว่า

นักเรียนมีความแตกต่างระหว่างบุคคลมีการเรียนรู้ที่แตกต่างกันฐานะแตกต่างกันและได้รับการอบรมมาไม่เหมือนกัน (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 2 ท่านที่ 5 ท่านที่ 6 และท่านที่ 8)

ครูจะต้องเตรียมกิจกรรมอย่างเพียงพอเพื่อให้นักเรียนใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ที่เรียนมาแล้ว โดยครูจะต้องใส่เนื้อหาเพื่อให้นักเรียนเข้าใจสถานการณ์และอยากสื่อสารได้จริง ครูจะต้องระลึกละเอียดว่านักเรียนมีความแตกต่างกันจะต้องรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 1 ท่านที่ 3 และท่านที่ 4)

จะเห็นได้ว่า การใช้เทคนิคการสอนการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนไปฝึกปฏิบัติในห้องเรียนเพื่อพัฒนาทักษะต่าง ๆ ของนักเรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนเป็นรายบุคคลเป็นสมรรถนะที่สำคัญของครู โดยต้องจัดกิจกรรมที่มีความหลากหลาย และใช้เทคนิคการสอนทั้ง 4 ทักษะเพื่อฝึกปฏิบัติในห้องเรียน เพื่อให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ และที่สำคัญครูจำเป็นต้องมีทักษะในการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียนและเลือกเนื้อหาที่เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละระดับ

11) การมีความสามารถในการบูรณาการทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับการมีความสามารถในการบูรณาการทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนของครู โดยกล่าวว่า

การบูรณาการนั้นเป็นวิธีการเรียนที่ดีที่สุดเราไม่ควรแยกแต่ละทักษะออกจากกันโดยครูควรมีความเข้าใจในหลักการและเทคนิครวมถึงสามารถบูรณาการการสอนได้จะต้องพยายามนำสิ่งนี้ไปให้ใกล้ตัวนักเรียนได้มากที่สุด ครูเองจะเป็นต้นแบบในการพูด หากครูพูดในสิ่งที่ถูกต้อง นักเรียนก็จะพูดตามได้อย่างถูกต้อง (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 2 ท่านที่ 5 ท่านที่ 6 ท่านที่ 7 และท่านที่ 10)

ครูควรต้องมีการบูรณาการทั้ง 4 ทักษะให้ได้ ถ้าครูสามารถพัฒนาความสามารถอื่น ๆ ก็จะได้ดีขึ้นเรื่อยๆ และธรรมชาติของครูต้องระลึกละเอียดว่าต้องบูรณาการกันไม่ว่าจะเป็นวิชาภาษาอังกฤษหรือวิชาอื่นๆ (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 2 ท่านที่ 7 และท่านที่ 10)

ครูจะต้องบูรณาการทุกทักษะ เริ่มต้นโดยการเรียนรู้เนื้อหาที่จะสอนการพูดจะต้องเตรียมเนื้อหาว่าจะต้องพูดอะไร พูดอย่างไร เพื่อให้มีความหมายให้มีความเข้าใจสื่อสารกันได้ตรงกัน ครูจะต้องเข้าใจในเรื่องของหลักการและเทคนิคในการสอนการพูดด้วยและจะต้องมีการบูรณาการทุกทักษะอย่างมีประสิทธิภาพ (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 1 ท่านที่ 2 ท่านที่ 3 ท่านที่ 4 และท่านที่ 7)

ครูสอนภาษาอังกฤษควรมีทักษะที่ดีทั้ง 4 ประการ แต่อาจจะไม่จำเป็นต้องเท่ากัน ที่สำคัญ คือ ครูจะต้องบูรณาการทักษะต่าง ๆ ให้ได้รวมทั้งการอ่านด้วย โดยอาจจะมีทักษะใดทักษะหนึ่งเป็นตัวหลักและใช้ทักษะการอ่านเป็นตัวช่วยเสริมได้ (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 5 และท่านที่ 6)

ครูจำเป็นต้องใช้เนื้อหาที่เหมาะสมต้องพิจารณาว่าต้องใช้เนื้อหาอะไร คำศัพท์อะไร ไวยากรณ์อย่างไร อาจจะต้องพึ่งพาเทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น อินเทอร์เน็ต เพื่อให้มีเนื้อหาที่

ทันสมัย ครูจะต้องแต่ระลึกเสมอว่า นักเรียนอาจไม่มีพื้นฐานมากนัก ครูจะต้องทำความเข้าใจและที่สำคัญที่สุด คือ การใช้ภาษาของครูนั้นจะต้องตรงประเด็นและตรงกับระดับของผู้เรียนต้องคิดหรือออกแบบกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษามากที่สุด (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 1 ท่านที่ 2 ท่านที่ 3 และท่านที่ 4)

ครูต้องคอยสังเกตด้วยว่างานที่มอบหมายให้นักเรียนทำนั้นตรงกับวัตถุประสงค์ที่วางแผนให้หรือไม่ใช่เพียงแค่ส่งงานไปเท่านั้นครูจะต้องเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับนักเรียนได้และต้องปรับกระบวนการของการเข้าใจการปรับใช้แล้วก็บูรณาการได้ (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 7 และท่านที่ 8)

ครูจะต้อง บูรณาการการสอนให้ได้ครบทั้ง 4 ทักษะใน 1 ชั่วโมง แต่จะต้องแยกกันระหว่างระดับประถมกับมัธยม (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 1 3 และ 4) และนักเรียนจะต้องทำกิจกรรมที่เป็นการพูดหรือการเขียนเล็ก ๆ ที่สัมพันธ์กับสิ่งที่ได้ฟังมา ซึ่งครูจะต้องบูรณาการทุกทักษะให้ได้จึงจะเป็นวิธีการที่ดีที่สุด (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 5 ท่านที่ 6 และท่านที่ 7)

จะเห็นได้ว่า ครูจะต้องมีความสามารถในการบูรณาการทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนมีความเข้าใจในหลักการและเทคนิครวมถึงสามารถบูรณาการการสอน และจำเป็นจะต้องใช้เนื้อหาที่เหมาะสม การใช้ภาษาของครูนั้นจะต้องตรงประเด็นและตรงกับระดับของผู้เรียน และต้องคิดหรือออกแบบกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษามากที่สุด

12) การใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับบทเรียน

ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับบทเรียนของครู โดยกล่าวว่า

ครูมีความจำเป็นที่จะต้องใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับบทเรียน ต้องมีการเตรียมตัวให้มากในการใช้ภาษาและถ้าหากครูมีความรู้เพียงพอก็จะทำให้นักเรียนเรียนรู้ตามได้อย่างถูกต้อง (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 1 ท่านที่ 2 ท่านที่ 3 และท่านที่ 4)

การใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมของครูนั้นมีความจำเป็นอย่างมาก เนื่องจากครูเป็นแบบอย่างให้กับนักเรียนในการที่จะพัฒนานักเรียนนั้นจะต้องพัฒนาครูก่อน (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 6)

ครูต้องใช้ภาษาให้ถูกต้องเพราะเป็นต้นแบบให้กับนักเรียนและจะต้องคำนึงถึงหน้าที่และความสุภาพของการใช้ภาษาด้วยถ้าหากครูใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องเด็กรักเรียนก็จะใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องด้วยเช่นกัน (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 10)

จะเห็นได้ว่า การใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับบทเรียนของครู จะต้องมาจากการเตรียมความพร้อมของครูในการใช้ภาษา หากครูมีความรู้เพียงพอก็จะทำให้นักเรียนเรียนรู้ตามได้อย่างถูกต้องและแบบอย่างให้กับนักเรียน เพราะหากครูใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง นักเรียนก็จะใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องด้วยเช่นกัน

13) การมีความสามารถในการยกตัวอย่างได้ถูกต้องและเหมาะสมกับนักเรียน ตั้งแต่ระดับ A1-C2 ตามกรอบมาตรฐานการประเมินความสามารถทางภาษา จากประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรป หรือ CEFR

ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับความสามารถในการยกตัวอย่างได้ถูกต้อง และเหมาะสมกับนักเรียนตั้งแต่ระดับ A1-C2 ตามกรอบมาตรฐานการประเมินความสามารถทางภาษา จากประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรป หรือ CEFR นั้น ผู้เชี่ยวชาญในทุกกลุ่มได้ให้ความเห็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยกล่าวว่า

ครูต้องเลือกกิจกรรมและใช้ตัวอย่างที่เหมาะสมกับนักเรียนที่มีความสามารถทางด้านภาษาที่แตกต่างกัน ครูจำเป็นจะต้องรู้เรื่องลึ้มมากกว่าเด็กนักเรียนแล้วสามารถนำมาใช้ได้ถูกต้อง รวมถึง ต้องให้ความสำคัญกับเทคนิคการสอนด้วย (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 2 ท่านที่ 3 และท่านที่ 4)

ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า

ครูต้องรู้ประเภทของนักเรียนบุคลิกของนักเรียนและเลือกหาวิธีการที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ในระดับนั้นๆ และจะต้องรู้ว่าต้องใช้อะไรเพื่อที่จะพัฒนานักเรียนไปสู่ระดับที่ดีขึ้น ต้องยกตัวอย่างที่เหมาะสมกับทั้งบทเรียนและเหมาะสมกับวัยของนักเรียนด้วย (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 6 และท่านที่ 7)

และยังสอดคล้องกับผู้เชี่ยวชาญในกลุ่มวิชาการที่เห็นด้วยและให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า

มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูต้องสามารถยกตัวอย่างได้ตรงและเหมาะสมกับนักเรียนไม่ยากหรือง่ายจนเกินไปและสิ่งสำคัญคือ ครูต้องรู้ระดับในการใช้ภาษาที่แท้จริงของนักเรียนที่ตนกำลังสอนอยู่จึงจะสามารถเลือกตัวอย่างที่เหมาะสมกับระดับของนักเรียนได้และจะต้องคำนึงถึงเสรีภาพของผู้เรียนอีกด้วย (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 8 ท่านที่ 9 และท่านที่ 10)

จะเห็นได้ว่า การมีความสามารถในการยกตัวอย่างได้ถูกต้องและเหมาะสมกับนักเรียนตั้งแต่ระดับ A1-C2 ตามกรอบมาตรฐานการประเมินความสามารถทางภาษา จากประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรป หรือ CEFR นั้น ครูจะเลือกกิจกรรมและใช้ตัวอย่างที่เหมาะสมกับนักเรียนที่มีความสามารถทางด้านภาษาที่แตกต่างกัน รวมทั้งรู้ลักษณะของนักเรียนและเลือกหาวิธีการที่เหมาะสมกับการเรียนรู้กับนักเรียนในระดับต่าง ๆ ยกตัวอย่างที่เหมาะสมกับทั้งบทเรียนและเหมาะสมกับวัยของนักเรียน

14) การมีระดับความรู้อย่างน้อย C1 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ CEFR

ผู้เชี่ยวชาญให้ความเห็นเกี่ยวกับระดับความรู้ของครูเมื่อเทียบกับเกณฑ์ CEFR โดยได้ให้ความเห็นแตกต่างกันออกเป็นสองกลุ่มอย่างชัดเจน ดังนี้

การที่ครูจะมีความรู้อยู่ในระดับ C1 นั้นยากเกินไปและมองว่าไม่มีความจำเป็นแต่ครูควรจะมีความรู้ขั้นต่ำอยู่ที่ระดับ B1 หรืออย่างน้อยสูงกว่าผู้เรียน 1 ระดับ แต่หาก ครูมีความรู้ในระดับนี้ได้จะดีมาก (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 1 ท่านที่ 3 ท่านที่ 4 ท่านที่ 6 ท่านที่ 8 และท่านที่ 10)

แต่ผู้เชี่ยวชาญอีกกลุ่มหนึ่งกลับให้ความเห็นในทางตรงข้ามว่า

มีความจำเป็นมากที่ครูจะต้องมีความรู้ด้านภาษาอังกฤษอยู่ในระดับอย่างน้อยคือ C1 เนื่องจากนักเรียนชั้น ม.6 บางคนมีความสามารถของภาษาอังกฤษอยู่ในระดับสูงแม้ว่าจะเป็นการยากแต่ครูควรจะทำให้ได้ (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 2 ท่านที่ 4 และท่านที่ 9)

จะเห็นได้ว่า การมีระดับความรู้อย่างน้อย C1 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ CEFR ของครูมีความสำคัญอย่างมาก อย่างไรก็ตาม แม้ว่าจะมีความจำเป็นที่ครูจะต้องมีระดับของภาษาอังกฤษอยู่ใน C1 แต่โดยสภาพความเป็นจริงครูที่สอนภาษาอังกฤษจำนวนไม่น้อยที่ไม่ได้มีวุฒิการศึกษาที่จบภาษาอังกฤษโดยตรง จึงอาจเป็นเกณฑ์ที่สูงเกินไป

กล่าวโดยสรุป ความสามารถทางภาษาอังกฤษเป็นกลุ่มสมรรถนะที่แสดงถึงความสามารถของครูในด้านการสอนระบบภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการสอนภาษาอังกฤษ และด้านการใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียน ซึ่งครูที่แสดงความสามารถทางภาษาอังกฤษจะต้องมีความรู้และความเข้าใจในหลักการและสามารถใช้เทคนิคการสอนคำศัพท์และการเรียนรู้คำศัพท์ของครู มีความรู้และความเข้าใจในหลักการและสามารถใช้เทคนิคการสอนไวยากรณ์และเลือกใช้บทเรียนที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ของนักเรียน มีความรู้และความเข้าใจในหลักการและสามารถใช้เทคนิคการสอนการออกเสียง การเน้นเสียงคำและประโยค การออกเสียงในการเชื่อมคำและประโยคและการออกเสียงสูงต่ำที่ถูกต้อง มีความรู้และความเข้าใจในหลักการและสามารถใช้เทคนิคการสอนการสร้างความหมายและสัญลักษณ์ของภาษา มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและสามารถใช้เทคนิคการสอนการฟัง การพูด การอ่าน การเขียนและการวางแผนการสอนโดยคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนเป็นรายบุคคล มีความสามารถในการบูรณาการทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน และการใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับบทเรียน มีความสามารถในการยกตัวอย่างได้ถูกต้องและเหมาะสมกับนักเรียนตั้งแต่ระดับ A1-C2 ตามกรอบมาตรฐานการประเมินความสามารถทางภาษา จากประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรป หรือ CEFR และมีระดับความรู้อย่างน้อย C1 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ CEFR

1.2.2 กลุ่มของสมรรถนะที่ 2 ความสามารถในการสื่อสาร

ความสามารถในการสื่อสารเป็นกลุ่มสมรรถนะที่แสดงถึงความสามารถของครูใน 4 องค์ประกอบ ได้แก่ ความสามารถด้านความเข้าใจสาร ความสามารถด้านการตีความสาร ความสามารถด้านการวิเคราะห์และแลกเปลี่ยนข้อมูลจากสิ่งที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และความสามารถด้านการสื่อความหมาย ซึ่งผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความคิดเห็นต่อสมรรถนะด้านความสามารถในการสื่อสารไว้ดังนี้

1) การมีความสามารถในการบอกความแตกต่าง ความคล้ายคลึง ขยายความ ยกตัวอย่าง อธิบายความหมาย สรุป เรียบเรียง ให้เหตุผล อธิบายและอภิปรายความหมายของเนื้อหาสาระ นั้นได้

ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการมีความสามารถในการบอกความแตกต่าง ความคล้ายคลึง ขยายความ ยกตัวอย่าง อธิบายความหมาย สรุป เรียบเรียง ให้เหตุผล อธิบายและอภิปรายความหมายของเนื้อหาสาระ โดยกล่าวว่า

ถ้าครูมีความรู้พื้นฐานด้านภาษาดีพอก็จะสามารถวิเคราะห์ได้ดี สามารถบอกความแตกต่างคล้ายคลึงของเนื้อหาสาระนั้นๆ ได้ และถ้าหากครูทำได้ก็จะทำให้เข้าใจภาษาและการสื่อสาร ได้ดียิ่งขึ้น (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 5 และท่านที่ 6)

ครูในยุคปัจจุบันนี้จะต้องมีความสามารถในการบอกความแตกต่าง(ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 1 และ 2) เช่นเดียวกับขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ครูจะต้องสอนให้นักเรียนรู้จักจำแนกแล้วค่อยสู่ระดับที่มีความสุขขึ้นจนประเมินค่าสิ่งวิเคราะห์ได้โดยตัวครูจำเป็นต้องเรียนรู้จากจุดนี้ก่อน (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 4)

ผู้เชี่ยวชาญได้เพิ่มเติมว่า

ครูในยุคปัจจุบันจำเป็นต้อง Differentiate , Synthesize, Analyze, Identify ครูจะต้องสื่อสารเหล่านั้นไปให้ถูกต้องกับผู้ส่งสาร ครูที่ดีต้องเตรียมตัวทุกครั้งและใช้สิ่งๆที่เตรียมมานั้นปรับให้เหมาะสมกับกลุ่มของนักเรียนนอกจากนั้นครูจำเป็นต้องติดตามข่าวสารบ้านเมืองและยกตัวอย่างให้ทันสมัย (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 5 และท่านที่ 7)

บางครั้งอาจจะเป็นการยากที่ครูจะสามารถเข้าใจสาร เพราะในบางครั้งผู้ส่งสาร อาจจะมีอารมณ์เข้ามาเกี่ยวข้องด้วย ฉะนั้นครูต้องทำความเข้าใจอย่างถ่องแท้ (real understanding) และยังคงคำนึงถึงส่วนอื่นๆ ที่อาจจะมองไม่เห็นในปัจจุบันนี้ด้วย (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 8)

จะเห็นได้ว่า การมีความสามารถในการบอกความแตกต่าง ความคล้ายคลึง ขยายความ ยกตัวอย่าง อธิบายความหมาย สรุป เรียบเรียง ให้เหตุผล อธิบายและอภิปรายความหมายของเนื้อหา สาระได้นั้น ครูจะต้องมีความรู้พื้นฐานด้านภาษาที่ดีพอและจะต้องทำความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในเนื้อหา สาระจนสามารถวิเคราะห์และบอกความแตกต่าง และความคล้ายคลึงของเนื้อหาสาระนั้น ๆ ได้

2) การมีความสามารถในการถอดความเนื้อหาสาระให้มีความถูกต้องและเหมาะสมตามเจตนารมณ์ของเนื้อหาสาระนั้น

ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับการมีความสามารถในการถอดความเนื้อหา สาระให้มีความถูกต้องและเหมาะสมตามเจตนารมณ์ของเนื้อหาสาระ โดยกล่าวว่า

เป็นประเด็นที่สำคัญมากที่ครูต้องสามารถถอดความเนื้อหาสาระให้มีความ ถูกต้อง ถ้าสมมุติว่าคุณมีความรู้พื้นฐานด้านภาษาดีพอเขาก็จะสามารถวิเคราะห์ แต่ว่าการที่ครูจะวิเคราะห์

ได้ดีหรือไม่ดี มันขึ้นอยู่กับอุปนิสัยส่วนของครู ความสามารถของครู และการฝึกอบรมของครูด้วย (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 2)

ครูจะต้องมีความสามารถในเรื่องตีความ ในเรื่องเข้าใจสาร ครูต้องสามารถที่จะ แยกแยะความแตกต่าง ความเหมือนของสิ่งที่จะสอนนักเรียนได้ตรงนั้น (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 3)

ครูต้องเข้าใจเรื่องเหล่านี้ ครูอาจจะมีข้อจำกัดทางภาษาบางอย่างที่อ่าน Text ที่มันซับซ้อนไม่เข้าใจ อย่างน้อยที่สุดครูจะต้องมีทักษะพวกนี้ติดตัวอยู่แล้ว (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 6)

จะเห็นได้ว่า การมีความสามารถในการถอดความเนื้อหาสาระให้มีความถูกต้อง และเหมาะสมตามเจตนาารมณ์ของเนื้อหาสาระ ครูจะต้องมีความรู้พื้นฐานด้านภาษาที่ดี มีความสามารถในเรื่องตีความและถอดความ ซึ่งทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับความสามารถของครู และการได้รับการพัฒนาของครูด้วย

3) การมีความสามารถในการแยกแยะเนื้อหาสาระออกเป็นส่วนย่อยที่มีความสัมพันธ์และสอดคล้องกันได้

ผู้เชี่ยวชาญหลายได้ให้ทัศนะต่อความสามารถของครูในการแยกแยะเนื้อหา สาระออกเป็นส่วนย่อยที่มีความสัมพันธ์และสอดคล้องกัน โดยกล่าวว่า

ครูมีความจำเป็นจะต้องมีความสามารถในการแยกแยะเนื้อหาสาระที่จะต้องทำ การสอนให้ได้ เพราะข้อมูลเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ครูต้องปรับตัวให้ทันจะต้องใช้ยุทธวิธีที่เหมาะสมต้อง รู้จักเลือกใช้ให้สอดคล้องกับเป้าหมายว่าในชั่วโมงนี้ครูต้องการสอนอะไร (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 2 ท่านที่ 3 และ ท่านที่ 4)

ผู้เชี่ยวชาญท่านอื่นได้กล่าวเพิ่มเติมว่า

ครูต้องพัฒนา Mind set ของตัวเอง และต้องมีความสามารถในการมองเป็น ระบบ ต้องสามารถแยกแยะเนื้อหาสาระออกเป็นส่วนย่อยที่มีความสัมพันธ์และสอดคล้องกัน การสอนหลากหลาย เนื้อหามันสำคัญแต่ครูต้องเปลี่ยนบริบท ครูต้องเป็นแค่คนคอยช่วยเหลือหรือว่าเป็นมอนิเตอร์หรือว่าเป็น พี่เลี้ยง ทำให้เด็กแบบเติบโตด้วยตัวเอง (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 10)

จะเห็นได้ว่า การมีความสามารถในการแยกแยะเนื้อหาสาระออกเป็นส่วนย่อย ที่มีความสัมพันธ์และสอดคล้องกันได้มีความจำเป็นสำหรับสมรรถนะของครู ครูจะต้องมีความสามารถในการแยกแยะเนื้อหาสาระที่จะต้องทำการสอนให้ได้ โดยใช้ยุทธวิธีที่เหมาะสม มีความสามารถในการมองเป็น ระบบ ต้องสามารถแยกแยะเนื้อหาสาระออกเป็นส่วนย่อยที่มีความสัมพันธ์และสอดคล้องกัน

4) การมีความสามารถในการเชื่อมโยงเนื้อหาสาระได้อย่างมีความหมายและ สามารถอธิบายความหมายการใช้ภาษาพูด เขียน หรือภาษาท่าทางได้อย่างเหมาะสม

ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ทัศนะต่อความสามารถในการเชื่อมโยงเนื้อหาสาระได้อย่างมี ความหมายและสามารถอธิบายความหมายการใช้ภาษาพูด เขียน หรือภาษาท่าทางได้อย่างเหมาะสมโดย กล่าวว่

ครูต้องสามารถเชื่อมโยงเนื้อหาสาระต่างๆ ประเด็นหลักและภาษาท่าทางที่อาจมีความแตกต่างกันของแต่ละชาติด้วย เพื่อที่จะสามารถเลือกมาสอนนักเรียนได้ (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 1 และท่านที่ 3)

ครูต้องสามารถเชื่อมโยงเนื้อหาสาระได้อย่างมีความหมายและสามารถอธิบายความหมายการใช้ภาษาพูด เขียน หรือภาษาท่าทางได้อย่างเหมาะสม ต้องมีทักษะ Analyze, Synthesize มันมีความเชื่อมโยงกัน มันสัมพันธ์ มันจะมี More Meaningful สำหรับเด็กครูต้องสามารถมีประเด็นตรงนั้นได้ว่าจะเชื่อมโยงข้อมูลจาก Curriculum ข้อมูลจากสิ่งที่หาได้ที่เป็น Resource ทั้งหมดแล้วทำยังไงที่จะให้ Task มันมีความสำคัญความจำเป็นที่จะไปถึงตัวชีวิตได้ (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 5 ท่านที่ 6 และท่านที่ 7)

ครูต้องได้รับการฝึกฝน และต้องตระหนักว่านักเรียนจะสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน ต้องสอนตรงนั้น ต้องเน้นการสื่อสารแล้วตัวครูต้องพัฒนาทัศนคติของตัวเองด้วยเช่นกัน (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 10)

จะเห็นได้ว่า การมีความสามารถในการเชื่อมโยงเนื้อหาสาระได้อย่างมีความหมายและสามารถอธิบายความหมายการใช้ภาษาพูด เขียน หรือภาษาท่าทางได้อย่างเหมาะสมนั้น เป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับครู โดยครูต้องสามารถเชื่อมโยงเนื้อหาสาระต่างๆ ประเด็นหลักและภาษาท่าทางที่อาจมีความแตกต่างกันได้อย่างเหมาะสมและมีความหมาย โดยตระหนักถึงความสามารถที่นักเรียนจะนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน

กล่าวโดยสรุป ความสามารถในการสื่อสารเป็นกลุ่มสมรรถนะที่แสดงถึงความสามารถของครูในด้านความเข้าใจสาร ด้านการตีความสาร ด้านการวิเคราะห์และแลกเปลี่ยนข้อมูลจากสิ่งที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และด้านการสื่อความหมาย ซึ่งครูที่แสดงความสามารถในการสื่อสารจะต้องมีความสามารถในการบอกความแตกต่าง ความคล้ายคลึง ขยายความ ยกตัวอย่าง อธิบายความหมาย สรุป เรียบเรียง ให้เหตุผล อธิบายและอภิปรายความหมายของเนื้อหาสาระนั้นได้ มีความสามารถในการถอดความเนื้อหาสาระให้มีความถูกต้องและเหมาะสมตามเจตนาารมณ์ของเนื้อหาสาระนั้น มีความสามารถในการแยกแยะเนื้อหาสาระออกเป็นส่วนย่อยที่มีความสัมพันธ์และสอดคล้องกันได้ และมีความสามารถในการเชื่อมโยงเนื้อหาสาระได้อย่างมีความหมายและสามารถอธิบายความหมายการใช้ภาษาพูด เขียน หรือภาษาท่าทางได้อย่างเหมาะสม

1.2.3 กลุ่มของสมรรถนะที่ 3 ความสามารถในการจัดการเรียนรู้

ความสามารถในการจัดการเรียนรู้เป็นกลุ่มสมรรถนะที่แสดงถึงความสามารถของครูใน 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ความสามารถด้านการวางแผนการเรียนรู้อย่างมีระบบและลำดับขั้น ความสามารถด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน และความสามารถด้านการประเมินการจัดการเรียนรู้ และพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความคิดเห็นต่อสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1) การมีความรู้ความเข้าใจศาสตร์การสอนและนโยบายด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ

ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับการมีความรู้ความเข้าใจศาสตร์การสอนและนโยบายด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ โดยกล่าวว่า

ครูจะต้องทำความเข้าใจเรียนรู้ในหลักสูตรให้ชัดเจนว่า จุดมุ่งหมายที่แท้จริงของหลักสูตรนั้นคืออะไร จะต้องมีความรู้ความเข้าใจในศาสตร์การสอน สามารถนำมาใช้ให้ตรงกับสถานการณ์และบริบท โดยครูจะต้องมีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับ หลักสูตร การวิเคราะห์หลักสูตร และการจัดการเรียนการสอน (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 1 ท่านที่ 2 และท่านที่ 3)

โดยผู้เชี่ยวชาญอีกกลุ่มหนึ่งได้กล่าวเพิ่มเติมว่า

ศาสตร์การสอนและนโยบายด้านหลักสูตรนั้น เป็นพื้นฐานที่ครูจำเป็นจะต้องมีความเข้าใจและจะต้องสอนให้นักเรียนเข้าใจ ครูจะต้องรู้กระบวนการลงไปถึงการสอนภาษา ฉะนั้น ครูจะต้องเลือกกระบวนการการสอนทักษะด้านภาษาให้เหมาะสม (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 4)

ครูต้องสามารถเชื่อมโยงเนื้อหาจากหลักสูตร ข้อมูลจากสิ่งที่หาได้ที่เป็น Resource ทั้งหมด แล้วต้องทำยังไงที่จะให้ Task มันมีความสำคัญความจำเป็นที่จะไปถึงตัวชีวิตได้ แล้วจะอย่างไรให้การจัดการกระบวนการเรียนรู้ไปในทิศทางที่เราต้องการนำพาให้สอดคล้องกันทั้งหมด และอย่างน้อยที่สุดต้องรู้ภาพรวมของหลักสูตรว่ามันคืออะไร Objective คืออะไร แล้วตัวเองจะต้องใช้วิธีไหนเพื่อให้ได้บรรลุ Objective พวกนั้น จริงๆ มันก็คือวิเคราะห์ (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 6 และท่านที่ 7)

จะเห็นได้ว่า การมีความรู้ความเข้าใจศาสตร์การสอนและนโยบายด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศเป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับครูในการจัดการเรียนการสอน ครูจะต้องทำความเข้าใจเรียนรู้ในหลักสูตรให้ชัดเจนว่า จุดมุ่งหมายที่แท้จริงของหลักสูตรนั้นคืออะไร จะต้องมีความรู้ความเข้าใจในศาสตร์การสอน สามารถนำมาใช้ให้ตรงกับสถานการณ์และบริบท และสามารถเลือกกระบวนการการสอนทักษะด้านภาษาให้เหมาะสม

2) การมีความสามารถในการวิเคราะห์หลักสูตรในกลุ่มสาระวิชาภาษาต่างประเทศที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21

ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสามารถในการวิเคราะห์หลักสูตรในกลุ่มสาระวิชาภาษาต่างประเทศที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 โดยกล่าวว่า

ครูต้องมีความรู้ มีความสามารถในการวิเคราะห์หลักสูตรการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 และหากต้องมีการปรับเปลี่ยนหลักสูตรของประเทศจำเป็นจะต้องคำนึงถึงนักเรียนที่อยู่ห่างไกลด้วย (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 2 ท่านที่ 3 ท่านที่ 4 และท่านที่ 5)

ในการวิเคราะห์หลักสูตรในกลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศนี้ครูจะต้องเข้าใจหลักสูตรอย่างถ่องแท้จึงจะสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 6)

ครูสอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นพื้นฐานควรจะมีใจเรื่องเกี่ยวกับหลักสูตร นโยบายการสอน เพราะว่าตัว Curriculum เป็นเหมือนเข็มทิศที่จะพาเราไปตรงไหน ครูจะมาดูหนังสือ ยึด Text book ,Text base learning โดยที่ไม่ดูชาวบ้านชาวช่องอะไรเลย มันไม่ได้ (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 9)

ผู้เชี่ยวชาญท่านที่หนึ่งมีความเห็นที่แตกต่างกับท่านอื่น ๆ ว่า

การวิเคราะห์หลักสูตรในกลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศอาจจะไม่มีความสำคัญมากนักหากครูไม่มีส่วนในการที่จะนำเสนอความคิดหรือเปลี่ยนแปลงหลักสูตรนั้น (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 8)

จะเห็นได้ว่าการมีความสามารถในการวิเคราะห์หลักสูตรในกลุ่มสาระวิชาภาษาต่างประเทศที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 นั้น เปรียบเสมือนเข็มทิศที่จะเป็นแนวทางในการพัฒนานักเรียนไปสู่จุดมุ่งหมายที่ต้องการ ครูจะต้องมีความรู้ มีความสามารถ ในเรื่องการบริหารหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนอย่างถ่องแท้จึงจะสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง

3) การมีความสามารถในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้และสามารถจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21

ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีความสามารถในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้และสามารถจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 โดยกล่าวว่า

การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้เป็นสิ่งที่สำคัญมากสำหรับครู ครูต้องคิดวิเคราะห์เพื่อการวางแผนการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับบริบทของนักเรียน (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 4)

ครูต้องมีการวิเคราะห์นักเรียนและรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ต้องนำการวัดผลและประเมินผลมาทำวิจัยในชั้นเรียนมาปรับให้เหมาะสมกับผู้เรียน และที่สำคัญต้องหาสาเหตุของการที่เด็กเรียนอ่อนแล้วมาปรับให้นักเรียนได้พัฒนาขึ้น (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 1 ท่านที่ 2 และท่านที่ 3)

ครูสามารถที่จะวางแผนและออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้อย่างหลากหลาย ต้องเปิดใจมุมมองใหม่ ๆ ของการจัดการเรียนการสอน เพื่อการเรียนรู้ของผู้เรียน (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 9 และท่านที่ 10)

จะเห็นได้ว่า การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 เป็นสมรรถนะของครูที่สำคัญที่จะต้องคิด วิเคราะห์เพื่อการวางแผนการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับบริบทของนักเรียน มีการวิเคราะห์นักเรียนและรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล นำการวัดผลและประเมินผลมาทำวิจัยในชั้นเรียนมาปรับให้เหมาะสมกับผู้เรียนเพื่อการวางแผนและออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้อย่างหลากหลายให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21

4) การมีความสามารถในการวิเคราะห์นักเรียนเป็นรายบุคคล

ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับการมีความสามารถในการวิเคราะห์นักเรียนเป็นรายบุคคล โดยกล่าวว่า

ครูจำเป็นจะต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างเด็กแต่ละคน ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสำคัญมาก (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 7 และท่านที่ 9)

สอดคล้องกับแนวคิดของผู้เชี่ยวชาญอีกท่านหนึ่งที่ระบุว่า นักเรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันและมีความสนใจที่แตกต่างกันโดยกล่าวว่า

ครู ต้องเข้าใจ Individual Learner เข้าใจ Individual Differences, References Style อะไรของเด็กๆ , Characteristic ของเด็ก อย่างน้อยครูต้องมองภาพรวมต้องพอเข้าใจว่าเด็กคนนี้ต่างจากเด็กที่นั่งข้าง ๆ อย่างไร หรือเหมือนกันอย่างไร ครูจะช่วยเหลือได้อย่างไร (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 6)

ครูต้องดึงศักยภาพของนักเรียน บางที่เราจะเปลี่ยนคำเป็นแบบที่เราต้องการไม่ได้ต้องใช้เวลา คือเจอกันครึ่งทาง คนนี้ชอบวาดรูป คุณ create วาดรูปแต่คุณก็เรียนรู้ภาษาไปด้วย (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 10)

จะเห็นได้ว่า การที่ครูมีความสามารถในการวิเคราะห์นักเรียนเป็นรายบุคคลได้นั้น ครูจำเป็นจะต้องคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคนที่มีความแตกต่างกันและมีความสนใจที่แตกต่างกันบนพื้นฐานและเงื่อนไขที่แตกต่างกันเพื่อหาทางช่วยเหลือในเรื่องเกี่ยวกับการเรียนการสอน

5) การมีความสามารถในการใช้เทคนิคการสอนอย่างหลากหลายเพื่อให้นักเรียนสามารถแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง

ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับการมีความสามารถในการใช้เทคนิคการสอนอย่างหลากหลายเพื่อให้นักเรียนสามารถแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง โดยกล่าวว่า

ครูจำเป็นต้องตระหนักว่าตนกำลังสอนเรื่องอะไร และนักเรียนกำลังสนใจเรื่องอะไร จะต้องหาเทคนิควิธีการที่จะทำให้เด็กมีส่วนร่วมกับการเรียนให้ได้มากที่สุด (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 7 และท่านที่ 9)

นักเรียนแต่ละคนมีพื้นฐานที่ต่างกัน ครูต้องใช้เทคนิคที่เหมาะสมในการจัดการเรียนการสอน ครูอาจต้องเสริมแรงด้วยการชื่นชมหรือมีรางวัลเพราะการเสริมแรงมีความสำคัญมาก จะทำให้นักเรียนมีกำลังใจในการเรียนมากขึ้น (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 1 และท่านที่ 2)

ครูต้องคิดออกแบบกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้ใช้ฝึกใช้ภาษาในกิจกรรมให้ได้มากที่สุด รวมทั้งการใช้สื่อต่างๆ ซึ่งต้องให้นักเรียน เรียนแล้วไม่เบื่อ สนุกสนาน รวมทั้งกิจกรรมที่จะทำให้ นักเรียนสามารถแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 4)

ครูต้องทดสอบเทคนิคการสอน เลือกวิธีวัดประเมินผลที่เหมาะสมกับนักเรียน แต่ละกลุ่มจะต้องวิเคราะห์ผู้เรียนจนสามารถจัดการเรียนการสอนได้เหมาะสมขึ้น (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 1 และ ท่านที่ 3)

ซึ่งความเห็นดังกล่าวยังสอดคล้องกับผู้เชี่ยวชาญอีกกลุ่มที่ได้กล่าวว่า ครูต้องสามารถเชื่อมโยงข้อมูลจาก Curriculum ข้อมูลจากสิ่งที่หาได้ที่เป็น Resource ทั้งหลาย แล้วทำอย่างไรที่จะให้ Task มันมีความสำคัญความจำเป็นที่จะไปถึงตัวชีวิตได้ แล้วจะทำ ายังให้การจัดการกระบวนการเรียนรู้ไปในทิศทางที่เราต้องการนำพาให้สอดคล้องกันทั้งหมด เพราะฉะนั้น ตัวนี้ครูจำเป็นที่จะต้องมีความรู้สูงเลย (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 7)

จะเห็นได้ว่า การมีความสามารถในการใช้เทคนิคการสอนอย่างหลากหลาย เพื่อให้ให้นักเรียนสามารถแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเองนั้นเป็นสิ่งที่มีความสำคัญเป็นอย่างมาก ซึ่งครู จำเป็นต้องใช้เทคนิคที่เหมาะสมในการจัดการเรียนการสอน ให้การเสริมแรงทางบวก และมีความสามารถ ออกแบบกิจกรรมที่จะทำให้นักเรียนสามารถแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง

6) การมีความสามารถในการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และคุณลักษณะของนักเรียน และนำผลการวิจัยในชั้นเรียนมาใช้เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนได้

ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีความสามารถในการวิจัยใน ชั้นเรียนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคุณลักษณะของนักเรียน และนำผลการวิจัยในชั้นเรียนมาใช้ เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนได้ โดยกล่าวว่า

ผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ซึ่งจะช่วยให้ครูมี วิธีการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบมาใช้ในห้องเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเกิดเหตุการณ์วิกฤตต่างๆ โดย อาจไม่จำเป็นต้องไปยึดกับคำว่า research ในส่วนตัวของผมนั้นรู้สึกสบายใจมากกว่าที่จะใช้คำว่า Meaningful intentional reflection เพราะจะทำให้ครูไม่มองว่าจะต้องมึนงงที่เพิ่มขึ้นและต้องเกี่ยวข้องกับ สถิติต่างๆ (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 8)

ในขณะที่ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า ครูในยุคศตวรรษที่ 21 ต้องทำวิจัยให้ได้ อาจจะไม่ได้เป็นการวิจัยที่เป็น รูปแบบใหญ่โต แต่อย่างน้อยจะต้องสามารถวิเคราะห์วิจัย ครูควรจะมีใจเรื่อง Basic Research Methodology ว่ามันคืออะไร ทำครูควรจะทำ Action Research ว่า Goals ของ Action Research คือ อะไร เอามาเพื่อ Improvement เพื่อการพัฒนาจัดการการเรียนแก้ไขปัญหาของตัวเอง เพื่อนำไปสู่การ พัฒนา (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 5 และท่านที่ 6)

ครูต้องทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อให้ได้ข้อมูลมาใช้ในการแก้ไขปัญหาของผู้เรียนใน การเรียนรู้ โดยการวิเคราะห์หาสาเหตุที่แท้จริง เพื่อที่จะได้พัฒนาวิธีการสอนหรือกิจกรรมการสอนของครู เพื่อแก้ไขปัญหาของผู้เรียน (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 1)

ผู้เชี่ยวชาญท่านอื่นยังกล่าวเสริมอีกด้วยว่า

เห็นด้วยกับการทำวิจัยในชั้นเรียน คนไทยจะกลัวในเรื่องของการวิจัย จริง ๆ แล้วมันคือกระบวนการเรียนการสอน มันต้องมีการวิจัยอยู่ในตัวของเราในฐานะครู ครูก็ทำโดยอัตโนมัติ เพียงแต่อาจจะไม่ได้เขียนมาเป็นลายลักษณ์อักษร (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 9 และท่านที่ 10)

จะเห็นได้ว่า การมีความสามารถในการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคุณลักษณะของนักเรียน และนำผลการวิจัยในชั้นเรียนมาใช้เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนของครูเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ครูมีวิธีการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบมาใช้ในห้องเรียน โดยการวิเคราะห์สาเหตุที่แท้จริงเพื่อให้ได้ข้อมูลมาใช้ในการแก้ไขปัญหาของผู้เรียนในการเรียนรู้ รวมทั้งเพื่อที่จะได้พัฒนาวิธีการสอนหรือกิจกรรมการสอนของครูเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน

กล่าวโดยสรุป ความสามารถในการจัดการเรียนรู้เป็นกลุ่มสมรรถนะที่แสดงถึงความสามารถของครูในด้านความสามารถด้านการวางแผนการเรียนรู้อย่างมีระบบและลำดับขั้น ความสามารถด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน และความสามารถด้านการประเมินการจัดการเรียนรู้ และพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งครูที่แสดงความสามารถในการจัดการเรียนรู้จะต้องมีความรู้ความเข้าใจศาสตร์การสอนและนโยบายด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ มีความสามารถในการวิเคราะห์หลักสูตรในกลุ่มสาระวิชาภาษาต่างประเทศที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 มีความสามารถในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้และสามารถจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 มีความสามารถในการวิเคราะห์นักเรียนเป็นรายบุคคล มีความสามารถในการใช้เทคนิคการสอนอย่างหลากหลายเพื่อให้นักเรียนสามารถแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง และมีความสามารถในการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคุณลักษณะของนักเรียน และนำผลการวิจัยในชั้นเรียนมาใช้เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนได้

1.2.4 กลุ่มของสมรรถนะที่ 4 ความสามารถพื้นฐานด้านดิจิทัล

ความสามารถพื้นฐานด้านดิจิทัลเป็นกลุ่มสมรรถนะที่แสดงถึงความสามารถในการใช้นวัตกรรมการเรียนรู้/สื่อดิจิทัลที่เหมาะสมในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ซึ่งผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความคิดเห็นต่อสมรรถนะด้านความสามารถพื้นฐานด้านดิจิทัลไว้ดังนี้

1) การมีความรู้และความเข้าใจถึงความสำคัญของนวัตกรรมการเรียนรู้/สื่อดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอน

ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีความรู้และความเข้าใจถึงความสำคัญของนวัตกรรมการเรียนรู้/สื่อดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอน โดยกล่าวว่า

ครูไม่จำเป็นที่จะต้องผลิตนวัตกรรมขึ้นมาใหม่เสมอไปเนื่องจากในปัจจุบันนี้มีนวัตกรรมการเรียนรู้และสื่อดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอนมากมายที่ครูสามารถใช้ได้อย่างมี

ประสิทธิภาพ ส่วนตัวผมเองคิดว่าปัจจุบันนี้เรามีนวัตกรรมมากมาย และท่ามกลางนวัตกรรมนั้นยกตัวอย่าง เช่นแอปพลิเคชันก็มีจำนวนไม่น้อยที่มีความซ้ำซ้อนและเหลื่อมล้ำกัน (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 8)

การที่ครูสามารถสร้างนวัตกรรมได้อย่างน้อยที่สุดก็เป็นแรงจูงใจทำให้เกิด ความหลากหลายในการเรียนรู้ (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 10)

ผู้เชี่ยวชาญอีกกลุ่มเห็นด้วยเป็นอย่างมากโดยกล่าวว่า

ครูก็ต้องมีการพัฒนาตัวเองเพื่อที่จะสืบค้นข้อมูลหรือความรู้ทางดิจิทัลให้มากขึ้น โลกไร้พรมแดน ครูต้องสามารถหาได้แล้วนำมาเสนอให้กับนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูสอนภาษา ต้องมีการเตรียมตัวเป็นอย่างดีต้องใช้กิจกรรมที่หลากหลายครูจะต้องมีความเข้าใจถึงความสำคัญของ นวัตกรรมการเรียนการสอนในขณะเดียวกันฝ่ายบริหารก็ต้องคำนึงถึงข้อจำกัดในเรื่องของวัยของครูแต่ละ ท่านด้วย (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 1 ท่านที่ 2 ท่านที่ 3 และท่านที่ 4)

จะเห็นได้ว่า การมีความรู้และความเข้าใจถึงความสำคัญของนวัตกรรม การ เรียนรู้/สื่อดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอนนั้นเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับครูในศตวรรษที่ 21 มาก ครูจึงต้องม ีความสามารถในการพัฒนาตัวเองเพื่อที่จะสืบค้นข้อมูลหรือความรู้ทางดิจิทัล และมีความเข้าใจถึง ความสำคัญของนวัตกรรมการเรียนการสอน

2) การมีความสามารถในการพัฒนาหรือเลือกใช้นวัตกรรมการเรียนรู้อินเทอร์เน็ตได้ เหมาะสมกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21

ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับการมีความสามารถในการพัฒนาหรือเลือกใ้ นวัตกรรมการเรียนรู้อินเทอร์เน็ตได้เหมาะสมกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนใน ศตวรรษที่ 21 โดยกล่าวว่า

ครูต้องเลือกนวัตกรรม เลือกสื่อ เลือกเนื้อหาในการบริโภคในสิ่งที่ดีๆ หรือว่า ในสิ่งที่เหมาะสม (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 1)

เทคโนโลยีทำให้โลกแคบลง ครูจะต้องเข้าใจว่าผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 คือใคร แล้วเขาต้องการ Skill อะไรบ้าง Skill มันไม่ใช่แค่ภาษาแล้วนะๆ ต่อให้เป็นวิชาภาษาอังกฤษก็เถอะ เมื่อใช้ ภาษาแล้วเขาต้องการ Technology เข้ามา เขาต้องการ Critical Thinking, Creative Thinking (ผู้เชี่ยวชาญ ท่านที่ 6)

ผู้เชี่ยวชาญท่านอื่นได้ให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า

นวัตกรรมในสมัยปัจจุบันมีหลายแบบและมีความซ้ำซ้อนครูไม่จำเป็นต้องผลิต นวัตกรรมใหม่เสมอเพียงแต่ต้องเลือกให้เหมาะสมต้องรู้เท่าทันนักเรียนเพราะสมัยปัจจุบันข้อมูลไปไกลมาก แล้วบางครั้งตำราเรียนก็ยังปรับตัวไม่ทันและต้องมีการเสริมเป็นพิเศษ (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 8 และท่านที่ 9)

จะเห็นได้ว่า การมีความสามารถในการพัฒนาหรือเลือกใช้นวัตกรรม การ เรียนรู้/สื่อดิจิทัลได้เหมาะสมกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ของครู

นั้น มีความจำเป็นอย่างมากเนื่องจากสถานการณ์ของโลกมีความเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ครูจำเป็นต้องเลือกนวัตกรรมการเรียนรู้ สื่อดิจิทัล เลือกเนื้อหาที่เหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้ที่ปรับเปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว

กล่าวโดยสรุป ความสามารถพื้นฐานด้านดิจิทัลเป็นกลุ่มสมรรถนะที่แสดงถึงความสามารถในการใช้นวัตกรรมการเรียนรู้/สื่อดิจิทัลที่เหมาะสมในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ซึ่งครูที่แสดงความสามารถในการจัดการเรียนรู้จะต้องมีความรู้และความเข้าใจถึงความสำคัญของนวัตกรรมการเรียนรู้/สื่อดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอน และมีความสามารถในการพัฒนาหรือเลือกใช้นวัตกรรมการเรียนรู้/สื่อดิจิทัลได้เหมาะสมกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21

1.2.5 กลุ่มของสมรรถนะที่ 5 ความสามารถในการคิดเชิงนวัตกรรมและสร้างสรรค์ อย่างเป็นระบบ

ความสามารถในการคิดเชิงนวัตกรรมและสร้างสรรค์อย่างเป็นระบบเป็นกลุ่มสมรรถนะที่แสดงถึงความสามารถของครูใน 2 องค์ประกอบ ได้แก่ ความสามารถด้านการปรับตัว และความสามารถด้านการคิดเชิงนวัตกรรม ซึ่งผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความคิดเห็นต่อสมรรถนะด้านความสามารถในการคิดเชิงนวัตกรรมและสร้างสรรค์อย่างเป็นระบบไว้ดังนี้

- 1) การมีความสามารถในการเข้าใจจุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนาของตนเอง

ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีความสามารถในการเข้าใจจุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนาของตนเอง โดยกล่าวว่า

ครูต้องมีความขยันหมั่นเพียรและต้องพัฒนาตัวเองใฝ่รู้เพื่อให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงของโลกในศตวรรษที่ 21 นี้เน้นถึงองค์กรแห่งการเรียนรู้ ฉะนั้น ครูจึงจำเป็นต้องเข้าใจจุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนาของตนเองเพื่อการพัฒนาตัวเองอยู่ตลอดเวลา รวมทั้งต้องมองหาช่องทางที่จะพัฒนาความเป็นมืออาชีพของตนเอง (Professional Development) ทั้งแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 3 ท่านที่ 4 ท่านที่ 6 และท่านที่ 7)

ผู้เชี่ยวชาญท่านหนึ่งกล่าวว่า

ถ้าครูไม่รู้ก็จะมีไม่มีการพัฒนา ครูไม่ควรทำตัวเป็นน้ำเต็มแก้ว คือ คิดว่าเราดีแล้วแต่ควรระลึกเสมอว่ายังมีความรู้อีกหลายอย่างที่ตนเองยังไม่รู้และจะต้องใฝ่รู้เพื่อให้ทันกับโลกตลอดเวลา (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 10)

จะเห็นได้ว่า การที่ครูสามารถจะเข้าใจจุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนาตนเองนั้น จะช่วยให้ครูเป็นผู้มีความใฝ่รู้และก้าวทันต่อความเปลี่ยนแปลงของโลกในศตวรรษที่ 21 ได้เป็นอย่างดี ครูจึงจำเป็นต้องเข้าใจจุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนาของตนเองเพื่อการพัฒนาตัวเอง รวมทั้งต้องมองหาช่องทางที่จะพัฒนาความเป็นมืออาชีพของตนเองทั้งแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

2) การมีสามารถในการปรับตัวและนำตนเองให้เข้ากับสถานการณ์ความเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21

ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีสามารถในการปรับตัวและนำตนเองให้เข้ากับสถานการณ์ความเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 โดยกล่าวว่า

ครูต้องปรับตัวให้เดินหน้าเพื่อที่จะให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคปัจจุบันไม่ว่าด้านไหน (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 1)

และผู้เชี่ยวชาญยังกล่าวเพิ่มเติมอีกด้วยว่า

ครูมีความจำเป็นอย่างมากที่จะต้องปรับตัวและนำตนเองให้เข้ากับสถานการณ์ความเปลี่ยนแปลงโดยครูจะต้องใจเย็นและคอยตอบคำถามนักเรียนเพื่อให้เขาเป็นคนที่มีรู้จักคิด ดังนั้นตัวครูเองจะต้องมีการปรับตัวและเรียนรู้รวมถึงพัฒนาตัวเองตลอดเวลา (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 2-4)

ผู้เชี่ยวชาญก็ได้แสดงทัศนะไปในทิศทางเดียวกันว่า

ครูจะต้องใฝ่รู้ใฝ่เรียนเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกและต้องมีความขยันหมั่นเพียรครูจะต้องมีการพัฒนาตัวเองอยู่ตลอดเวลา รวมถึง InforMal Professional Development เพื่อเพิ่มโอกาสให้กับตนเองครูจะต้องรู้จักที่จะเข้าฟังสัมมนาหรือการปาฐกถาต่าง ๆ มีการอ่านหนังสือเพิ่มเติมและต้องมีการอัปเดตตนเองตลอดเวลา รวมถึงต้องยอมรับคำแนะนำที่สะท้อนมาจากผู้อื่นได้ (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 5-7)

ครูจะต้องเรียนรู้ตลอดเวลาต้องมีการเรียนรู้แบบตลอดชีวิต มี *lifelong learning* เพราะยุคสมัยเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 9)

จะเห็นได้ว่า การมีสามารถในการปรับตัวและนำตนเองให้เข้ากับสถานการณ์ความเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 เป็นสิ่งที่จำเป็น ครูต้องปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลง พัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา ต้องมีการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อให้เข้ากับสถานการณ์ความเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21

3) การมีความกล้าตัดสินใจในการจัดการเรียนการสอนที่จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21

ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความคิดเห็นการมีความกล้าตัดสินใจในการจัดการเรียนการสอนที่จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 โดยกล่าวว่า

ครูเป็นบุคคลที่สำคัญอย่างยิ่งในการที่จะพัฒนาสังคมให้เจริญก้าวหน้า เพราะฉะนั้น ครูต้องกล้าคิดที่จะเปลี่ยนแปลงการจัดการเรียนรู้ให้ทันสมัย สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 1)

ผู้เชี่ยวชาญท่านอื่น ๆ ยังคงให้ความเห็นไปในทิศทางเดียวกันว่า

การที่ครูมีความกล้าตัดสินใจในการจัดการเรียนการสอนที่เป็นประโยชน์นั้นมีความจำเป็นมากเนื่องจากการสอนต้องใช้สิ่งที่อยู่ใกล้ตัวใช้สิ่งในชีวิตประจำวันครูต้องไม่รู้ว่าไม่รู้ไม่เรียนเพื่อให้ทันกับลักษณะของนักเรียนที่มีความเปลี่ยนแปลงไป (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 5 ท่านที่ 6 และท่านที่ 10)

ครูจะต้องมีความมั่นใจในการตัดสินใจเลือกสิ่งที่จะสอนให้กับนักเรียน ตัวผมเองไม่ได้มีอคติต่อเกมหรือกิจกรรมในห้องเรียนแต่ตัวครูจะต้องกล้าตัดสินใจและสามารถสะท้อนให้เห็นได้ชัดว่า กิจกรรมต่าง ๆ ที่นำมาใช้กับนักเรียนนั้นให้ความรู้บางอย่างรวมถึงสร้างให้นักเรียนเกิดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและมีความกล้าในการที่จะใช้ภาษาอังกฤษในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 8)

จะเห็นได้ว่า ครูจะต้องมีความกล้าตัดสินใจในการจัดการเรียนการสอนที่จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 กล้าคิดที่จะเปลี่ยนแปลงการจัดการเรียนรู้ให้ทันสมัย สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน และมีความมั่นใจในการตัดสินใจเลือกสิ่งที่จะสอนให้กับนักเรียน

4) การมีสามารถในการแสวงหาโอกาส และใช้โอกาสนั้นเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษสูงสุด และทันสมัย

ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีสามารถในการแสวงหาโอกาส และใช้โอกาสนั้นเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษสูงสุด และทันสมัย โดยกล่าวว่า

ครูจะต้องเดินหน้าเพื่อที่จะให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคปัจจุบันไม่ว่าด้านไหน ทุกด้าน เพราะฉะนั้นคนเป็นครูเป็นบุคคลที่สำคัญยิ่งในการที่จะพัฒนาคนในสังคมให้เจริญก้าวหน้า เพราะฉะนั้นถ้าคุณครูเองไม่ปรับปรุงตนเอง หรือไม่พัฒนาตนเอง เราก็จะไม่สามารถพัฒนาผู้เรียนให้ไปถึงให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกได้ นั่นเป็นสิ่งจำเป็นมาก (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 1)

นอกจากนั้นผู้เชี่ยวชาญท่านอื่นยังได้ให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า

ในยุคปัจจุบันนี้ครูมีการใช้สื่อ ICT มากขึ้นทำให้การศึกษาในปัจจุบันนั้นไม่ได้ถูกจำกัดอยู่เพียงการฟังเพียงอย่างเดียวเพราะปัจจุบันมีทั้งภาพและเสียงครูจำเป็นต้องมันแสวงหาโอกาสและพัฒนาตัวเองเรียนรู้สิ่งใหม่ใหม่อยู่ตลอดเวลาและต้องตั้งเป้าหมายให้ชัดเจนเกี่ยวกับการเรียนรู้ของตนซึ่งต่างกับครูในสมัยก่อนที่มีแหล่งข้อมูลค่อนข้างจำกัด (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 2 ท่านที่ 3 และท่านที่ 4)

ครูจะต้องซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ ในการที่จะต้องพยายามเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียน ถ้าเราใส่ใจก็จะสามารถทำให้ลูกศิษย์ไม่ว่าจะอยู่ในศตวรรษไหนมีความก้าวหน้าได้โดยครูจะต้องขยันและมีการจัดการที่ดี จะต้องมีเวลาก้าวหน้าตลอดเวลาไม่สามารถจะย่ออยู่ที่เดิมได้ (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 5 ท่านที่ 6 และท่านที่ 7)

การเรียนรู้ภาษานั้นจะต้องสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันดังนั้น
เรื่องการสอนครูจะต้องสร้างแรงจูงใจว่าตนเองต้องเปลี่ยนแปลงและให้ความสำคัญว่าโลกเปลี่ยนแปลงไป
ไม่มีใครรอใครฉะนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องหาโอกาสพัฒนาตนเองและเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับนักเรียนได้
(ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 8 ท่านที่ 9 และท่านที่ 10)

จะเห็นได้ว่า การที่ครูแสวงหาโอกาส และใช้โอกาสนั้นเพื่อส่งเสริมให้นักเรียน
เกิดการเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษสูงสุด และทันสมัยเป็นสิ่งสำคัญสำหรับครูในการที่จะพัฒนาคนในสังคมให้
เจริญก้าวหน้า ครูจำเป็นต้องแสวงหาโอกาสและพัฒนาตัวเองเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ และใช้โอกาสในการเตรียม
ความพร้อมที่ดีให้กับนักเรียน

5) การมีกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบและสร้างสรรค์

ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบ
และสร้างสรรค์ โดยกล่าวว่า

ครูจะต้องเป็นผู้ที่ต้องเรียนรู้และพัฒนาตัวเองต้องมีกระบวนการคิดสร้างสรรค์
ในเรื่องของการออกแบบการเรียนรู้อย่างเป็นระบบเนื่องจากเป็นบุคคลที่สำคัญยิ่งในการที่จะพัฒนาสังคมให้
เจริญก้าวหน้า (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 1 ท่านที่ 2 ท่านที่ 3 และท่านที่ 4)

ผู้เชี่ยวชาญได้กล่าวเสริมอีกว่า

ครูต้องมีความขยันและต้องรู้จักจัดระเบียบความคิดของตนเอง ต้องเข้าใจว่า
ผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 คือใครและนักเรียนเหล่านั้นต้องใช้ทักษะในเชิงสร้างสรรค์อะไรบ้าง (ผู้เชี่ยวชาญ
ท่านที่ 5 และท่านที่ 6)

จะเห็นได้ว่า การมีกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบและสร้างสรรค์ จะช่วยให้ครู
มีกระบวนการคิดที่เป็นระบบ รวมทั้งครูจะต้องเรียนรู้และพัฒนาตัวเองให้มีกระบวนการคิดสร้างสรรค์เพื่อ
ประโยชน์ในการออกแบบการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ อันจะส่งผลให้นักเรียนเกิดทักษะในเชิงสร้างสรรค์

6) การมีความสนใจใฝ่รู้ (Curiosity) อยู่ตลอดเวลา

ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีความสนใจใฝ่รู้ (Curiosity)
อยู่ตลอดเวลา โดยกล่าวว่า

ครูจะต้องเดินหน้าเพื่อที่จะให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคปัจจุบัน
ไม่ว่าด้านไหน ทุกด้าน ครูต้องหมั่นพัฒนาตัวเอง ต้องเรียนรู้ ครูจะต้องทำ ไม่งั้นนั่นแล้วก็จะไม่สามารถที่
จะสอนให้นักเรียนให้ทันกับศตวรรษที่ 21 ได้ (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 1-3) ครูในสมัยปัจจุบันจะต้องเป็นผู้มี
ความสนใจใฝ่รู้จึงจะส่งผลให้นักเรียนกลายเป็นคนช่างคิด (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 4)

ผู้เชี่ยวชาญได้แสดงทัศนะเพิ่มเติมว่า

ครูต้องเป็นผู้ที่มีความใฝ่รู้ แม้ว่าอาจจะใกล้ปลดเกษียณแล้วก็ยังมีอีกหลายประเด็นที่สามารถจะอุทิศให้นักเรียนได้ครูจำเป็นต้องมีความอยากรู้ใฝ่รู้และต้องพิจารณาตนว่าเรายังไม่รู้อะไรบ้างและจำเป็นต้องรู้อะไรบ้าง (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 5 และท่านที่ 6)

ครูในสมัยนี้จำเป็นจะต้องอยากรู้อยากเห็นเพราะว่าข้อมูลมันไปไกลแล้ว บางที่ตำราเรียนก็ไม่ทันศัพท์ มันก็ต้องเสริม (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 9)

จะเห็นได้ว่า การมีความสนใจใฝ่รู้ (Curiosity) อยู่ตลอดเวลาของครูจะทำให้ครูมีความรู้ที่เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง ครูต้องหมั่นพัฒนาตัวเอง สนใจใฝ่รู้ และพิจารณาตนเองในสิ่งที่จะต้องเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา

7) การมีความรู้อย่างลึกซึ้งในกระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21

ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีความรู้อย่างลึกซึ้งในกระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 โดยกล่าวว่า

ครูจะต้องมีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในการจัดกระบวนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 โดยการบูรณาการเนื้อหา (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 5)

ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า

ครูต้องรู้อยู่แล้ว น่าจะเป็นเบื้องต้นเลย ครูต้องรู้มาตรฐานการเรียนรู้ หลักสูตร เขาต้องการอะไร ครูก็ต้องรู้แล้วเวลาสอน มันมีอะไรบ้างที่เราจะต้องสอนให้นักเรียนได้เกิด อย่างเช่น 4 C's coMMunication อะไรตรงนั้นที่ครูต้องรู้ แล้วเวลาสอนครูจะต้องรู้กระบวนการลงไปถึงการสอนภาษา (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 4)

ครูต้องมีความรู้ด้านภาษา, ด้านการสอน, ด้านการเตรียมสอน, ด้านประเมินผล วัตถุประสงค์อะไรแบบนี้ เพียงแต่ว่าเทคนิควิธีการมันก็อาจจะต้องปรับไปเรื่อยๆ (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 6)

ครูจะต้องรู้ว่าทำอย่างไรให้การจัดการกระบวนการเรียนรู้ไปในทิศทางที่เราต้องการนำพาให้สอดคล้องกันให้หมด เพราะฉะนั้นตัวนี้ครูจำเป็นที่จะต้องมีความรู้สูง (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 7)

จะเห็นได้ว่า การมีความรู้อย่างลึกซึ้งในกระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ของครูจะช่วยให้ครูสามารถบูรณาการเนื้อหาเพื่อการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพไปในทิศทางที่ตอบสนองต่อหลักสูตรและความต้องการของนักเรียน

8) การมีความสามารถในการบูรณาการเนื้อหาสาระเพื่อสร้างนวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอนเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21

ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีความสามารถในการบูรณาการเนื้อหาสาระเพื่อสร้างนวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอนเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 โดยกล่าวว่า

ไม่ว่าเราจะบูรณาการทักษะหรือไวยากรณ์เข้ากับทักษะ หรือคุณจะเป็นนักพูดที่ดีที่สุดหรือเก่งไวยากรณ์ที่สุด ก็จะไม่ประโยชน์อะไรถ้าหากไม่สามารถจะทำให้เกิดความสมดุลของการใช้ภาษาและการส่งความหมายได้ ทุกอย่างก็ไร้ประโยชน์ (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 8)

คุณครูเองก็ต้องศึกษานโยบายสิ่งที่ประเทศชาติต้องการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเนื้อหาสาระเพื่อสร้างนวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอนเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 แล้วนำมาวิเคราะห์ว่าควรทำอะไร อย่างไรเพื่อให้ผู้เรียนของเราตอบสนองตามที่ประเทศชาติต้องการหรือสังคมโลกต้องการเพราะฉะนั้นก็ต้องทะลุไปถึงตรงนั้นให้ได้ (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 1)

ผู้เชี่ยวชาญยังเพิ่มเติมด้วยว่า

ครูจะต้องบูรณาการเนื้อหาสาระเข้ากับทุกทักษะแต่จะต้องมีทักษะที่เป็นตัวหลักและให้มองการสอนภาษาในปัจจุบันว่าเป็น *International Language* แล้ว ไม่จำเป็นต้องยึดกับ *Native Language* เสมอไป (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 5-7)

ในประเทศไทยก็มี สังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม (*Multicultural society*) อยู่ไม่น้อย เช่นสามจังหวัดใช้แดนภาคใต้ ฉะนั้นครูจำเป็นจะต้องหยิบศาสตร์ที่เหมาะสมมาใช้ต้องรู้สถานการณ์และบริบทของนักเรียนในพื้นที่ต่างๆ เพื่อการสร้างนวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอนและต้องคิดต่อว่าจะทำอย่างไรให้ผู้เรียนสามารถตอบสนองสิ่งที่ประเทศชาติต้องการหรือสังคมโลกต้องการได้นั้นคือการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์นวัตกรรม (ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 1-4)

จะเห็นได้ว่า การมีความสามารถในการบูรณาการเนื้อหาสาระเพื่อสร้างนวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอนเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 มีความจำเป็นอย่างมากสำหรับครู โดยครูจะต้องคำนึงถึงการบูรณาการทักษะหรือไวยากรณ์เข้ากับทักษะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเนื้อหาสาระเพื่อสร้างนวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอนเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ที่เหมาะสมกับสถานการณ์และบริบทของนักเรียน

กล่าวโดยสรุป ความสามารถในการคิดเชิงนวัตกรรมและสร้างสรรค์อย่างเป็นระบบเป็นกลุ่มสมรรถนะที่แสดงถึงความสามารถด้านการปรับตัว และความสามารถด้านการคิดเชิงนวัตกรรม ซึ่งครูที่แสดงความสามารถในการจัดการเรียนรู้จะต้องมีความสามารถในการเข้าใจจุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนาของตนเอง มีความสามารถในการปรับตัวและนำตนเองให้เข้ากับสถานการณ์ความเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 มีความกล้าตัดสินใจในการจัดการเรียนการสอนที่จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 และมีความสามารถในการแสวงหาโอกาส และใช้โอกาสนั้นเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษสูงสุด และทันสมัย มีกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบและสร้างสรรค์ มีความสนใจ

ใฝ่รู้ (Curiosity) อยู่ตลอดเวลา มีความรู้อย่างลึกซึ้งในกระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 และมีความสามารถในการบูรณาการเนื้อหาสาระเพื่อสร้างนวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอนเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21

1.3 ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของตัวบ่งชี้ของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน

จากการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 20 คน ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) โดยเกณฑ์พิจารณาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ต้องมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากขึ้นไป คือ ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.50 – 5.00 (สุภมาศ อังศุโชติ และชูชาติ พ่วงสมจิตต์, 2557, น. 1) ผลปรากฏดังตารางที่ 4.1-4.5 ดังนี้

ตารางที่ 4.1 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของตัวบ่งชี้ของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21: สมรรถนะที่ 1 ความสามารถทางภาษาอังกฤษ ตามการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ ($n = 20$)

สมรรถนะที่ 1 ความสามารถทางภาษาอังกฤษ	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้		แปลผล
	M	SD	M	SD	
1.1 ด้านการสอนระบบภาษา					
1 ครูรอบรู้และเข้าใจหลักการและเทคนิคการสอน คำศัพท์และการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียน	4.60	(.60)	มากที่สุด	3.95	(.76) มาก
2 ครูสามารถประยุกต์ใช้หลักการและเทคนิคการสอนคำศัพท์ในการออกแบบการเรียนการสอน	4.60	(.60)	มากที่สุด	3.90	(.79) มาก
3 ครูสามารถใช้เทคนิคและ กิจกรรมในการอธิบาย คำศัพท์ เลือกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับบทเรียน รวมทั้ง ยกตัวอย่างเพื่อกระตุ้นให้ นักเรียนเกิดการเรียนรู้คำศัพท์	4.75	(.64)	มากที่สุด	4.10	(.79) มาก
4 ครูรอบรู้และเข้าใจหลักการและเทคนิคการสอน ไวยากรณ์	4.40	(.75)	มาก	4.05	(.76) มาก
5 ครูสามารถประยุกต์ใช้หลักการและเทคนิคการสอนไวยากรณ์ในการ ออกแบบการเรียนการสอน	4.50	(.69)	มากที่สุด	4.05	(.76) มาก

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

สมรรถนะที่ 1 ความสามารถทางภาษาอังกฤษ	ความ เหมาะสม	แปลผล	ความ เป็นไปได้	แปล ผล
	<i>M (SD)</i>		<i>M (SD)</i>	
6 ครูสามารถใช้เทคนิคและกิจกรรมในการอธิบาย ไวยากรณ์และเลือกใช้บทเรียนที่เหมาะสมกับ การเรียนรู้ของนักเรียน	4.65 (.59)	มากที่สุด	4.10 (.72)	มาก
7 ครูรอบรู้และเข้าใจหลักการและเทคนิคการสอน การออกเสียง การเน้นเสียงคำและประโยค การออกเสียงในการเชื่อมคำและประโยคและ การออกเสียงสูงต่ำ	4.45 (.76)	มาก	3.90 (.79)	มาก
8 ครูสามารถใช้เทคนิคและกิจกรรมในการอธิบาย การออกเสียง การเน้นเสียงคำและประโยค การเชื่อมคำและประโยค และการออกเสียงสูงต่ำ ที่ถูกต้อง	4.45 (.83)	มาก	4.05 (.83)	มาก
9 ครูรอบรู้และเข้าใจหลักการและเทคนิคการสอน การสร้างเอกลักษณ์และความหมายของภาษา	4.50 (.89)	มากที่สุด	3.65 (.81)	มาก
10 ครูสามารถใช้เทคนิคและกิจกรรมในการสร้าง เอกลักษณ์และความหมายของภาษา	4.05 (.83)	มาก	3.75 (.85)	มาก
รวมเฉลี่ย	4.45 (.74)	มาก	3.92 (.81)	มาก
1.2 ด้านทักษะการสอนภาษาอังกฤษ				
1 ครูรอบรู้และเข้าใจหลักการและเทคนิคการสอน การฟัง	4.15 (.88)	มาก	3.85 (.81)	มาก
2 ครูสามารถประยุกต์ใช้หลักการและเทคนิคการสอน การฟังในการออกแบบการเรียนการสอน	4.35 (.81)	มาก	3.85 (.75)	มาก
3 ครูสามารถนำเทคนิคการสอนการฟังไปฝึกปฏิบัติใน ห้องเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการฟังของนักเรียนโดย คำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.45 (.76)	มาก	3.90 (.79)	มาก
4 ครูสามารถบูรณาการทักษะการฟังกับทักษะการพูด การอ่านและการเขียนได้	4.45 (.76)	มาก	3.85 (.93)	มาก
5 ครูรอบรู้และเข้าใจหลักการและเทคนิคการสอน การพูด	4.30 (.80)	มาก	3.95 (.94)	มาก

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

สมรรถนะที่ 1 ความสามารถทางภาษาอังกฤษ	ความ	แปลผล	ความ	แปล
	เหมาะสม		เป็นไปได้	
	<i>M (SD)</i>		<i>M (SD)</i>	ผล
6 ครูสามารถประยุกต์ใช้หลักการและเทคนิคการสอน การพูดในการออกแบบการเรียนการสอน	4.55 (.69)	มากที่สุด	4.10 (.72)	มาก
7 ครูสามารถนำเทคนิคการสอนการพูดไปฝึกปฏิบัติ ในห้องเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนเป็น รายบุคคล	4.60 (.60)	มากที่สุด	3.90 (.79)	มาก
8 ครูสามารถบูรณาการทักษะการพูดกับทักษะการฟัง การอ่านและการเขียนได้	4.55 (.60)	มากที่สุด	4.05 (.83)	มาก
9 ครูรอบรู้และเข้าใจหลักการและ เทคนิคการสอน การอ่าน	4.50 (.61)	มากที่สุด	3.95 (.94)	มาก
10 ครูสามารถนำเทคนิคการสอนการอ่านไปฝึก ปฏิบัติ ในห้องเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน ของนักเรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนเป็น รายบุคคล	4.50 (.61)	มากที่สุด	3.75 (.85)	มาก
11 ครูสามารถบูรณาการทักษะการอ่านกับทักษะ การเขียน การฟังและการพูดได้	4.55 (.69)	มากที่สุด	3.90 (1.02)	มาก
12 ครูรอบรู้และเข้าใจหลักการและเทคนิคการสอน การเขียน	4.45 (.76)	มาก	3.85 (.93)	มาก
13 ครูสามารถนำเทคนิคการสอนการเขียนไปฝึก ปฏิบัติในห้องเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนของ นักเรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนเป็น รายบุคคล	4.50 (.69)	มากที่สุด	3.85 (.99)	มาก
14 ครูสามารถบูรณาการทักษะการเขียนกับทักษะการ ฟัง การพูดและการอ่านได้	4.60 (.60)	มากที่สุด	3.90 (.91)	มาก
รวมเฉลี่ย	4.46 (.70)	มาก	3.90 (.86)	มาก

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

สมรรถนะที่ 1 ความสามารถทางภาษาอังกฤษ	ความ	แปลผล	ความ	แปล
	เหมาะสม		เป็นไปได้	
	<i>M (SD)</i>		<i>M (SD)</i>	ผล
1.3 ด้านการใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียน				
1 ครูสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับ บทเรียน	4.55 (.60)	มากที่สุด	4.05 (.69)	มาก
2 ครูสามารถยกตัวอย่างได้ถูกต้องและเหมาะสมกับ นักเรียนตั้งแต่ระดับ A1-C2 ตามกรอบ มาตรฐาน การประเมินความสามารถทางภาษา จากประเทศ ในกลุ่มสหภาพยุโรป หรือ CEFR	4.40 (.82)	มาก	3.80 (.95)	มาก
3 ครูรอบรู้การใช้ภาษาอย่างน้อยระดับ C1 เมื่อเทียบ ด้วยเกณฑ์ CEFR	4.25 (.91)	มาก	3.80 (.95)	มาก
รวมเฉลี่ย	4.40 (.79)	มาก	3.80 (.87)	มาก
รวมเฉลี่ยสมรรถนะที่ 1	4.45 (.73)	มาก	3.92 (.84)	มาก

จากตารางที่ 4.1 อธิบายได้ว่า สมรรถนะที่ 1 ความสามารถทางภาษาอังกฤษ โดยภาพรวม ทั้งความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($M = 4.45, SD = 0.73$ และ $M = 3.92, SD = 0.84$ ตามลำดับ) ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด เมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบย่อย ปรากฏผลดังนี้

ด้านการสอนระบบภาษา พบว่า ในภาพรวม ตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก ($M = 4.45, SD = 0.74$ และ $M = 3.92, SD = 0.81$ ตามลำดับ) และเมื่อพิจารณาแต่ละ ตัวบ่งชี้ พบว่า ทุกตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด (M อยู่ระหว่าง 4.05 ถึง 4.75) และ มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก (M อยู่ระหว่าง 3.65 ถึง 4.10) ดังนั้น ทุกตัวบ่งชี้ของสมรรถนะย่อยด้านการสอนระบบภาษาสามารถนำไปใช้ในลำดับต่อไป เนื่องจากมีทั้งความเหมาะสมและความเป็นไปได้ใน เกณฑ์ที่ต้องได้ระดับมากขึ้นไป

ด้านทักษะการสอนภาษา พบว่า ในภาพรวม ตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก ($M = 4.46, SD = 0.70$ และ $M = 3.90, SD = 0.86$ ตามลำดับ) และเมื่อพิจารณาแต่ละ ตัวบ่งชี้ พบว่า ทุกตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด (M อยู่ระหว่าง 4.15 ถึง 4.60) และมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก (M อยู่ระหว่าง 3.75 ถึง 4.10) ดังนั้น ทุกตัวบ่งชี้ของสมรรถนะย่อยด้าน ทักษะการสอนภาษาสามารถนำไปใช้ในลำดับต่อไป เนื่องจากมีทั้งความเหมาะสมและความเป็นไปได้ใน เกณฑ์ที่ต้องได้ระดับมากขึ้นไป

ด้านการใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียน พบว่า ในภาพรวม ตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($M = 4.40, SD = 0.79$ และ $M = 3.80, SD = 0.87$ ตามลำดับ) และเมื่อพิจารณาแต่ละตัวบ่งชี้ พบว่า ทุกตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด (M อยู่ระหว่าง 4.25 ถึง 4.55) และมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก (M อยู่ระหว่าง 3.80 ถึง 4.05) ดังนั้น ทุกตัวบ่งชี้ของสมรรถนะย่อยด้านการใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนสามารถนำไปใช้ในลำดับต่อไป เนื่องจากมีทั้งความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในเกณฑ์ที่ต้องได้ระดับมากขึ้นไป

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของตัวบ่งชี้ของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21: สมรรถนะที่ 2 ความสามารถในการสื่อสาร ตามการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ ($n = 20$)

สมรรถนะที่ 2 ด้านความสามารถในการสื่อสาร	ความ	แปลผล	ความ	แปลผล
	เหมาะสม		เป็นไปได้	
	$M (SD)$		$M (SD)$	
2.1 ด้านความเข้าใจสาร				
1 ครูสามารถอธิบายความหมาย ขยายความ และยกตัวอย่างของเนื้อหาสาระได้	4.40 (.60)	มาก	4.15 (.81)	มาก
2 ครูสามารถบอกความแตกต่างและความคล้ายคลึงของเนื้อหาสาระได้	4.45 (.60)	มาก	4.00 (.73)	มาก
3 ครูสามารถสรุป เรียบเรียง ให้เหตุผล อธิบายและอภิปรายความหมายของเนื้อหาสาระได้	4.50 (.61)	มากที่สุด	4.10 (.72)	มาก
รวมเฉลี่ย	4.45 (.73)	มาก	4.08 (.74)	มาก
2.2 ด้านการตีความสาร				
1 ครูสามารถถอดความเนื้อหาสาระให้มีความถูกต้องและเหมาะสมตามเจตนารมณ์ของเนื้อหาสาระนั้น	4.30 (.80)	มาก	3.85 (.75)	มาก
2 ครูสามารถเชื่อมโยงส่วนต่าง ๆ ของเนื้อหาสาระเพื่อให้เข้าใจความหมายและเจตนาที่แท้จริงของเนื้อหาสาระนั้น	4.50 (.69)	มากที่สุด	3.95 (.76)	มาก
รวมเฉลี่ย	4.40 (.74)	มาก	3.90 (.74)	มาก

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

สมรรถนะที่ 2 ด้านความสามารถในการสื่อสาร	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
		แปลผล		แปลผล
	<i>M (SD)</i>		<i>M (SD)</i>	
2.3 ด้านการวิเคราะห์และแลกเปลี่ยนข้อมูลจากสิ่งที่ฟังและอ่าน				
1	ครูสามารถแยกแยะเนื้อหาสาระออกเป็นส่วนย่อยที่มีความสัมพันธ์และสอดคล้องกันได้	4.35 (.67) มาก	3.80 (.77)	มาก
2	ครูสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลจากสิ่งที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ	4.50 (.69) มากที่สุด	3.95 (.69)	มาก
รวมเฉลี่ย		4.43 (.68) มาก	3.88 (.72)	มาก
2.4 ด้านการสื่อความหมาย				
1	ครูสามารถเชื่อมโยงเนื้อหาสาระเพื่อการสื่อความได้อย่างมีความหมาย	4.50 (.61) มากที่สุด	4.05 (.69)	มาก
2	ครูสามารถอธิบายความหมายของการใช้ภาษาพูด ภาษาเขียน หรือภาษาท่าทางได้อย่างเหมาะสม	4.40 (.75) มาก	3.95 (.76)	มาก
รวมเฉลี่ย		4.45 (.68) มาก	4.00 (.72)	มาก
รวมเฉลี่ยสมรรถนะที่ 2		4.43 (.66) มาก	3.98 (.73)	มาก

จากตารางที่ 4.2 อธิบายได้ว่า สมรรถนะที่ 2 ความสามารถในการสื่อสาร โดยภาพรวมทั้งความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($M = 4.43, SD = 0.66$ และ $M = 3.98, SD = 0.73$ ตามลำดับ) ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด เมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบย่อย ปรากฏผลดังนี้

ด้านความเข้าใจสาร พบว่า ในภาพรวม ตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($M = 4.45, SD = 0.73$ และ $M = 4.08, SD = 0.74$ ตามลำดับ) และเมื่อพิจารณาแต่ละตัวบ่งชี้พบว่า ทุกตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด (M อยู่ระหว่าง 4.40 ถึง 4.50) และมีความเป็นไปได้ในระดับมาก (M อยู่ระหว่าง 4.00 ถึง 4.15) ดังนั้น ทุกตัวบ่งชี้ของสมรรถนะย่อยด้านความเข้าใจสารสามารถนำไปใช้ในลำดับต่อไป เนื่องจากมีทั้งความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในเกณฑ์ที่ต้องได้ระดับมากขึ้นไป

ด้านการตีความสาร พบว่า ในภาพรวม ตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($M = 4.40, SD = 0.74$ และ $M = 3.90, SD = 0.74$ ตามลำดับ) และเมื่อพิจารณาแต่ละตัวบ่งชี้พบว่า ทุกตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด (M อยู่ระหว่าง 4.30 ถึง 4.50) และมีความเป็นไปได้ในระดับมาก (M อยู่ระหว่าง 3.85 ถึง 3.95) ดังนั้น ทุกตัวบ่งชี้ของสมรรถนะย่อยด้านการ

ตีความสาร สามารถนำไปใช้ในลำดับต่อไป เนื่องจากมีทั้งความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในเกณฑ์ที่ต้องได้ระดับมากขึ้นไป

ด้านการวิเคราะห์และแลกเปลี่ยนข้อมูลจากสิ่งที่ฟังและอ่าน พบว่า ในภาพรวม ตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($M = 4.43, SD = 0.68$ และ $M = 3.88, SD = 0.72$ ตามลำดับ) และเมื่อพิจารณาแต่ละตัวบ่งชี้ พบว่า ทุกตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด (M อยู่ระหว่าง 4.35 ถึง 4.50) และมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก (M อยู่ระหว่าง 3.80 ถึง 3.95) ดังนั้น ทุกตัวบ่งชี้ของสมรรถนะย่อยด้านการวิเคราะห์และแลกเปลี่ยนข้อมูลจากสิ่งที่ฟังและอ่าน สามารถนำไปใช้ในลำดับต่อไป เนื่องจากมีทั้งความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในเกณฑ์ที่ต้องได้ระดับมากขึ้นไป

ด้านการสื่อความหมาย พบว่า ในภาพรวม ตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($M = 4.43, SD = 0.66$ และ $M = 3.98, SD = 0.73$ ตามลำดับ) และเมื่อพิจารณาแต่ละตัวบ่งชี้ พบว่า ทุกตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด (M อยู่ระหว่าง 4.30 ถึง 4.50) และมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก (M อยู่ระหว่าง 3.95 ถึง 4.05) ดังนั้น ทุกตัวบ่งชี้ของสมรรถนะย่อยด้านการสื่อความหมายสามารถนำไปใช้ในลำดับต่อไป เนื่องจากมีทั้งความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในเกณฑ์ที่ต้องได้ระดับมากขึ้นไป

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของตัวบ่งชี้ของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21: สมรรถนะที่ 3 ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ ตามการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ ($n = 20$)

สมรรถนะที่ 3 ด้านความสามารถในการจัดการเรียนรู้	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	M	SD	M	SD
3.1 ด้านการวางแผนการเรียนรู้ที่มีระบบและลำดับขั้น				
1 ครูรอบรู้และเข้าใจศาสตร์การสอนและนโยบายด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ	4.35	(.67)	3.90	(.72)
2 ครูสามารถวิเคราะห์หลักสูตรในกลุ่มสาระวิชาภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ได้เหมาะสมกับการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21	4.45	(.69)	3.95	(.76)
3 ครูสามารถเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ได้เหมาะสมและสอดคล้องกับการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21	4.60	(.60)	4.00	(.79)

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

สมรรถนะที่ 3 ด้านความสามารถในการจัดการเรียนรู้		ความ		ความ	
		เหมาะสม	แปลผล	เป็นไปได้	แปลผล
		<i>M (SD)</i>		<i>M (SD)</i>	
4	ครูนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้จัดการเรียนรู้ได้เหมาะสมและสอดคล้องกับการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21	4.65 (.49)	มากที่สุด	4.10 (.79)	มาก
รวมเฉลี่ย		4.51 (.62)	มากที่สุด	3.99 (.75)	มาก
3.2 ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน					
1	ครูวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของนักเรียนเป็นรายบุคคลเพื่อวางแผนการให้ความช่วยเหลือ	4.30 (.73)	มาก	3.85 (.81)	มาก
2	ครูเลือกใช้วิธีการสอนที่หลากหลายและมีประสิทธิภาพเหมาะสมกับธรรมชาติของเนื้อหาที่จะถ่ายทอดให้แก่ นักเรียน	4.60 (.60)	มากที่สุด	4.05 (.76)	มาก
3	ครูสามารถปฏิบัติการวิจัยเพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน	4.40 (.60)	มาก	3.70 (.66)	มาก
4	ครูนำผลการวิจัยมาใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนและการทำงานอย่างต่อเนื่อง	4.35 (.75)	มาก	3.55 (.69)	มาก
5	ครูบริหารจัดการชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนได้เรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้อย่างครบถ้วน	4.50 (.69)	มากที่สุด	3.95 (.76)	มาก
6	ครูสร้างสัมพันธภาพ แรงจูงใจ และแรงบันดาลใจให้นักเรียนเกิดความตั้งใจที่จะเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง	4.70 (.57)	มากที่สุด	4.05 (.76)	มาก
7	ครูสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครองและชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม	4.40 (.68)	มาก	4.00 (.73)	มาก
รวมเฉลี่ย		4.46 (.66)	มาก	3.88 (.74)	มาก

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

สมรรถนะที่ 3 ด้านความสามารถในการจัดการเรียนรู้	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้		
	เหมาะสม	แปลผล	เป็นไปได้อ	แปลผล	
	M (SD)		M (SD)		
3.3 ด้านการประเมินการจัดการเรียนรู้และพัฒนาการการเรียนรู้ของนักเรียน					
1	ครูสามารถออกแบบการวัดและประเมินผลเพื่อค้นหาศักยภาพการเรียนรู้ของนักเรียน	4.55 (.69)	มากที่สุด	4.05 (.76)	มาก
2	ครูใช้ผลการวัดและประเมินผลนักเรียนมาปรับปรุงและพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.60 (.50)	มากที่สุด	4.05 (.76)	มาก
รวมเฉลี่ย		4.58 (.59)	มากที่สุด	4.05 (.75)	มาก
รวมเฉลี่ยสมรรถนะที่ 3		4.50 (.64)	มากที่สุด	3.94 (.75)	มาก

จากตารางที่ 4.3 อธิบายได้ว่า สมรรถนะที่ 3 ความสามารถในการจัดการเรียนรู้โดยภาพรวมทั้งความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดและความเป็นไปได้ออยู่ในระดับมาก ($M = 4.50, SD = 0.64$ และ $M = 3.94, SD = 0.75$ ตามลำดับ) ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด เมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบย่อย ปรากฏผลดังนี้

ด้านการวางแผนการเรียนรู้ว่ามีระบบและลำดับขั้น พบว่า ในภาพรวม ตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดและความเป็นไปได้ออยู่ในระดับมาก ($M = 4.51, SD = 0.62$ และ $M = 3.99, SD = 0.75$ ตามลำดับ) และเมื่อพิจารณาแต่ละตัวบ่งชี้ พบว่า ทุกตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด (M อยู่ระหว่าง 4.35 ถึง 4.65) และมีความเป็นไปได้ออยู่ในระดับมาก (M อยู่ระหว่าง 3.90 ถึง 4.10) ดังนั้น ทุกตัวบ่งชี้ของสมรรถนะย่อยด้านการวางแผนการเรียนรู้ว่ามีระบบและลำดับขั้นสามารถนำไปใช้ในลำดับต่อไป เนื่องจากมีทั้งความเหมาะสมและความเป็นไปได้ออยู่ในเกณฑ์ที่ต้องได้ระดับมากขึ้นไป

ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน พบว่า ในภาพรวม ตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ออยู่ในระดับมาก ($M = 4.46, SD = 0.66$ และ $M = 3.88, SD = 0.74$ ตามลำดับ) และเมื่อพิจารณาแต่ละตัวบ่งชี้ พบว่า ทุกตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด (M อยู่ระหว่าง 4.30 ถึง 4.70) และมีความเป็นไปได้ออยู่ในระดับมาก (M อยู่ระหว่าง 3.55 ถึง 4.05) ดังนั้น ทุกตัวบ่งชี้ของสมรรถนะย่อยด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนสามารถนำไปใช้ในลำดับต่อไป เนื่องจากมีทั้งความเหมาะสมและความเป็นไปได้ออยู่ในเกณฑ์ที่ต้องได้ระดับมากขึ้นไป

ด้านการประเมินการจัดการเรียนรู้และพัฒนาการการเรียนรู้ของนักเรียน พบว่า ในภาพรวม ตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($M = 4.58$, $SD = 0.59$ และ $M = 4.05$, $SD = 0.75$ ตามลำดับ) และเมื่อพิจารณาแต่ละตัวบ่งชี้ พบว่า ทุกตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด (M อยู่ระหว่าง 4.55 ถึง 4.60) และมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก (M อยู่ที่ 4.05) ดังนั้น ทุกตัวบ่งชี้ของสมรรถนะย่อยด้านการประเมินการจัดการเรียนรู้และพัฒนาการการเรียนรู้ของนักเรียนสามารถนำไปใช้ในลำดับต่อไป เนื่องจากมีทั้งความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในเกณฑ์ที่ต้องได้ระดับมากขึ้นไป

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ ตัวบ่งชี้ของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21: สมรรถนะที่ 4 ความสามารถพื้นฐานด้านดิจิทัล ตามการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ ($n = 20$)

สมรรถนะที่ 4 ด้านความสามารถพื้นฐานด้านดิจิทัล	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้		แปลผล
	M (SD)	แปลผล	M (SD)	แปลผล	
4.1 ด้านการใช้นวัตกรรมการเรียนรู้/สื่อดิจิทัลที่เหมาะสมในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21					
1 ครูรอบรู้เกี่ยวกับนวัตกรรมการเรียนรู้ที่เป็นสื่อดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอน	4.35 (.67)	มาก	3.80 (.62)	มาก	
2 ครูตระหนักถึงความสำคัญของนวัตกรรมการเรียนรู้ที่เป็นสื่อดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอน	4.45 (.89)	มาก	4.15 (.75)	มาก	
3 ครูพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ที่เป็นสื่อดิจิทัลได้เหมาะสมกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21	4.30 (.80)	มาก	3.70 (.66)	มาก	
4 ครูใช้นวัตกรรมการเรียนรู้ที่เป็นสื่อดิจิทัลได้เหมาะสมกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21	4.65 (.49)	มากที่สุด	4.15 (.67)	มาก	
รวมเฉลี่ย	4.44 (.73)	มาก	3.95 (.69)	มาก	
รวมเฉลี่ยสมรรถนะที่ 4	4.44 (.73)	มาก	3.95 (.69)	มาก	

จากตารางที่ 4.4 อธิบายได้ว่า สมรรถนะที่ 4 ความสามารถพื้นฐานด้านดิจิทัลโดยภาพรวมทั้งความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($M = 4.44$, $SD = 0.73$ และ $M = 3.95$, $SD = 0.69$ ตามลำดับ) ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

เมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบย่อย พบว่า ทุกตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด (M อยู่ระหว่าง 4.30 ถึง 4.65) และมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก (M อยู่ระหว่าง 3.70 ถึง 4.15) ดังนั้น ทุกตัวบ่งชี้ของสมรรถนะย่อยด้านการใช้นวัตกรรมการเรียนรู้/สื่อดิจิทัลที่เหมาะสมในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21สามารถนำไปใช้ในลำดับต่อไป เนื่องจากมีทั้งความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในเกณฑ์ที่ต้องได้ระดับมากขึ้นไป

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของตัวบ่งชี้ของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21: สมรรถนะที่ 5 ความสามารถในการคิดเชิงนวัตกรรมและสร้างสรรค์อย่างเป็นระบบ ตามการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ ($n = 20$)

สมรรถนะที่ 5 ด้านความสามารถในการคิดเชิงนวัตกรรมและสร้างสรรค์อย่างเป็นระบบ	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	M (SD)	แปลผล	M (SD)	แปลผล
5.1 ด้านการปรับตัว				
1 ครูเข้าใจจุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนาของตนเอง	4.70 (.57)	มากที่สุด	4.30 (.66)	มาก
2 ครูสามารถปรับตัวและนำตนเอง ให้เข้ากับสถานการณ์ความเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21	4.60 (.60)	มากที่สุด	4.10 (.72)	มาก
3 ครูกล้าตัดสินใจในการจัดการเรียนการสอนที่จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21	4.60 (.68)	มากที่สุด	4.15 (.75)	มาก
4 ครูสามารถแสวงหาโอกาส และใช้โอกาสนั้นเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษสูงสุดและทันสมัย	4.50 (.69)	มากที่สุด	4.10 (.64)	มาก
รวมเฉลี่ย	4.60 (.63)	มากที่สุด	4.16 (.68)	มาก

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

สมรรถนะที่ 5 ด้านความสามารถในการคิดเชิง นวัตกรรมและสร้างสรรค์อย่างเป็นระบบ	ความ เหมาะสม		ความ เป็นไปได้	
		แปลผล		แปลผล
	<i>M (SD)</i>		<i>M (SD)</i>	
5.2 ด้านการคิดเชิงนวัตกรรม				
1 ครูมีกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบและ สร้างสรรค์	4.55 (.69)	มากที่สุด	3.95 (.69)	มาก
2 ครูมีความสนใจใฝ่รู้อยู่ตลอดเวลา	4.70 (.66)	มากที่สุด	4.15 (.81)	มาก
3 ครูรอบรู้ด้านกระบวนการจัดการเรียน การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของ นักเรียนในศตวรรษที่ 21	4.40 (.68)	มาก	4.00 (.79)	มาก
4 ครูสามารถบูรณาการเนื้อหาสาระเพื่อสร้าง นวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอน เพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21	4.50 (.61)	มากที่สุด	4.10 (.78)	มาก
รวมเฉลี่ย	4.54 (.65)	มากที่สุด	4.05 (.73)	มาก
รวมเฉลี่ยสมรรถนะที่ 5	4.57 (.64)	มากที่สุด	4.11 (.71)	มาก

จากตารางที่ 4.5 อธิบายได้ว่า สมรรถนะที่ 5 ความสามารถในการคิดเชิงนวัตกรรมและสร้างสรรค์อย่างเป็นระบบ โดยภาพรวมทั้งความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($M = 4.57, SD = 0.64$ และ $M = 4.11, SD = 0.71$ ตามลำดับ) ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด เมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบย่อย ปรากฏผลดังนี้

ด้านการปรับตัว พบว่า ในภาพรวม ตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($M = 4.60, SD = 0.63$ และ $M = 4.16, SD = 0.68$ ตามลำดับ) และเมื่อพิจารณาแต่ละตัวบ่งชี้ พบว่า ทุกตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด (M อยู่ระหว่าง 4.50 ถึง 4.70) และมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก (M อยู่ระหว่าง 4.10 ถึง 4.30) ดังนั้น ทุกตัวบ่งชี้ของสมรรถนะย่อยด้านการปรับตัวสามารถนำไปใช้ในลำดับต่อไปเนื่องจากมีทั้งความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในเกณฑ์ที่ต้องได้ระดับมากขึ้นไป

ด้านการคิดเชิงนวัตกรรม พบว่า ในภาพรวม ตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($M = 4.54, SD = 0.64$ และ $M = 4.11, SD = 0.71$ ตามลำดับ) และเมื่อพิจารณาแต่ละตัวบ่งชี้ พบว่า ทุกตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดถึงมากที่สุด (M อยู่ระหว่าง 4.40 ถึง 4.70) และมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก (M อยู่ระหว่าง 3.95 ถึง 4.15) ดังนั้น

ทุกตัวบ่งชี้ของสมรรถนะย่อยด้านการคิดเชิงนวัตกรรม สามารถนำไปใช้ในลำดับต่อไปเนื่องจากมีทั้งความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในเกณฑ์ที่ต้องได้ระดับมากขึ้นไป

กล่าวโดยสรุป ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของตัวบ่งชี้ของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน ทั้งหมด 61 ตัวบ่งชี้ มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ โดยทุกตัวบ่งชี้ผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนด คือ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากขึ้นไป (M อยู่ระหว่าง 3.50 – 5.00)

แต่ทั้งนี้ เมื่อนำแบบสอบถามฉบับนี้ไปทดลองใช้ จึงได้มีการปรับปรุงให้เหมาะสมยิ่งขึ้น โดยเฉพาะมีการปรับข้อความในองค์ประกอบสมรรถนะด้านความสามารถทางภาษาอังกฤษ เนื่องจากตัวชี้วัด 5 ตัวที่ถูกละทิ้งออกไปมีความยากและเป็นนามธรรมเกินไป ดังนั้น แบบสอบถามที่ปรับใหม่นี้จึงประกอบไปด้วยข้อความทั้งสิ้น 56 ข้อ หรือ 56 ตัวบ่งชี้ เพื่อนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis) ในขั้นที่ 1.4

1.4 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน โดยใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis)

ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis) เพื่อพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐานโดยเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างครูสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาเอกชนระดับขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จำนวน 550 คน จากทั่วประเทศ และได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล จำนวน 532 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 97 แล้วนำมาดำเนินการวิเคราะห์ตามลำดับ ดังนี้ 1) วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง 2) วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรที่ใช้ในการวิเคราะห์สมรรถนะ และ 3) วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis หรือ EFA) โดยกำหนดค่าสถิติที่ใช้ดังต่อไปนี้

M	หมายถึง	ค่ามัธยฐานเลขคณิต (Mean)
SD	หมายถึง	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
C.V.	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (Coefficient of Variation)
SK	หมายถึง	ค่าความเบ้ (Skewness)
KU	หมายถึง	ค่าความโด่ง (Kurtosis)
χ^2/df	หมายถึง	ดัชนีวัดความกลมกลืนค่าไคสแควร์สัมพัทธ์
R^2	หมายถึง	สัมประสิทธิ์การทำนาย (Coefficient of Determination)
df	หมายถึง	องศาอิสระ (Degree of Freedom)
p	หมายถึง	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
CFI	หมายถึง	ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (Comparative Fit Index)

TLI	หมายถึง	ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบของ Tucker และ Lewis (Tucker Lewis index)
SRMR	หมายถึง	ดัชนีวัดความสอดคล้องในรูปความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standardized Root Mean Square Residual)
RMSEA	หมายถึง	ค่ารากที่สองของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนกำลังสองของการประมาณค่า (Root Mean Square error of Approximation)

1.4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา วุฒิการศึกษา และอายุงานในโรงเรียน โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ผลการวิเคราะห์แสดงดังตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ		ความถี่	ร้อยละ
เพศ	ชาย	72	13.5
	หญิง	460	86.5
	รวม	532	100
อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	1	0.2
	21-30 ปี	199	37.4
	31-40 ปี	146	27.4
	41-50 ปี	102	19.2
	มากกว่า 50 ปี	84	15.8
	รวม	532	100
ระดับการศึกษา	ปริญญาตรี	438	82.3
	ปริญญาโท	89	16.7
	ปริญญาเอก	5	0.9
	รวม	532	100
วุฒิการศึกษา	วิชาเอกภาษาอังกฤษ หรือที่เกี่ยวข้อง	404	75.9
	สาขาอื่นๆ	128	24.1
	รวม	532	100

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

	สถานภาพ	ความถี่	ร้อยละ
อายุงาน	น้อยกว่า 3 ปี	147	27.6
	3-5 ปี	105	19.7
	6-10 ปี	95	17.9
	11-20 ปี	117	22.0
	มากกว่า 20 ปี	68	12.8
	รวม	532	100

จากตารางที่ 4.6 จะเห็นได้ว่า ครูสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาเอกชนระดับชั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จำนวน 532 คน ที่ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิง จำนวน 460 คน และเพศชาย จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 86.5 และ 13.5 ตามลำดับ มีอายุเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 21 ถึง 30 ปี จำนวน 199 คน อายุระหว่าง 31 ถึง 40 ปี จำนวน 146 คน อายุระหว่าง 41 ถึง 50 ปี จำนวน 102 คน อายุมากกว่า 50 ปี จำนวน 84 คน และอายุต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 37.4, 27.4, 19.2, 15.8 และ 0.2 ตามลำดับ

ในด้านการศึกษา พบว่า ครูที่ตอบแบบสอบถามจบการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 438 คน ปริญญาโท จำนวน 89 คนและปริญญาเอก จำนวน 5 คนคิดเป็นร้อยละ 82.3, 16.7 และ 0.9 ตามลำดับ และจบการศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษหรือที่เกี่ยวข้อง จำนวน 404 คน และสาขาอื่นๆ จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 75.9 และ 24.1 ตามลำดับ

ในด้านอายุงาน พบว่า ครูที่ตอบแบบสอบถามมีอายุงานหรือปฏิบัติงานสอนน้อยกว่า 3 ปีเป็นจำนวน 147 คน มีอายุงานระหว่าง 11 ถึง 20 ปี จำนวน 117 คน มีอายุงานระหว่าง 3 ถึง 5 ปี จำนวน 105 คน มีอายุงานระหว่าง 6 ถึง 10 ปี จำนวน 95 คน และมีอายุงานมากกว่า 20 ปี จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 27.6, 22.0, 19.7, 17.9 และ 12.8 ตามลำดับ

1.4.2 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรที่ใช้ในการวิเคราะห์สมรรถนะของครูผู้สอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนนี้จะนำเสนอผลการวิเคราะห์สถิติพื้นฐานได้แก่ค่าเฉลี่ย (M) เพื่อประเมินสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ความเบ้ (SK) และความโด่ง (Ku) และค่าสมประสิทธิ์การกระจายของตัวแปร ($C.V.$) เพื่อบรรยายถึงลักษณะการแจกแจงข้อมูลและการกระจาย

ของข้อมูล โดยสมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐานประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 5 องค์ประกอบและตัวบ่งชี้เชิงพฤติกรรมทั้งหมด 56 ตัวบ่งชี้ รายละเอียดผลการวิเคราะห์ข้อมูลสมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ในภาพรวม ปรากฏดังตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ความเบ้ (Skewness) ความโด่ง (Kurtosis) และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (C.V.) ของตัวแปรสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21

สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ	M (SD)	แปลผล	SK	KU	C.V. (%)
1. ความสามารถทางภาษาอังกฤษ	3.74 (.648)	มาก	-.511	.634	21.958
2. ความสามารถในการสื่อสาร	3.77 (.726)	มาก	-.415	.187	22.148
3. ความสามารถในการจัดการเรียนรู้	3.76 (.693)	มาก	-.516	.353	22.172
4. ความสามารถพื้นฐานด้านดิจิทัล	3.83 (.769)	มาก	-.304	-.212	22.089
5. ความสามารถในการคิดเชิงนวัตกรรมและสร้างสรรค์อย่างเป็นระบบ	4.00 (.716)	มาก	-.708	.561	20.657

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ตัวแปรของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ในทุกองค์ประกอบ ครูรับรู้หรือปฏิบัติอยู่ในระดับมาก (M อยู่ระหว่าง 3.74 ถึง 4.00) มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) อยู่ระหว่าง .648 ถึง .769 แสดงว่า ข้อมูลมีการกระจายอยู่ใกล้กับค่าเฉลี่ย เนื่องจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานดังกล่าวมีค่าไม่เกิน 1 เมื่อพิจารณาสัมประสิทธิ์การกระจายของข้อมูล (C.V.) พบว่า มีการกระจายของข้อมูลค่อนข้างมาก (C.V. อยู่ระหว่าง 20.657% ถึง 22.172%) แสดงว่า ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างค่อนข้างแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาค่าความเบ้ (Skewness) หรือความไม่สมมาตรของการแจกแจงในภาพรวม พบว่า ตัวแปรมีการแจกแจงในลักษณะเบ้ซ้าย (ค่าความเบ้เป็นลบ) แสดงว่า ตัวแปรส่วนใหญ่มีค่าคะแนนสูงกว่าค่าเฉลี่ย โดยมีค่าความเบ้อยู่ระหว่าง -.708 ถึง -.304 เมื่อพิจารณาค่าความโด่ง (Kurtosis) หรือ ความสูงของการแจกแจง พบว่า ตัวแปรส่วนใหญ่มีค่าเป็นบวก

หรือสูงกว่าค่าความโด่งของโค้งปกติ โดยมีค่าความโด่งอยู่ระหว่าง -.212 ถึง .634 อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาค่าความเบ้และความโด่ง พบว่า ค่าความเบ้และความโด่งมีความแตกต่างจากศูนย์เพียงเล็กน้อย แต่จัดว่าใกล้ศูนย์ถือว่าตัวแปรมีการแจกแจงเป็นโค้งปกติ ดังนั้น จึงมีความเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ

เมื่อพิจารณาข้อมูลสมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 เป็นรายองค์ประกอบย่อย ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตารางที่ 4.8 ถึง 4.12 ดังนี้

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย (*M*) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (*SD*) ความเบ้ (*Skewness*) ความโด่ง (*Kurtosis*) และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (*C.V.*) ของตัวแปรสมรรถนะด้านความสามารถทางภาษาอังกฤษ

สมรรถนะที่ 1	<i>M (SD)</i>	แปลผล	SK	KU	C.V. (%)
1.ความสามารถทางภาษาอังกฤษ					
1.1 การสอนระบบภาษา					
1 ครูรอบรู้และเข้าใจหลักการและเทคนิคการสอนคำศัพท์และการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียน	3.90 (.793)	มาก	-.504	.465	20.325
2 ครูสามารถประยุกต์ใช้หลักการและเทคนิคการสอนคำศัพท์ในการออกแบบการเรียนการสอน	3.90 (.790)	มาก	-.396	-.089	20.264
3 ครูสามารถใช้เทคนิคและ กิจกรรมในการอธิบายคำศัพท์ เลือกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับบทเรียน รวมทั้งยกตัวอย่างเพื่อกระตุ้นให้ นักเรียนเกิดการเรียนรู้คำศัพท์	3.92 (.821)	มาก	-.636	.518	20.926
4 ครูรอบรู้และเข้าใจหลักการและเทคนิคการสอน ไวยากรณ์	3.80 (.824)	มาก	-.492	.264	21.661
5 ครูสามารถประยุกต์ใช้หลักการและเทคนิคการสอนไวยากรณ์ในการออกแบบการเรียนการสอน	3.78 (.819)	มาก	-.356	.104	21.666

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

สมรรถนะที่ 1	M (SD)	แปลผล	SK	KU	C.V. (%)
6 ครูสามารถใช้เทคนิคและกิจกรรมในการอธิบาย ไวยากรณ์และเลือกใช้บทเรียนที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ของนักเรียน	3.82 (.842)	มาก	-.547	.421	22.021
7 ครูรอบรู้และเข้าใจหลักการและเทคนิคการสอนการออกเสียง การเน้นเสียงคำและประโยค การออกเสียงในการเชื่อมคำและประโยคและการออกเสียงสูงต่ำ	3.70 (.841)	มาก	-.262	-.293	22.744
8 ครูสามารถใช้เทคนิคและกิจกรรมในการอธิบาย การออกเสียง การเน้นเสียงคำและประโยค การเชื่อมคำและประโยค และการออกเสียงสูงต่ำที่ถูกต้อง	3.69 (.830)	มาก	-.286	-.121	22.472
รวมเฉลี่ย	3.81 (.699)	มาก	-.627	.692	21.510
1.2 ทักษะการสอนภาษา					
1 ครูรอบรู้และเข้าใจหลักการและเทคนิคการสอนการฟัง	3.67 (.790)	มาก	-.225	-.093	21.499
2 ครูสามารถประยุกต์ใช้หลักการและเทคนิคการสอนการฟังในการออกแบบการเรียนการสอน	3.67 .814	มาก	-.257	-.172	22.161
3 ครูสามารถนำเทคนิคการสอนการฟังไปฝึกปฏิบัติในห้องเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการฟังของนักเรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนเป็นรายบุคคล	3.71 .814	มาก	-.338	.112	21.973
4 ครูรอบรู้และเข้าใจหลักการและเทคนิคการสอนการพูด	3.71 .821	มาก	-.271	-.197	22.159

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

สมรรถนะที่ 1	M (SD)	แปลผล	SK	KU	C.V. (%)
5 ครูสามารถประยุกต์ใช้หลักการและเทคนิคการสอนการพูดในการออกแบบการเรียนการสอน	3.71 (.806)	มาก	-.196	-.314	21.688
6 ครูสามารถนำเทคนิคการสอนการพูดไปฝึก ปฏิบัติในห้องเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนเป็นรายบุคคล	3.76 (.832)	มาก	-.406	-.002	22.147
7 ครูรอบรู้และเข้าใจหลักการและเทคนิคการ สอนการอ่าน	3.79 (.808)	มาก	-.325	-.096	21.343
8 ครูสามารถนำเทคนิคการสอนการอ่านไปฝึก ปฏิบัติในห้องเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน ของนักเรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนเป็นรายบุคคล	3.78 (.819)	มาก	-.371	.121	21.694
9 ครูรอบรู้และเข้าใจหลักการและเทคนิคการ สอนการเขียน	3.69 (.818)	มาก	-.330	-.022	22.162
10 ครูสามารถนำเทคนิคการสอนการเขียนไปฝึก ปฏิบัติในห้องเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนเป็นรายบุคคล	3.70 (.835)	มาก	-.315	-.122	22.551
11 ครูสามารถบูรณาการทักษะการเขียนกับทักษะการฟัง การพูดและการอ่านได้	3.79 (.815)	มาก	-.366	.031	21.527
รวมเฉลี่ย	3.72 (.706)	มาก	-.405	.192	21.900
1.3 ความสามารถด้านการใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียน					
1 ครูสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับบทเรียน	3.87 (.803)	มาก	-.507	.418	20.737

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

สมรรถนะที่ 1	M (SD)	แปลผล	SK	KU	C.V. (%)
2 ครูสามารถยกตัวอย่างได้ถูกต้องและเหมาะสมกับนักเรียนตั้งแต่ระดับ A1-C2 ตามกรอบมาตรฐานการประเมินความสามารถทางภาษา จากประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรป หรือ CEFR	3.58 (.830)	มาก	-.040	-.361	23.170
3 ครูรอบรู้การใช้ภาษาอย่างน้อยระดับ C1 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ CEFR	3.59 (.844)	มาก	-.250	.030	23.485
รวมเฉลี่ย	3.68 (.732)	มาก	-.335	.121	22.464
รวมเฉลี่ยทั้งสมรรถนะ	3.74 (.648)	มาก	-.511	.634	21.958

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ย (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ความเบ้ (Skewness) ความโด่ง (Kurtosis) และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (C.V.) ของตัวแปรสมรรถนะด้านความสามารถทางในการสื่อสาร

สมรรถนะที่ 2	M (SD)	แปลผล	SK	KU	C.V.(%)
2. ความสามารถในการสื่อสาร					
2.1 ความเข้าใจสาร					
1 ครูสามารถอธิบายความหมาย ขยายความ และยกตัวอย่างของ เนื้อหาสาระได้	3.81 (.838)	มาก	-.347	-.044	21.992
2 ครูสามารถบอกความแตกต่างและความคล้ายคลึง ของเนื้อหาสาระได้	3.81 (.851)	มาก	-.408	.060	22.314
3 ครูสามารถสรุป เรียบเรียง ให้เหตุผล อธิบายและอภิปรายความหมายของ เนื้อหาสาระได้	3.81 (.858)	มาก	-.436	.060	22.516
รวมเฉลี่ย	3.81 (.803)	มาก	-.463	.214	22.274

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

สมรรถนะที่ 2	M (SD)	แปลผล	SK	KU	C.V.(%)
2.2 การตีความสาร					
1 ครูสามารถถอดความเนื้อหาสาระให้มี ความถูกต้องและเหมาะสมตาม เจตนาของเนื้อหาสาระนั้น	3.64 (.855)	มาก	-.175	-.151	23.449
2 ครูสามารถเชื่อมโยงส่วนต่าง ๆ ของ เนื้อหาสาระเพื่อให้เข้าใจความหมาย และเจตนาที่แท้จริงของเนื้อหาสาระ นั้น	3.71 (.826)	มาก	-.251	.052	22.247
รวม	3.68 (.805)	มาก	-.262	.103	22.848
2.3 การวิเคราะห์และแลกเปลี่ยนข้อมูลจากสิ่งที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ					
1 ครูสามารถแยกแยะเนื้อหาสาระ ออกเป็นส่วนย่อยที่มีความสัมพันธ์ และสอดคล้องกันได้	3.73 (.835)	มาก	-.376	.131	22.389
2 ครูสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลจากสิ่งที่ ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ	3.81 (.853)	มาก	-.474	.318	22.372
รวมเฉลี่ย	3.77 (.806)	มาก	-.474	.398	22.380
2.4 การสื่อความหมาย					
1 ครูสามารถเชื่อมโยงเนื้อหาสาระเพื่อ การสื่อความได้อย่างมีความหมาย	3.81 (.794)	มาก	-.245	-.164	20.813
2 ครูสามารถอธิบายความหมายของการ ใช้ภาษาพูด ภาษาเขียน หรือภาษา ท่าทางได้อย่าง เหมาะสม	3.83 (.819)	มาก	-.281	-.256	21.367
รวมเฉลี่ย	3.82 (.768)	มาก	-.474	.398	21.090
รวมเฉลี่ยทั้งสมรรถนะ	3.77 (.726)	มาก	-.415	.187	22.148

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ความเบ้ (Skewness) ความโด่ง (Kurtosis) และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (C.V.) ของตัวแปรสมรรถนะด้านความสามารถในการจัดการเรียนรู้

สมรรถนะที่ 3	M (SD)	แปลผล	SK	KU	C.V. (%)
3. ความสามารถในการจัดการเรียนรู้					
3.1 การวางแผนการเรียนรู้ที่มีระบบและลำดับขั้น					
1 ครูรอบรู้และเข้าใจศาสตร์การสอน และนโยบายด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ภาษาต่างประเทศ	3.65 (.818)	มาก	-.219	-.122	22.440
2 ครูสามารถวิเคราะห์หลักสูตรในกลุ่มสาระวิชาภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ได้เหมาะสมกับการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21	3.63 (.858)	มาก	-.314	.003	23.653
3 ครูสามารถเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ได้ เหมาะสมและสอดคล้องกับการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21	3.73 (.817)	มาก	-.432	.517	21.875
4 ครูนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้ จัดการเรียนรู้ได้เหมาะสมและสอดคล้องกับการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21	3.76 (.801)	มาก	-.426	.528	21.296
รวมเฉลี่ย	3.69 (.754)	มาก	-.430	.448	22.316
3.2 กระบวนการจัดการเรียนการสอน					
1 ครูวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของนักเรียนเป็นรายบุคคลเพื่อวางแผนการให้ความช่วยเหลือ	3.75 (.868)	มาก	-.338	-.263	23.163

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

	สมรรถนะที่ 3	M (SD)	แปลผล	SK	KU	C.V. (%)
2	ครูเลือกใช้วิธีการสอนที่หลากหลายและมีประสิทธิภาพเหมาะสมกับธรรมชาติของเนื้อหาที่จะถ่ายทอดให้นักเรียน	3.86 (.864)	มาก	-.527	.229	22.353
3	ครูสามารถปฏิบัติกรวิจัยเพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาการเรียนรู้นักเรียน	3.67 (.872)	มาก	-.359	.049	23.788
4	ครูนำผลการวิจัยมาใช้ปรับปรุงการเรียนการสอน และการทำงานอย่างต่อเนื่อง	3.68 (.899)	มาก	-.398	.004	24.396
5	ครูบริหารจัดการชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนได้เรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้อย่างครบถ้วน	3.80 (.851)	มาก	-.460	.141	22.427
6	ครูสร้างสัมพันธภาพ แรงจูงใจ และแรงบันดาลใจ ให้นักเรียนเกิดความตั้งใจที่จะเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง	3.90 (.812)	มาก	-.468	.044	20.841
7	ครูสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครองและชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้อย่างเหมาะสม	3.80 (.856)	มาก	-.391	-.152	22.543
	รวมเฉลี่ย	3.77 (.754)	มาก	-.530	.172	22.787
3.3 การประเมินการจัดการเรียนรู้และพัฒนาการเรียนรู้นักเรียน						
1	ครูสามารถออกแบบการวัดและประเมินผล เพื่อค้นหาศักยภาพการเรียนรู้นักเรียน	3.75 (.825)	มาก	-.294	-.104	22.010

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

สมรรถนะที่ 3	M (SD)	แปลผล	SK	KU	C.V. (%)
2 ครูใช้ผลการวัดและประเมินผลนักเรียนมาปรับปรุงและพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นรายบุคคล	3.85 (.801)	มาก	-.359	.065	20.817
รวมเฉลี่ย	3.80 (.776)	มาก	-.371	.125	21.413
รวมเฉลี่ยทั้งสมรรถนะ	3.76 (.693)	มาก	-.516	.353	22.172

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ย (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ความเบ้ (Skewness) ความโด่ง (Kurtosis) และค่าสมประสิทธิ์การกระจาย (C.V.) ของตัวแปรสมรรถนะด้านความสามารถพื้นฐานด้านดิจิทัล

สมรรถนะที่ 4	M (SD)	แปลผล	SK	KU	C.V. (%)
4. ความสามารถพื้นฐานด้านดิจิทัล					
4.1 การใช้นวัตกรรมการเรียนรู้/สื่อดิจิทัลที่เหมาะสมในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21					
1 ครูรอบรู้เกี่ยวกับนวัตกรรมการเรียนรู้ที่เป็นสื่อดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอน	3.73 (.840)	มาก	-.162	-.225	22.535
2 ครูตระหนักถึงความสำคัญของนวัตกรรมเรียนรู้ที่เป็นสื่อดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอน	3.97 (.853)	มาก	-.469	-.281	21.499
3 ครูพัฒนานวัตกรรมเรียนรู้ที่เป็นสื่อดิจิทัลได้เหมาะสมกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21	3.74 (.859)	มาก	-.296	-.098	22.976
4 ครูเลือกใช้นวัตกรรมเรียนรู้ที่เป็นสื่อดิจิทัลได้เหมาะสมกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21	3.86 (.825)	มาก	-.246	-.487	21.345
รวมเฉลี่ยทั้งสมรรถนะ	3.83 (.769)	มาก	-.304	-.212	22.089

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ย (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ความเบ้ (Skewness) ความโด่ง (Kurtosis) และค่าสมประสิทธิ์การกระจาย ($C.V.$) ของตัวแปรสมรรถนะด้านความสามารถในการคิดเชิงนวัตกรรมและสร้างสรรค์อย่างเป็นระบบ

สมรรถนะที่ 5	M (SD)	แปลผล	SK	KU	C.V. (%)
5. ความสามารถในการคิดเชิงนวัตกรรมและสร้างสรรค์อย่างเป็นระบบ					
5.1 ด้านการปรับตัว					
1 ครูเข้าใจจุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนาของตนเอง	4.08 (.825)	มาก	-.664	.227	20.192
2 ครูสามารถปรับตัวและนำตนเองให้เข้ากับสถานการณ์ความเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21	4.02 (.793)	มาก	-.564	.215	19.708
3 ครูกล้าตัดสินใจในการจัดการเรียนการสอนที่จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21	4.06 (.838)	มาก	-.599	.013	20.632
4 ครูสามารถแสวงหาโอกาส และใช้โอกาสนั้นเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษสูงสุดและทันสมัย	4.08 (.840)	มาก	-.647	-.002	20.594
รวมเฉลี่ย	4.06 (.763)	มาก	-.702	.398	20.281
5.2 ด้านการคิดเชิงนวัตกรรม					
1 ครูมีกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบและสร้างสรรค์	3.89 (.799)	มาก	-.305	-.185	20.562
2 ครูมีความสนใจใฝ่รู้อยู่ตลอดเวลา	4.12 (.845)	มาก	-.761	.271	20.496
3 ครูรอบรู้ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21	3.83 (.856)	มาก	-.308	-.397	22.333
4 ครูสามารถบูรณาการเนื้อหาสาระเพื่อสร้างนวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอนเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21	3.93 (.814)	มาก	-.390	-.267	20.739
รวมเฉลี่ย	3.94 (.740)	มาก	-.540	.191	21.033
รวมเฉลี่ยทั้งสมรรถนะ	4.00 (.716)	มาก	-.708	.561	20.657

เมื่อนำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยเก็บข้อมูลเชิงประจักษ์กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 532 คน จากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ ทั้ง 56 ข้อคำถามหรือตัวบ่งชี้ มาวิเคราะห์หาค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถาม ด้วยการหาสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค (Cronbach's alpha coefficient) และหาค่าอำนาจจำแนก เพื่อยืนยันคุณภาพของเครื่องมืออีกครั้ง ได้ผลตามตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 ผลการวิเคราะห์หาค่าความเที่ยง (Reliability) และค่าอำนาจจำแนกของเครื่องมือวัดตัวแปรในงานวิจัย

สมรรถนะครูสอน ภาษาอังกฤษ	จำนวน ตัวบ่งชี้	ค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟา	ค่าอำนาจ จำแนก
1. ความสามารถทางภาษาอังกฤษ	22	.973	.673 - .833
2. ความสามารถในการสื่อสาร	9	.960	.811 - .862
3. ความสามารถในการจัดการเรียนรู้	13	.962	.770 - .838
4. ความสามารถพื้นฐานด้านดิจิทัล	4	.931	.804 - .874
5. ความสามารถในการคิดเชิงนวัตกรรมและ สร้างสรรค์อย่างเป็นระบบ	8	.953	.796 - .865
ภาพรวม	56	.978	

จากตารางที่ 4.13 พบว่า แบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 มีค่าความเที่ยงทั้งฉบับเท่ากับ .978 และเมื่อแยกตามรายสมรรถนะพบว่า มีค่าความเที่ยงอยู่ระหว่าง .931-.973 และแต่ละสมรรถนะมีค่าอำนาจจำแนกของตัวบ่งชี้มากกว่า 0.60 นั้นแสดงว่า แบบสอบถามฉบับนี้มีค่าความเที่ยงอยู่ในระดับสูง และค่าอำนาจจำแนกในระดับดี จึงมีความเหมาะสมในการนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ไปศึกษาวิเคราะห์ต่อไป

1.4.3 การตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของแบบวัดสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐานด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis หรือ EFA)

จากวิธีดำเนินการวิจัยที่ได้กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากแบบสอบถามครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัดการรับรู้หรือการปฏิบัติตามประเด็นคำถามหรือตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ทั้งสิ้น 56 ข้อ

มาทำการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis) เพื่อจัดกลุ่มตัวแปรหรือตัวบ่งชี้ โดยเลือกสกัดองค์ประกอบหลัก (Principal Axis Factoring: PAF) ร่วมกับการหมุนแกนแบบมุมฉาก (VariMax Rotation) ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า สามารถสกัดองค์ประกอบได้ทั้งหมด 6 องค์ประกอบ พร้อมทั้งมีการปรับชื่อองค์ประกอบให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ได้แก่ ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิดเชิงนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ ความสามารถทางภาษาอังกฤษ ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ ทักษะการสอนภาษา และความสามารถพื้นฐานด้านดิจิทัล อย่างไรก็ตาม ในตารางที่ 4.14 ถึง 4.26 ต่อไปนี้ ผู้วิจัยจะขอเสนอผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของการจัดกลุ่มของตัวบ่งชี้เพื่อให้เกิดองค์ประกอบในแต่ละองค์ประกอบ พร้อมทั้งนำเสนอผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่ 1 เพื่อตรวจสอบโมเดลในระดับตัวบ่งชี้ของแต่ละองค์ประกอบของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ตารางที่ 4.14 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ: สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21

องค์ประกอบ	จำนวน ตัวบ่งชี้	ค่าความ แปรปรวน	% ค่าความ แปรปรวน	% ค่าความ แปรปรวน สะสม
1 ความสามารถในการสื่อสาร	12	32.558	58.140	58.140
2 ความสามารถในการคิดเชิงนวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์	8	2.875	5.134	63.278
3 ความสามารถทางภาษาอังกฤษ	8	1.988	3.550	66.825
4 ความสามารถในการจัดการเรียนรู้	13	1.476	2.636	69.461
5 ทักษะการสอนภาษา	11	1.424	2.542	72.003
6 ความสามารถพื้นฐานด้านดิจิทัล	4	1.183	2.113	74.116
รวม	56	-	-	74.116

Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy = .978

Bartlett's Test of Sphericity มีนัยสำคัญที่ระดับ .00

จากตารางที่ 4.14 จะเห็นได้ว่า ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน แบ่งออกเป็น 6 องค์ประกอบซึ่งร่วมกันอธิบายตัวแปรสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ได้ร้อยละ 74.116 มีค่า Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy = .978 ซึ่งมากกว่า 0.60 แสดงว่า ข้อมูลมีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการวิเคราะห์องค์ประกอบได้ นอกจากนี้ การทดสอบนัยสำคัญด้วย Bartlett's Test of Sphericity พบว่ามีนัยสำคัญที่ระดับ .00 แสดงว่า เมทริกซ์สหสัมพันธ์ไม่เป็นเมทริกซ์เอกลักษณะ ตัวแปรมีความสัมพันธ์กันสามารถนำมาใช้วิเคราะห์องค์ประกอบได้

ตารางที่ 4.15 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ: องค์ประกอบที่ 1 สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ด้านความสามารถในการสื่อสาร

ตัวบ่งชี้	สมรรถนะด้านความสามารถในการสื่อสาร	น้ำหนักองค์ประกอบ
V20	ใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับบทเรียน	.479
V21	ยกตัวอย่างได้ถูกต้องและเหมาะสมกับนักเรียนตั้งแต่ระดับ A1-C2 ตามกรอบมาตรฐานการประเมินความสามารถทางภาษา จากประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรป หรือ CEFR	.538
V22	รอบรู้การใช้ภาษาอย่างน้อยระดับ C1 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ CEFR	.526
V23	อธิบายความหมาย ขยายความ และยกตัวอย่างของเนื้อหาสาระ	.649
V24	บอกความแตกต่างและความคล้ายคลึงของเนื้อหาสาระ	.643
V25	สรุป เรียบเรียง ให้เหตุผล อธิบายและอภิปรายความหมายของเนื้อหาสาระ	.692
V26	ถอดความเนื้อหาสาระให้มีความถูกต้องและเหมาะสมตามเจตนารมณ์ของเนื้อหาสาระนั้น	.633
V27	เชื่อมโยงส่วนต่าง ๆ ของเนื้อหาสาระเพื่อให้เข้าใจความหมายและเจตนาที่แท้จริงของเนื้อหาสาระนั้น	.633
V28	แยกแยะเนื้อหาสาระออกเป็นส่วนย่อยที่มีความสัมพันธ์และสอดคล้องกัน	.608
V29	แลกเปลี่ยนข้อมูลจากสิ่งที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ	.591
V30	เชื่อมโยงเนื้อหาสาระเพื่อการสื่อความได้อย่างมีความหมาย	.563

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	สมรรถนะด้านความสามารถในการสื่อสาร	น้ำหนักองค์ประกอบ
V31	อธิบายความหมายของการใช้ภาษาพูด ภาษาเขียน หรือภาษาท่าทางได้อย่างเหมาะสม	.543
12 ตัวบ่งชี้	ค่าความแปรปรวน	32.558
องค์ประกอบที่ 1	% ค่าความแปรปรวน	58.140

จากตารางที่ 4.15 องค์ประกอบที่ 1 ความสามารถในการสื่อสารประกอบไปด้วย 12 ตัวบ่งชี้ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้ทั้ง 12 ตัว อยู่ระหว่าง .479 ถึง .692 โดยตัวบ่งชี้ที่มีค่าน้ำหนักสูงสุด คือ ตัวบ่งชี้สรุป เรียบเรียง ให้เหตุผล และอภิปรายความหมายของเนื้อหาสาระ (V25) รองลงมา ได้แก่ ตัวบ่งชี้อธิบายความหมาย ขยายความ และยกตัวอย่างของเนื้อหาสาระ (V23) ตัวบ่งชี้บอกความแตกต่างและความคล้ายคลึงของเนื้อหาสาระ (V24) ตามลำดับ ส่วนตัวบ่งชี้ที่มีค่าน้ำหนักน้อยที่สุด คือ ตัวบ่งชี้ใช้ภาษาได้ถูกต้องและเหมาะสมกับบทเรียน (V20) ทั้งนี้ในองค์ประกอบที่ 1 นี้มีค่าความแปรปรวน (Eigenvalue) เท่ากับ 32.558 และกลุ่มตัวบ่งชี้สามารถอธิบายความแปรปรวนขององค์ประกอบที่ 1 ได้ร้อยละ 58.14

ตารางที่ 4.16 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่ 1 ขององค์ประกอบที่ 1 สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ด้านความสามารถในการสื่อสาร

ตัวบ่งชี้	น้ำหนักองค์ประกอบ		t	R ²
	b (SE)	β		
V20	1.000 (0.000)	0.789	999.00	0.623
V21	0.996 (0.049)	0.761	20.465	0.580
V22	0.998 (0.053)	0.748	18.850	0.560
V23	1.135 (0.048)	0.857	23.446	0.734
V24	1.151 (0.052)	0.856	22.311	0.732
V25	1.202 (0.051)	0.887	23.366	0.787
V26	1.092 (0.053)	0.809	20.732	0.654
V27	1.060 (0.051)	0.814	20.777	0.662

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	น้ำหนักองค์ประกอบ		t	R ²
	b (SE)	β		
V28	1.104(0.054)	0.837	20.618	0.700
V29	1.123(0.052)	0.835	21.562	0.697
V30	1.027(0.049)	0.819	20.924	0.670
V31	1.066(0.051)	0.825	21.082	0.680
$\chi^2 = 47.336$		df = 37	p = 0.119	
CFI = 0.998		TIL = 0.997	SRMR = 0.013	RMSEA = 0.023

จากตารางที่ 4.16 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน อันดับที่ 1 ของโมเดล ในระดับตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบด้านความสามารถในการสื่อสาร แสดงให้เห็นว่า โมเดลความสัมพันธ์ โครงสร้างองค์ประกอบของตัวบ่งชี้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผลการ วิเคราะห์ พบว่า ค่าไค-สแควร์ (χ^2) มีค่าใกล้เคียงกับ df ดังนี้ CFI และ TLI มีค่าตั้งแต่ .95 ขึ้นไป ขึ้นไปซึ่ง อยู่ในเกณฑ์ดีมาก (ค่าดัชนีได้แก่ $\chi^2 = 47.336$, df = 37, $\chi^2/df = 1.28$, P-Value = 0.119, CFI = 0.998, TLI = 0.997, SRMR = 0.013 RMSEA = 0.023) ดังนั้น โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิง ประจักษ์

เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้ทั้ง 12 ตัว ในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) พบว่า ค่าน้ำหนักของตัวบ่งชี้ทั้ง 12 ตัว มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$) แสดงว่า ตัวบ่งชี้ทั้ง 12 ตัวเป็น ตัวบ่งชี้ที่สำคัญขององค์ประกอบด้านความสามารถในการสื่อสาร โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้ ทุกตัวอยู่ระหว่าง 0.748 ถึง 0.887 และตัวบ่งชี้ที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด คือ (V25) ($\beta = 0.887$) รองลงมา คือ (V23) ($\beta = 0.857$) ส่วนตัวบ่งชี้ที่มีน้ำหนักองค์ประกอบน้อยที่สุด คือ (V22) ($\beta = 0.748$) ตัวบ่งชี้ทั้ง 12 ตัวดังกล่าว มีสัดส่วนความแปรปรวนที่อธิบายได้ด้วยองค์ประกอบด้านความสามารถในการ สื่อสาร ประมาณร้อยละ 56.00 ถึงร้อยละ 78.70 (R²)

ตารางที่ 4.17 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ องค์ประกอบที่ 2 สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ เพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ความสามารถในการคิดเชิงนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์

ตัวบ่งชี้	สมรรถนะด้านการคิดเชิงนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์	น้ำหนักองค์ประกอบ
V49	เข้าใจจุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนาของตนเอง	.694
V50	นำตนเองและปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ความเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 ได้	.723
V51	กล้าตัดสินใจในการจัดการเรียนการสอนที่จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21	.759
V52	แสวงหาโอกาส และใช้โอกาสนั้นเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษสูงสุดและทันสมัย	.745
V53	มีกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบและสร้างสรรค์	.618
V54	มีความสนใจใฝ่รู้อยู่ตลอดเวลา	.695
V55	รอบรู้ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21	.517
V56	บูรณาการเนื้อหาสาระเพื่อสร้างนวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอนเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21	.560
8 ตัวบ่งชี้	ค่าความแปรปรวน	2.875
องค์ประกอบที่ 2	% ค่าความแปรปรวน	5.134

จากตารางที่ 4.17 องค์ประกอบที่ 2 ความสามารถในการคิดเชิงนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ประกอบไปด้วย 8 ตัวบ่งชี้ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้ทั้ง 8 ตัวอยู่ระหว่าง .517 ถึง .759 โดยตัวบ่งชี้ที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุด คือ ตัวบ่งชี้ นำตนเองและปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ความเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 ได้ (V51) รองลงมา ได้แก่ ตัวบ่งชี้แสวงหาโอกาสและใช้โอกาสนั้นเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสูงสุดและทันสมัย (V52) และตัวบ่งชี้ นำตนเองและปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ความเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 (V50) ตามลำดับ ส่วนตัวบ่งชี้ที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบน้อยที่สุด คือ ตัวบ่งชี้รอบรู้ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 (V55) ทั้งนี้ในองค์ประกอบที่ 4 นี้มีค่าความแปรปรวน

(Eigenvalue) เท่ากับ 2.875 และกลุ่มตัวบ่งชี้สามารถอธิบายความแปรปรวนขององค์ประกอบที่ 2 ได้ร้อยละ 5.134

ตารางที่ 4.18 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่ 1 องค์ประกอบที่ 2 สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ด้านความสามารถในการคิดเชิงนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์

ตัวบ่งชี้	น้ำหนักองค์ประกอบ		t	R ²
	b (SE)	β		
V49	1.000 (0.000)	0.753	999.00	0.567
V50	1.040 (0.038)	0.815	27.336	0.664
V51	1.099 (0.041)	0.814	26.834	0.663
V52	1.131 (0.046)	0.836	24.790	0.700
V53	1.108 (0.056)	0.861	19.756	0.742
V54	1.175 (0.059)	0.864	19.907	0.746
V55	1.127 (0.058)	0.817	19.290	0.668
V56	1.085 (0.056)	0.828	19.546	0.685
$\chi^2 = 4.134$	df = 10	p = 0.941		
CFI = 1.000	TIL = 1.000	SRMR = 0.004	RMSEA = 0.000	

จากตารางที่ 4.18 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน อันดับที่ 1 ของโมเดลในระดับตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบด้านความสามารถในการคิดเชิงนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์แสดงให้เห็นว่า โมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างองค์ประกอบของตัวบ่งชี้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผลการวิเคราะห์ พบว่า ค่าไค-สแควร์ (χ^2) มีค่าใกล้เคียงกับ df ดัชนี CFI และ TLI มีค่าตั้งแต่ .95 ขึ้นไป ขึ้นไปซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดีมาก (ค่าดัชนี ได้แก่ $\chi^2 = 4.134$, df = 10, $\chi^2/df = 0.413$, P-Value = 0.941, CFI = 1.000, TLI = 1.000, SRMR = 0.004, RMSEA = 0.000) ดังนั้น โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้ในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) พบว่า ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้ทั้ง 8 ตัว มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$) แสดงว่า ตัวบ่งชี้ทั้ง 8 ตัวเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญขององค์ประกอบด้านความสามารถในการคิดเชิงนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ โดยตัวบ่งชี้

ดังกล่าวมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.753 ถึง 0.864 และตัวบ่งชี้ที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด คือ (V54) ($\beta = 0.864$) รองลงมา คือ (V53) ($\beta = 0.861$) ส่วนตัวบ่งชี้ที่มีน้ำหนักองค์ประกอบน้อยที่สุด คือ (V49) ($\beta = 0.753$) ตัวบ่งชี้ทั้ง 8 ตัวดังกล่าวมีสัดส่วนความแปรปรวนที่อธิบายได้ด้วยองค์ประกอบด้านความสามารถในการคิดเชิงนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ ประมาณร้อยละ 56.70 ถึงร้อยละ 74.60 (R^2)

ตารางที่ 4.19 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ องค์ประกอบที่ 3 สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ เพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ด้านความสามารถทางภาษาอังกฤษ

ตัวบ่งชี้	สมรรถนะด้านความสามารถทางภาษาอังกฤษ	น้ำหนักองค์ประกอบ
V1	รอบรู้และเข้าใจหลักการและเทคนิคการสอนคำศัพท์และการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียน	.616
V2	รอบรู้และเข้าใจหลักการและเทคนิคการสอนการฟัง	.586
V3	ใช้เทคนิคและกิจกรรมในการอธิบายคำศัพท์ เลือกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับบทเรียน รวมทั้งยกตัวอย่างเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้คำศัพท์	.623
V4	รอบรู้และเข้าใจหลักการและเทคนิคการสอนไวยากรณ์	.731
V5	ประยุกต์ใช้หลักการและเทคนิคการสอนไวยากรณ์ในการออกแบบการเรียนการสอน	.734
V6	เทคนิคและกิจกรรมในการอธิบายไวยากรณ์ และเลือกใช้บทเรียนที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ของนักเรียน	.713
V7	รอบรู้และเข้าใจหลักการและเทคนิคการสอนการออกเสียง การเน้นเสียงคำและประโยค การออกเสียงในการเชื่อมคำและประโยคและการออกเสียงสูงต่ำ	.614
V8	ประยุกต์ใช้หลักการและเทคนิคการสอนคำศัพท์ในการออกแบบการเรียนการสอน	.591
8 ตัวบ่งชี้	ค่าความแปรปรวน	1.988
องค์ประกอบที่ 3	% ค่าความแปรปรวน	3.550

จากตารางที่ 4.19 องค์ประกอบที่ 3 ความสามารถทางภาษาอังกฤษ ประกอบไปด้วย 8 ตัวบ่งชี้ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้ทั้ง 8 ตัว อยู่ระหว่าง .586 ถึง .734 โดยตัวบ่งชี้ที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุด คือ ตัวบ่งชี้ประยุกต์ใช้หลักการและเทคนิคการสอนไวยากรณ์ในการออกแบบการเรียนการสอน (V5) ตัวบ่งชี้รอบรู้และเข้าใจหลักการและการสอนไวยากรณ์ (V4) และตัวบ่งชี้เทคนิคและกิจกรรมในการอธิบายไวยากรณ์และใช้บทเรียนที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ของนักเรียน(V6) ตามลำดับ ส่วนตัวบ่งชี้ที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบน้อยที่สุด คือ ตัวบ่งชี้รอบรู้และเข้าใจหลักการและการสอนการฟัง (V2) ทั้งนี้ในองค์ประกอบที่ 5 นี้มีค่าความแปรปรวน (Eigenvalue) เท่ากับ 1.988 และกลุ่มตัวบ่งชี้สามารถอธิบายความแปรปรวนขององค์ประกอบที่ 3 ได้ร้อยละ 3.55

ตารางที่ 4.20 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่ 1 องค์ประกอบที่ 3 สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ด้านความสามารถทางภาษาอังกฤษ

ตัวบ่งชี้	น้ำหนักองค์ประกอบ		t	R ²
	b (SE)	β		
V1	1.000 (0.000)	0.815	999.00	0.664
V2	0.907 (0.038)	0.741	23.906	0.550
V3	0.990 (0.043)	0.779	22.766	0.607
V4	1.058 (0.051)	0.829	20.823	0.688
V5	1.133 (0.051)	0.894	22.213	0.800
V6	1.199 (0.054)	0.921	22.028	0.848
V7	0.983 (0.052)	0.755	18.960	0.571
V8	1.001 (0.051)	0.779	19.560	0.607
$\chi^2 = 14.489$		df = 12	p = 0.2706	
CFI = 0.999		TIL = 0.999	SRMR = 0.010	RMSEA = 0.020

จากตารางที่ 4.20 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน อันดับที่ 1 ของโมเดลในระดับตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบด้านความสามารถทางภาษาอังกฤษ แสดงให้เห็นว่า โมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างองค์ประกอบของตัวบ่งชี้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผลการวิเคราะห์ พบว่า ค่าไค-สแควร์ (χ^2) มีค่าใกล้เคียงกับ df ดัชนี CFI และ TLI มีค่าตั้งแต่ .95 ขึ้นไป ขึ้นไปซึ่ง

อยู่ในเกณฑ์ดีมาก (ค่าดัชนีได้แก่ $\chi^2 = 14.489$, $df = 12$, $\chi^2/df = 1.207$, $P\text{-Value} = 0.2706$, $CFI = 0.999$, $TLI = 0.999$, $SRMR = 0.010$, $RMSEA = 0.020$) ดังนั้น โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้ทั้ง 8 ตัว ในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) พบว่า ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของทุกตัวบ่งชี้ มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$) แสดงว่า ตัวบ่งชี้ ทั้ง 8 ตัว เป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญขององค์ประกอบด้านความสามารถทางภาษาอังกฤษ โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้ทุกตัวอยู่ระหว่าง 0.741 ถึง 0.921 และตัวบ่งชี้ที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด คือ (V6) ($\beta = 0.921$) รองลงมา คือ (V5) ($\beta = 0.894$) ส่วนตัวบ่งชี้ที่มีน้ำหนักองค์ประกอบน้อยที่สุด คือ (V2) ($\beta = 0.741$) ตัวบ่งชี้ทั้ง 8 ตัวดังกล่าว มีสัดส่วนความแปรปรวนที่อธิบายได้ด้วยองค์ประกอบด้านความสามารถทางภาษาอังกฤษ ประมาณร้อยละ 55.00 ถึงร้อยละ 84.80 (R^2)

ตารางที่ 4.21 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ องค์ประกอบที่ 4 สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ เพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ด้านความสามารถในการจัดการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้	สมรรถนะด้านความสามารถในการจัดการเรียนรู้	น้ำหนักองค์ประกอบ
V32	รอบรู้และเข้าใจศาสตร์การสอนและนโยบายด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ	.506
V33	วิเคราะห์หลักสูตรในกลุ่มสาระวิชาภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ได้เหมาะสมกับการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21	.527
V34	เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ได้เหมาะสมและสอดคล้องกับการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21	.556
V35	นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้จัดการเรียนรู้ได้เหมาะสมและสอดคล้องกับการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21	.571
V36	วิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของนักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อวางแผนการให้ความช่วยเหลือ	.551
V37	เลือกใช้วิธีการสอนที่หลากหลายและมีประสิทธิภาพเหมาะสมกับธรรมชาติของเนื้อหาที่จะถ่ายทอดให้แก่นักเรียน	.615

ตารางที่ 4.21 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	สมรรถนะด้านความสามารถในการจัดการเรียนรู้	น้ำหนักองค์ประกอบ
V38	ปฏิบัติการวิจัยเพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน	.731
V39	นำผลการวิจัยมาใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนและการทำงานอย่างต่อเนื่อง	.723
V40	บริหารจัดการชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนได้เรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้อย่างครบถ้วน	.685
V41	สร้างสัมพันธภาพ แรงจูงใจ และแรงบันดาลใจให้นักเรียนเกิดความตั้งใจที่จะเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง	.642
V42	สร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครองและชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม	.685
V43	ออกแบบการวัดและประเมินผล เพื่อค้นหาศักยภาพการเรียนรู้ของนักเรียน	.507
V44	ใช้ผลการวัดและประเมินผลนักเรียนมาปรับปรุงและพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นรายบุคคล	.476
13 ตัวบ่งชี้	ค่าความแปรปรวน	1.476
องค์ประกอบที่ 4	% ค่าความแปรปรวน	2.636

จากตารางที่ 4.21 องค์ประกอบที่ 4 ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ ประกอบไปด้วย 13 ตัวบ่งชี้ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้ทั้ง 13 ตัว อยู่ระหว่าง .476 ถึง .731 โดยตัวบ่งชี้ที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุด คือ ตัวบ่งชี้ปฏิบัติการวิจัยเพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน (V38) รองลงมา ได้แก่ ตัวบ่งชี้ นำผลการวิจัยมาใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนและการทำงานอย่างต่อเนื่อง (V39) และตัวบ่งชี้สร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครองและชุมชนเพื่อการจัดการอย่างเหมาะสม (V42) ตามลำดับ ส่วนตัวบ่งชี้ที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบน้อยที่สุด คือ ตัวบ่งชี้ใช้ผลการวัดและประเมินนักเรียนมาปรับปรุงและพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นรายบุคคล (V44) ทั้งนี้ในองค์ประกอบที่ 2 นี้มีค่าความแปรปรวน (Eigenvalue) เท่ากับ 1.476 และกลุ่มตัวบ่งชี้สามารถอธิบายความแปรปรวนขององค์ประกอบที่ 4 ได้ร้อยละ 2.636

ตารางที่ 4.22 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่ 1 องค์ประกอบที่ 4 สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ด้านความสามารถในการจัดการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้	น้ำหนักองค์ประกอบ		t	R ²
	b (SE)	β		
V32	1.000 (0.000)	0.736	999.00	0.541
V33	1.065 (0.039)	0.748	27.092	0.559
V34	1.049 (0.045)	0.773	23.217	0.598
V35	1.054 (0.047)	0.792	22.344	0.627
V36	1.152 (0.064)	0.799	18.025	0.638
V37	1.177 (0.065)	0.821	18.055	0.674
V38	1.210 (0.066)	0.835	18.473	0.697
V39	1.185 (0.068)	0.794	17.510	0.630
V40	1.122(0.064)	0.794	17.515	0.630
V41	1.057(0.061)	0.783	17.247	0.613
V42	1.118(0.065)	0.787	17.071	0.619
V43	1.112(0.060)	0.810	18.443	0.657
V44	1.053(0.057)	0.792	18.447	0.627
$\chi^2 = 45.235$ df = 38 p = 0.1955				
CFI = 0.999 TLI = 0.998 SRMR = 0.012 RMSEA = 0.019				

จากตารางที่ 4.22 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน อันดับที่ 1 ของโมเดลในระดับตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบด้านความสามารถในการจัดการเรียนรู้ แสดงให้เห็นว่า โมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างองค์ประกอบของตัวบ่งชี้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผลการวิเคราะห์ พบว่า ค่าไค-สแควร์ (χ^2) มีค่าใกล้เคียงกับ df ดัชนี CFI และ TLI มีค่าตั้งแต่ .95 ขึ้นไป ขึ้นไปซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดีมาก (ค่าดัชนีได้แก่ $\chi^2 = 45.235$, df = 38, $\chi^2/df = 1.190$, P-Value = 0.1955, CFI = 0.999, TLI = 0.998, SRMR = 0.012, RMSEA = 0.019) ดังนั้น โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้ทั้ง 13 ตัว ในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) พบว่า ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของทุกตัวบ่งชี้ มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$) แสดงว่า ตัวบ่งชี้ ทั้ง 13 ตัวเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญขององค์ประกอบด้านความสามารถในการจัดการเรียนรู้ โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้ทุกตัวอยู่ระหว่าง 0.736 ถึง 0.835 และตัวบ่งชี้ที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด ได้แก่ (V38) ($\beta = 0.835$) รองลงมา คือ (V37) ($\beta = 0.821$) ส่วนตัวบ่งชี้ที่มีน้ำหนักองค์ประกอบน้อยที่สุด ได้แก่ (V32) ($\beta = 0.736$) ตัวบ่งชี้ทั้ง 8 ตัวดังกล่าวมีสัดส่วนความแปรปรวนที่อธิบายได้ด้วยองค์ประกอบด้านความสามารถในการจัดการเรียนรู้ ประมาณร้อยละ 54.10 ถึงร้อยละ 69.70 (R^2)

ตารางที่ 4.23 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ องค์ประกอบที่ 5 สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ เพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ด้านทักษะการสอนภาษา

ตัวบ่งชี้	สมรรถนะด้านทักษะการสอน	น้ำหนักองค์ประกอบ
V09	รอบรู้และเข้าใจหลักการและเทคนิคการสอนการฟัง	.660
V10	ประยุกต์ใช้หลักการและเทคนิคการสอนการฟังในการออกแบบการเรียนการสอน	.699
V11	นำเทคนิคการสอนการฟังไปฝึกปฏิบัติในห้องเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการฟังของนักเรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนเป็นรายบุคคล	.666
V12	รอบรู้และเข้าใจหลักการและเทคนิคการสอนการพูด	.704
V13	ประยุกต์ใช้หลักการและเทคนิคการสอนการพูดในการออกแบบการเรียนการสอน	.700
V14	นำเทคนิคการสอนการพูดไปฝึกปฏิบัติในห้องเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนเป็นรายบุคคล	.677
V15	รอบรู้และเข้าใจหลักการและเทคนิคการสอนการอ่าน	.601
V16	นำเทคนิคการสอนการอ่านไปฝึกปฏิบัติในห้องเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนเป็นรายบุคคล	.628
V17	รอบรู้และเข้าใจหลักการและเทคนิคการสอนการเขียน	.613

ตารางที่ 4.23 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	สมรรถนะด้านทักษะการสอน	น้ำหนักองค์ประกอบ
V18	นำเทคนิคการสอนการเขียนไปฝึกปฏิบัติในห้องเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนเป็นรายบุคคล	.654
V19	บูรณาการทักษะการฟัง การอ่าน การพูดและการเขียน	.569
11 ตัวบ่งชี้	ค่าความแปรปรวน	1.424
องค์ประกอบที่ 5	% ค่าความแปรปรวน	2.542

จากตารางที่ 4.23 องค์ประกอบที่ 5 ทักษะการสอนภาษา ประกอบไปด้วย 11 ตัวบ่งชี้ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้ทั้ง 11 ตัว อยู่ระหว่าง .569 ถึง .704 โดยตัวบ่งชี้ที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุด คือ ตัวบ่งชี้รอบรู้และเข้าใจหลักการและเทคนิคการสอนการพูด (V12) รองลงมา ได้แก่ ตัวบ่งชี้ประยุกต์ใช้หลักการและเทคนิคการสอนการพูดในการออกแบบการเรียนการสอน (V13) และตัวบ่งชี้ประยุกต์ใช้หลักการและเทคนิคการสอนการฟังในการออกแบบการเรียนการสอน (V10) ตามลำดับ ส่วนตัวบ่งชี้ที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบน้อยที่สุด คือ ตัวบ่งชี้บูรณาการทักษะการฟัง การอ่าน การพูดและการเขียน (V19) ทั้งนี้ในองค์ประกอบที่ 5 นี้มีค่าความแปรปรวน (Eigenvalue) เท่ากับ 1.424 และกลุ่มตัวบ่งชี้สามารถอธิบายความแปรปรวนขององค์ประกอบที่ 5 ได้ร้อยละ 2.542

ตารางที่ 4.24 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่ 1 องค์ประกอบที่ 5 สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ด้านทักษะการสอนภาษา

ตัวบ่งชี้	น้ำหนักองค์ประกอบ		t	R ²
	b (SE)	β		
V9	1.000 (0.000)	0.821	999.00	0.674
V10	1.027(0.036)	0.812	28.240	0.659
V11	1.022(0.042)	0.815	24.463	0.663
V12	1.131(0.045)	0.894	25.244	0.799
V13	1.083(0.045)	0.872	24.217	0.761
V14	1.105(0.049)	0.861	22.589	0.741

ตารางที่ 4.24 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	น้ำหนักองค์ประกอบ		t	R ²
	b (SE)	β		
V15	1.046(0.045)	0.840	23.039	0.705
V16	1.103(0.049)	0.873	22.372	0.762
V17	1.037(0.046)	0.822	22.439	0.676
V18	1.092(0.050)	0.848	21.863	0.720
V19	1.016(0.046)	0.809	21.942	0.654
$\chi^2 = 22.270$	df = 21	p = 0.3841		
CFI = 1.000	TIL = 0.999	SRMR = 0.007	RMSEA = 0.011	

จากตารางที่ 4.24 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน อันดับที่ 1 ของโมเดล ในระดับตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบด้านทักษะการสนทนา แสดงให้เห็นว่า โมเดลความสัมพันธ์โครงสร้าง องค์ประกอบของตัวบ่งชี้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผลการวิเคราะห์ พบว่า ค่าไค-สแควร์ (χ^2) มีค่าใกล้เคียงกับ df ดัชนี CFI และ TLI มีค่าตั้งแต่ .95 ขึ้นไป ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดีมาก (ค่าดัชนีได้แก่ $\chi^2 = 22.270$, df = 21, $\chi^2/df = 1.060$, P-Value = 0.3841, CFI = 1.000, TLI = 0.999, SRMR = 0.007, RMSEA = 0.011) ดังนั้น โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้ทั้ง 11 ตัว ในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) พบว่า ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของทุกตัวบ่งชี้มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$) แสดงว่า ตัวบ่งชี้ ทั้ง 11 ตัวเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญขององค์ประกอบด้านทักษะการสนทนา โดยตัวบ่งชี้ดังกล่าวมีค่าน้ำหนัก องค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.809 ถึง 0.894 และตัวบ่งชี้ที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด คือ (V12) ($\beta = 0.894$) รองลงมา คือ (V13) ($\beta = 0.872$) ส่วนตัวบ่งชี้ที่มีน้ำหนักน้อยที่สุด คือ (V19) ($\beta = 0.809$) ตัวบ่งชี้ทั้ง 11 ตัวดังกล่าวมีส่วนความแปรปรวนที่อธิบายได้ด้วยองค์ประกอบด้านทักษะการสนทนา ประมาณร้อยละ 65.40 ถึง ร้อยละ 79.90 (R²)

ตารางที่ 4.25 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ องค์ประกอบที่ 6 สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ
เพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ด้านความสามารถพื้นฐานด้านดิจิทัล

ตัวบ่งชี้	สมรรถนะด้านความสามารถพื้นฐานด้านดิจิทัล	น้ำหนักองค์ประกอบ
V45	รอบรู้เกี่ยวกับนวัตกรรมการเรียนรู้ที่เป็นสื่อ ดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอน	.649
V46	ตระหนักถึงความสำคัญของนวัตกรรมการเรียนรู้ ที่เป็นสื่อดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอน	.563
V47	พัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ที่เป็นสื่อดิจิทัลได้ เหมาะสมกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการ เรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21	.662
V48	เลือกใช้นวัตกรรมการเรียนรู้ที่เป็นสื่อดิจิทัลได้ เหมาะสมกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการ เรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21	.667
4 ตัวบ่งชี้	ค่าความแปรปรวน	1.183
องค์ประกอบที่ 6	% ค่าความแปรปรวน	2.113

จากตารางที่ 4.25 องค์ประกอบที่ 6 ความสามารถพื้นฐานด้านดิจิทัล ประกอบไปด้วย 4 ตัวบ่งชี้ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้ ทั้ง 11 ตัว อยู่ระหว่าง .563 ถึง .667 โดยตัวบ่งชี้ที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุด คือ ตัวบ่งชี้เลือกใช้นวัตกรรมการเรียนรู้ที่เป็นสื่อดิจิทัลได้เหมาะสมกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 (V48) รองลงมา ได้แก่ ตัวบ่งชี้พัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ที่เป็นสื่อดิจิทัลได้เหมาะสมกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 (V47) และตัวบ่งชี้รอบรู้เกี่ยวกับนวัตกรรมการเรียนรู้ที่เป็นสื่อดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอน (V45) ตามลำดับ ส่วนตัวบ่งชี้ที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบน้อยที่สุด คือ ตัวบ่งชี้ตระหนักถึงความสำคัญของนวัตกรรมการเรียนรู้ที่เป็นสื่อดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอน (V46) ทั้งนี้ในองค์ประกอบที่ 6 นี้มีค่าความแปรปรวน (Eigenvalue) เท่ากับ 1.183 และกลุ่มตัวบ่งชี้สามารถอธิบายความแปรปรวนขององค์ประกอบที่ 6 ได้ร้อยละ 2.113

ตารางที่ 4.26 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่ 1 องค์ประกอบที่ 6 สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ด้านความสามารถพื้นฐานด้านดิจิทัล

ตัวบ่งชี้	น้ำหนักองค์ประกอบ		t	R ²
	b (SE)	β		
V45	1.000 (0.000)	0.854	999.00	0.729
V46	1.040(0.041)	0.875	25.645	0.765
V47	1.107(0.039)	0.925	28.461	0.855
V48	1.036(0.036)	0.902	29.030	0.813
$\chi^2 = 0.994$	df = 1	p = 0.3187		
CFI = 1.000	TIL = 1.000	SRMR = 0.003	RMSEA = 0.000	

จากตารางที่ 4.26 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน อันดับที่ 1 ของโมเดลในระดับตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบด้านความสามารถพื้นฐานด้านดิจิทัล แสดงให้เห็นว่า โมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างองค์ประกอบของตัวบ่งชี้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผลการวิเคราะห์ พบว่า ค่าไค-สแควร์ (χ^2) มีค่าใกล้เคียงกับ df ดังนี้ CFI และ TLI มีค่าตั้งแต่ .95 ขึ้นไป ขึ้นไปซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดีมาก (ค่าดัชนีได้แก่ $\chi^2 = 0.994$, df = 1, $\chi^2/df = 0.994$, P-Value = 0.3187, CFI = 1.000, TLI = 1.000, SRMR = 0.003, RMSEA = 0.000) ดังนั้น โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้ทั้ง 4 ตัวในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) พบว่า ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของทุกตัวบ่งชี้ มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$) แสดงว่า ตัวบ่งชี้ทั้ง 4 ตัวเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญขององค์ประกอบด้านความสามารถพื้นฐานด้านดิจิทัล โดยตัวบ่งชี้ดังกล่าวมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.854 ถึง 0.925 และตัวบ่งชี้ที่มีน้ำหนักมากที่สุด คือ (V47) ($\beta = 0.925$) รองลงมา คือ (V48) ($\beta = 0.902$) ส่วนตัวบ่งชี้ที่มีน้ำหนักน้อยที่สุด คือ (V45) ($\beta = 0.854$) ตัวบ่งชี้ทั้ง 4 ตัวดังกล่าวมีสัดส่วนความแปรปรวนที่อธิบายได้ด้วยองค์ประกอบด้านความสามารถพื้นฐานด้านดิจิทัล ประมาณร้อยละ 72.90 ถึงร้อยละ 85.50 (R²)

ตอนที่ 2 ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างองค์ประกอบ และตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์

2.1 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน ด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิง ยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) ลำดับที่ 1

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) ของสมรรถนะ ครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยนำองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ จากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis หรือ EFA) ซึ่งพบว่า สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนใน ศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐานมี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ทักษะการสอนภาษา 2) ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ 3) ความสามารถในการสื่อสาร 4) ความสามารถในการคิดเชิงนวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ 5) ความสามารถทางภาษาอังกฤษ และ 6) ความสามารถพื้นฐานด้านดิจิทัล ผู้วิจัย ได้ดำเนินการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างโดยการนำข้อคำถามในแต่ละองค์ประกอบมาวิเคราะห์ องค์ประกอบเชิงยืนยันโดยเริ่มจากการศึกษาความสัมพันธ์ของข้อคำถามด้วยการตรวจสอบค่า Bartlett's test of sphericity และ KMO (Kaiser – Meyer – Olin Measure of saMpling adequacy) แล้วดำเนินการ วิเคราะห์ด้วยโปรแกรม Mplus ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังนี้

2.1.1 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ เพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐานอันดับที่หนึ่ง (First-Order Confirmatory Factor Analysis)

จากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis) พบว่า โมเดลสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชน ขั้นพื้นฐาน แยกออกเป็น 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ทักษะการสอนภาษา 2) ความสามารถในการจัดการ เรียนรู้ 3) ความสามารถในการสื่อสาร 4) ความสามารถในการคิดเชิงนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ 5) ความสามารถทางภาษาอังกฤษ และ 6) ความสามารถพื้นฐานด้านดิจิทัล

จากการวิเคราะห์สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนใน ศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน ประกอบไปด้วยข้อคำถาม 56 ข้อ ค่า Bartlett's test of sphericity มีค่าเท่ากับ 33818.356 มีค่าความน่าจะเป็น = .000 แสดงว่า เมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่าง ข้อคำถามแตกต่างจากเมทริกซ์เอกลักษณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .000 และค่า KMO (Kaiser – Meyer – Olin Measure of saMpling adequacy) มีค่าเท่ากับ .978 ซึ่งมากกว่า 0.50 แสดงว่า ข้อคำถาม ในแต่ละข้อมีความสัมพันธ์กันและเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบ รายละเอียดดังตารางที่ 4.27

ตารางที่ 4.27 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของตัวแปรองค์ประกอบสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน

	V1	V2	V3	V4	V5	V6	V7	V8	V9	V10	V11	V12	V13	V14	V15	V16	V17	V18
V1	1.000																	
V2	0.766**	1.000																
V3	0.726**	0.749**	1.000															
V4	0.671**	0.612**	0.638**	1.000														
V5	0.677**	0.659**	0.686**	0.781**	1.000													
V6	0.665**	0.687**	0.716**	0.767**	0.828**	1.000												
V7	0.647**	0.572**	0.629**	0.686**	0.663**	0.677**	1.000											
V8	0.643**	0.573**	0.634**	0.658**	0.698**	0.706**	0.844**	1.000										
V9	0.616**	0.569**	0.539**	0.503**	0.523**	0.544**	0.549**	0.599**	1.000									
V10	0.589**	0.590**	0.591**	0.468**	0.549**	0.574**	0.560**	0.592**	0.808**	1.000								
V11	0.570**	0.545**	0.552**	0.464**	0.515**	0.558**	0.547**	0.571**	0.720**	0.772**	1.000							
V12	0.591**	0.593**	0.592**	0.541**	0.564**	0.597**	0.586**	0.624**	0.735**	0.766**	0.721**	1.000						
V13	0.586**	0.582**	0.573**	0.536**	0.578**	0.619**	0.576**	0.629**	0.729**	0.764**	0.710**	0.855**	1.000					
V14	0.554**	0.544**	0.565**	0.488**	0.548**	0.586**	0.568**	0.604**	0.661**	0.691**	0.703**	0.777**	0.801**	1.000				
V15	0.596**	0.601**	0.597**	0.599**	0.597**	0.636**	0.609**	0.624**	0.690**	0.684**	0.675**	0.751**	0.731**	0.716**	1.000			
V16	0.569**	0.565**	0.571**	0.551**	0.572**	0.647**	0.596**	0.616**	0.655**	0.698**	0.720**	0.700**	0.716**	0.738**	0.815**	1.000		
V17	0.580**	0.541**	0.548**	0.583**	0.581**	0.601**	0.596**	0.589**	0.663**	0.668**	0.650**	0.734**	0.712**	0.712**	0.761**	0.731**	1.000	
V18	0.553**	0.551**	0.563**	0.545**	0.573**	0.613**	0.594**	0.610**	0.656**	0.708**	0.711**	0.727**	0.722**	0.731**	0.738**	0.767**	0.847**	1.000

ตารางที่ 4.27 (ต่อ)

	V19	V20	V21	V22	V23	V24	V25	V26	V27	V28	V29	V30	V31	V32	V33	V34	V35	V36
V19	1.000																	
V20	0.623**	1.000																
V21	0.598**	0.662**	1.000															
V22	0.586**	0.614**	0.762**	1.000														
V23	0.652**	0.714**	0.674**	0.645**	1.000													
V24	0.659**	0.687**	0.681**	0.644**	0.854**	1.000												
V25	0.653**	0.700**	0.693**	0.685**	0.817**	0.860**	1.000											
V26	0.597**	0.644**	0.592**	0.583**	0.687**	0.691**	0.728**	1.000										
V27	0.589**	0.628**	0.572**	0.592**	0.692**	0.682**	0.718**	0.835**	1.000									
V28	0.621**	0.625**	0.603**	0.619**	0.697**	0.703**	0.730**	0.734**	0.745**	1.000								
V29	0.641**	0.666**	0.608**	0.609**	0.709**	0.707**	0.721**	0.687**	0.718**	0.823**	1.000							
V30	0.626**	0.615**	0.605**	0.598**	0.703**	0.701**	0.723**	0.660**	0.685**	0.717**	0.725**	1.000						
V31	0.641**	0.629**	0.626**	0.599**	0.711**	0.696**	0.697**	0.660**	0.683**	0.719**	0.767**	0.815**	1.000					
V32	0.559**	0.541**	0.586**	0.550**	0.595**	0.592**	0.600**	0.598**	0.580**	0.627**	0.602**	0.597**	0.628**	1.000				
V33	0.562**	0.550**	0.586**	0.570**	0.570**	0.588**	0.603**	0.589**	0.585**	0.635**	0.615**	0.600**	0.643**	0.823**	1.000			
V34	0.585**	0.556**	0.541**	0.536**	0.554**	0.584**	0.619**	0.603**	0.590**	0.612**	0.615**	0.562**	0.648**	0.752**	0.771**	1.000		
V35	0.588**	0.570**	0.575**	0.561**	0.578**	0.623**	0.628**	0.586**	0.600**	0.616**	0.635**	0.588**	0.651**	0.727**	0.761**	0.876**	1.000	
V36	0.557**	0.531**	0.522**	0.516**	0.584**	0.556**	0.588**	0.587**	0.579**	0.600**	0.585**	0.549**	0.576**	0.593**	0.586**	0.606**	0.612**	1.000

**p < .01

ตารางที่ 4.27 (ต่อ)

	V37	V38	V39	V40	V41	V42	V43	V44	V45	V46	V47	V48	V49	V50	V51	V52	V53	V54	V55	V56
V37	1.000																			
V38	0.740**	1.000																		
V39	0.721**	0.848**	1.000																	
V40	0.733**	0.745**	0.760**	1.000																
V41	0.737**	0.710**	0.725**	0.822**	1.000															
V42	0.704**	0.731**	0.721**	0.772**	0.815**	1.000														
V43	0.639**	0.672**	0.650**	0.640**	0.628**	0.618**	1.000													
V44	0.645**	0.642**	0.605**	0.612**	0.622**	0.633**	0.823**	1.000												
V45	0.575**	0.558**	0.545**	0.517**	0.558**	0.520**	0.595**	0.607**	1.000											
V46	0.579**	0.509**	0.500**	0.525**	0.558**	0.512**	0.534**	0.585**	0.755**	1.000										
V47	0.602**	0.583**	0.579**	0.548**	0.547**	0.555**	0.577**	0.610**	0.784**	0.705**	1.000									
V48	0.622**	0.599**	0.572**	0.558**	0.572**	0.569**	0.600**	0.616**	0.770**	0.784**	0.837**	1.000								
V49	0.584**	0.510**	0.486**	0.545**	0.569**	0.513**	0.554**	0.578**	0.503**	0.585**	0.533**	0.588**	1.000							
V50	0.612**	0.555**	0.528**	0.565**	0.635**	0.579**	0.576**	0.602**	0.572**	0.600**	0.561**	0.604**	0.812**	1.000						
V51	0.626**	0.551**	0.549**	0.620**	0.645**	0.582**	0.581**	0.623**	0.521**	0.611**	0.558**	0.609**	0.799**	0.820**	1.000					
V52	0.664**	0.573**	0.567**	0.634**	0.660**	0.604**	0.558**	0.600**	0.559**	0.616**	0.579**	0.617**	0.765**	0.806**	0.865**	1.000				
V53	0.586**	0.551**	0.509**	0.547**	0.571**	0.544**	0.614**	0.594**	0.563**	0.577**	0.558**	0.602**	0.649**	0.697**	0.694**	0.700**	1.000			
V54	0.577**	0.477**	0.463**	0.532**	0.594**	0.548**	0.552**	0.579**	0.495**	0.570**	0.487**	0.554**	0.655**	0.682**	0.710**	0.727**	0.726**	1.000		
V55	0.593**	0.609**	0.583**	0.620**	0.609**	0.571**	0.629**	0.611**	0.576**	0.539**	0.607**	0.624**	0.614**	0.671**	0.673**	0.683**	0.702**	0.705**	1.000	
V56	0.604**	0.615**	0.583**	0.571**	0.592**	0.570**	0.631**	0.647**	0.601**	0.566**	0.627**	0.675**	0.615**	0.673**	0.669**	0.691**	0.725**	0.706**	0.820**	1.000

จากตารางที่ 4.27 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของตัวบ่งชี้ที่ประกอบสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อทดสอบการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน พบว่าตัวบ่งชี้ทั้งหมด 56 ตัว มีความสัมพันธ์กันเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยตัวบ่งชี้ที่มีความสัมพันธ์กันสูงที่สุด คือ เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ได้เหมาะสมและสอดคล้องกับการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 (V34) และนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้จัดการเรียนรู้ได้เหมาะสมและสอดคล้องกับการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 (V35) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .876 ส่วนตัวบ่งชี้ที่มีความสัมพันธ์กันน้อยที่สุด คือ นำผลการวิจัยมาใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนและการทำงานอย่างต่อเนื่อง (V39) และมีความสนใจใฝ่รู้อยู่ตลอดเวลา (V54) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .463 และพบว่า ตัวบ่งชี้ทุกคู่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ไม่น้อยกว่า .30

2.2 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่ 2 ของโมเดลสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน (Second-Order Confirmatory Factor Analysis)

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สอง เพื่อตรวจสอบโมเดลในระดับองค์ประกอบของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐานที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ในที่นี้ ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์โมเดลในระดับองค์ประกอบ ดังตารางที่ 4.28 และเสนอผลการวิเคราะห์โมเดลในระดับตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบแต่ละองค์ประกอบของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน ดังตารางที่ 4.29

ตารางที่ 4.28 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่ 2 สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน

ตัวบ่งชี้	ชื่อสมรรถนะ	น้ำหนักองค์ประกอบ		t	R ²
		b (SE)	β		
Y2	ความสามารถในการคิดเชิง นวัตกรรมและความคิด สร้างสรรค์	0.980 (0.056)	0.961	17.363	0.923
Y5	ทักษะการสอนภาษา	1.000	0.922	999.000	0.850
Y4	ความสามารถในการจัดการ เรียนรู้	0.948 (0.057)	0.906	16.719	0.820
Y3	ความสามารถทางภาษาอังกฤษ	0.882 (0.047)	0.860	18.835	0.740

ตารางที่ 4.28 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	ชื่อสมรรถนะ	น้ำหนักองค์ประกอบ		t	R ²
		b (SE)	β		
Y6	ความสามารถพื้นฐานด้าน ดิจิทัล	1.010 (0.057)	0.826	17.848	0.682
Y1	ความสามารถในการสื่อสาร	0.878 (0.050)	0.818	17.710	0.669
$\chi^2 = 1113.526$		df = 1061	p = 0.127		
CFI = 0.998		SRMR = 0.023	RMSEA = 0.010		

จากตารางที่ 4.28 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่ 2 ของโมเดลใน ระดับองค์ประกอบของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับ สถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน แสดงให้เห็นว่า โมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างองค์ประกอบที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยผลการวิเคราะห์ พบว่า ค่าไค-สแควร์ (χ^2) มีค่าใกล้เคียงกับ df ดัชนี CFI และ TLI มีค่าตั้งแต่ .95 ขึ้นไป ขึ้นไปซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดีมาก (ค่าดัชนีได้แก่ $\chi^2 = 1113.526$, df = 1061, $\chi^2 / df = 1.05$, P-Value = 0.127, CFI = 0.998, TLI = 0.998, SRMR = 0.023, RMSEA = 0.010) ดังนั้น โมเดลในระดับองค์ประกอบมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบของทั้ง 6 องค์ประกอบ ในรูปคะแนนมาตรฐาน (β)

พบว่า ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของทุกองค์ประกอบ มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$) แสดงว่า ทั้ง 6 องค์ประกอบ เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้าง องค์ประกอบของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับ สถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน โดยองค์ประกอบทั้ง 6 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.818 ถึง 0.961 และเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ ค่าน้ำหนักองค์ประกอบแต่ละองค์ประกอบต้องมีความมากกว่า 0.70 โดยเรียงองค์ประกอบของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ตาม ค่าน้ำหนักองค์ประกอบจากมากไปน้อย ดังนี้ ความสามารถในการคิดเชิงนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ (Y2) ($\beta = 0.961$) ทักษะการสอนภาษา (Y5) ($\beta = 0.922$) ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ (Y4) ($\beta = 0.906$) ความสามารถทางภาษาอังกฤษ (Y3) ($\beta = 0.860$) ความสามารถพื้นฐานด้านดิจิทัล (Y6) ($\beta = 0.826$) และ ความสามารถในการสื่อสาร (Y1) ($\beta = 0.818$) ทั้งนี้ องค์ประกอบทั้ง 6 องค์ประกอบ

ดังกล่าว มีสัดส่วนความแปรปรวนที่อธิบายสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐานประมาณ ร้อยละ 66.90 ถึงร้อยละ 92.30 (R^2)

ตารางที่ 4.29 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่ 1 สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน จำแนกตามองค์ประกอบ

ตัวบ่งชี้	น้ำหนักองค์ประกอบ		t	R^2
	b (SE)	β		
Y2	ความสามารถในการคิดเชิงนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์			
V56	1.090 (0.053)	0.849	20.755	0.721
V52	1.108 (0.043)	0.845	25.642	0.714
V55	1.146 (0.055)	0.845	20.765	0.714
V53	1.052 (0.051)	0.836	20.641	0.699
V51	1.088 (0.039)	0.828	27.701	0.685
V50	1.028 (0.036)	0.824	28.540	0.678
V54	1.085 (0.053)	0.821	20.290	0.675
V49	1.000 (0.000)	0.769	999.000	0.591
Y5	ทักษะการสอนภาษา			
V15	1.029 (0.048)	0.870	23.632	0.756
V17	1.126 (0.050)	0.866	22.565	0.750
V12	1.134 (0.046)	0.861	24.589	0.741
V13	1.099 (0.045)	0.851	24.245	0.725
V16	1.123 (0.051)	0.851	22.009	0.724
V18	1.139 (0.051)	0.851	22.136	0.724
V19	1.110 (0.050)	0.847	21.982	0.718
V10	1.086 (0.083)	0.835	28.417	0.697
V14	1.108 (0.051)	0.830	21.572	0.689
V11	1.058 (0.045)	0.806	23.289	0.650
V9	1.1000 (0.000)	0.790	999.000	0.625

ตารางที่ 4.29 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	น้ำหนักองค์ประกอบ		t	R ²
	b (SE)	β		
Y4	ความสามารถในการจัดการเรียนรู้			
V43	1.089 (0.054)	0.816	20.106	0.665
V37	1.0128 (0.057)	0.813	19.879	0.661
V44	1.040 (0.052)	0.807	19.810	0.652
V35	1.034 (0.044)	0.802	23.384	0.644
V38	1.120 (0.058)	0.800	19.444	0.640
V41	1.035 (0.054)	0.789	19.086	0.623
V40	1.083 (0.057)	0.787	19.009	0.619
V34	1.025 (0.043)	0.784	24.031	0.614
V36	1.086 (0.058)	0.775	18.818	0.600
V33	1.064 (0.038)	0.772	28.330	0.596
V39	1.102 (0.060)	0.766	18.415	0.587
V32	1.000 (0.000)	0.762	999.000	0.581
V42	.029 (0.058)	0.747	17.849	0.558
Y3	ความสามารถทางภาษาอังกฤษ			
V8	1.087 (0.054)	0.853	20.119	0.727
V6	1.084 (0.053)	0.839	20.330	0.704
V1	1.000 (0.000)	0.826	999.000	0.683
V3	1.035 (0.047)	0.823	21.802	0.678
V7	1.047 (0.053)	0.813	19.775	0.662
V2	0.984 (0.041)	0.812	23.877	0.659
V5	1.015 (0.050)	0.810	20.339	0.657
V4	0.956 (0.050)	0.761	19.213	0.578
Y6	ความสามารถพื้นฐานด้านดิจิทัล			
V48	1.025 (0.035)	0.925	29.409	0.856
V47	1.027 (0.036)	0.896	28.301	0.803
V45	1.000 (0.000)	0.880	999.000	0.774

ตารางที่ 4.29 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	น้ำหนักองค์ประกอบ		t	R ²
	b (SE)	β		
V46	0.999 (0.038)	0.860	26.299	0.739
Y1	ความสามารถในการสื่อสาร			
V25	1.126 (0.047)	0.868	24.166	0.753
V24	1.101 (0.047)	0.853	23.582	0.728
V23	1.080 (0.045)	0.852	24.012	0.727
V31	1.042 (0.048)	0.840	21.533	0.706
V28	1.063 (0.049)	0.840	21.729	0.705
V29	1.084 (0.047)	0.837	22.866	0.701
V30	0.999 (0.048)	0.829	20.982	0.688
V20	1.000 (0.000)	0.817	999.000	0.667
V27	1.012 (0.048)	0.809	21.135	0.655
V26	1.031 (0.048)	0.800	21.539	0.641
V21	0.944 (0.044)	0.754	21.245	0.569
V22	0.946 (0.048)	0.740	19.753	0.548
$\chi^2 = 1113.526$ $df = 1061$ $p = 0.127$				
CFI = 0.998 SRMR = 0.023 RMSEA = 0.010				

จากตารางที่ 4.29 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่ 1 พบว่า ตัวบ่งชี้ของทุกองค์ประกอบ ทั้ง 56 ตัว มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้ในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) อยู่ระหว่าง 0.740 ถึง 0.925 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$) แสดงว่า ตัวบ่งชี้ทั้ง 56 ตัวนี้เป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญของโมเดลสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน และเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้ต้องมีค่ามากกว่า 0.30 โดยตัวบ่งชี้ที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด ได้แก่ การเลือกใช้นวัตกรรมการเรียนรู้ที่เป็นสื่อดิจิทัลได้เหมาะสมกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 (V48) ($\beta = 0.925$) รองลงมา คือ พัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ที่เป็นสื่อดิจิทัลได้เหมาะสมกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 (47) ($\beta = 0.896$) และรอบรู้เกี่ยวกับนวัตกรรมการเรียนรู้ที่เป็น

สื่อดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอน (V45) ($\beta = 0.880$) ส่วนตัวบ่งชี้ที่มีค่าน้ำหนักน้อยที่สุด คือ การรอบรู้การใช้ภาษาอย่างน้อยระดับ C1 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ CEFR (v22) ($\beta = 0.740$) เมื่อพิจารณารายละเอียดขององค์ประกอบตามลำดับความสำคัญขององค์ประกอบ ปรากฏผลดังนี้

องค์ประกอบความสามารถในการคิดเชิงนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ มีตัวบ่งชี้ 8 ตัว พบว่า น้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้ทั้ง 8 ตัว มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$) แสดงว่า ตัวบ่งชี้ทุกตัวมีความสำคัญกับองค์ประกอบนี้ โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.769 ถึง 0.849 และตัวบ่งชี้ที่มีน้ำหนักมากที่สุดที่บอกถึงความสามารถในการคิดเชิงนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ คือ บูรณาการเนื้อหาสาระเพื่อสร้างนวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอนเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 (V56) ($\beta = 0.849$) รองลงมา ได้แก่ แสวงหาโอกาส และใช้โอกาสนั้นเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษสูงสุดและทันสมัย (V56) ($\beta = 0.845$) รอบรู้ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 (V55) ($\beta = 0.845$) มีกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบและสร้างสรรค์ (V53) ($\beta = 0.836$) กล้าตัดสินใจในการจัดการเรียนการสอนที่จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 (V51) ($\beta = 0.828$) นำตนเองและปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ความเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 ได้ (V50) ($\beta = 0.824$) มีความสนใจใฝ่รู้อยู่ตลอดเวลา (V54) ($\beta = 0.821$) และเข้าใจจุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนาของตนเอง (V49) ($\beta = 0.769$) ตามลำดับ ตัวบ่งชี้ดังกล่าวมีสัดส่วนความแปรปรวนที่อธิบายได้ด้วยองค์ประกอบความสามารถในการคิดเชิงนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ ประมาณร้อยละ 59.10 ถึงร้อยละ 72.10

องค์ประกอบทักษะการสอนภาษา มีตัวบ่งชี้ 11 ตัว พบว่า น้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้ทั้ง 11 ตัว มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$) แสดงว่า ตัวบ่งชี้ทุกตัวมีความสำคัญกับองค์ประกอบนี้ โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.790 ถึง 0.870 และตัวบ่งชี้ที่มีน้ำหนักมากที่สุดที่บอกถึงความสามารถด้านทักษะการสอนภาษา คือ รอบรู้และเข้าใจหลักการและเทคนิคการสอนการอ่าน (V15) ($\beta = 0.870$) รองลงมา ได้แก่ รอบรู้และเข้าใจหลักการและเทคนิคการสอนการเขียน (V17) ($\beta = 0.866$) รอบรู้และเข้าใจหลักการและเทคนิคการสอนการพูด (V12) ($\beta = 0.861$) ประยุกต์ใช้หลักการและเทคนิคการสอนการพูดในการออกแบบการเรียนการสอน (V13) ($\beta = 0.851$) นำเทคนิคการสอนการอ่านไปฝึกปฏิบัติในห้องเรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนเป็นรายบุคคล (V16) ($\beta = 0.851$) นำเทคนิคการสอนการเขียนไปฝึกปฏิบัติในห้องเรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนเป็นรายบุคคล (V18) ($\beta = 0.851$) บูรณาการทักษะการฟัง การอ่าน การพูดและการเขียน (V19) ($\beta = 0.847$) ประยุกต์ใช้หลักการและเทคนิคการสอนการฟังในการออกแบบการเรียนการสอน (V10) ($\beta = 0.835$) นำเทคนิคการสอนการพูดไปฝึกปฏิบัติในห้องเรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนเป็นรายบุคคล (V14)

($\beta = 0.830$) นำเทคนิคการสอนการฟังไปฝึกปฏิบัติในห้องเรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนเป็นรายบุคคล (V11) ($\beta = 0.806$) และรอบรู้และเข้าใจ หลักการและเทคนิคการสอนการฟัง (V9) ($\beta = 0.790$) ตามลำดับ ตัวบ่งชี้ดังกล่าวมีสัดส่วนความแปรปรวนที่อธิบายได้ด้วยองค์ประกอบทักษะการสอนภาษา ประมาณร้อยละ 62.50 ถึง ร้อยละ 75.60

องค์ประกอบความสามารถในการจัดการเรียนรู้ พบว่า ตัวบ่งชี้ทุกตัวมีน้ำหนักองค์ประกอบมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .001$) แสดงว่า ตัวบ่งชี้ทุกตัวมีความสำคัญกับองค์ประกอบนี้โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.747-0.816 และตัวบ่งชี้ที่มีน้ำหนักมากที่สุดที่บอกถึงความสามารถในการจัดการเรียนรู้ คือ ออกแบบการวัดและประเมินผล เพื่อค้นหาศักยภาพการเรียนรู้ของนักเรียน (V43) ($\beta = 0.816$) รองลงมา ได้แก่ เลือกใช้วิธีการสอนที่หลากหลายและมีประสิทธิภาพเหมาะสมกับธรรมชาติของเนื้อหาที่จะถ่ายทอดให้แก่ นักเรียน (V37) ($\beta = 0.813$) ใช้ผลการวัดและประเมินผลนักเรียนมาปรับปรุงและพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นรายบุคคล (V44) ($\beta = 0.807$) นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้จัดการเรียนรู้ได้เหมาะสมและสอดคล้องกับการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 (V35) ($\beta = 0.802$) ปฏิบัติการวิจัยเพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน (V38) ($\beta = 0.800$) สร้างสัมพันธภาพ แรงจูงใจ และแรงบันดาลใจให้นักเรียนเกิดความตั้งใจที่จะเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง (V41) ($\beta = 0.789$) บริหารจัดการชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนได้เรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้อย่างครบถ้วน (V40) ($\beta = 0.787$) เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ได้เหมาะสมและสอดคล้องกับการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 (V34) ($\beta = 0.784$) วิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของนักเรียนเป็นรายบุคคลเพื่อวางแผนการให้ความช่วยเหลือ (V36) ($\beta = 0.775$) วิเคราะห์หลักสูตรในกลุ่มสาระวิชาภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ได้เหมาะสมกับการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 (V33) ($\beta = 0.772$) นำผลการวิจัยมาใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนและการทำงานอย่างต่อเนื่อง (V39) ($\beta = 0.766$) รอบรู้และเข้าใจศาสตร์การสอนและนโยบายด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ (V32) ($\beta = 0.762$) และสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครองและชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม (V42) ($\beta = 0.747$) ตามลำดับ ตัวบ่งชี้ดังกล่าวมีสัดส่วนความแปรปรวนที่อธิบายได้ด้วยองค์ประกอบความสามารถในการจัดการเรียนรู้ ประมาณร้อยละ 55.80 ถึงร้อยละ 66.50

องค์ประกอบความสามารถทางภาษาอังกฤษ พบว่า ตัวบ่งชี้ทุกตัวมีน้ำหนักองค์ประกอบมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .001$) แสดงว่า ตัวบ่งชี้ทุกตัวมีความสำคัญกับองค์ประกอบนี้โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.761-0.853 และตัวบ่งชี้ที่มีน้ำหนักมากที่สุดที่บอกถึงความสามารถทางภาษาอังกฤษ คือ ประยุกต์ใช้หลักการและเทคนิคการสอนในการออกแบบการเรียนการสอน (V8)

($\beta = 0.853$) รองลงมา ได้แก่ เทคนิคและกิจกรรมในการอธิบายไวยากรณ์ และเลือกใช้บทเรียนที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ของนักเรียน (V6) ($\beta = 0.839$) รอบรู้และเข้าใจหลักการและเทคนิคการสอนคำศัพท์และการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียน (V1) ($\beta = 0.826$) ใช้เทคนิคและกิจกรรมในการอธิบายคำศัพท์ เลือกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับบทเรียน รวมทั้งยกตัวอย่างเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้คำศัพท์ (V3) ($\beta = 0.823$) รอบรู้และเข้าใจหลักการและเทคนิคการสอนการออกเสียง การเน้นเสียงคำและประโยค การออกเสียงในการเชื่อมคำและประโยคและการออกเสียงสูงต่ำ (V7) ($\beta = 0.813$) รอบรู้และเข้าใจหลักการและเทคนิคการสอนการฟัง (V2) ($\beta = 0.812$) ประยุกต์ใช้หลักการและเทคนิคการสอนไวยากรณ์ในการออกแบบการเรียนการสอน (V5) ($\beta = 0.810$) และรอบรู้และเข้าใจหลักการและเทคนิคการสอนไวยากรณ์ (V4) ($\beta = 0.761$) ตามลำดับ ตัวบ่งชี้ดังกล่าวมีสัดส่วนความแปรปรวนที่อธิบายได้ด้วยองค์ประกอบความสามารถทางภาษาอังกฤษ 57.80 ถึงร้อยละ 72.70

องค์ประกอบความสามารถพื้นฐานด้านดิจิทัล พบว่า ตัวบ่งชี้ทุกตัวมีน้ำหนักองค์ประกอบมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .001$) แสดงว่า ตัวบ่งชี้ทุกตัวมีความสำคัญกับองค์ประกอบนี้โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.860-0.925 และตัวบ่งชี้ที่มีน้ำหนักมากที่สุดที่บอกถึงความสามารถพื้นฐานด้านดิจิทัล คือ เลือกใช้นวัตกรรมการเรียนรู้ที่เป็นสื่อดิจิทัลได้เหมาะสมกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 (V48) ($\beta = 0.925$) รองลงมา ได้แก่ พัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ที่เป็นสื่อดิจิทัลได้เหมาะสมกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 (V47) ($\beta = 0.896$) รอบรู้เกี่ยวกับนวัตกรรมการเรียนรู้ที่เป็นสื่อดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอน (V45) ($\beta = 0.880$) และตระหนักถึงความสำคัญของนวัตกรรมการเรียนรู้ที่เป็นสื่อดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอน (V46) ($\beta = 0.860$) ตามลำดับ ตัวบ่งชี้ดังกล่าวมีสัดส่วนความแปรปรวนที่อธิบายได้ด้วยองค์ประกอบด้านความสามารถพื้นฐานด้านดิจิทัลประมาณร้อยละ 73.90 ถึงร้อยละ 85.60

องค์ประกอบความสามารถในการสื่อสาร พบว่า ตัวบ่งชี้ทุกตัวมีน้ำหนักองค์ประกอบมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .001$) แสดงว่า ตัวบ่งชี้ทุกตัวมีความสำคัญกับองค์ประกอบนี้โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.740-0.868 และตัวบ่งชี้ที่มีน้ำหนักมากที่สุดที่บอกถึงความสามารถในการสื่อสาร คือ สรุปรายเรียง ให้เหตุผล อธิบายและอภิปรายความหมายของเนื้อหาสาระ (V25) ($\beta = 0.868$) รองลงมา ได้แก่ บอกความแตกต่างและความคล้ายคลึงของเนื้อหาสาระ (V24) ($\beta = 0.853$) อธิบายความหมาย ขยายความ และยกตัวอย่างของเนื้อหาสาระ (V23) ($\beta = 0.852$) อธิบายความหมายของการใช้ภาษาพูด ภาษาเขียน หรือภาษาท่าทางได้อย่างเหมาะสม (V31) ($\beta = 0.840$) แยกแยะเนื้อหาสาระออกเป็นส่วนย่อยที่มีความสัมพันธ์และสอดคล้องกัน (V28) ($\beta = 0.840$) แลกเปลี่ยนข้อมูลจากสิ่งที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ (V29) ($\beta = 0.837$) เชื่อมโยงเนื้อหาสาระเพื่อการสื่อความได้อย่างมีความหมาย

(V30) ($\beta = 0.829$) ใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับบทเรียน (V20) ($\beta = 0.817$) เชื่อมโยงส่วนต่าง ๆ ของเนื้อหาสาระเพื่อให้เข้าใจความหมายและเจตนาที่แท้จริงของเนื้อหาสาระนั้น (V27) ($\beta = 0.809$) ถอดความเนื้อหาสาระให้มีความถูกต้องและเหมาะสมตามเจตนารมณ์ของเนื้อหาสาระนั้น (V26) ($\beta = 0.800$) ยกตัวอย่างได้ถูกต้องและเหมาะสมกับนักเรียนตั้งแต่ระดับ A1-C2 ตามกรอบมาตรฐานการประเมินความสามารถทางภาษา จากประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรป หรือ CEFR (V21) ($\beta = 0.754$) และรอบรู้การใช้ภาษาอย่างน้อยระดับ C1 เมื่อเทียบด้วยเกณฑ์ CEFR (V22) ($\beta = 0.740$) ตามลำดับ ตัวบ่งชี้ดังกล่าวมีสัดส่วนความแปรปรวนที่อธิบายได้ด้วยองค์ประกอบด้านความสามารถในการสื่อสาร ประมาณร้อยละ 54.80 ถึงร้อยละ 75.30

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาแนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ตอนที่ 3 ผู้วิจัยขอเสนอผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 11 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน ผู้บริหารในสถาบันการศึกษาที่มีหน้าที่ผลิตครูผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในระดับนโยบาย รวมทั้งผู้แทนครูสอนภาษาอังกฤษจากสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน ใน 3 ประเด็น ได้แก่ 1) แนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะสำหรับครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน 2) ปัจจัยสำคัญที่จะเอื้อให้การนำสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 มาสู่การพัฒนาสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนเอกชนให้ประสบความสำเร็จ และ 3) ปัญหาหรืออุปสรรคที่จะทำให้การพัฒนาสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนเอกชนไม่ประสบความสำเร็จ เนื่องจากในการเสริมสร้างสมรรถนะสำหรับครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ให้เกิดผลเป็นรูปธรรมนั้น จำเป็นที่ผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องต้องทราบทั้งปัจจัยที่จะเอื้อให้ประสบความสำเร็จและปัญหาหรืออุปสรรคที่จะทำให้ไม่ประสบความสำเร็จด้วยผลการวิเคราะห์ปรากฏดังนี้

3.1 แนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะสำหรับครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21

3.1.1 สมรรถนะด้านทักษะการสอนภาษา

จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 11 คน เกี่ยวกับแนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะด้านทักษะการสอนภาษา สำหรับครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่มีความเห็นสอดคล้องกัน ดังนี้

ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูภาษาอังกฤษไปแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับประเทศเจ้าของภาษาหรือเปิดโอกาสให้ครูภาษาอังกฤษได้เรียนคอร์สระยะสั้นที่ต่างประเทศ (ประมาณ 6 เดือน) เพื่อการเรียนรู้ทั้งทักษะและวัฒนธรรมจากเจ้าของภาษาที่แท้จริง แล้วนำมาเป็นแนวทางมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน และควรให้ทุกโรงเรียนมีครูภาษาอังกฤษที่เป็นเจ้าของภาษา

ผู้ทรงคุณวุฒิยังได้กล่าวถึงการอบรมของครูว่าต้องเป็นกระบวนการพัฒนาที่มีการประเมินผลที่เป็นมาตรฐาน โดยกล่าวว่า

หน่วยงานที่รับผิดชอบต้องส่งเสริมให้ครูได้รับการฝึกฝนและเพิ่มพูนความรู้ในการใช้ภาษาจากหน่วยงานที่รับผิดชอบอย่างต่อเนื่อง เช่น การอบรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจากวิทยากรเจ้าของภาษาหรือวิทยากรที่เชี่ยวชาญทางด้านจัดการเรียนการสอนทุก ๆ ภาคเรียนและหลากหลายช่องทาง เพื่อให้ครูได้ทบทวน และมีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งและสร้างทัศนคติที่ดีทางภาษาให้มาก มีการประเมินสมรรถนะครูอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่เริ่มแรกเข้า แล้วมีการประเมินเป็นระยะ 1 ปี หรือ 2 – 3 ต่อครั้ง เพื่อที่จะคงทนไว้ซึ่งสมรรถนะทางด้านภาษาของครูและยังเป็นเครื่องยืนยันความคงทนของสมรรถนะของครูผู้สอน สร้างความเชื่อมั่นต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โดยเฉพาะการประเมินแรกเข้าอาจจะใช้ผลการสอบที่ยืนยันสมรรถนะที่อ้างอิงในระดับสากล เช่น TOEIC, CEFR, TOEFL เป็นต้น

ผู้ทรงคุณวุฒิท่านอื่นๆ ได้ให้ความเห็นไปในทิศทางเดียวกันว่า การที่จะส่งเสริมให้ครูพัฒนาสมรรถนะด้านทักษะการสอนภาษานั้น ผู้บริหารต้องสร้างความมั่นใจให้กับครู จัดสรรเวลาให้ครูได้พัฒนาตนเองอย่างเพียงพอ โดยเฉพาะครูภาษาอังกฤษต้องฝึกฝนและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง โดยในแต่ละท่านมีทัศนะเพิ่มเติมดังนี้

อันดับแรกต้องฝึกให้ครูภาษาอังกฤษมีทักษะพื้นฐานประจำตัวก่อนซึ่งจะทำให้ครูเกิดความมั่นใจ ถ้าครูสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดี จะทำให้ครูเกิดความมั่นใจ เพราะฉะนั้นคำว่าปัจจัยสำคัญที่สุด การสอนภาษาคือการที่ผู้บริหารหรือโรงเรียนสร้างความมั่นใจให้กับครู (ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 4)

ครูต้องมีการเรียนรู้อยู่ตลอดเวลาจากสื่อต่าง ๆ รอบตัวเอง ต้องรู้จักเรียนรู้และนำสิ่งเรานั้นมาปรับใช้กับการเรียนการสอนให้เหมือนกับเราเข้าใจและประยุกต์ใช้กับนักเรียนให้ได้ ฉะนั้นผู้บริหารต้องจัดสรรให้ครูได้มีเวลาในการหาความรู้เพิ่มเติม (ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 7)

ครูสอนภาษาอังกฤษจำเป็นต้องมีการฝึกฝนและพัฒนาตลอดเวลาเนื่องจากนักเรียนในปัจจุบันมีการเรียนรู้ที่แตกต่างไปจากเดิมนักเรียนสามารถหาความรู้ได้ด้วยตนเองจากสื่อต่างๆ และใช้เทคโนโลยีที่เข้ามาโดยส่วนตัวการหาข้อมูลและการเรียนรู้ด้วยตัวเองครูต้องการการอบรมเทรนนิ่งที่เกี่ยวกับการสอนภาษามากขึ้น ดังนั้นผู้บริหารโรงเรียนจึงต้องส่งเสริมให้ครูแบ่งเวลาในการฝึกฝนและพัฒนาตนเองในเรื่องความสามารถเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อที่จะเสริมสร้างสมรรถนะด้านทักษะการสอนภาษาให้ดียิ่งขึ้นได้ (ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 9)

ครูจะต้องได้รับโอกาสได้รับการอบรมฝึกฝนและเพิ่มพูนทักษะการสอนภาษาให้มากขึ้นและโรงเรียนจะต้องจัดกระบวนการให้ครูมีการเรียนรู้พัฒนาอย่างต่อเนื่องและมีการกำกับติดตามการสอนอยู่เป็นระยะเพื่อให้มั่นใจว่าครูสามารถจะพัฒนาสมรรถนะด้านการสอนภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 10)

จะเห็นได้ว่า ผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวข้างต้นได้เสนอแนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะด้านทักษะการสอนภาษาสำหรับครูสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐานที่สอดคล้องกัน โดยส่วนใหญ่เป็นข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารโรงเรียนที่ต้องส่งเสริมสนับสนุนครูให้มีสมรรถนะด้านทักษะการสอนภาษา แต่ทั้งนี้ต้องเริ่มจากตัวครูที่ต้องสนใจในการพัฒนาตนเองก่อน ดังนี้

1. ผู้บริหารต้องสร้างความมั่นใจให้กับครูในการสอนภาษา โดยฝึกให้ครูภาษาอังกฤษมีทักษะพื้นฐานประจำตัวก่อนซึ่งจะทำให้ครูเกิดความมั่นใจ
2. ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูภาษาอังกฤษไปแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับประเทศเจ้าของภาษาหรือเปิดโอกาสให้ครูภาษาอังกฤษได้เรียนคอร์สระยะสั้นที่ต่างประเทศ (ประมาณ 6 เดือน) เพื่อการเรียนรู้ทั้งทักษะและวัฒนธรรมจากเจ้าของภาษาที่แท้จริง
3. ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูได้รับการฝึกฝนและเพิ่มพูนความรู้และทักษะการสอนภาษาจากหน่วยงานที่รับผิดชอบอย่างต่อเนื่องและหลากหลายช่องทาง โดยเฉพาะการเข้ารับการฝึกอบรมภาษาอังกฤษกับวิทยากรที่เป็นเจ้าของภาษาหรือวิทยากรที่เชี่ยวชาญทางด้านการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ครูได้มีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งและมีทัศนคติที่ดีทางภาษามากขึ้น รวมถึง การส่งเสริมสนับสนุนให้โรงเรียนมีครูภาษาอังกฤษที่เป็นเจ้าของภาษา ซึ่งจะช่วยฝึกฝนครูภาษาอังกฤษให้มีทักษะด้านการสอนภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น
4. ผู้บริหารควรกำหนดให้มีการนิเทศกำกับติดตามการนำความรู้และประสบการณ์ที่ผ่านการฝึกอบรมและพัฒนาด้านภาษาอังกฤษมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนเป็นระยะๆ เพื่อให้ครูมั่นใจว่าสามารถพัฒนาสมรรถนะด้านทักษะการสอนภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ
5. ผู้บริหารควรมีการประเมินสมรรถนะครูอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่เริ่มแรกเข้า แล้วมีการประเมินเป็นระยะ 1 ปี หรือ 2 – 3 ปีต่อครั้ง โดยเฉพาะการประเมินแรกเข้าอาจจะใช้ผลการสอบที่ยืนยันสมรรถนะที่อ้างอิงในระดับสากล เช่น TOEIC, CEFR, TOEFL เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อที่จะคงทนไว้ซึ่งสมรรถนะทางด้านภาษาของครู และสร้างความเชื่อมั่นต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนทางด้านภาษาอังกฤษ
6. ผู้บริหารต้องจัดสรรให้ครูได้มีเวลาในการฝึกฝนและพัฒนาตนเองเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษ เพราะครูต้องพัฒนาการเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา และนำสิ่งที่เรียนรู้มาปรับใช้กับการเรียนการสอน
7. ครูสอนภาษาอังกฤษต้องมีการฝึกฝนและพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา เนื่องจากนักเรียนในปัจจุบันสามารถเข้าถึงเทคโนโลยีโดยง่ายและใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้ด้วยตัวเอง

3.1.2 สมรรถนะด้านความสามารถในการจัดการเรียนรู้

ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ทัศนะต่อประเด็นนี้โดยกล่าวถึงแนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านความสามารถในการจัดการเรียนรู้ว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่งโดยได้ให้แนวทางดังนี้

ผู้บริหารโรงเรียนต้องส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนมากขึ้น และใช้กิจกรรมต่าง ๆ ที่หลากหลายเข้ามาช่วยในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน ส่งเสริมให้ครูต้องจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ มีทักษะกระบวนการตามมาตรฐานการเรียนรู้ และสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ในโลกความเป็นจริง ในขณะเดียวกันต้องจัดให้มีความพร้อมทางด้านสื่อและสร้างช่องทางการเรียนรู้ที่หลากหลาย การที่โรงเรียนจัดสรรให้มีแหล่งเรียนรู้จึงมีความจำเป็นมากในการที่ครูจะใช้เพื่อประกอบการสอนฟัง พูด เช่น ในห้องเรียนมีทีวีโปรเจคเตอร์ ลำโพงไว้สำหรับสอนทักษะการฟังพูดทำให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้เกี่ยวกับสำเนียงทางภาษาและการใช้ที่ถูกต้อง นอกจากนี้ยังช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดี สามารถสร้างโอกาสการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียนได้อย่างต่อเนื่อง (ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 1)

นอกจากนี้ ผู้ทรงคุณวุฒิยังกล่าวถึงการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยกล่าวว่า

ครูจะต้องได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้สามารถจัดกระบวนการเรียนรู้โดยมุ่งผู้เรียนเป็นสำคัญแบบ Active learning บูรณาการ การใช้เทคโนโลยี และการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะตามสมรรถนะในศตวรรษที่ 21 ที่สำคัญที่สุดคือ เปลี่ยนวิธีการจัดการเรียนการสอนจากการ “สอนเพื่อสอบ” ซึ่งส่งผลนักเรียนมีพื้นฐานไม่มั่นคง และสังเกตได้ว่าบางคนเรียนจบมหาวิทยาลัยแต่ไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ ซึ่งแตกต่างจากประเทศอื่น ๆ ที่มีวิธีสอนเพื่อ “การสื่อสาร” โดยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับการนำไปใช้สื่อสารในสังคม (General Social English) (ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 1)

ผู้ทรงคุณวุฒิอีกท่านหนึ่งยังได้กล่าวถึงแนวทางเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านความสามารถในการจัดการเรียนรู้ว่าเกี่ยวข้องกับภาระที่ครูจะต้องให้ความสำคัญกับการเรียนรู้และการใช้ภาษาโดยกล่าวว่า

เนื่องจากธรรมชาติของการเรียนรู้การใช้ภาษาของมนุษย์จะเริ่มที่ภาษาแม่โดยการฟังและการพูดก่อนจึงพัฒนาเป็นการอ่านและการเขียนฉะนั้นโรงเรียนต้องให้ความสำคัญกับการเรียนรู้และการใช้ภาษาแม่ของครูเป็นอันดับแรก เนื่องจากธรรมชาติในการรับภาษาของมนุษย์เป็นรากฐานสำคัญของการเรียนรู้ (ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 3)

ฝ่ายวิชาการของโรงเรียนควรส่งเสริมให้ครูมีโอกาสได้ใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ เข้ามาช่วยในการจัดการเรียนการสอนโดยครูมีจำเป็นต้องคิดหรือประดิษฐ์สิ่งเหล่านั้นด้วยตนเองเนื่องจากในปัจจุบัน สข. ได้จัดให้มีแพลตฟอร์มต่างๆ ที่จะมาช่วยให้ครูสามารถนำไปปรับใช้ในห้องเรียนได้จำนวนมาก ผู้บริหารควรมีช่องทางให้ครูได้มีโอกาสนำสิ่งที่มียอยู่แล้วนั้นไปปรับใช้ในห้องเรียนเพื่อให้เกิดการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น (ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 4)

ในขณะที่เดียวกันผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ความสำคัญกับการที่ครูจะต้องรู้จักวิเคราะห์ตนเองเป็นอันดับแรกและให้ความสำคัญกับบริบทของโรงเรียนโดยกล่าวว่า

ครูต้อง SWOT Analysis ตัวเองให้ได้ว่าตัวเองมีข้อดี ข้อเสีย ข้อที่เป็นขีดจำกัดเราหรือโอกาสในการพัฒนาตัวเองอย่างไรบ้าง และครูจะต้องดูบริบทของโรงเรียนโดยที่ไม่ไปคาดหวังกับระบบมากนัก ฝ่ายบริหารต้องส่งเสริมให้ครูใช้ทรัพยากรที่มีและหาได้ในโรงเรียนหรือชุมชนในการจัดการเรียนการสอน (ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 5)

ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ความสำคัญกับความเข้าใจในหลักสูตรและการนำไปปฏิบัติรวมทั้งการสร้างเครือข่ายในการพัฒนาสมรรถนะครูอีกด้วยโดยกล่าวว่า

โรงเรียนควรส่งเสริมให้ครูได้มีโอกาสทำความเข้าใจกับหลักสูตรอย่างถ่องแท้ว่าจะสามารถนำไปปรับใช้กับห้องเรียนได้อย่างไรรวมถึงให้ครูได้มีโอกาสออกแบบการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างครูเองโดยการใช้บริบทของห้องเรียนเป็นหลักแล้วนำไปสู่ การเลือกใช้และการออกแบบในการประเมินผลและส่งเสริมให้ครูนั้นมีการนำผลการวิเคราะห์จากการทำวิจัยเล็กๆ ในห้องเรียนมาปรับใช้กับสถานการณ์ห้องเรียนและนักเรียนจริงๆ (ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 7)

ฝ่ายบริหารควรส่งเสริมให้ครูได้มีระบบในการสร้างเครือข่ายการพัฒนาสมรรถนะครูมีการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem Based Learning) นอกจากนั้นผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูได้ทำวิจัยในชั้นเรียนและมุ่งหานวัตกรรมในการทำงานที่มีประสิทธิภาพ นอกจากนั้นต้องจัดสรรเวลาการทำงานของครูอย่างเหมาะสมและพิจารณาถึงภาระงานของครูในปัจจุบันว่าเหมาะสมหรือไม่ (ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 6)

โรงเรียนโดยฝ่ายบริหารต้องมีการพัฒนาด้านเทคโนโลยีและส่งเสริมให้ครูเลือกวิธีการสอนที่หลากหลายเช่นอาจจะให้มีแหล่งข้อมูลที่ครูสามารถจะหยิบมาปรับใช้กับนักเรียนที่มีความหลากหลาย ในพื้นฐานของการเรียนรู้ได้อย่างสะดวก (ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 8)

ฝ่ายวิชาการต้องจัดสรรเวลาที่ครูสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะและนำความรู้ที่ได้เรียนรู้ศึกษามาประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวัน นอกจากนั้นให้เพิ่มแหล่งข้อมูลที่ครูจะค้นหาสื่อและแหล่งเรียนรู้ที่มีช่องทางมากพอในการที่จะฝึกฝนตนเองรวมทั้งคัดเลือกเนื้อหาที่เหมาะสมกับผู้เรียนในระดับต่างๆ มาจัดการสอนให้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ได้เคยวางเอาไว้ (ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 9)

ฝ่ายบริหารควรส่งเสริมให้ครูได้มีส่วนร่วมในกระบวนการจัดการเรียนรู้ เช่น การตีความนโยบายการบริหารจัดการในชั้นเรียนรวมถึงการนำผลการวิจัยที่ตัวเองได้ทำขึ้นนั้นมาปรับใช้ ภายในห้องเรียนและ และควรส่งเสริมให้ครูได้มีโอกาสในการออกแบบการวัดและประเมินผลที่เหมาะสมกับผู้เรียนและเลือกใช้วิธีการสอนที่หลากหลายโดยฝ่ายบริหารของโรงเรียนจะต้องเปิดโอกาสให้ครูได้มีโอกาส แสดงความสามารถมีพื้นที่ในการนำความสามารถนำไปใช้ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม เช่นการจัดการ ฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ การสร้างแบบจำลองหรือบทบาทสมมติที่ครูจะสามารถฝึกการจัดการตีความนโยบายโดย อาจมีผู้บริหารเป็นที่เลี้ยงในกระบวนการดังกล่าว (ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 11)

ฝ่ายบริหารควรส่งเสริมหรือสร้างโอกาสในการจัดอบรมให้ครูสามารถวิเคราะห์ หลักสูตรได้และนำไปแปรเปลี่ยนเป็นกิจกรรมด้านการจัดการการเรียนรู้ให้กับนักเรียนนอกจากนั้นฝึกให้ครู มีความพร้อมทั้งด้านสื่อและเลือกใช้สื่อได้อย่างเหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียนในแต่ละระดับทั้งระดับอายุและ ระดับความรู้ภาษาอังกฤษ (ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 10)

จะเห็นได้ว่า ผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวข้างต้นได้เสนอแนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะ ด้านความสามารถในการจัดการเรียนรู้สำหรับครูสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐานที่ สอดคล้องกัน โดยส่วนใหญ่เป็นข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารโรงเรียนที่ต้องส่งเสริมสนับสนุนครูให้มี สมรรถนะด้านความสามารถในการจัดการเรียนรู้ แต่ทั้งนี้ตัวครูผู้สอนต้องสามารถวิเคราะห์ความพร้อมของ ตนเองด้วยเพื่อที่จะได้แก้ไขและพัฒนาการสอนของตนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ดังข้อเสนอแนะต่อไปนี้

1. ผู้บริหารต้องส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยเน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนมากขึ้น ใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย และ สร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ และทักษะด้าน ภาษาอังกฤษตามมาตรฐานการเรียนรู้ และสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ในโลกความเป็นจริง

2. ผู้บริหารต้องพัฒนาครูให้มีความเข้าใจและสามารถวิเคราะห์หลักสูตรได้ และ สามารถนำหลักสูตรไปออกแบบการเรียนรู้สู่ห้องเรียนได้ โดยเน้นการทำงานแบบมีส่วนร่วมของครูในการ ออกแบบการสอนที่หลากหลาย และการออกแบบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน

3. ผู้บริหารควรส่งเสริมสนับสนุนให้ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็น สำคัญแบบ Active learning โดยบูรณาการการเรียนการสอนกับการใช้เทคโนโลยีและการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับการ นำไปใช้สื่อสารในสังคมได้

4. ผู้บริหารต้องสนับสนุนความพร้อมของสื่อการเรียนการสอน เทคโนโลยี คอมพิวเตอร์ และห้องปฏิบัติการทางภาษาที่ทันสมัยสำหรับครูในการจัดการเรียนการสอน เพื่อสร้างช่อง ทางการเรียนรู้ที่หลากหลายให้ผู้เรียน และช่วยพัฒนาทักษะการฟังพูดให้ผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

5. ผู้บริหารต้องอบรมและส่งเสริมให้ครูใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ เข้ามาช่วยในการจัดการเรียนการสอน โดยปัจจุบัน หน่วยงานต้นสังกัด (สข.) ได้จัดให้มีแพลตฟอร์มต่างๆ ที่จะช่วยให้ครูสามารถนำไปปรับใช้ในห้องเรียนได้จำนวนมาก รวมทั้งส่งเสริมให้ครูใช้ทรัพยากรที่มีและหาได้ในโรงเรียน หรือชุมชนในการจัดการเรียนการสอน

6. ผู้บริหารต้องให้ความสำคัญกับการเรียนรู้และการใช้ภาษาแม่ของครู (ภาษาไทย) เป็นอันดับแรก เนื่องจากธรรมชาติในการเรียนรู้การใช้ภาษาของมนุษย์เริ่มมาจากภาษาแม่ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญของการเรียนรู้ด้านภาษา

7. ผู้บริหารต้องส่งเสริมให้ครูพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอนโดยทำวิจัยในชั้นเรียน และนำผลมาปรับใช้ในการจัดการเรียนการสอน พร้อมทั้งสนับสนุนให้ครูสร้างเครือข่ายการพัฒนาสมรรถนะครูโดยมีการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem Based Learning)

8. ผู้บริหารต้องจัดสรรเวลาและภาระงานของครูให้เหมาะสม โดยพิจารณาบทบาทภาระงานของครูในปัจจุบัน และมอบหมายให้ครูได้ทำภาระงานของตนซึ่งเกี่ยวกับการเรียนการสอนให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะและนำความรู้ที่ได้เรียนรู้ศึกษามาประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวันเป็นหลักก่อน

9. ครูสอนภาษาอังกฤษต้องวิเคราะห์ตนเองว่า มีจุดอ่อนและจุดแข็งอย่างไร และมีปัจจัยที่เป็นโอกาส และปัจจัยที่เป็นอุปสรรคในการพัฒนาตัวเองอย่างไรบ้าง เพื่อที่จะได้หาทางแก้ไขและพัฒนาตนเองในการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3.1.3 สมรรถนะด้านความสามารถในการสื่อสาร

ผู้ทรงคุณวุฒิต่อไปนี้ได้ให้ทัศนะต่อแนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความสามารถในการสื่อสารสำหรับครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ดังนี้

ฝ่ายบริหารร่วมกับครูในการพัฒนาแนวทางหรือการออกแบบการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเน้นในเรื่องของการสื่อสารหรือการใช้ภาษาแบบองค์รวม (Whole Language) เป็นหลัก เช่น CoMMunicative language teaching คือ เน้นทักษะการสื่อสารด้านฟัง พูด สื่อสารให้เข้าใจ การนำไปใช้จริงในวิถีชีวิตและสถานการณ์ประจำวันทั้งในและนอกห้องเรียน เป็นอันดับแรก ส่วนเรื่องเนื้อหาด้านไวยากรณ์เป็นเรื่องรองลงมา ฝ่ายบริหารหรือฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาครูในโรงเรียนสนับสนุนให้คุณครูสร้างหัวข้อเรื่อง สถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อการจำลองเหตุการณ์หรือปฏิบัติจริงเพื่อให้นักเรียนมีทักษะในการสื่อสารมากขึ้นและเกิดความกล้าแสดงออก มีความคิดเป็นของตนเอง (ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 1)

นอกจากนี้ ผู้ทรงคุณวุฒิบางท่านยังกล่าวเสริมเกี่ยวกับเรื่องแนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความสามารถในการสื่อสารของครูสอนภาษาอังกฤษ โดยให้ความเห็นดังนี้

ฝ่ายวิชาการต้องมุ่งส่งเสริมให้ครูสอนทักษะการฟัง และการพูดเพื่อการสื่อสาร ให้แก่ผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ และเน้นการฟังอย่างหลากหลาย โดยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกฟังเสียงของเจ้าของภาษา และฝึกพูด รวมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการฟัง และทักษะการพูดทั้งที่เป็นทางการ และไม่เป็นทางการ (ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 1)

โรงเรียนจัดกิจกรรมที่เน้นเรื่องการสื่อสารให้กับครูมากขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ ทักษะด้านการฟังและพูดที่ครูสามารถจะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและในด้านการสอน (ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 9)

โรงเรียนจัดฝึกอบรมพัฒนาความสามารถด้านภาษาอังกฤษของครูให้ถึงในระดับ C1 เมื่อเทียบตามเกณฑ์ CEFR เปิดโอกาสให้ครูฝึกอธิบายความหมายของสารต่างๆ (ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 10)

ฝึกฝนให้ครูวิเคราะห์สารรวมทั้งอธิบายและบอกความแตกต่างและคล้ายคลึงกันของสารนั้นๆ โดยจะฝ่ายที่เกี่ยวข้องภายในโรงเรียนต้องส่งเสริมให้ครูได้มีโอกาสในการฝึกฝน เช่นโรงเรียนหาวิธีให้ครูได้นำสมรรถนะด้านนี้ออกมาใช้เช่นการส่งครูไปอบรมในหัวข้อที่เกี่ยวข้อง อาจต้องสร้างเครือข่าย ให้ครูได้มีโอกาสพัฒนาความสามารถในด้านนี้รวมทั้งการสร้างบัดดี้ครูที่จะช่วยในการสะท้อนความสามารถในการสื่อสาร (ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 11)

จะเห็นได้ว่า ผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวข้างต้นได้มีความคิดเห็นไปในทำนองเดียวกันว่า สมรรถนะด้านความสามารถในการสื่อสารของครูสอนภาษาอังกฤษนั้นเป็นอีกหนึ่งสมรรถนะที่ควรได้รับการส่งเสริม โดยสามารถสรุปแนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษในด้านการสื่อสารได้ดังนี้

1. ผู้บริหารควรส่งเสริมสนับสนุนให้ครูพัฒนาแนวทางหรือการออกแบบการจัดกิจกรรมการสอนภาษา โดยเน้นในเรื่องการสื่อสารหรือการใช้ภาษาแบบองค์รวม (Whole Language)
2. ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูพัฒนาทักษะการสื่อสารด้านฟังพูด พูดสื่อสารให้เข้าใจ การนำไปใช้จริงในวิถีชีวิตและสถานการณ์ประจำวันทั้งในและนอกห้องเรียน
3. ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูเน้นการสอนทักษะการฟังและการพูดให้แก่ักเรียนอย่างสม่ำเสมอ และหลากหลายวิธี โดยเฉพาะให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกการสนทนากับเจ้าของภาษาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ
4. ผู้บริหารควรจัดฝึกอบรมพัฒนาความสามารถด้านภาษาอังกฤษของครูให้ถึงในระดับ C1 เมื่อเทียบตามเกณฑ์ CEFR พร้อมทั้งควรมีกิจกรรมด้านภาษาเพื่อเปิดโอกาสให้ครูสอนภาษาอังกฤษได้ใช้ทักษะด้านการฟังและพูดที่ครูสามารถจะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและในด้านการสอนได้มากขึ้น
5. ผู้บริหารควรส่งเสริมการสร้างเครือข่าย รวมทั้งการสร้างบัดดี้ครูเพื่อช่วยกันพัฒนาความสามารถในการสื่อสาร

3.1.4 สมรรถนะด้านความสามารถความสามารถในการคิดเชิงนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์

ผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่านได้ให้ทัศนะต่อแนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความสามารถในการคิดเชิงนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ของครูสอนภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกัน โดยกล่าวว่า

การจัดการเรียนรู้เพื่อเพิ่มสมรรถนะด้านความสามารถในการคิดเชิงนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์สำหรับครูผู้สอนในศตวรรษที่ 21 ผู้สอนภาษาอังกฤษจะต้องสามารถคิดได้อย่างสร้างสรรค์สามารถนำความรู้ไปต่อยอดเพื่อสร้างเป็นนวัตกรรม และมุ่งเน้นไปที่การพัฒนาให้ผู้เรียนเป็นนวัตกรรมผ่านการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนและการใช้ชีวิตประจำวัน ผู้บริหารต้องสนับสนุนให้มีการอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการสร้างนวัตกรรมอย่างจริงจัง ฝ่ายบริหารควรส่งเสริมให้ครูผู้สอนมีความใฝ่รู้ตลอดเวลาของครู ในการจัดการเรียนการสอน ด้วยการนำสื่อที่หลากหลาย ตามแหล่งต่าง ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ทั้งนี้ครูไม่จำเป็นต้องคิดนวัตกรรมต่าง ๆ ขึ้นเอง หากแต่นำเอาสื่อเหล่านั้นมาคัดเลือกปรับปรุง ให้สอดคล้องการบริบทของผู้เรียน (ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 1)

ผู้ทรงคุณวุฒิท่านเดิมยังได้กล่าวต่อไปว่า

โรงเรียนสร้างพื้นที่ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของครูผู้สอนภาษาอังกฤษทั้งกับครูในประเทศและต่างประเทศ โดยอาจจะมีหน่วยงานในระดับจังหวัดที่เป็น Node ที่เป็นศูนย์คอยจัดอบรมหรือสร้างพื้นที่แลกเปลี่ยนอย่างต่อเนื่องเป็นประจำ มีสื่ออุปกรณ์ที่ทำให้ครูผู้สอนสามารถมาแลกเปลี่ยนหรือร่วมเรียนรู้แลกเปลี่ยนกัน ทั้งนวัตกรรมด้านเครื่องมือ วิธีการ รวมทั้งการพัฒนาสมรรถนะต่าง ๆ ของครู (ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 1)

ฝ่ายบริหารจัดให้ครูได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับการนำนวัตกรรมใหม่เข้ามาใช้กับหลักสูตรและกิจกรรมในห้องเรียน ให้ครูได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นถึงความเป็นไปได้หรือข้อจำกัดที่จะสามารถนำนวัตกรรมเหล่านั้นมาปรับใช้จริง (ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 2)

โรงเรียนส่งเสริมให้ครูพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของตนเองด้วยการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อเป็นการกระตุ้นให้เกิดกระบวนการการคิดอย่างเป็นระบบและคิดอย่างสร้างสรรค์ สร้างวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งคุณภาพเพื่อเป็นการกระตุ้นให้ครูสนใจใฝ่เรียนรู้ตลอดเวลาและเปิดโอกาสให้ได้ค้นพบจุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนาของตนเอง (ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 6)

ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนหนึ่งได้ให้ความสำคัญกับการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับนวัตกรรมและส่งเสริมให้ครูได้มีโอกาสเข้าร่วมในการตัดสินใจเลือกใช้นวัตกรรมต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับบทเรียนโดยให้รายละเอียดว่า

โรงเรียนต้องจัดให้ครูได้รับการอบรมเชิงปฏิบัติการที่จะช่วยส่งเสริมให้เกิดความคิดเชิงนวัตกรรม อาจเป็นการจัดกิจกรรมกลุ่มหรือมีการประสานงานระหว่างโรงเรียนหรือแผนกที่

เกี่ยวข้องที่จะแนะนำนวัตกรรมใหม่มาให้ครูสอนภาษาอังกฤษ ได้เรียนรู้เป็นตัวอย่างและครูสามารถจะนำไปปรับใช้ให้เข้ากับห้องเรียนของตัวเองได้ (ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 9)

ฝ่ายวิชาการของโรงเรียนควรสนับสนุนให้ครูได้มีโอกาสเข้าอบรมเกี่ยวกับการคิดเชิงสร้างสรรค์ (Creative Thinking) เพื่อที่จะสามารถนำแนวคิดใหม่ใหม่ไปปรับใช้กับนักเรียนเช่นการที่ครูสนับสนุนให้นักเรียนนำเสนองานหน้าชั้นโดยใช้โปรแกรม power point หรืออาจมีการส่งครูไปดูงานในโรงเรียนที่มีการนำนวัตกรรมใหม่เข้ามาใช้ (ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 7)

ฝ่ายบริหารมีการจัดอบรมให้ครูอย่างสม่ำเสมอเกี่ยวกับนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์เนื่องจากสังคมปัจจุบันมีความเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาการที่ครูจะมีโอกาสได้พัฒนาสมรรถนะด้านนี้จะต้องได้รับโอกาสจากทางโรงเรียน เนื่องจากบางครั้งครูอาจไม่ได้รับข้อมูลทั้งหมดการที่ครูจะสามารถนำตนเองและปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงได้นั้นจะต้องได้รับข่าวสารและโอกาสจากต้นสังกัด นั่นๆ (ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 11)

ผู้ทรงคุณวุฒิท่านหนึ่งได้ให้ความเห็นว่าฝ่ายบริหารควรเปิดโอกาสให้ครูได้มีโอกาสในการร่วมตัดสินใจเกี่ยวกับการใช้นวัตกรรมใหม่โดยแสดงทัศนะว่า

ฝ่ายบริหารควรเปิดโอกาสให้ครูได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกนวัตกรรมใหม่มาใช้ในการสอนเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ ฝ่ายบริหารต้องมีเวทีให้ครูได้นำเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้นวัตกรรมที่มีประโยชน์และตรงตามวัตถุประสงค์ของบทเรียนนั้นๆ (ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 10)

จะเห็นได้ว่า ผู้ทรงคุณวุฒิตั้งกล่าวข้างต้นได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับแนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความสามารถในการคิดเชิงนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

1. ผู้บริหารควรเปิดโอกาสให้ครูสอนภาษาอังกฤษสามารถคิดได้อย่างสร้างสรรค์ให้ครูมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับการนำนวัตกรรมเข้ามาใช้กับหลักสูตรและกิจกรรมในห้องเรียน และให้ครูได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นถึงความเป็นไปได้หรือข้อจำกัดที่จะสามารถนำนวัตกรรมเหล่านั้นมาปรับใช้จริง
2. ผู้บริหารควรสนับสนุนและส่งเสริมให้ครูมุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนด้วยนวัตกรรมการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ การเรียนการสอน และการใช้ชีวิตประจำวัน โดยสนับสนุนให้ครูนำสื่อใหม่ๆ หรือนวัตกรรมที่หลากหลายจากแหล่งต่าง ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องการบริบทของผู้เรียน
3. ผู้บริหารควรจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ให้กับครูที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้

4. ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ด้วยการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อกระตุ้นให้ครูเกิดกระบวนการการคิดอย่างเป็นระบบและสร้างสรรค์ กระตุ้นให้ครูสนใจใฝ่เรียนรู้ตลอดเวลา เปิดโอกาสให้ได้ค้นพบจุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนาของตนเอง และสร้างวัฒนธรรมที่มุ่งคุณภาพ

5. ผู้บริหารควรจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาครูให้เกิดความคิดเชิงนวัตกรรมหรือการคิดเชิงสร้างสรรค์ (Creative Thinking) รวมถึงการจัดกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับนวัตกรรมของครูสอนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มโรงเรียนที่เป็นเครือข่ายเพื่อที่ครูจะสามารถนำไปปรับใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้

6. หน่วยงานที่รับผิดชอบการจัดการศึกษาของเอกชนชั้นพื้นฐานควรสร้างพื้นที่ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับนวัตกรรมการเรียนรู้ของครูผู้สอนภาษาอังกฤษทั้งกับครูในประเทศและต่างประเทศอย่างต่อเนื่องเป็นประจำ เพื่อเป็นเวทีให้ครูได้นำเสนอความคิดเกี่ยวกับการใช้นวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้

3.1.5 สมรรถนะด้านความสามารถทางภาษาอังกฤษ

ผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่านได้ให้ แนวทางในการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความสามารถทางภาษาอังกฤษสำหรับครูไว้อย่างน่าสนใจโดยได้กล่าวว่า

โรงเรียนเปิดโอกาสให้ครูได้พิจารณาตนเองว่าขาดอะไร มีอะไร พัฒนาตนเองยังง่ แล้วหลังจากนั้นก็คิดว่าโรงเรียนจะส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องได้อย่างไร (ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 5)

โรงเรียนควรส่งเสริมให้มีการอบรม พัฒนา และทดสอบความรู้ จากสื่อ และแบบทดสอบอย่างสม่ำเสมอ ส่งเสริมครูผู้สอนให้เป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นที่การปฏิบัติจริงผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ส่งเสริมให้ครูผู้สอนบูรณาการความรู้ ด้านภาษาอังกฤษเข้ากับการใช้ชีวิตประจำวันของผู้เรียน นอกจากนั้นควรส่งเสริมให้ครูใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน เพื่อสร้างความมั่นใจ ความกล้าและความคุ้นเคยในการใช้ภาษาอังกฤษผ่านการใช้จริงในชีวิตประจำวัน (ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 1)

นอกจากนี้ผู้ทรงคุณวุฒิท่านเดียวกันนี้ได้เสนอแนะให้ครูสอนภาษาอังกฤษพัฒนาความสามารถด้านการใช้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง ดังนี้

ครูควรฝึกใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน แม้ว่าการใช้ไวยากรณ์ หรือคำศัพท์ต่าง ๆ จะผิดบ้างถูกบ้างก็ตาม ซึ่งสามารถทำได้ง่าย เช่น อ่านป้ายฉลากยา และป้ายโฆษณา ฟังข่าวภาษาอังกฤษ หรือพูดคุยกับคนรอบข้างเป็นภาษาอังกฤษอย่างง่าย ๆ ฯลฯ (ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 1)

ผู้ทรงคุณวุฒิท่านอื่น ได้เสนอแนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความสามารถทางภาษาอังกฤษของครู เพิ่มเติม ดังนี้

ฝ่ายที่เกี่ยวข้องควรหากิจกรรมที่จะส่งเสริมให้ครูเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษโดยมันให้ครูฝึกเทคนิคเกี่ยวกับการใช้หลักการและเทคนิคการสอนเพื่อให้ครู สามารถใช้กับนักเรียนในห้องเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพเพราะหากครูมีความกล้าแล้วนักเรียนจะมองเป็นแบบอย่างและก็จะสามารถใช้ภาษาอังกฤษตามครูไปด้วย อาจเริ่มต้นจากการอบรมการทำเวิร์คช็อปหรือการสร้างกลุ่มเพื่อให้ครูได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและฝึกทักษะความสามารถทางภาษาอังกฤษซึ่งกันและกัน (ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 2)

โรงเรียนสนับสนุนให้ครูฝึกการใช้ภาษาอังกฤษไม่ว่าจะเป็นการออกเสียงการพูดหรือประโยคต่างๆ จากสื่อออนไลน์หรือแอปพลิเคชัน ซึ่งในปัจจุบันนี้มีสตาร์ทอัพมาช่วย สข. ในยุคโควิดจำนวนมากและแพลตฟอร์มเหล่านั้นมีเนื้อหาส่วนใหญ่ก็เป็นเรื่องของภาษาด้วย (ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 4)

โรงเรียนควรสร้างโอกาสให้ครูได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้และถ่ายทอดความรู้ซึ่งกันและกันจากผู้ที่มีความเชี่ยวชาญมากกว่าไปยังเพื่อนครูที่ต้องการการพัฒนาเนื่องจากครูแต่ละคนจะมีความสามารถทางภาษาที่เชี่ยวชาญต่างกัน หรือหากมีชาวต่างชาติ หรือเจ้าของภาษาที่สอนอยู่ในโรงเรียนเดียวกันก็สามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันได้ (ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 7)

ในขณะเดียวกันผู้ทรงคุณวุฒิบางท่านได้ให้แนวคิดว่า หน่วยงานระดับนโยบายควรมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความสามารถทางภาษาอังกฤษสำหรับครูภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ดังนี้

ระดับนโยบายต้องมีการเสริมสร้างสมรรถนะครูในแต่ละด้านโดยมีการปรับระบบการจัดการตั้งแต่ต้นทางคือการผลิตครูโดยเฉพาะอย่างยิ่งในวิชาภาษาอังกฤษควรเป็นระบบปิดที่มีการคัดกรองผู้ที่เข้ามาศึกษาหลักสูตรที่ใช้ผลิตครูต้องใช้หลักสูตรฐานสมรรถนะ มีการกำหนดระดับเกรดที่นักศึกษาต้องรักษาระดับไว้และมีการสอบที่มุ่งประเมินสมรรถนะเพื่อให้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู (ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 6)

ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนหนึ่งได้กล่าวเพิ่มเติมจากข้อเสนอแนะสำหรับหน่วยงานระดับนโยบาย ดังนี้

โรงเรียนต้องจัดให้มีการอบรมพัฒนาถ่ายทอดความรู้ของครูอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ครูผู้สอนได้รับความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งความรู้ใหม่และสามารถนำความรู้ที่ได้รับมาบูรณาการกับสิ่งที่ตนมีอยู่เพื่อสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ (ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 9)

โรงเรียนต้องส่งเสริมให้ครูได้รับการอบรมและฝึกฝนในการใช้เทคนิคและการคัดเลือกกิจกรรมในการออกเสียงอธิบายไวยากรณ์สอนคำศัพท์เลือกคำศัพท์ได้ถูกต้องกับบทเรียน นอกจากนี้ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูมีพื้นที่ในการแสดงใช้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษของตนให้เป็นที่ประจักษ์ เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับครูและสามารถนำสิ่งที่ครูได้เรียนรู้และสัมผัสกับตัวเองนั้นมาถ่ายทอด

ให้ตรงกับความต้องการของนักเรียนและประยุกต์ให้เข้ากับสถานการณ์ในปัจจุบันได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 10)

โรงเรียนควรส่งเสริมให้ครูได้รับการอบรม เรียนรู้เพิ่มเติม จากหน่วยงานที่มีคุณภาพเพื่อสร้างความสามารถทางภาษาอังกฤษรวมถึงมีโอกาสได้ใช้ฝึกฝนภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน เพื่อสร้างความมั่นใจและความคุ้นเคยอีกทั้งโรงเรียนอาจสร้างชุมชนเล็ก ๆ ในโรงเรียนให้กับครูทั้งคนไทยและต่างชาติเพื่อ เปิดโอกาสให้ครูได้ใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตจริงได้อีกด้วย (ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 11)

จะเห็นได้ว่า ผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวข้างต้นส่วนใหญ่มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันเกี่ยวกับแนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความสามารถทางภาษาอังกฤษสำหรับครูภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ซึ่งควรเป็นบทบาทของผู้บริหาร หน่วยงานระดับนโยบาย และตัวครูผู้สอนภาษาอังกฤษ สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ผู้บริหารควรเปิดโอกาสให้ครูได้ประเมินความสามารถทางภาษาอังกฤษของตนเองตามสภาพจริงอย่างหลากหลายวิธี เพื่อให้ครูทราบปัญหาและความต้องการในการพัฒนาตนเอง
2. ผู้บริหารควรพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของครูเพื่อให้สามารถนำไปใช้จัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. ผู้บริหารควรส่งเสริมครูสอนภาษาอังกฤษให้เป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยบูรณาการความรู้ด้านภาษาอังกฤษเข้ากับการใช้ชีวิตประจำวันของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีความมั่นใจ มีความกล้า และมีความคุ้นเคยในการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน
4. ผู้บริหารควรพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของครูอย่างหลากหลายวิธี และสม่ำเสมอ อาทิ การชี้แนะจากผู้เชี่ยวชาญทางภาษา การแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนครู การใช้สื่อออนไลน์หรือแอปพลิเคชันทางภาษา และการเข้ารับการอบรมจากหน่วยงานภายนอกที่มีคุณภาพ เพื่อช่วยให้ครูเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ และสามารถใช้กับนักเรียนในห้องเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้เป็นแบบอย่างในการใช้ภาษาแก่ผู้เรียน
5. ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูมีพื้นที่ในการแสดงใช้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษ เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับครูในการนำสิ่งที่ครูได้เรียนรู้และประสบการณ์มาถ่ายทอดให้ตรงกับความต้องการของนักเรียนและประยุกต์ให้เข้ากับสถานการณ์ในปัจจุบันได้อย่างมีประสิทธิภาพ
6. ระดับนโยบายต้องมีการเสริมสร้างสมรรถนะครูในแต่ละด้านโดยมีการปรับระบบการผลิตครูในวิชาภาษาอังกฤษโดยคัดกรองผู้ที่เข้ามาศึกษาหลักสูตร และหลักสูตรที่ใช้ผลิตครูต้องใช้หลักสูตรฐานสมรรถนะที่มีการกำหนดเกณฑ์ของสมรรถนะแต่ละระดับอย่างชัดเจน และมีการสอบที่มุ่งประเมินสมรรถนะเพื่อให้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู
7. ครูสอนภาษาอังกฤษควรฝึกฝนตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันอย่างสม่ำเสมอ และกล้าแสดงความสามารถทางภาษา แม้จะผิดบ้างถูกบ้างก็ตาม ซึ่งสามารถทำได้ง่าย เช่น

อ่านป้ายฉลากยา และป้ายโฆษณา ฟังข่าวภาษาอังกฤษ หรือพูดคุยกับคนรอบข้างเป็นภาษาอังกฤษอย่างง่าย ๆ เป็นต้น

3.1.6 สมรรถนะด้านความสามารถพื้นฐานด้านดิจิทัล

ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ทัศนะต่อประเด็นนี้ จากเอกสารประกอบการสัมมนาเกี่ยวกับนิยามของสมรรถนะด้านความสามารถพื้นฐานด้านดิจิทัล โดยได้กล่าวถึงแนวทางในการเสริมสร้างสมรรถนะในด้านนี้ว่า

โรงเรียนควรส่งเสริมและสนับสนุนครูผู้สอนมีทักษะในการใช้และผลิตสื่อเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสาร เช่น การใช้ Digital classroom, Innovative classroom, Sound Library, Language Center ฯลฯ นอกจากนั้นควรส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูผู้สอนมีทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์มือถือ และแอปพลิเคชันต่าง ๆ เพื่อรองรับการพัฒนาผู้เรียนในยุคเทคโนโลยีดิจิทัลและสร้างช่องทางการเรียนรู้ที่หลากหลายและสร้างพื้นที่การเรียนรู้สำหรับครูผู้สอนในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เชิงนวัตกรรม รวมทั้งการส่งเสริมการค้นคว้าและศึกษาหาวิธีการหรือเครื่องมือใหม่ ๆ ในการพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 1)

ไม่ว่าจะเป็นนวัตกรรม หรือว่าดิจิทัล ล้วนเป็นส่วนเติมเต็มซึ่งถ้าเชื่อมั่นว่าถ้าครูหนึ่งคนมีทั้งตัวพื้นฐาน มีทั้งจิตวิทยาที่ดี มีการดูแล มีเทคนิคในการดูแลเด็กที่ดี มีสื่อหรืออุปกรณ์ที่ดี ไม่ว่าจะ เป็นสื่อการสอน จะเป็นสื่อทำมือ โรงเรียนต้องส่งเสริมให้ครูนำงานวิจัยที่คุณครูคิดมาแล้วมาใช้กับเด็กกลุ่มนี้ รวมถึงสื่อดิจิทัลหรือว่าอะไรที่เด็กสนใจในปัจจุบัน ถ้าครูมีครบองค์ประกอบตรงนี้เด็กเขาจะเปลี่ยนเด็กเขาจะเก่ง แล้วเด็กเขาจะมีการเปลี่ยนแปลง (ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 2)

ผู้ทรงคุณวุฒิอีกจำนวนหนึ่งมีความเห็นสอดคล้องกันว่า การส่งเสริมให้ครูได้มีโอกาสฝึกอบรมเกี่ยวกับดิจิทัล และนวัตกรรมใหม่ใหม่จะมีส่วนช่วยให้ครูสามารถที่จะเลือกสื่อที่เหมาะสมกับผู้เรียนได้โดยกล่าวว่า

โรงเรียนต้องส่งเสริมให้ครูมีโอกาสได้เข้าอบรมหรือเรียนรู้เกี่ยวกับการเลือกสื่อ นวัตกรรมที่เป็นดิจิทัลใหม่ๆ ที่จะสามารถนำมาใช้ โรงเรียนควรส่งเสริมให้ครูได้มีโอกาสลองใช้นวัตกรรมใหม่ๆ เพื่อที่จะสามารถเลือกมาใช้กับนักเรียนได้ตรงตามวัตถุประสงค์ (ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 10)

ฝ่ายที่เกี่ยวข้องของโรงเรียนต้องสนับสนุนให้ครูได้รับการฝึกฝน โดยมีการจัดการอบรมที่เหมาะสมและวิเคราะห์ว่า จะคัดกรองแยกแยะแหล่งข้อมูลดิจิทัลใดมาปรับใช้กับการจัดการเรียนการสอน (ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 5)

โรงเรียนต้องส่งเสริมให้ครูใช้สื่อดิจิทัลได้อย่างคล่องแคล่ว แม้ว่าครูคนนั้นอาจจะไม่คุ้นเคยในระยะแรก จึงจะสามารถเลือกสิ่งที่เหมาะสมเพื่อสอนนักเรียนได้ โรงเรียนต้องจัดหาสื่อให้เพียงพอต่อความต้องการของครูและจะต้องคัดเลือกสื่อที่มีคุณภาพและมีมาตรฐาน (ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 7)

ฝ่ายวิชาการควรส่งเสริมให้ครูนำดิจิทัลแพลตฟอร์มมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน (ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 6)

จะเห็นได้ว่า ในการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความสามารถพื้นฐานด้านดิจิทัลสำหรับครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่ยังคงมองไปที่การสร้างโอกาสและการอบรมครูสอนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับสื่อดิจิทัลและการเลือกใช้นวัตกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับนักเรียน ดังนี้

1. ผู้บริหารต้องพัฒนาครูผู้สอนให้มีทักษะในการใช้และผลิตสื่อเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสาร เช่น การใช้คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์มือถือ และแอปพลิเคชันต่าง ๆ การใช้ Digital classroom, Innovative classroom, Sound Library, Language Center เป็นต้น เพื่อรองรับการพัฒนาผู้เรียนในยุคเทคโนโลยีดิจิทัลและสร้างช่องทางการเรียนรู้ที่หลากหลาย

2. ผู้บริหารควรส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างพื้นที่การเรียนรู้สำหรับครูผู้สอนในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เชิงนวัตกรรม รวมทั้งการส่งเสริมการค้นคว้าและศึกษาหาวิธีการหรือเครื่องมือใหม่ ๆ ในการพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

3. ผู้บริหารต้องพัฒนาครูให้สามารถทำวิจัยเกี่ยวกับสื่อดิจิทัล หรือสื่ออื่นๆ และนำผลงานวิจัยที่คุณครูพัฒนาแล้วมาใช้กับผู้เรียนเพื่อช่วยให้เด็กมีความก้าวหน้าในการเรียนรู้

4. ผู้บริหารต้องสนับสนุนให้ครูมีโอกาสเข้ารับการอบรมหรือเรียนรู้เกี่ยวกับการเลือกใช้นวัตกรรมที่เป็นดิจิทัลใหม่ๆ และสนับสนุนให้ครูได้นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน

5. ผู้บริหารต้องจัดหาสื่อดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ให้เพียงพอต่อความต้องการของครูและจะต้องคัดเลือกสื่อที่มีคุณภาพและมีมาตรฐาน และต้องส่งเสริมให้ครูใช้สื่อดิจิทัลได้อย่างคล่องแคล่ว

3.2 ปัจจัยสำคัญที่จะเอื้อให้การนำสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 มาสู่การพัฒนาสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนเอกชนให้ประสบความสำเร็จ

ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ทัศนะต่อปัจจัยสำคัญที่จะเอื้อให้การนำสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ไปปรับใช้เพื่อพัฒนาสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนเอกชนให้ประสบความสำเร็จ ดังนี้

ครูยังต้องหมั่นพัฒนาตนเองด้านภาษาอังกฤษ ทั้งด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน ในระดับที่สามารถสื่อสาร และสอนผู้เรียน รวมถึงนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ (ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 1)

ครูต้องเปิดใจยอมรับกับความเปลี่ยนแปลงและออกจาก *save zone* ของตนเองเพื่อตอบรับสิ่งใหม่ใหม่ให้ได้ (ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 2)

ครูควรรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลโดยต้องรวบรวมองค์ความรู้ต้องมีการวางแผนการเรียนที่เหมาะสมในเรื่องการจัดการเรียนการสอนครูต้องมีความเข้าใจว่านักเรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันในระดับนโยบายต้องมุ่งเน้นการพัฒนาหลักสูตรที่เหมาะสมเน้นให้เกิดทักษะและความสามารถในการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ พัฒนาศักยภาพครูผู้สอนมีการใช้ทรัพยากรสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยและการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนของสังคม (ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 3)

ครูต้องหมั่นสร้างแรงบันดาลใจให้กับตนเองและพัฒนาทักษะของตนเองให้ได้อยู่เสมอ ต้องฝึกคิดบ่อยๆ ชยันคิด ชยันสร้าง (ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 4)

ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนหนึ่งได้ให้ความเห็นที่สอดคล้องกันเกี่ยวกับนโยบายในการผลิตครูว่ามีส่วนในการที่จะช่วยให้การนำสมรรถนะครูนั้นไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพเช่นกัน โดยกล่าวว่า

สถาบันผลิตครูควรมีหลักสูตรฐานสมรรถนะ มีการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งพัฒนาสมรรถนะ และมีการวัดและประเมินผลสมรรถนะของนักศึกษาครูเอกภาษาอังกฤษ และสถานศึกษาให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลากรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและสอดคล้องกับสถานการณ์ การประเมินผลการปฏิบัติงาน (*performance appraisal*) ที่เป็นการประเมินสมรรถนะวิสัยทัศน์ของผู้บริหารสถานศึกษา อีกทั้งการกำกับติดตาม การแลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวปฏิบัติที่ดี การมีระบบ *Re-licence* ที่นำผลการพัฒนาตนเองมาแลกกับการต่ออายุของ *licence* ก็จะช่วยในการกระตุ้นครูให้เกิดการพัฒนาสมรรถนะตนเอง (ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 6)

จะเห็นได้ว่า ในทัศนะของผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวข้างต้น ปัจจัยที่จะเอื้อให้การนำสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ไปใช้พัฒนาครูให้ประสบความสำเร็จนั้น มีทั้งปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวครูสอนภาษาอังกฤษ ผู้บริหารสถานศึกษา สถาบันผลิตครู องค์กรวิชาชีพ และหน่วยงานระดับนโยบาย ดังนี้

1. ปัจจัยด้านครูสอนภาษาอังกฤษ ได้แก่

1.1 การเปิดใจยอมรับและกล้าเผชิญความเปลี่ยนแปลงเพื่อเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ

1.2 การสร้างแรงบันดาลใจด้านภาษาอังกฤษและหมั่นพัฒนาตนเองทั้งด้านการฟัง

พูด อ่าน และเขียน ในระดับที่สามารถสื่อสาร เพื่อนำความรู้และความสามารถทางภาษาไปจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมแก่ผู้เรียน เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

1.3 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อนำความรู้และประสบการณ์มาจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับปัญหาและความต้องการของผู้เรียน

2. ปัจจัยด้านผู้บริหารสถานศึกษา ได้แก่ การให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลากรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและสอดคล้องกับการประเมินผลการปฏิบัติงาน (Performance appraisal) ที่เป็นการประเมินสมรรถนะ พร้อมกับมีการนิเทศกำกับติดตามการจัดการเรียนการสอน และส่งเสริมสนับสนุนให้ครูมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวปฏิบัติที่ดี

3. ปัจจัยด้านสถาบันที่ทำหน้าที่ผลิตครู ได้แก่ การดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำหลักสูตรฐานสมรรถนะสำหรับการพัฒนานักศึกษาคู่มือภาษาอังกฤษ การจัดการเรียนการสอนที่มุ่งพัฒนาสมรรถนะ และการวัดและประเมินผลสมรรถนะตามเกณฑ์ที่กำหนด

4. ปัจจัยด้านองค์กรวิชาชีพ คือ การจัดให้มีระบบการต่อใบประกอบวิชาชีพ (Re-licence) โดยนำผลการพัฒนาตนเองของครูมาแลกกับการต่ออายุของใบประกอบวิชาชีพซึ่งจะช่วยในการกระตุ้นครูให้เกิดการพัฒนาสมรรถนะตนเองอย่างสม่ำเสมอ

5. ปัจจัยด้านหน่วยงานระดับนโยบาย ได้แก่ การดำเนินงานพัฒนาหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับปัญหาความต้องการผู้เรียนและสังคม โดยเฉพาะการมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะและความสามารถในการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งการพัฒนาศักยภาพครูผู้สอนโดยการใช้สื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยและการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนของสังคม

จากสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ทั้ง 6 สมรรถนะ ดังกล่าว ผู้ทรงคุณวุฒิได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับสมรรถนะที่เป็นจุดอ่อนของครูสอนภาษาอังกฤษมากที่สุด ดังนี้

หากวิเคราะห์ในแง่ของ generation คือ generation ของครูในปัจจุบันจะอยู่ใน gen x พวก baby boom นี้เกษียณหมดแล้ว คือ gen x มันอยู่คาบเกี่ยวอยากทำงาน แต่ไม่ได้ทำงานหนักเท่ากับ baby boom แต่ในแง่ของเทคโนโลยีจริงๆ ตัวเองก็อาจจะยังใหม่ ครูบางคนทำได้ digital จริงๆ ส่วนตัวเราคิดว่า สามารถเรียนรู้ได้แต่ว่าในเชิงนวัตกรรมมันยาก critical thinking หรือนวัตกรรม สำหรับ culture แบบไทยจะเป็นอะไรที่พัฒนายากมาก เพราะเรายังไม่เข้าใจคำว่านวัตกรรม (ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 5)

ผู้ทรงคุณวุฒิท่านเดียวกันได้กล่าวเพิ่มเติมว่า

สิ่งที่ขาดและเป็นจุดอ่อนที่สุดก็คือประเด็นเรื่องการคิดวิเคราะห์และนวัตกรรม เพราะว่าสิ่งเหล่านี้มันต้องถูกบ่มเพาะ มันต้องมีการ อันนี้คิดว่าคนไทยหรือว่าครูไทยไม่ค่อยได้ถูกฝึก เพราะเราอยู่ในระบบที่เป็น passive รับฟังซะส่วนใหญ่ แล้วมันก็สะท้อนถึงวิธีการสอนของเราด้วยว่าเราก็ดูเหมือนจะให้เด็กให้เป็นแบบ passive learner (ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 5)

ในทำนองเดียวกัน ผู้ทรงคุณวุฒิอีกท่านหนึ่งได้กล่าวว่า

คิดว่าเป็นเรื่องของนวัตกรรมและเทคโนโลยี เพราะครูต้องปรับตัวมากแต่บางครั้งสิ่งที่มีอยู่ในโรงเรียนอาจไม่ทันสมัยมากพอที่จะทำให้ครูได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ได้ทันนักเรียน เพราะนักเรียนบางคนอาจเจอกับเทคโนโลยีที่ทันสมัยล้าหน้าไปแล้ว (ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 11)

ในขณะที่ผู้ทรงคุณวุฒิอีกท่านได้แสดงทัศนะถึงจุดอ่อน โดยแยกครูสอนภาษาอังกฤษออกเป็น 3 กลุ่มดังนี้

ถ้าพิจารณาจากสิ่งที่เป็นนามธรรมที่สุดคือ ผลการสอบ O-Net จุดอ่อนน่าจะจะเป็นสมรรถนะด้านความสามารถในการจัดการเรียนรู้ กับสมรรถนะด้านทักษะการสอนภาษาโดยสามารถแบ่งครูออกได้เป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1) สำเร็จการศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีวุฒิศู จุดแข็งคือ มี content & skill ในการจัดการเรียนรู้ แต่ไม่แข็งใน content ภาษาอังกฤษเหมือนกลุ่มที่ 2 และจุดแข็งในด้านความเป็นครู ก็ต้องการการนิเทศ ติดตาม การชาร์ตแบตเตอรี่ การจูงใจ กลุ่มที่ 2) สำเร็จการศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่ไม่มีวุฒิศู จุดแข็งคือ มี content ด้านภาษาอังกฤษ แต่ขาด content & skill ในการจัดการเรียนรู้ ขาดการปูพื้นฐานในจิตวิญญาณความเป็นครู การเข้าใจผู้เรียน จิตวิทยาการเรียนการสอน การจัดการชั้นเรียน ฯ และ กลุ่มที่ 3) ครูชาวต่างชาติ อาจเป็นแบบกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ถ้าเป็นแบบที่ 2 คือมี content ด้านภาษาอังกฤษ ก็ไม่ใช่คำตอบของการเป็นครูเพราะยังมีช่องว่างทั้งด้านวัฒนธรรมและความเป็นครู (ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 2)

สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิอีกสองท่านได้แสดงทัศนะว่า สมรรถนะที่เป็นจุดอ่อนของครูสอนภาษาอังกฤษมากที่สุด คือ ความสามารถในการสื่อสารโดยกล่าวว่า

จุดอ่อนน่าจะอยู่ที่สมรรถนะด้านที่ 3 ความสามารถในการสื่อสาร เนื่องจากปัจจุบันการที่ครูสอนภาษาอังกฤษในเมืองไทยจะมีความรอบรู้ในการใช้ภาษาอังกฤษระดับ C1 นั้น อาจจะยาก ซึ่งอาจจะเป็นอุปสรรคในการที่ครูจะหาความรู้เพิ่มเติมในการใช้สื่อที่เป็น academic ในระดับที่สูงขึ้น (ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 10)

สมรรถนะที่ 3 คือความสามารถในการสื่อสารก็อาจจะส่งผลกลายเป็นจุดอ่อนของครูได้ เนื่องจากครูบางคนอาจไม่ได้มีการใช้อยู่ในระดับ C1 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ CEFR (ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 9)

ผู้ทรงคุณวุฒิท่านเดิมยังเพิ่มเติมว่า

ส่วนตัวคิดว่าสมรรถนะด้านการสอนภาษาคือทักษะการพูด น่าจะเป็นจุดอ่อนของครูสอนภาษาอังกฤษชาวไทยเนื่องจากครูส่วนใหญ่เรียนมาโดยวิธีเดิมๆ คือการเรียนแต่ในบทเรียนไม่ได้มีโอกาสใช้สื่อสาร ทำให้เมื่อต้องใช้ทักษะการพูดในการสอนจะเกิดความไม่มั่นใจ จึงอาจส่งผลกระทบต่อการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนได้ (ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 9)

ส่วนผู้ทรงคุณวุฒิท่านหนึ่งได้ให้ความเห็นที่แตกต่างออกไปโดยกล่าวว่า

คิดว่าสมรรถนะด้านที่ 5 คือสมรรถนะด้านความสามารถทางภาษาเป็นจุดอ่อนที่สุด เนื่องจาก เป็นทักษะที่มีความสำคัญและจำเป็นปัจจุบันสำหรับทั้งตัวครูและนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

เรื่องของการออกเสียงและการใช้เสียงสูงต่ำเนื่องจากเป็นสิ่งที่มีความแตกต่างจากภาษาไทยครูที่ไม่ได้มีประสบการณ์ในการใช้ภาษาอังกฤษในต่างประเทศหรือคลุกคลีกับเจ้าของภาษา อาจไม่สามารถทำในส่วนนี้ได้อย่างมีคุณภาพ (ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 8)

จะเห็นได้ว่า ผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวข้างต้นได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับสมรรถนะที่เป็นจุดอ่อนของครูภาษาอังกฤษโดยอาจสรุปได้ว่า ครูสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันนี้มีสมรรถนะเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ที่เป็นจุดอ่อนในทุกสมรรถนะ ดังเหตุผลประกอบต่อไปนี้

1. สมรรถนะด้านทักษะการสอนภาษา

ครูสอนภาษาอังกฤษมีจุดอ่อนในเรื่องทักษะการพูด เป็นเพราะว่าครูส่วนใหญ่เรียนมาโดยวิธีเดิมๆ คือ การเรียนแต่ในบทเรียนที่ไม่ได้มีโอกาสใช้การสื่อสาร ทำให้เมื่อครูต้องใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสอนทำให้เกิดความไม่มั่นใจ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนได้

2. สมรรถนะด้านความสามารถในการจัดการเรียนรู้

ครูสอนภาษาอังกฤษมีจุดอ่อนในสมรรถนะนี้ สะท้อนได้จากผลการสอบ O-NET วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนในทุกระดับที่ยังอยู่ในระดับต่ำ ซึ่งครอบคลุมถึงความแม่นยำในเนื้อหา และทักษะทางภาษาของครู จิตวิญญาณความเป็นครู การเข้าใจผู้เรียน จิตวิทยาการเรียนการสอน การจัดการชั้นเรียน ช่องว่างทั้งด้านวัฒนธรรมและความเป็นครู เป็นต้น

3. สมรรถนะด้านความสามารถในการสื่อสาร

ครูสอนภาษาอังกฤษมีจุดอ่อนเกี่ยวกับความสามารถในการสื่อสาร เนื่องจากปัจจุบันครูสอนภาษาอังกฤษในเมืองไทยยังมีความรอบรู้ในการใช้ภาษาอังกฤษไม่อยู่ในระดับ C1 ซึ่งอาจจะเป็นอุปสรรคในการที่ครูจะหาความรู้เพิ่มเติมในการใช้สื่อที่เป็นวิชาการในระดับที่สูงขึ้น

4. สมรรถนะด้านความสามารถในการคิดเชิงนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์

ครูสอนภาษาอังกฤษมีจุดอ่อนทั้งในเรื่องนวัตกรรมและเทคโนโลยี เพราะครูไทยขาดการบ่มเพาะและขาดการฝึกฝนด้านการวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ และการฝึกให้เป็น active learner จึงขาดความคิดเชิงนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ ส่งผลให้สอนเด็กให้เป็นแบบ passive learner

5. สมรรถนะด้านความสามารถทางภาษาอังกฤษ

ครูสอนภาษาอังกฤษมีจุดอ่อนด้านความสามารถทางภาษาเป็นอย่างมาก เนื่องจากทักษะการออกเสียงและการใช้เสียงสูงต่ำในภาษาอังกฤษมีความแตกต่างจากภาษาไทย และครูไทยก็ไม่ได้มีประสบการณ์ในการใช้ภาษาอังกฤษในต่างประเทศหรือคลุกคลีกับเจ้าของภาษา จึงทำให้การพัฒนาสมรรถนะด้านนี้มีข้อจำกัด

6. สมรรถนะด้านความสามารถพื้นฐานด้านดิจิทัล

ครูสอนภาษาอังกฤษมีจุดอ่อนด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาก ซึ่งครูต้องปรับตัวมากกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีสมัยใหม่ อีกทั้งสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนยังไม่ทันสมัยทำให้การเรียนรู้ของนักเรียนในห้องเรียนล้าหลัง ไม่ทันการเรียนรู้นอกห้องเรียนของนักเรียน ซึ่งนักเรียนใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยล้ำหน้าครูผู้สอนไปแล้ว

3.3 ปัญหาหรืออุปสรรคที่จะทำให้การนำสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 มาสู่การพัฒนาสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนเอกชน ไม่ประสบความสำเร็จ

ในทัศนะของผู้ทรงคุณวุฒิได้ชี้ให้เห็นปัญหาหรืออุปสรรคที่จะทำให้การนำสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 มาปรับใช้เพื่อพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนเอกชน ไม่ประสบความสำเร็จ มีดังต่อไปนี้

ความมั่นใจและความกล้าแสดงออกของครูในการที่จะใช้ภาษาอังกฤษในการสอนเพื่อให้ นักเรียนได้เห็นเป็นแบบอย่างนอกจากนั้นภาระงานที่ได้รับนอกเหนือจากงานสอนอาจ ทำให้ครูมีเวลาไม่เพียงพอในการเตรียมการสอนและจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 2)

ครูภาษาอังกฤษจะต้องมีทักษะพื้นฐานประจำตัวก่อนไม่ว่า Conversation เอยอะไรเอย ครูต้องคล่องก่อน ตรงนี้ที่มันยาก ถ้าผ่านด่านนี้ได้มันจะทำให้ครูเกิดความมั่นใจ ปัญหาของครูไทยวันนี้ ไม่ใช่แค่ สข. หรือก ถามว่าทำไมเวลาครูสอนแล้วเอาดีไม่ได้เพราะความสามารถเฉพาะตัวคือ ครูพูดไม่ได้ นึกออกไหมถ้าครูสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดี จะทำให้ครูเกิดความมั่นใจ เพราะฉะนั้นดูว่าปัจจัยสำคัญที่สุด ถ้าในความคิดผมนะการสอนภาษาคือการสร้างความมั่นใจให้กับครู (ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 3)

ผู้ทรงคุณวุฒิอีกท่านได้กล่าวถึงปัญหาที่จะส่งผลต่อการนำมามาตรฐานสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษมาสู่การพัฒนาว่า

ปัญหาที่สำคัญคือความเชื่อที่ผลต่อพฤติกรรม (Mindset) และทัศนคติ (Attitude) ครูต้องมี Mindset ที่เปิดกว้าง มี quiz growth Mindset ต้องมี Mindset เพื่อการเติบโต Mindset เพื่อการพัฒนา Mindset เพื่อการเห็นเด็กเป็นศูนย์กลางของโลก นอกจากนั้นยังรวมไปถึงภาระงานที่ครูได้รับ นอกเหนือจากการเรียนการสอนไม่ว่าจะเป็นเอกสารการประเมินหรืออื่นๆและที่สำคัญที่สุดครูเอกชนนั้น ไม่เหมือนกับ ครูในโรงเรียนรัฐบาลซึ่งบางแห่งอาจมีความมั่นคงในการทำงาน (Job Security) ต่ำมากเพราะ มีโอกาสที่จะโดนไล่ออกได้ตลอดเวลา (ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 5)

ปัญหาความจริงจ้งในการวางระบบการพัฒนาสมรรถนะครูของผู้บริหารสถานศึกษา เอกชน การประเมินผู้เรียนไม่ได้เน้นการประเมินแบบสมรรถนะ ข้อมูลจากผลการประเมินผู้เรียนจึง ไม่สะท้อนไปสู่สมรรถนะของครู อัตราการลาออก (turnover rate) ของครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนเอกชนสูง ในขณะที่การพัฒนาสมรรถนะครูนับเป็นต้นทุนอย่างหนึ่งที่โรงเรียนต้องลงทุน นอกจากนั้นยังขาดความ

เข้มแข็ง เอาจริงเอาจังในการกำกับติดตาม จากต้นสังกัดและการเข้าสู่วิชาชีพครู เมื่อได้ licence แล้วก็จะได้ตลอดชีวิต ทำให้ครูไม่จำเป็นต้องพัฒนาตนเองเพื่อการรักษา licence ถ้ามีระบบ Re-licence โดยนำผลการพัฒนาตนเองมาแลกกับการต่ออายุของ licence ก็จะช่วยในการกระตุ้นครูให้เกิดการพัฒนาตนเอง (ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 6)

ครูไม่มีเวลาศึกษางานเติมเนื่องจากภาระงานสอนภาระการตรวจงานและงานด้านการสนับสนุนอื่นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจกรรมนอกเวลาของนักเรียนทำให้ครูเองไม่สามารถจะแบ่งเวลาเพื่อพัฒนาตนเองให้มีความรู้เพิ่มเติมเพื่อที่จะนำมาถ่ายทอดให้กับนักเรียนได้อย่างเต็มที่ (ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 8)

ผู้ทรงคุณวุฒิท่านหนึ่งยังได้กล่าวถึงปัญหา เรื่องสัดส่วนของนักเรียนต่อครูและจำนวนของนักเรียนต่อห้องเรียนว่า

จำนวนนักเรียนต่อห้องเรียนที่มีมากเกินไปส่งผลให้ครูผู้สอนไม่สามารถพัฒนาผู้เรียนด้านภาษาเพื่อการสื่อสารได้เต็มตามศักยภาพได้อย่างทั่วถึง นอกจากนั้นสถานศึกษาบางแห่งครูสอนภาษาอังกฤษยังมีจำนวนไม่เพียงพอเมื่อเทียบกับจำนวนนักเรียนที่มีห้องละ 40-50 คน เป็นปัจจัยที่มีส่วนที่ทำให้นักเรียนไม่สามารถเรียนรู้ได้อย่างเต็มที่และทำให้การสอนภาษาอังกฤษไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร (ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 1 ท่านที่ 9 ท่านที่ 10 และท่านที่ 11)

การสนับสนุนให้ครูพัฒนาตัวเองโดยนโยบายจากฝ่ายบริหารของแต่ละโรงเรียนอาจมีความแตกต่างกันไปซึ่งบางครั้งอาจจะส่งผลต่อการที่ครูจะพัฒนาตัวเองให้มีการสอนได้ตามมาตรฐานที่กำหนด (ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 9)

ผู้ทรงคุณวุฒิท่านเดิมยังได้กล่าวต่อไป เกี่ยวกับการสนับสนุนของฝ่ายบริหารและภาระงานของครูว่า

การสนับสนุนของฝ่ายบริหารและภาระงานอื่นๆ เนื่องจากบางครั้ง จำนวนครูสอนภาษาอังกฤษในแต่ละโรงเรียนอาจมีไม่มากนัก ทำให้ครูหนึ่งคนต้องแบกภาระงานมากเกินไปและอาจมีเวลาน้อยลงในการพัฒนาสมรรถนะของตนเอง ทำให้ชั่วโมงการสอนไม่ได้รับการใส่ใจอย่างเต็มที่ (ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 9 และท่านที่ 10)

นอกจากนี้ ผู้ทรงคุณวุฒิท่านหนึ่ง ได้เสนอแนวทางที่จะทำให้โรงเรียนได้นำสมรรถนะดังกล่าวมาพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษ คือ

ควรมีนโยบายการยกระดับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นภาษาที่สอง (Second Language) จากที่เป็นภาษาต่างประเทศ (English as Foreign Language) ทั้งนี้เพื่อกระตุ้นให้เห็นความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ทั้งในวงราชการ วิธีการดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพ (ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 1)

จะเห็นได้ว่า ผู้ทรงคุณวุฒิได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับปัญหาหรืออุปสรรคที่จะส่งผลต่อการนำสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 มาสู่การพัฒนาสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนเอกชนไม่สำเร็จว่า เกิดจากปัจจัยหลายประการซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

1. ปัจจัยด้านครูสอนภาษาอังกฤษ ได้แก่

1.1 การขาดความมั่นใจและความกล้าแสดงออกของครูในการที่จะใช้ภาษาอังกฤษในการสอนเพื่อให้นักเรียนได้เห็นเป็นแบบอย่าง รวมถึงการขาดวิสัยทัศน์และทัศนคติของครูต่อมุมมองการพัฒนาผู้เรียนเป็นสำคัญ

1.2 ภาระงานที่ครูภาษาอังกฤษได้รับนอกเหนือจากงานสอนทำให้ครูไม่มีเวลาในการพัฒนาสมรรถนะทางด้านภาษาของตน รวมถึงการเพิ่มภาระงานสอนเนื่องจากโรงเรียนขาดแคลนครูสอนภาษาอังกฤษ

1.3 การขาดทักษะการสื่อสารในระดับพื้นฐานทำให้ครูไม่มีความมั่นใจในการสอนภาษาอังกฤษ รวมถึงทำให้ครูขาดโอกาสที่จะพัฒนาตนเองเพื่อให้ทักษะภาษาอังกฤษของตนก้าวสู่ในระดับสูงขึ้น

1.4 การขาดขวัญและกำลังใจ เนื่องจากครูโรงเรียนเอกชนมีความมั่นคงในวิชาชีพน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับครูรัฐบาล ดังนั้น ครูภาษาอังกฤษของโรงเรียนเอกชนจึงมีอัตราการลาออก (turnover rate) สูง

2. ปัจจัยด้านผู้บริหารโรงเรียน ได้แก่

2.1 การกำหนดสัดส่วนของนักเรียนต่อครูและจำนวนของนักเรียนต่อห้องเรียนยังไม่เหมาะสม จำนวนนักเรียนต่อห้องเรียนที่มีมากเกินไปส่งผลให้ครูผู้สอนไม่สามารถฝึกผู้เรียนให้สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้เต็มศักยภาพและได้อย่างทั่วถึง

2.2 การประเมินผู้เรียนไม่ได้เน้นการประเมินแบบสมรรถนะ ดังนั้น ข้อมูลจากผลการประเมินผู้เรียนจึงไม่สะท้อนไปสู่สมรรถนะของครู

2.3 นโยบายจากฝ่ายบริหารของแต่ละโรงเรียนในการสนับสนุนให้ครูพัฒนาสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษมีความแตกต่างกันขึ้นกับความพร้อมของโรงเรียน ส่งผลให้ครูมีสมรรถนะการสอนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

3. ปัจจัยด้านองค์กรวิชาชีพ ได้แก่

3.1 การเข้าสู่วิชาชีพของครูไม่ได้รับการกำกับติดตามสมรรถนะจากองค์กรวิชาชีพหรือหน่วยงานต้นสังกัดอย่างเป็นระบบ อาทิ เมื่อได้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพแล้วก็จะได้ตลอดชีวิต ทำให้ครูไม่เห็นความจำเป็นในการพัฒนาตนเองเพื่อธำรงรักษาใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ

3.2 การขาดนโยบายการยกระดับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นภาษาที่สอง (Second Language) จากที่เป็นภาษาต่างประเทศ (English as Foreign Language) ทำให้ครูสอนภาษาอังกฤษไม่เห็นความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพ

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เป็นการวิจัยเชิงบรรยายที่ใช้การผสมผสานระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ มีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.1.1 เพื่อศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน

1.1.2 เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างองค์ประกอบของตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์

1.1.3 เพื่อศึกษาแนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน

1.2 สมมติฐานการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ได้กำหนดสมมติฐานการวิจัยว่า โมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างองค์ประกอบของตัวบ่งชี้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นจากทฤษฎี งานวิจัย และความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ตามเกณฑ์ที่กำหนด

1.3 วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย 3 ระยะ ดังนี้

1.3.1 ระยะที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ในสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน โดยดำเนินการ 4 ขั้นตอน ดังนี้

1) การวิเคราะห์และสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ได้สมรรถนะ กลุ่มของสมรรถนะ องค์ประกอบ และตัวบ่งชี้พฤติกรรมของครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 และนิยามเชิงปฏิบัติการ เพื่อเป็นต้นร่างนำไปใช้ในการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ

2) การศึกษาความคิดเห็นต่อสมรรถนะและกลุ่มของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ โดยผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คือ ผู้เชี่ยวชาญการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 10 คน ใช้การเลือกแบบบอกลหิมะตามเกณฑ์ที่กำหนด เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์ที่มีโครงสร้าง ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเป็นรายบุคคลตามวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนด และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา

3) การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของประเด็นคำถามหรือตัวบ่งชี้ของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 โดยผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คือ ผู้เชี่ยวชาญการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 20 คน ใช้การเลือกแบบเจาะจงตามเกณฑ์ที่กำหนด เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของประเด็นคำถามหรือตัวบ่งชี้ของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญด้วยแบบประเมิน และได้แบบประเมินกลับคืนมาครบทั้ง 20 ฉบับ ที่มีความถูกต้องและความสมบูรณ์ และวิเคราะห์ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของตัวบ่งชี้ของแต่ละกลุ่มสมรรถนะจากแบบประเมินด้วยค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) พร้อมทั้งแปลความหมายของค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ที่กำหนด

หลังจากนั้นผู้วิจัยได้นำตัวบ่งชี้ของแต่ละกลุ่มสมรรถนะที่มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ตามเกณฑ์มาสร้างเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้หรือการปฏิบัติตามประเด็นคำถามหรือตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 มีข้อความทั้งสิ้น 61 ข้อ แยกตามองค์ประกอบสมรรถนะ เมื่อนำไปทดลองใช้ พบว่า มีค่าความเที่ยงทั้งฉบับเท่ากับ .97 และค่าความเที่ยงของแต่ละองค์ประกอบอยู่ในช่วง .89 -.96 เมื่อนำแบบสอบถามที่ผ่านการทดลองใช้มาปรับปรุงให้เหมาะสมยิ่งขึ้น พบว่า แบบสอบถามที่ปรับใหม่มีข้อความทั้งสิ้น 56 ข้อ เมื่อนำไปใช้ศึกษาองค์ประกอบของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐานด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis) ต่อไป

4) การศึกษาองค์ประกอบของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน โดยใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis) ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาจากประชากร คือ ครูสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาเอกชนระดับชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จำนวน 3,776 แห่ง ในปีการศึกษา 2562 และกลุ่มตัวอย่าง คือ ครูสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 550 คน โดยใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้หรือการปฏิบัติตามประเด็นคำถามหรือตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วยข้อความทั้งสิ้น 56 ข้อ มีค่าความเที่ยงทั้งฉบับเท่ากับ .97 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยส่งแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 550 ฉบับ และได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา รวมจำนวนทั้งสิ้น 532 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 97

จากแบบสอบถามทั้งหมด และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ความเบ้ (Sk) และความโด่ง (Ku) และค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของตัวแปร ($C.V.$) และวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis) เพื่อตรวจสอบความตรงขององค์ประกอบหรือตัวแปรแฝงในรูปแบบที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นตามแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งจากแนวคิดของผู้เชี่ยวชาญ ด้วยวิธีสกัดองค์ประกอบหลัก (Principal component analysis) ร่วมกับการหมุนแกนแบบมุมฉาก (Varimax Rotation) ด้วยโปรแกรม Mplus 7.31 โดยพิจารณาตัวบ่งชี้ที่มีน้ำหนักองค์ประกอบน้อยกว่า 0.4 จะถูกตัดทิ้ง และตัวบ่งชี้ที่ยังอยู่ในโมเดลจะต้องมีค่าไอแกน (Eigenvalue) มากกว่า 1.0

1.3.2 ระยะเวลาที่ 2 การตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยนำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยเก็บข้อมูลเชิงประจักษ์กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 532 คน จากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ ทั้ง 56 ข้อคำถาม มาวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบสอบถาม พบว่า มีค่าความเที่ยงเท่ากับ .98 และมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .69-.81 ในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) ผู้วิจัยตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลโครงสร้างองค์ประกอบกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ด้วยโปรแกรม Mplus 7.31 โดยใช้ค่าสถิติในการตรวจสอบ ดังนี้ (1) ค่าไคสแควร์ (χ^2) มีค่าต่ำหรือไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ มีความน่าจะเป็นหรือค่า p -value สูงกว่า 0.05 (2) ค่าดัชนี CFI มีค่ามากกว่า .95 (3) ค่าดัชนี TLI มีค่ามากกว่า .95 (4) ค่าดัชนี SRMR มีค่าต่ำกว่า 0.05 และ (5) ค่า RMSEA มีค่าต่ำกว่า 0.05 หลังจากนั้นคัดเลือกตัวบ่งชี้ของสมรรถนะโดยพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor loading) ตามเกณฑ์ดังนี้ (1) เท่ากับหรือมากกว่า 0.7 สำหรับองค์ประกอบหลัก และ (2) เท่ากับหรือมากกว่า 0.30 สำหรับองค์ประกอบย่อยและตัวบ่งชี้

1.3.3 ระยะเวลาที่ 3 การศึกษาแนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน โดยผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คือ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 11 คน ใช้การเลือกแบบเจาะจงตามเกณฑ์ที่กำหนด เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับแนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษตามสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเป็นรายบุคคลตามวัน เวลาและสถานที่ที่กำหนด และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหาและสร้างบทสรุปเกี่ยวกับแนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษตามสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน

1.4 สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน สรุปได้ดังนี้

1.4.1 สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ในสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน ประกอบไปด้วย 6 องค์ประกอบ และ 56 ตัวบ่งชี้พฤติกรรม โดยเรียงตามค่าน้ำหนักองค์ประกอบของสมรรถนะ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 ความสามารถด้านการคิดเชิงนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ ประกอบด้วย 8 ตัวบ่งชี้พฤติกรรม ดังนี้

1.1 กล้าตัดสินใจในการจัดการเรียนการสอนที่จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21

1.2 แสวงหาโอกาส และใช้โอกาสนั้นเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษสูงสุดและทันสมัย

1.3 นำตนเองและปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ความเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 ได้

1.4 มีความสนใจใฝ่รู้อยู่ตลอดเวลา

1.5 เข้าใจจุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนาของตนเอง

1.6 มีกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบและสร้างสรรค์

1.7 บูรณาการเนื้อหาสาระเพื่อสร้างนวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอนเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21

1.8 รอบรู้ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21

องค์ประกอบที่ 2 ทักษะการสอนภาษา ประกอบด้วย 11 ตัวบ่งชี้พฤติกรรม ดังนี้

2.1 รอบรู้และเข้าใจหลักการและเทคนิคการสอนการฟัง

2.2 ประยุกต์ใช้หลักการและเทคนิคการสอนการฟังในการออกแบบการเรียนการสอน

2.3 นำเทคนิคการสอนการฟังไปฝึกปฏิบัติในห้องเรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนเป็นรายบุคคล

2.4 รอบรู้และเข้าใจหลักการและเทคนิคการสอนการพูด

2.5 ประยุกต์ใช้หลักการและเทคนิคการสอนการพูดในการออกแบบการเรียนการสอน

2.6 นำเทคนิคการสอนการพูดไปฝึกปฏิบัติในห้องเรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่าง
ของนักเรียนเป็นรายบุคคล

2.7 รอบรู้และเข้าใจหลักการและเทคนิคการสอนการอ่าน

2.8 นำเทคนิคการสอนการอ่านไปฝึกปฏิบัติในห้องเรียนโดยคำนึงถึงความ
แตกต่างของนักเรียนเป็นรายบุคคล

2.9 รอบรู้และเข้าใจหลักการและเทคนิคการสอนการเขียน

2.10 นำเทคนิคการสอนการเขียนไปฝึกปฏิบัติในห้องเรียนโดยคำนึงถึงความ
แตกต่างของนักเรียนเป็นรายบุคคล

2.11 บูรณาการทักษะการฟัง การอ่าน การพูดและการเขียน

องค์ประกอบที่ 3 ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 13 ตัวบ่งชี้
พฤติกรรม ดังนี้

3.1 รอบรู้และเข้าใจศาสตร์การสอนและนโยบายด้านหลักสูตรและการจัดการ
เรียนการสอนภาษาต่างประเทศ

3.2 วิเคราะห์หลักสูตรในกลุ่มสาระวิชาภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)
ได้เหมาะสมกับการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21

3.3 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ได้เหมาะสมและสอดคล้องกับการเรียนรู้ของ
นักเรียนในศตวรรษที่ 21

3.4 ออกแบบการวัดและประเมินผล เพื่อค้นหาศักยภาพการเรียนรู้ของนักเรียน

3.5 เลือกใช้วิธีการสอนที่หลากหลายและมีประสิทธิภาพเหมาะสมกับธรรมชาติ
ของเนื้อหาที่จะถ่ายทอดให้แก่ นักเรียน

3.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้จัดการเรียนรู้ได้เหมาะสมและสอดคล้องกับ
การเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21

3.7 วิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของนักเรียนเป็นรายบุคคลเพื่อวางแผนการ
ให้ความช่วยเหลือ

3.8 ใช้ผลการวัดและประเมินผลนักเรียนมาปรับปรุงและพัฒนาการเรียนรู้ของ
นักเรียนเป็นรายบุคคล

3.9 บริหารจัดการชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและสร้างแรงจูงใจให้นักเรียน
ได้เรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้อย่างครบถ้วน

3.10 สร้างสัมพันธภาพ แรงจูงใจ และแรงบันดาลใจให้นักเรียนเกิดความตั้งใจที่
จะเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

3.11 สร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครองและชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม

3.12 ปฏิบัติการวิจัยเพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน

3.13 นำผลการวิจัยมาใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนและการทำงานอย่างต่อเนื่อง

องค์ประกอบที่ 4 ความสามารถทางภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย 8 ตัวบ่งชี้

พฤติกรรม ดังนี้

4.1 รอบรู้และเข้าใจหลักการและเทคนิคการสอนคำศัพท์และการเรียนรู้คำศัพท์

ของนักเรียน

4.2 ประยุกต์ใช้หลักการและเทคนิคการสอนคำศัพท์ในการออกแบบการเรียน

การสอน

4.3 ใช้เทคนิคและกิจกรรมในการอธิบายคำศัพท์ เลือกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับ

บทเรียน รวมทั้งยกตัวอย่างเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้คำศัพท์

4.4 รอบรู้และเข้าใจหลักการและเทคนิคการสอนการออกเสียง การเน้นเสียงคำ

และประโยค การออกเสียงในการเชื่อมคำและประโยคและการออกเสียงสูงต่ำ

4.5 รอบรู้และเข้าใจหลักการและเทคนิคการสอนไวยากรณ์

4.6 ประยุกต์ใช้หลักการและเทคนิคการสอนไวยากรณ์ในการออกแบบการเรียน

การสอน

4.7 ใช้เทคนิคและกิจกรรมในการอธิบายไวยากรณ์ และเลือกใช้บทเรียนที่

เหมาะสมกับการเรียนรู้ของนักเรียน

4.8 รอบรู้และเข้าใจหลักการและเทคนิคการสอนการฟัง

องค์ประกอบที่ 5 ความสามารถพื้นฐานด้านดิจิทัล ประกอบด้วย 4 ตัวบ่งชี้

พฤติกรรม ดังนี้

5.1 ตระหนักถึงความสำคัญของนวัตกรรมการเรียนรู้ที่เป็นสื่อดิจิทัลในการจัด

การเรียนการสอน

5.2 รอบรู้เกี่ยวกับนวัตกรรมการเรียนรู้ที่เป็นสื่อดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอน

5.3 เลือกใช้นวัตกรรมการเรียนรู้ที่เป็นสื่อดิจิทัลได้เหมาะสมกับการสอน

ภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21

5.4 พัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ที่เป็นสื่อดิจิทัลได้เหมาะสมกับการสอน

ภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21

องค์ประกอบที่ 6 ความสามารถในการสื่อสาร ประกอบด้วย 12 ตัวบ่งชี้

พฤติกรรม ดังนี้

- 6.1 อธิบายความหมาย ขยายความ และยกตัวอย่างของเนื้อหาสาระ
- 6.2 บอกความแตกต่างและความคล้ายคลึงของเนื้อหาสาระ
- 6.3 ถอดความเนื้อหาสาระให้มีความถูกต้องและเหมาะสมตามเจตนาของเนื้อหาสาระนั้น
- 6.4 แยกแยะเนื้อหาสาระออกเป็นส่วนย่อยที่มีความสัมพันธ์และสอดคล้องกัน
- 6.5 เชื่อมโยงเนื้อหาสาระเพื่อการสื่อความได้อย่างมีความหมาย
- 6.6 เชื่อมโยงส่วนต่างๆ ของเนื้อหาสาระเพื่อให้เข้าใจความหมายและเจตนาที่แท้จริงของเนื้อหาสาระนั้น
- 6.7 สรุป เรียบเรียง ให้เหตุผล อธิบายและอภิปรายความหมายของเนื้อหาสาระ
- 6.8 รอบรู้การใช้ภาษาอย่างน้อยระดับ C1 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ CEFR
- 6.9 ยกตัวอย่างได้ถูกต้องและเหมาะสมกับนักเรียนตั้งแต่ระดับ A1-C2 ตามกรอบมาตรฐานการประเมินความสามารถทางภาษา จากประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรป หรือ CEFR
- 6.10 อธิบายความหมายของการใช้ภาษาพูด ภาษาเขียน หรือภาษาท่าทางได้อย่างเหมาะสม
- 6.11 ใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับบทเรียน
- 6.12 แลกเปลี่ยนข้อมูลจากสิ่งที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ

1.4.2 ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสองของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน พบว่า โมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างองค์ประกอบของตัวบ่งชี้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของงานวิจัย โดยพิจารณาจากค่าสถิติทุกตัวเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด ได้แก่ ไค-สแควร์ (Chi-Square) ไม่มีนัยสำคัญ โดยมีค่า p เท่ากับ 0.127 ค่าประมาณความคลาดเคลื่อนของรากที่สองเฉลี่ย (RMSEA) เท่ากับ 0.010 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 0.998, ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบของ Tucker และ Lewis (TLI) เท่ากับ 0.998, ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนที่เหลือมาตรฐาน (SRMR) เท่ากับ 0.023 และพบว่า แต่ละองค์ประกอบมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (β) อยู่ระหว่าง 0.818 ถึง 0.961 และตัวบ่งชี้พฤติกรรมของทุกองค์ประกอบ ทั้ง 56 ตัว มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (β) อยู่ระหว่าง 0.740 ถึง 0.925 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด แสดงว่า องค์ประกอบทุกตัวมีความเหมาะสมและตัวบ่งชี้พฤติกรรมทั้ง 56 ตัว สามารถเป็นตัวบ่งชี้ของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐานได้

1.4.3 ผลการศึกษาแนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน สรุปได้ดังนี้

1) แนวทางการเสริมสร้าง สมรรถนะด้านความสามารถการคิดเชิงนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ สำหรับครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21

(1) ผู้บริหารควรเปิดโอกาสให้ครูสอนภาษาอังกฤษสามารถคิดได้อย่างสร้างสรรค์ ให้ครูมีส่วนร่วมในการตัดสินใจนำนวัตกรรมเข้ามาใช้กับหลักสูตรและกิจกรรมในห้องเรียน และให้ครูได้แสดงความคิดเห็นถึงความเป็นไปได้หรือข้อจำกัดในการนำนวัตกรรมเหล่านั้นมาปรับใช้จริง

(2) ผู้บริหารควรสนับสนุนและส่งเสริมให้ครูมุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนด้วยนวัตกรรมการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ การเรียนการสอน และการใช้ชีวิตประจำวัน

(3) ผู้บริหารควรจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษให้เกิดความคิดเชิงนวัตกรรมหรือการคิดเชิงสร้างสรรค์ (Creative Thinking) รวมถึงการสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้และการจัดกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับนวัตกรรมของครูผู้สอนระหว่างกลุ่มโรงเรียน

(4) ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ด้วยการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อกระตุ้นให้ครูเกิดกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบและสร้างสรรค์ กระตุ้นให้ครูสนใจใฝ่เรียนรู้ตลอดเวลา เปิดโอกาสให้ได้ค้นพบจุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนาของตนเอง และสร้างวัฒนธรรมที่มุ่งคุณภาพ

(5) หน่วยงานที่รับผิดชอบการจัดการศึกษาของเอกชนขั้นพื้นฐานควรสร้างพื้นที่ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับนวัตกรรมการเรียนรู้ของครูผู้สอนภาษาอังกฤษทั้งกับครูในประเทศและต่างประเทศอย่างต่อเนื่องเป็นประจำ

2) แนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะด้านทักษะการสอนภาษาสำหรับครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21

(1) ผู้บริหารต้องสร้างความมั่นใจให้กับครูในการสอนภาษา โดยฝึกให้ครูภาษาอังกฤษมีทักษะพื้นฐานประจำตัวก่อนซึ่งจะทำให้ครูเกิดความมั่นใจ

(2) ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูภาษาอังกฤษไปแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับประเทศเจ้าของภาษาหรือเปิดโอกาสให้ครูภาษาอังกฤษได้เรียนคอร์สระยะสั้นที่ต่างประเทศ

(3) ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูได้รับการฝึกฝนและเพิ่มพูนความรู้และทักษะการสอนภาษาจากหน่วยงานที่รับผิดชอบอย่างต่อเนื่องและหลากหลายช่องทาง รวมถึงการส่งเสริมสนับสนุนให้โรงเรียนมีครูภาษาอังกฤษที่เป็นเจ้าของภาษาปฏิบัติการสอน

(4) ผู้บริหารควรกำหนดให้มีการนิเทศกำกับติดตามการนำความรู้และประสบการณ์ที่ผ่านการฝึกอบรมและพัฒนาด้านภาษาอังกฤษมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนเป็นระยะๆ

(5) ผู้บริหารควรมีการประเมินสมรรถนะครูอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่เริ่มแรกเข้า โดยใช้ผลการสอบที่ยืนยันสมรรถนะที่อ้างอิงในระดับสากล

(6) ผู้บริหารต้องจัดสรรให้ครูได้มีเวลาในการฝึกฝนและพัฒนาตนเองเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษ เพราะครูต้องพัฒนาการเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา และนำสิ่งที่เรียนรู้มาปรับใช้กับการเรียนการสอน

(7) ครูสอนภาษาอังกฤษต้องมีการฝึกฝนและพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา เนื่องจากนักเรียนในปัจจุบันสามารถเข้าถึงเทคโนโลยีโดยง่ายและใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้ด้วยตัวเอง

3) *แนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความสามารถในการจัดการเรียนรู้สำหรับครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21*

(1) ผู้บริหารต้องส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนมากขึ้น ใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย และสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน

(2) ผู้บริหารต้องพัฒนาครูให้มีความเข้าใจและสามารถวิเคราะห์หลักสูตรได้ และสามารถนำหลักสูตรไปออกแบบการเรียนรู้สู่ห้องเรียนได้ โดยเน้นการทำงานแบบมีส่วนร่วมของครู

(3) ผู้บริหารควรส่งเสริมสนับสนุนให้ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแบบการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) โดยบูรณาการการเรียนการสอนกับการใช้เทคโนโลยี และการเรียนรู้ตลอดชีวิต

(4) ผู้บริหารต้องสนับสนุนความพร้อมของสื่อการเรียนการสอน เทคโนโลยี คอมพิวเตอร์ และห้องปฏิบัติการทางภาษาที่ทันสมัยสำหรับครูในการจัดการเรียนการสอน

(5) ผู้บริหารต้องอบรมและส่งเสริมให้ครูใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ เข้ามาช่วยในการจัดการเรียนการสอน โดยเฉพาะการใช้แพลตฟอร์มต่างๆ ที่หน่วยงานต้นสังกัด (สข.) จัดทำขึ้น

(6) ผู้บริหารต้องให้ความสำคัญกับการเรียนรู้และการใช้ภาษาแม่ของครู (ภาษาไทย) เป็นอันดับแรก เนื่องจากธรรมชาติในการเรียนรู้การใช้ภาษาของมนุษย์เริ่มมาจากภาษาแม่ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญของการเรียนรู้ด้านภาษา

(7) ผู้บริหารต้องส่งเสริมให้ครูพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอนโดยทำวิจัยในชั้นเรียน และนำผลมาปรับใช้ในการจัดการเรียนการสอน พร้อมทั้งสนับสนุนให้ครูสร้างเครือข่ายการพัฒนาสมรรถนะครูโดยมีการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem Based Learning)

(8) ผู้บริหารต้องจัดสรรเวลาและภาระงานของครูให้เหมาะสม โดยพิจารณา ทบพวนภาระงานของครูในปัจจุบัน และมอบหมายให้ครูได้ทำภาระงานของตนซึ่งเกี่ยวกับการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะและนำความรู้มาประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวัน

(9) ครูสอนภาษาอังกฤษต้องวิเคราะห์ตนเองเพื่อทราบจุดอ่อน จุดแข็งโอกาส และอุปสรรคในการพัฒนาตัวเอง เพื่อที่จะได้หาทางแก้ไขและพัฒนาตนเองในการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

4) แนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความสามารถทางภาษาอังกฤษ สำหรับครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21

(1) ผู้บริหารควรเปิดโอกาสให้ครูได้ประเมินความสามารถทางภาษาอังกฤษของตนเองตามสภาพจริงอย่างหลากหลายวิธี เพื่อให้ครูทราบปัญหาและความต้องการในการพัฒนาตนเอง

(2) ผู้บริหารควรพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของครูเพื่อให้สามารถนำไปใช้จัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(3) ผู้บริหารควรส่งเสริมครูสอนภาษาอังกฤษให้เป็นผู้อำนวยการควบคุมสะกดในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยบูรณาการความรู้ด้านภาษาอังกฤษเข้ากับการใช้ชีวิตประจำวันของผู้เรียน

(4) ผู้บริหารควรพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของครูอย่างหลากหลายวิธีและสม่ำเสมอ เพื่อช่วยให้ครูเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ และสามารถใช้กับนักเรียนในห้องเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(5) ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูมีพื้นที่ในการแสดงความสามารถด้านภาษาอังกฤษ เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับครูในสิ่งที่ครูได้เรียนรู้และประสบการณ์มาถ่ายทอดให้ตรงกับความต้องการของนักเรียนและประยุกต์ให้เข้ากับสถานการณ์ในปัจจุบันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(6) ระเบียบนโยบายต้องเสริมสร้างสมรรถนะครูในแต่ละด้าน โดยปรับระบบการผลิตครูในวิชาภาษาอังกฤษ ตั้งแต่คัดกรองผู้ที่จะเข้ามาศึกษาหลักสูตร และใช้หลักสูตรฐานสมรรถนะที่มีการกำหนดเกณฑ์ของสมรรถนะแต่ละระดับอย่างชัดเจน และมีการสอบที่มุ่งประเมินสมรรถนะเพื่อให้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู

(7) ครูสอนภาษาอังกฤษควรฝึกฝนตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันอย่างสม่ำเสมอ และกล้าแสดงความสามารถทางภาษาในทุกสถานการณ์

5) แนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความสามารถพื้นฐานด้านดิจิทัล สำหรับครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21

(1) ผู้บริหารต้องพัฒนาครูผู้สอนให้มีทักษะในการใช้และผลิตสื่อเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสาร เพื่อรองรับการพัฒนาผู้เรียนในยุคเทคโนโลยีดิจิทัลและสร้างช่องทางการเรียนรู้ที่หลากหลาย

(2) ผู้บริหารควรส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างพื้นที่การเรียนรู้สำหรับครูผู้สอนในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เชิงนวัตกรรม รวมทั้งการส่งเสริมการค้นคว้าและศึกษาหาวิธีการหรือเครื่องมือใหม่ๆ ในการพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

(3) ผู้บริหารต้องพัฒนาครูให้สามารถทำวิจัยเกี่ยวกับสื่อดิจิทัล หรือสื่ออื่นๆ และนำผลงานวิจัยที่ครูพัฒนามาแล้วมาใช้กับผู้เรียนเพื่อช่วยให้เด็กมีความก้าวหน้าในการเรียนรู้

(4) ผู้บริหารต้องสนับสนุนให้ครูมีโอกาสเข้ารับการอบรมหรือเรียนรู้เกี่ยวกับการเลือกสื่อนวัตกรรมที่เป็นดิจิทัลใหม่ๆ และสนับสนุนให้ครูได้นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน

(5) ผู้บริหารต้องจัดหาสื่อดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ให้เพียงพอต่อความต้องการของครูและจะต้องคัดเลือกสื่อที่มีคุณภาพและมีมาตรฐาน และต้องส่งเสริมให้ครูใช้สื่อดิจิทัลได้อย่างคล่องแคล่ว

6) *แนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความสามารถในการสื่อสารสำหรับครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21*

(1) ผู้บริหารควรส่งเสริมสนับสนุนให้ครูพัฒนาการออกแบบการจัดกิจกรรมการสอนภาษา โดยเน้นในเรื่องการสื่อสารหรือการใช้ภาษาแบบองค์รวม (Whole Language)

(2) ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูพัฒนาทักษะการสื่อสารทั้งด้านฟัง และพูด เพื่อนำไปใช้จริงในสถานการณ์ประจำวันทั้งในและนอกห้องเรียน

(3) ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูเน้นการสอนทักษะการฟังและการพูดให้แก่ นักเรียนอย่างสม่ำเสมอ และหลากหลายวิธี โดยเฉพาะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกการสนทนากับเจ้าของภาษาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

(4) ผู้บริหารควรจัดฝึกอบรมพัฒนาความสามารถด้านภาษาอังกฤษของครูให้ถึงในระดับ C1 เมื่อเทียบตามเกณฑ์ CEFR พร้อมทั้งควรมีกิจกรรมด้านภาษาเพื่อให้ครูสอนภาษาอังกฤษได้ใช้ทักษะด้านการฟังและพูดในการจัดการเรียนการสอนได้มากขึ้น

(5) ผู้บริหารควรส่งเสริมการสร้างเครือข่าย รวมทั้งการสร้างบัดดี้ครูเพื่อช่วยกันพัฒนาความสามารถในการสื่อสาร

2. อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนชั้นนำพื้นฐาน มีประเด็นที่ผู้วิจัยเห็นควรนำมาอภิปรายใน 3 ส่วน ได้แก่ 1) ความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 เพื่อคัดสรรกำหนดไว้ในโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้าง 2) การตรวจสอบโมเดลใน

ระดับตัวบ่งชี้ของแต่ละองค์ประกอบของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐานที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่ 1 และตรวจสอบโมเดลในระดับองค์ประกอบของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่ 2 และ 3) การตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลเพื่อคัดเลือกตัวบ่งชี้ของแต่ละองค์ประกอบที่แสดงว่ามีค่าน้ำหนักตัวบ่งชี้ที่ตามเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งแต่ละส่วนมีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายดังนี้

2.1 ความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐานเพื่อคัดสรรกำหนดไว้ในโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างก่อนจะทำการวิเคราะห์องค์ประกอบในลำดับต่อไป ซึ่งผลการพัฒนาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ในเบื้องต้น มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ความสามารถทางภาษาอังกฤษ 2) ความสามารถในการสื่อสาร 3) ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ 4) ความสามารถพื้นฐานด้านดิจิทัล 5) ความสามารถในการคิดเชิงนวัตกรรมและสร้างสรรค์อย่างเป็นระบบ และ 56 ตัวบ่งชี้ และทุกตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมที่สามารถนำไปใช้ได้ โดยพิจารณาในเบื้องต้นจากเกณฑ์ของค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเบ้ ความโด่ง และค่าสมประสิทธิ์การกระจาย ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร งานวิจัย และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นระบบเพื่อกำหนดเป็นกรอบความคิดเกี่ยวกับสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน แล้วทำการสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องรวมทั้งศึกษาแนวคิดที่เกี่ยวข้องตามทัศนะของผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษจากหลายท่านเพื่อให้ได้กรอบแนวคิดและนิยามตัวแปรที่ชัดเจนและเหมาะสม และได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ จึงทำให้ผลการวิจัยดังกล่าวมีความเหมาะสมและเป็นไปได้ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด และเมื่อนำองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ดังกล่าวไปตรวจสอบด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ ซึ่งผลการพัฒนาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ในขั้นตอนนี้ พบว่า องค์ประกอบสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ได้แบ่งออกเป็น 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ทักษะการสอนภาษา 2) ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ 3) ความสามารถในการสื่อสาร 4) ความสามารถด้านการคิดเชิงนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ 5) ความสามารถทางภาษาอังกฤษ และ 6) ความสามารถพื้นฐานด้านดิจิทัล มีตัวบ่งชี้ทั้งหมด 56 ตัวบ่งชี้ และจากการทดสอบนัยสำคัญด้วย Bartlett's Test of Sphericity พบว่า มีนัยสำคัญที่ระดับ .00 แสดงว่าตัวแปรมีความสัมพันธ์กันสามารถนำมาใช้วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันได้

2.2 การตรวจสอบโมเดลในระดับตัวบ่งชี้ของแต่ละองค์ประกอบของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน ที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่ 1 และตรวจสอบโมเดลในระดับองค์ประกอบของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ที่พัฒนาขึ้นกับ

ข้อมูลเชิงประจักษ์ด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่ 2 ซึ่งผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่ 1 ของแต่ละองค์ประกอบทั้ง 6 องค์ประกอบ พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดีมาก และค่าน้ำหนักของตัวบ่งชี้ทั้ง 56 ตัวบ่งชี้ในแต่ละองค์ประกอบ มีค่าเป็นบวก ซึ่งเกินเกณฑ์ที่กำหนด คือ 0.30 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ทุกค่า และผลจากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่ 2 ขององค์ประกอบ สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดีมาก ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้ทั้ง 6 องค์ประกอบมีค่าเป็นบวก ซึ่งเกินเกณฑ์ที่กำหนด คือ 0.70 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ทุกค่า ทั้งนี้ เนื่องจาก ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร งานวิจัย และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นระบบแล้วทำการสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและแนวคิดที่เกี่ยวข้องตามทัศนะของนักวิชาการหลายท่านซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อให้ได้กรอบแนวคิดที่ชัดเจนและเหมาะสม ซึ่งก่อนดำเนินการตรวจสอบโมเดลผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนาและหาคุณภาพเครื่องมือโดยการหาความตรงเชิงเนื้อหาที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ และหาค่าความเที่ยง (reliability) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) และในการพัฒนาตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบ สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน ผู้วิจัยได้การนิยามตัวบ่งชี้ พร้อมกับรวบรวมข้อมูลเพื่อสร้างตัวบ่งชี้ และได้ตรวจสอบคุณภาพของตัวบ่งชี้ทั้งจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ การประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ และการนำไปทดลองใช้ จึงทำให้ตัวบ่งชี้ทุกตัวของแต่ละองค์ประกอบของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ผ่านกระบวนการที่มีความเหมาะสมเป็นไปได้ และสามารถนำไปใช้ได้

เมื่อเรียงลำดับจากค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากไปหาน้อย ปรากฏดังนี้ ความสามารถด้านการคิดเชิงนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ (0.961) ทักษะการสอนภาษา (0.922) ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ (0.906) ความสามารถทางภาษาอังกฤษ (0.860) ความสามารถพื้นฐานด้านดิจิทัล (0.826) และความสามารถในการสื่อสาร (0.818) ซึ่งแสดงให้เห็นว่า สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐานเกิดจากองค์ประกอบ ความสามารถด้านการคิดเชิงนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ ทักษะการสอนภาษา ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ ความสามารถทางภาษาอังกฤษ ความสามารถพื้นฐานด้านดิจิทัล และ ความสามารถในการสื่อสาร ตามลำดับ ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Allen (1980), Bransford & Council (2000), Harmer (2004), APEC (2008), BALEAP (2008), UNESCO (2009), Penn-Edwards (2010), Cambridge (2014), Shin & Crandal (2014), วัฒนาพร ระวังบุกข์ (2542), และธัญญลักษณ์ เวชกามา (2562) ที่ต่างได้สะท้อนให้เห็นว่า ครูสอนภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21 ต้องมีความรู้ความสามารถในหลากหลายด้านเพื่อประกอบเป็นสมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษทั้งในเรื่อง ระบบการสอนภาษาที่ครูต้องรู้ทั้งการสอนคำศัพท์ ไวยากรณ์ การออกเสียง การสอนการฟัง พูด อ่าน และเขียน มีความสามารถในการ

การสื่อสารที่ต้องเข้าใจ ดีความ วิเคราะห์ และแลกเปลี่ยนข้อมูลจากสิ่งที่ฟังและอ่านจากสื่อต่าง ๆ มีความสามารถจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของบริบทสังคมและตัวผู้เรียน มีความสามารถในการสร้างนวัตกรรมการเรียนการสอนและการใช้สื่อเทคโนโลยีที่เหมาะสมในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 มีความตระหนักรู้และเข้าใจจุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนาของตนเองเพื่อสร้างสรรค์นวัตกรรมเพื่อการพัฒนาผู้เรียน พร้อมทั้งปรับเปลี่ยนตัวเองให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยกำหนดให้ครูสอนภาษาอังกฤษต้องมีความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับที่เหมาะสมเมื่อใช้เกณฑ์ของ CEFR (Common European Framework of Reference for Languages) เพื่อสามารถจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) ให้ผู้เรียนแต่ละช่วงวัยได้บรรลุตามเกณฑ์ที่ CEFR กำหนด (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2557) ด้วยเหตุนี้ องค์กรประกอบทั้ง 6 องค์กรประกอบดังกล่าว จึงเป็นพหุองค์ประกอบของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นคุณลักษณะหรือพฤติกรรมที่ซ่อนอยู่ในตัวครูผู้สอนภาษาอังกฤษและ คุณลักษณะหรือพฤติกรรมเหล่านี้จะเป็นตัวผลักดันให้ครูสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้บรรลุตามเป้าหมายหรือสูงกว่าเกณฑ์ CEFR ที่กำหนดไว้ (ธัญญลักษณ์ เวชกามา, 2562)

2.3 การตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลเพื่อคัดเลือกตัวบ่งชี้ของแต่ละองค์ประกอบที่แสดงว่ามีค่าน้ำหนักตัวบ่งชี้ตามเกณฑ์ คือ เท่ากับหรือมากกว่า 0.30 ซึ่งจากผลการวิจัยมีข้อค้นพบที่จะนำมาอภิปรายผลดังนี้

2.3.1 ค่าน้ำหนักของตัวบ่งชี้ในองค์ประกอบความสามารถด้านการคิดเชิงนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ พบว่า ตัวบ่งชี้ทั้งหมด 8 ตัว มีค่าน้ำหนักสูงกว่า 0.30 ทุกตัว โดยค่าน้ำหนักของตัวบ่งชี้เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การบูรณาการเนื้อหาสาระเพื่อสร้างนวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอนเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 (0.849) รองลงมา คือ แสวงหาโอกาส และใช้โอกาสนั้นเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษสูงสุดและทันสมัย (0.845) ครอบรู้ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 (0.845) มีกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบและสร้างสรรค์ (0.836) กล้าตัดสินใจในการจัดการเรียนการสอนที่จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 (0.828) นำตนเองและปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ความเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 ได้ (0.824) มีความสนใจใฝ่รู้อยู่ตลอดเวลา (0.821) และเข้าใจจุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนาของตนเอง (0.769) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากในสังคมศตวรรษที่ 21 ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเข้ามามีส่วนสำคัญในชีวิตประจำวันและการดำรงชีวิตในอนาคต ผู้เรียน จึงส่งผลให้สถานศึกษาต้องพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะการคิดเชิงนวัตกรรมและสร้างสรรค์ ทั้งการปรับตัวและจัดการกับสิ่งที่ซับซ้อน การนำตนเองได้ การกระตุ้นความสนใจใฝ่รู้ การมีความคิดสร้างสรรค์ ความกล้าที่จะเสี่ยง และการใช้กระบวนการคิด

วิเคราะห์เชิงวิพากษ์ (North Central Regional Educational Laboratory (NCREL) & METIRI Groups, 2003) ซึ่งสอดคล้องกับ Trilling and Fadel (2009) ที่ระบุว่า การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การคิดเพื่อการแก้ปัญหา และการสร้างสรรค์และนวัตกรรม เป็นคุณลักษณะสำคัญของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ซึ่งคุณลักษณะของผู้เรียนดังกล่าวจะเกิดขึ้นได้ ครูสอนภาษาอังกฤษต้องมีส่วนร่วมในการพัฒนาผู้เรียน โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553) ได้กำหนดสมรรถนะด้านการพัฒนาตนเองของครูว่า ครูต้องแสวงหาความรู้ ติดตามและแลกเปลี่ยนเรียนรู้องค์ความรู้ใหม่ๆ ทางวิชาการและวิชาชีพอยู่เสมอ เพื่อสามารถนำความรู้มาบูรณาการสร้างนวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอนให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง รวมถึงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนครูอย่างสม่ำเสมอ อีกทั้งทวิตศักดิ์ จินดานุรักษ์และคณะ (2555) ได้กล่าวถึงสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ว่า ครูควรสามารถเลือกใช้นวัตกรรม ออกแบบนวัตกรรม ปรับปรุงนวัตกรรม และสามารถพัฒนาเทคโนโลยีและสารสนเทศเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี รวมทั้งสามารถแสวงหาแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนผลของการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดลวรรณ พวงวิภาต (2562) ที่พบว่า การใช้นวัตกรรมทางภาษาที่หลากหลาย เป็นองค์ประกอบหนึ่งของสมรรถนะครูภาษาอังกฤษของโรงเรียนประถมศึกษา เพราะช่วยให้ครูสามารถจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ Jeyaraj (2013) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการบูรณาการทักษะทางภาษากับทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Thinking) ผ่านการเรียนรู้วรรณคดีอังกฤษ และพบว่า นักเรียนสามารถผลิตความรู้และความเข้าใจใหม่ด้วยตนเอง ซึ่งผู้วิจัยได้เสนอแนะว่า ครูสอนภาษาอังกฤษควรบูรณาการทักษะการคิดเชิงวิพากษ์กับรายวิชาที่ครูต้องสอนในห้องเรียน การคิดเชิงวิพากษ์และความสามารถในการแสดงออกของผู้เรียนต้องอยู่ด้วยกัน ครูจึงต้องสร้างห้องเรียนที่มีทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ร่วมอยู่ด้วย

อย่างไรก็ตาม จากปัญหาคุณภาพผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาภาษาอังกฤษของผู้เรียนระดับขั้นพื้นฐานในภาพรวมของประเทศที่ผ่านมายังไม่เป็นที่น่าพอใจ ดังจะเห็นได้จากคะแนนผลการสอบ O-NET ในวิชาภาษาอังกฤษที่ต่ำกว่าร้อยละ 50 มาอย่างต่อเนื่องในทุกระดับชั้น จนเป็นปัญหาในระดับชาติ (จรัส สุวรรณเวลา, 2562) ประกอบกับข้อจำกัดของครูสอนภาษาอังกฤษในการจัดการเรียนรู้แบบใหม่ๆ และยังไม่บูรณาการทั้ง 4 ทักษะในการจัดการเรียนการสอน (ชัชรีย์ บุนนาค, 2561) จึงสะท้อนได้ว่า ครูสอนภาษาอังกฤษควรได้รับการพัฒนาสมรรถนะด้านการคิดเชิงนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์อย่างหลากหลายวิธี และจากข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิที่ระบุว่า ผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐานจึงต้องเปิดโอกาสให้ครูสอนภาษาอังกฤษได้คิดอย่างสร้างสรรค์ มีส่วนร่วมตัดสินใจนำนวัตกรรมเข้ามาใช้กับหลักสูตรและกิจกรรมในห้องเรียน จัดอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษให้เกิดความคิดเชิงนวัตกรรม รวมถึงสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้อัตโนมัติกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับนวัตกรรมของครูผู้สอนระหว่างกลุ่มโรงเรียน และส่งเสริมให้ครูพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ด้วยการทำวิจัยในชั้นเรียน

2.3.2 คำนวณน้ำหนักของตัวบ่งชี้ในองค์ประกอบทักษะการสอนภาษา พบว่า ตัวบ่งชี้ทั้งหมด 11 ตัว มีค่าน้ำหนักสูงกว่า 0.30 ทุกตัว โดยค่าน้ำหนักของตัวบ่งชี้เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ รอบรู้และเข้าใจหลักการและเทคนิคการสอนการอ่าน (0.870) รองลงมาคือ รอบรู้และเข้าใจหลักการและเทคนิคการสอนการเขียน (0.866) รอบรู้และเข้าใจหลักการและเทคนิคการสอนการพูด (0.861) ประยุกต์ใช้หลักการและเทคนิคการสอนการพูดในการออกแบบการเรียนการสอน (0.851) นำเทคนิคการสอนการอ่านไปฝึกปฏิบัติในห้องเรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนเป็นรายบุคคล (0.851) นำเทคนิคการสอนการเขียนไปฝึกปฏิบัติในห้องเรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนเป็นรายบุคคล (0.851) บูรณาการทักษะการฟัง การอ่าน การพูดและการเขียน (0.847) ประยุกต์ใช้หลักการและเทคนิคการสอนการฟังในการออกแบบการเรียนการสอน (0.835) นำเทคนิคการสอนการพูดไปฝึกปฏิบัติในห้องเรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนเป็นรายบุคคล (0.830) นำเทคนิคการสอนการฟังไปฝึกปฏิบัติในห้องเรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนเป็นรายบุคคล (0.806) และรอบรู้และเข้าใจ หลักการและเทคนิคการสอนการฟัง (0.790) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ทักษะการสอนภาษาเป็นสมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษที่สะท้อนความสามารถของครูในการสอนการฟัง พูด อ่าน เขียน ให้กับผู้เรียนซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญมากในการสื่อสารทางภาษา ซึ่งสอดคล้องกับ Gardner (1973) ที่ระบุว่า ทักษะการสอนภาษาเป็นหนึ่งในกรอบความสามารถในการสอนของครูภาษาอังกฤษ ถ้าครูมีทักษะการสอนภาษาที่เก่ง และสามารถกระตุ้นเด็กให้มีความรู้สึกอยากเรียน ตลอดจนมีวิธีการสอนที่น่าสนใจจะช่วยให้เด็กมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาได้ อีกทั้งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2557) ได้ระบุในมาตรฐานครูผู้สอนภาษาอังกฤษว่า ครูสอนภาษาอังกฤษต้องรอบรู้และเข้าใจแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ทั้งขั้นตอนการสอน แนวทางการจัดกิจกรรม และการวัดประเมินผล เพื่อให้เกิดการบูรณาการทั้งทักษะการฟัง การอ่าน การพูดและการเขียนในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของกระทรวงศึกษาธิการ ที่กำหนดให้ปรับจุดเน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้ โดยเน้นการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) โดยปรับการเรียนการสอนจากการเน้นไวยากรณ์มาเป็นเน้นการสื่อสารที่เริ่มจาก การฟัง ตามด้วยการพูด การอ่าน และการเขียนตามลำดับ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2557) ทั้งนี้จากงานวิจัยของ Daif-Allah and Aljumah (2020) ได้เสนอแนะการพัฒนาทักษะการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สองให้กับครูว่า จำเป็นต้องคำนึงถึงความเหมาะสมกับตัวผู้เรียน ความพร้อมของครู ความต้องการของชุมชนโดยรอบ รวมถึงวิธีการสอนต้องกระตุ้นความสนใจให้กับผู้เรียนโดยใช้สื่อการสอนที่หลากหลายเพื่อจูงใจการเรียนรู้ และควรใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีเพื่อขยายขอบเขตของการเรียนการสอนเพื่อเพิ่มพูนความรู้และทักษะทางภาษาของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิที่กล่าวว่า ครูผู้สอนต้องรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อนำความรู้และประสบการณ์มาจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับปัญหาและความต้องการของผู้เรียน

อย่างไรก็ตาม สมรรถนะด้านทักษะการสอนภาษาของครูภาษาอังกฤษในสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐานยังมีจุดอ่อน ดังที่ผู้ทรงคุณวุฒิจากการสัมภาษณ์มีความเห็นว่า ครูสอนภาษาอังกฤษมีจุดอ่อนในเรื่องทักษะการพูด เป็นเพราะว่า ครูส่วนใหญ่ไม่ได้มีโอกาสใช้การสื่อสาร เมื่อครูต้องใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสอนจึงทำให้เกิดความไม่มั่นใจ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนได้ ดังนั้นผู้วิจัยมีความเห็นว่า การที่กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยให้ยกระดับความสามารถในการจัดการเรียนการสอนของครูให้สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ที่เน้นการสื่อสาร (CLT) ตามกรอบความคิดหลัก CEFR โดยจัดให้มีการประเมินความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษสำหรับครู (ผู้สอน) เพื่อให้มีการฝึกอบรมครู ตลอดจนพัฒนาระบบติดตามแก้ปัญหาและช่วยเหลือครูอย่างเป็นระบบ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2557) จึงเป็นสิ่งจำเป็น อีกทั้งในระดับสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีบทบาทตามหน้าที่ความรับผิดชอบในการพัฒนาศักยภาพของครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้ครูได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนให้มีประสิทธิภาพ (กุลชลี จงเจริญ, 2560) ซึ่งสอดคล้องกับผู้ทรงคุณวุฒิจากการสัมภาษณ์ได้เสนอแนะว่า ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูได้รับการฝึกฝนและเพิ่มพูนความรู้และทักษะการสอนภาษาอย่างต่อเนื่องจากหลากหลายช่องทาง และกำหนดให้มีการนิเทศกำกับติดตามการนำความรู้และประสบการณ์ที่ผ่านการฝึกอบรมมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน

2.3.3 ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้ในองค์ประกอบความสามารถในการจัดการเรียนรู้ พบว่า ตัวบ่งชี้ทั้งหมด 13 ตัว มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบสูงกว่า 0.30 ทุกตัว โดยค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การออกแบบการวัดและประเมินผลเพื่อค้นหาศักยภาพการเรียนรู้ของนักเรียน (0.816) รองลงมา คือ เลือกใช้วิธีการสอนที่หลากหลายและมีประสิทธิภาพเหมาะสมกับธรรมชาติของเนื้อหาที่จะถ่ายทอดให้แก่ นักเรียน (0.813) ใช้ผลการวัดและประเมินผลนักเรียนมาปรับปรุงและพัฒนาการเรียนรู้นักเรียนเป็นรายบุคคล (0.807) นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้จัดการเรียนรู้ได้เหมาะสมและสอดคล้องกับการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 (0.802) ปฏิบัติการวิจัยเพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาการเรียนรู้นักเรียน (0.800) สร้างสัมพันธภาพ แรงจูงใจ และแรงบันดาลใจให้นักเรียนเกิดความตั้งใจที่จะเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง (0.789) บริหารจัดการชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนได้เรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้อย่างครบถ้วน (0.787) เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ได้เหมาะสมและสอดคล้องกับการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 (0.784) วิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของนักเรียนเป็นรายบุคคลเพื่อวางแผนการให้ความช่วยเหลือ (0.775) วิเคราะห์หลักสูตรในกลุ่มสาระวิชาภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ได้เหมาะสมกับการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 (0.772) นำผลการวิจัยมาใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนและการทำงานอย่างต่อเนื่อง (0.766) รอบรู้และเข้าใจศาสตร์การสอนและนโยบายด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ (0.762) และสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครอง

และชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม (0.747) ทั้งนี้เนื่องมาจากความจำเป็นเร่งด่วนของกระทรวงศึกษาธิการที่ต้องยกระดับความสามารถด้านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นพื้นฐานในทุกสังกัดซึ่งยังอยู่ระดับต่ำมาก ให้มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือเข้าถึงองค์ความรู้และก้าวทันโลกในศตวรรษที่ 21 รวมถึงพัฒนาตนเองเพื่อนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยได้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2557) ประกอบกับผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ว่า นักเรียนในศตวรรษที่ 21 มีคุณลักษณะแตกต่างจากนักเรียนยุคก่อน อาทิ เรียนรู้และปรับตัวได้อย่างรวดเร็ว เนื่องจากมีอุปกรณ์การสื่อสารที่ทันสมัยและมีช่องทางในการสื่อสารที่หลากหลาย แต่ที่ต้องการการชี้แนะในการบริโภคข้อมูลข่าวสารอย่างระมัดระวัง ด้วยเหตุนี้ ครูในศตวรรษที่ 21 จำเป็นต้องมีความรู้ความสามารถทั้งในการวิเคราะห์และบูรณาการหลักสูตร จัดการเรียนการสอนโดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี และวัดและประเมินผลเพื่อช่วยค้นหาศักยภาพและพัฒนาผู้เรียนอย่างแท้จริง (Edwag, 2008; UNESCO, 2009; SEAMEO INNOTECH, 2012) นอกจากนี้ วิจารณ์ พานิช (2555) ได้สะท้อนให้เห็นว่า ครูในศตวรรษที่ 21 ต้องมีสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้แบบการใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning: PBL) เพื่อให้ผู้เรียนได้คิดวิเคราะห์และแก้ปัญหาได้ แต่ทั้งนี้ครูต้องทำงานร่วมกันเป็นทีม (Team Work) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2557) ได้ระบุให้ครูสอนภาษาอังกฤษต้องมีความสามารถในการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษาทั้งด้านวิเคราะห์หลักสูตร การจัดกระบวนการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารและการคิดของผู้เรียน

ในทำนองเดียวกันงานวิจัยของเยาวลักษณ์ มุลสระคู (2558) พบว่า ครูภาษาอังกฤษต้องมีทักษะการสื่อสาร ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ทักษะการจัดการเรียนรู้ ทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยี ทักษะการวัดและประเมินผล และทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ดังนั้น ครูภาษาอังกฤษจึงพัฒนาตนเองให้เป็นผู้ที่เรียนรู้ทางภาษาไปตลอดชีวิต และพัฒนาวิธีการสอนภาษาอังกฤษของตนเองให้มีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม ชัชชรีย์ บุนนาค (2561) ได้ประมวลความรู้เกี่ยวกับปัญหาต่างๆ ของครูสอนภาษาอังกฤษในภาพรวม พบว่า ครูส่วนใหญ่ยังไม่สามารถจัดการเรียนการสอนโดยบูรณาการทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ฟัง พูด อ่าน เขียน ได้ อีกทั้งยังเน้นการสอนไวยากรณ์และท่องศัพท์มากกว่าฝึกปฏิบัติให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร และครูส่วนใหญ่ยังมีข้อจำกัดทางความสามารถด้านภาษาอังกฤษมาก จึงส่งผลให้ผู้เรียนไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษแบบการสื่อสารได้ จึงสะท้อนได้ว่า ครูสอนภาษาอังกฤษควรได้รับการพัฒนาสมรรถนะด้านความสามารถในการจัดการเรียนรู้ ดังเช่นข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิที่เสนอว่า ผู้บริหารสถานศึกษาต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) โดยบูรณาการกับการใช้เทคโนโลยี สื่อออนไลน์ และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนมากขึ้น แต่ทั้งนี้ต้องพัฒนาครูให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาอังกฤษและการใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ ในการออกแบบการจัดการเรียนการสอนสู่ห้องเรียนได้

รวมถึงการกระตุ้นให้ครูพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอนโดยทำวิจัยในชั้นเรียน และนำผลมาปรับใช้ในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเป็นข้อเสนอแนะที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตาม MACRO model (ดิเรก วรรณเศียร, ม.ป.ป.) ที่เสนอว่า ในการจัดการเรียนรู้แต่ละครั้งครูผู้สอนควรมีเทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย และส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีทักษะในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

2.3.4 ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้ในองค์ประกอบความสามารถทางภาษาอังกฤษ พบว่ามีตัวบ่งชี้ทั้งหมด 8 ตัว มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบสูงกว่า 0.30 ทุกตัว โดยค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ประยุกต์ใช้หลักการและเทคนิคการสอนในการออกแบบการเรียนการสอน (0.853) รองลงมาคือ เทคนิคและกิจกรรมในการอธิบายไวยากรณ์ และเลือกใช้บทเรียนที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ของนักเรียน (0.839) รอบรู้และเข้าใจหลักการและเทคนิคการสอนคำศัพท์และการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียน (0.826) ใช้เทคนิคและกิจกรรมในการอธิบายคำศัพท์ เลือกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับบทเรียน รวมทั้งยกตัวอย่างเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้คำศัพท์ (0.823) รอบรู้และเข้าใจหลักการและเทคนิคการสอนการออกเสียง การเน้นเสียงคำและประโยค การออกเสียงในการเชื่อมคำ และประโยคและการออกเสียงสูงต่ำ (0.823) รอบรู้และเข้าใจหลักการและเทคนิคการสอนการฟัง (0.812) ประยุกต์ใช้หลักการและเทคนิคการสอนไวยากรณ์ในการออกแบบการเรียนการสอน (0.810) และรอบรู้และเข้าใจหลักการและเทคนิคการสอนไวยากรณ์ (0.761) ทั้งนี้เนื่องมาจากกระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศหลักให้กับทั้งครูและผู้เรียนมาอย่างต่อเนื่องและชัดเจนมากขึ้นตั้งแต่ปีพ.ศ. 2555 เพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกเพื่อให้คนไทยสามารถสื่อสารและเปิดโลกทัศน์การเรียนรู้อย่างกว้างขวางไร้พรมแดน ด้วยเหตุนี้ ครูสอนภาษาอังกฤษจึงต้องรอบรู้และเข้าใจหลักการและเทคนิคการสอนทั้งคำศัพท์ การออกเสียง และการสอนไวยากรณ์ เพื่อที่จะนำมาออกแบบการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสมกับบริบทและผู้เรียน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้นำความรู้ความเข้าใจไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ที่หลากหลาย และเป็นการช่วยให้ผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ที่เป็นภาษาอังกฤษได้ด้วยตัวเองได้ ดังจะเห็นได้จากกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดมาตรฐานของครูสอนภาษาอังกฤษไว้ประการหนึ่งว่า ต้องมีความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษ โดยมีความเข้าใจธรรมชาติและองค์ประกอบทางภาษา (Linguistic Competence) ทั้งระบบเสียง (Phonology) วิธีการออกเสียงและสะกดคำ (Pronunciation and Spelling) และคำศัพท์ (Morphology) โครงสร้างทางไวยากรณ์ หน้าที่ทางภาษา (Functions) และวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาความรู้และความสามารถของผู้เรียนด้านภาษาอังกฤษ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2557) ซึ่งสอดคล้องกับ Brown (2001) ที่ได้กล่าวว่า คุณลักษณะของครูภาษาอังกฤษที่ดีจะต้องประกอบไปด้วยความรู้ด้านเทคนิคต่าง ๆ โดยสามารถเข้าใจถึงระบบภาษาศาสตร์ ด้านเสียง ศัพท์ โครงสร้าง และวากยสัมพันธ์ รวมถึงเข้าใจหลักการเรียนรู้และการสอนฟัง พูด อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษได้

คล่อง นอกจากนี้ เสียงม โตร์ตัน (2551) กล่าวว่า ครูภาษาอังกฤษทุกคนต้องมีความสามารถทางภาษาและความเข้าใจด้านการจัดการเรียนรู้อย่างสมดุลกันจึงจะประสบความสำเร็จในการเป็นครูสอนภาษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Daif-Allah and Aljumah (2020) ที่ได้เสนอแนะว่า ครูสอนภาษาอังกฤษนอกจากจะมีความสามารถทางภาษาแล้ว ควรใช้เทคโนโลยีและเทคนิคการจูงใจผู้เรียนที่หลากหลายให้ความสำคัญกับความสนใจของผู้เรียน รวมทั้งควรบูรณาการทักษะภาษาในการออกแบบเอกสารตำราและสื่อการเรียนการสอน

อย่างไรก็ตาม ครูสอนภาษาอังกฤษควรต้องได้รับการพัฒนาในสมรรถนะด้านความสามารถทางภาษา ซึ่งเยวาลักษณ์ มูลสระคู (2558, น. 17) ได้เสนอว่า ครูต้องพัฒนาคำศัพท์ภาษาอังกฤษให้เพิ่มขึ้นโดยการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ทุกวันจากการอ่านสิ่งที่อยู่รอบตัวเป็นภาษาอังกฤษ พร้อมทั้งพัฒนาวิธีการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะปรับเปลี่ยนวิธีการสอนโดยเน้นทักษะในการออกเสียงให้ถูกต้องมากกว่าไปกังวลเรื่องสำเนียงภาษา อย่างไรก็ตามในการที่จะพัฒนาการออกเสียงให้ถูกต้องได้นั้น ครูต้องทำควบคู่ไปกับการพัฒนาทักษะการฟังด้วย ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิจากการสัมภาษณ์ที่กล่าวว่า ครูต้องฝึกฝนตนเองอย่างสม่ำเสมอและกล้าแสดงความสามารถทางภาษาในทุกสถานการณ์ นอกจากนี้ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีส่วนร่วมอย่างสำคัญในการพัฒนาครูโดยเปิดโอกาสให้ครูได้ประเมินความสามารถทางภาษาอังกฤษของตนเองตามสภาพจริง และพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของครูอย่างหลากหลายวิธีให้สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของครู รวมถึงส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูบูรณาการการสอนโดยใช้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษเพื่อช่วยให้ผู้เรียนนำไปใช้ชีวิตประจำวันได้

2.3.5 ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้ในองค์ประกอบความสามารถพื้นฐานด้านดิจิทัล พบว่า ตัวบ่งชี้ทั้งหมด 4 ตัว มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบสูงกว่า 0.30 ทุกตัว โดยค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การเลือกใช้นวัตกรรมการเรียนรู้ที่เป็นสื่อดิจิทัลได้เหมาะสมกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 (0.925) รองลงมา คือ การพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ที่เป็นสื่อดิจิทัลได้เหมาะสมกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 (0.896) ความรอบรู้เกี่ยวกับนวัตกรรมการเรียนรู้ที่เป็นสื่อดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอน (0.880) และการตระหนักถึงความสำคัญของนวัตกรรมการเรียนรู้ที่เป็นสื่อดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอน (0.860) ทั้งนี้เนื่องจากสังคมมีความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและรุนแรงเมื่อเทียบกับในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งปฏิเสธไม่ได้ว่า เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นสาเหตุสำคัญของการเปลี่ยนแปลงในทุกแวดวงวิชาชีพ ดังจะเห็นได้ว่า กระทรวงศึกษาธิการได้พัฒนาสมรรถนะและตัวบ่งชี้ของครูไทยว่า ครูต้องมีสมรรถนะด้านการพัฒนาตนเองให้มียุทธศาสตร์ความรู้และนวัตกรรมเพื่อพัฒนาตนเองและพัฒนางานซึ่งจะช่วยถ่ายทอดความรู้ให้กับนักเรียนผ่านการใช้สื่อดิจิทัลและนวัตกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับบทเรียนและระดับของผู้เรียนที่แตกต่างกัน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553) ดังนั้น

ครูสอนภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21 จึงต้องสามารถเลือกใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศ พร้อมทั้งปรับปรุงนวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อนำมาใช้ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถแสวงหาแหล่งเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน (ทวิศักดิ์ จินดานุรักษ์ และคณะ, 2555) ซึ่งสอดคล้องกับ ตลวรรณ พวงวิภาต (2562) ที่ได้ศึกษาองค์ประกอบสมรรถนะครูภาษาอังกฤษของโรงเรียนประถมศึกษา และพบว่า การใช้นวัตกรรมทางภาษาที่หลากหลายเป็นหนึ่งในองค์ประกอบที่สำคัญของสมรรถนะครูภาษาอังกฤษของโรงเรียนประถมศึกษา และยังสอดคล้องกับแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2557) ที่ได้พูดถึงบทบาทของครูในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษว่า ครูควรทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาสื่อและนวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษในการแก้ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นการสื่อสาร (CLT) อย่างเป็นระบบ อาทิ ร่วมกันผลิต สรรหา และคัดเลือก learning applications สำหรับการจัดการเรียนรู้ทางภาษา พร้อมทั้งแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนครูทั้งในและนอกสถานศึกษาด้วย ผู้วิจัยจึงเห็นว่า เมื่อครูสอนภาษาอังกฤษสามารถเลือกใช้และพัฒนา นวัตกรรมการเรียนรู้ที่เป็นสื่อดิจิทัลได้เหมาะสมกับการการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 แล้วย่อมเป็นตัวแบบในการพัฒนาทักษะดิจิทัลให้กับผู้เรียนและช่วยให้ผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเองอย่างกว้างขวาง ดังเช่น ผู้เชี่ยวชาญให้สัมภาษณ์ว่า นักเรียนในศตวรรษที่ 21 ต้องปรับตัวเรียนรู้สิ่งใหม่ตลอดเวลา และต้องเรียนรู้เท่าทันความเปลี่ยนแปลงของโลกในด้านต่างๆ ดังนั้น ครูสอนภาษาอังกฤษจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดปัจจัยหนึ่งของความสำเร็จในการพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของผู้เรียน

อย่างไรก็ตาม ผู้ทรงคุณวุฒิจากการสัมภาษณ์ได้สะท้อนให้เห็นจุดอ่อนด้านความสามารถพื้นฐานด้านดิจิทัลของครูสอนภาษาอังกฤษว่า “...เป็นเรื่องของนวัตกรรมและเทคโนโลยี เพราะครูต้องปรับตัวมากแต่บางครั้งสิ่งที่มีอยู่ในโรงเรียนอาจไม่ทันสมัยมากพอที่จะทำให้ครูได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ได้ทันนักเรียน เพราะนักเรียนบางคนอาจเจอกับเทคโนโลยีที่ทันสมัยล้ำหน้าไปแล้ว” ดังนั้น ครูสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน นอกจากจะต้องพัฒนาตนเองให้มีความสามารถพื้นฐานด้านดิจิทัลอย่างสม่ำเสมอแล้ว ผู้วิจัยเห็นว่า ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาสมรรถนะของครู อาทิ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูภาษาอังกฤษเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการผลิตและการใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และกระตุ้นให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนเกี่ยวกับการพัฒนาสื่อดิจิทัล พร้อมทั้งสนับสนุนทรัพยากรทางเทคโนโลยีดิจิทัลและการสร้างพื้นที่การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลให้กับครู โดยเฉพาะการกระตุ้นให้ครูนำสื่อเทคโนโลยีดิจิทัลที่หน่วยงานต้นสังกัดมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน เป็นต้น

2.3.6 ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้ในองค์ประกอบความสามารถในการสื่อสาร พบว่า ตัวบ่งชี้ทั้งหมด 12 ตัว มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบสูงกว่า 0.30 ทุกตัว โดยค่าน้ำหนักองค์ประกอบของ

ตัวบ่งชี้เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ สรุปล เรียบเรียง ให้เหตุผล อธิบายและอภิปรายความหมายของเนื้อหาสาระ (0.868) รองลงมาคือ บอกความแตกต่างและความคล้ายคลึงของเนื้อหาสาระ (0.853) อธิบายความหมาย ขยายความ และยกตัวอย่างของเนื้อหาสาระ(0.852) อธิบายความหมายของการใช้ภาษาพูด ภาษาเขียน หรือภาษาท่าทางได้อย่างเหมาะสม (0.840) แยกแยะเนื้อหาสาระออกเป็นส่วนย่อยที่มีความสัมพันธ์และสอดคล้องกัน (0.840) แลกเปลี่ยนข้อมูลจากสิ่งที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ (0.837) เชื่อมโยงเนื้อหาสาระเพื่อการสื่อความได้อย่างมีความหมาย (0.829) ใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับบทเรียน (0.817) เชื่อมโยงส่วนต่าง ๆ ของเนื้อหาสาระเพื่อให้เข้าใจความหมายและเจตนาที่แท้จริงของเนื้อหาสาระนั้น (0.09) ถอดความเนื้อหาสาระให้มีความถูกต้องและเหมาะสมตามเจตนารมณ์ของเนื้อหาสาระนั้น (0.800) ยกตัวอย่างได้ถูกต้องและเหมาะสมกับนักเรียนตั้งแต่ระดับ A1-C2 ตามกรอบมาตรฐานการประเมินความสามารถทางภาษา จากประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรป หรือ CEFR (0.754) และรอบรู้การใช้ภาษาอย่างน้อยระดับ C1 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ CEFR (0.740) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เมื่อวันที่ 14 มกราคม พ.ศ. 2557 เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะและความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษของคนไทย เนื่องจากระดับความสามารถของคนไทยในด้านภาษาอังกฤษยังอยู่ระดับต่ำมาก จึงเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของโลกและรองรับภาคเศรษฐกิจที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลาง ด้วยเหตุนี้ จึงมีความจำเป็นต้องกำหนดให้ครูใช้กรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR) เป็นกรอบความคิดหลักในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทย ทั้งในการออกแบบหลักสูตร การพัฒนาการเรียนการสอน การทดสอบ การวัดผล การพัฒนาครู รวมถึงการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ พร้อมทั้งให้ครูจัดเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยเน้นการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) ทั้งการฟัง ตามด้วยการพูด การอ่าน และการเขียนตามลำดับ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2557) และสอดคล้องกับมหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ (Cambridge, 2014) ที่ได้กล่าวถึงกรอบความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษของครูว่า ครูมีความรู้และความตระหนักในความสามารถด้านภาษา ซึ่งประกอบไปด้วย ความตระหนักในภาษา การใช้คำในการอธิบายภาษา และการใช้วัสดุอ้างอิง อีกทั้งทั้งการใช้ภาษาในห้องเรียน การยกตัวอย่าง การยอมรับในข้อผิดพลาดของผู้เรียน และการสื่อสารกับผู้อื่น โดยเป็นไปตามเกณฑ์ของ CEFR เช่นเดียวกับ Su, Weir, and Wu (2020) ที่ได้ระบุว่าครูสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้นจะต้องมีระดับความสามารถด้านภาษาอังกฤษเมื่อเทียบกับกรอบแนวคิดทางภาษา CEFR อยู่ในระดับ B2 ในขณะที่ครูที่จะสอนในระดับมัธยมปลายและมหาวิทยาลัยจะต้องมีระดับของภาษาอังกฤษอยู่เทียบเท่ากับ C1

นอกจากนี้ Larsen-Freeman (2000) ได้ให้แนวคิดไว้ว่า การสอนภาษา เพื่อการสื่อสารมีเป้าหมายเพื่อให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารในภาษาที่เรียนได้ โดยต้องมีความรู้ในเรื่องโครงสร้างทางภาษา ความหมาย ความเข้าใจในหน้าที่ของภาษาที่ใช้ ซึ่งต้องเลือกรูปแบบของภาษาให้เหมาะสมกับ

สถานการณ์ในการสื่อสาร บริบททางสังคมและบทบาทของผู้ร่วมสนทนา ทั้งนี้ผู้เรียนต้องเรียนทักษะฟัง พูด อ่าน เขียน ไปพร้อม ๆ กัน โดยเน้นการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร และให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาให้มากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับทัศนะของ Penn-Edwards (2010) ที่ได้สังเคราะห์วรรณกรรมและหลักสูตรภาษาอังกฤษ และสรุปว่าสมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษควรประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ ดังนี้ การสื่อสารทั้งวัจนะภาษาและอวัจนะภาษา (verbal and nonverbal) การสื่อความหมาย (interpreting) ภาพสื่อ (visual) การเขียนจำแนก (genre) โครงสร้างภาษา (structure) ไวยากรณ์ (grammar) การสะกดคำ (spelling) และ การใช้คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ (computing and ICT) ซึ่ง Faster and Christensen (1992) ได้กล่าวเพิ่มเติมในงานวิจัยของเขาว่า ครูผู้สอนภาษาอังกฤษต้องมีความรับผิดชอบเพื่อให้ผลการสอนมีประสิทธิภาพสูง และต้องพัฒนาตนเองทางด้านภาษาเพื่อเป็นครูมืออาชีพ โดยครูจะต้องเป็นผู้เรียนด้วยเพื่อเรียนรู้ทักษะใหม่ ๆ และเนื้อหาที่จะต้องใช้ในชั้นเรียน รวมทั้งต้องแลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อนครูด้วย

อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยพบว่า มีผู้พูดภาษาอังกฤษได้เพียง 1 ใน 4 ของประชากรโลก (Streven, 1980, อ้างถึงใน เสถียม โตรัตน์, 2551) ทั้ง ๆ ที่มีความต้องการเพิ่มขึ้นของการใช้ภาษาอังกฤษในสาขาต่างๆ ดังนั้น จึงสะท้อนได้ว่ายังขาดแคลนครูสอนภาษาอังกฤษที่มีศักยภาพในการสอน โดยเฉพาะในด้านการสื่อสาร และสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2557) ที่ได้กำหนดมาตรฐานครูผู้สอนภาษาอังกฤษว่า ครูต้องมีความสามารถในการสื่อสาร (Communicative Competence) โดยแสดงออกถึงความสามารถในเรื่องการใช้ภาษาในการสื่อสารตามสถานการณ์ต่าง ๆ เข้าใจ ตีความ และวิเคราะห์สิ่งที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ สื่อความหมายในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งในภาษาพูด ภาษาเขียน และภาษาท่าทาง แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสารทั้งในภาษาพูดและภาษาเขียน และสามารถนำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ ได้ ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยเห็นว่า ในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษด้านความสามารถในการสื่อสารเพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และสอดคล้องกับสมรรถนะด้านความสามารถในการสื่อสารที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ หน่วยงานทุกระดับที่เกี่ยวข้องต้องร่วมมือกันพัฒนาครูผู้สอนนับตั้งแต่การประเมินความสามารถการจัดการเรียนการสอนเน้นการสื่อสาร (CLT) ของครูสอนภาษาอังกฤษ การจัดทำหลักสูตรเพื่อพัฒนาครูให้ถึงในระดับ C1 เมื่อเทียบตามเกณฑ์ CEFR การสนับสนุนให้ครูจัดทำแผนพัฒนาตนเองสอดคล้องกับระดับผลการประเมิน และการนิเทศกำกับติดตามความก้าวหน้าด้านทักษะการสื่อสารของครู โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน ผู้บริหารสถานศึกษาต้องจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับครูได้พัฒนาความสามารถในการสื่อสาร จัดสภาพแวดล้อมเพื่อกระตุ้นการฝึกทักษะการสื่อสารทั้งของครูและผู้เรียน และร่วมนิเทศในชั้นเรียนเพื่อติดตามความก้าวหน้าในการใช้ความรู้ความสามารถในการสื่อสารที่ได้จากการอบรมสู่ชั้นเรียน

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

การนำสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน ไปใช้ให้บรรลุผล ควรดำเนินการดังนี้

3.1.1 ระดับนโยบาย

1) สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนซึ่งเป็นหน่วยงานต้นสังกัดของสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน ควรดำเนินการดังนี้

(1) ควรประสานความร่วมมือกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับปัญหาความต้องการผู้เรียนและสังคม โดยเฉพาะการมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะและความสามารถในการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ตามนโยบายของการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นภาษาที่สอง (Second Language) จากที่เป็นภาษาต่างประเทศ (English as Foreign Language) รวมทั้งเน้นการสร้างระบบการศึกษาที่สนับสนุนการเรียนรู้ เพื่อให้ทั้งครูผู้สอนและผู้เรียนนำไปใช้จริงและการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning)

(2) ควรร่วมมือกับสถาบันการศึกษาอย่างเป็นระบบในการจัดทำหลักสูตรอบรมครูเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 โดยครอบคลุม 6 องค์ประกอบ ได้แก่ ความสามารถด้านการคิดเชิงนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ ทักษะการสอนภาษา ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ ความสามารถทางภาษาอังกฤษ ความสามารถพื้นฐานด้านดิจิทัล และความสามารถในการสื่อสาร เนื่องจากผลการวิจัยได้แสดงให้เห็นว่า ทั้ง 6 องค์ประกอบเป็นพหุองค์ประกอบที่ร่วมกันกำหนดสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะองค์ประกอบด้านความสามารถด้านการคิดเชิงนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ เป็นสมรรถนะย่อยที่สำคัญที่สุดที่ต้องเป็นจุดเน้นของหลักสูตร เนื่องจากมีน้ำหนักองค์ประกอบที่สูงมากกว่าองค์ประกอบอื่น

(3) จัดให้มีการประเมินความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษสำหรับครูผู้สอน โดยเฉพาะสมรรถนะด้านทักษะการสอนภาษาและสมรรถนะความสามารถทางภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นสมรรถนะที่สำคัญ และเป็นสมรรถนะที่เป็นจุดเน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้ โดยเน้นการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) ซึ่งเป็นนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ ทั้งนี้จากการทบทวนวรรณกรรมและการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า สมรรถนะดังกล่าวยังเป็นจุดอ่อนของครูสอนภาษาอังกฤษ และผลของการประเมินจะได้นำมาใช้ในการจัดฝึกอบรมครู

ได้เหมาะสมกับระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของครูในสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน ตลอดจนพัฒนาระบบติดตามแก้ปัญหาและช่วยเหลือครูให้สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(4) ควรประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด สถาบันอุดมศึกษา หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อร่วมนิเทศ กำกับและติดตาม ให้ความช่วยเหลือแก่ครูสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐานอย่างต่อเนื่องเป็นระยะๆ เพื่อให้ครูพัฒนาสมรรถนะการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมั่นใจ อันจะช่วยให้การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นไปตามเจตนารมณ์ของนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของกระทรวงศึกษาธิการ

(5) ควรส่งเสริมสนับสนุนให้สถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐานสร้างนวัตกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่สอดคล้องนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของกระทรวงศึกษาธิการ โดยใช้การวิจัยเป็นฐาน พร้อมทั้งจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับผลงานในระดับดี (good practice) ของครูสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน

(6) ควรส่งเสริมและสนับสนุนทรัพยากรทางการศึกษาให้กับสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐานอย่างเหมาะสมและเพียงพอ เพื่อสถานศึกษานำไปพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะในเรื่อง งบประมาณ สื่อนวัตกรรมที่เป็นดิจิทัลใหม่ ๆ ให้ครูนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน

2) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการผลิตครู เช่น กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม คณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษา สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา เป็นต้น ควรมีนโยบายการผลิตครูด้วยการเน้นฐานสมรรถนะ (Competency Based) โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีการปรับระบบการผลิตครูในวิชาภาษาอังกฤษ โดยคัดกรองผู้ที่เข้าศึกษาหลักสูตรครูภาษาอังกฤษ และหลักสูตรที่ใช้ผลิตครูต้องใช้หลักสูตรฐานสมรรถนะที่มีการกำหนดเกณฑ์ของสมรรถนะแต่ละระดับอย่างชัดเจน รวมทั้งมีการสอบที่มุ่งประเมินสมรรถนะเพื่อให้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู

3.1.2 ระดับสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน

1) ผู้บริหารสถานศึกษา ควรดำเนินการดังนี้

(1) ต้องพัฒนาตนเองให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นข้อค้นพบจากการวิจัยครั้งนี้ทั้ง 6 องค์ประกอบ ได้แก่ ความสามารถด้านการคิดเชิงนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ ทักษะการสอนภาษา ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ ความสามารถทางภาษาอังกฤษ ความสามารถพื้นฐานด้านดิจิทัล และความสามารถในการสื่อสารและ 56 ตัวบ่งชี้ และสามารถเชื่อมโยงกับนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อจะได้สร้างความเข้าใจและสร้างความตระหนักให้กับครูสอนภาษาอังกฤษ ได้อย่างถูกต้อง

(2) ต้องสร้างความรู้ความเข้าใจและพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษให้มีสมรรถนะเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ในหลากหลายช่องทาง โดยให้ความสำคัญทั้ง 6 สมรรถนะย่อย โดยเฉพาะสมรรถนะด้านความสามารถการคิดเชิงนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า เป็นสมรรถนะที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด ดังนั้น ผู้บริหารควรสนับสนุนและส่งเสริมให้ครูสอนภาษาอังกฤษได้คิดอย่างสร้างสรรค์ มีส่วนร่วมตัดสินใจนำนวัตกรรมเข้ามาใช้กับหลักสูตรและกิจกรรมในห้องเรียน จัดอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษให้เกิดความคิดเชิงนวัตกรรม รวมถึงสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ จัดกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับนวัตกรรมของครูผู้สอนระหว่างกลุ่มโรงเรียน และส่งเสริมให้ครูพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ด้วยการทำวิจัยในชั้นเรียน

(3) ควรกระตุ้นครูให้เข้ารับการฝึกอบรมพัฒนาความสามารถด้านภาษาอังกฤษของครูให้ถึงในระดับ C1 เมื่อเทียบตามเกณฑ์ CEFR ตามที่หน่วยงานต้นสังกัด หรือหน่วยงานภายนอกจัดให้ พร้อมทั้งควรมีกิจกรรมด้านภาษาเพื่อเปิดโอกาสให้ครูสอนภาษาอังกฤษได้ใช้ทักษะด้านการฟังและพูดที่ครูสามารถจะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและในด้านการจัดการเรียนการสอนได้มากขึ้น ซึ่งจะเป็นการพัฒนาสมรรถนะด้านทักษะการสอนภาษา ด้านความสามารถทางภาษาอังกฤษ และด้านความสามารถในการสื่อสารของครูได้

(4) ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูสอนภาษาอังกฤษจัดกระบวนการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริงและเป็นการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) ด้วยกิจกรรมที่มีความหลากหลาย แต่ทั้งนี้ผู้บริหารต้องพัฒนาครูอย่างหลากหลายช่องทางเพื่อให้ครูมีความรู้ ความเข้าใจและสามารถวิเคราะห์หลักสูตรภาษาอังกฤษ ออกแบบการเรียนรู้และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน พร้อมทั้งใช้สื่อดิจิทัลประกอบการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งจะเป็นการพัฒนาสมรรถนะด้านการคิดเชิงนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ ด้านความสามารถในการจัดการเรียนรู้ และด้านความสามารถพื้นฐานด้านดิจิทัลของครู

(5) ควรพัฒนาครูผู้สอนให้มีทักษะในการใช้และผลิตสื่อเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสาร โดยใช้การวิจัยเป็นฐาน พร้อมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนทรัพยากรการศึกษาและการสร้างพื้นที่การเรียนรู้สำหรับครูผู้สอนในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เชิงนวัตกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

(6) ควรส่งเสริมสนับสนุนและร่วมนิเทศกำกับติดตามการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูอย่างสม่ำเสมอ โดยเน้นการนิเทศเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21

2) ครูสอนภาษาอังกฤษ ควรปฏิบัติดังนี้

(1) เปิดใจยอมรับและกล้าเผชิญความเปลี่ยนแปลงเพื่อเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ในการสร้างแรงบันดาลใจด้านภาษาอังกฤษ พร้อมทั้งพัฒนาตนเองด้านภาษาทั้งด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียนใน

ระดับที่สามารถสื่อสารได้อย่างสม่ำเสมอ เพื่อนำความรู้และความสามารถทางภาษาไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันและการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมแก่ผู้เรียน

(2) พัฒนาตนเองให้มีความรู้ความเข้าใจและตระหนักเกี่ยวกับสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นข้อค้นพบจากการวิจัยครั้งนี้ทั้ง 6 องค์ประกอบ และ 56 ตัวบ่งชี้

(3) เข้ารับการประเมินความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะสมรรถนะด้านทักษะการสอนภาษาและสมรรถนะความสามารถทางภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นสมรรถนะที่สำคัญในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นการสื่อสาร เพื่อตอบสนองนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของกระทรวงศึกษาธิการ

(4) พัฒนาสมรรถนะการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 โดยเข้ารับการอบรมให้เหมาะสมกับระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของตนเองอย่างสม่ำเสมอ ตามที่สถานศึกษา หน่วยงานต้นสังกัด หรือหน่วยงานอื่นๆ ที่จัดให้

(5) จัดกระบวนการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริงและเป็นการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) ด้วยกิจกรรมที่มีความหลากหลาย พร้อมทั้งใช้สื่อดิจิทัลประกอบการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งจะเป็นการพัฒนาสมรรถนะด้านการคิดเชิงนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ ด้านความสามารถในการจัดการเรียนรู้ และด้านความสามารถพื้นฐานด้านดิจิทัลของครู

3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน

3.2.2 ควรศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพเกี่ยวกับสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน เพราะหากมีการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ จะมีประโยชน์ในการอธิบายสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

3.2.3 ควรศึกษาวิจัยและพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูสอนภาษาอังกฤษให้มีสมรรถนะเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ที่ส่งผลถึงคุณภาพของผู้เรียนโดยใช้องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ที่เป็นผลจากการวิจัยในครั้งนี้

3.2.4 ควรศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนามาตรฐานสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน โดยใช้โมเดลที่ได้รับการทดสอบจากงานวิจัยนี้เป็นแนวทางการพัฒนา

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัย

สกลนครราชภัฏ

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). *แบบฝึกประกอบการสอนตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษ*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ครูสุภาภาดพร้าว.
- _____. (2554). *ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง นโยบายและแนวทางการดำเนินงานสำหรับ “พ.ศ. 2555 ปีแห่งการพูดภาษาอังกฤษ” English-Speaking Year 2012*. สืบค้นจาก <http://www.kroobannok.com/47555>.
- กฤษณ์ กาญจนเกตุ. (2543). การใช้ Competency ในการบริหารงานบุคคล. *วารสารบริหารคน*, 4(21), 11-18.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2551). *การวิเคราะห์ข้อมูลหลายตัวแปร*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ธรรมสาร.
- กุลชลี จงเจริญ. (2561). การบริหารทรัพยากรบุคคลทางการศึกษา. ใน *ประมวลสาระชุดวิชาการบริหารวิชาการและทรัพยากรทางการศึกษา*. (หน่วยที่ 7). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- คนไทยมีความสามารถภาษาอังกฤษระดับต่ำมาก ที่ 89 จาก 100 แทบครึ่งทำอาเซียน. (26 พฤศจิกายน 2563). *มติชนออนไลน์*. สืบค้นจาก https://www.matichon.co.th/education/news_2459930.
- จรัส สุวรรณเวลา. (2562). *ปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและยุทธศาสตร์การปฏิรูป*. ในการสัมมนาทางวิชาการ ปัญหาความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษของคนไทย จัดโดยสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม. สืบค้นจาก <https://www.thebangkokinsight.com/219204/>.
- เจริญวิษณุ สมพงษ์ธรรม, ภาวดี อนันต์นาวี และคุณวุฒิ คนฉลาด. (2553). *การศึกษาแนวโน้มคุณลักษณะของครูไทยในทศวรรษหน้า*. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา.
- ชัชรีย์ บุณนาค. (2561). *ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยและข้อเสนอแนะด้านยุทธศาสตร์การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ปี 2564 – 2568*. การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 2 “GRADUATE SCHOOL CONFERENCE 2018”. สืบค้นจาก <http://www.journalgrad.ssrui.ac.th/index.php/miniconference/article/view/1716/1595>.
- ชิตวร ทีละผลิน. (2564). วิฤตการศึกษไทย ถ้าไร ‘การศึกษาเอกชน’. *มติชนออนไลน์*. สืบค้นจาก https://www.matichon.co.th/education/news_2507335.
- ณรงค์วิทย์ แสนทอง. (2546). *มารู้จัก Competency กันเถอะ*. กรุงเทพฯ: เอช อาร์ เซ็นเตอร์.
- _____. (2551). *เทคนิคการจัดทำ Job Competency ไปใช้งาน* (ฉบับคนทำงาน). กรุงเทพฯ: เอช อาร์ เซ็นเตอร์.

- दनัย เทียนพุ่ม. (2546). *ธุรกิจของ HR (2) Dynamic people management: พลวัตการบริหารคน*. กรุงเทพฯ: ไทยเจริญการพิมพ์.
- _____. (2551). *บริหารคนในทศวรรษหน้า*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: เอ็กซ์เปอร์เน็ท.
- ดลวรรณ พวงวิภาต. (2562). *องค์ประกอบสมรรถนะครูภาษาอังกฤษของโรงเรียนประถมศึกษา*. (คุชฌ์นิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.
- ดวงพร หนูพงษ์. (2545). *ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษ และความต้องการพัฒนาวิชาชีพของครูภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา*. สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา. สืบค้นจาก http://www.culi.chula.ac.th/e-Journal/research_05.htm.
- ดิเรก วรรณเศียร. (2558). *MACRO model: รูปแบบการจัดการเรียนรู้สำหรับ ศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- เดชา เดชะวัฒน์ไพศาล. (2543). Competency-based human resource management. *วารสารบริหารคน*, 31(4), 11-18.
- ตะวัน สือกระแสร. (2556). ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการโรงเรียนเอกชนสู่ความเป็นเลิศ. *วารสารวิชาการ Veridian E-Journal*, 6(3), 124-140.
- ทวีศักดิ์ จินดานุรักษ์ และคณะ. (2555). *มาตรฐานวิชาชีพครูการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. โครงการวิจัยตามความร่วมมือระหว่างคุรุสภาและมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. กรุงเทพฯ : สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ธัญญลักษณ์ เวชกามา. (2562). *รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง*. (คุชฌ์นิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, บุรีรัมย์.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2542). *โมเดลริสเรล: สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- น้ำทิพย์ วรรณดำรงค์. (2563). *การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, สกลนคร.
- นิศารัตน์ รอมวงษ์. (2549). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับสมรรถนะของพยาบาลหัวหน้าหอผู้ป่วย ในโรงพยาบาลเอกชนเครือโรงพยาบาลกรุงเทพภาคตะวันออก*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์), มหาวิทยาลัยบูรพา. ชลบุรี.
- บำรุง ไตรรัตน์. (2547). *การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษโดยโปรแกรม Extensive reading*. นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2553). *สถิติวิเคราะห์เพื่อการวิจัย*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: เรือนแก้วการพิมพ์.
- ประวิทย์ รักษาแสง. (2557). *การพัฒนาตัวบ่งชี้การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21 ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- เพชรน้อย สิงห์ช่างชัย. (2549). *หลักการและการใช้สถิติการวิเคราะห์ ตัวแปรหลายตัวสำหรับการวิจัยทางการพยาบาล*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). สงขลา: ชานเมืองการพิมพ์.
- มารินทิพย์ คันธะมาลา และทวีศักดิ์ กฤษเจริญ. (2560). การบริหารทรัพยากรมนุษย์และปัจจัยแวดล้อมที่ส่งผลต่อศักยภาพของบุคลากร: กรณีศึกษา บริษัทเนชั่นแนล เฮลท์แคร์เต็มส์ จำกัด. *วารสารสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*, 20 (ฉบับเดือนมกราคม-ธันวาคม), 152-168.
- เยาวลักษณ์ มูลสระคู. (2558). *การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- วนิดา ภูวนารณรุักษ์. (2551). สมรรถนะของครูไทย. *วารสารรามคำแหง*, 26(1), 17-18.
- วรรณรี ปานศิริ, อภิษฎา ศรีเครือตอง และปาริชาติ จันทร์งาม (2561). *การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ ตามแนวทางการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21* กรุงเทพฯ: แสงดาว
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2542). *แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง*. กรุงเทพฯ : แอล ที เพรส.
- วาสนา ศรีอัครลาภ และจิรวรรณ คงคล้าย. (2559). การบริหารทรัพยากรมนุษย์ในองค์การแห่งยุคสารสนเทศสู่องค์การยุคใหม่ในอนาคต. *Veridian E-Journal, Silpakom University*, 9(2), 328-338.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). *วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ ในศตวรรษที่ 21*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์.
- สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์. (2556). *การจัดทำยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. สืบค้นจาก <https://dric.nrct.go.th/index.php?/Search/SearchDetail/278220>.
- สมศักดิ์ อัมพรวิสิทธิ์โสภาน. (2552). โรงเรียนเอกชนช่วยแบ่งเบาภาระของรัฐ. *มติชนรายวัน*, 8(มิถุนายน 2552), 6.
- สมหมาย อ้าดอนกลอย. (2556). บทบาทผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21. *Humanities and Social Sciences Journal of Pibulsongkram Rajabhat University*, 7(1), 1-8. สืบค้นจาก <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/GraduatePSRU/article/view/55490>.

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). *คู่มือการประเมินสมรรถนะครู*. สืบค้นจาก http://www.thaischool1.in.th/_files_school/12101023/document/12101023_0_20170125-140318.pdf.
- _____. (2557). *แนวปฏิบัติตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: จามจุรีโปรดักส์.
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา. (2549). *กฎหมายและหนังสือเวียนของ ก.ค.ศ.* กรุงเทพฯ: ครูสภา.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2554). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559*. กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.
- _____. (2559). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560 - 2564*. กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2557). *เอกสารงานวิจัยเรื่อง การกำหนดแนวทางการพัฒนาการศึกษาไทยกับการเตรียมความพร้อมสู่ศตวรรษที่ 21*. สืบค้นจาก <http://www.thaiedresearch.org/index.php/home/paperview/45/?>.
- _____. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579*. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน. (2551). *พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550*. กรุงเทพฯ: ครูสภาลาดพร้าว.
- สุทัศน์ สังคะพันธ์. (2557). *ทำไมต้องทักษะในศตวรรษที่ 21*. มหาสารคาม: แชนงวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุภมาส อังศุโชติ และชูชาติ พ่วงสมจิตร. (2557). การวิเคราะห์และการแปลผลข้อมูลเชิงปริมาณ. ใน *ประมวลสาระชุดวิชาการวิจัยการบริหารการศึกษา*. (หน่วยที่ 11). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สุรพงษ์ มาลี. (2549). การพัฒนาทรัพยากรบุคคลตามสมรรถนะ (CompetencyBasedHRD). *วารสารข้าราชการ*, 12(3), 31-37.
- เสียม โตรัตน์. (2551). แนวคิดการพัฒนาศักยภาพครูภาษาอังกฤษ. *วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากร*, 5(12), 24-27.
- เสรี ชัดเข้ม. (2547). การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน. *วารสารวิจัยและวัดผลการศึกษา*. 2(1), 15-42.
- อมรรัตน์ เตชะนอก และคณะ. (2563). การจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21. *วารสารมหาจุฬานาครทรรคน์*, 7(9), 1-15.

- อัจฉนพร หิรัญอมรกุล. (2556). *มาตรฐานสมรรถนะครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน*. (คุุณิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- อาภารัตน์. ราชพัฒน์. (2554). *การพัฒนาตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน*. (คุุณิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น
- อุกฤษณ์ กาญจนเกตุ. (2543). การใช้ Competency ในการบริหารงานบุคคล. *วารสารบริหารคน*, 4(21), 11-18.
- อุทุมพร จามรมาน. (2543). *วิธีวิเคราะห์ตัวประกอบ*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Abali N. (2013). English language teachers' use of competence in and professional development needs for specific classroom activities. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 70(70), 181–187. Retrieved from <https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2013.01.054>.
- Allen, D. (1980). *English teaching since 1965. how much growth?* Heinemann Educational.
- Anderson, J. (2020). *The coronavirus pandemic is reshaping education*. Retrieved from <https://qz.com/1826369/how-coronavirus-is-changing-education/>.
- APEC. (2008). *4th APEC EDUCATION MINISTERIAL MEETING JOINT STATEMENT*. Retrieved from http://www.apec.org/apec/ministerial_statements/sectoral_ministerial/education/2008_education.html.
- _____. (2012). 21st Century competencies. Retrieved from <http://hrd.apect.org/index.php/21st centuryCompetencies>.
- BALEAP. (2008). *Competency framework for teachers of English for academic purposes*. Retrieved from <https://www.baleap.org/wp-content/uploads/2016/04/teap-competency-framework.pdf>.
- Bateman, T. S., & Snell, S. A. (2009). *Management: Leading & collaborating in a competitive world*. (8thed.). New York: McGraw-Hill/Irwin.
- Bloom, B. S. (1976). *Human characteristics and school learning*. New York: McGraw-Hill.
- Boam, R. & Sparrow, P. (1992). *Designing and achieving competency: A competency-based approach to developing people and organizations*. New York: McGraw-Hill.
- Bollen, Kenneth A. (1989): *Structural Equations with Latent Variables*. New York: John Wiley & Sons.

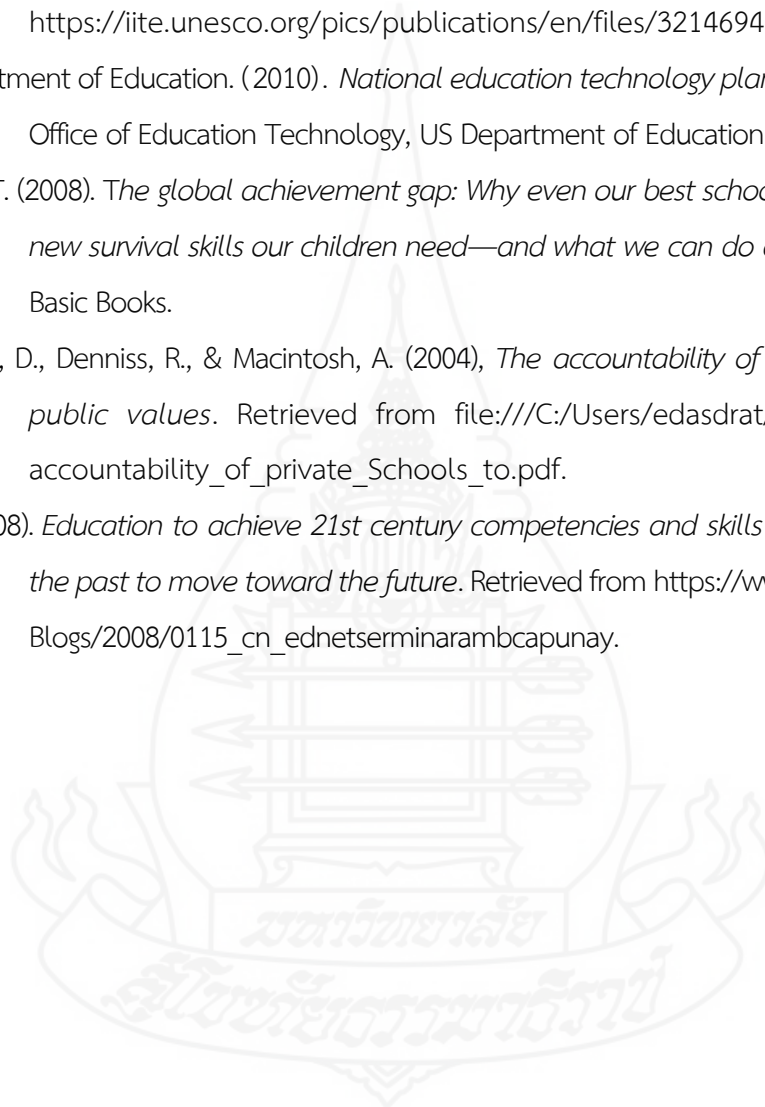
- Bransford, J. D., Brown, A. L., & Cocking, R. R. (Eds.). (2000). *How people learn: Brain, mind, experience, and school*. Washington, D.C: National Academy Press.
- Brown. H. D. (2001). *Teaching by principles: An interactive approach to language pedagogy*. New York: Addison-Wesley Longman.
- Browne, M. W., & Cudeck, R. (1993). Alternative ways of assessing model fit. In K. A. Bollen and J. S. Long (Eds.). *Testing structural equation models*. Newbury Park, CA: Sage.
- Butcher, J., & Kritsonis, W. (2007). *Human resource management: Managerial efficacy in recruiting and retaining teachers*. Retrieved from <https://files.eric.ed.gov/fulltext/ED497357.pdf>.
- Cambridge. (2014). *Framework competency statements*. Retrieved from <https://www.cambridgeenglish.org/Images/172992-full-level-descriptors-cambridge-english-teaching-framework.pdf>.
- Daif-Allah, A. S., & Aljumah, F. H. (2020). Developing the English language teaching skills of Saudi teachers of young learners. *English Language Teaching, 13*(3), 20-30. Retrieved from <https://doi.org/10.5539/elt.v13n3p20>.
- Dubois, D. D. & Rothwell, J. W. (2004). *Competency - based human resource management*. Mountain View, CA: Davies – Black.
- Eduviews. (2008). *Teaching in the 21st century: A review of the issues and changing models in the teaching profession* Retrieved from https://www.blackboard.com/resources/k12/k12_teaching21st_final.pdf.
- Edwag. (2008). *Sanitation systems & technologies*. Retrieved from <http://www.sswm.info/sites/default/>.
- EF EPI 2018. (2018). *EF English proficiency index*. Retrieved from <https://www.ef.co.th/epi/regions/asia/thailand/>.
- Fessler, R., & Christensen, J. (1992). *The teacher career cycle: Understanding and guiding the professional development of teachers*. Boston, MA: Allyn And Bacon.
- Figlio, D. N., & Stone, J. A. (2000). Are private schools really better? *Research in Labor Economics, 18*, 115–140. Retrieved from [https://doi.org/10.1016/s0147-9121\(99\)18021-x](https://doi.org/10.1016/s0147-9121(99)18021-x).
- Finocchiaro, M. (1969). *Teaching English as a second language*. New York: Harper and Row.

- Florida Education Standards Commission. (2000). *2000 Florida code TITLE XVI education chapter 231 personnel of school system: 231.546 education standards commission; powers and duties*. Retrieved from https://law.justia.com/codes/florida/2000/TitleXVI/chapter231/231_546.html.
- Gardner, R. C. (1973). *Focus on learner: Pragmatic perspectives for the language teacher*. Rowley, MA: Newbury House.
- Green, F., Machin, S., Murphy, R., & Zhu, Y. (2011). *The changing economic advantage from private schools*. Retrieved from <https://doi.org/10.1111/j.1468-0335.2011.00908.x>.
- Greenhill, V. (2010). *21st century knowledge and skills in educator preparation: Partnership for 21st century skills*. Retrieved from <https://files.eric.ed.gov/fulltext/ED519336.pdf>.
- Hair, J. F., Jr., Black, W. C., Babin, B. J., Anderson, R. E., & Tatham, R. L. (2006). *Multivariate data analysis*. (6th ed). Upper Saddle River, New Jersey: Prentice Hall.
- Harmer, J. (2003). The practice of English language teaching. *ELT Journal*, 57(4), 124-136.
- Hashmi, K. (2014). Human resource management strategies and teacher's efficiency within schools: A co-relational study. *IAFOR Journal of Education*, 2(1), 65-87. Retrieved from <https://doi.org/10.22492/ije.2.1.03>.
- Hymes, D. H., Pride, J. B. & Holmes, J. (1981). *On communicative competence*. Oxford, UK: Oxford University Press.
- Jakobovits, L. A. (1971). *Foreign language learning: A psycholinguistic analysis of the Issues*. Rowley, MA: Newbury House.
- Jeyaraj, J. S. (2013). *Critical thinking in English language acquisition: Role of the teacher*. Retrieved from <https://doi.org/10.2139/ssm.3487584>.
- Kim, J.-O., & Mueller, C. W. (1978). *Factor analysis statistical methods and practical issues*. Beverly Hills, CA: Sage
- Krashen, S. D. (1987). *Principles and practices in second language acquisition*. New York: Prentice-Hall.
- Krashen, Stephan D. and Tracy D. Terrell. (1983) *The natural approach: Language acquisition in the classroom*. Oxford, UK: Pergamon Press.
- Kumpulainen, K. & Lankinen, T. (2012). Striving for educational equity and excellence. *Miracle of Education*, 69–81. Retrieved from https://doi.org/10.1007/978-94-6091-811-7_5.

- Larsen-Freeman, D. (2000). *Techniques and principles in language teaching*. Oxford, UK: Oxford University Press.
- Littlewood, W. (1981). *Communicative Language Teaching*. Cambridge, UK: Cambridge University Press.
- Mahmud, Y. S. (2020). Investigating early-career teachers' adaptation challenges: A case of Indonesian Efl teachers. *PROJECT (Professional Journal of English Education)*, 3(3), 367-378. Retrieved from <https://journal.ikipsiliwangi.ac.id/index.php/project/article/view/3948>.
- Marks, H. M. & Printy, S. M. (2003). Principal leadership and school performance: An integration of transformational and instructional leadership. *Educational Administration Quarterly*, 39(3), 370-397.
- McClelland, D. C. (1973). Testing for competence rather than for intelligence. *American Psychologist*, 28, 1-14.
- McGraner, K. L. & Saenz, L. (2009). *Preparing teachers of English language learners*. Retrieved from <https://files.eric.ed.gov/fulltext/ED543816.pdf>.
- MGR Online. (2555). พ.ศ. 2555 ปีแห่งการพูดภาษาอังกฤษ ทุกวันจันทร์ ครู+เด็กไทยพร้อมเพรียง 'สปีก อิงลิช'. สืบค้นจาก <https://mgronline.com/live/detail/9550000002803>.
- Nadaillac, A. (2003). *Competency system*. London, UK: McGraw-Hill.
- National Institute of Education Singapore. (2009). *A teacher education model for the 21st century*. National Institute of Education Singapore. Retrieved from https://www.nie.edu.sg/docs/default-source/te21_docs/te21-online-version-updated.pdf?sfvrsn=2.
- North Central Regional Educational Laboratory (NCREL) and the Metiri Group. (2003). *enGauge 21st century skills: Literacy in the digital age*. Retrieved from www.ncrel.org/engage.
- OECD. (2011). PISA 2012 technical background. In OECD, *PISA 2012 results: What students know and can do* (Volume I, Revised edition, February 2014): *Student performance in mathematics, reading and science*. Paris: OECD Publishing, Retrieved from <http://dx.doi.org/10.1787/9789264208780-11-en>.

- Omebe, C. A. (2014). Human resource management in education: Issues and challenges. *British Journal of Education*, 2(7), 26–31. Retrieved from <http://www.eajournals.org/wp-content/uploads/Human-Resource-Management-In-Education.pdf>.
- Partnership for 21st Century Skills. (2008). *21st century skills, education & competitiveness: A resource and policy guide*. Retrieved from <https://eric.ed.gov/?id=ED519337>.
- Penn-Edwards, S. (2010). The competencies of an English teacher: Beginning student teachers' perceptions. *Australian Journal of Teacher Education*, 35(2), 49-66.
- Professional Development Center. (2014). *Teacher Competencies*. Retrieved from <https://www.usd.edu/education/professional-development-center/>.
- Rogers, A. (2008). Informal learning and literacy. *Encyclopedia of Language and Education*, 2, 544–555. Retrieved from https://doi.org/10.1007/978-0-387-30424-3_4.
- Rotherham, A. J., & Willingham, D. T. (2010). The 21st century skills. *American Educator*, (2010, Spring), 17–20. Retrieved from <https://www.aft.org/sites/default/files/periodicals/RotherhamWillingham.pdf>.
- Saavedra, A. R., & Opfer, V. D. (2012). *Teaching and learning 21st century skills Lessons from the Learning Sciences*. Rand Corporation. Retrieved from <http://asiasociety.org/files/rand-1012report.pdf>.
- SEAMAO INNOTECH. (2012). *Contract signing on UNESCO EFA study project*. Retrieved from <http://www.seameo-innotech.org/contents/news?id=112011-Silc>.
- Shin J. K., & Crandal J. A. (2014). *Teaching young learners English : From theory to practice*. Boston, MA: Cengage Learning.
- Soland, J., Hamilton, L. S., & Stecher, B. M. (2013). *Measuring 21st century competencies: Guidance for educators*. Retrieved from https://www.rand.org/pubs/external_publications/EP50463.html.
- Spencer, M. & Spencer, M. S. (1993). *Competence at work: Model for superiors' performance*. New York: John Wiley & Sons.
- Stewart, M. (2015). The language of praise and criticism in a student evaluation survey. *Studies in Educational Evaluation*, 45, 1–9. Retrieved from <https://doi.org/10.1016/j.stueduc.2015.01.004>.
- Su, Y., Weir, C. J., & Wu, J. R. W. (2020). *English language proficiency testing in Asia: A new paradigm bridging global and local contexts*. Oxfordshire, UK: Routledge.

- Trilling, B. & Fadel, C. (2009). *21st century skills: Learning for life in our times*. San Francisco, CA: Jossey-Bass.
- Tsui, A. B. M. (2009). Distinctive qualities of expert teachers. *Teachers and Teaching*, 15(4), 421–439. Retrieved from <https://doi.org/10.1080/13540600903057179>.
- UNESCO. (2009). ICT competency framework for teachers. Retrieved from <https://iite.unesco.org/pics/publications/en/files/3214694.pdf>.
- US Department of Education. (2010). *National education technology plan*. Washington, D.C.: Office of Education Technology, US Department of Education.
- Wagner, T. (2008). *The global achievement gap: Why even our best schools don't teach the new survival skills our children need—and what we can do about it*. New York: Basic Books.
- Wilkinson, D., Denniss, R., & Macintosh, A. (2004), *The accountability of private schools to public values*. Retrieved from file:///C:/Users/edasdrat/Downloads/The_accountability_of_private_Schools_to.pdf.
- Xi'an. (2008). *Education to achieve 21st century competencies and skills for all: Respecting the past to move toward the future*. Retrieved from https://www.apec.org/Press/Blogs/2008/0115_cn_ednetseminarambcapunay.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัย

สกลนครราชภัฏ

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ

**รายนามผู้ให้สัมภาษณ์ สมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษ
เพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21**

กลุ่มที่ 1 เป็นผู้ที่มิวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาเอกทางด้านภาษาศาสตร์การสอนภาษาอังกฤษหรือสาขาที่เกี่ยวข้อง มีประสบการณ์ในหน่วยงานที่ผลิตครูด้านการสอนภาษาอังกฤษ และมีประสบการณ์การสอนไม่น้อยกว่า 10 ปี รวมจำนวน 5 คน

1. รศ.ดร.สุมาลี ชีโนกุล ประธานหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษกับภาษาต่างประเทศ
ประธานแขนงวิชาสาขาการสอนภาษาอังกฤษ หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต และหลักสูตรศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. รศ.ดร.ปัญญาลี วาสนสมสิทธิ์ ผู้อำนวยการหลักสูตรภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ (นานาชาติ) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. Mr.Allen Davenport ELT Consultant, ASEAN Cambridge University Press
4. ดร.พรพิมล ประสงค์พร ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และที่ปรึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์
5. ดร.ยุวดี อยู่สบาย ผู้อำนวยการสถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

กลุ่มที่ 2 เป็นครูหรือศึกษานิเทศก์ที่มีวิทยฐานะเชี่ยวชาญ (คศ.4) และมีประสบการณ์ด้านการสอนภาษาอังกฤษตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป หรือครูผู้สอนชาวต่างชาติที่อยู่ในประเทศไทยและมีประสบการณ์การสอนไม่น้อยกว่า 5 ปี รวมจำนวน 5 คน

6. นางละเอียด นิมมะโน อดีตศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ (คศ.4)
7. ดร.กิตติกร คัมภีร์ปรีชา ศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญพิเศษ (คศ.5) ผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผล สพป. นครศรีธรรมราช 1
8. นายเสวก วงษ์เจริญผล ศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ (คศ.4) ผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา ประถมศึกษา ตรัง 1
9. นางลัดดาวรรณ ศรีสังข์ ศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ (คศ.4) สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา ประถมศึกษา ปัตตานี 1
10. นางพรรษา วงศ์กิตติการ ครูชำนาญการพิเศษ (คศ.3)

**รายนามผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ
ประเด็นคำถามหรือตัวบ่งชี้ของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ
เพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 2**

กลุ่มที่ 1 ผู้เชี่ยวชาญจากหน่วยงานที่ทำหน้าที่ผลิตครูที่มีประสบการณ์ในการสอนไม่น้อยกว่า 5 ปี และมีวุฒิการศึกษาอย่างน้อยปริญญาโทหรือตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป รวมจำนวน 10 คน

1. ดร. สกุรัตน์ วรธำรง ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายการสื่อสารสากลและกิจการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ดร.ขวัญจิตต์ สุวรรณนพรัตน์ ผู้ช่วยอธิการบดี ฝ่ายรับนิสิตและพัฒนาสมรรถนะทางภาษามหาวิทยาลัยทักษิณ
3. รศ.ดร.สิงหนาท น้อมเนียน รองผู้อำนวยการฝ่ายสื่อสารองค์กรและบริการวิชาการ สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย มหาวิทยาลัยมหิดล
4. ดร.ศุภนิจ กุลศิริ ศูนย์ภาษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
5. รศ.ดร.พัชรินทร์ ชั่งชะ หัวหน้าสาขาภาษาต่างประเทศ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
6. ผศ. พัชราภรณ์ อินทะนาค อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
7. ดร. ภัฏชุกรณ์ ศรีวิมล ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายบริการวิชาการและวิเทศสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยทักษิณ
8. ดร.ณัฐพล สันธิ ผู้ช่วยอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
9. ดร.สลิลลา วงศ์กระจ่าง ผู้อำนวยการศูนย์ภาษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
10. ดร.ไพบุลย์ สุขวิจิตร บาร์ หัวหน้าสาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

กลุ่มที่ 2 เป็นครูที่มีผลงานเชิงประจักษ์ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นพื้นฐาน และมีประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษอย่างน้อย 10 ปี หรือดำรงตำแหน่งตั้งแต่ครูชำนาญการพิเศษ (ค.ศ. 3) ขึ้นไป รวมจำนวน 10 คน

11. นางพัชรินทร์ จันทร์งาม	ครูผู้สอนโรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัย
12. นางเพลินตา พิณจสุวรรณ	ครูผู้สอนโรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัย
13. นางศิริเพ็ญ จันทร์ศรีภัทรา	ครูผู้สอนโรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัย
14. นางสาวสุภาณี หมอเต๊ะ	ครูผู้สอนโรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัย
15. นางอาทิตย์ยา พันธชนะ	ครูผู้สอนโรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัย
16. นางศิขล สิงมาศ วิทยฐานะ	ครูผู้สอนโรงเรียนวรนารีเฉลิม
17. ว่าที่ ร.ต.สิรภพ จิวานิจ	ครูผู้สอนโรงเรียนวรนารีเฉลิม
18. นางบุญนุช สิทธิโชค	ครูผู้สอนโรงเรียนวรนารีเฉลิม
19. นางสาวลือรัตน์ สุขภาพันธ์์	ครูผู้สอนโรงเรียนวรนารีเฉลิม
20. นางจิตรี วันดีมี วิทยฐานะ	ครูผู้สอนโรงเรียนวรนารีเฉลิม

ภาคผนวก ข

เอกสารสำคัญในการวิจัย

ที่ อว ๐๖๐๒ (บ)/๔๘๗

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนในสังกัดคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

สิ่งที่แนบมาด้วย เอกสารรายละเอียดการเก็บข้อมูลเรื่องการพัฒนามาตรฐานสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ
ด้วยนายณภัทร ภัทรเดชากุล นักศึกษาระดับดุขุภัก์บัณฑิต แชนงวิชาบริหารการศึกษา สาขาวิชา
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช อยู่ระหว่างการดำเนินการทำดุขุภัก์นิพนธ์ เรื่องการพัฒนา
มาตรฐานสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ ๒๑ ในสถานศึกษาเอกชนชั้น
พื้นฐาน

ในการนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากท่านเพื่อพัฒนามาตรฐานสมรรถนะครู
สอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ ๒๑ ในสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในการอนุญาตให้นักศึกษาดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อ
การวิจัยตามวัน เวลา และรายละเอียดที่นักศึกษาเสนอมาพร้อมนี้ หวังว่าจะได้รับความกรุณาจากท่านและ
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐๒-๕๐๔-๘๕๐๓

เบอร์นักศึกษา ๐๖๑-๓๙๓-๕๗๕๗

ที่ ศธ ๐๒๓๓/พ.๑๗๒

สำนักงานคณะกรรมการ
ส่งเสริมการศึกษาเอกชน
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
กทม. ๑๐๓๐๐

๖ มกราคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
เรียน ผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนเอกชน

ด้วย นายณภัทร ภัทรเดชากุล นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์บัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช อยู่ระหว่างการดำเนินการจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่องการพัฒนา
มาตรฐานสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ เพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ ๒๑ ในสถานศึกษาเอกชน
ขั้นพื้นฐาน ซึ่งการวิจัยดังกล่าวจะเป็นข้อมูลในการพัฒนามาตรฐานสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษของสถาน
ศึกษาเอกชนต่อไป

ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความถูกต้องตรงตามความเป็นจริง จึงขอ
ความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากครูของท่าน เพื่อพัฒนามาตรฐานสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ
เพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ ๒๑ ในสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการอนุญาตให้ นายณภัทร ภัทรเดชากุล ดำเนินการ
เก็บข้อมูลจากครูของท่านเพื่อการวิจัย ตามรายละเอียดที่แนบมาพร้อมนี้ และหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์
จากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายกวิทร์เกียรติ นนธ์พิลา)

ขอศึกษาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ศึกษาราชการทพ
เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

กลุ่มงานเลขานุการกรม
โทรศัพท์ ๐๒ ๒๕๐ ๐๘๑๐
โทรสาร ๐๒ ๒๕๒ ๘๙๐๖

ที่ อว ๐๖๐๒.๑๖ (บ)/๒๓๒

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๘ พฤษภาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษากับข้อมูลเพื่อการวิจัย
เรียน

ด้วยนายณภัทร ภัทรเดชากุล นักศึกษาหลักสูตรปริญญาตรีบัณฑิต แผนกวิชาบริหารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช อยู่ระหว่างการดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่องการพัฒนา มาตรฐานสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ ๒๑ สำหรับสถานศึกษาเอกชน ขั้นพื้นฐาน

ในการนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านการพัฒนา สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ ๒๑ สำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในการอนุญาตให้นักศึกษาดำเนินการสัมภาษณ์เก็บข้อมูล เพื่อการวิจัยตามวัน เวลา และรายละเอียดที่นักศึกษาเสนอมาพร้อมนี้ หวังว่าจะได้รับความกรุณาจากท่านและ ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา
โทร. ๐๒-๕๐๔-๘๕๐๓
โทรสาร. ๐๒-๕๐๓-๕๓๖๗
เบอร์นักศึกษา ๐๖๓-๓๙๓-๕๗๕๗

ภาคผนวก ค

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) การตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามโดยการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของประเด็นคำถามหรือตัวบ่งชี้ของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ผู้เชี่ยวชาญจากหน่วยงานที่ทำหน้าที่ผลิตครูที่มีประสบการณ์ในการสอนไม่น้อยกว่า 5 ปี และมีวุฒิการศึกษาอย่างน้อยปริญญาโทหรือตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป รวมจำนวน 10 คน และครูที่มีผลงานเชิงประจักษ์ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นพื้นฐาน และมีประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษอย่างน้อย 10 ปี หรือดำรงตำแหน่งตั้งแต่ครูชำนาญการพิเศษ (ค.ศ. 3) ขึ้นไป รวมจำนวน 10 คน ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของตัวบ่งชี้พฤติกรรมของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 20 คน และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) แสดงให้เห็นว่า ทุกสมรรถนะ โดยภาพรวมทั้งความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากสามารถนำไปทดลองใช้ได้ โดยมีแบบประเมินดังตารางในหน้าถัดไป

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่องการพัฒนาสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21
สำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ในสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐานและความเป็นไปได้ในการนำสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 มาใช้ในการประเมินเพื่อการพัฒนาสมรรถนะ ครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ในสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน

2. แบบสอบถามฉบับนี้มี 3 ตอนได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 2 ข้อ

ตอนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 61 ข้อ ประกอบด้วยสมรรถนะครู 5

สมรรถนะดังนี้

2.1 ความสามารถทางภาษาอังกฤษ จำนวน 7 ข้อ

2.2 ความสามารถในการสื่อสาร จำนวน 9 ข้อ

2.3 ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ จำนวน 13 ข้อ

2.4 ความสามารถพื้นฐานด้านดิจิทัล จำนวน 4 ข้อ

2.5 ความสามารถในการคิดเชิงนวัตกรรมและสร้างสรรค์อย่างเป็นระบบ จำนวน 8 ข้อ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

3. ขอความกรุณาท่านขอบแบบสอบถามในแต่ละรายการที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดซึ่งคำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ในสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐานอันจะส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐานต่อไป

ขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้

นายณภัทร ภัทรเดชากุล

นักศึกษาระดับปริญญาเอก

หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

สาขาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. ตำแหน่ง.....
2. สังกัด.....

ตอนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง

โปรดพิจารณาเกี่ยวกับความเหมาะสมของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ในสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐานและความเป็นไปได้ในการนำสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 มาใช้ในการประเมินเพื่อการพัฒนาสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ในสถานศึกษาเอกชนชั้นพื้นฐาน โดยทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด ซึ่งมีเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้

ระดับความเหมาะสม

- 5 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

ระดับความเป็นไปได้

- 5 หมายถึง มีความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความเป็นไปได้ในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความเป็นไปได้ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความเป็นไปได้ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความเป็นไปได้ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

คำชี้แจง ท่านคิดว่า “สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 11 ในสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน” ในแต่ละสมรรถนะควรมีตัวชี้วัดได้เพิ่มเติมเพื่อให้สมรรถนะมีความเหมาะสม และสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างเหมาะสม

3.1 ความสามารถทางภาษาอังกฤษ

.....

.....

.....

.....

3.2 ความสามารถในการสื่อสาร

.....

.....

.....

.....

3.3 ความสามารถในการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

3.4 ความสามารถพื้นฐานด้านดิจิทัล

.....

.....

.....

.....

3.5 ความสามารถในการคิดเชิงนวัตกรรมและสร้างสรรค์อย่างเป็นระบบ

.....

.....

.....

.....

~~~~~

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง “การพัฒนาสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21
ในสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน”

เรียน ท่านผู้ตอบแบบสอบถาม

ด้วยกระผม นายณภัทร ภัทรเดชากุล นักศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ได้รับความอนุเคราะห์ให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ในสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน” จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตอบแบบสอบถามฉบับนี้

ความคิดเห็นของท่านมีความสำคัญและมีคุณค่าสำหรับงานวิจัยเป็นอย่างยิ่ง ข้อมูลที่รวบรวมได้ ผู้วิจัยจะนำมาวิเคราะห์ในภาพรวม ขอความกรุณาท่านโปรดตอบตามความเป็นจริงตามการรับรู้หรือการปฏิบัติของท่านมากที่สุด ข้อมูลที่ได้จะถือเป็นความลับและจะนำไปใช้เฉพาะการศึกษาวิจัยเฉพาะในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เท่านั้น

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบคุณที่ท่านให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

ผู้ให้ข้อมูล: ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษครูในโรงเรียนเอกชนขั้นพื้นฐาน 1 คน ต่อแบบสอบถาม 1 ชุด

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้เป็นข้อคำถามระดับสมรรถนะของการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ที่ประกอบด้วย 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 2 ระดับสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 จำนวน 56 ข้อ ประกอบด้วยสมรรถนะครู 5 สมรรถนะ ดังนี้

2.1 ความสามารถทางภาษาอังกฤษ จำนวน 22 ข้อ

2.2 ความสามารถในการสื่อสาร จำนวน 9 ข้อ

2.3 ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ จำนวน 13 ข้อ

2.4 ความสามารถพื้นฐานด้านดิจิทัล จำนวน 4 ข้อ

2.5 ความสามารถด้านการคิดเชิงนวัตกรรมและสร้างสรรค์อย่างเป็นระบบ จำนวน 8 ข้อ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดกรอกข้อความลงในช่องว่างและทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ตามความเป็นจริง

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ ต่ำกว่า 20 ปี 21-30 ปี 31-40 ปี 41-50 ปี มากกว่า 50 ปี
3. ระดับการศึกษา ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก
4. วุฒิการศึกษา เอกวิชาภาษาอังกฤษหรือที่เกี่ยวข้อง สาขาอื่นๆ
5. อายุงานในโรงเรียนแห่งนี้
 น้อยกว่า 3 ปี 3-5 ปี 6-10 ปี 11-20 ปี มากกว่า 20 ปี
6. โรงเรียนของท่านอยู่ที่จังหวัด
 กรุงเทพมหานคร
 เชียงใหม่
 อุบลราชธานี
 สงขลา

ตอนที่ 2 ระดับสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ระดับสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ที่ตรงกับการรับรู้หรือการปฏิบัติงานของท่านมากที่สุด โดยยึดตามเกณฑ์พิจารณา ดังนี้

- 5 หมายถึง มีการรับรู้หรือการปฏิบัติตามตัวชี้วัดนั้นในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีการรับรู้หรือการปฏิบัติตามตัวชี้วัดนั้นในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีการรับรู้หรือการปฏิบัติตามตัวชี้วัดนั้นในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีการรับรู้หรือการปฏิบัติตามตัวชี้วัดนั้นในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีการรับรู้หรือการปฏิบัติตามตัวชี้วัดนั้นในระดับน้อยที่สุด

ข้อที่	คำถาม	ระดับการรับรู้/การปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
1. ความสามารถทางภาษาอังกฤษ						
1.1 การสอนระบบภาษา						
1	ท่านรอบรู้และเข้าใจหลักการและเทคนิคการสอนคำศัพท์และการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียน					
2	ท่านสามารถประยุกต์ใช้หลักการและเทคนิคการสอนในการออกแบบการเรียนการสอน					
3	ท่านสามารถใช้เทคนิคและกิจกรรมในการอธิบายคำศัพท์ เลือกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับบทเรียน รวมทั้งยกตัวอย่างเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้คำศัพท์					
4	ท่านรอบรู้และเข้าใจหลักการและเทคนิคการสอนไวยากรณ์					
5	ท่านสามารถประยุกต์ใช้หลักการและเทคนิคการสอนไวยากรณ์ในการออกแบบการเรียนการสอน					
6	ท่านสามารถใช้เทคนิคและกิจกรรมในการอธิบายไวยากรณ์ และเลือกใช้บทเรียนที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ของนักเรียน					
7	ท่านรอบรู้และเข้าใจหลักการและเทคนิคการสอนการออกเสียง การเน้นเสียงคำและประโยค การออกเสียงในการเชื่อมคำและประโยคและการออกเสียงสูงต่ำ					
8	ท่านสามารถใช้เทคนิคและกิจกรรมในการอธิบายการออกเสียง การเน้นเสียงคำและประโยค การเชื่อมคำและประโยคและการออกเสียงสูงต่ำที่ถูกต้อง					
1.2 ทักษะการสอนภาษา						
1	ท่านรอบรู้และเข้าใจหลักการและเทคนิคการสอนการฟัง					
2	ท่านสามารถประยุกต์ใช้หลักการและเทคนิคการสอนการฟังในการออกแบบการเรียนการสอน					

ข้อที่	คำถาม	ระดับการรับรู้/การปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
3	ท่านสามารถนำเทคนิคการสอนการฟังไปฝึกปฏิบัติในห้องเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการฟังของนักเรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนเป็นรายบุคคล					
4	ท่านรอบรู้และเข้าใจหลักการและเทคนิคการสอนการพูด					
5	ท่านสามารถประยุกต์ใช้หลักการและเทคนิคการสอนการพูดในการออกแบบการเรียนการสอน					
6	ท่านสามารถนำเทคนิคการสอนการพูดไปฝึกปฏิบัติในห้องเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนเป็นรายบุคคล					
7	ท่านรอบรู้และเข้าใจหลักการและเทคนิคการสอนการอ่าน					
8	ท่านสามารถนำเทคนิคการสอนการอ่านไปฝึกปฏิบัติในห้องเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนเป็นรายบุคคล					
9	ท่านรอบรู้และเข้าใจหลักการและเทคนิคการสอนการเขียน					
10	ท่านสามารถนำเทคนิคการสอนการเขียนไปฝึกปฏิบัติในห้องเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนเป็นรายบุคคล					
11	ท่านสามารถบูรณาการทักษะการฟัง การอ่าน การพูดและการเขียน					

1.3 ความสามารถด้านการใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียน

1	ท่านสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับบทเรียน					
2	ท่านสามารถยกตัวอย่างได้ถูกต้องและเหมาะสมกับนักเรียนตั้งแต่ระดับ A1-C2 ตามกรอบมาตรฐานการประเมินความสามารถทางภาษา จากประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรป หรือ CEFR					

ข้อที่	คำถาม	ระดับการรับรู้/การปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
3	ท่านรอบรู้การใช้ภาษาอย่างน้อยระดับ C1 เมื่อเทียบด้วยเกณฑ์ CEFR					
2. ความสามารถในการสื่อสาร						
2.1 ความเข้าใจสาร						
1	ท่านสามารถอธิบายความหมาย ขยายความ และยกตัวอย่างของเนื้อหาสาระ					
2	ท่านสามารถบอกความแตกต่างและความคล้ายคลึงของเนื้อหาสาระ					
3	ท่านสามารถสรุป เรียบเรียง ให้เหตุผล อธิบายและอภิปรายความหมายของเนื้อหาสาระ					
2.2 การตีความสาร						
1	ท่านสามารถถอดความเนื้อหาสาระให้มีความถูกต้องและเหมาะสมตามเจตนาของเนื้อหาสารนั้น					
2	ท่านสามารถเชื่อมโยงส่วนต่างๆ ของเนื้อหาสาระเพื่อให้เข้าใจความหมายและเจตนาที่แท้จริงของเนื้อหาสารนั้น					
2.3 การวิเคราะห์และแลกเปลี่ยนข้อมูลจากสิ่งที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ						
1	ท่านสามารถแยกแยะเนื้อหาสาระออกเป็นส่วนย่อยที่มีความสัมพันธ์และสอดคล้องกัน					
2	ท่านสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลจากสิ่งที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ					
2.4 การสื่อความหมาย						
1	ท่านสามารถเชื่อมโยงเนื้อหาสาระเพื่อการสื่อความได้อย่างมีความหมาย					

ข้อที่	คำถาม	ระดับการรับรู้/การปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
2	ท่านสามารถอธิบายความหมายของการใช้ภาษาพูด ภาษาเขียน หรือภาษาท่าทางได้อย่างเหมาะสม					
3. ความสามารถในการจัดการเรียนรู้						
3.1 การวางแผนการเรียนรู้ที่มีระบบและลำดับขั้น						
1	ท่านรอบรู้และเข้าใจศาสตร์การสอนและนโยบายด้านหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ					
2	ท่านสามารถวิเคราะห์หลักสูตรในกลุ่มสาระวิชา ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ได้เหมาะสมกับการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21					
3	ท่านสามารถเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ได้เหมาะสมและสอดคล้องกับการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21					
4	ท่านนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้จัดการเรียนรู้ได้เหมาะสม และสอดคล้องกับการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21					
3.2 กระบวนการจัดการเรียนการสอน						
1	ท่านวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของนักเรียนเป็นรายบุคคลเพื่อวางแผนการให้ความช่วยเหลือ					
2	ท่านเลือกใช้วิธีการสอนที่หลากหลายและมีประสิทธิภาพ เหมาะสมกับธรรมชาติของเนื้อหาที่จะถ่ายทอดให้แก่ นักเรียน					
3	ท่านสามารถปฏิบัติการวิจัยเพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนา การเรียนรู้ของนักเรียน					
4	ท่านนำผลการวิจัยมาใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนและ การทำงานอย่างต่อเนื่อง					
5	ท่านบริหารจัดการชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและสร้าง แรงจูงใจให้นักเรียนได้เรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้อย่าง ครบถ้วน					

ข้อที่	คำถาม	ระดับการรับรู้/การปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
6	ท่านสร้างสัมพันธ์ภาพ แรงจูงใจ และแรงบันดาลใจให้นักเรียนเกิดความตั้งใจที่จะเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง					
7	ท่านสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครองและชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม					
3.3 การประเมินการจัดการเรียนรู้และพัฒนาการการเรียนรู้ของนักเรียน						
1	ท่านสามารถออกแบบการวัดและประเมินผล เพื่อค้นหาศักยภาพการเรียนรู้ของนักเรียน					
2	ท่านใช้ผลการวัดและประเมินผลนักเรียนมาปรับปรุงและพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นรายบุคคล					
4. ความสามารถพื้นฐานด้านดิจิทัล						
1	ท่านรอบรู้เกี่ยวกับนวัตกรรมการเรียนรู้ที่เป็นสื่อดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอน					
2	ท่านตระหนักถึงความสำคัญของนวัตกรรมการเรียนรู้ที่เป็นสื่อดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอน					
3	ท่านพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ที่เป็นสื่อดิจิทัลได้เหมาะสมกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21					
4	ท่านเลือกใช้ใช้นวัตกรรมการเรียนรู้ที่เป็นสื่อดิจิทัลได้เหมาะสมกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21					
5. ความสามารถในการคิดเชิงนวัตกรรมและสร้างสรรค์อย่างเป็นระบบ						
5.1 ด้านการปรับตัว						
1	ท่านเข้าใจจุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนาของตนเอง					

ข้อที่	คำถาม	ระดับการรับรู้/การปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
2	ท่านสามารถนำตนเองและปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ความเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 ได้					
3	ท่านกล้าตัดสินใจในการจัดการเรียนการสอนที่จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21					
4	ท่านสามารถแสวงหาโอกาส และใช้โอกาสนั้นเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษสูงสุดและทันสมัย					
5.2 ด้านการคิดเชิงนวัตกรรม						
1	ท่านมีกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบและสร้างสรรค์					
2	ท่านมีความสนใจใฝ่รู้อยู่ตลอดเวลา					
3	ท่านรอบรู้ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21					
4	ท่านสามารถบูรณาการเนื้อหาสาระเพื่อสร้างนวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอนเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21					

ขอขอบคุณที่ท่านกรุณาให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

แบบสัมภาษณ์สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิ

เรื่อง

แนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21

สำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน

โดย นายนภัทร ภัทรเดชากุล

นักศึกษาลัทธิปรัชญาดุสิตบัณฑิต แขนงวิชาบริหารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

ส่วนของผู้สัมภาษณ์

ชื่อ-สกุล ผู้สัมภาษณ์: นายนภัทร ภัทรเดชากุล

วัน/เดือน/ปี ที่สัมภาษณ์: _____

เวลา: _____ สถานที่: _____

ส่วนของผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อ-สกุล ผู้ให้สัมภาษณ์: _____

ตำแหน่ง: _____ ตำแหน่ง: _____

ประสบการณ์การทำงาน (ปี): _____

ส่วนที่ 1 ความสำคัญของครูสอนภาษาอังกฤษกับการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21

สำหรับสถานศึกษาเอกชนขั้นพื้นฐาน

1. ท่านคิดว่านักเรียนในศตวรรษที่ 21 ควรมีคุณลักษณะเช่นไรที่จะสามารถดำรงตนอยู่ในสังคมแห่งการเปลี่ยนแปลงในยุคพลิกผัน (Disruptive Society)
2. ท่านคิดว่าครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมีบทบาทสำคัญอย่างไรต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน

ส่วนที่ 2 แนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21

การนำสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 มาสู่การพัฒนาสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนเอกชน ให้เป็นรูปธรรม ท่านคิดว่า ระดับนโยบายควรดำเนินการอย่างไร และระดับปฏิบัติคือ สถานศึกษาควรดำเนินการอย่างไร

1. แนวทางในการเสริมสร้าง **สมรรถนะด้านทักษะการสอนภาษา** สำหรับครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียน ในศตวรรษที่ 21ควรเป็นอย่างไร

2. แนวทางในการเสริมสร้าง **สมรรถนะด้านความสามารถในการจัดการเรียนรู้** สำหรับครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21ควรเป็นอย่างไร

3. แนวทางในการเสริมสร้าง **สมรรถนะด้านความสามารถในการสื่อสาร** สำหรับครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21ควรเป็นอย่างไร

4. แนวทางในการเสริมสร้าง **สมรรถนะด้านความสามารถการคิดเชิงนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์** สำหรับครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21ควรเป็นอย่างไร

5. แนวทางในการเสริมสร้าง **สมรรถนะด้านความสามารถทางภาษาอังกฤษ** สำหรับครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21ควรเป็นอย่างไร

6. แนวทางในการเสริมสร้าง **สมรรถนะด้านความสามารถพื้นฐานดิจิทัล** สำหรับครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21ควรเป็นอย่างไร

7. ท่านคิดว่าปัจจัยอะไรเป็นปัจจัยสำคัญที่จะเอื้อให้การนำสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 มาสู่การพัฒนาสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนเอกชนให้ประสบความสำเร็จได้

8. จากสมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาเอกชนพื้นฐาน ทั้ง 6 ด้าน ดังกล่าว ท่านคิดว่าสมรรถนะด้านใดเป็นจุดอ่อนของครูสอนภาษาอังกฤษมากที่สุด เป็นเพราะเหตุใด

9. ท่านคิดว่า ปัญหาหรืออุปสรรคที่จะทำให้การนำสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 มาสู่การพัฒนาสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนเอกชน ไม่ประสบความสำเร็จ

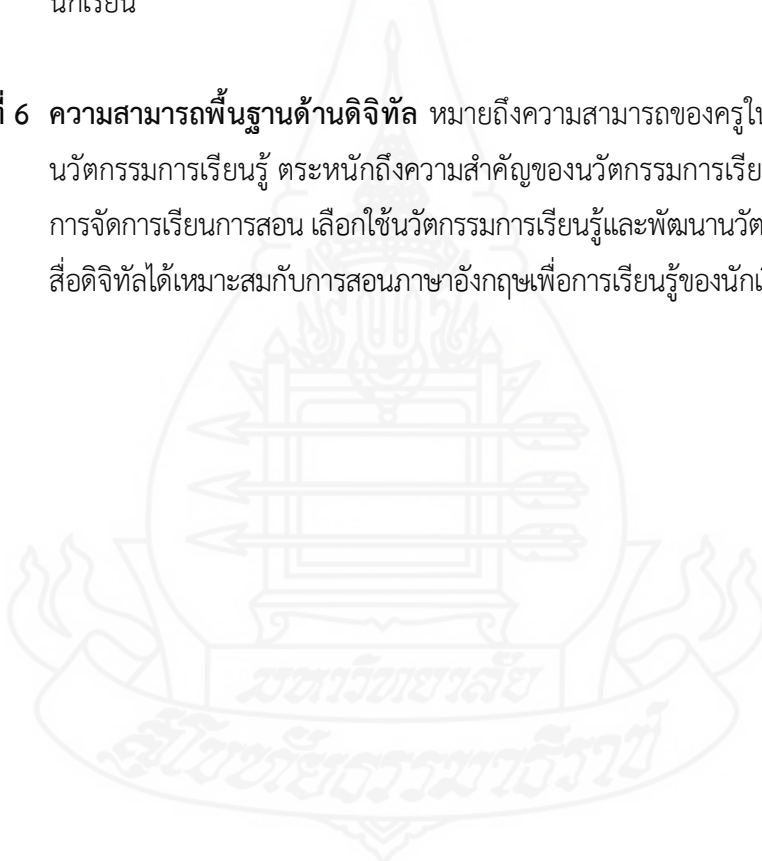
รายละเอียดของสมรรถนะด้านต่างๆ

- สมรรถนะที่ 1 สมรรถนะด้านทักษะการสอนภาษา** หมายถึงความสามารถของครูในความรอบรู้ เข้าใจ หลักการและเทคนิคการสอนการฟัง พูด อ่านและเขียนในการออกแบบการเรียนการสอน และนำเทคนิคการสอนไปฝึกปฏิบัติในห้องเรียนเพื่อพัฒนาทักษะของนักเรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนเป็นรายบุคคล
- สมรรถนะที่ 2 ความสามารถในการจัดการเรียนรู้** หมายถึงความสามารถของครูในความรอบรู้และเข้าใจ ศาสตร์การสอนและนโยบายด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ วิเคราะห์หลักสูตรในกลุ่มสาระวิชาภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ได้เหมาะสมกับการ เรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 เลือกใช้วิธีการสอนที่หลากหลายและมีประสิทธิภาพ เหมาะสมกับธรรมชาติของเนื้อหาที่จะถ่ายทอดให้แก่ นักเรียน ออกแบบการวัดและ ประเมินผล นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้จัดการเรียนรู้ได้เหมาะสมและสอดคล้องกับการ เรียนรู้ของนักเรียน เลือกใช้วิธีการสอนที่หลากหลายและมีประสิทธิภาพเหมาะสมกับ ธรรมชาติของเนื้อหาที่จะถ่ายทอดให้แก่ นักเรียน วิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของ นักเรียนเป็นรายบุคคลเพื่อวางแผนการให้ความช่วยเหลือ ปฏิบัติการวิจัยเพื่อแก้ไขปัญหา และพัฒนาการเรียนรู้นักเรียนและนำผลการวิจัยมาใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนและ การทำงานอย่างต่อเนื่องรวมทั้งสามารถสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือระหว่าง โรงเรียนกับผู้ปกครองและชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม
- สมรรถนะที่ 3 ความสามารถในการสื่อสาร** หมายถึงความสามารถของครูในการอธิบายความหมาย ขยาย ความ ยกตัวอย่าง บอกความแตกต่าง ความคล้ายคลึง เชื่อมโยง แยกแยะเนื้อหาสาระ ออกเป็นส่วนย่อยที่มีความสัมพันธ์และสอดคล้องกัน ถอดความ สรุป เรียบเรียง ให้เหตุผล อธิบายและอภิปรายความหมายของเนื้อหาสาระได้ นอกจากนี้ครูสามารถยกตัวอย่างได้ ถูกต้องและเหมาะสมกับนักเรียนตั้งแต่ระดับ A1-C2 และใช้ภาษาอย่างน้อยระดับ C1 เมื่อ เทียบด้วยเกณฑ์ CEFR ตามกรอบมาตรฐานการประเมินความสามารถทางภาษาจาก ประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรป หรือ CEFR
- สมรรถนะที่ 4 ความสามารถด้านการคิดเชิงนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์** หมายถึงความสามารถ ของครูในการแสวงหาโอกาส และใช้โอกาสนั้นเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้าน ภาษาอังกฤษสูงสุดและทันสมัย นำตนเองและปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ความ เปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 มีความสนใจใฝ่รู้อยู่ตลอดเวลา มีกระบวนการคิดอย่างเป็น

ระบบและสร้างสรรค์ ครอบรู้ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ บูรณาการ เนื้อหาสาระเพื่อสร้างนวัตกรรม และกล้าตัดสินใจในการจัดการเรียนการสอนที่จะเป็น ประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21

สมรรถนะที่ 5 ความสามารถทางภาษาอังกฤษ หมายถึงความสามารถของครูในการรอบรู้และเข้าใจ หลักการและเทคนิคการสอน จัดทำกิจกรรมในการสอน คำศัพท์ ไวยากรณ์ การออกเสียง การเน้นเสียงคำและประโยค การเชื่อมคำและประโยคและการออกเสียงสูงต่ำที่ถูกต้อง ประยุกต์ใช้หลักการและเทคนิคการสอนในการออกแบบการเรียนการสอน ยกตัวอย่างเพื่อ กระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้คำศัพท์ และเลือกใช้บทเรียนที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ของ นักเรียน

สมรรถนะที่ 6 ความสามารถพื้นฐานด้านดิจิทัล หมายถึงความสามารถของครูในความรู้เกี่ยวกับ นวัตกรรมการเรียนรู้ ตระหนักถึงความสำคัญของนวัตกรรมการเรียนรู้ที่เป็นสื่อดิจิทัลใน การจัดการเรียนการสอน เลือกใช้นวัตกรรมการเรียนรู้และพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ที่เป็น สื่อดิจิทัลได้เหมาะสมกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นายณภัทร ภัทรเดชากุล
วัน เดือน ปีเกิด	3 กุมภาพันธ์ 2523
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
ประวัติการศึกษา	ศิลปศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. 2545 ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช พ.ศ. 2553
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนสอนภาษาอังกฤษมีฟ้า อ.เมือง จ.สงขลา
ตำแหน่ง	ผู้รับใบอนุญาต

